

શ્રીમદ્ બુદ્ધિદીપ્તિશાગરસૂરી
જ્ઞાન જ્ઞાન મંદિર આશ્રમ
ક્રમાંક ૧૬૨૩
વિષયક
વિષય

નમોત્યુજં સમણસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ ।
સિદ્ધાન્તકોવિદસુવિદિતાચાર્યશ્રીવિજયદાનસુરીશ્વરગુરુભ્યો નમઃ ।
કર્મપ્રકૃતૌ ઉદયઃ ।

इयाणि उदओ भण्णइ—

उदओ उदीरणाए तुल्लो मोत्तूण एकचत्तालं । आवरणविग्घसंजलणलोभवेए य दिट्ठिदुगं ॥१॥
आलिगमहिगं वेएति आउगाणं पि अप्पमत्ता वि । वेयणियाण य दुसमयतणुपज्जत्ता य निद्दाओ ॥२॥
मणुयगइजाइतसबायरं च पज्जत्तसुभगमाएज्जं । जसकित्तिमुच्चवगोयं चाजोगी केइ तित्थयरं ॥३॥

(चू०)—‘उदओ उदीरणाए तुल्लो’त्ति-उदीरणाते जे पगतिट्ठितिअणुभागपदेसमूलपगतिउत्तरपगतिभेया सादिअणादिपरूवणा सामित्तं ते चेव उदए वि अणूणमतिरित्ता । कम्हा ! जत्थ तु उदओ तत्थ तु उदीरणा जत्थ उदीरणा तत्थ उदतोत्ति । ‘मोत्तूण एकचत्तालं’ति-मोत्तूण एकचत्तालीसं पगतीतो, तासिं उदीरणातो विसेसो अत्थि । कहं ? भण्णइ-उदीरणाए विणा वि उदतो लब्भतित्ति काउं । ‘आवरणविग्घसंजलणलोभवेदे य दिट्ठिदुगं’ति-पंच नाणावरणं चत्तारि दंसणावरणा पंच अंतरातिय लोभसंजलण तिन्नि वेय सम्मत्तं मिच्छत्तं

આ. શ્રીકૈલાસસાગરસૂરિ જ્ઞાનમન્દિર

શ્રીમહાવીર જૈન આરાધના કેન્દ્ર

કોવા (ગાંધીનગર) પિ ૩૮૦૦૦૯

82073

कर्मप्रकृतिः

॥१॥

एयासिं विसाते कंमाणं 'आलिगमहिगं वेदेति'त्ति-अप्पप्पणो उदयंते आवलिगामेत्तं कालं उदीरणाए विणा उदय एव भवति, तम्हा उदीरणाकालातो उदयकालो आवलिगाहिगो। तिण्ह वेयाणं मिच्छत्तस्स य अंतरकरणद्धाए पढमट्ठितीते आवलियसेसाए उदय एव लब्धमिति, सेसाणं कम्माणं अप्पप्पणो संतकंमंते चरिमावलिगाए उदय एव भवति। 'आउगाणं पि'त्ति-चउण्हं आउगाणं अप्पप्पणो अंते आवलिगामेत्तं उदय एव उदीरणा नत्थि। 'अप्पमत्ता वि'त्ति-अप्पमत्तसंजया मणुस्साउग्गस्स सव्वे अणुदीरगा केवलं उदय एव भवतित्ति। 'वेयणीयाए य'त्ति-सायासायाणंपि अप्पमत्तसंजया अणुदीरगा केवलं उदय एव तेसिं। 'दुसमयतणुपज्जत्ता य णिहाओ'त्ति-णिहापणगस्स सरीरपज्जत्तीए पज्जत्तस्स अणंतरे समते आढत्तं निहातित्ति पणगस्स उदय एव भवतीति जाव इंदियपज्जत्ती चरिमसमतो ताव परे न, (परे)दोवि उदतो उदीरणा य भवति। 'मणुयगइजाइतसबायरं च पज्जत्त सुभगमादेज्जं जसकित्तिमुच्चागोयं चाजोगी'त्ति-एएसिं नवण्हं कम्माणं 'अजोगि'त्ति जत्तितो अजोगिकालो तत्तियं कालं उदय एव उदीरणा णत्थि। सेसेसु सजोगिट्ठाणेसु उदतो वि उदीरणावि। 'केइ तित्थयर'त्ति केति अजोगिणो तित्थगरं पि वेयंति अजोगिकाले, सजोगिस्स उदतो उदीरणा य दोवि अत्थि। एस विसेसो पगतिउदीरणुदयाणं ॥१-२-३॥

(मलय०)—तदेवमुक्तानि करणानि, संप्रत्युद्देशक्रमप्राप्तमुदयमभिधित्सुराह—'उदओ'इत्यादि। उदय उदीरणातुल्यः। किमुक्तं भवति? ये उदीरणायाः प्रकृत्यादयो भेदाः प्रागुक्ताः या च साधनादिप्ररूपणा यच्च स्वामित्वम्, एतत्सर्वमन्यूनातिरिक्तमुदयेऽपि

उदयः
प्रकृत्युदयः

॥१॥

द्रष्टव्यम्, उदयोदीरणयोः सहभावित्वात् । तथाहि—यत्रोदयस्तत्रोदीरणा, यत्रोदीरणा तत्रोदयः । किं सर्वत्राप्येवम् ? इति चेत्, अत आह—
मुक्त्वा एकचत्वारिंशत्प्रकृतीः । तासामुदीरणामन्तरेणापि कियत्कालमुदयस्य प्राप्यमाणत्वात् । तथाहि—ज्ञानावरणपञ्चकदर्शनावरणचतु-
ष्टयान्तरायपञ्चकसंज्वलनलोभवेदत्रयसम्यक्त्वमिध्यात्वरूपा विंशतिप्रकृतीः स्वस्वोदयपर्यवसाने आवलिकामात्रं कालमधिकं वेदयन्ति,
उदीरणामन्तरेणापि केवलेनोदयेनावलिकामात्रं कालमनुभवन्तीत्यर्थः । तच्चावलिकामात्रं त्रयाणां वेदानां मिध्यात्वस्य चान्तरकरणस्य
प्रथमस्थितौ आवलिकाशेषायाम्, शेषाणां तु कर्मणां स्वस्वसत्तापर्यवसाने । तथा चतुर्णामप्यायुषां स्वस्वपर्यवसाने आवलिकामात्र
कालमुदय एव भवति, नोदीरणा । मनुष्यायुर्वेदनीययोर्वाऽप्रमत्ता—अप्रमत्तसंयतप्रभृतय उदीरणामन्तरेण केवलेनैवोदयेन वेदयन्ते ।
तथा तनुपर्याप्ताः शरीरपर्याप्त्या पर्याप्ताः सन्तो द्वितीयसमयादारभ्य शरीरपर्याप्त्यनन्तरसमयादारभ्येन्द्रियपर्याप्तिचरमसमयं यावदुदी-
रणामन्तरेणापि केवलेनैवोदयेन निद्राः पञ्चापि वेदयन्ते । तथा मनुष्यगतिपञ्चेन्द्रियजातित्रसबादरपर्याप्तिसुभगादेययशःकीर्त्युच्चैर्गोत्र-
रूपा नव प्रकृतीरयोगिकेवलिन उदीरणामन्तरेण स्वं कालं यावत् केवलेनैवोदयेन वेदयन्ते, केचित्तीर्थकरमपि ये तीर्थकृतः॥१-२-३॥

(उ०)—तदेवमभिहितानि करणानि । साम्प्रतमुद्देशक्रमप्राप्तमुदयमभिधित्सुराह—उदय उदीरणातुल्यः । उदीरणायाः प्रकृत्यादयो ये
भेदाः प्रागुक्ता या च साद्यादिप्ररूपणा यच्च स्वामित्वं तत्सर्वमन्यूनानतिरिक्तमुदयेऽपि ज्ञातव्यं, उदयोदीरणयोः सहभावित्वात् । तथाहि—
यत्रोदयस्तत्रोदीरणा यत्रोदीरणा तत्रोदय इति, तत्किं सर्वत्राप्ययं नियमः ? इति चेत्, प्रायो नियम एवेत्याशयं हृदि व्यवस्थाप्य व्यभि-
चारस्थानव्यवच्छेदं विवक्षुराह—‘मोक्षेण एगचत्ताल’ इत्यादि, मुक्त्वा एकचत्वारिंशत्प्रकृतीरुक्तनियमो द्रष्टव्यः, तासामुदीरणामन्तरे-
णापि कियत्कालमुदयस्य प्राप्यमाणत्वात् । तथाहि—आवरणानि ज्ञानावरणपञ्चकदर्शनावरणचतुष्टयरूपाणि, ‘विग्ध’ चि—अन्तराय-

कर्मप्रकृतिः

॥२॥

पञ्चकं सञ्ज्वलनलोभं वेदत्रयं दृष्टियुगं-सम्यक्त्वमिध्यात्वरूपं, सर्वसङ्ख्यया विंशतिप्रकृतिः स्वस्वोदयपर्यवसाने आवलिकामात्रं कालमधिकं वेदयन्ते, एतासामावलिकामात्रं कालमुदीरणयाऽसंवलितेन केवलेनैवोदयेनानुभवन्तीत्यर्थः । तच्चावलिकामात्रं वेदानां मिध्यात्वस्य चान्तरकरणे कृते प्रथमस्थितावावलिकाशेषायां शेषाणां तु कर्मणां स्वस्वसत्तापर्यवसाने । तथा चतुर्णामप्यायुषां स्वस्वपर्यवसाने आवलिकामात्रं कालमुदय एव भवति नोदीरणा, आवलिकान्तर्गतस्य कर्मणः सर्वस्याप्युदीरणाऽनर्हत्वात् । तथा वेदनीये सातासातलक्षणे मनुजायुश्चाप्रमत्ता-अप्रमत्तसंयतप्रभृतय उदीरणामन्तरेण केवलेनैवोदयेन वेदयन्ते । तथा तनुपर्याया पर्याप्ताः सन्तो 'दुसमय' त्ति-द्वितीयसमयादारभ्य शरीरपर्यायनन्तरसमयादारभ्येन्द्रियपर्याप्तिचरमसमयं यावदित्यर्थः, तथास्वाभाव्यादुदीरणामन्तरेण केवलेनैवोदयेन निद्राः पञ्चापि वेदयन्ते । तथा मनुष्यगतिपञ्चेन्द्रियजातित्रसवादरपर्याप्तसुभगादेययशःकीर्त्युच्चैर्गौरूपा नवप्रकृतीरयोगिकेवलिन उदीरणामन्तरेण स्वकालं यावत्केवलेनैवोदयेन वेदयन्ते । केचित्तीर्थकृतः तीर्थकरनामाप्ययोगिनः सन्त उदीरणां विनैवोदयेन वेदयन्ते ॥ १-२-३ ॥

पगति उदयो भणितो, इयाणिं द्वितिउदतो भन्नति—

ठिइउदओ वि ठिइक्खयपओगसा ठिइउदीरणा अहिगो । उदयठिईए हस्सो छत्तीसा एगउदयठिई ॥४॥

(चू०)—'ठिइउदओ वि ठिइक्खयपओगस'त्ति-द्विति उदतो दुविहो-द्वितिक्वएण पओगसा य । द्वितिक्वओ णाम द्वितिक्वतेण वेदिज्जत्तित्ति सभावोदतो जं भणियं होति । पओगसा उदओ सेवीकातो, सेवीकातो णाम संपयसमये पदेसगं अणुदिन्नं जासु द्वितिसु उदीरणाते आणेउं उदयसमये दिज्जति तातो द्वितीतो सेवीकातो

उदयः
स्थित्युदयः

॥२॥

कर्मप्रकृतिः

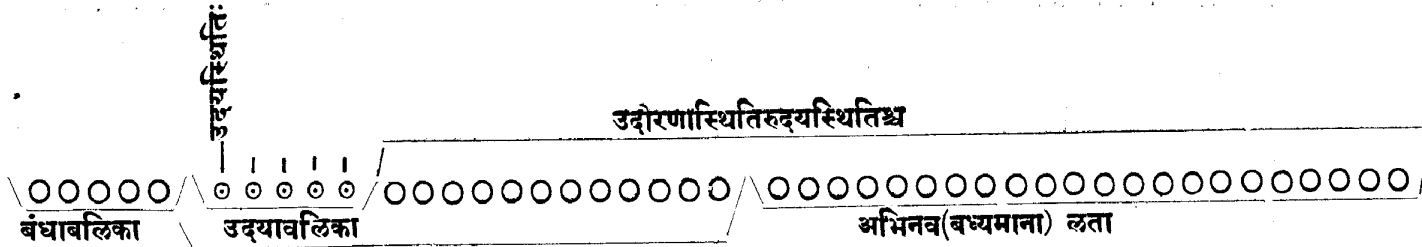
॥३॥

तिर्न प्राप्यते इति तद्वर्जनम् । शेषं जघन्योदीरणातुल्यं निरवशेषमवगन्तव्यम् ॥ ४ ॥

(उ०)—उक्तः प्रकृत्युदयः, अथ स्थित्युदयमाह—स्थित्युदयोऽपि स्थितिक्षयात्प्रयोगतश्च भवति । तत्र स्थितिस्वाधाकालरूपा, तस्याः क्षयेण द्रव्यक्षेत्रकालभवभावरूपोदयहेतुसंप्राप्तौ सत्यां यः स्वभावत उदयो भवति स स्थितिक्षयनिष्पन्न उदयः । यस्तु तस्मिन्नुदये प्रवर्तमाने सत्युदीरणाकरणरूपेण प्रयोगेणाकृष्यमाणस्य दलिकस्यानुभवः स प्रयोगोदयः । अपिरत्रानुक्तविशेषांशे उदीरणासाम्यं प्रागुक्तं समुच्चिनोति । योज्यमुदयः सामान्यतो द्विधा—उत्कृष्टो जघन्यश्च । तत्रोत्कृष्टस्थित्युदय उत्कृष्टस्थित्युदीरणात् उदयस्थित्याऽभ्यधिकः । तथाहि—उत्कृष्टायां स्थितौ बध्यमानायामबाधाकालमध्येऽपि प्राग्बद्धं दलिकमस्तीति कृत्वा बन्धावलिकायामतीतायामनन्तर-स्थितौ विपाकोदयेन वर्तमान उदयावलिकात् उपरितनीः स्थितीः सर्वा अप्युदीरयति, उदीर्य च वेदयते । ततो बन्धावलिकोदयावलिकाहीनायाः शेषायाः सर्वस्या अपि स्थितेरुदयोदीरणे तुल्ये । वेद्यमानायां च स्थितावुदीरणा न प्रवर्तते, किंतूदय एव केवलः । ततो वेद्यमानया समयमात्रया स्थित्योत्कृष्टस्थित्युदीरणात् उत्कृष्टस्थित्युदयोऽभ्यधिकः । बन्धोदयावलिकाद्वयहीनश्चोत्कृष्टस्थित्युदय उदयोत्कृष्टबन्धानां वेदितव्यः । शेषाणां तु यथासंभवं, तत्राप्युक्तनीत्योदयस्थित्याऽभ्यधिको वक्तव्यः । तथा ह्रस्वो—जघन्यः स्थित्युदयः षट्त्रिंशत्प्रकृतीनां प्रागुक्ताया एकचत्वारिंशतो निद्रापञ्चकवर्जनेन निष्पन्नानामेका समयमात्रोदयस्थितिः समयमात्रैकस्थित्युदयप्रमाणो ज्ञातव्यः, समयमात्रा चैका स्थितिश्चरमस्थितिरवसेया । निद्रापञ्चकस्य तूदीरणाया अभावेऽपि शरीरपर्याप्त्यनन्तरं केवलोदयकालेऽपवर्तनाया अपि प्रवृत्तावेका स्थितिर्न प्राप्यत इति तद्वर्जनम् । शेषं जघन्योदीरणातुल्यं निरवशेषमवगन्तव्यम् ॥४॥

उदयः
स्थित्युदयः

॥३॥

अभिनवबद्धलताया अबाधाकालः,
अत्र प्राग्बद्धलतादलिकोदयो वर्तते

अत्र उत्कृष्टस्थित्युदीरणातः उत्कृष्टस्थित्युदयः (एकया) उदयस्थित्या अभ्यधिको ज्ञेयः

अणुभागुदओ वि जहण नवरि आवरणविग्धवेयाणं । संजलणलोभसम्मत्ताण य गंतूणमावलिंगं ॥५॥

(मलय०)—तदेवमुक्तः स्थित्युदयः । सम्प्रत्यनुभागोदयमाह—‘अनुभाग’ति—यथाऽनुभागोदीरणा प्राक् सप्रपञ्चमभिहिता—तथाऽनुभागोदयोऽपि वक्तव्यः । नवरं ज्ञानावरणपञ्चकान्तरायपञ्चकदर्शनावरणचतुष्टयवेदत्रयसंज्वलनलोभसम्यक्त्वानामुदीरणाव्यवच्छेदे सति परत आवलिकां गत्वा—अतिक्रम्य तस्या आवलिकायाश्चरमसमये जघन्यानुभागोदयो वाच्यः ॥५॥

कर्मप्रकृतिः

॥४॥

(उ०)—उक्तः स्थित्युदयः, अथानुभागोदयमाह—अनुभागोदयोऽप्यनुभागोदीरणातुल्यो वक्तव्यः । नवरं ज्ञानावरणपञ्चकान्तराय-
पञ्चकदर्शनावरणचतुष्टयवेदत्रयसंज्वलनलोभसम्यक्त्वानामुदीरणाव्यवच्छेदे सति परत आवलिकां गत्वाऽतिक्रम्य तस्या आवलिकाया-
श्चरमसमये जघन्यानुभागोदयो वाच्यः ॥५॥

इयाणि पदेसुदओ । तस्स इमे अत्थाहिगारा । तं जहा—सातिअणातिपरूवणा, साभित्ति । तत्थ सातिअणा-
तिपरूवणा दुविहा—मूलपगतिसातिअणातिपरूवणा य, (उत्तरपगतिसातिअणाति परूवणा) य । तत्थ मूलप-
गति भन्नति—

अजहण्णाणुक्कोसा चउत्तिहा छण्ह चउविहा मोहे । आउस्स साइअधुवा सेसविगप्पा य सव्वेसिं ॥६॥

(चू०)—‘अजहण्णाणुक्कोसा चउत्तिहा छण्ह’त्ति—मोहणियाउगवज्जाणं छण्हं कम्माणं अजहण्णो पदेसुदओ
सातियादि चउव्विहो । कहं ? भण्णइ—एयासिं छण्ह खवियकम्मंसियस्स देवस्सइक्किलिट्ठस्स उक्कोसं द्वित्तिं
बंधेउमाढत्तस्स उक्कोसं पदेसगं उवट्ठियं भवति तओ बंधावसाणे कालं काउं एगिंदिएसु उववन्नस्स पढमसमते
जहन्नपदेसुदओ भवति, सो य एगसमति तो साति य अधुवो य । तं भोत्तूण सेसो अजहन्नो । ततो बितियसमते
अजहन्नस्स सातितो, तं ट्ठाण(म)संपत्तपुव्वस्स अणासंतो(इओ), धुवाधुवो पुव्वुत्तो । तेसिं चेव छण्हं कम्माणं ति-
विहो अणुक्कसो । तं जहा—अणादिग धुवअधुवो य । कहं ? भण्णइ—एतेसिं छण्हं कम्माणं गुणियकम्मंसिगं मडुच्च
अप्पप्पणो उदयंते गुणसेढीसीसगे वट्टमाणं उक्कोसो पदेसुदतो । सो य एक्कसमतितो साति य अधुवो य ।

उदयः
प्रदेशोदयः

॥४॥

भन्नई* ॥४॥

(मलय०)—तदेवमुक्तः प्रकृत्युदयः, सम्प्रति स्थित्युदयमाह—‘ठिइउदउ’त्ति। इह द्विविध उदयः—स्थितिक्षयेण प्रयोगेण च। तत्र स्थितिरबाधाकालरूपा तस्याः क्षयेण द्रव्यक्षेत्रकालभवभावरूपाणामुदयहेतूनां सम्प्राप्तौ सत्यां यः स्वभावत उदयः प्रवर्तते स स्थितिक्षयेणोदयः। यः पुनस्तस्मिन्नुदये प्रवर्तमाने सति उदीरणाकरणरूपेण प्रयोगेण दलिकमाकृष्यानुभवति स प्रयोगोदयः। तथा चाह—स्थित्युदयोऽपि स्थितिक्षयात् प्रयोगतश्च भवति। स च द्विधा उत्कृष्टो जघन्यश्च। तत्रोत्कृष्टः स्थित्युदीरणात् उदयस्थित्याऽभ्यधिकः। तथाहि—उत्कृष्टायां स्थितौ बध्यमानायामबाधाकालेऽपि प्राग्बद्धं दलिकमस्तीति कृत्वा बन्धावलिकायामतीतायामनन्तरस्थितौ विपाकोदयेन वर्तमानं उदयावलिकात् उपरितनीः सर्वा अपि स्थितिरुदीरयति, उदीर्य च वेदयते, ततो बन्धावलिकोदयावलिकाहीनायाः शेषायाः सर्वस्या अपि स्थितेरुदयोदीरणे तुल्ये, वेद्यमानायां च स्थितावुदीरणा न प्रवर्तते, किन्तूदय एव केवलः, ततो वेद्यमानया समयमात्रस्थित्याऽभ्यधिकः स्थित्युदीरणात् उत्कृष्टस्थित्युदयः। बन्धावलिकोदयावलिकाहीनश्च उत्कृष्टः स्थित्युदयः उदयोत्कृष्ट-बन्धानां वेदितव्यः। शेषाणां तु यथायोग्यम्। तत्राप्युक्तनीत्या उदयस्थित्याभ्यधिकोऽवगन्तव्यः। तथा ह्रस्वो-जघन्यः स्थित्युदयः षट्त्रिंशत्प्रकृतीनामेका समयमात्रा उदयस्थितिः। एतदुक्तं भवति—षट्त्रिंशत्प्रकृतीनां जघन्यः स्थित्युदयः समयमात्रैकस्थित्युदय-प्रमाणो वेदितव्यः, समयमात्रा चैका स्थितिः चरमसमयस्थितिरवसेया। षट्त्रिंशत्प्रकृतयश्च प्रागुक्ता एवैकचत्वारिंशत्प्रकृतयो निद्रापञ्चकव्यतिरिक्ता वेदितव्याः। निद्रापञ्चकस्य ह्युदीरणाया अभावेऽपि शरीरपर्याप्त्यनन्तरं केवलोदयकालेऽपवर्तनाऽपि प्रवर्तते, तत एका स्थि-

* इतोऽस्याः पश्चात्तनीगाथायाश्च चूर्णिपाठो न विद्यते अस्मत्पार्श्ववर्तिनीषु प्रतीषु।

कर्मप्रकृतिः

॥५॥

तकमाशो देवलोके देवो जातः, स च तत्र संकूलिष्ठो भूत्वा उत्कृष्टां स्थितिं बध्नन् उत्कृष्टं प्रदेशाग्रमुद्वर्तयति, ततो बन्धावसाने कालं कृत्वा एकेन्द्रियेषूत्पन्नः, तस्य प्रथमसमये प्रागुक्तानां षण्णां कर्मणां जघन्यः प्रदेशोदयः, स चैकसामयिक इति कृत्वा सादिरध्रुवश्च, ततोऽन्यः सर्वोऽप्यजघन्यः, सोऽपि तस्य द्वितीयसमये भवन् सादिः, तत्स्थानमप्राप्तस्य पुनरनादिः, ध्रुवाध्रुवौ पूर्ववत् । तथा तेषामेव षण्णां कर्मणामनुत्कृष्टः प्रदेशोदयस्त्रिधा त्रिप्रकारः, तद्यथा—अनादिर्ध्रुवोऽध्रुवश्च । तथाहि—अमीषां षण्णां कर्मणामनुत्कृष्टः प्रदेशोदयः प्रागुक्तस्वरूपस्य गुणितकर्मांशस्य स्वस्वोदयान्ते गुणश्रेणीशिरसि वर्तमानस्य प्राप्यते । स चैकसामयिक इति कृत्वा सादिरध्रुवश्च । ततोऽन्यः सर्वोऽप्यनुत्कृष्टः, स चानादिः, सदैव भावात्, ध्रुवाध्रुवौ पूर्ववत् । तथा ‘मोहे’—मोहनीयेऽजघन्योऽनुत्कृष्टश्च प्रदेशोदयश्च-तुर्विधः, तद्यथा—सादिरनादिर्ध्रुवोऽध्रुवश्च । तथाहि—क्षपितकर्मांशस्यान्तरकरणे कृतेऽन्तरकरणपर्यन्तभाविगोपुच्छाकारसंस्थितावलिकामात्रदलिकान्तसमये मोहनीयस्य जघन्यः प्रदेशोदयः । स चैकसामयिक इति कृत्वा सादिरध्रुवश्च । ततोऽन्यः सर्वोऽप्यजघन्यः । सोऽपि ततो द्वितीयसमये भवन् सादिः । तत्स्थानमप्राप्तस्य पुनरनादिः, ध्रुवाध्रुवौ पूर्ववत् । तथा गुणितकर्मांशस्य सूक्ष्मसंपरायगुणस्थानकान्तसमये उत्कृष्टः प्रदेशोदयः, स चैकसामयिक इति कृत्वा सादिरध्रुवश्च । ततोऽन्यः सर्वोऽप्यनुत्कृष्टः । स चोपशमश्रेणीतः प्रतिप-ततो भवन् सादिः, तत्स्थानमप्राप्तस्य पुनरनादिः, ध्रुवाध्रुवौ पूर्ववत् । तथा आयुषश्चत्वारोऽपि भेदा उत्कृष्टानुत्कृष्टजघन्याजघन्यरूपाः साद्यध्रुवाः, चतुर्णामपि भेदानां यथायोगं नियतकालं भावात् । तथा सर्वेषां कर्मणां प्रागुक्तानां षण्णां मोहनीयस्य चोक्तशेषौ विकल्पौ उत्कृष्टजघन्यरूपौ साद्यध्रुवौ, तौ च प्रागेव भावितौ ॥६॥

(उ०)—उक्तोऽनुभागोदयः, अथ प्रदेशोदयो वक्तुमवसरप्राप्तः । तत्र चेमात्रार्थाधिकारौ—साद्यनादिप्ररूपणा स्वामित्वं चेति । तत्र

उदयः
प्रदेशोदयः

॥५॥

साधनादिप्ररूपणा द्विविधा-मूलप्रकृतिविषयोत्तरप्रकृतिविषया च । तत्र मूलप्रकृतिविषयसाधनादिप्ररूपणार्थमाह-मोहनीयायुर्वर्जानां षण्णां कर्मणामजघन्यः प्रदेशोदयश्चतुर्विधः । तथाहि-सादिरनादिध्रुवोऽध्रुवश्च । तत्र कश्चित् क्षपितकर्माशो दिवि देवो जातस्तत्र च संक्लिष्टो भूत्वोत्कृष्टां स्थितिं बन्धननुत्कृष्टं प्रदेशाग्रमुद्वर्तयति, ततो बन्धावसाने कालं कृत्वा एकेन्द्रियेषूत्पन्नः, तस्य प्रथमसमये प्रागुक्तानां षण्णां कर्मणां जघन्यः प्रदेशोदयः, स चैकसामयिक इति सादिरध्रुवश्च, ततोऽन्यः सर्वोऽप्यजघन्यः, सोऽपि तद्द्वितीयसमये भवन् सादिः, तत्स्थानमप्राप्तस्यानादिः, ध्रुवाध्रुवौ पूर्ववत् । तथा तेषामेव षण्णां कर्मणामनुत्कृष्टः प्रदेशोदयस्त्रिधा-अनादिध्रुवोऽध्रुवश्चेति । तथाहि-अमीषां षण्णां कर्मणामुत्कृष्टप्रदेशोदयो गुणितकर्माशस्य स्वस्वोदयान्ते गुणश्रेणीशिरसि वर्तमानस्य लभ्यते, स चैकसामयिक इति सादिरध्रुवश्च । ततोऽन्यः सर्वोऽप्यनुत्कृष्टः, स चानादिः सदैव भावात्, ध्रुवाध्रुवौ प्राग्वत् । तथा मोहे-मोहनीयेऽजघन्योऽनुत्कृष्टश्च प्रदेशोदयश्चतुर्विधः साधनादिध्रुवाध्रुवभेदात्, तथाहि-क्षपितकर्माशस्यान्तरकरणे कृतेऽन्तरकरणपर्यन्तभाविगोपुच्छाकारसंस्थितावलिकामात्रदलिकान्तसमये मोहनीयस्य जघन्यः प्रदेशोदयः, स चैकसामयिक इति सादिरध्रुवश्च । ततोऽन्यः सर्वोऽप्यजघन्यः, सोऽपि ततो द्वितीयसमये भवन् सादिः, तत्स्थानमप्राप्तस्य त्वनादिः, ध्रुवाध्रुवौ प्राग्वत् । तथा गुणितकर्माशस्य सूक्ष्मसम्परायगुणस्थानकान्तसमये उत्कृष्टः प्रदेशोदयः, स चैकसामयिक इति सादिरध्रुवश्च । ततोऽन्यः सर्वोऽप्यनुत्कृष्टः, स चोपशमश्रेणीतः प्रतिपततो भवन् सादिः, तत्स्थानमप्राप्तस्यानादिः, ध्रुवाध्रुवौ प्राग्वत् । तथाऽऽयुषश्चत्वारोऽपि भेदा उत्कृष्टानुत्कृष्टजघन्याजघन्यरूपाः साद्यध्रुवाः, चतुर्णामप्येतद्भेदानां यथायोगं प्रतिनियतकाल एव भावात् । तथा प्रागुक्तानां षण्णां मोहनीयस्य चेति सर्वेषां कर्मणामुक्तशेषौ विकल्पावुत्कृष्टजघन्यरूपौ साद्यध्रुवौ, तौ च प्रागेव भावितौ ॥ ६ ॥

कर्मप्रकृतिः

॥६॥

भणिया मूलपगतिसातिअणाइपरुवणा । इयाणि—उत्तरपगतिणं भन्नति—
 अजहण्णाणुक्कोसो सगयालाए चउत्तिहा चउहा । मिच्छत्ते सेसासिं दुविहा सव्वे य सेसाणं ॥७॥
 (चू०)—‘अजहन्नाणुक्कोसो सगयालाए चउत्तिहा’त्ति—अजहन्नो उदओ सत्तचत्तालीसाए कम्माणं सातियाति
 चउव्विहो, मिच्छत्तरहिया धुवोदयअडयालीसा सत्तचत्तालीसा भवन्ति । एएसिं सत्तचत्तालीसाते कंमाणं
 खवियकम्मंसिगो देवो संकिलिट्ठो उक्कोसट्ठितिं बंधिउमाढत्तो उव्वट्ठियदलितो बंधावसाणे कालं करेउं एगिं-
 दिओ उववन्नो, तस्स पढमसमते वट्ठमाणस्स जहन्नतो पदेसुदओ सामन्नेणं । ओहीदुगस्स देवस्स उक्कोसठिइं
 बंधिउमाढत्तस्स बंधावलियाए चरिमसमते जहन्नओ पएसुदओ एकं समयं । सो सातिय अधुवो । तस्सेव पुणो
 जहन्नातो अजहन्नगं गयस्स अजहन्नस्स सातितो, तं द्वाणमपत्तपुव्वस्स अणातितो धुवोदयत्तातो, धुवाधुवा
 पुव्वुत्ता । एएसिं चेव सत्तचत्तालीसाते कम्माणं गुणियकम्मंसिगं पडुच्च उक्कोसओ पदेसुदतो अप्पणो उदयन्ते
 भवन्ति । सो य साति अधुवो । तं मोत्तूण सेसोणुक्कोसो, तस्स आदी नत्थि धुवोदयत्तातो, धुवाधुवो पुव्वुत्तो ।
 ‘चउहा मिच्छत्त’त्ति—अजहण्णमणुक्कसावि उदया मिच्छत्तस्स सादियादि चउव्विहा । कहं ? भण्णति—मिच्छदि-
 ट्ठिस्स खवियकम्मंसिगस्स पढमं संमतं उप्पाएमाणस्स अंतरकरणे कते उवसमसंमत्तातो मिच्छत्तं गयस्स
 उदीरणुदयस्स अंते वट्ठमाणस्स जहन्नओ पदेसुदओ भवन्ति, सो य सादि य अधुवो । तं मोत्तूण सेसो अज-
 हन्नो । तस्सेव चितियसमते मिच्छत्तं वेतेमाणस्स जहण्णोदयस्स आदि भवन्ति । वेयगसंमत्ततो वा परिवडंतस्स

उदयः
 साधनादि
 प्ररूपणा

॥६॥

तं मोत्तूणं सेसो सञ्चो अणुक्कोसो । अणुक्कोसस्स आदि णत्थि धुवोदयत्तातो । धुवाधुवा पुञ्चुत्ता । 'चउविहा मोहे'त्ति-मोहणिज्जस्स अजहण्णो वि अणुक्कोसो वि सातियाति चउव्विहो उदओ । कहं ? भन्नति-मोहणिज्जस्स जहण्णतो खवियकम्मंसिगो अंतरकरणे करेत्तु पुणो वेदेंतस्स उदीरणोदयंमि आवलि गंतूण जहन्नतो पदेसुदतो भवति । सो य एगसमतितो साति य अधुवो य । तं मोत्तूण सेसो अजहन्नो । ततो बितियसमते पदेसुदओ अजहन्नो सातितो । अहवा उदए फेट्ठे सेढीओ परिवडंतस्स सातितो, तं ट्ठाणमपत्तपुञ्चस्स अणातितो, धुवाधुवा पुञ्चुत्ता । इयाणिं अणुक्कोसो भन्नति-मोहस्स उक्कोसतो पदेसुदओ गुणियकम्मंसिगं पडुच्च अप्पणो उदयंते उक्कोसपदेसुदतो । सो य एग समतितो साति य अधुवो य । तं मोत्तूण सेसा अणुक्कोसा । उवसमसेढीतो उदतो वोच्छिण्णे पुणो परिवडंतस्स अणुक्कोसो पदेसुदतो सातितो । तं ट्ठाणमपत्तपुञ्चस्स अणातितो । धुवाधुवा पुञ्चुत्ता । 'आउस्स साति अधुव'त्ति-आउयस्स उक्कोसाणुक्कोसजहण्णाजहण्णा सञ्चे विगप्पा साति अधुवा सामन्नग्गहणा । 'सेसविगप्पा य सञ्चासि'त्ति-छण्हं कम्माणं मोहणिज्जस्स य भणियसेसा विगप्पा सञ्चे साति अधुवा, के ते ? भण्णइ-उक्कोसा जहन्ना य । ते य पुञ्चुत्ता ॥६॥

(मलय०)—तदेवमुक्तोऽनुभाषोदयः, सम्प्रति प्रदेशोदयाभिधानावसरः । तत्र चेमौ अर्थाधिकारौ, तद्यथा-साद्यनादिप्ररूपणा स्वामित्वं च । साद्यनादिप्ररूपणा द्विविधा-मूलप्रकृतिविषया उत्तरप्रकृतिविषया च । तत्र मूलप्रकृतिविषयसाद्यनादिप्ररूपणार्थमाह— 'अजहण'त्ति-मोहनीयायुर्वर्जानां षण्णां कर्मणामजघन्यः प्रदेशोदयश्चतुर्विधः, तद्यथा-सादिरनादिध्रुवोऽध्रुवश्च । तथाहि-कश्चित् क्षपि-

कर्मप्रकृतिः

॥७॥

ध्रुवाध्रुवौ पूर्ववत् । तथाऽमूषामेव सप्तचत्वारिंशत्प्रकृतीनामनुत्कृष्टः प्रदेशोदयस्त्रिप्रकारस्तद्यथा—अनादिध्रुवोऽध्रुवश्च । तथाहि—गुणित-
कर्मांशस्य स्वस्वोदयान्ते गुणश्रेणीशिरसि वर्तमानस्योत्कृष्टः प्रदेशोदयः । स चैकसामयिक इति कृत्वा सादिरध्रुवश्च । ततोऽन्यः सर्वो-
प्यनुत्कृष्टः । स चानादिः, सदैव भावात् । ध्रुवाध्रुवौ पूर्ववत् । तथा 'मिथ्यात्वे'—मिथ्यात्वस्याजघन्योऽनुत्कृष्टश्च प्रदेशोदयश्चतुर्विधः,
तद्यथा—सादिरनादिध्रुवोऽध्रुवश्च । तथाहि—क्षपितकर्मांशस्य प्रथमसम्यक्तत्त्वमुत्पादयतः कृतान्तरकरणस्यौपशमिकसम्यक्तत्वात्प्रच्युत्य मिथ्या-
त्वं गतस्यान्तरकरणपर्यन्तभाविगोपुच्छाकारसंस्थितावलिकामात्रदलिकान्तसमये वर्तमानस्य जघन्यः प्रदेशोदयः । स चैकसामयिक
इति कृत्वा सादिरध्रुवश्च । ततोऽन्यः सर्वोऽप्यजघन्यः । सोऽपि द्वितीयसमये भवन् सादिः । वेदकसम्यक्तत्वाद्वा प्रतिपततः सादिः ।
तत्स्थानमप्राप्तस्य पुनरनादिः । ध्रुवाध्रुवौ पूर्ववत् । तथा कश्चिद्गुणितकर्मांशो यदा देशविरतिगुणश्रेण्यां वर्तमानः सर्वविरतिं प्रतिपद्यते ।
ततस्तन्निमित्तां गुणश्रेणिं करोति । कृत्वा च तावद्गतो यावत् द्वयोरपि गुणश्रेण्योर्मस्तके । तदानीं च कश्चिन्मिथ्यात्वं गच्छति । तत-
स्तस्य मिथ्यात्वस्योत्कृष्टः प्रदेशोदयः, स चैकसामयिक इति कृत्वा सादिरध्रुवश्च । ततोऽन्यः सर्वोऽप्यनुत्कृष्टः । सोऽपि ततो द्विती-
यसमये भवन् सादिः । वेदकसम्यक्तत्वाद्वा प्रतिपततः सादिः । तत्स्थानमप्राप्तस्य पुनरनादिः । ध्रुवाध्रुवौ पूर्ववत् । एतासां च सप्तचत्वा-
रिंशत्प्रकृतीनां मिथ्यात्वस्य चोक्तशेषौ विकल्पौ जघन्योत्कृष्टरूपौ 'द्विधा'—द्विप्रकारौ । तद्यथा—सादी अध्रुवौ च । तौ च भावितावेव ।
'शेषाणां'—अध्रुवोदयानां प्रकृतीनां दशोत्तरशतसंख्यानां सर्वे विकल्पा जघन्याजघन्योत्कृष्टानुत्कृष्टरूपा द्विधा ज्ञातव्याः, तद्यथा—साद-
योऽध्रुवाश्च । सा च साद्यध्रुवताऽध्रुवोदयत्वादवसेया ॥७॥

(३०)—कृता मूलप्रकृतीनां साद्यादिप्ररूपणा, अथोत्तरप्रकृतीनां तां चिकीर्षुराह—तैजससप्तकवर्णादिविंशतिस्थिरास्थिरनिर्मा-

उदयः
साद्यनादि-
प्ररूपणा

॥७॥

णागुरुलघुशुभाशुभज्ञानावरणपञ्चकान्तरायपञ्चकदर्शनावरणचतुष्टयरूपाणां सप्तचत्वारिंशत्प्रकृतीनामजघन्यः प्रदेशोदयश्चतुर्विधः साधना-
दिध्रुवाध्रुवभेदात्, तथाहि—कश्चित्क्षपितकर्मांशो देव उत्कृष्टे संकलेशे वर्तमान उत्कृष्टां स्थितिं बध्नन्नुत्कृष्टं प्रदेशाग्रमुद्गर्तयति, ततो
बन्धावसाने कालं कृत्वा एकेन्द्रियेषूत्पद्यते, तस्य प्रथमसमये प्रागुक्तानां सप्तचत्वारिंशत्प्रकृतीनां जघन्यः प्रदेशोदयः, नवरमवधिज्ञा-
नावरणावधिदर्शनावरणयोर्बन्धावलिकाचरमसमये देवस्य जघन्यः प्रदेशोदयो ज्ञातव्यः, स चैकसामयिक इति सादिरध्रुवश्च । ततोऽन्यः
सर्वोऽप्यजघन्यः, स च द्वितीयसमये भवन् सादिः, तत्स्थानमप्राप्तस्यानादिः, ध्रुवाध्रुवौ प्राग्वत् । अमूषामेव सप्तचत्वारिंशत्प्रकृतीना-
मनुत्कृष्टः प्रदेशोदयस्त्रिप्रकारः, तथाहि—अनादिध्रुवोऽध्रुवश्चेति । तत्र गुणितकर्मांशस्य स्वस्वोदयान्ते गुणश्रेणीशिरसि वर्तमानस्योत्कृष्टः
प्रदेशोदयः, स चैकसामयिक इति साद्यध्रुवः । ततोऽन्यः सर्वोऽप्यनुत्कृष्टः स चानादिः सदाभावात्, ध्रुवाध्रुवौ प्राग्वत् । तथा मिथ्यात्वे
मिथ्यात्वस्याजघन्योऽनुत्कृष्टश्च प्रदेशोदयश्चतुर्धा, साधनादिध्रुवाध्रुवभेदात् । तथाहि—क्षपितकर्मांशस्य प्रथमसम्यक्त्वमुत्पादयतः कृता-
न्तरकरणस्यौपशमिकसम्यक्त्वात्प्रच्युत्य मिथ्यात्वं गतस्यान्तरकरणपर्यन्तभाविगोपुच्छाकारसंस्थितावलिकामात्रदलिकान्तसमये वर्तमान-
स्य जघन्यः प्रदेशोदयः, स चैकसामयिक इति साद्यध्रुवः । ततोऽन्यः सर्वोऽप्यजघन्यः, सोऽपि ततो द्वितीयसमये भवन् सादिः,
वेदकसम्यक्त्वाद्वा प्रच्यवमानस्य सादिः, तत्स्थानमप्राप्तस्यानादिः, ध्रुवाध्रुवौ प्राग्वत् । तथा मिथ्यात्वस्योत्कृष्टः प्रदेशोदयस्तदा भवति
यदा कश्चिद्गुणितकर्मांशो देशविरतिगुणश्रेण्यां वर्तमान एव सर्वविरतिं प्रतिपद्य सर्वविरतिनिमित्तां गुणश्रेणिं करोति, तां च कृत्वा
तावद्याति यावद्द्वयोरपि गुणश्रेण्योर्मस्तके, तत्समये च मिथ्यात्वं गच्छतीति, स चैकसामयिक इति साद्यध्रुवः । ततोऽन्यः सर्वोऽप्यनु-
त्कृष्टः, सोऽपि ततो द्वितीयसमये भवन् सादिः । वेदकसम्यक्त्वाद्वा प्रतिपततः सादिः, तत्स्थानमप्राप्तस्यानादिः, ध्रुवाध्रुवौ प्राग्वत् । तथै-

कर्मप्रकृतिः

॥८॥

तासां सप्तवत्वारिंशत्प्रकृतीनां मिथ्यात्वस्य चोक्तशेषौ विकल्पौ जघन्योत्कृष्टरूपौ द्विविधौ साद्यध्रुवभेदात्, तौ च भावितावेव । शेषा-
णामध्रुवोदयानां प्रकृतीनां दशोत्तरशतसंख्यानां सर्वे विकल्पा जघन्याजघन्योत्कृष्टानुत्कृष्टरूपा द्विविधाः, तद्यथा-सादयोऽध्रुवाश्च । सा
च साद्यध्रुवताऽध्रुवोदयत्वादवसेया ॥७॥

इयाणि सामित्तं भन्नति । तं दुविहं-उक्कोसपदेसुदयसामित्तं, जहन्नपदेसुदयसामित्तं च । तत्थ पुब्बं उक्को-
सपदेसुदयसामित्तं [चरिथोव] भन्नति । उक्कोससामित्तपरूवणेति एक्कारसगुणसेढीओ परूवेयव्वातो-
सम्मत्तुप्पतिसावयविरए संजोयणाविणासे य । दंसणमोहक्खवगे कसायउवसामगुवसंते ॥८॥
खवगे य खीणमोहे जिणे य दुविहे असंखगुणसेढी । उदओ तव्विवरीओ कालो संखेज्जगुणसेढी ॥९॥

(चू०)—संमत्तुप्पत्तिगुणसेढी, सावयगुणसेढी, संजयगुणसेढी य, अणंताणुबंधिविसंजोयणागुणसेढी, दंसण
मोहक्खयगुणसेढी, चरित्तमोहउवसामणगुणसेढी, उवसंतकसायगुणसेढी, खवगगुणसेढी, खीणमोहस्स गुणसेढी,
सजोगिकेवलिगुणसेढी, अजोगिकेवलीगुणसेढी । 'असंखगुणसेढी उदतो'त्ति-सव्वत्थोवं संमत्तुप्पायसेढीते दलियं,
सावगगुणसेढीते असंखेज्जगुणं, जाव सजोगिकेवलीगुणसेढीतो अजोगिकेवलीगुणसेढीते दलियं असंखेज्जगुणं,
तम्हा उदयंपि पडुच्च असंखेज्जगुणा एव । 'तव्विवरीओ कालो संखेज्जगुणसेढी'त्ति-कालं पडुच्च विवरीयातो ।
सव्वत्थोवो अजोगिकेवलीगुणसेढीकालो, सजोगिकेवलीगुणसेढीकालो संखेज्जगुणो । एवं जाव सम्मत्तुप्पत्तिगुण-

उदयः
एकादशगु-
णश्रेणयः

॥८॥

अजहन्नस्स सातितो भवति, तं द्वाणमपत्तपुव्वस्स अणाइतो, धुवाधुवा पुव्वुत्ता। इयाणि अणुक्कोसो चउन्विहो, कहं? भन्नति-पुव्वसंजमासंजमगुणसेढीए वट्टमाणा संजमगुणसेढीं करेति, दोण्ह वि गुणसेढीण सीसं एककसि भवति। द्वावणा गुणसेढी। ततो मिच्छत्तं गतो गुणसेढी सीसे वट्टमाणस्स मिच्छत्तस्स उक्कोसो पदेसुदयो, सो सातियअधुवो, तं मोत्तूण सेसो सव्वो अणुक्कोसो। संमत्तातो मिच्छत्तं [सीसमील]गयस्स अणुक्कोसस्स सातितो, तं द्वाणमपत्तपुव्वस्स अणातितो, धुवाधुवा पुव्वुत्ता। 'सेसासिं दुविह'त्ति-भणियसेसा विकप्पा सव्वेसिं भणियकम्माणं सातिय अधुवा [बहुयवा]के ते? भन्नति-जहण्णुक्कोसा। एसि कारणं पुव्वुत्तं। 'सव्वे य सेसाणं' ति-सव्वे विकप्पा उक्कोसाणुक्कोसजहन्नाजहन्ना सेसाणं कम्माणं अधुवोदयाणं दसुत्तरसयस्ससातिय-अधुवा, अधुवोदयत्ता चेव। भणिता सातिय अणाति परूवणा ॥७॥

(मलय०)—कृता मूलप्रकृतीनां साद्यनादिरूपणा, संप्रत्युत्तरप्रकृतीनां तां चिकीर्षुराह—'अजहण्ण'त्ति। तैजससप्तकवर्णादिविंशति-स्थिरास्थिरनिर्माणागुरुलघुशुभाशुभज्ञानावरणपञ्चकान्तरायपञ्चकदर्शनावरणचतुष्टयरूपाणां सप्तचत्वारिंशत्प्रकृतीनामजघन्यः प्रदेशोदयश्चतुर्विधः। तद्यथा—सादिरनादिर्ध्रुवोऽध्रुवश्च। तथाहि—कश्चित् क्षपितकमाशो देव उत्कृष्टे संकलेशे वर्तमान उत्कृष्टां स्थितिं बभूव उत्कृष्टं प्रदेशाग्रमुद्गर्तयति। ततो बन्धावसाने कालं कृत्वा एकेन्द्रियेषूपपद्यते, तस्य प्रथमसमये प्रागुक्तानां सप्तचत्वारिंशत्प्रकृतीनां जघन्यः प्रदेशोदयः। नवरमवधिज्ञानावरणावधिदर्शनावरणयोर्बन्धावलिकाचरमसमये देवस्य जघन्यः प्रदेशोदयो वेदितव्यः। स चैक-सामयिक इति कृत्वा सादिरध्रुवश्च। ततोऽन्यः सर्वोऽप्यजघन्यः। स च द्वितीयसमये भवन् सादिः, तत्स्थानमप्राप्तस्य पुनरनादिः,

॥ ११ गुणश्रेणीनां चित्रं कालापेक्षया ॥

कर्मप्रकृतिः

॥९॥

(प्ररुपणा उर्ध्वमुखी कार्या)

अयोनि गुंश्रे० (अन्तर्मु०)	स्योनि गुंश्रे० (अन्तर्मु०)	क्षीणमोह गुं श्रे० (अन्तर्मु०)	मोहक्षपक गुंश्रे०(अन्तर्मु०)	उपशान्तमोहगुंश्रे०(अन्तर्मु०)	मोहोपशमक गुंश्रे० (अन्तर्मु०)	क्षायिकसम्य०प्रत्ययिका गुंश्रे० (अन्तर्मु०)	अनंता०विसं०गुंश्रे०(अन्तर्मु०)	सर्वविरति गुं श्रे० (अन्तर्मु०)	देशद्वि० गुं श्रे० (अन्तर्मु०)	सम्यक्त्वप्रत्ययिका गुणश्रेणिः (अन्तर्मु०)
-------------------------------	--------------------------------	-----------------------------------	------------------------------	-------------------------------	-------------------------------	--	--------------------------------	---------------------------------	--------------------------------	--

क्रमेण संख्येयगुणहीनकालप्रमाणाः सर्वाः गुणश्रेणय इति हीना हीनतरा स्थापना सम्यक्त्वतोऽयोग्यताः

उदयः
एकादशगु-
णश्रेणयः

॥९॥

॥ ከዚህ ቀደምት ምስክር ወረዳ ॥

(प्ररुयण उध्वमुखीकार्या)

कर्मप्रकृतिः

॥१०॥

(मलय०)—कृता साधनादिप्ररूपणा । सम्प्रति स्वामित्वमभिधानीयम् । तच्च द्विधा—उत्कृष्टप्रदेशोदयस्वामित्वं, जघन्यप्रदेशोदय-
स्वामित्वं च । तत्रोत्कृष्टप्रदेशोदयस्वामित्वप्रतिपादनार्थं संभवन्तीर्गुणश्रेणीः सर्वा अपि प्ररूपयति—‘सम्मत्तुप्प’इत्यादि । इहैकादश गुण-
श्रेणयः । तद्यथा—सम्यक्त्वोत्पादे प्रथमा । द्वितीया ‘श्रावके’—देशविरते । तृतीया विरते—सर्वविरते प्रमत्तेऽप्रमत्ते च । चतुर्थी संयोजना-
नामनन्तानुबन्धिनां विसंयोजने । पञ्चमी दर्शनमोहनीयत्रितयक्षपणे । षष्ठी चारित्रमोहनीयोपशमके । सप्तमी उपशान्तमोहनीये ।
अष्टमी मोहनीयक्षपके । नवमी क्षीणमोहे । दशमी सयोगिकेवल्लिनि । अयोगिकेवल्लिनि त्वेकादशीति । ‘असंखगुणसेढी उदउ’ ति—
सर्वस्तोकं सम्यक्त्वोत्पादगुणश्रेण्यां दलिकम् । ततोऽपि देशविरतिगुणश्रेण्यामसंख्येयगुणम्, ततोऽपि सर्वविरतिगुणश्रेण्यामसंख्येयगुणम् ।
एवं तावद्वाच्यं यावदयोगिकेवल्लिगुणश्रेण्यां दलिकमसंख्येयगुणम्, तस्मात् प्रदेशोदयमप्याश्रित्य एता गुणश्रेणयो यथाक्रममसंख्येय-
गुणा वक्तव्याः । ‘तच्चिवरीओ कालो संखिज्जगुणसेढि’ ति—सर्वास्वप्येतासु गुणश्रेणिषु कालस्तद्विपरीत उदयविपरीतः संख्येयगुणश्रेण्या ।
तद्यथा—अयोगिकेवल्लिगुणश्रेणिकालः सर्वस्तोकः । सयोगिकेवल्लिगुणश्रेणिकालः संख्येयगुणः । ततोऽपि क्षीणमोहगुणश्रेणिकालः संख्ये-
यगुणः । एवं तावद्वाच्यं यावत्सम्यक्त्वोत्पादगुणश्रेणिकालः संख्येयगुणः । स्थापना । एषा सम्यक्त्वोत्पादगुणश्रेणिः पुनर्यथोत्तरमसं-
ख्येयगुणदलिकाः कालतश्च संख्येयगुणहीनाः उपरिष्ठाच्च पृथक्त्वेन यथोत्तरं विशाला विशालतराः । अथोच्येत—कथं दलिकं यथो-
त्तरमसंख्येयगुणं प्राप्यते ? उच्यते—सम्यक्त्वं ह्युत्पादयन् मिथ्यादृष्टिर्भवति, ततस्तस्य स्तोकं गुणश्रेणिदलिकम् । सम्यक्त्वोत्पत्तौ सत्यां
पुनः प्राक्तनगुणश्रेण्यपेक्षयाऽसंख्येयगुणदलिका गुणश्रेणिः, विशुद्धत्वात् । ततो देशविरतस्य गुणश्रेणिरसंख्येयगुणदलिका, सम्यग्दृ-
ष्ट्यपेक्षया देशविरतस्यातिविशुद्धत्वात् । ततोऽपि सर्वविरतस्य गुणश्रेणिरसंख्येयगुणदलिका, देशविरतात्सर्वविरतस्य विशुद्धतरत्वात् ।

उदयः
एकादशगु-
णश्रेणयः

॥१०॥

सेढीकालो संखेज्जगुणो । ठवणाए एसा पढमा, सेसातो एत्तो उच्चत्तेण संखेज्जगुणहीणातो संखेज्जगुणहीणातो, उवरि पोहव्वेण (पोग्गलेण) विसालातो विसालयराओ कायव्वाओ, जाव अजोगिस्स । ठवणा । कहं असंखेज्जगुणं दलियं ? भण्णइ-संमत्तं उप्पाएतो मिच्छदिट्ठी सो कम्मदव्वं थोवं खवेति, संमत्तनिमित्तं [संमत्त] पडिवन्नतातो असंखेज्जगुणा गुणसेढी भवति । ततो देसविरयस्स गुणसेढी असंखेज्जगुणा देसोवरमत्तातो । ततो संजयगुणसेढी असंखेज्जगुणा सब्बोवरमत्तातो । अणंताणुबंधि विसंजोयणागुणसेढी असंखेज्जगुणा हेट्ठिल्लाण तिण्हं अणंताणुबंधिणो खवेंताणं, तत्थ संजयपडुच्चतिकरणसहितो अणंताणुबंधिणो खवेतित्ति काउं । ततो दंसणमोहखवगसेढी असंखेज्जगुणा, जेणं अणंताणुबंधिणो खवेत्तु विसुद्धतरो दंसणतिगं खवेति । एए सब्बे असेढिगया लब्भंति । कसाउवसामगस्स गुणसेढी असंखेज्जगुणा, जेण सेढिपडिवन्ना समते समते अणंतगुणाए विसोहिए वहुंति । उवसंतगुणसेढी असंखेज्जगुणा जेण मोहस्स सब्बोवसमे वट्टमाणो । ततो विसुद्धयरो खवगगुणसेढी, संजएण उवसंतातो खवगो विसुद्धयरो । खीणमोहगुणसेढी असंखेज्जगुणा, जेण मोहसव्वक्खए वट्टमाणो अच्चंतविसुद्धो । सजोगिकेवली गुणसेढी असंखेज्जगुणा, घातिकंमापगमत्तातो । अजोगिकेवली गुणसेढी असंखेज्जगुणा, सब्बद्वितितोवट्टणाते लद्धमिति काउं ॥८-९॥

कर्मप्रकृतिः

॥११॥

सम्यक्त्वमुत्पादयन्मिथ्यादृष्टिर्भवति, ततस्तस्य मन्दविशुद्धिकत्वात्स्तोकं गुणश्रेणिदलिकं, सम्यक्त्वोत्पत्तौ सत्यां पुनर्विशुद्धत्वात्प्राक्तन-
गुणश्रेण्यपेक्षयाऽसंख्येयगुणदलिका गुणश्रेणिः । ततो देशविरतस्य गुणश्रेणिरसंख्येयगुणदलिका, सम्यग्दृष्ट्यपेक्षया देशविरतस्यातिवि-
शुद्धत्वात् । ततोऽपि सर्वविरतस्य गुणश्रेणिरसंख्येयगुणदलिका, देशविरतात्सर्वविरतस्य विशुद्धतरत्वात् । ततोऽपि संयतस्य सतोऽन-
न्तानुबन्धिनां विसंयोजने गुणश्रेणिरसंख्येयगुणदलिका, तस्यातिविशुद्धतरत्वात् । एवमुत्तरोत्तरविशुद्धिप्रकर्षवशाद्यथोत्तरमसंख्येयगुण-
दलिकता भावनीया । यथाक्रमं विशुद्धिप्रकर्षादेव क्रमशः संख्येयगुणहीनान्तर्मुहूर्त्तवेद्यास्वेतासु जीवाः क्रमेणासंख्यगुणनिर्जरा उच्यन्ते ॥

गुणसेढीणं परूवणा कया । इयार्णि का गुणसेढी काते गतीते भवती तं निरूवणत्थं भण्णति—

तिन्नि वि पढमिल्लाओ मिच्छत्तगए वि होज्ज अन्नभवे । पगयं तु गुणियकम्मे, गुणसेढीसीसगाणुदये ॥१०॥

(चू०)—‘तिन्नि वि पढमिल्लाओ मिच्छत्तगए वि होज्ज अन्नभवे’ति—संमत्तुप्पादगुणसेढी देसविरयगुणसेढी
अहापमत्तसंजयगुणसेढी य एया तिन्निवि पढमिल्लीओ गुणसेढीतो ‘मिच्छत्तगए वि होज्ज अन्नभवे’ति—मिच्छत्तं
गंतूण अप्पसत्थं मरणेण मओ गुणसेढिरतियदलियं परभवगतो वि किंचिकालं वेतिज्जा । सेसासु गुणसेढीसु
खीणासु केसिं व अपसत्थमरणं होज्जा, अज्झीणे णत्थि । ‘पगयं तु गुणियकम्मे गुणसेढीसीसगाणुदए’ति—उक्को-
सपदेसुदयसामित्ते गुणियकम्मंसिगेण गुणसेढीसीसोदए वट्टमाणेणं अहिगारो ॥१०॥

(मलय०)—संप्रति का गुणश्रेणिः कस्यां गतौ प्राप्यत इत्येतन्निरूपणार्थमाह—‘तिन्नि’ति—आद्यास्तिस्रो गुणश्रेणयः सम्यक्त्वो-
त्पाददेशविरतिसर्वविरतिनिमित्ता झटित्येव मिथ्यात्वं गतस्य अप्रशस्तेन च मरणेन झटित्येव मृतस्य अन्यभावे नारकादिरूपपरभावे कि-

उदयः
गतौगुण-
श्रेणयः

॥११॥

श्चित्कालमुदयमाश्रित्य प्राप्यन्ते। शेषास्तु गुणश्रेणयः परभवे नारकादिरूपे न प्राप्यन्ते। नारकादिभवो हि अप्रशस्तमरणेन प्राप्यते। न च शेषास्तु गुणश्रेणिषु सतीष्वप्रशस्तमरणसंभवः, किंतु क्षीणास्वेव। तथा चोक्तं—“ज्ञत्ति गुणाओ पडिण मिच्छत्तगयम्मि आइमा तिन्नि। लब्भन्ति न सेसाओ, जं झीणास्तु असुभमरणं” ॥ तथा प्रकृतमत्र उत्कृष्टप्रदेशोदयस्वामित्वे गुणितकर्मांशेन गुणश्रेणीशिरसामुदये वर्तमानेन ॥१०॥

(उ०)—अथ का गुणश्रेणिः कस्यां गतौ प्राप्यत इत्येतन्निरूपयिषुराह—आद्यास्तिस्रो गुणश्रेणयः सम्यक्त्वोत्पाददेशविरतिसर्वविरतिनिमित्ता झटित्येव मिथ्यात्वं गतस्याप्रशस्तमरणेन च झटित्येव मृतस्यान्यभवेऽपि नारकादिरूपपरभवेऽपि किञ्चित्कालमुदयमाश्रित्य भवेयुः। शेषास्तु गुणश्रेणयो नारकादिरूपपरभवे न प्राप्यन्ते, नारकादिभवप्राप्तेरप्रशस्तमरणेनैव संभवात्, न च शेषास्तु गुणश्रेणिषु सतीष्वप्रशस्तमरणसंभवः किं तु क्षीणास्वेव। तथा चोक्तं चन्द्रर्षिपूज्यैः पञ्चसंग्रहे—“जत्ति गुणाओ पडिण मिच्छत्तगयम्मि आइमा तिन्नि। लब्भन्ति न सेसाओ जं झीणास्तु असुभमरणं” ॥ तथाऽत्र तूत्कृष्टप्रदेशोदयस्वामित्वे प्रकृतं गुणितकर्मांशेन गुणश्रेणीशिरसामुदये वर्तमानेन ॥ १० ॥

आवरणविग्धमोहाण, जिणोदइयाण वावि नियगंते। लहुखवणाए ओही-णणोहिलद्धिस्स उक्कस्सो ॥११॥

(चू०)—‘आवरणविग्धमोहाण जिणोदइयाण वा वि नियगंते लहुखवणाए’त्ति—णाणंतरायदसगं दंसणचउक्कं एएसिं चउइसण्हं कम्मणं गुणियकंमंसिगो मणुस्सो लहुखवणाए’त्ति—लहुमेव खवणाते अब्भुट्ठितो। कंहं? भण्णइ—अट्ठवरिसगो संजमं पडिवन्नो ततो अंतोमुहूत्तेण खवणाए अब्भुट्ठितो तस्स छउमत्थचरिमसमते गुणसेढीसीसए

कर्मप्रकृतिः

॥१२॥

वट्टमाणस्स उक्कोसपदेसुदतो । 'ओहीणणोहिलद्धिस्स उक्कस्सो'त्ति-ओहिदुगस्स जस्स ओहिणाणलद्धी
णत्थि तस्सुक्कोसगो पदेसुदतो भवति, ओहिनाणं उप्पाएतस्स बहुगा पोग्गला खिज्जंतित्ति काउं, लहुखवग-
ग्गहणं चिरं अच्छंतस्स पोग्गला खिज्जंतित्ति । 'मोहाणं'ति-संमत्तस्स चउण्हं संजलणाणं तिण्हं वेयाणं तेसिं अट्ठ-
ण्हं खवगस्स गुणियकंमंसिगस्स अप्पण्णो उदयचरिमसमते वट्टमाणस्स उक्कोसतो पदेसुदओ । 'जिणोदयि-
गाण वा वि'त्ति-उरालियसत्तगतेजतिगसत्तगछसंट्ठाणपढमसंघयणं वन्नादी वीसा अगुरुलहुगउवघाय (पराघाय)
विहायगतिदुगं, पत्तेयं थिराथिरसुभासुभणिमिणमिति एएसि बावन्नाए कम्माणं गुणियकंमंसिगस्स सजोगि-
केवलिचरिमसमए वट्टमाणस्स उक्कोसतो पदेसुदओ । वेयणियमणुयगतिमणुयाउपंचेदियजातितसबायरपज्ज-
त्तगसुभगआएज्जजसकित्तित्थकरणामउच्चागोयाणं एएसि बारसण्हं कम्माणं अजोगिचरिमसमते उक्कोसओ
पदेसुदतो, णियग्गंतसहो लहुखवणासहो य सव्वेसिं सामन्नं अप्पण्णो अंते गुणसेढी सीसं ति काउं
अंतग्गहणे ॥११॥

(मलय०)—'आवरण'त्ति-आवरणं-पञ्चप्रकारं ज्ञानावरणं, चतुष्प्रकारं दर्शनारणं, 'विग्घ'त्ति पञ्चप्रकारमन्तरायं । एतासां चतुर्दशप्रकृ-
तीनां लघुक्षपणया शीघ्रक्षपणार्थं, अभ्युद्यतस्य । द्विविधा हि क्षपणा-लघुक्षपणा, चिरक्षपणा च । तत्र योऽष्टवार्षिक एव सप्तमासाभ्य-
धिकः संयमं प्रतिपन्नः, तत्प्रतिपत्त्यनन्तरं चान्तर्मुहूर्तेन क्षपकश्रेणिमारभते, तस्य या क्षपणा सा लघुक्षपणा । यस्तु प्रभूतेन कालेन
संयमं प्रतिपद्यते । संयमप्रतिपत्तेरप्यूर्ध्वं प्रभूतेन कालेन क्षपकश्रेणिमारभते, तस्य या क्षपणा सा चिरक्षपणा । तथा च प्रभूताः पुद्गलाः

उदयः
उत्कृष्टप्रदे-
शोदय
स्वामित्वं

॥१२॥

ततोऽपि संयतस्यानन्तानुबन्धिनां विसंयोजने गुणश्रेणिरसंख्येयगुणदलिका, तस्यातिविशुद्धतरत्वात्। एवमुत्तरोत्तरविशुद्धिप्रकर्षवशाद्य-
थोत्तरमसंख्येयगुणदलिका भावनीया ॥८-९॥

(३०)--कृता साधनादिप्ररूपणा। अथ स्वामित्वमभिधेयं। तच्च द्विधा-उत्कृष्टप्रदेशोदयस्वामित्वं, जघन्यप्रदेशोदयस्वामित्वं च। तत्रो-
त्कृष्टप्रदेशोदयं (प्रदेशोदयस्वामित्वं) प्रतिपिपादयिषुस्तदौपयिकीः संभवतीर्गुणश्रेणीः सर्वा अपि निरूपयति-इहैकादश गुणश्रेणयः।
तद्यथा-सम्यक्त्वोत्पादे प्रथमा गुणश्रेणिः १। द्वितीया श्रावके देशविरते २। तृतीया विरते सर्वविरते प्रमत्तेऽप्रमत्ते च ३। चतुर्थी
संयोजनाविनाशेऽनन्तानुबन्धिनां विसंयोजने ४। पञ्चमी दर्शनमोहनीयत्रितयक्षपके ५। षष्ठी चारित्रमोहनीयोपशमके ६। सप्तमी
उपशान्तमोहे ७। अष्टमी मोहनीयक्षपके ८। नवमी क्षीणमोहे ९। दशमी सयोगिकेवलिनि १०। एकादशी त्वयोगिकेवलिनीति
११। अत्र यथोत्तरं प्रदेशतः श्रेणिरसंख्येयगुणा। तथाहि-सर्वस्तोकं सम्यक्त्वोत्पादगुणश्रेण्यां दलिकं, ततोऽपि देशविरतिगुणश्रेण्या-
मसंख्येयगुणं, ततोऽपि सर्वविरतिगुणश्रेण्यामसंख्येयगुणं, एवं तावद्वाच्यं यावदयोगिकेवलिगुणश्रेण्यां दलिकमसंख्येयगुणम्। अत एवो-
दयः प्रदेशोदयोऽप्येतासु गुणश्रेणिषु यथोत्तरमसंख्येयगुणो वाच्यः। तथा सर्वास्वप्येतासु गुणश्रेणिषु कालस्तद्विपरीतः-उदयक्रमविप-
रीतः 'संख्येयगुणसेढि' ति-संख्येयगुणश्रेण्या वाच्यः। तथाहि-अयोगिकेवलिगुणश्रेणिकालः सर्वस्तोकः, ततः सयोगिकेवलिगुणश्रे-
णिकालः संख्येयगुणः, ततोऽपि क्षीणमोहगुणश्रेणिकालः संख्येयगुणः, एवं तावत्पश्चानुपूर्व्या वक्तव्यं यावत्सम्यक्त्वोत्पादगुणश्रेणिकालः
संख्येयगुणः। स्थापना। एषा सम्यक्त्वोत्पादगुणश्रेणिः शेषाश्च यथोत्तरमसंख्येयगुणदलिकाः कालतश्च संख्येयगुणहीना उपरिष्ठाच्च
पृथुत्वेन यथोत्तरं विशाला विशालतरा हृदि व्यवस्थाप्य भावनीयाः। स्यादेतत्, कथं दलिकं यथोत्तरमसंख्येयगुणं प्राप्यते? उच्यते-

कर्मप्रकृतिः
॥१३॥

वासमनुभूय संयमं प्रतिपद्यते, संयमप्रतिपत्तेरप्यूर्ध्वं प्रभूतेन कालेन क्षपकश्रेणिं करोति तस्य या क्षपणा सा चिरक्षपणा । तथा च बहवः पुद्गलाः परिशटन्ति, स्तोका एव चावशिष्यन्ते, ततो न तयोरुत्कृष्टः प्रदेशोदयो लभ्यते, ततो लघुक्षपणयाऽभ्युत्थितस्येत्युक्तम् । अत्र चायं विशेषो ज्ञेयः—अवध्योस्वधिक्षानावरणावधिदर्शनावरणयोरनवधिलब्धिकस्यावधिलब्धिरहितस्य लघुक्षपणयाऽभ्युत्थितस्योत्कृष्टः प्रदेशोदयः । अवधिज्ञानं ह्युत्पादयतो बहवः पुद्गलाः परिक्षीयन्ते ततो नावधियुक्तस्योत्कृष्टप्रदेशोदयलाभ इत्यनवधिलब्धिकस्येत्युक्तम् । तथा मोहानां—मोहनीयप्रकृतीनां सम्यक्त्वमोहनीयसंज्वलनचतुष्टयवेदत्रयरूपाणामष्टानां लघुक्षपणयोत्थितस्य गुणितकर्मांशस्य क्षपकस्य स्वस्वोदयचरमसमये उत्कृष्टः प्रदेशोदयः । तथा जिने केवलिन्युदयो यासां ता जिनोदयिकास्तासु मध्ये औदारिकसप्तकतैजससप्तकसंस्थानषट्कप्रथमसंहननवर्णादिविंशतिपराधातोपधातागुरुलघुविहायोगतिद्विकप्रत्येकस्थिरास्थिरशुभाशुभनिर्माणरूपाणां द्विपञ्चाशत्प्रकृतीनां गुणितकर्मांशस्य सयोगिकेवलिगुणस्थानचरमसमये उत्कृष्टः प्रदेशोदयः । सुस्वरदुःस्वरयोः स्वरनिरोधकाले, उच्छ्वासनाम्न उच्छ्वासनिरोधकाले, तथाऽन्यतरवेदनीयमनुष्यगतिमनुष्यायुःपञ्चन्द्रियजातित्रसवादरपर्याप्तसुभगादेययशःकीर्तितीर्थकरोच्चैर्गोत्राणां द्वादशप्रकृतीनां गुणितकर्मांशस्यायोगिकेवलिनश्चरमसमये उत्कृष्टः प्रदेशोदयः ॥११॥

उवसंतपढमगुणसेढीए निहादुगस्स तस्सेव । पावइ सीसगमुदयं ति जायदेवस्स सुरनवगे ॥१२॥

(चू०)—‘उवसंतपढमगुणसेढीए निहादुगस्स’ति—उवसंतकसायस्स अप्पप्पणो गुणसेढीए सीसे वट्टमाणस्स निहापयलाणं उक्कोसपदेसुदतो, ‘तस्सेव पावति सीसगमुदयं ति जायदेवस्स सुरणवगे’ति—तस्सेव उवसंतस्स, पावति सीसगमुदयं ति अप्पप्पणो पढमगुणसेढीए सीसगं से काले पावतित्ति, जायदेवस्सत्ति उप्पन्नदेवस्स सुरन-

उदयः
उत्कृष्टप्र-
देशोदय-
स्वामित्वम्

॥१३॥

वगेत्ति वेउन्विथसत्तगं देवगतिदेवाणुपुञ्जीगं उक्कोसतो पएसउदओ ॥१२॥

(मलय०)—‘उवसंत’त्ति—उपशान्तकषायस्यात्मीयप्रथमगुणश्रेणीशिरसि वर्तमानस्य गुणितकर्मांशस्य निद्राद्विकस्य—निद्राप्रचलयो-
रुत्कृष्टः प्रदेशोदयः । तथा तस्यैवोपशान्तकषायस्यात्मीयप्रथमगुणश्रेणीशीर्षकोदयमनन्तरसमये प्राप्स्यतीति तस्मिन् पाश्चात्ये समये
जातदेवस्य, ततः स्वप्रथमगुणश्रेणीशिरसि वर्तमानस्य सुरनवकस्य—वैक्रियसप्तकदेवद्विकरूपस्योत्कृष्टः प्रदेशोदयः ॥१२॥

(उ०)—उपशान्तकषायस्य स्वप्रथमगुणश्रेणीशिरसि वर्तमानस्य गुणितकर्मांशस्य निद्राद्विकस्य निद्राप्रचलालक्षणस्योत्कृष्टः
प्रदेशोदयः । तथा तस्यैवोपशान्तकषायस्य ‘पावइ’ त्ति—प्राप्स्यति, ‘सीसगमुदयं ति’ मकारो लाक्षणिकः, स्वप्रथमगुणश्रेणीशीर्षकोदयं
यदव्यवहितोत्तरसमये तत्समय इत्यर्थः, जातदेवस्य देवत्वेनोत्पन्नस्य, स्वप्रथमगुणश्रेणीशिरसि वर्तमानस्य सुरनवकस्य—वैक्रियसप्तकदेव-
द्विकरूपस्योत्कृष्टः प्रदेशोदयः ॥१२॥

मिच्छत्तमीसणंताणुबंधिअसमत्तथीणगिद्धीणं । तिरिउदएगंताण य बिइया तइया य गुणसेढी ॥१३॥

(चू०)—‘मिच्छत्तमीसणंताणुबंधिअसमत्तथीणगिद्धीणं तिरिउदएगंताण य बितिया ततिया यं गुणसेढी’त्ति ।
मिच्छत्तमीसणंताणुबंधीणं थीणगिद्धीतिग एएसिं कंमाणं बितिया ततिया य गुणसेढीत्ति देसविरयगुणसेढी
संजयगुणसेढी य, कहं ? भण्णइ—देसविरएणं गुणसेढी कया पुणो सो चेव संजमं पडिबन्नो पुणो संजमं पडुच्च
संजयगुणसेढी देसविरयगुणसेढीए उवरि कया, दोण्हं पि गुणसेढीसीसगाइं एत्थ जंमि समए मिलिताणि,
ठवणा, तत्थ दलियं सव्वबहुयं हेट्ठुवरि थोवं, ततो मिच्छत्तं गयस्स मिच्छत्तअणंताणुबंधीणं तस्स देसविरतिवि-

कर्मप्रकृतिः

॥१४॥

रतिगुणसेढीणं सीसगार्ति(गं)पत्तस्स उक्कोसो पदेसुदओ । सम्मामिच्छत्तस्स सम्मामिच्छत्तगयस्स गुणसेढीणं सीसे वट्टमाणस्स उक्कोसो पदेसुदतो । थीणगिद्धितिगस्स मिच्छत्तं गयस्स अगयस्स वा, पमत्तसंजते वि लब्भ-
तित्ति वयणातो । 'तिरिउदएगंताण य'त्ति-एगिंदियवित्तिचउजातीते थावरसुहुमसाहारणाणि एयाणि सत्त एगंत-
तिरियग्गहणेण गहियाणि, अपज्जत्तगणामाए य, एएसिं अट्टण्हं कम्माणं जहा मिच्छत्तस्स भणितो तहा भाणि-
यव्वो । नवरिं मिच्छत्तं गंतूण मरित्तु तं नामधियगेसु उप्पन्नस्स देसविरयविरतीगुणसेढीसीसगे वट्टमाणस्स
उक्कोसो पदेसुदतो ॥१३॥

(मलय०)—'मिच्छत्त'त्ति-इह केनचिदेशविरतेन सता देशविरतिप्रत्यया गुणश्रेणिः कृता । ततः स संयमं प्रतिपन्नः । ततः संय-
मप्रत्यया गुणश्रेणिः कृता । ततो यस्मिन् काले द्वयोरपि गुणश्रेण्योः शिरसी एकत्र मिलिते तस्मिन् काले वर्तमानो गुणितकर्मांशः
कश्चिन्मिथ्यात्वं प्रतिपद्यते तस्य तदा मिथ्यात्वानन्तानुबन्धिनामुत्कृष्टः प्रदेशोदयः । यदि पुनः सम्यग्मिथ्यात्वं प्रतिपन्नस्तर्हि सम्य-
ग्मिथ्यात्वस्य । स्त्यानद्धित्रिकस्य पुनर्मिथ्यात्वं गतस्याऽगतस्य वा उत्कृष्टः प्रदेशोदयो वाच्यः, यतः स्त्यानद्धित्रिकस्य प्रमत्तसंयते-
ऽप्युदयः प्राप्यते । तथा तिर्यक्ष्वेव उदय एकान्तेन यासां तास्तिर्यगुदयैकान्ताः—एकद्वित्रिचतुरिन्द्रियजातिस्थावरसूक्ष्मसाधारणनामान-
स्तासां, अपर्याप्तनाम्नश्च, तिर्यग्भवप्राप्तौ सत्यां देशविरतिसर्वविरतिगुणश्रेणीशिरसोरेकत्र योगे वर्तमानस्य मिथ्यादृष्टेः स्वस्वोदये वर्त-
मानस्योत्कृष्टः प्रदेशोदयः ॥१३॥

(उ०)—मिथ्यात्वमिश्रानन्तानुबन्धिनां 'असमत्त' त्ति-अपर्याप्तकनाम्नः स्त्यानगृद्धित्रिकस्य तथा तिर्यक्ष्वेवोदय एकान्तेन

उदयः
उत्कृष्टप्र-
देशोदय-
स्वामित्वं

॥१४॥

परिसटन्ति, स्तोका एव च शेषीभवन्ति, ततो न तथा उत्कृष्टः प्रदेशोदयो लभ्यते, तत उक्तं लघुक्षपणयाऽभ्युत्थितस्येति । तस्य गुणितकर्मांशस्य क्षीणमोहगुणस्थानकचरमसमये गुणश्रेणीशिरसि वर्तमानस्योत्कृष्टः प्रदेशोदयो भवति । नवरं 'ओहीणाणोहिलद्धिस्स' ति-अवध्योरवधिज्ञानावरणावधिदर्शनावरणयोरनवधिलब्धिकस्यावधिलब्धिरहितस्य क्षपणायोत्थितस्योत्कृष्टः प्रदेशोदयो वाच्यः । अवधिज्ञानं ह्युत्पादयतो बहवः पुद्गलाः परिसटन्ति-क्षीयन्ते ततो नावधियुक्तस्योत्कृष्टप्रदेशोदयलाभ इत्यनवधिलब्धियुक्तस्येत्युक्तम् । तथा मोहानां-मोहनीयप्रकृतीनां सम्यक्त्वसंज्वलनचतुष्टयवेदत्रयाख्यानामष्टानां गुणितकर्मांशस्य क्षपकस्य स्वस्वोदयचरमसमये उत्कृष्टः प्रदेशोदयः । तथा जिने केवलानि उदयो यासां ता जिनोदयिकास्तासां मध्ये औदारिकसप्तकतैजससप्तकसंस्थानषट्कप्रथमसंहननवर्णादि-विंशतिपराधातोपधातागुरुलघुविहायोगतिद्विकप्रत्येकस्थिरास्थिरशुभाशुभनिर्माणरूपाणां द्विपञ्चाशत्प्रकृतीनां गुणितकर्मांशस्य सयोगि-केवलगुणस्थानकचरमसमये उत्कृष्टः प्रदेशोदयः । सुस्वरदुःस्वरयोः स्वरनिरोधकाले, उच्छ्वासनाम्नः पुनरुच्छ्वासनिरोधकाले, तथा-ऽन्यतरवेदनीयमनुष्यगतिमनुष्यायुःपञ्चेन्द्रियजातित्रसबादरपर्याप्तसुभगादेययशःकीर्तितीर्थकरोच्चैर्गोत्राणां द्वादशप्रकृतीनां गुणितकर्मांशस्यायोगिकेवलिनश्चरमसमये उत्कृष्टः प्रदेशोदयः ॥११॥

(उ०)—उत्कृष्टप्रदेशोदयस्वामित्व एव विवेकमाह--आवरणस्य पञ्चप्रकारस्य ज्ञानावरणस्य चतुष्प्रकारस्य च दर्शनावरणस्य विघ्नस्य पञ्चप्रकारस्यान्तरायस्य सर्वसंख्ययाऽऽसां चतुर्दशप्रकृतीनां लघुक्षपणयाऽभ्युत्थितस्य तस्य गुणितकर्मांशस्य क्षीणमोहगुणस्थानकचरमसमये गुणश्रेणीशिरसि वर्तमानस्योत्कृष्टः प्रदेशोदयः । इह द्विधा क्षपणा-लघुक्षपणा चिरक्षपणा च । तत्र योऽष्टवार्षिक एव सप्तमासाभ्यधिकः संयमं प्रतिपन्नस्तत्प्रतिपत्त्यनन्तरं चान्तर्मुहूर्तेन क्षपकश्रेणिमारभते तस्य या क्षपणा सा लघुक्षपणा । यस्तु प्रभूतकालं गृहं-

कर्मप्रकृतिः

॥१५॥

कालं कृत्वा देवो जातः, तस्य देवस्योत्पत्त्यनन्तरमन्तर्मुहूर्तात्परतो गुणश्रेणीशिरसि वर्तमानस्याप्रत्याख्यानप्रत्याख्यानवरणकषायाष्टक-
वेदत्रिकवर्जषट् नो कषायाणामुत्कृष्टः प्रदेशोदयः ॥१४॥

(३०)—इह कस्यचिदुपशमश्रेणिं प्रतिपन्नस्यान्तरकरणं भविष्यति यदनन्तरसमये इति 'तं'ति-तस्मिन् पाश्चात्यसमये जातदेवस्य
देवत्वेनोत्पन्नस्योत्पत्त्यनन्तरमन्तर्मुहूर्तात्परतो गुणश्रेणिशिरसि वर्तमानस्याप्रत्याख्यानप्रत्याख्यानवरणाख्यानामष्टानां कषायाणां वेदत्र-
यवर्जानां षण्णां च नो कषायाणामुत्कृष्टः प्रदेशोदयः । इहान्तर्मुहूर्तात्परत एव गुणश्रेणीशिरः प्राप्यत इति 'जायदेवस्म तं मुहुत्तं'तो
इत्युक्तम् ॥ १४ ॥

हस्सठिइं बंधित्ता अद्धाजोगाडिठिइनिसेगाणं । उक्कस्सपए पढमोदयम्मि सुरनारगाऊणं ॥१५॥

(चू०)—'हस्सठिइं' जहन्नट्टिति बंधित्ता 'अद्धाजोगादिट्टितिणिसेगाणं उक्कस्सपए'त्ति-उक्कोसियाए आउ-
गबंधगद्धाए उक्कोसिएणं जोएणं 'आदिट्टितिणिसेगं'ति पढमट्टितिए बहुगा पोग्गला णिक्खिवति, 'उक्कस्सपए'
त्ति-तिण्हं पि अद्धाजोगादीणं पत्तेयं पत्तेयं उक्कोससद्धो भाणियन्वो । एएण विहिणा नारयदेवाउयं च बंधित्ता
कालगयस्स 'पढमोदयंमि सुरनारगाऊणं'ति पढमसमए वेइतस्स देवनेरइयाउगाणं उक्कोसपदेसुदतो ॥१५॥

(मलय०)—'हस्सठिइ'त्ति । 'अद्धा'-बन्धकालः, 'योगो'-मनोवाक्यायनिमित्तं वीर्यम्, आदिस्थितिः-प्रथमा स्थितिः, तस्यां दलिक-
निक्षेपः आदिस्थितिदलिकनिक्षेपः, एतेषामुत्कृष्टे पदे सति, किमुक्तं भवति ? उत्कृष्टेन बन्धकालेन उत्कृष्टे योगे वर्तमानो 'ह्रस्वां' जघन्यां
स्थितिं बद्धा, प्रथमस्थितौ च दलिकनिक्षेपमुत्कृष्टं कृत्वा मृतः सन् देवो नारको वा जातः, तस्य 'प्रथमोदये'-प्रथमस्थित्युदये वर्त-

उदयः
उत्कृष्टप्र-
देशोदय
स्वामित्वम्

॥१५॥

मानस्य देवस्य देवायुषो नारकस्य नारकायुष उत्कृष्टप्रदेशोदयः ॥१५॥

(उ०)—अद्धा बन्धकालः, योगो मनोवाक्कायनिमित्तं वीर्यं, आदिस्थितौ प्रथमस्थितौ निषेको दलिकनिक्षेपः, एतेषामुत्कृष्टपदे सति । किमुक्तं भवति ? उत्कृष्टेन बन्धकालेनोत्कृष्ट योगे वर्तमानो ह्रस्वां जघन्यां स्थितिं बद्ध्वा प्रथमस्थितौ चोत्कृष्टं दलिकनिक्षेपं कृत्वा मृतः सन् देवो नारको वा यो जातस्तस्य प्रथमोदये-प्रथमस्थित्युदये वर्तमानस्य देवस्य देवायुषो नारकस्य च नारकायुष उत्कृष्टः प्रदेशोदयः ॥ १५ ॥

अद्धाजोगुक्कोसो बंधित्ता भोगभूमिगेषु लहुं । सव्वप्पजीवियं वज्जइत्तु ओवट्टिया दोण्हं ॥१६॥

(चू०)—अद्धाते उक्कस्सिगाते आउगबंधगद्धाते जोगुक्कस्सेत्ति उक्कस्सगेण जोगेण मणुयतिरियायुगं बंधित्ता ततो कालं करेउं 'भोगभूमिगेषु'त्ति-तिरिएसु वा मणुएसु वा तिपलिओवमट्टितितेसु उववण्णो । 'लहुं सव्वप्पजीवियं वज्जति'त्ति-ततो लहुं चेव सव्वप्पजीवियं'ति अंतोमुहुत्तं, अंतोमुहूत्तुणं सेसं सव्वं.ओवट्टियं 'दोण्हं' ति-तिरियमणुयाउगाणं, जं समयं ओवट्टिज्जमाणा ओवट्टिता ताहे दोण्हवि उक्कोसतो पदेसुदओ भवति ॥१६॥

(मलय०)—'अद्ध'त्ति-उत्कृष्टे बन्धकाले उत्कृष्टे च योगे वर्तमानो भोगभूमिगेषु तिर्यक्षु मनुष्येषु वा विषये कश्चित्तिर्यगायुः कश्चिन्मनुष्यायुः उत्कृष्टं त्रिपल्योपमस्थितिकं बद्ध्वा, लघु शीघ्रं च मृत्वा त्रिपल्योपमायुष्केष्वेकस्तिर्यक्ष्वपरो मनुष्येषु मध्ये समुत्पन्नः, तत्र च सर्वालपजीवितमन्तर्मुहूर्त्तप्रमाणं वर्जयित्वाऽन्तर्मुहूर्त्तमेकं धृत्वेत्यर्थः, शेषमशेषमपि स्वस्वायुरपवर्तयतः, ततोऽपवर्तनानन्तरं प्रथमसमये तयोस्तिर्यङ्मनुष्ययोर्यथासंख्यं तिर्यङ्मनुष्यायुषोरुत्कृष्टः प्रदेशोदयः ॥१६॥

कर्मप्रकृतिः

॥१६॥

(उ०)—उत्कृष्टे बन्धकाले उत्कृष्टे च योगे वर्तमानो भोगभूमिगेषु तिर्यक्षु मनुष्येषु वा विषये कश्चित्तिर्यगायुः कश्चिच्च मनुष्यायुरुत्कृष्टं त्रिपल्योपमस्थितिकं बद्धा लघु शीघ्रं च मृत्वा त्रिपल्योपमायुष्केष्वेकस्तिर्यक्षु परो मनुष्येषु मध्ये समुत्पन्नः, तत्र च सर्वालपजीवितमन्तर्मुहूर्त्तप्रमाणं वर्जयित्वाऽन्तर्मुहूर्त्तमेकमायुस्तद्भवभोग्यत्वेन धृत्वेत्यर्थः, शेषमशेषमपि स्वस्वायुरपवर्त्तनाकरणेन तौ द्वावपवर्त्तयतः, ततोऽपवर्त्तनानन्तरप्रथमसमये तयोस्तिर्यङ्मनुष्ययोर्थथासंख्यं तिर्यङ्मनुष्यायुषोरुत्कृष्टः प्रदेशोदयः ॥ १६ ॥

दूभगणाएज्जाजसगइदुगअणुपुण्वितिगसनीयाणं । दंसणमोहक्खवणे देसविरइविरइगुणसेढी ॥१७॥

(चू०)—दूभगअणाएज्जाजसकित्तिनिरयगतितिरियगति 'अणुपुण्वीतिगं'ति-देवाणुपुण्वीरहिया तिन्नि आणुपुण्वीतो णीयागोयाणं एएसिं कम्माणं । असंजयसंमदिट्ठी दंसणमोहं खवेत्तुमाहत्तो गुणसेढिं करेति, ततो सो चेव देसविरतिं पडिवन्नो, ततो सो चेव विरतिं पडिवन्नो, एएसिं तिण्ह वि गुणसेढीतो तंमि अत्थि, ततो करणपरिसमत्तीते संकिलिट्ठो पुणो अविरतो जातो तस्स तिण्ह वि गुणसेढीणं सीसगसमागमे दूभगअणाएज्जाजसणीयागोयाणं एत्थ वि मणुसभवे उक्कोसो पदेसुदतो । अहवा पुण्वं बद्धाउगो णिरयगतीते उप्पन्नो तस्स दुभगअणातेयअजसनिरयदुगणीयागोयाणं उक्कोसतो पदेसुदतो तिण्हवि गुणसेढीणं सीसे बट्टमाणाणं । तिरियगतितिरियाणुपुण्वीणं सो चेव तिरिएसु उववण्णो तस्स वि तहेव उक्कोसओ पदेसुदतो । मणुयाणुपुण्वीते सो चेव मणुस्सेसु उववण्णो तस्स वि तहेव मणुयाणुपुण्वीए उक्कोसपदेसुदतो ॥१७॥

(मलय०)—'दूभग'ति । इहाविरतसम्यग्दृष्टिर्दर्शनमोहनीयत्रितयं क्षपयितुमभ्युद्यतो गुणश्रेणिं करोति । ततः स एव देशविरतिं

उदयः
उत्कृष्टप्र-
देशोदय-
स्वामित्वं

॥१६॥

यासां तास्तिर्यगेकान्तोदयाः एकद्वित्रिचतुरिन्द्रियजातिस्थावरसूक्ष्मसाधारणाख्याः प्रकृतयस्तासां सर्वसङ्ख्यया सप्तदशप्रकृतीनां द्वितीया तृतीया च गुणश्रेणिर्यदा शिरसा मिथो मिलति तदा तयोर्द्वयोर्गुणश्रेणीशिरसोरेकत्र योगे वर्तमानस्य मिथ्यादृष्टेः स्वस्वोदये उत्कृष्टः प्रदेशोदयः । इयमत्र भावना—इह केनचिद्देशविरतेन सता देशविरतिप्रत्यया गुणश्रेणिः कृता, ततः स संयमं प्रतिपेदे, ततः संयम-प्रत्यया गुणश्रेणिः कृता, ततो यस्मिन् काले द्वयोरपि गुणश्रेण्योः शिरसी एकत्र मिलिते तस्मिन् काले वर्तमानो गुणितकर्मांशः कश्चिन्मिथ्यात्वं गतस्तदा तस्य मिथ्यात्वानन्तानुबन्धिनामुत्कृष्टः प्रदेशोदयः, यदि पुनः सम्यङ्मिथ्यात्वं गतस्तदा सम्यङ्मिथ्या-त्वस्य । सत्यानर्द्धित्रिकस्य तु मिथ्यात्वं गतस्यागतस्य वोत्कृष्टः प्रदेशोदयो वाच्यः, प्रमत्तसंयतेऽपि तत्रयोदयः प्राप्यत इति कृत्वा । तिर्यगुदयैकान्तानामपर्याप्तकनाम्नश्च प्राक् प्रवर्तितगुणश्रेणिद्वयस्य सम्यक्त्वादिगुणेभ्यः प्रतिपत्य मिथ्यात्वं गत्वाऽप्रशस्तमरणेन मृत्वा तिर्यग्भवप्राप्तौ सत्यां देशविरतिसर्वविरतिगुणश्रेणीशिरसोरेकत्र योगे स्वस्वोदये यथायोगं वर्तमानस्योत्कृष्टः प्रदेशोदयः ॥१३॥

अंतरकरणं होहित्ति जायदेवस्स तं मुहुत्तंतो । अट्ठण्हकसायाणं छण्हं पि य नोकसायाणं ॥१४॥

(चू०)—उवसमसेढी पडिबन्नस्स से य काले ‘अंतरकरणं होहित्ति जायदेवस्स’त्ति उप्पन्नदेवस्स ‘तं मुहुत्तंतो’-त्ति—कालगयसमयातो अंतोमुहुत्तं गंतूण, कंहं ? भन्नइ—ततो कालं करेत्तु अंतोमुहुत्तेण गुणसेढीसीसपत्तस्स अप्प-च्चक्खाणावरणं पच्चक्खाणावरणस्स च वेयतिगवज्जाणं छण्हं णोकसायाणं एएसिं चोदसण्हं कंमाणं अप्पप्पणो गुणसेढीसीसवट्ठमाणस्स उक्कोसपदेसुदओ ॥१४॥

(मलय०)—‘अंतरकरणं’ति—इह कश्चित् उपशमश्रेणिं प्रतिपन्नोऽनन्तरसमयेऽन्तरकरणं भविष्यतीति, ‘तं’ ति—तस्मिन् पाश्चात्ये समये

कर्मप्रकृतिः
॥१७॥

तीतिन्नि'त्ति-देसविरयगुणसेढी विरयगुणसेढी अणंताणुबंधिउच्चलणगुणसेढी य देसविरतो सुविसुज्झतो संजमं पडिवज्जति तस्स पढमा गुणसेढी, बितिया संजमं पडिवन्नस्स गुणसेढी, सो चेव विसुज्झतो अणंताणुबंधिणो विसंजोएति, तिन्नि वि पूरितातो ततियगुणसेढिए, तातो तिन्नि वि गुणसेढीतो काउं तिण्ह वि गुणसेढीणं सीसगे वट्टमाणस्स पंचण्हं संघयणाणं उक्कोसतो पदेसुदओ । 'आहारगउज्जोयाणुत्तरतणुअप्पमत्तस्स'त्ति-आहार-सत्तगउज्जोवाणं उत्तरवेउन्विए वट्टमाणो अपमत्तयं गतो तस्स पढमसेढीए सीसं पत्तस्स उक्कोसओ पदेसुदओ ॥

(मलय०)—'संघयण'त्ति । इह कश्चिन्मनुष्यो देशविरतिं प्रतिपन्नः, ततः स देशविरतिप्रत्ययां गुणश्रेणिं करोति । ततः स एव विशुद्धिप्रकर्षवशतः सर्वविरतिं प्रतिपन्नः, ततः सर्वविरतिप्रत्ययां गुणश्रेणिं करोति, ततः स एव तथाविधविशुद्धिवशादनन्तानुबन्धिनां विसंयोजनायोत्थितः, ततस्तन्निमित्तां गुणश्रेणिं करोति । एवं द्वितीयादयस्तिस्त्रो गुणश्रेणयो भवन्ति । ताश्च कृत्वा तासां शिरस्सु वर्तमानस्य प्रथमसंहननवर्जानां पञ्चानां संहननानां यथायोग्यमुदयप्राप्तानामुत्कृष्टः प्रदेशोदयः । तथोत्तरतनौ उत्तरशरीरे आहारके वर्तमानस्याप्रमत्तभावं गतस्य संयतस्य प्रथमगुणश्रेणीशिरसि वर्तमानस्याहारकसप्तकोद्योतयोरुत्कृष्टः प्रदेशोदयः ॥१८॥

(उ०)—प्रथमसंहननवर्जस्य शेषसंहननपञ्चकस्य द्वितीयाद्यास्तिस्त्रो गुणश्रेणयो मिथो मिलितशीर्षा उत्कृष्टप्रदेशोदयस्थानानि भवन्ति । इयमत्र भावना-इह कश्चिन्मनुष्यो देशविरतिं प्रतिपन्नः, ततः स देशविरतिप्रत्ययां गुणश्रेणिं करोति । ततः स एव विशुद्धिप्रकर्षवशतः सर्वविरतिं प्रतिपन्नः सन् सर्वविरतिप्रत्ययां गुणश्रेणिं करोति । ततः स एव तथाविधविशुद्धिवशादनन्तानुबन्धिनां विसंयोजनायोत्थितः संस्तन्निमित्तां गुणश्रेणिं करोति । एवं द्वितीयाद्यास्तिस्त्रो गुणश्रेणयो मिलिता भवन्ति । ताश्च कृत्वा तासां

उदयः
उत्कृष्टप्र-
देशोदय-
स्वामित्वम्

॥१७॥

मस्तकेषु वर्तमानस्याप्रथमानां पञ्चानां संहननानां यथायोगमुदयप्राप्तानामुत्कृष्टः प्रदेशोदयः । तथोत्तरतनावाहारकशरीरे वर्तमान-
स्याप्रमत्तसंयतस्य प्रथमगुणश्रेणिशिरसि वर्तमानस्याहारकसप्तकोद्योतयोरुत्कृष्टः प्रदेशोदयः । उक्तं चान्यत्र—‘आहारुज्जोयाणं अपमत्तो
आइगुणसोसे’ ॥ १८ ॥

बेइंदिय थावरगो कम्मं काऊण तस्समं खिप्पं । आयावस्स उ तब्बेइ पढमसमयम्मि वट्ठतो ॥१९॥

(चू०)—गुणियकमंसिगो पंचेदितो बेतिंदिओ जाओ ‘कम्मं काऊण तस्समं’ति—तस्स तप्पातोग्गं द्विति मोत्तूणं
सेसं कमं ओवट्ठेति, ओवट्ठिता ततो एगिंदितो जातो तत्थ वि एगिंदियसमं ति द्वितिं करेति । ‘खिप्पं’ति—लहुमेव
सरीरपज्जत्तीए पज्जत्तगो जातो तस्स ‘आयावस्स उ तब्बेइ’ति—आयावनामं जे वेदेति ते तब्बेतिणो वुच्चंति ।
केति ? भण्णइ—खरबायरपुढविकातिया, तत्थ पढमसमयातो चेव आयावनामं वेदेमाणस्स आयावनामाते
उक्कोसओ पदेसुदतो भवति । बेतिंदियग्गहणं बेइंदियद्वितिं लहुगेव एगिंदितो तप्पाउग्गं करेति । तेतिंदि-
यादीणं द्वितिं एगिंदितो लहुं तप्पातोगां काऊ ण तरति तेण तेइंदियाइणो ण गहिया ॥१९॥

(मलय०)—‘बेइंदिय’ति—गुणितकर्मांशः पञ्चेन्द्रियः सम्यग्दृष्टिर्जातः, ततः सम्यक्त्वनिमित्तां गुणश्रेणिं कृतवान् । ततस्तस्या
गुणश्रेणीतः प्रतिपतितो मिथ्यात्वं गतः । गत्वा च द्वीन्द्रियमध्ये समुत्पन्नः । तत्र च द्वीन्द्रियप्रयोग्यां स्थितिं मुक्त्वा शेषां सर्वामप्य-
पवर्तयति । ततस्ततोऽपि मृत्वा एकेन्द्रियो जातः । तत्रैकेन्द्रियसमां स्थितिं करोति, शीघ्रमेव च शरीरपर्याप्त्या पर्याप्तः, तस्य तद्वे-
दिनः—आतपवेदिनः खरबादरपृथ्वीकायिकस्य शरीरपर्याप्त्यनन्तरं प्रथमसमये आतपनाम्न उत्कृष्टः प्रदेशोदयः, एकेन्द्रियो द्वीन्द्रियस्थितिं

कर्मप्रकृतिः

॥१८॥

झटित्येव स्वयोग्यां करोति न त्रीन्द्रियादिस्थितिमिति द्वीन्द्रियग्रहणम् ॥१९॥

(उ०)—द्वीन्द्रियस्थावरो नाम यो गुणितकर्मांशः पञ्चेन्द्रियः सम्यग्दृष्टिः सन् सम्यक्त्वनिमित्तां गुणश्रेणिं कृत्वा तस्या गुणश्रेणीतः प्रतिपत्य मिथ्यात्वं गत्वा द्वीन्द्रियमध्ये समुत्पन्नः, तत्र च द्वीन्द्रियप्रायोग्यां स्थितिं मुक्त्वा शेषां सर्वामपवर्तितवान्, ततोऽपि मृत्वा एकेन्द्रियो जातः, तत्र च कर्मैकेन्द्रियसमस्थितिकं करोति, शीघ्रमेव च शरीरपर्याप्तिं निष्ठां नयति । तस्य तद्वेदिनः—आतपवेदिनः खरबादरपृथ्वीकायिकस्य शरीरपर्याप्त्यनन्तरं प्रथमे समये आतपनाम्न उत्कृष्टः प्रदेशोदयः । एकेन्द्रियो द्वीन्द्रियस्थितिं झटित्येव स्वयोग्यां करोति, न त्रीन्द्रियादिस्थितिमिति द्वीन्द्रियग्रहणम् ॥ १९ ॥

भणिओ उक्कोसपदेसुदतो, इयारिणं जहन्नपएसुदओ भण्णइ—

पगयं तु खवियकम्मे जहन्नसामी जहन्नदेवठिइ । भिन्नमुहुत्ते सेसे मिच्छत्तगतो अतिकिलिट्ठो ॥२०॥

कालगण्णिंदियगो पढमे समये व मइसुयावरणे । केवलदुगमणपज्जवचरूकुअचरूकूण आवरणा ॥२१॥

(चू०)—‘पगयं’—अहिगारो ‘खवियकंमे’ति—खवियकंमंसिगो, कंमि ? भन्नइ—‘जहन्नसामि’ति—जहन्नसामित्ते खवियकंमंसिगेणं अहिगारो । ‘जहन्नदेवठिति’ति—दसवाससहस्सेसु देवेसु उववन्नो खवियकंमंसिगो जहन्नठिति-गेसु देवेसु उववज्जतित्ति काउं अंतोमुहुत्तेण संमत्तं पडिवन्नो दसवाससहस्साइ देसूणातिं संमत्तं अणुपालित्ता ‘भिन्नमुहुत्ते सेसे मिच्छत्तं गतो अतिकिलिट्ठो’ति—अंतोमुहुत्तावसेसे मिच्छत्तं गतो अच्चंतसंकिलिट्ठो उक्कोस-

उदयः
जघन्यप्र-
देशोदय-
स्वामित्वम्

॥१८॥

प्रतिपन्नस्ततः तन्निमित्तां गुणश्रेणिं करोति । ततः स एव सर्वविरतिं प्रतिपन्नस्ततः सर्वविरतिनिमित्तां गुणश्रेणिं करोति । ततः करण-परिसमाप्तौ सत्यां संक्लिष्टो भूत्वा पुनरप्यविरतो जातः । तस्य तिसृणामपि गुणश्रेणीनां शिरस्सु वर्तमानस्य तस्मिन्नेव भवे स्थितस्य दुर्भगानादेयायशःकीर्तिनीचैर्गोत्राणामुत्कृष्टः प्रदेशोदयः । अथ नरकेषु बद्धायुष्कृत्वान्नारको जातस्तर्हि तस्य पूर्वोक्तानां नरकद्विकसहितानामुत्कृष्टः प्रदेशोदयः । अथ तिर्यक्षूत्पन्नस्तर्हि तस्य पूर्वोक्तानां तिर्यग्विकसहितानामुत्कृष्टः प्रदेशोदयः । अथ मनुष्यो जातस्तर्हि मनुष्यानुपूर्वोसहितानामिति ॥१७॥

(उ०)—इहाविरतसम्यग्दृष्टिर्दर्शनमोहनीयत्रयं क्षपयितुमभ्युद्यतो गुणश्रेणिं करोति, ततः स एव देशविरतिं प्रपन्नस्तन्निमित्तां गुणश्रेणिं करोति, ततः स एव सर्वविरतिं प्रतिपन्नः सन् सर्वविरतिनिमित्तां गुणश्रेणिं करोति । ततः करणपरिसमाप्तौ सत्यां भूयोऽप्यविरतो जातः, तस्य क्षीणदर्शनमोहनीयत्रयस्य तृतीयस्यां गुणश्रेण्यां कृतायां प्रतिभग्नस्य संक्लेशवशेनाविरतस्य जातस्य तिसृणामपि गुणश्रेणीनां शिरस्सु वर्तमानस्य तस्मिन्नेव भवे स्थितस्य दुर्भगानादेयायशःकीर्तिनीचैर्गोत्राणामुत्कृष्टः प्रदेशोदयः । यदि चासौ नरकेषु बद्धायुष्कृत्वान्नारको झटिति जातस्तदा तस्य पूर्वोक्तानां चतसृणां प्रकृतीनां नरकद्विकसहितानामुत्कृष्टः प्रदेशोदयः । अथ तिर्यक्षूत्पन्नस्तदा तस्य पूर्वोक्तानां तिर्यग्विकसहितानामुत्कृष्टः प्रदेशोदयः । अथ मनुष्यो जातस्तदा तासां मनुष्यानुपूर्वोसहितानामिति ॥ १७ ॥

संघयणपंचगस्स य विइयाईतिन्नि होंति गुणसेढी । आहारगउज्जेयाणुत्तरतणुअप्पमत्तस्स ॥१८॥

(चू०)—‘संघयणपंचगस्स य विइयादीतिन्नि होंति गुणसेढी’ति—आदिवज्जाणं पंचण्हं संघयणाणं, ‘वितिया-

कर्मप्रकृतिः

॥१९॥

समये स्तोत्रं प्राप्यते, अन्यच्चोत्कृष्टसंक्लेशयुक्तस्य प्रदेशोदीरणा स्तोका भवति । यतस्तस्यानुभागोदीरणा बह्वी प्रवर्तते, यत्र चानु-
भागोदीरणा बह्वी प्रवर्तते तत्र स्तोका प्रदेशोदीरणा, ततो 'मिच्छत्तगतो अतिकिलिष्टो' इत्याद्युक्तम् ॥२०-२१॥

(उ०)—तदेवमुक्त उत्कृष्टप्रदेशोदयस्वामी । अथ जघन्यप्रदेशोदयस्वाम्यभिधीयते—जघन्यस्वामीत्ययं भावप्रधानो निर्देशः, प्रथमा
च सप्तम्यर्थे, ततोऽयमर्थः—जघन्यप्रदेशोदयस्वामित्वे प्रकृतमधिकारः । क्षपितकर्मांश इत्यत्र सप्तम्यास्तृतीयार्थत्वात्क्षपितकर्मांशेन, तत्र
कश्चित्क्षपितकर्मांशो देवो जघन्यस्थितिर्दशवर्षसहस्रायुष्क उत्पन्न्यनन्तरमन्तर्मुहूर्त्ते गते सति सम्यक्तत्वं प्रतिपद्यते । तच्च सम्यक्तत्वं देशो-
नानि दशवर्षसहस्राणि यावत्परिपालयान्तर्मुहूर्त्तावशेषे जीविते सति मिथ्यात्वं गतः । स चातिसंक्लिष्टपरिणामो वक्ष्यमाणकर्मणामुत्कृष्टां
स्थितिं बद्धुमारभते, बहुतरं च दलिकं तदानीमुद्वर्तयति तावद्यावदन्तर्मुहूर्त्तं । ततः संक्लिष्टपरिणाम एव कालं कृत्वैकेन्द्रियो जातः,
तज्जन्मप्रथमसमये मतिज्ञानावरणश्रुतज्ञानावरणकेवलज्ञानावरणकेवलदर्शनावरणमनःपर्यायज्ञानावरणचक्षुर्दर्शनावरणाचक्षुर्दर्शनावरणानां
जघन्यः प्रदेशोदयो भवति । इह प्रायः सर्वदलिकमुद्वर्तितमिति स्तोत्रं प्राप्यते प्रथमसमये, किं चोत्कृष्टसंक्लेशवतः प्रदेशोदीरणा
स्तोका भवति, तस्यानुभागोदीरणाया एव बह्व्याः प्रवृत्तेः, अनुभागोदीरणायां च बह्व्यां प्रवर्तमानायां प्रदेशोदीरणायाः स्तोकाया
एव प्रवृत्तिनियमात् । अनेनैवाशयेन मिथ्यात्वगतोऽतिकिलिष्ट इत्युक्तम् ॥ २०-२१ ॥

ओहीण संजमाओ देवत्तगए गयस्स मिच्छत्तं । उक्कोसठिईबंधे विकड्ढणा आलिगं गंतुं ॥२२॥

(चू०)—ओहिनाणओहिंदसणावरणियाणं 'संजमातो'ति खवियकम्मंसिगो अपच्छिमे भवग्गहणे संजमं
पडिवन्नो अपरिवडिण 'देवत्तगते गयस्स मिच्छत्तं'ति—देवलोगं गतो ततो अंतोमुहुत्तेण मिच्छत्तं गतो 'उक्कोस-

उदयः
जघन्यप्र-
देशोदय-
स्वामित्वम्

॥१९॥

द्वितिवंधे विकट्टणे'त्ति संकिलिद्धो उक्कोसद्विति बंधिउमाढत्तो तस्स दलियं उक्कट्टियं भवति । विकट्टणं ति उक्कट्टणं । ततो आवलियं गंतूणं उव्वट्टियं दलियं से काले उव्वट्टियं ति तंमि समते ओहिदुगस्स जहन्नतो पदेसुदओ । ओहिनाणसहियस्स थोवं दलियं भवतित्ति काउं देवलोगे चेव जहन्नतो पदेसुदओ ॥२२॥

(मलय०)—‘ओहीण’ त्ति-क्षपितकर्मांशः संयमं प्रतिपन्नः समुत्पन्नावधिज्ञानदर्शनोऽप्रतिपत्तितावधिज्ञानदर्शन एव देवो जातः, तत्र चान्तर्मुहूर्ते गते मिथ्यात्वं प्रतिपन्नः ततो मिथ्यात्वप्रत्ययेनोत्कृष्टां स्थितिं बद्धुमारभते, प्रभूतं च दलिकं विकर्षयति—उद्वर्तयतीत्यर्थः । तत आवलिकां गत्वाऽतिक्रम्य बन्धावलिकायामतीतायामित्यर्थः अवध्योः—अवधिज्ञानावरणावधिदर्शनावरणयोर्जघन्यः प्रदेशोदयः ॥

(उ०)—अवध्योः—अवधिज्ञानावरणावधिदर्शनावरणयोः संयमादिति संयमं प्रतिपद्य क्षपितकर्मांशस्य समुत्पन्नावधिज्ञानदर्शनस्याप्रतिपत्तिततद्भावस्यैव सतो देवत्वं गतस्य, तत्र चान्तर्मुहूर्ते गते सति मिथ्यात्वं प्रतिपन्नस्य, ततो मिथ्यात्वप्रत्ययेनोत्कृष्टे स्थितिवन्धे प्रवर्तमाने प्रभूतदलिकस्य विकर्षणायामुद्वर्तनायां सत्यामावलिकां गत्वा बन्धावलिकामतिक्रम्य स्तोकः प्रदेशोदयः, उक्तक्रमेण तदानीं स्तोकप्रदेशोदीरणोपनीतस्य तस्य स्तोकतरस्यैव लाभात् ॥ २२ ॥

वेयणियंतरसोगारउच्च ओहि व्व निद्वपयला य । उक्कस्सठिईबंधा पडिभग्गपवेइया नवरं ॥२३॥

(चू०)—‘वेयणियंतरसोगारउच्च ओहिव्व’त्ति-सायअसाय पंच अंतरातिय अरइसोगुच्चाणं ओहिदुगसरिस्स भाणियव्वं । ‘णिद्वापयला य उक्कस्स ठिईबंधा पडिभग्गप्पवेइया णवरिं’—निद्वापयलाणं पि ओहिसरिसमेव, णवरिं उक्कोसद्वितिवंधातो पडिभग्गस्स पवेइउमाढत्तस्स जहन्नतो पदेसुदओ । उक्कोससंकिलिद्धस्स निद्वादीणं

कर्मप्रकृतिः

॥२०॥

उदतो णत्थित्ति ॥२३॥

(मलय०)—‘वेयणियंतर’त्ति-द्वयोर्वेदनीययोः सातासातयोः पञ्चानामन्तरायाणां शोकारत्युच्चैर्गोत्राणां च जघन्यः प्रदेशोदयोऽवधिज्ञानावरणस्येव वेदितव्यः । निद्राप्रचलयोरपि तथैव । केवलमुत्कृष्टस्थितिबन्धात् प्रतिभग्नस्य-प्रतिपतितस्य निद्राप्रचलयोरनुभवितुं लग्नस्य चेति द्रष्टव्यम् । उत्कृष्टस्थितिबन्धो हि अतिशयेन संक्लिष्टस्य भवति । न चातिसंक्लेशे वर्तमानस्य निद्रोदयसंभवः, तत उक्तं उत्कृष्टस्थितिबन्धात्प्रतिभग्नस्येति ॥२३॥

(उ०)—वेदनीययोः सातासातयोरन्तरायाणां पञ्चानामन्तरायाणां शोकारत्युच्चैर्गोत्राणां च जघन्यः प्रदेशोदयोऽवधिज्ञानावरणस्येव वक्तव्यः । निद्राप्रचले अपीत्यमेव जघन्यप्रदेशोदयसंभवे वेदितव्ये, केवलमुत्कृष्टस्थितिबन्धात्प्रतिभग्नेन प्रतिपतितेन सता प्रवेदितुमनुभवितुं लग्ने ते तथाभूते द्रष्टव्ये । उत्कृष्टस्थितिबन्धो ह्यतिशयितसंक्लेशवतो भवति । न चातिसंक्लेशे वर्तमानस्य निद्रोदयसंभव इत्युत्कृष्टस्थितिबन्धप्रतिभग्नप्रवेदिते इति विशेषणम् ॥ २३ ॥

वरिसवरतिरियथावरणीयं पि य मइसमं नवरि तिन्नि । निहानिहा इंदियपज्जत्ती पढमसमयम्मि ॥२४॥

(चू०)—‘वरिसवरतिरियथावरणीयं पि य मइसमं’ति-नपुंसगवेयतिरियगतिथावरणामणीयागोयाण जहा मतिआवरणस्स तहा भाणियव्वं ‘नवरि तिन्नि निहानिहा इंदियपज्जत्ती पढमसमयंमि’त्ति-थीणगिद्धित्तिगं पि मतिसरिसमेव नवरि इंदियपज्जत्तगस्स पढमसमयंमि चेव जहन्नतो चेव पदेसुदतो परतो उदीरणा भवति तेण न वेप्पत्ति । ततो पुव्वं मूलट्टित्तिक्खतो लब्भत्ति न होति थीणगिद्धित्तिगस्स । देवलोगे ण भवति,

उदयः
जघन्यप्र-
देशोदय
स्वामित्वम्

॥२०॥

द्वित्वं काउमादत्तो दलियं उक्कड्ढति जाव अंतोमुहुत्तं कालं उक्कड्ढिउं संकिलेसेणेव कालगतो । 'कालगए एगि-
दियगो'त्ति-कालं करेत्तु एगिदिएसुववन्नो तस्स 'पढमे समतेव'त्ति-'मतिसुयावरणे केवलदुगमणपज्जवचक्खु-
अचक्खुण आवरणे'ति-मतिनाणावरणसुयनाणावरणकेवलनाणावरणकेवलदंसणावरणमणपज्जवनाणावरणच-
क्खुदंसणावरणाचक्खुदंसणावरणाणं पढमसमते चेव जहन्नतो पदेसउदओ भवति । पाएण सव्वं दलियं उव्व-
दियंति काउं, अन्नं च उक्कस्स संकिलिद्वस्स पदेसुदीरणा थोवा अणुभागुदीरणा बहुगा, जत्थ य बहुगा अणु-
भागुदीरणा तत्थ नाणातिलंभो थोवो भवति, नाणातिलंभथोवागत्तातो पएसुदीरणा थोवा तम्हा एगिदिएसुं
तेसिं कंमाणं जहन्नो पदेसुदतो ॥२०-२१॥

(मलय०)—तदेवमुक्त उत्कृष्टप्रदेशोदयस्वामी । संप्रति जघन्यप्रदेशोदयस्वाम्यभिधीयते—'पगयं'ति । जघन्यस्वामीति भावप्रधा-
नोऽयं निर्देशः, प्राकृतत्वाच्च ततः परस्याः सप्तम्या लुक्, ततोऽयमर्थः—जघन्यप्रदेशोदयस्वामित्वे प्रकृतमधिकारः क्षपितकर्मांशेन ।
सूत्रे चात्र सप्तमी तृतीयार्थे वेदितव्या । तत्र कश्चित्क्षपितकर्मांशो देवो जघन्यस्थितिर्दशवर्षसहस्रायुरुत्पत्त्यनन्तरमन्तर्मुहूर्ते गते सति
सम्यक्त्वं प्रतिपद्यते । तच्च सम्यक्त्वं दशवर्षसहस्राणि देशोनानि यावत् परिपालयान्तर्मुहूर्ताविशेषे जीविते मिथ्यात्वं गतः, स चाति-
संक्लिष्टपरिणामो वक्ष्यमाणकर्मणामुत्कृष्टां स्थितिं बद्धुमारभते प्रभूतं च दलिकं तदानीमुद्गर्तयति तावद्यावदन्तर्मुहूर्तम् । ततः संक्लिष्ट-
परिणाम एव कालं कृत्वा एकेन्द्रियो जातः । तस्य प्रथमसमये मतिज्ञानावरणश्रुतज्ञानावरणकेवलज्ञानावरणकेवलदर्शनावरणमनः-
पर्यवज्ञानावरणचक्षुर्दर्शनावरणाचक्षुर्दर्शनावरणानां जघन्यः प्रदेशोदयो भवति । इह हि प्रायेण सर्वं दलिकमुद्गर्तितमिति कृत्वा प्रथम-

कर्मप्रकृतिः

॥२१॥

देवलोगगयस्स उदीरणोदयस्स अंते जहन्नतो पदेसुदओ । इत्थिवेयणपुंसगअणअरतिसोगाणं उवसमसेहीतो सरिउं देवत्तं गयस्स उदओ नत्थित्ति ण गहिया ॥२५॥

(मलय०)—‘दंसणमोहे’त्ति—क्षपितकर्माशस्य औपशमिकसम्यग्दृष्टेरौपशमिकसम्यक्त्वात् प्रच्यवमानस्य अन्तरकरणे स्थितेन द्वितीय-स्थितेः सकाशात् सम्यक्त्वादीनां दलिकानि समाकृष्य यान्यन्तरकरणे चरमे आवलिकामात्रभागे गोपुच्छाकारसंस्थानेन रचितानि, तद्यथा—प्रथमसमये प्रभूतम्, द्वितीयसमये विशेषहीनम्, तृतीयसमये विशेषहीनम्, एवं यावच्चरमसमये विशेषहीनम्, तेषामुदय उदीरणोदय उच्यते । तस्मिन् उदीरणोदये आवलिकामात्रं गत्वा आवलिकायाश्चरमसमये सम्यक्त्वमिश्रमिथ्यात्वानां स्वस्वोदययुक्तस्य जघन्यप्रदेशोदयः । तथाऽनन्तानुबन्धिवर्जद्वादशकषायपुरुषवेदहास्यरतिभयजुगुप्सारूपाः सप्तदश प्रकृतीरुपशमय्य देवलोकं गतस्य एवमेवेति—उदीरणोदयचरमसमये तासां सप्तदशप्रकृतीनां जघन्यः प्रदेशोदयः । आसां हि सप्तदशानामपि प्रकृतीनामन्तरकरणं कृत्वा देवलोकं गतः सन् प्रथमसमये एव द्वितीयस्थितेः सकाशादलिकमाकृष्योदयसमयादारभ्य गोपुच्छाकारेण विरचयति, तद्यथा—उदय-समये प्रभूतम्, द्वितीयसमये विशेषहीनम्, तृतीयसमये विशेषहीनम्, एवं यावदावलिकाचरमसमयः, ततः आवलिकाचरमसमये जघन्यः प्रदेशोदयो लभ्यते ॥२५॥

(उ०)—क्षपितकर्माशस्यौपशमिकसम्यग्दृष्टेरौपशमिकसम्यक्त्वात्प्रतिपततोऽन्तरकरणे स्थितेन द्वितीयस्थितेः सकाशात्सम्यक्त्वादीनां दलिकानि समाकृष्य यान्यन्तरकरणे चरमे आवलिकाभागमात्रे गोपुच्छाकारसंस्थानेन प्रथमसमये प्रभूतानां द्वितीयादिसमयेषु च क्रमशो विशेषहीनविशेषहीनानां निवेशलक्षणेन रचितानि तेषामुदय उदीरणोदय इत्युच्यते, तस्मिन्नुदीरणोदये आवलिकामात्रं गत्वा-

उदयः
जघन्यप्र-
देशोदय-
स्वामित्वं

॥२१॥

ऽऽवलिकायाश्चरमसमये सम्यक्त्वमिश्रमिथ्यात्वानां स्वस्वोदययुक्तस्य जघन्यः प्रदेशोदयः । तथाऽनन्तानुबन्धिवर्जद्वादशकषायपुरुषवेद-
हास्यरतिभयजुगुप्सारूपाः सप्तदश प्रकृतीरुपशमय्य देवलोकं गतस्य तासां सप्तदशप्रकृतीनामेवमेवोदीरणोदयचरमसमये जघन्यः प्रदे-
शोदयः । आसां हि सप्तदशानामपि प्रकृतीनामन्तरकरणं कृत्वा देवलोकं गतः सन् प्रथमसमय एव द्वितीयस्थितेः सकाशादलिकमा-
कृष्योदयसमयादारभ्य गोपुच्छाकारेण विरचयति । तद्यथा—प्रथमसमये प्रभूतं, द्वितीयसमये विशेषहीनं, तृतीयसमये विशेषहीनं, एवं
यावदावलिकाचरमसमये विशेषहीनम् । एवं दलिकरचनायां कृतायामावलिकायाश्चरमसमये जघन्यः प्रदेशोदयो लभ्यते । उपशान्तकषाय
उपशामको वा कालगतः सन् सर्वार्थसिद्धे महाविमाने यातीति भगवत्यादौ सिद्धम्, तत्र च नपुंसकवेदस्त्रीवेदशोकमोहनीयानन्तानुबन्ध्य-
रतिमोहनीयप्रकृतीनामुदयो नास्तीति तत्प्रतिषेधः कृतः ॥ २५ ॥

चउरुवसमित्तु पच्छा संजोइय दीहकालसम्मत्ता । मिच्छत्तगए आवलिगाए संजोयणाणं तु ॥२६॥

(च०)—चत्तारि वारे उवसामणं करेत्तस्स बहुगा पोग्गला गुणसेढीए सेसमोहकंमाणं खिज्जंति खीणसेसा
बज्झमाणीसु थोवा संकमिस्संति पच्छा ‘संजोजिय’त्ति—पच्छा अणंताणुबंधिणो बंधित्तु अंतोमुहुत्तं दीहकालं ‘संम-
त्तं’ति—पुणो संमत्तं पडिबन्नो सागरोवमाणं बे छावट्ठीतो संमत्तं अणुपालेत्तु अंते मिच्छत्तं गयस्स आवलियाए
गयाते से काले पढमसमयबद्धस्स उदीरणुदेत्ति ‘संजोयणाण’त्ति—अणंताणुबंधीणं जहन्नतो पदेसुदओ भवति ॥

(मलय०)—‘चउरुवसमित्तु’त्ति—चतुरो वारान् मोहनीयमुपशमय्य पश्चादन्तर्मुहूर्ते गते सति मिथ्यात्वं गतः । ततोऽपि मिथ्यात्वप्रत्य-
येन ‘संयोजनान्’ अनन्तानुबन्धिनो बध्नाति । ततः सम्यक्त्वं गतः । तच्च दीर्घकालं द्वात्रिंशं सागरोपमाणां शतं यावत् अनुपालयन्

कर्मप्रकृतिः

॥२२॥

सम्यक्त्वप्रभावतः प्रभूतान् पुद्गलान् अनन्तानुबन्धिनां संबन्धिनः प्रदेशसंक्रमतः परिशाटयति । ततः पुनरपि मिथ्यात्वं गतः मिथ्यात्वप्रत्ययेन च भूयोऽप्यनन्तानुबन्धिनो बध्नाति । तस्य आवलिकाया बन्धावलिकायाश्चरमसमये पूर्वबद्धानामनन्तानुबन्धिनां जघन्यः प्रदेशोदयः । आवलिकाया अनन्तरसमये हि प्रथमसमयबद्धस्य दलिकस्योदयो भवति, ततो जघन्यः प्रदेशोदयो न लभ्यते इति कृत्वा आवलिकायाश्चरमसमये इत्युक्तम् । संसारे चैकजीवस्य चतुष्कृत्व एव मोहनीयस्योपशमो भवति न पञ्चकृत्व इति चतुष्कृत्वो ग्रहणम् । मोहोपशमनेन किं प्रयोजनम् ? इति चेत्, उच्यते—इह मोहोपशमं कुर्वन्नप्रत्याख्यानादिकषायाणां दलिकमन्यत्र गुणसंक्रमेण प्रभूतं संक्रमयति, ततः क्षीणशेषाणां तेषां अनन्तानुबन्धिषु बन्धकाले स्तोकमेव संक्रामति, ततो मोहोपशमग्रहणम् ॥२६॥

(उ०)—चतुरो वारान् मोहनीयमुपशमय्य पश्चादन्तर्मुहूर्ते गते सति मिथ्यात्वं गतः सन् मिथ्यात्वप्रत्ययेन संयोजयत्यनन्तानुबन्धिनो बध्नाति, तान् बद्ध्वा परिणामपरावृत्त्या सम्यक्त्वं गतः, तच्च दीर्घकालं द्वात्रिंशं सागरोपमशतं यावदनुपालयति, सम्यक्त्वप्रभावतश्च तावता कालेन प्रभूताननन्तानुबन्धिनां सम्बन्धिनः पुद्गलान् प्रदेशसंक्रमद्वारेण परिशाटयति । ततः पुनरपि मिथ्यात्वं गत्वा मिथ्यात्वप्रत्ययेन भूयोऽप्यनन्तानुबन्धिनो बध्नाति, तस्यावलिकाया बन्धावलिकायाश्चरमसमये पूर्वबद्धानामनन्तानुबन्धिनां जघन्यः प्रदेशोदयः । आवलिकाया अनन्तरसमये हि प्रथमसमयबद्धस्य दलिकस्योदीरणानिष्पन्न उदयो भवति ततो जघन्यः प्रदेशोदयो न लभ्यत इत्यावलिकायाश्चरमसमय इत्युक्तम् । संसारे चैकजीवस्य चतुर्वारमेव मोहोपशमो भवति न पञ्चवारमिति चतुर्वारग्रहणम् । मोहोपशमग्रहणस्य किं प्रयोजनम् ? इति चेत्, उच्यते—इह मोहोपशमं कुर्वन्नप्रत्याख्यानादिकषायाणां दलिकमन्यत्र गुणसंक्रमेण प्रभूतं संक्रमयति, ततोऽन्यत्र संक्रमद्वारा क्षीणशेषाणां तेषामनन्तानुबन्धिषु बन्धकाले स्तोकमेव दलिकं संक्रामतीति मोहोपशमग्रहणम् ॥२६॥

उदयः
जघन्यप्र-
देशोदय-
स्वामित्वं

॥२२॥

उदयाभावातो ॥२४॥

(मलय०)—‘वरिसवर’त्ति-वर्षवरो नपुंसकवेदः, ततो नपुंसकवेदतिर्यग्गतिस्थावरनीचैर्गोत्राणां जघन्यः प्रदेशोदयो मतिज्ञानावरणस्येवावसेयः । निद्रानिद्रादयोऽपि तिस्रः प्रकृतयो जघन्यप्रदेशोदयविषये मतिज्ञानावरणवद्भावनीयाः, नवरमिन्द्रियपर्याप्त्या पर्याप्तस्य प्रथमसमये इति द्रष्टव्यम् । ततोऽनन्तरसमये उदीरणायाः संभवेन जघन्यप्रदेशोदयासंभवात् ॥२४॥

(उ०)—वर्षवरो नपुंसकवेदस्ततो नपुंसकवेदतिर्यग्गतिस्थावरनीचैर्गोत्राणां जघन्यः प्रदेशोदयो मतिज्ञानावरणस्येव ज्ञातव्यः । निद्रानिद्रादयोऽपि तिस्रः प्रकृतयो जघन्यप्रदेशोदयविचारे मतिज्ञानावरणवद्भावनीयाः । नवरमिन्द्रियपर्याप्त्या पर्याप्तस्य प्रथमसमय इति द्रष्टव्यं । द्वितीयादिसमयेऽप्युदीरणायाः संभवाज्जघन्यप्रदेशोदयासंभव इति प्रथमसमयग्रहणम् ॥ २४ ॥

दंसणमोहे तिविहे उदीरणुदए उ आलिंगं गंतुं । सत्तरसण्ह वि एवं उवसमइत्ता गए देवं ॥२५॥

(चू०)—‘दंसणमोहे तिविहे उदीरणुदए उ आलिंगं गंतुं’त्ति-त्ववियकम्मंसिगस्स उवसमसम्महिट्ठिस्स ‘उदीरणुदते’त्ति-वितियठितीते दलियं अंतरकरणंमि आवलिंगमेत्तं पवेसामिति, तस्स मूले बहुगा पोग्गला, वितिए समए विसेसहीणा, एवं जाव चरिमसमते विसेसहीणा, आवलियाए तिस्से उदीरणुदयस्स चरिमसमते उवसमसंमत्तातो परिवडमाणस्स सम्मत्तमीसमिच्छत्ताणं तिण्हं कम्माणं तं तं वेदेमाणस्स जहन्नओ पदेसुदतो । ‘सत्तरसण्ह वि एवं’त्ति-अणंताणुबंधिवज्जा बारसकसाया पुरिसवेयहस्सरतिभयदुगंछाणं एएसिं सत्तरसण्हं कंमाणं एवं चेव उदीरणुदयंमि आवलियं गंतूणं भवत्ति भणियं भवति । ‘उवसमइत्ता गते देवे’त्ति-एए उवसामिज्ज

कर्मप्रकृतिः

॥२३॥

समुत्पन्ना, शीघ्रमेव च पर्याप्ता, ततः उत्कृष्टसंकलेशे वर्तमाना स्त्रीवेदस्योत्कृष्टां स्थितिं बध्नाति, पूर्वबद्धां चोद्धर्त्तयति, उत्कृष्टस्थिति-
बन्धात्परत आवलिकायाश्चरमसमये तस्याः ततः स्त्रीवेदस्य जघन्यः प्रदेशोदयो भवति, तदैवोद्धर्त्तनादिविरलीकृतत्वादनन्तरसमयभाव्यु-
दीरणाद्यभावाच्च स्तोकप्रदेशप्राप्तेः ॥ २७ ॥

अप्पद्धाजोगचियाणाऊणुक्कस्सगट्ठिईणंते । उवरिं थोवनिसेगे चिरतिव्वासायवेईणं ॥२८॥

(चू०)—अप्पाते बंधगद्धाए अप्पेणं जोगेणं 'चियाणं'ति-बद्धाण 'आऊणुक्कस्सगट्ठितीणं'ति-चउण्हं आउगाणं
अप्पप्पणो उक्कोसट्ठितीणं अंतिमे समए जहन्नओ पदेसुदओ । 'उवरिं थोवणिसेगे'ति-उपरिल्लीसु द्वितीसु
दलियस्स जहन्नगं निक्खेवं करेति । 'चिरतिव्वासायवेईणं'ति-दीहं कालं तिब्बं असातं अप्पप्पणो पाउगं वेदे-
ताणं । एते विसेसा आउगाणं, कहं ? भण्णति-अप्पाते अप्पाते आउगबंधगद्धाए अप्पेणं जोगेणं उपरिल्लीसु
ट्ठितिसु निसेगस्स जहन्नं निक्खेवयं करेति, ततो उप्पन्नस्स दीहकालं तीब्बं असायं वेदेमाणस्स बहुगा पोग्गला
सडिया भवंति, ततो चउण्हं आउगाणं चरिमसमते जहन्नतो पदेसुदओ ॥२८॥

(मलय०)—'अप्पद्ध'ति-अल्पया बन्धाद्वया अल्पेन च योगेन 'चितानां' बद्धानां चतुर्णामप्यायुषां 'ज्येष्ठस्थितीनां'—उत्कृष्टस्थिती-
नां 'अन्ते'—अन्तिमे 'उपरि'—सर्वोपरितने समये सर्वस्तोकदलिकनिक्षेपे चिरकालं तीव्रासातवेदनभिभूतानां क्षपितकर्माशानां तत्तदायुर्वे-
दिनां जघन्यः प्रदेशोदयः । तीव्रासातवेदनया ह्यभिभूतानां बहवः पुद्गलाः परिसटन्तीति कृत्वा तीव्रासातवेदिग्रहणम् ॥२८॥

(उ०)—अल्पया बन्धाद्वयाऽल्पेन च योगेन चितानां बद्धानां चतुर्णामप्यायुषां ज्येष्ठस्थितीनामन्तेऽन्तिमे उपरि सर्वोपरितने समये

उदयः
जघन्यप्र-
देशोदय-
स्वामित्वं

॥२३॥

सर्वस्तोकदलिकनिक्षेपे चिरकालं तीव्रासातवेदनाऽभिभूतानां क्षपितकर्माशानां तत्तदायुर्वेदिनां जघन्यः प्रदेशोदयः । तीव्रासातवेदना-
भिभवेन हि प्रभूता आयुःपुद्गलाः परिसटन्तीत्यभिसंधाय तीव्रासातवेदिनामिति विशेषणं कृतम् ॥ २८ ॥

संजोयणा विजोजिय देवभवजहन्नगे अइनिरुद्धे । बंधिय उक्कस्सठिई गंतूणेगिंदिया सन्नी ॥२९॥

सव्वलहुं नरयगए निरयगई तम्मि सव्वपज्जत्ते । अणुपुव्वीओ य गईतुल्ला नेया भवादिम्मि ॥३०॥

(चू०)—स्ववियकम्मंसिगस्स परिभासा सव्वा भाणियव्वा जाव दसवाससहस्सिगेसु उप्पन्नो । तत्थ पुणो
संमत्तलंभो, संजोयणा विजोजिय । देवभवजहन्नगे वट्टमाणो अणंताणुबंधिणो विसंजोजेति, 'अतिनिरुद्धे बंधिय
उक्कस्सठिट्ठिति'त्ति-ततो अइनिरुद्धेत्ति अइखुड्डुले अंतोमुहुत्ते सेसे मिच्छत्तं गतो बंधिय उक्कस्सठिईत्ति उक्कोस-
संकिलिट्ठो उक्कोसठिट्ठिति बंधिऊ दलियं उवट्ठेति तेणेव भावेण कालगतो । 'गंतूणेगिंदियासन्नी'त्ति-ततो एगिं-
दिएसुप्पन्नो, ततो अंतोमुहुत्तेण कालं करेत्तु असंनिपंचिंदिएसु उववन्नो । 'सव्वलहुं नरयगए'त्ति-ततो वि-
लहुं चेव कालं करेत्तु णेरतितेसु उववन्नो सव्वाहिं पज्जत्तीहिं पज्जत्तो, तस्स निरयगतीते जहन्नतो पदेसुदओ ।
संजोयणाविसंजोजंतस्स बहुगा पोग्गला सडंति, असन्निपंचिंदितो थोवगं बंधति तेण असन्निपंचिंदियग्गहणं ।
सव्वपज्जत्तगस्स केसिंचि कम्माणं थिबुगसंकमो न होइ, अप्पण्णो उदएण वि पच्चति । 'अणुपुव्वीओय गईतुल्ला
नेया भवादिम्मि'त्ति-चत्तारि आणुपुव्वीतो सगगतिणामसरिसातो णवरि भवादिम्मि कायव्वं । कहं ? भण्णइ-

कर्मप्रकृतिः
॥२४॥

ततियसमते आवलियातीयं उदयं आगच्छति तेण पढमसमयग्गहणं ॥२९-३०॥

(मलय०)—‘संजोयणा’इत्यादि-‘संयोजनान्’ अनन्तानुबन्धिनो विसंयोज्य, तद्विसंयोजने हि शेषाणामपि कर्मणां भूयांसः पुद्गलाः परिसटन्ति इति तदुपादानम् । ततो जघन्यं देवत्वं प्राप्तः, तत्र चातिनिरुद्धे पश्चिमेऽन्तर्मुहूर्ते प्रतिपन्नमिथ्यात्व एकेन्द्रियप्रायोग्याणां प्रकृतीनामुत्कृष्टां स्थितिं बद्ध्वा सर्वसंक्लिष्ट एकेन्द्रियेषूपत्पन्नस्तत्र चान्तर्मुहूर्तं स्थित्वाऽसंज्ञिषु मध्ये समायातः । देवो हि मृत्वा नासंज्ञिषु मध्ये गच्छतीति कृत्वा एकेन्द्रियग्रहणम् । ततोऽसंज्ञिभवाल्लघु शीघ्रं मृत्वा नारको जातः, सर्वपर्याप्तिभिश्च शीघ्रं पर्याप्तः । तस्मिन् सर्वपर्याप्तिपर्याप्ते नारके नरकगतेर्जघन्यः प्रदेशोदयः । पर्याप्तस्य हि प्रभूताः प्रकृतयो विपाकोदयमायान्ति, उदयगताश्च स्तिबुकसंक्रमेण न संक्रामन्ति, तेन प्रकृत्यन्तरदलिकसंक्रमाभावात् जघन्यः प्रदेशोदयः प्राप्यत इति ‘सव्वपज्जे’ इत्युक्तम् । आनुपूर्व्यश्चतस्रोऽपि ‘गति तुल्याः’-स्वस्वगतितुल्या ज्ञेया ज्ञातव्याः । केवलं ‘भवादौ’-भवप्रथमसमये वेदितव्याः । तृतीये हि समयेऽन्या अपि बन्धावलिकातीताः कर्मलता उदयमागच्छन्ति ततो भवप्रथमसमयग्रहणम् ॥२९-३०॥

(उ०)—संयोजनाननन्तानुबन्धिनो विसंयोज्य तद्विसंयोजने शेषाणामपि कर्मणां भूयः पुद्गलपरिशटो भवतीति तदुपादानम् । (ततो जघन्यं देवत्वं प्राप्तः) तत्र चातिनिरुद्धे पश्चिमेऽन्तर्मुहूर्ते प्रतिपन्नमिथ्यात्व एकेन्द्रियप्रायोग्याणां प्रकृतीनामुत्कृष्टां स्थितिं बद्ध्वा सर्वसंक्लिष्ट एकेन्द्रियेषु मध्ये समुत्पन्नः । तत्र चान्तर्मुहूर्तं स्थित्वाऽसंज्ञिषु मध्ये समागतः । देवो हि मृत्वाऽऽनन्तर्येण नासंज्ञिषु गच्छतीत्यनन्तरैकेन्द्रियभवग्रहणम् । ततोऽसंज्ञिभवाद् शेषासंज्ञिसर्वजीवापेक्षया लघु-शीघ्रं मृत्वा नारको जातः, सर्वपर्याप्तिभिश्च शीघ्रं पर्याप्तस्तस्मिन् सर्वपर्याप्तिपर्याप्ते नारके नरकगतेर्जघन्यः प्रदेशोदयः । पर्याप्तस्य प्रभूताः प्रकृतयो विपाकोदयमायान्ति, उदयप्राप्ताश्च स्तिबुक-

उदयः
जघन्यप्र-
देशोदय-
स्वामित्वं

॥२४॥

इत्थीए संजमभवे सव्वनिरुद्धम्मि गंतु मिच्छत्तं । देवीए लहुमित्थी जेट्ठिई आलिगं गंतुं ॥२७॥

(चू०)—‘इत्थि’त्ति-इत्थिवेयस्स ‘संजमभवे’त्ति-खवियकंमंसिगो अपच्छिमे भवग्गहणे देसूणं पुव्वकोटिं संजमं अणुपालेऊण ‘सव्वनिरुद्धंमि गंतु मिच्छत्तं’ति-सव्वखुडुले अंतोमुहुत्ते सेसे मिच्छत्तं गतो ‘देवीए’त्ति-ततो देवी उववन्नो ‘लहु’त्ति लहुमेव सव्वाहिं पज्जत्तीहिं पज्जत्तिगा जाया, लहुमेव संकिलिद्धा तं ‘इत्थीजेट्ठ-ट्ठिती’त्ति-इत्थिवेयस्स उक्कोसा ठिति (बंधइ, पुव्वबद्धं) च दलियं उवट्ठेति, ततो उक्कोसबंधाववणातो आवलियं गंतूणं सेय काले उव्वट्ठियं उदिरिज्जत्तित्ति तंमि समते इत्थिवेयस्स जहन्नतो पदेसुदतो ॥२७॥

(मलय०)—‘इत्थीए’ त्ति-संयमेनोपलक्षितो भवः संयमभवस्तस्मिन् सर्वनिरुद्धेऽन्तर्मुहूर्तावशेषे स्त्रिया मिथ्यात्वं गतायाः, ततोऽनन्तरभवे देवीभूतायाः शीघ्रमेव च पर्याप्ताया उत्कृष्टस्थितिबन्धानन्तरमावलिकां गत्वा आवलिकायाश्चरमसमये स्त्रीवेदस्य जघन्यः प्रदेशोदयः । इयमत्र भावना-क्षपितकर्मांशा काचित् स्त्री देशोनां पूर्वकोटिं यावत्संयममनुपालयान्तर्मुहूर्ते आयुषोऽवशेषे मिथ्यात्वं गत्वा अनन्तरभवे देवी समुत्पन्ना, शीघ्रमेव च पर्याप्ता । तत उत्कृष्टे संक्षेपे वर्तमाना स्त्रीवेदस्योत्कृष्टां स्थितिं बध्नाति, पूर्वबद्धां चोद्वर्तयति । तत उत्कृष्टबन्धारम्भात् परत आवलिकायाश्चरमसमये तस्याः स्त्रीवेदस्य जघन्यः प्रदेशोदयो भवति ॥२७॥

(उ०)—संयमेनोपलक्षितो भवः संयमभवः, तस्मिन् सर्वनिरुद्धेऽन्तर्मुहूर्तावशेषे सति स्त्रिया मिथ्यात्वं गतायास्ततोऽनन्तरभवे देवीभूताया ‘लहुं’ ति-शीघ्रमेव पर्याप्ताया ज्येष्ठस्थितिबन्धानन्तरमावलिकां गत्वाऽऽवलिकायाश्चरमसमये स्त्रीवेदस्य जघन्यः प्रदेशोदयः । इयमिह भावना-क्षपितकर्मांशा काचिदेशोनां पूर्वकोटिं संयममनुपालयान्तर्मुहूर्ते शेषे जीविते मिथ्यात्वं गत्वाऽनन्तरभवे देवी

कर्मप्रकृतिः

॥२५॥

कालं देशोनपूर्वकोटिरूपं यावत्संयममनुपालयान्तिमे काले आहारकशरीरी जातः, उद्योतं च वेदयते, तस्याहारकसप्तकस्य जघन्यः प्रदेशोदयः । चिरकालसंयमपरिपालने हि भूयांसः कर्मपुद्गलाः परिसृष्टिता भवन्तीति कृत्वा चिरकालसंयमग्रहणम् । उद्योतग्रहणे च कारणं प्रागुक्तमेवानुसर्तव्यम् ॥३१॥

(उ०)—देवगतिरवधिसमाऽवधिज्ञानावरणस्येव देवगतेरपि जघन्यः प्रदेशोदयो भावनीय इत्यर्थः । नवरं यदोद्योतवेदको भवति 'ताहे'—तदा देवगतेर्जघन्यः प्रदेशोदयो वाच्यः । कोऽत्र हेतुः ? इति चेत्, उच्यते—यावदुद्योतनाम नोदयमास्कन्दति तावत्तद्देवगतौ स्तिबुकसंक्रमेण संक्रम्यते । ततः संक्रमोपनीततद्दलिकानुप्रवेशात्तस्या जघन्यः प्रदेशोदयो नावाप्यते । उदयप्राप्तस्य तूद्योतनामः स्तिबुकसंक्रमो न भवतीत्युद्योतवेदकग्रहणम् । उद्योतवेदकत्वं च पर्याप्तस्य भवति नापर्याप्तस्येति, पर्याप्तावस्थायां देवगतेर्जघन्यः प्रदेशोदय इति स्तर्तव्यम् । तथा यश्चिरकालं देशोनपूर्वकोटिरूपं यावत्संयममनुपालयान्तेऽन्तिमकाले आहारकशरीरी जात उद्योतं च वेदयते स्म, तस्याहारकसप्तकस्य जघन्यः प्रदेशोदयः । चिरकालसंयमानुपालने हि भूयांसः कर्मपुद्गलाः परिसृष्टन्तीति चिरकालसंयमग्रहणं, उद्योतग्रहणे च हेतुः प्रागभिहित एवानुसर्तव्यः ॥ ३१ ॥

सेसाणं चक्खुसमं तंमि व अन्नंमि वा भवे अचिरा । तज्जोगा बहुगीओ पवेययंतस्स ता ताओ ॥३२॥

(चू०)—'सेसाणं चक्खुसमं'ति—मणुयगतिवज्जातो तिन्नि गतीते आहारसत्तगं चत्तारि आणुपुञ्चीतो थावरं तिथ्थकरनामं एते सोलसकंमा मोत्तूण अवसेसा णामस्स सत्तासीति कंमा तेसिं सत्तासीते कंमाणं 'चक्खुसमं' ति—चक्खुदंसणावरणसरिसा भाणियच्चा जाव एगिंदिएसु उप्पन्नो 'तंमि व अन्नंमि व भवे अचिरा'ति—तंमि

उदयः
जघन्यप्र-
देशोदय-
स्वामित्वं

॥२५॥

एगेंदियभवे जेसिं कम्माणं उदतो अत्थि तेसिं तहिं चेव जहन्नतो पदेसुदतो, जेसिं तहिं उदतो नत्थि, के ते ? भण्णइ-मणुयगति एगेंदियजातिवज्जातो चत्तारि जातितो आदिमा पंच संठाणा बेअंगोवंगाणि छ संघयणा विहा-यगतिदुगं तसं सुभगसुस्सरदुस्सरआदेयज्जणामाणं एएसिं कम्माणं, ततो अचिरादेव उवट्ठित्तु । तज्जोगेसु उप्प-न्नस्स 'तज्जोगा बहुगीतो पवेययंतस्स'त्ति-अप्पप्पणो पाउग्गा बहुगीयो पगतीतो वेयंतस्स जहन्नतो पदेसुदओ । कहं ? भण्णइ-सन्वाहिं पज्जत्तीहिं पज्जत्तगस्स बहुगाणं पगतीणं उदतो भवति, बहुगा पगतीतो वेदंतस्स थिबुग-संकमो ण लभति तम्हा बहुगपगतिगहणं । 'तातो'त्ति-तातो पगतीतो जहन्नगातो भवतित्ति । तित्थगर-नामाते खवियकंभंसिगस्स पढमोदते चेव, उप्परिं गुणसेढीए बहुगं भवतित्ति काउं ॥३२॥

॥ कम्मप्पयडिचूणीए उदयाहिगारो समत्तो ॥

(मलय०)—'सेसाणं'ति-उक्तशेषाणां प्रकृतीनां चक्षुःसमं चक्षुर्दर्शनावरणसमं वक्तव्यं तावद्यावदेकेन्द्रियो जातः, ततो येषां कर्मणां तस्मिन्नेव एकेन्द्रियभवे उदयो विद्यते तेषां तत्रैव जघन्यः प्रदेशोदयो वाच्यः । येषां तु कर्मणां मनुजगतिद्वीन्द्रियादिजातिचतुष्टयाद्य-संस्थानपञ्चकौदारिकाङ्गोपाङ्गवैक्रियाङ्गोपाङ्गसंहननषट्कविहायोगतिद्विक्रससुभगसुस्वरदुःस्वरादेयरूपाणां न तत्रोदयसंभवः तेषा-मेकेन्द्रियभवादुद्धृत्य तत्तदुदययोग्येषु भवेष्टूपन्नस्य तास्तास्तद्भवयोग्या बह्वीः प्रकृतिर्वेदयमानस्य, तत्तद्भवयोग्यबहुप्रकृतिवेदनं च पर्याप्तस्योपपद्यते, ततः सर्वाभिः पर्याप्तिभिः पर्याप्तस्य जघन्यः प्रदेशोदयः, पर्याप्तस्य बह्वयः प्रकृतय उदयमागच्छन्ति उदयप्राप्तानां च प्रकृतीनां स्तिबुक्कसंकमो न भवति । तथा च सति विवक्षितप्रकृतीनां जघन्यः प्रदेशोदयो लभ्यते इति पर्याप्तस्येति विवृतम् ।

आ. श्रीकैलाससागरसूरि ज्ञानमन्दिरे

कर्मप्रकृतिः

॥२६॥

तीर्थकरनाम्नस्तु क्षपितकर्मांशस्योदयप्रथमसमये जघन्यः प्रदेशोदयो ज्ञेयः, परतो गुणश्रेणिदलिकं प्रभूतमवाप्यते इति स न भवति ॥३२॥

॥ इति श्रीमलयगिरिविरचितायां कर्मप्रकृतिटीकायामुदयः समाप्तः ॥

(उ०)—उक्तशेषाणां प्रकृतीनां चक्षुःसमं चक्षुर्दर्शनावरणसमं वाच्यं तावद्यावदेकेन्द्रियो जातः, ततो येषां कर्मणां तस्मिन्नेवैकेन्द्रिय-भवे उदयोऽस्ति तेषां तत्रैव भवेऽचिरादुदये जघन्यः प्रदेशोदयो वाच्यः । येषां तु कर्मणां मनुजगतिद्वीन्द्रियादिजातिचतुष्टयप्रथमसंस्थान-पञ्चकौदारिकाङ्गोपाङ्गवैक्रियाङ्गोपाङ्गसंहननषट्कविहायोगतिद्विकत्रसमुभगसुस्वरदुःस्वरादेयरूपाणां तत्रोदयासंभवस्तेषामेकेन्द्रियभवादुद्धृत्य तत्तदुदययोग्येषु भवेषूपपन्नस्य तत्तद्भवयोग्यास्तास्ता बह्वीः प्रकृतीर्वेदयमानस्य सर्वपर्याप्तिभिः पर्याप्तस्य जघन्यः प्रदेशोदयः, तत्तद्भवयोग्यबहुप्रकृतिवेदनं हि पर्याप्तस्योपपद्यते । उदयप्राप्तानां च बह्वीनां प्रकृतीनां स्तिबुकमङ्क्रमो न भवति । तथा च सति विवक्षित-प्रकृतीनां जघन्यः प्रदेशोदयः संभवतीत्यभिसंधाय सामर्थ्यात् पर्याप्तस्येति विवृतम् । तीर्थकरनाम्नस्तु क्षपितकर्मांशस्योदयप्रथमसमये जघन्यः प्रदेशोदयो ज्ञेयः, परतो गुणश्रेणीदलिकस्य प्रभूतस्यावाप्तेस्तदसंभव इति ॥३२॥

॥ इति उपाध्यायश्रीयशोविजयगणिविरचितायां कर्मप्रकृतिटीकायामुदयाधिकारः ॥

उदयः

जघन्यप्र-
देशोदय-
स्वामित्वं

॥२६॥

संक्रमेण न संक्रामन्ति । एवं च प्रकृत्यन्तरदलिकसंक्रमाभावाज्जघन्यः प्रदेशोदयः प्राप्यत इति सर्वपर्याप्तिपर्याप्तत्वग्रहणम् । आनुपूर्व्यश्च त-
स्रोऽपि गतितुल्याः स्वस्वगतिसमानवक्तव्यता ज्ञेयाः, केवलं भवादौ भवप्रथमसमये, तृतीये हि समये प्रथमद्वितीयसमयनिष्ठितबन्धावलिका
अन्या अपि कर्मलता उदयमायान्तीति भवप्रथमसमयग्रहणम् ॥ २९-३० ॥

देवगई ओहिसमा नवरिं उज्जोयवेयगो ताहे । आहारि जाय अइचिरसंजममणुपालिऊणंते ॥३१॥

(चू०)—‘देवगई ओहिसम’त्ति-देवगई जहा ओहिनाणावरणस्स तहा, किं कारणं ? भण्णति-उक्कसं द्विति
बंधमाणस्स बहुगं दलियं उव्वट्टिज्जति अन्नं च संकिलिट्ठस्स पदेसा थोवा उदीरिज्जंति, ‘णवरिं उज्जोयवेयगो ताहे’
त्ति-स देवो उज्जोवं वेदेति । किं कारणं ? उज्जोयवेयगस्स जहन्नतो पदेसुदतो भन्नति । जति उज्जोवस्स उदओ
न होति तो थिबुगसंकमेण देवगतीते संक्रमेति, तं निवारणत्थं उज्जोयवेयस्स उदतो । ‘आहारि जाय अतिचिर-
संजममणुपालिऊणंते’त्ति-आहारसत्तगाणं अतिचिरसंजममणुपालिऊणं ति देसूणं पुव्वकोडिं संजममणुपालेउं
अंतेति अंतिमकाले आहारसरीरी जातो उज्जोवं वेएत्ति तस्स जहन्नतो पदेसुदओ ॥३१॥

(मलय०)—‘देवगई’त्ति-देवगतिः ‘अवधिसमा’-अवधिज्ञानावरणस्येव देवगतेरपि जघन्यः प्रदेशोदयो भावनीय इत्यर्थः । नवरं यदा
उद्योतवेदको भवति ‘ताहे’-तदा देवगतेर्जघन्यः प्रदेशोदयो द्रष्टव्यः । किं कारणम् ? इति चेत्, उच्यते-यावदुद्योतस्योदयो न भवति ताव-
देवगतौ स्तिबुकसंक्रमेण तं संक्रमयति । ततो जघन्यः प्रदेशोदयो न लभ्यते । उदयप्राप्तस्य पुनरुद्योतस्य स्तिबुकसंक्रमो न भवति,
तत उद्योतवेदकग्रहणम् । उद्योतवेदकत्वं च पर्याप्तस्य भवति नापर्याप्तस्येति पर्याप्तावस्थायां देवगतेर्जघन्यः प्रदेशोदयः । तथा ‘यश्चिर-

कर्मप्रकृतिः

॥२७॥

तद्यथा-ज्ञानावरणीयं दर्शनावरणीयमित्यादि । उत्तरप्रकृतिगतमष्टपञ्चाशदधिकशतप्रकारं, तद्यथा-मतिज्ञानावरणीयमित्यादि । पुनरेकैकं चतुर्विधम्, तद्यथा-प्रकृतिसत्कर्म, स्थितिसत्कर्म, अनुभागसत्कर्म, प्रदेशसत्कर्म च । तदेवमुक्तो भेदः । सम्प्रति साधनादिप्ररूपणार्थमाह-‘ध्रुव’इत्यादि । अष्टानां मूलप्रकृतीनां सत्कर्म त्रिधा, तद्यथा-ध्रुवमध्रुवमनादि च । तत्रानादित्वं सदैव भावात् । ध्रुवाध्रुवताऽभव्यभव्यापेक्षया ॥१॥

(उ०)—तदेवमभिहित उदयः । अथ सत्ताऽभिधेया, तत्र चेमेऽर्थाधिकाराः—भेदः, साधनादिप्ररूपणा, स्वामित्वं चेति । तत्र भेदनिरूपणं तावदाह—मूलप्रकृतिगतमुत्तरप्रकृतिगतं चेति सत्कर्म द्विविधम् । तत्र मूलप्रकृतिगतमष्टप्रकारमुत्तरप्रकृतिगतं चाष्टपञ्चाशदधिकशतप्रकारम् । पुनरेकैकं चतुर्विधं—प्रकृतिसत्कर्म, स्थितिसत्कर्म, अनुभागसत्कर्म, प्रदेशसत्कर्म चेति ज्ञेयम् । अथ साधनादिप्ररूपणां कुर्वन् मूलप्रकृतिविषयां तामाह-‘ध्रुव’इत्यादि, अष्टानां मूलप्रकृतीनां सत्कर्म त्रिधा-ध्रुवमध्रुवमनादि चेति । तत्रानादित्वं सदैव भावात् । ध्रुवाध्रुवताऽभव्यभव्यापेक्षया ॥१॥

इयानि उत्तरपगतीनां भन्नन्ति—

दिट्ठिदुगाउग छग्गति तणुचोद्दसगं च तित्थगरमुच्चं । दुविहं पढमकसाया होंति चउद्धा तिहा सेसा ॥२॥

(चू०)—‘दिट्ठिदुगाउग छग्गइ तणुचोद्दसगं च तित्थगरमुच्चं’ति—दिट्ठिदुगं संमत्तमीसाणि आउगाणि चत्तारि छग्गतित्ति निरयदुगं मणुयदुगं देवदुगं तणुचउद्दसगंति वेउव्वियआहारसत्तग तित्थकरउच्चागोयाणं एएसिं अट्ठावीसाते कम्माणं संतकम्भं दुविहं—साति य अधुवं च । कहं ? भण्णइ—अधुवसंतकम्माओ चैव । ‘पढम-

सत्ता
साधनादि-
प्ररूपणा

॥२७॥

कसाया होंति चउद्ध'त्ति-अणंताणुबंधिणो संतकम्मं पडुच्च चउव्विहा-सादियाइ। कहं ? भन्नति-सम्मदिट्ठिणा उव्वलियं तं पुणो भिच्छत्तं गतो बंधति तं पडुच्च साइयं संतकम्मं, तं ट्ठाणमपत्तपुव्वस्स अणादियं, धुवाधुवा पुव्वुत्ता । 'तिहा सेस'त्ति-छव्वीसुत्तरस्स पगतिसयस्स संतकम्मं तिविहं-अणातियधुवाधुवमिति । कहं ? भण्णइ-धुवसंतकंमत्तातो आदी नत्थि तम्हा अणाईयं, धुवाधुवं पुव्वुत्तं । सादिअणातिपरूवणा भणिया ॥२॥

(मलय०)—सम्प्रत्युत्तरप्रकृतीनां साधनादिप्ररूपणार्थमाह—'दिट्ठिदुग'त्ति। 'दृष्टिद्विकं' सम्यक्त्वसम्यग्मिथ्यात्वरूपं, आयूंषि चत्वारि, 'छग्गइ' ति-मनुष्यद्विकं देवद्विकं नरकद्विकं च, 'तनुचतुर्दशकं'—वैक्रियसप्तकाहारकसप्तकरूपं, तथा तीर्थकरनामोच्चैर्गोत्रं च, एतासामष्टाविंशतिप्रकृतीनां सत्कर्म द्विविधं—द्विप्रकारम्, तद्यथा—सादि अध्रुवं च । साद्यध्रुवता चाध्रुवसत्कर्मत्वादवसेया । तथा प्रथमकषाया अनन्तानुबन्धिनः सत्कर्मापेक्षया चतुर्विधाः, तद्यथा—सादयोऽनादयो ध्रुवा अध्रुवाश्च । तथाहि—ते सम्यग्दृष्टिना प्रथममुद्रलिताः, ततो मिथ्यात्वं गतेन यदा भूयोऽपि मिथ्यात्वप्रत्ययेन बध्यन्ते तदा सादयः, तत्स्थानमप्राप्तस्य पुनरनादयः, ध्रुवाध्रुवता पूर्ववत् । तथा शेषाः षड्विंशतिशतसंख्याः प्रकृतयः सत्कर्मापेक्षया त्रिधा—त्रिप्रकाराः, तद्यथा—अनादयो ध्रुवा अध्रुवाश्च । तत्रानादित्वं ध्रुवसत्कर्मत्वात्, ध्रुवाध्रुवता पूर्ववत् ॥२॥

(उ०)—सम्प्रत्युत्तरप्रकृतीनां साधनादिप्ररूपणामाह—दृष्टिद्विकं सम्यक्त्वसम्यग्मिथ्यात्वरूपं, आयूंषि चत्वार्यपि, 'छग्गइ' ति-मनुष्यद्विकं देवद्विकं नरकद्विकं च, तनुचतुर्दशकं—वैक्रियसप्तकाहारकसप्तके, तीर्थकरनाम, उच्चैर्गोत्रं च, एता अष्टाविंशतिप्रकृतयः सत्कर्म प्रतीत्य द्विविधाः—सादयोऽध्रुवाश्चेति । साद्यध्रुवभावश्चासामध्रुवसत्कर्मत्वादेवावसेयः । तथा प्रथमकषाया अनन्तानुबन्धिनः

कर्मप्रकृतिः

॥२८॥

सत्कर्मापेक्षया चतुर्विधाः साधनादिध्रुवाध्रुवमेदात् । तथाहि—सम्यग्दृष्टिना सता प्रथमत उद्वलिताः सन्तस्ते यदा मिथ्यात्वप्रत्ययतो भूयोऽपि बध्यन्ते तदा सादयः, तत्स्थानमप्राप्तस्यानादयः, ध्रुवाध्रुवता प्राग्वत् । तथा शेषाः षड्विंशतिशतसङ्ख्याः प्रकृतयः सत्कर्मापेक्षया त्रिधा—अनादिध्रुवाध्रुवमेदात् । तत्रानादित्वं ध्रुवसत्कर्मत्वात् । ध्रुवाध्रुवता प्राग्वत् ॥२॥

इयार्णि सामित्तं भन्नति । तं दुविहं—एककेकपगतिसंतसामित्तं पगतिट्टाणसंतसामित्तं च । एगेगपगति-संतसामित्तं पुब्बं भन्नति—

छउमत्थंता चउदस दुचरमसमयंमि अत्थि दो निद्दा । बद्धाणि ताव आऊणि वेइयाइं ति जा कसिणं ॥३॥

(चू०)—‘छउमत्थंता चोदस’ति—नाणंतरायदसगं दंसणचउण्हं एते चउदस, एएसिं छउमत्थे अंतो, केवलस्स एए णत्थि कम्मा । ‘दुचरिमसमयंमि अत्थि दो निद्द’त्ति—तस्सेव छउमत्थस्स जाव दुचरिमो समतो ताव निद्दा पयला हेट्ठिल्लाणं सव्वेसिं अत्थि । ‘बद्धाणि ताव आऊणि वेइयाइं ति जा कसिणं’ति—चत्तारि वि आउगाणि बद्धाणि ताव अत्थि जाव निरवसेसाणि वेइयाणि, परतो नत्थि ॥३॥

(मलय०)—तदेवं कृता साधनादिप्ररूपणा । सम्प्रति स्वामित्वं वक्तव्यम् । तच्च द्विधा—एकैकप्रकृतिगतं प्रकृतिस्थानगतं च । तत्रैकैकप्रकृतिगतं स्वामित्वमभिधित्सुराह—‘छउमत्थं’त्ति । ज्ञानावरणपञ्चकान्तरायपञ्चकदर्शनावरणचतुष्टयरूपाश्चतुर्दश प्रकृतयः ‘छ-अस्थान्ताः’—क्षीणकषायवीतरागच्छद्ब्रह्मस्थगुणस्थानपर्यवसानाः क्षीणकषायवीतरागच्छद्ब्रह्मस्थगुणस्थानकं यावत्सत्यो भवन्तीत्यर्थः । परतस्ता-सामभावः । एवमुत्तरत्राप्युक्तगुणस्थानकात्परतोऽभावो वेदितव्यः । तथा द्वे निद्रे क्षीणकषायवीतरागच्छद्ब्रह्मस्थगुणस्थानकद्विचरमसमयं

सत्ता
स्वामित्वं

॥२८॥

कर्मप्रकृतौ सत्ता ।

उदओ भणितो, इयाणि संतकम्मं भन्नति । तस्स इमे अत्थाहिगारा, तं जहा-भेदो सादिअणादिपरूवणा सामित्ति । तत्थ भेयनिरूवणत्थं भण्णति-

मूलुत्तरपगइगयं चउव्विहं संतकम्ममवि नेयं । धुवमद्धुवणाईयं अट्ठण्हं मूलपगईणं ॥१॥

(चू०)—‘मूलुत्तरपगतिगयं चउव्विहं संतकम्ममवि नेयं’ति-दुविहं संतकम्मं-मूलपगतिसंतकम्मं उत्तरपगतिसंतकम्मं च । एक्केक्कं चउव्विहं-पगतिसंतकम्मं, द्वितिसंतकम्मं, अणुभागसंतकम्मं, पदेससंतकम्मं च । मूलपगतिसंतकम्मं अट्ठविहं-नाणावरणाति । उत्तरपगतिसंतकम्मं अट्ठावन्नसयंविहं-आभिणिबोहियनाणावरणादि । द्वितीअणुभागपदेसाणं भेओ सट्ठाणे भन्नहिति । कंमतया विज्जमाणं दलियं संतकम्मं वुच्चति । इयाणि सातिअणातिपरूवणा दुविहा-मूलपगतिसातियाइ उत्तरपगतिसातियाइ य । तत्थ मूलपगतीणं सादियाइपरूवणा भण्णइ-‘धुवमद्धुवणाईयं अट्ठण्हं मूलपगतीणं’ । मूलपगतीणं संतकम्मं तिविहं-अणादियधुवअधुवं । कहं ? धुवसंतकम्मत्तादेवादी गत्थि तम्हा अणादियं, धुवाधुवा पुव्वुत्ता ॥१॥

(मलय०)—तदेवमुक्त उदयः, सम्प्रति सत्ताभिधानावसरः । तत्र चेमेऽर्थाधिकाराः, तद्यथा-भेदः साधनादिप्ररूपणा स्वामित्वं चेति । तत्र भेदनिरूपणार्थमाह—‘मूलुत्तर’ ति । सत्कर्म द्विधा-मूलप्रकृतिगतं उत्तरप्रकृतिगतं च । तत्र मूलप्रकृतिगतमष्टप्रकारम् ,

कर्मप्रकृतिः

॥२९॥

इहरहा अत्थि ॥४॥

(मलय०)—‘तिसु’ त्ति-त्रिषु गुणस्थानकेषु मिथ्यादृष्टिसासादनसम्यग्मिथ्यादृष्टिलक्षणेभ्यः नियमादवश्यन्तया मिथ्यात्वं सत् विद्यमानम्, शेषेषु पुनरष्टसु गुणस्थानकेषु उपशान्तमोहगुणस्थानकर्पयवसानेषु भाज्यम् । तथाहि—अविरतसम्यग्दृष्ट्यादिना क्षपिते न भवति, उपशान्ते तु भवति । क्षीणमोहादिषु पुनस्तस्यावश्यमभावः । तथा ‘आसादने’—सासादने सम्यक्त्वं नियमादस्ति । दशसु पुनर्गुणस्थानकेषु मिथ्यादृष्ट्याद्युपशान्तमोहगुणस्थानकर्पयवसानेषु भाज्यम्, कदाचिद्भवति कदाचिन्न भवतीत्यर्थः । तथाहि—मिथ्यादृष्टावभव्ये न भवति, भव्येऽपि कदाचिद्भवति कदाचिन्न । तथा सम्यग्मिथ्यादृष्टित्वं कियत्कालं सम्यक्त्वे उद्बलितेऽपि भवति, ततस्तत्रापि तद्भाज्यम् । अविरतादिषु पुनः क्षपकेषु न भवति, उपशमकेषु तु भवति, अतस्तत्रापि तद्भाज्यम् ॥४॥

(उ०)—त्रिषु गुणस्थानकेषु मिथ्यादृष्टिसासादनसम्यग्मिथ्यादृष्टिलक्षणेभ्यः नियमादवश्यंभावेन मिथ्यात्वं सत् विद्यमानम् । शेषेषु पुनरष्टसु गुणस्थानकेषूपशान्तमोहपयवसानेषु भाज्यं विकल्पनीयं कदाचित्सत्तायां भवति कदाचिन्नेत्यर्थः । तथाहि—अविरतसम्यग्दृष्ट्यादिना क्षपिते नास्ति, उपशमिते त्वस्ति । क्षीणमोहादिषु पुनस्तस्यावश्यमभावः । तथा ‘आसाणे’ त्ति—सासादने सम्यक्त्वं सम्यक्त्वमोहनीयं नियमादस्ति, यत औपशमिकसम्यक्त्वाद्वायां जघन्यतः समयमात्रशेषायामुत्कर्षतः षडावलिकाशेषायां सासादनो लभ्यते । तत्र च नियमादष्टाविंशतिसत्कर्मैवासौ भवतीति भावः । दशसु पुनर्गुणस्थानकेषु मिथ्यादृष्ट्याद्युपशान्तमोहान्तेषु भाज्यं भवति, कदाचिद्भवति, कदाचिन्न भवतीत्यर्थः । तथाहि—मिथ्यादृष्टौ जीवेऽनादिषड्विंशतिसत्कर्मण्युद्बलितसम्यक्त्वपुञ्जे मिश्रेऽपि सम्यक्त्वपुञ्जोद्बलनानन्तरं कियत्कालमवतिष्ठमानमिश्रभावेऽविरतादौ चोपशान्तमोहान्ते क्षीणसप्तके सम्यक्त्वमोहनीयं सत्तायां न प्राप्यते-

सत्ता
स्वामित्वं

॥२९॥

ज्यादृशे च प्राप्यत इति ॥४॥

बिइयतइएसु मिस्सं नियमा ठाणनवगम्मि भयणिज्जं । संजोयणा उ नियमा दुसु पंचसु होइ भइयव्वं ॥५॥

(चू०)—‘वितियततिएसु मीसं णियम’त्ति—सासायणमीसेसु सम्मामिच्छतेण विणा ण होतित्ति काउं । द्वाण-
णवगंमि भयणिज्जं’ति—मिच्छादिट्ठी असंजयसमदीट्ठी जाव उवसंतकसायो एएसु नवसु होज्जा वा ण वा ।
कहं ? भन्नति—मिच्छादिट्ठिस्स अट्ठावीसा सत्तावीसा संतकंमंसिगस्स अत्थि छव्वीससंतकम्मंसिगस्स णत्थि ।
सेसेसु खातियसंमहिट्ठिं पडुच्च णत्थि, ईयरहा अत्थि । ‘संजोयणा उ णियमा दुसु’त्ति—अणंताणुबंधिणो मिच्छा-
दिट्ठिसासायणेसु अत्थि णियमा जेण एए अणंताणुबंधिणो णियमा बंधंति । ‘पंचसु होइ भइयव्वं’ति—
संमामिच्छादिट्ठि जाव अप्पमत्तसंजतो एएसु पंचद्वाणेषु अणंताणुबंधिसत्तं भइयव्वं । कहं ? भन्नति—उव्व-
लियं पडुच्च य णत्थि, अन्नहा अत्थि ॥५॥

(मलय०)—‘बिइय’त्ति—द्वितीये तृतीये च गुणस्थानके मिश्रं सम्यग्मिथ्यात्वं नियमादस्ति । यतः सासादनो नियमादष्टाविंश-
तिसत्कर्मैव भवति, सम्यग्मिथ्यादृष्टिश्च सम्यग्मिथ्यात्वं विना न भवति, ततः सासादने सम्यग्मिथ्यादृष्टौ च सम्यग्मिथ्यात्वमवश्य-
मस्ति । ‘स्थाननवके’ गुणस्थानकनवके मिथ्यादृष्ट्यादौ उपशान्तगुणस्थानकान्ते ‘भजनीयं’—विकल्पनीयं कदाचिद्भवति कदाचिन्न
भवति । भावना च प्रागुक्तप्रकारेण स्वयमेव कर्तव्या, सुगमत्वात् । तथा ‘संयोजना’ अनन्तानुबन्धिनो द्वयोर्मिथ्यादृष्टिसासादनयोर्मि-
थ्यामाद्भवन्ति । यत एतावदवश्यमनन्तानुबन्धिनो बध्नीतः । पञ्चसु पुनर्गुणस्थानकेषु सम्यग्मिथ्यादृष्ट्यादिष्वप्रमत्तसंयतपर्यन्तेषु भज-

कर्मप्रकृतिः

॥३०॥

नीयाः । यदि उद्वलितास्ततो न सन्ति, इतरथा तु सन्तीत्यर्थः ॥५॥

(उ०)—द्वितीये तृतीये च गुणस्थाने मिश्रं सम्यग्मिध्यात्वं नियमादस्ति, यतः सासादनो नियमादष्टाविंशतिसत्कर्मैव भवति, मिश्रस्त्वष्टाविंशतिसत्कर्मा विसंयोजितसम्यक्त्वः सप्तविंशतिसत्कर्मोद्वलितानन्तानुबन्धिचतुष्कश्चतुर्विंशतिसत्कर्मा वा भवतीत्येतेषु च सत्तास्थानेषु मिश्रसत्ताऽवश्यं लभ्यते । षड्विंशतिसत्कर्मा तु मिश्रो न संभवत्येव, मिश्रपुञ्जस्य सत्तोदयाभ्यां विना मिश्रगुणस्थानाप्राप्तेः । ‘स्थाननवके’—गुणस्थाननवके मिध्यादृष्ट्यविरतसम्यग्दृष्ट्यादावुपशान्तमोहान्ते भजनीयं मिश्रं विकल्पनीयम् । यो मिध्यादृष्टिः षड्विंशतिसत्कर्मा ये चाविरतसम्यग्दृष्ट्यादय उपशान्तमोहान्ताः क्षायिकसम्यग्दृष्ट्यस्तेषु मिश्रं सत्तायां न प्राप्यतेऽन्यत्र च प्राप्यत इत्यर्थः । तथा संयोजना—अनन्तानुबन्धिनो द्वयोर्मिध्यादृष्टिसासादनयोर्नियमाद्भवन्ति, यत एतावदवश्यमनन्तानुबन्धिनो बध्नतः, पञ्चसु पुनर्गुणस्थानेषु सम्यग्मिध्यादृष्ट्यादिष्वप्रमत्तसंयतपर्यन्तेषु भजनीयाः, विसंयोजितानन्तानुबन्धिनश्चतुर्विंशतिसत्कर्मणः सम्यग्मिध्यादृष्टेः, क्षीणसप्तकतयैकविंशतिसत्कर्मणोऽनन्तानुबन्धिराहित्येन चतुर्विंशतिसत्कर्मणो वाऽविरतसम्यग्दृष्ट्यादेरनन्तानुबन्धिनः सत्तायां न सन्ति, तदितरस्य तु सन्तीति । अत्र गुणस्थानपञ्चक एवानन्तानुबन्धिनां भजनीयत्वं यदुक्तं—“तद्विसंयोजितानन्तानुबन्धिकषाय एवोपशमश्रेणिमपि प्रतिपद्यते” इति स्वमताभिप्रायेण । कर्मग्रन्थान्तरे तु “आइदुगे अण नियमा भइया मीसाइ णवगम्मि” इत्युक्तमिति ध्येयम् ॥५॥

खवगानियद्विअद्धा संखिज्जा होंति अट्ट वि कसाया । निरयतिरियतेरसगं निहानिहानिगेणुवरिं ॥६॥

(चू०)—‘खवगानियद्विअद्धा संखेज्जा होंति अट्ट वि कसाय’त्ति—खवगअणियद्विअद्धाते ‘संखेज्जा होंति’ जाव

सत्ता
स्वामित्वं

॥३०॥

यावत्सत्यौ स्तः । आयुंषि चत्वार्यपि बद्धानि तावत्सन्ति यावत् 'कृत्स्नं'—निरवशेषं वेदितानि न भवन्ति ॥३॥

(उ०)—तदेवं कृता साधनादिप्ररूपणा, सम्प्रति स्वामित्वं वाच्यं, तच्च द्विधा—एकैकप्रकृतिगतं प्रकृतिस्थानगतं च । तत्रैकैकप्रकृतिगतं स्वामित्वं प्रतिपिपादयिषुराह—चतुर्दश प्रकृतयो ज्ञानावरणपञ्चकान्तरायपञ्चकदर्शनवरणचतुष्टयरूपाः छद्मस्थान्ताः—क्षीणकषायवीतरागच्छद्मस्थगुणस्थानकं यावत्सत्यो भवन्तीत्यर्थः, परतस्तासामभावः, एवमुत्तरत्रापि यासां सत्ता यद्गुणस्थानपर्यन्ता वक्ष्यते ततः परतस्तदभावोऽवधारणीयः । तथा द्वे निद्रे क्षीणकषायवीतरागच्छद्मस्थगुणस्थानकद्विचरमसमयं यावत्सत्यौ स्तः । आयुंषि चत्वार्यपि बद्धानि तावत्सन्ति यावत्कृत्स्नं निरवशेषं वेदितानि सन्ति—स्वस्वभवरूपपर्यन्तमनुभूयमानानि भवन्तीत्यर्थः ॥३॥

तिसु मिच्छत्तं नियमा अट्टसु ठाणेषु होइ भइयव्वं । आसाणे सम्मत्तं नियमा सम्मं दससु भज्जं ॥४॥

(चू०)—'तिसु मिच्छत्तं नियम'त्ति—तिसु गुणठाणेषु मिच्छत्तं नियमात्थि, तं जहा—मिच्छद्दिट्ठिसासायणसंमामिच्छद्दिट्ठिसु । 'अट्टसु ठाणेषु होइ भइयव्वं'—असंजयाति जाव उवसंतकसातो ता होज्ज वा ण वा । खातियसंमद्दिट्ठिं पडुच्च नत्थि, सेसेसु अत्थि । 'आसाणे संमत्तं नियम'त्ति—सासायणसम्मद्दिट्ठिमि संमत्तं नियमा अत्थि जेण उवसमसंमत्तद्वाते सासायणो भवति । 'भज्जं दससु होति'त्ति—आइमेसु सासायणवज्जेसु जाव उवसंतकसातो एसु दससु सम्मत्तं भइयव्वं । कहं ? भन्नति—मिच्छाद्दिट्ठिमि उव्वलियं य ण उप्पातियं वा तं पडुच्च नत्थि, अट्ठावीसं संतकमिगस्स अत्थि । सम्मामिच्छद्दिट्ठिमि उव्वलियं पडुच्च णत्थि, संमत्ते उव्वलि ए वि समामिच्छद्दिट्ठी लब्धति, अणुव्वलियसंमत्तस्स अत्थि । सेसेसु खातियं सम्मद्दिट्ठिं पडुच्च णत्थि,

कर्मप्रकृतिः

॥३१॥

याष्टकक्षयादुपरि सङ्ख्येयेषु स्थितिखण्डेषु गतेषु सत्सु युगपत्क्षयमुपयाति, ततो यावन्न क्षयमेति तावत्सत्, क्षये च सत्यसत् । उप-
शमश्रेण्यां त्वेताः षोडशापि प्रकृतय उपशान्तमोहगुणस्थानं यावत्सत्यो ज्ञेयाः ॥६॥

अपुमितीय समं वा हासच्छक्कं च पुरिस संजलणा । पत्तेगं तस्स कमा तणुरागतो त्ति लोभो य ॥७॥

(चू०)—‘अपुमितीय समं व’त्ति—ततो संखेज्जेसु द्वितिखंडगेसु (गतेसु) नपुंसगवेओ खिज्जति । ततो इत्थि-
वेतो । एवं ताविट्थिपुरिसलिंगेण पडिवन्नस्स । नपुंसगलिंगेण पडिवन्नस्स इत्थिनपुंसगवेतो जुगवं खिज्जति,
ततो परं नत्थि । उवसमसेहीते उवसंतकसायस्स वि अत्थि । ‘हासच्छक्कं च पुरिस’त्ति—ततो संखेज्जेसु द्विति-
खंडगेसु गतेसु छक्कं जुगवं खिज्जति । ततो समऊणासु दोसु आवलियासु पुरिसवेदो खिज्जति । एवं पुरिसवेएण
पडिवण्णस्स । इत्थिनपुंसगवेयपडिवन्ना (पु)णो छन्नोकसाया पुरिसवेदो य सत्त वि जुगवं खिज्जति । ‘संजलणा
पत्तेगं तस्स कम’त्ति—ततो संखेज्जेसु द्वितिखंडगेसु गतेसु कोहसंजलणा खिज्जति । ततो संखेज्जेसु द्वितिखंडगेसु
माणसंजलणा खिज्जति । ततो संखेज्जेसु द्वितिखंडगेसु भाया संजलणा खिज्जति । ‘तणुरागतो त्ति लोभो य’त्ति—
लोभसंजलणा जाव सुहुमरागस्स चरिमसमते तावत्थि । उवसमसेहीए उवसंतकसायस्स वि य अत्थि ॥७॥

(मलय०)—‘अपुमितीय’त्ति—पूर्वोक्तप्रकृतिषोडशकक्षयादनन्तरं संख्येयेषु स्थितिखंडेषु गतेषु सत्सु नपुंसकवेदः क्षीयते, यावच्च
न क्षीयते तावत् सन् । ततः पुनरपि स्थितिखंडेषु संख्येयेषु गतेषु सत्सु स्त्रीवेदः क्षीयते, सोऽपि यावत्क्षयं न याति तावत्सन् । एवं
स्त्रीवेदेन पुरुषवेदेन वा क्षपकश्रेणिं प्रतिपन्नस्य द्रष्टव्यम् । नपुंसकवेदेन प्रतिपन्नस्य तु स्त्रीवेदनपुंसकवेदौ युगपत्क्षयमुपगच्छतः, यावच्च

सत्ता
स्वामित्वं

॥३१॥

न क्षयमुपगच्छतस्तावत्सन्तौ । उपशमश्रेणिमधिकृत्य पुनरुपशान्तमोहगुणस्थानकं यावत्सन्तौ । ततः स्त्रीवेदक्षयानन्तरं संख्येयेषु स्थितिखंडेषु गतेषु सत्सु हास्यादिषट्कं युगपत्क्षयमुपयाति, ततः समयोनावलिकाद्विकातिक्रमे पुरुषवेदः । एवं पुरुषवेदेन क्षपकश्रेणिं प्रतिपन्नस्य द्रष्टव्यम् । स्त्रीवेदेन नपुंसकवेदेन वा क्षपकश्रेणिं प्रतिपन्नस्य पुनः पुरुषवेदो हास्यादिषट्कं च युगपत्क्षीयते । ततः पुरुषवेदक्षयानन्तरं संख्येयेषु स्थितिखंडेषु गतेषु सत्सु संज्वलनक्रोधः क्षयमुपयाति । ततः पुनरपि संख्येयेषु स्थितिखंडेषु गतेषु सत्सु संज्वलनमानः । ततोऽपि संख्येयेषु स्थितिखंडेषु गतेषु संज्वलनमाया । यावच्च हास्यादिप्रकृतयः क्षयं नोपयान्ति तावत्सत्यः । 'तणुरागंतो चित्ति लोभो य'त्ति-लोभः संज्वलनलोभो यावत्तनुरागान्तः सूक्ष्मसंपरायगुणस्थानकान्तः तावत् सन् वेदितव्यः, परतोऽसन् । उपशमश्रेणिमधिकृत्य पुनर्हास्यादिप्रकृतयः सर्वा अपि उपशान्तमोहगुणस्थानकं यावत् सत्योऽवसेयाः ॥७॥

(उ०)—प्रागुक्तप्रकृतिषोडशकक्षयानन्तरं सङ्ख्येयेषु स्थितिखण्डेषु गतेषु नपुंसकवेदः क्षीयते, यावच्च न क्षीयते तावत्सन् । ततः पुनरपि स्थितिखण्डेषु सङ्ख्येयेषु गतेषु स्त्रीवेदः क्षीयते, सोऽपि यावन्न क्षयं याति तावत्सन् । एवं स्त्रीवेदेन पुरुषवेदेन वा क्षपकश्रेणिं प्रतिपन्नस्य द्रष्टव्यं, नपुंसकवेदेन प्रतिपन्नस्य तु स्त्रीवेदनपुंसकवेदौ युगपत्क्षयमुपगच्छतः, यावच्च न क्षयमुपगच्छतस्तावत्सन्तौ, उपशमश्रेणिमधिकृत्य तूपशान्तमोहगुणस्थानकं यावत्सन्तौ । ततः स्त्रीवेदक्षयानन्तरं सङ्ख्येयेषु स्थितिखण्डेषु हास्यादिषट्कं युगपत्क्षीयते, ततः समयोनावलिकाद्विकातिक्रमे पुरुषवेदः । एवं पुरुषवेदेन क्षपकश्रेणिं प्रतिपन्नस्य द्रष्टव्यम् । स्त्रीवेदेन नपुंसकवेदेन वा क्षपकश्रेणिं प्रतिपन्नस्य तु पुरुषवेदो हास्यादिषट्कं च युगपत्क्षीयते । ततः पुरुषवेदक्षयानन्तरं सङ्ख्येयेषु स्थितिखण्डेषु गतेषु संज्वलनक्रोधः क्षीयते । ततो भूयोऽपि सङ्ख्येयेषु स्थितिखण्डेषु गतेषु संज्वलनमानः । ततोऽपि सङ्ख्येयेषु स्थितिखण्डेषु गतेषु संज्वलनी माया । यावच्च हास्या-

कर्मप्रकृतिः

॥३२॥

दिप्रकृतयो न क्षीयन्ते तावत्सत्यः । तनुरागान्त इति लोभश्चेत्यत्रेत्यिवदर्थः—यावत्तनुरागस्य सूक्ष्मसम्परायगुणस्थानकस्यान्तस्ता-
वल्लोभश्च संज्वलनलोभश्च सन् ज्ञातव्यः, परतोऽसन् । उपशमश्रेणिमधिकृत्य तु हास्यादिप्रकृतयः सर्वा अप्युपशान्तमोहगुणस्थानं याव
त्सत्यो वेदितव्याः ॥७॥

मणुयगइजाइतसबायरं च पज्जत्तसुभगआएज्जं । जसकित्ती तित्थयरं वेयणिउच्चं च मणुयाउं ॥८॥

भवचरिमस्समयम्मि उ तम्मग्गिल्लसमयम्मि सेसा उ । आहारगतित्थयरा भज्जा दुसु नत्थि तित्थयरं ॥९॥

(चू०)—‘मणुयगइजाइतसबायरं च पज्जत्तसुभगमादेज्जं जसकित्ती तित्थयरं वेयणिउच्चं च मणुयाउं’एए
बारसं कमा ‘भवचरिमस्समयम्मि’त्ति—जाव अजोगिचरिमसमतो ताव एए अत्थि, ‘तम्मग्गिल्लसमयम्मि सेसा
उ’त्ति—णव णाम तेरस णामरहिया णामकंमजा एक्कासीति नियागोयअन्नयरवेयणिज्जसहिया जाया तेसीती ते
सेसा बुच्चंति, ‘तम्मग्गिल्लसमयम्मि’ति—अजोगिचरिमसमयस्स जो दुचरिमो समतो ताव अत्थि, चरिमसमते
खिज्जंति । ‘आहारगतित्थगरा भज्ज’त्ति—सब्बेसु गुणट्ठाणेसु आहारगतित्थगरात्तिं भयणिज्जति । ‘दुसु णत्थि
तित्थयरं’ति—सासायणसम्माभिच्छादिद्वीणं तित्थगरसंतं नत्थि ॥८-९॥

(मलय०)—‘मणुयगइ’इत्यादि—मनुष्यगतिपञ्चेन्द्रियजातित्रसबादरपर्याप्तसुभगादेययशःकीर्तितीर्थकरान्यतरवेदनीयोच्चैर्गोत्रमनुष्या-
यूरूपा द्वादश प्रकृतयो भवचरमसमये सन्ति, अयोगिकेवल्लिचरमसमयं यावत् विद्यन्ते, परतोऽसत्य इत्यर्थः । शेषाः पुनरुक्तव्यतिरिक्ताः

सत्ता
स्वामित्वं

॥३२॥

संखेज्जा भागा ताव मज्झिमा अट्ठ वि कसाया अत्थि, परतो नत्थि । उवसमसेढिं पडुच्च जाव उवसंतकसायाते ताव अत्थि । 'निरयतिरियतेरसगं णिहाणिहातिगेणुवरि'त्ति-निरयतिरियएगंतपातोग्गातिं तेरस नामाति, तं जहा-निरयगति तिरियगति एगिंदियजाति जाव चोरिंदिजाति णरयाणुपुन्वि तिरियाणुपुन्वि आयावं उज्जोवं थावरं सुहुमं साहारणं एए तेरस, थीणगिद्वितिगेण सह सोलस 'उवरिं'ति अट्ठसु कसातेसु खविएसुवरि संखे-ज्जेसु द्वितिखंडेसु गतेसु सोलस वि जुगवं णस्संति, जाव अविणट्ठा ताव अत्थि परतो णत्थि । उवसमसेढीए उवसंतस्स वि अत्थि । ६॥

(मलय०)—'खवग' ति-क्षपकस्य अनिवृत्तिबादरसंपरायाद्वाया यावत् संख्येया भागास्तावत् अष्टावपि अप्रत्याख्यानप्रत्याख्यान-संज्ञाः कषायाः सन्ति । परतो न विद्यन्ते, क्षीणत्वात् । उपशमश्रेणिमधिकृत्य पुनरुपशान्तमोहगुणस्थानकं यावत् सन्तो वेदितव्याः । निरयतिर्यगेकान्तप्रायोग्यं यन्नामत्रयोदशकं नरकद्विकतिर्यग्द्विकैकद्वित्रिचतुरिन्द्रियजातिस्थावरातपोद्योतसूक्ष्मसाधारणरूपं निद्रानिद्रा-त्रिकेण सह संयुक्तं कषायाष्टकक्षयादुपरि स्थितिखंडेषु सहस्रेषु गतेषु सत्सु युगपत्क्षयमेति । ततो यावन्न क्षयं याति तावत् सत्, क्षये च सति असत् । उपशमश्रेण्यां पुनरेताः षोडशापि प्रकृतय उपशान्तमोहगुणस्थानकं यावत् सत्यो वेदितव्याः ॥६॥

(उ०)—क्षपितस्यानिवृत्तिबादरसम्परायाद्वाया यावत्सङ्ख्येया भागास्तावदष्टावपि कषाया अप्रत्याख्यानप्रत्याख्यानानावरणसंज्ञाः सन्ति, परतो न विद्यन्ते, क्षीणत्वात् । उपशमश्रेणिमधिकृत्य पुनरुपशान्तमोहगुणस्थानं यावत्सन्तो वेदितव्याः । तथा निरयतिर्यगे-कान्तप्रायोग्यं यन्नामत्रयोदशकं-नरकद्विकतिर्यग्द्विकैकद्वित्रिचतुरिन्द्रियजातिस्थावरातपोद्योतसूक्ष्मसाधारणरूपं निद्रात्रिकेण संयुक्तं कषा-

कर्मप्रकृतिः
॥३३॥

तदा सासादनमिश्ररहितेषु द्वादशसु गुणस्थानकेषु तीर्थकरनाम सत्तायां प्राप्यते । यस्तु विशुद्धसम्यक्त्वे सत्यपि तन्न बध्नाति तस्य सर्वमुणस्थानकेषु तत्सत्ता न लभ्यते, यदनयोः स्वहेतुसद्भावेऽपि बन्धाध्रौव्यान्नावश्यं सत्तासंभव इति । तथा तीर्थकराहारकद्वयस्य मिथो मिलितस्य सत्ता मिथ्यादृष्टौ नावाप्यते । उक्तं च—“उभय संति न मिच्छे” । केवलतीर्थकरनामसत्ताकोऽपि मिथ्यादृष्टिरन्तर्मुहूर्तमात्रं कालं भवेन्नाधिकं, उक्तं च—“तित्थगरे अन्तरमुदुत्तं” । इदमुक्तं भवति—यो नरके बद्धायुष्को वेदकसम्यग्दृष्टिबद्धतीर्थकरनामा संस्तत्रोत्पित्सुरवश्यं सम्यक्त्वं परित्यज्य तत्रोत्पद्यते, उत्पत्तिसमयानन्तरमन्तर्मुहूर्ताधूर्ध्वमवश्यं सम्यक्त्वं प्रतिपद्यते, तस्यायमुक्तप्रमाणः कालो लभ्यत इति द्रष्टव्यम् ॥८-९॥

एगेगपगतिसंतं भणियं, इयाणिं पगतिठाणसंतं भण्णति—

पढमचरिमाणमेगं छन्नवचत्तारि बीयगे तिन्नि । वेयणियाउयगोएसु दोन्नि एगोत्ति दो होंति ॥१०॥

(चू०)—‘पढमचरिमाणमेगं’ति—नाणावरणअंतराइयाणं एगेगं पगतिठाणं पंच चेव जाव खीणकसायचरिमसमतो । ‘छन्नवचत्तारि बीयगे तिन्नि’त्ति—नव छ चत्तारि एयाणि दंसणावरणे तिन्नि सत्तठाणाणि—सन्वसमुदतो नव, थीणगिद्धितिगे खचिते छ, ततो निहादुगे खविए चत्तारि । णव जाव उवसंतकसातो, खवगेसु वि अणियट्ठिअद्धाते जाव संखेज्जभागोत्ति । छक्कं ततो आढत्तं जाव खीणकसायस्स दुचरिमसमतोत्ति । चउक्कं तस्सेव चरिमसमते । ‘वेयणियाउयगोएसु दोन्नि एगोत्ति दो होंति’त्ति—वेयणियआउगगोएसु दोण्हं पगतीणं समुदतो, दोन्नि आउगस्स अन्नं आउगं बद्धं जाव ण उदेति ताव दोन्नि संतं, उदिन्ने एगं संतं । वेयणिज्जस्स वि एगं जाव न

सत्ता
प्रकृतिसत्क-
र्मस्थान-
स्वामित्वं

॥३३॥

स्त्रीणं ताव दोन्नि संतं । गोयस्स जाव एगं न स्त्रीणं उव्वलियं वा ताव दोन्नि संतं, णीयागोते खविते उच्चागोए वा उव्वलीए एगं संतं, तहा दोन्नि एगंति दो संतट्ठाणाणि भवंति ॥१०॥

(मलय०)—तदेवमुक्तमेकैकप्रकृतिसत्कर्म । संप्रति प्रकृतिस्थानसत्कर्मप्ररूपणार्थमाह । 'पढम'त्ति—प्रथमचरमयोर्ज्ञानावरणान्तराययोरेकैकं पञ्चप्रकृत्यात्मकं स्थानम् । तच्च क्षीणकषायचरमसमयं यावत् सत्, परतोऽसत् । तथा द्वितीये दर्शनावरणीये त्रीणि प्रकृतिस्थानानि, तद्यथा—षट् नव चतस्रः । तत्र सकलदर्शनावरणीयप्रकृतिसमुदायो नव । ताश्च नव प्रकृतय उपशमश्रेणिमधिकृत्य उपशान्तमोहगुणस्थानकं यावत् सत्यः । क्षपकश्रेणिमधिकृत्य पुनरनिवृत्तिबादरसंपरायाद्धाया यावत् संख्येया भागास्तावत्सत्यः, परतः स्त्यानर्द्धित्रिकक्षये षट् भवन्ति । ताश्च तावत्सत्यो यावत् क्षीणकषायस्य द्विचरमसमयः । तस्मिन् द्विचरमसमये निद्राप्रचले व्यवच्छिद्येते । ततश्चरमसमये चतस्र एव सत्यः । ता अपि तत्र व्यवच्छिद्यन्ते । तथा वेदनीयायुर्गोत्राणां द्वे प्रकृतिस्थाने, तद्यथा—द्वे एका च । तत्र वेदनीयस्य यावदेकं न क्षीणं तावत् द्वे सत्यौ, एकस्मिंस्तु क्षीणे एका । गोत्रस्य यावदेकं न क्षीणं उद्वलितं वा तावत् द्वे सत्यौ । नीचैर्गोत्रे क्षपिते उच्चैर्गोत्रे वा उद्वलिते पुनरेका सती । आयुषस्तु यावद्ब्रह्मायुर्नोदेति तावत् द्वे प्रकृती सत्यौ । उदिते तु तस्मिन् प्राक्तनं क्षीणमिति एका प्रकृतिः ॥१०॥

(उ०)—तदेवमुक्तमेकैकप्रकृतिसत्कर्म, सम्प्रति प्रकृतिस्थानसत्कर्मप्ररूपणार्थमाह—प्रथमचरमयोर्ज्ञानावरणान्तराययोरेकैकं पञ्चप्रकृत्यात्मकं स्थानं, तच्च क्षीणकषायचरमसमयं यावत्सत्, परतोऽसत् । तथा द्वितीये दर्शनावरणीये त्रीणि प्रकृतिस्थानानि, तद्यथा—षट् नव चतस्रः । तत्र समुदिताः सर्वा दर्शनावरणप्रकृतयो नव, ताश्चोपशमश्रेण्यामुपशान्तमोहं यावत्सत्यः, क्षपकश्रेण्यां त्वनिवृत्तिबा-

कर्मप्रकृतिः
॥३४॥

दरसम्परायाद्वाया यावत्संख्येया भागास्तावत्सत्यः, परतः स्त्यानर्द्धित्रिकक्षये षड्भवन्ति, ताश्च तावत्सत्यो यावत्क्षीणकषायस्य द्विचरमसमयः, तस्मिन् द्विचरमसमये निद्राप्रचलयोर्व्यवच्छेदः, ततश्चरमसमये चतस्र एव सत्यस्ता अपि तत्र व्यवच्छिद्यन्ते। तथा वेदनीयायुर्गोत्राणां द्वे द्वे प्रकृतिस्थाने, तद्यथा-द्वे एका च। तत्र वेदनीयस्य यावदेका प्रकृतिर्न क्षीणा तावद्द्वे सत्यौ, एकस्यां तु क्षीणायामेका सती। गोत्रस्य यावदेकं न क्षीणमुद्वलितं वा तावद्द्वे सत्यौ। नीचैर्गोत्रे क्षीणे उच्चैर्गोत्रे वोद्वलिते पुनरेका सती। आयुषस्तु यावद्बद्धमायुर्नोदेति तावद्द्वे प्रकृती सत्यौ, उदिते तु तस्मिन् प्राक्तनं क्षीणमित्येका सती ॥१०॥

इयाणि मोहस्स पगतिट्ठाणसंतं भन्नति—

एगाइ जाव पंचगमेक्कारस बार तेरसिगवीसा। विय तिय चउरो छस्सत्त अट्ठ वीसा य मोहस्स ॥११॥

(चू०)—१-२-३-४-५-११-१२-१३-२१-२२-२३-२४-२६-२७-२८ एयाणि मोहणिज्जस्स संतकंमट्ठाणाणि। सुहगहणनिमित्तं विवरीयाणि वक्खाणिज्जन्ति। तत्थ अट्ठावीसा सब्बमोहसमुदतो। ततो सम्मत्ते उव्वलिए सत्तावीसा। ततो संमामिच्छत्ते उव्वलिते छव्वीसा, अणादिमिच्छदिट्ठिस्स वा छव्वीसा। अट्ठावीसातो अणं-ताणुबंधिविसंजोजिए चउवीसा। ततो मिच्छत्ते खविते तेवीसा। ततो संमामिच्छत्ते खविते बावीसा। ततो संमत्ते खविते एकवीसा। ततो अट्ठकसाते खविते तेरस। ततो नपुंसगवेदे खविते बारस। ततो इत्थिवेए खविए एक्कारस। ततो छन्नोकसाते खविते पंच। ततो पुरिसवेए खविए चत्तारि। ततो कोहसंजलणे खविते तिन्नि। ततो माणसंजलणे खविते दोन्नि। ततो मायासंजलणाते खविते एको लोभो। संतट्ठाणनिरुवणा कया ॥११॥

सत्ता
प्रकृतिसत्क-
र्मस्थान-
स्वामित्वं

॥३४॥

सर्वा अपि त्र्यशीतिसंख्याः 'तम्मग्गिहसमयम्मि' ति-भवचरमसमयपाश्चात्यसमयेऽयोगिकेवलिविचरमसमये इत्यर्थः, सत्यो भवन्ति, चरमसमये त्वसत्यः । आहारकतीर्थकरनाम्नी सर्वेष्वपि गुणस्थानकेषु भाज्ये । द्वयोः पुनर्गुणस्थानकयोः सासादनसम्यग्मिध्यादष्टिरूपयोस्तीर्थकरनाम नियमान्न विद्यते, तीर्थकरनामसत्कर्मणः स्वभावत एवोक्तरूपे गुणस्थानकद्विके गमनासंभवात् ॥८-९॥

(उ०)—मनुष्यगतिपञ्चेन्द्रियजातित्रसवादरपर्याप्तसुभगादेययशःकीर्तितीर्थकरान्यतरवेदनीयचैर्गोत्रमनुष्यायूरूपा द्वादश प्रकृतयो भवचरमसमये सन्ति, अयोगिकेवलिविचरमसमयं यावद्विद्यन्ते परतोऽसत्य इत्यर्थः । शेषाः पुनरुक्तव्यतिरिक्ता अन्यतरवेदनीयदेवद्विकौदारिकसप्तकवैक्रियसप्तकाहारकसप्तकतैजसकार्मणसप्तकप्रत्येकसंहननषट्कसंस्थानषट्कवर्णादिविंशतिविहायोगतिद्विकागुरुलघुपराधातोपघातोच्छ्वासस्थिरास्थिरशुभाशुभदुर्भगसुखदुःखरायशःकीर्तिमनुष्यानुपूर्वीनिर्माणानादेयापर्याप्तकनीचैर्गोत्ररूपास्त्र्यशीतिसंख्याः 'तम्मग्गिहसमयम्मि' ति-भवचरमपाश्चात्यसमयेऽयोगिकेवलिविचरमसमये सत्यो भवन्तीत्यर्थः, चरमसमये त्वसत्यः । आहारकतीर्थकरनाम्नी सर्वेष्वपि स्वाधारत्वेन संभविषु गुणस्थानेषु भाज्ये । द्वयोः पुनर्गुणस्थानयोः सासादनसम्यग्मिध्यादष्टिरूपयोस्तीर्थकरनाम नियमान्न विद्यते, तीर्थकरनामसत्कर्मणः स्वभावत एवोक्तगुणस्थानद्वये गमनासंभवात्, तत इत्थमनयोर्भजना भावनीया । योऽप्रमत्तसंयतादिः संयमप्रत्ययादाहारकसप्तकबन्धं विधाय विशुद्धिवशादुपरितनगुणस्थानेषु समारोहति, यश्च तद्बन्धानन्तरमुपरितनगुणस्थानेभ्योऽविशुद्धाध्यवसायेनाधः पतति तस्याहारकसप्तकं सर्वगुणस्थानेषु सत्तायां प्राप्यते । यस्त्वाहारकसप्तकं न बध्नात्येव, तद्बन्धं विनैव चोपरितनानि गुणस्थानान्यध्यारोहति तस्य तत्तेषु सत्तायां नावाप्यते । तथा यः कश्चिद्विरतसम्यग्दृष्ट्यादिरपूर्वकरणभागषट्कं यावत्सम्यक्त्वप्रत्ययात्तीर्थकरनाम बद्धोपरितनगुणस्थानकान्यधिरोहति, कश्चिच्च बद्धतीर्थकरनामाऽविशुद्धिवशान्मिध्यात्वमपि गच्छति

कर्मप्रकृतिः
॥३५॥

वेदे क्षीणे चतस्रः । ततः संज्वलनक्रोधे क्षीणे तिस्रः । ततः संज्वलने माने क्षीणे द्वे । ततः संज्वलन्यां मायायां क्षीणायामेका ॥११॥

इयाणि गुणट्टाणेषु कस्स कतिट्टाणा भवन्ति तं निरुवणत्थं भन्नन्ति—

तिन्नेग तिगं पणगं पणगं पणगं च पणगमह दोन्नि । दस तिन्नि दोन्नि मिच्छाङ्गेसु जावोवसन्तो त्ति ॥१२॥

(चू०)—तिन्नि मिच्छादिट्ठिस्स संतट्टाणाणि । तं जहा—अट्टावीसा, सत्तावीसा, छव्वीसा । ‘एगं’ति—सासाय-
णस्स एगा अट्टावीसा संतं, कारणं पुब्बुत्तं । तिगं सम्मामिच्छदिट्ठिस्स संतट्टाणाणि, तं जहा—२८-२७-२४ ।
अट्टावीससंतकंमिगो सम्मामिच्छत्तं गओ तेण अट्टावीसा । मिच्छदिट्ठिणा संमत्तं उव्वलियं पच्छा सत्तावीस-
संतकंमिगो सम्मामिच्छत्तं गतो तं पडुच्च २७ । चउव्वीससंतकंमिगो संमदिट्ठि सम्मामिच्छत्तं गतो तं पडुच्च
चउवीसा । ‘पणगं’ति—असंजयसंमदिट्ठिस्स पंच संतट्टाणाणि । तं जहा—२८-२४-२३-२२-२१ । अट्टावीसा
उवसमसंमदिट्ठिस्स वा वेयगसम्मदिट्ठिस्स वा सव्वमोहसंतकंमिस्स अट्टावीसा । चउवीसा अणंताणुबंधिअ-
संतकंमंसिगस्स वेयगसम्मदिट्ठिस्स वा उवसमसम्मदिट्ठिस्स वा भवति । तेवीसा वेयगसम्मदिट्ठिस्स मिच्छत्ते
खविए भवइ । सम्मामिच्छत्ते खविए बावीसा । एक्कवीसा खातियसम्मदिट्ठिस्स भवति । पणगानि ते चेव
पंच संजयासंजयस्स वि, ‘पणगं च’त्ति—ते चेव पमत्तसंजयस्स वि । पुणो ‘पणगं’ति—एए चेव अपमत्तसंजयस्स
पंचट्टाणा । ते तेसिं सव्वेसिं जहा असंजयसम्मदिट्ठिस्स भावणा तहा भाणियव्वा । अह दोन्नि’त्ति—अपुव्व-
‘करणस्स दोन्नि ट्टाणाणि २४-२१ । चउवीसा उवसमसम्मदिट्ठिस्स उवसमसेढीते । एक्कवीसा खातियसम्म-

सत्ता
प्रकृतिसत्क-
र्मस्थान-
स्वामित्वं

॥३५॥

दिद्विस्स दोसु वि सेढीसुं भवति । 'दस'त्ति अणियद्विस्स दस संतट्टाणाणि । तं जहा-२४-२१-१३-१२-११-५-४-३-२-१ । तत्थ चउब्बीसा उवसमसेढीए, एक्कवीसा दोसु वि सेढीसु, सेसा खवगसेढीते, तेसिं पुब्बुत्तं कारणं । 'तिन्नि'त्ति-सुहुमसंपरागस्स तिन्नि संतट्टाणाणि, तं जहा-२४-२१-१ । चउब्बीसा एक्कवीसातो उवसमसेढीए, एगो खवगस्स होति । 'दोन्नि'त्ति-उवसंतकसायस्स दो संतट्टाणाणि २४-२१ उवसमखतीय सम्मदिट्ठीणं जहक्कमं । 'मिच्छाङ्गेसु जावोवसंतो'त्ति-मिच्छादिद्वि आदि जाव उवसंतकसातो ताव एए ट्टाणा परिवाडीए घेत्तव्वा ॥१२॥

(मलय०)—सम्प्रत्येतानि प्रकृतिसत्कर्मस्थानानि गुणस्थानकेषु विचिन्तयन्नाह—'तिन्नेग'त्ति । यावदुपशान्तमोहगुणस्थानकं तावन्मिथ्यादृष्ट्यादिषु गुणस्थानकेषु यथासंख्यं त्र्यादीनि प्रकृतिसत्कर्मस्थानानि भवन्ति । तत्र मिथ्यादृष्टिगुणस्थानके त्रीणि प्रकृतिसत्कर्मस्थानानि । तद्यथा—अष्टाविंशतिः, सप्तविंशतिः, षड्विंशतिश्च । एतानि च प्रागेव भावितानि । सासादनसम्यग्दृष्टिगुणस्थानके एकं प्रकृतिसत्कर्मस्थानमष्टाविंशतिरूपम् । सम्यङ्मिथ्यादृष्टिगुणस्थानके त्रीणि प्रकृतिसत्कर्मस्थानानि, तद्यथा—अष्टाविंशतिः सप्तविंशतिश्चतुर्विंशतिश्च । इह योऽष्टाविंशतिसत्कर्मा सन् सम्यङ्मिथ्यात्वं गतस्तमाश्रित्याष्टाविंशतिः । येन पुनर्मिथ्यादृष्टिना सता पूर्वं सम्यक्त्वमुद्रलितं ततः सप्तविंशतिसत्कर्मणा सता सम्यङ्मिथ्यात्वमनुभवितुमारब्धं तं प्रति सप्तविंशतिः । चतुर्विंशतिसत्कर्मणां सम्यङ्मिथ्यादृष्टिं प्रतीत्य पुनश्चतुर्विंशतिः प्राप्यते । तथाऽविरतसम्यग्दृष्टिगुणस्थानके पञ्च प्रकृतिसत्कर्मस्थानानि, तद्यथा—अष्टाविंशतिः चतुर्विंशतिः त्रयोविंशतिः द्वाविंशतिः एकविंशतिश्च । तत्राष्टाविंशतिरौपशमिकसम्यग्दृष्टेः क्षायोपशमिकसम्यग्दृष्टेर्वा । अष्टाविंशतिसत्कर्मणो-

कर्मप्रकृतिः
॥३६॥

ऽनन्तानुबन्धक्षये वेदकसम्यग्दृष्टेरौपशमिकसम्यग्दृष्टेर्वा चतुर्विंशतिः । वेदकसम्यग्दृष्टेर्मिथ्यात्वे क्षपिते त्रयोविंशतिः । तस्यैव सम्यग्मिथ्यात्वे क्षपिते द्वाविंशतिः । क्षायिकसम्यग्दृष्टेरेकविंशतिः । तथा देशविरतिगुणस्थानके पञ्च प्रकृतिसत्कर्मस्थानानि, तानि च पूर्वोक्तान्येव । तान्येव प्रमत्तसंयतगुणस्थानके । तान्येव चाप्रमत्तसंयतगुणस्थानके । 'अह दोन्नि'त्ति-अथानन्तरं अपूर्वकरणगुणस्थानके द्वे प्रकृतिस्थाने, तद्यथा-चतुर्विंशतिरेकविंशतिश्च । तत्रोपशमश्रेणिं प्रतिपन्नस्य चतुर्विंशतिः, क्षायिकसम्यग्दृष्टिमधिकृत्य द्वयोरपि श्रेण्योरेकविंशतिः । तथाऽनिवृत्तिवादसंपरायगुणस्थानके दश प्रकृतिसत्कर्मस्थानानि, तद्यथा-चतुर्विंशतिः, एकविंशतिः, त्रयोदश, द्वादश, एकादश, पञ्च, चतस्रः, तिस्रः, द्वे, एका च । तत्र चतुर्विंशतिरुपशमश्रेणिमधिकृत्य, एकविंशतिः क्षायिकसम्यग्दृष्टेर्द्वयोरपि श्रेण्योः, शेषाणि पुनः क्षपकश्रेण्याम्, तानि च प्रागेव भावितानि । सूक्ष्मसंपरायगुणस्थानके त्रीणि प्रकृतिसत्कर्मस्थानानि, तद्यथा-चतुर्विंशतिः, एकविंशतिः, एका च । तत्र चतुर्विंशतिरौपशमिकसम्यग्दृष्टेः, एकविंशतिश्च क्षायिकसम्यग्दृष्टेः, एते च द्वे अपि प्रकृतिसत्कर्मस्थाने उपशमश्रेण्यां, एका च क्षपकश्रेण्याम् । तथा द्वे प्रकृतिसत्कर्मस्थाने उपशान्तमोहगुणस्थानके, तद्यथा-चतुर्विंशतिरेकविंशतिश्च । एते च द्वे अपि प्रागिव भावनीये ॥१२॥

(३०)—एतान्येव प्रकृतिसत्कर्मस्थानानि गुणस्थानेषु चिन्तयन्नाह-यावदुपशान्तमोहगुणस्थानकं तावन्मिथ्यादृष्ट्यादिषु गुणस्थानेषु क्रमेण ज्यादीनि प्रकृतिसत्कर्मस्थानानि भवन्ति । तत्र मिथ्यादृष्टिगुणस्थाने त्रीणि प्रकृतिसत्कर्मस्थानानि-अष्टाविंशतिः, सप्तविंशतिः, षड्विंशतिश्चेति । एतानि च प्रागेव भावितानि । सासादनगुणस्थाने एकं प्रकृतिसत्कर्मस्थानमष्टाविंशतिरूपम् । सम्यग्मिथ्यादृष्टिगुणस्थाने त्रीणि प्रकृतिसत्कर्मस्थानानि-अष्टाविंशतिः, सप्तविंशतिः, चतुर्विंशतिश्चेति । तत्र योऽष्टाविंशतिसत्कर्मा सन् सम्यग्मिथ्यात्वं

सत्ता
प्रकृतिसत्क-
र्मस्थान-
स्वामित्वं

॥३६॥

(मलय०)—सम्प्रति मोहनीयस्य प्रकृतिसत्कर्मस्थानप्रतिपादनार्थमाह—‘एगाइ’ ति । मोहनीयस्य पञ्चदश प्रकृतिसत्कर्मस्थानानि । तद्यथा—एका, द्वे, तिस्रः, चतस्रः, पञ्च, एकादश, द्वादश, त्रयोदश, एकविंशतिः, द्वाविंशतिः, त्रयोविंशतिः, चतुर्विंशतिः, षड्विंशतिः, सप्तविंशतिः, अष्टाविंशतिश्चेति । एतानि सुखावबोधार्थं गाथाक्रमवैपरीत्येन भाव्यन्ते—तत्र मोहनीयस्य सर्वप्रकृतिसमुदायोऽष्टाविंशतिः । सम्यक्त्वे उद्वलिते सप्तविंशतिः । ततोऽपि सम्यङ्मिथ्यात्वे उद्वलिते षड्विंशतिः, अथवाऽनादिमिथ्यादृष्टेः षड्विंशतिः । अष्टाविंशतिरनन्तानुबन्धिचतुष्टये क्षीणे चतुर्विंशतिः । ततो मिथ्यात्वे क्षीणे त्रयोविंशतिः । ततः सम्यङ्मिथ्यात्वे क्षीणे द्वाविंशतिः । ततः सम्यक्त्वे क्षीणे एकविंशतिः । ततोऽष्टसु कषायेषु क्षीणेषु त्रयोदश । ततो नपुंसकवेदे क्षीणे द्वादश । ततः स्त्रीवेदे क्षीणे एकादश । ततः षट्सु नोकषायेषु क्षीणेषु पञ्च । ततः पुरुषवेदे क्षीणे चतस्रः । ततः संज्वलनक्रोधे क्षीणे तिस्रः । ततः संज्वलनमाने क्षीणे द्वे । संज्वलनमायायां च क्षीणायामेका ॥११॥

(उ०)—अथ मोहनीयस्य प्रकृतिसत्कर्मस्थानप्रतिपादनायाह—मोहनीयस्य पञ्चदश प्रकृतिसत्कर्मस्थानानि । तथाहि—एकाद्याः पञ्च, एका द्वे तिस्रश्चतस्रः पञ्च चेत्यर्थः, तथैकादश द्वादश त्रयोदशैकविंशतिस्त्रयोविंशतिश्चतुर्विंशतिः षड्विंशतिः सप्तविंशतिरष्टाविंशतिश्चेति । एतानि सुखावबोधाय गाथाक्रममुत्सृज्य भाव्यन्ते—तत्र मोहनीयस्य सर्वप्रकृतिसमुदायोऽष्टाविंशतिः । सम्यक्त्वे उद्वलिते सप्तविंशतिः । ततोऽपि सम्यङ्मिथ्यात्वे उद्वलिते षड्विंशतिः, यद्वाऽनादिमिथ्यादृष्टेः षड्विंशतिः । अष्टाविंशतेरनन्तानुबन्धिचतुष्टये क्षीणे चतुर्विंशतिः । ततो मिथ्यात्वे क्षीणे त्रयोविंशतिः । ततः सम्यङ्मिथ्यात्वे क्षीणे द्वाविंशतिः । ततः सम्यक्त्वे क्षीणे एकविंशतिः । ततोऽष्टसु कषायेषु क्षीणेषु त्रयोदश । ततो नपुंसकवेदे क्षीणे द्वादश । ततः स्त्रीवेदे क्षीणे एकादश । ततः षट्सु नोकषायेषु क्षीणेषु पञ्च । ततः पुरुष-

कर्मप्रकृतिः

॥३७॥

(चू०)—दंसणमोहणिज्जे खविते केती पणुवीसंपि संतं इच्छंति, 'संजोयणाण पच्छा णासं तेसिं उवसमं च' त्ति-जे दिट्ठितिगे खविते पणुवीससंतकम्मं इच्छंति ते अणंताणुबंधीणं पच्छा विणासं इच्छंति, ते चेव तेसिं अणंताणुबंधीणं उवसमं पि इच्छंति, तं आरिसे न मिलनित्ति ण इच्छिज्जति ॥१३॥

(मलय०)—सम्प्रति मतान्तरमाह—'संखीण'त्ति । केचिदाचार्याः पञ्चविंशतिलक्षणमपि प्रकृतिसत्कर्मस्थानमिच्छन्ति । ते हि प्रथमतो दृष्टिमोहे दर्शनमोहनीयत्रितये संक्षीणे-क्षयमुपगते सति पश्चादनन्तानुबन्धिनां नाशमिच्छन्ति । ततस्तन्मतेन दर्शनमोहनीय-त्रितयक्षये सति पञ्चविंशतिरूपमपि प्रकृतिसत्कर्मस्थानं प्राप्यते । यद्येवं तर्हि तन्मतमिह कस्मान्नाभ्युपगम्यते ? उच्यते-आर्षेण विरोधात् । यदाह चूर्णिकृत्—“तं आरिसे न मिलई तेण न इच्छिज्जई”त्ति । तथा त एवाचार्यास्तेषामनन्तानुबन्धिनामुपशमं चेच्छन्ति, नान्ये परमार्थवेदिनः । अत एव च प्रागनन्तानुबन्धिनामुपशमनाऽस्माभिर्नोपदर्शिता ॥१३॥

(उ०)—अत मतान्तरमाह—केचिदाचार्याः पञ्चविंशतिलक्षणमपि प्रकृतिसत्कर्मस्थानमिच्छन्ति । ते हि दृष्टिमोहे-दर्शनमोहनीयत्रये संक्षीणे सति पश्चात्संयोजनानाम्—अनन्तानुबन्धिनां नाशमिच्छन्ति, ततस्तन्मते दर्शनमोहनीयत्रितयक्षये सति पञ्चविंशतिरूपं प्रकृतिस-त्कर्मस्थानं प्राप्यते । यद्येवं तर्हि तन्मतं कस्मान्नाद्रियते ? उच्यते-आर्षेण विरोधात् । यदाह चूर्णिकृत्—“तं आरिसे न मिलई तेण ण इच्छिज्जई”त्ति । तथा त एवाचार्यास्तेषामनन्तानुबन्धिनामुपशमं चेच्छन्ति, नान्ये पारमर्षवेदिनः । अत एव ग्रन्थकृन्मतेन तदुप-शमना नोक्ता ॥१३॥

इयाणि णामस्स पगतिट्ठाणसंतकम्मं भण्णति—

सत्ता
प्रकृतिसत्क-
र्मस्थान-
स्वामित्वं

॥३७॥

तिदुगसयं छप्पंचगतिगनउई नउइगुणनउई य । चउतिगदुगाहिगासी नव अट्ट य नामठाणाइं ॥१४॥

(चू०)—१०३-१०२-९६-९५-९३-९०-८९-८४-८३-८२-९-८ । एयाणि बारस नामस्स संतकम्मट्टाणाणि । तत्थ तिउत्तरसयं सब्बनामसमुदओ । तमेव तित्थगररहियं बिउत्तरसयं । आहारसत्तगरहियं छन्नउई होइ । सो चेव तित्थगररहियं पंचाणउइ होइ । पंचाणउइ देवदुगरहिया अहवा निरयदुगरहिया तेणउती होइ । तिउत्तरसयं तेरसनामे खविते णउती होइ । बिउत्तरसयातो तेरसनामे खविते एगूणणउती होई । तेणउतीतो निरयदुगे वेउब्बियसत्तगे य फिट्ठे चउरासीती होई, अहवा देवदुगवेउब्बियसत्तगरहिया चउरासीती होई । छन्नउतीते तेरसनामे खविए तेसिती होति । पंचाणउतीते तेरसनामे खविते बासीती होति । चउरासीइं मणुयदुगरहिया बासीती होईति । मणुयगति पंचेंदियजातितसबायरपज्जत्तगसुभगं आदेज्जं जसकित्ति तित्थयरनामं एते णव । एए चेव तित्थयररहिया अट्ट होंति ॥१४॥

(मलय०)—सम्प्रति नामकर्मणः प्रकृतिसत्कर्मस्थानानि प्रतिपिपादयिषुराह । 'तिदुगसयं'ति-नामकर्मणो द्वादश प्रकृतिसत्कर्मस्थानानि, तद्यथा-त्र्युत्तरशतम्, द्व्युत्तरशतं, षण्णवतिः, पञ्चनवतिः, त्रिनवतिः, नवतिः, एकोननवतिः, चतुरशीतिः, त्र्यशीतिः, द्व्यशीतिः, नव, अष्टौ चेति । तत्र सर्वनामकर्मप्रकृतिसमुदायस्त्र्युत्तरशतम् । तदेव तीर्थकररहितं द्व्युत्तरशतम् । द्व्युत्तरशतमेवाहारकसप्तकरहितं षण्णवतिः । सैव तीर्थकररहिता पञ्चनवतिः । पञ्चनवतिरेव देवद्विकरहिता नरकद्विकरहिता वा त्रिनवतिः । तथा त्र्युत्तरशतमेव नामत्रयोदशकरहितं नवतिः । सैव तीर्थकररहिता एकोननवतिः । तथा त्रिनवतिर्नरकद्विकवैक्रियसप्तकरहिता देवद्विकवैक्रियसप्तकरहिता वा चतुर-

कर्मप्रकृतिः

॥३८॥

शीतिः । षण्णवतिस्त्रयोदशरहिता त्र्यशीतिः । पञ्चनवतिस्त्रयोदशरहिता द्व्यशीतिः, अथवा चतुरशीतिर्मनुजद्विकरहिता द्व्यशीतिः । मनुजगतिपञ्चेन्द्रियजातित्रसबादरपर्याप्तसुभगादेययशःकीर्तितीर्थकररूपा नव । ता एव तीर्थकररहिता अष्टौ ॥१४॥

(३०)—अथ नामकर्मणः प्रकृतिसत्कर्मस्थानान्यभिधित्सुराह—नाम्नो द्वादश प्रकृतिस्थानानि—त्र्युत्तरशतं, द्व्युत्तरशतं, षण्णवतिः, पञ्चनवतिस्त्रिनवतिर्नवतिरेकोननवतिश्चतुरशीतिरुयशीतिर्द्व्यशीतिर्नवाष्टौ चेति । एतद्भावना चेयं—सर्वनामप्रकृतिसमुदायस्त्र्युत्तरशतं, जिननामरहितं द्व्युत्तरशतं, त्र्युत्तरशतमाहारकसप्तकरहितं षण्णवतिः, सैव जिननामरहिता पञ्चनवतिः, पञ्चनवतिरेव सुरद्विकेन नरकद्विकेन वा वर्जिता त्रिनवतिः । त्र्युत्तरशतमेव नामत्रयोदशकरहितं नवतिः, सैव जिननामरहितैकोननवतिः, तथा त्रिनवतिरेव नरकद्विकवैक्रियसप्तकाभ्यां सुरद्विकवैक्रियसप्तकाभ्यां वा रहिता चतुरशीतिः, षण्णवतिस्त्रयोदशरहिता त्र्यशीतिः । पञ्चनवतिस्त्रयोदशरहिता द्व्यशीतिः, यद्वा चतुरशीतिर्मनुजद्विकरहिता द्व्यशीतिः । मनुजगतिपञ्चेन्द्रियजातित्रसबादरपर्याप्तसुभगादेययशःकीर्तितीर्थकररूपा नव । ता एव जिननामरहिता अष्टौ ॥१४॥

इयाणि गुणट्टाणेषु एयाणि ट्टाणाणि भन्नति, तं निरुवणत्थं भन्नति—

एगे छ दोसु दुगं पंचसु चत्तारि अट्ठगं दोसु । कमसो तीसु चउक्कं छ तु अजोगम्मि ठाणाणि ॥१५॥

(चू०)—मिच्छादिट्ठिस्स छट्टाणाणि । तं जहा १०२-९६-९५-९३-८४-८२ । छन्नवति मिच्छादिट्ठिस्स कहं? भण्णति-पुब्बं बद्धाउगो पच्छा संमत्तं लभिय तित्थकरनामं बद्धं, सो य वेयगसम्मदिट्ठी गिरयाभिमुहो तं सम्मत्तं छड्ढेति तंमि मिच्छादिट्ठि अंतोमुहुत्तं कालं छन्नउती लभति, परतो सम्मदिट्ठी भवति । सेसट्टाणा

सत्ता
प्रकृतिसत्क-
र्मस्थान-
स्वामित्वं

॥३८॥

गतस्तमाश्रित्याष्टाविंशतिः । यस्तु मिथ्यादृष्टिः सन् सम्यक्त्वोद्भूतं कृत्वा सप्तविंशतिसत्कर्मा सन् सम्यङ्मिथ्यात्वमनुभवितुं लग्नस्त-
माश्रित्य सप्तविंशतिः । विसंयोजितानन्तानुबन्धिनः सतश्चतुर्विंशतिसत्कर्मणः सम्यङ्मिथ्यादृष्टित्वावस्थामपेक्ष्य पुनश्चतुर्विंशतिः
प्राप्यते । तथाऽविरतसम्यग्दृष्टिगुणस्थानके पञ्च प्रकृतिसत्कर्मस्थानानि, तद्यथा—अष्टाविंशतिश्चतुर्विंशतिसत्त्वयोर्विंशतिर्द्वाविंशतिरेकविं-
शतिश्चेति । तत्राष्टाविंशतिरौपशमिकसम्यग्दृष्टेः क्षायोपशमिकसम्यग्दृष्टेर्वा । अष्टाविंशतिसत्कर्मण अनन्तानुबन्धिक्षये द्विविधस्यापि
तस्य चतुर्विंशतिः । वेदकसम्यग्दृष्टेर्मिथ्यात्वे क्षपिते त्रयोविंशतिः । तस्यैव सम्यङ्मिथ्यात्वे क्षपिते द्वाविंशतिः । क्षायिकस-
म्यग्दृष्टेरेकविंशतिरिति । तथा देशविरतिगुणस्थाने पञ्च प्रकृतिसत्कर्मस्थानानि, तानि चानुपदमभिहितान्येव । एतान्येव पञ्च षष्ठे सप्तमे
च गुणस्थाने । अथानन्तरमपूर्वकरणगुणस्थानके द्वे प्रकृतिस्थाने, तद्यथा—चतुर्विंशतिरेकविंशतिश्च । तत्रोपशमश्रेण्यामक्षायिकसम्यग्दृष्टे-
श्चतुर्विंशतिः, क्षायिकसम्यग्दृष्टेस्तु द्वयोरपि श्रेण्योरेकविंशतिः । तथाऽनिवृत्तिबादरसम्परायगुणस्थानके दश प्रकृतिसत्कर्मस्थानानि, तद्यथा—
चतुर्विंशतिरेकविंशतिसत्त्वयोर्दश द्वादश एकादश पञ्च चतस्रस्तिस्रो द्वे एका च । तत्र चतुर्विंशतिरुपशमश्रेणिमधिकृत्य । एकविंशतिः
क्षायिकसम्यग्दृष्टेर्द्वयोरपि श्रेण्योः । शेषाणि तु स्थानानि क्षपकश्रेण्यां, तानि च प्रागेव भावितानि । सूक्ष्मसम्परायगुणस्थानके त्रीणि
प्रकृतिसत्कर्मस्थानानि, तद्यथा—चतुर्विंशतिरेकविंशतिरेका च । तत्र चतुर्विंशतिरौपशमिकसम्यग्दृष्टेः, एकविंशतिश्च क्षायिकसम्यग्दृष्टेः,
एते द्वे अप्युपशमश्रेण्यां, क्षपकश्रेण्यां त्वेका । तथोपशान्तमोहगुणस्थाने द्वे प्रकृतिसत्कर्मस्थाने चतुर्विंशतिरेकविंशतिश्च, एते द्वे
प्राग्वद्भावनीये ॥१२॥

संखीणदिट्टिमोहे केई पणवीसइं पि इच्छंति । संजोयणाण पच्छा नासं तेसिं उवसमं च ॥१३॥

कर्मप्रकृतिः

॥३९॥

नामसहिता भवति ततः सा कथं मिथ्यादृष्टौ प्राप्यते ? उच्यते-इह कश्चित् नरकेषु बद्धायुष्कः पश्चात्सम्यक्त्वं प्राप्य तन्निमित्तं तीर्थ-
करनामकर्म बद्धा नरकाभिमुखः सन् सम्यक्त्वं त्यक्त्वा मिथ्यादृष्टिर्जातः, ततो नरके उत्पन्नः सन् अन्तर्मुहूर्तानन्तरं पुनरपि सम्यक्त्वं
प्रतिपद्यते, ततोऽन्तर्मुहूर्तं कालं यावत् षण्णवतिर्मिथ्यादृष्टौ प्राप्यते, आहारकसप्तकीर्त्यकरनामसत्कर्मा च मिथ्यात्वं न प्रतिपद्यते ।
उक्तं च-“उभय संति न मिच्छो” इति । ततश्च्युत्तरशतं मिथ्यादृष्टौ न प्राप्यते । तथा द्वयोः सासादनसम्यङ्मिथ्यादृष्टिगुणस्थान-
कद्वयोर्द्वे द्वे प्रकृतिसत्कर्मस्थाने, तद्यथा-द्व्युत्तरशतं पञ्चनवतिश्च । तथा पञ्चसु अविरतसम्यङ्दृष्टिगुणस्थानकप्रभृतिषु अपूर्वकरणगुण-
स्थानकान्तेषु चत्वारि चत्वारि प्रकृतिसत्कर्मस्थानानि । तद्यथा-त्र्युत्तरशतं, द्व्युत्तरशतं, षण्णवतिः पञ्चनवतिः । शेषाणि क्षपकश्रेण्यामे-
केन्द्रियादौ च संभवन्तीति कृत्वा इह न प्राप्यन्ते । तथा द्वयोरनिवृत्तिबादरसूक्ष्मसंपरायलक्षणयोगुणस्थानकयोरष्टकं अष्टौ प्रकृतिसत्क-
र्मस्थानानि । तद्यथा-त्र्युत्तरशतम्, द्व्युत्तरशतम्, षण्णवतिः, पञ्चनवतिः, नवतिः, एकोननवतिः, त्र्यशीतिः, द्व्यशीतिश्च । तत्रानिवृ-
त्तिबादरस्यादिमानि चत्वारि उपशमश्रेण्यां क्षपकश्रेण्यां वा यावन्न त्रयोदशकं क्षीयते । शेषाणि पुनः क्षपकश्रेण्यामेव । सूक्ष्मसंपराय-
स्यादिमानि चत्वारि उपशमश्रेण्याम्, शेषाणि तु क्षपकश्रेण्याम् । तथा त्रिषु उपशान्तमोहक्षीणमोहसयोगिकेवलिलक्षणेषु चत्वारि
चत्वारि प्रकृतिसत्कर्मस्थानानि भवन्ति । तत्रोपशान्तमोहे इमानि चत्वारि, तद्यथा-त्र्युत्तरशतम्, द्व्युत्तरशतम्, षण्णवतिः, पञ्चनवतिः ।
क्षीणमोहसयोगिकेवलिनोः पुनरमूनि, तद्यथा-नवतिः, एकोननवतिः, त्र्यशीतिः, द्व्यशीतिश्च । ‘छ तु अजोगमि ठाणाणि’ति-अयो-
गिकेवलिनि षट् प्रकृतिसत्कर्मस्थानानि, तद्यथा-नवतिः, एकोननवतिः, त्र्यशीतिः, द्व्यशीतिः, नव, अष्टौ चेति । एतेषामादिमानि
चत्वारि अयोगिकेवलिद्विचरमसमयं यावत्, चरमसमये तु तीर्थकरातीर्थकरौ प्रतीत्य द्वे अन्तिमे प्रकृतिसत्कर्मस्थाने ॥१५॥

सत्ता
प्रकृतिसत्क-
र्मस्थान-
स्वामित्वं

॥३९॥

(३०)—एतान्येव गुणस्थानेषु चिन्तयन्नाह—एकस्मिन्मिथ्यादृष्टिलक्षणे गुणस्थाने षट् प्रकृतिसत्कर्मस्थानानि, तद्यथा—द्व्युत्तरशतं षण्णवतिः पञ्चनवतिस्त्रिनवतिश्चतुरशीतिर्द्वयशीतिश्चेति । तत्र षण्णवतिर्बद्धजिननाम्नो मिथ्यादृष्टेरन्तर्मुहूर्त्तं यावत्प्राप्यते, भावितचरमेतत्, आहारकजिननाम्नोरुभयोः सत्तायां मिथ्यात्वं न प्राप्यत इति त्र्युत्तरशतप्रतिषेधः, शे ' सुगमम् । तथा द्वयोः सासादनसम्यङ्मिथ्यादृष्टिगुणस्थानकयोर्द्वे द्वे प्रकृतिसत्कर्मस्थाने—द्व्युत्तरशतं पञ्चनवतिश्चेति । तथा पञ्चसु अविरतसम्यग्दृष्ट्यादिष्वपूर्वकरणान्तेषु गुणस्थानेषु चत्वारि चत्वारि प्रकृतिसत्कर्मस्थानानि, तद्यथा—त्र्युत्तरशतं, द्व्युत्तरशतं, षण्णवतिः, पञ्चनवतिश्चेति । शेषाणि तु क्षपकश्रेण्यामेकेन्द्रियादौ च संभवत्प्राप्तिकानीति नेह प्राप्यन्ते । तथा द्वयोरनिवृत्तिबादरसूक्ष्मसम्पराययोरष्टकमष्टौ प्रकृतिसत्कर्मस्थानानि, तद्यथा—त्र्युत्तरशतं, द्व्युत्तरशतं, षण्णवतिः, पञ्चनवतिः, नवतिः, एकोननवतिः, त्र्यशीतिः, द्व्यशीतिश्च । तत्रानिवृत्तिबादरस्यादिमानि चत्वार्युपशमश्रेण्यां क्षपकश्रेण्यां च त्रयोदशकाक्षयं यावत्प्राप्यन्ते, शेषाणि तु क्षपकश्रेण्यामेव । सूक्ष्मसम्परायस्यादिमानि चत्वार्युपशमश्रेण्यां, शेषाणि तु क्षपकश्रेण्याम् । तथा त्रिषूपशान्तमोहक्षीणमोहसयोगिकेवलिलक्षणे गुणस्थानेषु चत्वारि प्रकृतिसत्कर्मस्थानानि भवन्ति । तत्रोपशान्तमोहे त्र्युत्तरशतद्व्युत्तरशतषण्णवतिपञ्चनवतिलक्षणानि चत्वारि स्थानानि । क्षीणमोहसयोगिकेवलिनोस्तु नवत्येकोननवतित्र्यशीतिर्द्व्यशीतिलक्षणानि । अयोगिनि तु षट् प्रकृतिसत्कर्मस्थानानि, तद्यथा—नवतिरेकोननवतिरुयशीतिर्द्वयशीतिर्नवाष्टौ चेति । एतेष्वद्यानि चत्वार्ययोगिकेवलिद्विचरमसमयं यावत्, चरमसमये तु जिनाजिनावधिकृत्य द्वे अन्त्ये स्थाने प्राप्येते ॥१५॥

भणियं पगतिसंतं, इयाणिं द्वितिसंतं वुच्चति । तं दुविहं—मूलपगतिद्वितिसंतकं, उत्तरपगतिद्वितिसंतकं च । भेतो जहा पगतिसंतकंमे । इयाणिं सादिअणादिपरूवणा दुविहा—मूलपगतिद्वितिसातिअणादिपरूवणा, उत्तर

कर्मप्रकृतिः
॥४०॥

पगतिद्वितिसादिअणार्हपरूवणा य । तत्थ मूलपगतिद्वितिसादिअणादिपरूवणा भण्णति—

मूलठिई अजहन्नं तिहा चउद्धा य पढमकसाया । तित्थयरूववलाणा युगवज्जाणि तिहा दुहाणुत्तं ॥१६॥

(चू०)—‘मूलठिई अजहन्नं तिहा’त्ति—मूलपगतिद्वितिसंतकम्मं अजहन्नं तिविहं अणादि धुव अधुवं । कहं ? भण्णइ—अट्ठण्हमूलपगतीणं जहन्नद्वितिसंतकम्मं अप्पण्णो खवणंते एगद्विति अवसेसा भवति । एगा द्विती एगो समतो । तं च सातियअधुवं । तं मोत्तूण सेसमजहन्नं, तस्स आदी णत्थि, अणादियसंतकम्मत्तातो, धुवा-धुवा पुब्बुत्ता ।

इयाणि उत्तरपगतीणं भन्नति—‘चउद्धा य पढमकसाय’त्ति—अणंताणुबंधीणं अजहन्नं द्वितिसंतकम्मं सातियाति चउव्विहं । कहं ? भण्णइ—अणंताणुबंधीणं जहन्नद्वितिसंतकम्मं विसंजोजितस्स आवलियं मोत्तूणं उवरिल्लं संकन्तं, ततो उदयावलियाए एगद्वितिसेसं दुसमयकालद्वितियं तंमि समते जहन्नगं द्वितिसंतकम्मं । तं च साति अधुवं, तं मोत्तूणं सेसमजहन्नं । सो चेव संमत्तातो मिच्छत्तं गतो तस्स पुणो बंधंतस्स अजहन्नगस्स सातियं, तं ट्ठाणमपत्तपुव्वस्स अणादियं, धुवाधुवा पुब्बुत्ता । ‘तित्थयरूववलाणा युगवज्जाणि तिहा’त्ति—तित्थकरनामं तेवीसं उव्वलमाणीतो चत्तारि आउगातिं च एयाणि अट्ठावीसं कम्माणि मोत्तूण सेसं छव्वीसुत्तरं पगतिसयं तस्स अजहन्नगं द्वितिसंतं अणादिधुवअधुवं तिविहं, कहं ? भण्णइ—एएसिं जहन्नं द्वितिसंतं अप्पण्णो खवणंते एगद्वितिसेसे भवति उदयवतीणं, अणुदयवदीणं दुसमतिगं एगद्वितीयं, तं च सातियअधुवं, तं मोत्तूणं सेसं

सत्ता
स्थितिस-
त्कर्मणि
साद्यादि
प्ररूपणा

॥४०॥

सिद्धा एव । 'दोसु दुगं'ति-सासायणसम्मामिच्छदिट्ठीसु दोन्नि संतट्ठाणा-१०२, ९५ । तित्थकरसहियाणि ण संभवति । 'पंचसु चत्तारि'-असंजमसम्मदिट्ठिसंजयासंजयपमत्तसंयतअपमत्तसंजयअपुब्बकरणेसु एएसु पंचट्ठाणेसु चत्तारि संतट्ठाणाणि, तं जहा-१०३-१०२-९६-९५ । सेसा खवगसेढीए एगिंदियाइसु य संभवंतित्ति ते ण होंति । 'अट्ठगं दोसु'त्ति-अणियट्ठिसुहुमरागेसु अट्ठसंतट्ठाणाणि, तं जहा-१०३-१०२-९६-९५-९०-८९-८३-८२ । तत्थ अणियट्ठिस्स १०३-१०२-९६-९५ एयाणि चत्तारि उवसमसेढीते वा खवगसेढीते वा जाव तेरसनामं ण खविज्जति । इमाण पुण चत्तारि खवगसेढीते भवंति-९०-८९-८३-८२ । एयाणि अणियट्ठिस्स संतट्ठाणाणि । सुहुमरागस्स उवसामगं पडुच्च इमाणि चत्तारि ट्ठाणाणि, तं जहा-१०३-१०२-९६-९५ । इमाणि पुण चत्तारि खवगसेढीए, तं जहा-९०-८९-८३-८२ । एयाणि अट्ठ सुहुमरागस्स ट्ठाणाणि संतस्स । 'कमसो तीसु चउक्कं'ति-परिवाडितो तिसु ट्ठाणेसु चत्तारि संतट्ठाणाणि, उवसंतकसाते ताव १०३-१०२-९६-९५, खीणकसायसजोगिकेवलिस्स ९०-८९-८३-८२ एए चत्तारि ठाणा भवंति । 'छत्तु अजोगम्मि ट्ठाणाणि' त्ति-अजोगिस्स छ संतट्ठाणाणि ९०-८९-८३-८२-९-८ । एएसिं आतिमा चत्तारि अजोगिदुचरिमसमतो जाव ताव होंति । णव अट्ठ य चरिमसमये भवंति ॥१५॥

(मलय०)—एतान्येव प्रकृतिसत्कर्मस्थानानि गुणस्थानकेषु चिन्तयन्नाह-'एगे'त्ति । एकस्मिन्मिध्यादष्टिलक्षणे गुणस्थानके षट् प्रकृतिसत्कर्मस्थानानि, तद्यथा-द्व्युत्तरशतम्, षण्णवतिः, पञ्चनवतिः, त्रिनवतिः, चतुरशीतिः, द्व्यशीतिः । ननु षण्णवतिस्तीर्थकर-

कर्मप्रकृतिः

॥४१॥

एतासां जघन्यं स्थितिसत्कर्म स्वस्वक्षयपर्यवसाने उदयवतीनां समयमात्रैकस्थितिरूपम्, अनुदयवतीनां स्वरूपतः समयमात्रैकस्थितिकम्, अन्यथा तु द्विसमयमात्रम् । तच्च साद्यध्रुवम् । ततोऽन्यत्सर्वमजघन्यम् । तच्चानादि, सदैव भावात् । ध्रुवाध्रुवता पूर्ववत् । 'दुहाणुत्त'त्ति-अनुक्तं उक्तप्रकृतीनामुत्कृष्टानुत्कृष्टजघन्यरूपं तीर्थकरनामोद्वलनयोग्यदेवद्विकनरकद्विकमनुजद्विकवैक्रियसप्तकाहारकसप्तकोचैर्गोत्रसम्यक्त्वसम्यङ्मिथ्यात्वरूपत्रयोविंशत्यायुश्चतुष्टयानां जघन्याजघन्योत्कृष्टानुत्कृष्टरूपं विकल्पचतुष्टयं 'द्विधा'-द्विप्रकारम्, तद्यथा-सादिअध्रुवं च । तथाहि-उक्तप्रकृतीनामुत्कृष्टमनुत्कृष्टं च स्थितिसत्कर्म पर्यायेणानेकशो भवति । ततो द्वितीयमपीदं साद्यध्रुवम् । जघन्यं च प्रागेव भावितम् । तीर्थकरनामादीनां चाध्रुवसत्कर्मत्वाच्चत्वारोऽपि विकल्पाः साद्यध्रुवा अवसेयाः । मूलप्रकृतीनां चानुक्तं जघन्यमुत्कृष्टमनुत्कृष्टं च द्विप्रकारम् प्रागेव चोक्तम् ॥१६॥

(उ०)—तदेवमुक्तं प्रकृतिसत्कर्म । सम्प्रति स्थितिसत्कर्म वक्तव्यं, तत्र त्रयोऽर्थाधिकाराः, तद्यथा-भेदः साद्यनादिप्ररूपणा स्वामित्वं चेति । तत्र भेदः प्रागिव । साद्यनादिप्ररूपणाऽपि मूलप्रकृतिविषयोत्तरप्रकृतिविषया चेति द्विविधा । तत्र प्रथमतो मूलप्रकृतिविषयां साद्यनादिप्ररूपणां चिकीर्षुराह-मूलप्रकृतिस्थितिसत्कर्मजघन्यं त्रिधा-त्रिप्रकारं, तद्यथा-अनादि ध्रुवमध्रुवं च । तथाहि-मूलप्रकृतीनां जघन्यं स्थितिसत्कर्म स्वस्वक्षयपर्यवसाने समयमात्रैकस्थित्यवशेषे भवति, तच्च साद्यध्रुवं, ततोऽन्यत्सर्वमजघन्यं स्थितिसत्कर्म, तच्चानादि सदैव भावात्, ध्रुवाध्रुवता पूर्ववत् । उत्कृष्टानुत्कृष्टे तु स्थितिसत्कर्मणी पर्यायेण प्राप्यमाणत्वात्साद्यध्रुवतया द्विविधे एवेत्यर्थाद्भावनीयम् । कृता मूलप्रकृतीनां साद्यनादिप्ररूपणा, सम्प्रत्युत्तरप्रकृतीनां तां चिकीर्षुराह-'चउद्धा य'इत्यादि । प्रथमायाः षष्ठ्यर्थत्वात्प्रथमकषायाणामनन्तानुबन्धिनामजघन्यं स्थितिसत्कर्म चतुर्था-साद्यनादिध्रुवाध्रुवभेदात् । तथाहि-अमीषां स्थितिसत्कर्म स्वक्षयोपान्त्यसमये स्वरूपा-

सत्ता
स्थितिस-
त्कर्मणि
साद्यादि
प्ररूपणा

॥४१॥

पेक्षया समयमात्रैकस्थितिकं, कर्मत्वसामान्यापेक्षया तु द्विसमयमानं, तच्च साद्यध्रुवं, ततोऽन्यत्सर्वमजघन्यं, तदप्युद्भूतानां भूयो बन्धे सादि, तत्स्थानमप्राप्तानामनादि, ध्रुवाध्रुवता प्राग्वत् । तथा तीर्थकरनामोद्भूतनयोग्यत्रयोर्विंशत्यायुश्चतुष्टयवर्जितानां शेषाणां षड्विंशत्यधिकशतसङ्ख्यानां प्रकृतीनामजघन्यं स्थितिसत्कर्म त्रिधाऽनादिध्रुवाध्रुवभेदात् । तथाहि—एतासां जघन्यस्थितिसत्कर्म स्वस्वक्षयपर्यवसाने उदयवतीनां समयमात्रैकस्थितिरूपं अनुदयवतीनां स्वरूपतः समयमात्रैकस्थितिकं स्तिबुकसंक्रमोपनीतपररूपानुगत-कर्मत्वसामान्यापेक्षया द्विसमयमात्रं, तच्च साद्यध्रुवं, ततोऽन्यत्सर्वमजघन्यं, तच्चानादि सदैव भावात्, ध्रुवाध्रुवता प्राग्वत् । अनुक्तमुक्तप्रकृतीनामुत्कृष्टानुत्कृष्टजघन्यरूपं जिननामसुरद्विकनरद्विकनरकद्विकवैक्रियसप्तकाहारकसप्तकोचैर्गोत्रसम्यक्त्वसम्यङ्मिथ्यात्वरूपत्रयो-विंशत्युद्भूतनप्रकृत्यायुश्चतुष्टयानां च जघन्याजघन्योत्कृष्टानुत्कृष्टरूपं भेदचतुष्कं द्विधा साद्यध्रुवं चेति, तथाहि—उक्तप्रकृतीनामुत्कृष्टानुत्कृष्टे स्थितिसत्कर्मणी पर्यायेणानेकशो भवत इति द्वे अप्येते साद्यध्रुवे, जघन्यं च प्रागेव भावितम् । जिननामादीनां चाध्रुवसत्कर्मत्वाच्चत्वारोऽपि भेदाः साद्यध्रुवा ज्ञेयाः ॥१६॥

भणिया सादियाणादिपरूबणा । इयाणिं सामित्तं भण्णति । तं दुविहं—उक्कोसट्ठितिसंतसामित्तं जहन्नट्ठिति संतसामित्तं । तत्थ पुब्बं उक्कोसट्ठितिसंतसामित्तं भण्णइ—

जेट्ठिट्ठिं बंधसमं जेट्ठं बंधोदया उ जासिं सह । अणुदयबंधपराणं समऊणा जट्ठिं जेट्ठं ॥१७॥

(चू०)—‘जेट्ठिट्ठिं बंधसमं जेट्ठं बंधोदया उ जासिं सह’त्ति—उक्कोसट्ठितिबंधिणसरिसउक्कोसट्ठितिसंतं, तेसिं कम्माणं ‘बन्धोदयाउ जासिं सह’त्ति—जासिं पगतीणं बन्धो वि अत्थि उदओ वि अत्थि, के ते ? भण्णइ—पंच-

कर्मप्रकृतिः

॥४२॥

णाणावरण चउरो दंसणावरण असायवेयणिज्जं भिच्छत्तं सोलसकसाया पंचेंदियजाति वेउब्बियसत्तगं मणुय-
तिरिय पडुच्च तेजतिगसत्तगं हुंडसंढाणं वन्नातिवीसं अगुरुलहुगं उवघायं पराघायं उस्सास उज्जोवं अपसत्थवि-
हायगतिसबायरपज्जत्तगपत्तेयअथिरअसुभदुभगदुस्सर अणाएज्ज अजसनिमेणणीयागोय पंचण्हं अन्तराइयाणं
एयासिं छलसीते पगतीणं उक्कोसट्ठितिसंतकम्मं उक्कोसट्ठितिवन्धेणं तुल्लं । किं कारणं ? भन्नति-उक्कोसं ट्ठिति-
बंधिउमाढत्तो अबाहाए वि पुव्वबद्धं दलियं अत्थि तं वेदिज्जति तम्हा उक्कोसट्ठितिवन्धकाले दलियं सव्वत्थ निरं-
तरं लभति । 'अणुदयबंधपराणं समयूण'त्ति-जे कम्मा अणुदयिणो बंधुक्कसा य तेसिं समऊणत्ति समऊणा
उक्कोसट्ठिती ट्ठितिसंतकम्मं भवति । के ते ? भण्णइ-णिहापंचगं णिरयगति तिरयगति एगिंदियजाति उरालिय-
सत्तगं सेवट्ठसंघयणं णिरयतिरियाणुपुव्वीतो आतावं थावरमिति एयासिं बीसाए पगतीणं जम्मि काले उक्कोसतो
ट्ठितिवन्धो तंमि काले उदओ णत्थि । कहं ? भण्णति-निहापणगस्स उक्कस्स संकिलिट्ठस्स उदतो नत्थि ।
णिरयदुगस्स तिरियमणुया उक्कोसं ट्ठिति बन्धंति तेसु तेसिं उदतो नत्थि । सेसाणं कम्माणं देवा उक्कोसं
ट्ठिति बंधंति, केसि वि नेरइया वि, तेसु वि तेसिं उदओ नत्थि त्ति । उक्कोसं ट्ठितिवन्धिउमाढत्तो पुव्वबद्धं संतकम्मं
अबाहाते अत्थि उदयट्ठितिदलियं उदयाभावातो उदयवतीसु अप्पण्णो जातीसु थिबुगसंकमेण संकमंति । तं
च संतकम्मं तस्सेव दिस्सइ तम्हा तेण उदयट्ठितीए ऊणं समऊणं वुच्चति । 'जट्ठिई जेट्ठ'ति-जट्ठितिं पडुच्च उक्कोस-
ट्ठिती चेव लभति । कहं ? भन्नति-तम्मि काले सो समतो अत्थित्ति काउं ॥१७॥

सत्ता
स्थिति-
सत्कर्म
स्वामित्वं

॥४२॥

अजहन्नं तस्स आदी णत्थि ध्रुवसंतकम्मत्ता, तम्हा अणातियं, ध्रुवाध्रुवं पुव्वुत्तं । 'दुहाणुत्तं'ति-अभणियाणं मूलपगदीणं उत्तरपगदीणं च उक्कोसणुक्कोसजहन्नविकप्पा, अध्रुवसंताणं अट्ठावीसाए पगदीणं उक्कोसणुक्कोसजहन्नाजहन्ना चत्तारि विकप्पा सादिया अध्रुवा, कंहं ? भन्नइ-उक्कोसाणुक्कोसादीणं ठितीणं परावत्ती अत्थित्ति तम्हा सादिय अध्रुवा ॥१६॥

(मलय०)—तदेवमुक्तं प्रकृतिसत्कर्म । सम्प्रति स्थितिसत्कर्म वक्तव्यम् । तत्र त्रयोऽर्थाधिकाराः, तद्यथा-भेदः, साधनादिप्ररूपणा, स्वामित्वं चेति । तत्र भेदः प्रागिव । साधनादिप्ररूपणा च द्विधा-मूलप्रकृतिविषया उत्तरप्रकृतिविषया च । तत्र प्रथमतो मूलप्रकृतिविषयां साधनादिप्ररूपणां चिकीर्षुराह-'मूलठिइ'ति । मूलप्रकृतिस्थितिसत्कर्म अजघन्यं 'त्रिधा' त्रिप्रकारम् । तद्यथा-अनादि ध्रुवमध्रुवं च । तथाहि-मूलप्रकृतीनां अजघन्यं स्थितिसत्कर्म स्वस्वक्षयपर्यवसाने समयमात्रैकस्थित्यवशेषे भवति, तच्च सादि अध्रुवं च । ततोऽन्यत्सर्वमजघन्यम्, तच्चानादि, सदैव भावात् । ध्रुवाध्रुवता पूर्ववत् । उत्कृष्टमनुत्कृष्टं च साद्यध्रुवं द्वयोरपि पर्यायेणानेकशो भवनात् । कृता मूलप्रकृतीनां साधनादिप्ररूपणा । सम्प्रत्युत्तरप्रकृतीनां क्रियते-'चउद्धा य' इत्यादि । अत्र षष्ठ्यर्थे प्रथमा, ततोऽयमर्थः-प्रथमकषायाणामनन्तानुबन्धिनामजघन्यं स्थितिसत्कर्म चतुर्धा चतुष्प्रकारम्, तद्यथा-सादि अनादि ध्रुवमध्रुवं च । तथाहि-एषां जघन्यं स्थितिसत्कर्म स्वक्षयोपान्त्यसमये स्वरूपापेक्षया समयमात्रैकस्थितिरूपम्, अन्यथा तु द्विसमयमानम्, तच्च साद्यध्रुवम्, ततोऽन्यत्सर्वमजघन्यम्, तदपि चोद्वलितानां भूयो बन्धे सादि, तत्स्थानमप्राप्तानां पुनरनादि, ध्रुवाध्रुवता पूर्ववत् । तथा तीर्थकरनामोद्वलनयोग्यत्रयोविंशत्यायुश्चतुष्टयवर्जितानां शेषाणां षड्विंशत्यधिकशतसंख्यानां प्रकृतीनामजघन्यं स्थितिसत्कर्म त्रिधा, तद्यथा-अनादि ध्रुवमध्रुवं च । तथाहि—

कर्मप्रकृतिः

॥४३॥

तेषामुदयो घटते ॥१७॥

(७०)—तदेवं कृता साधनादिप्ररूपणा, सम्प्रति स्वामित्वं वाच्यं, तच्च द्विधा—उत्कृष्टस्थितिसत्कर्मस्वामित्वं जघन्यस्थितिसत्कर्मस्वामित्वं च, तत्र प्रथमत उत्कृष्टस्थितिसत्कर्म स्वामित्वमाह—यासां प्रकृतीनां सह युगपद्बन्धोदयौ भवतस्तासां ज्ञानावरणपञ्चकदर्शनावरणचतुष्टयासातवेदनीयमिथ्यात्वषोडशकषायपञ्चेन्द्रियजातितैजससप्तकहुण्डसंस्थानवर्णादिविंशत्यगुरुलघुपराधातोपधातोच्छ्वासाप्रशस्तविहायोगत्युद्योतत्रसबादरपर्याप्तप्रत्येकास्थिराशुभदुर्भगदुःस्वरानादेयायशःकीर्त्तिनिर्माणनीचैर्गोत्रान्तरायपञ्चकतिर्यङ्मनुष्यापेक्षिकवैक्रियसप्तकलक्षणानां उदयबन्धोत्कृष्टानां षडशीतिप्रकृतीनां ज्येष्ठमुत्कृष्टं स्थितिसत्कर्म ज्येष्ठस्थितिबन्धसमं उत्कृष्टस्थितिबन्धप्रमाणं भवति । एतासां ह्युत्कृष्टस्थितिबन्धारम्भेऽबाधाकालमध्ये प्राग्बद्धदलिकप्राप्तावप्युदयवतीत्वात्प्रथमस्थितेरन्यत्र स्तिबुकसंक्रमेण न संक्रम इत्युत्कृष्टस्थितिबन्धप्रमाणादुत्कृष्टस्थितिसत्कर्मणो न कोऽपि विशेषः । तथाऽनुदये उदयाभावे पर उत्कृष्टः स्थितिबन्धो यासां ता अनुदयबन्धपराः—निद्रापञ्चकनरकद्विकतिर्यङ्गिद्विकौदारिकसप्तकैर्नैन्द्रियजातिसेवार्त्तसंहननातपस्थावररूपा विंशतिः, तासां समयोनोत्कृष्टा स्थितिरुत्कृष्टं स्थितिसत्कर्म । तथाहि—एतासामुत्कृष्टस्थितिबन्धारम्भे यद्यप्यबाधाकालमध्येऽपि प्राग्बद्धं दलिकमस्ति, तथापि प्रथमस्थितिं तासामुदयवतीषु मध्ये स्तिबुकसंक्रमेण संक्रमयति, तेन तया समयमात्रया प्रथमस्थित्योनोत्कृष्टा स्थितिः । अथ कथं निद्रादीनामनुदये सति बन्धेनोत्कृष्टस्थितिप्राप्तिः ? उच्यते—उत्कृष्टः स्थितिबन्धः उत्कृष्टसंक्लेशाधीनो, न चोत्कृष्टसंक्लेशसत्त्वे निद्रापञ्चकोदयसंभवः, नरकद्विकस्य चोत्कृष्टां स्थितिं तिर्यञ्चो मनुष्या वा बध्नन्ति, न च तेषु नरकद्विकोदयः संभवी । शेषाणां तु देवा नारका वा यथासंभवमुत्कृष्टस्थितिबन्धकाः, न च तेषु तदुदयोपपत्तिरित्येतासामनुदय एवोपपन्न उत्कृष्टस्थितिबन्ध इति ॥१७॥

सत्ता
स्थिति-
सत्कर्म
स्वामित्वं

॥४३॥

संकमओ दीहाणं सहालिगाए उ आगमो संतं । समऊणमणुदयाणं उभयासिं जट्टिई तुल्ला ॥१८॥

(चू०)—‘संकमतो दीहाणं सहालिगाए उ आगमो संतं’ति—जेसिं कम्माणं संकमतो उक्कोसट्टितिसंतं लब्धति उदतो य अत्थि तेसिं आवलिया ऊणा उक्कोसा ट्टिति संकमति, आगमोत्ति संकमणे लब्धो, तं आवलिगाए सह उक्कोसट्टितिसंतं गणिज्जति । किं कारणं ? भन्नति—तं तं कम्मं बंधमाणस्स जा बंधुकसा ट्टिती आवलि-यातीया बज्झमाणं उदयावलियाते उप्परिं संकमंति पुब्बं बद्धं उदयागयं वेदिज्जति तम्हा उदयावलियाए सह उक्कोसट्टितिसंतकम्मं वुच्चति । के ते ? भण्णइ—सातावेयणीय संमत्तं णवणोकसाय मणुगति आतिमा संट्ठाण-संघयणा(दस)अपसत्थविहायगतिथिरसुभसुभगसुस्सरआदेज्जसकित्तिउच्चागोयमिति एतासिं तीसाते पगतीणं आवलिगूणा उक्कोसा ट्टिती ट्टितिसंतकम्मं भवति । सम्मतस्स अन्तोमुहुत्तूणा उक्कोसिया ट्टिती ट्टितिसंत-कम्मं होति । ‘समयूणमणुदयाणं’ति—अणुदयिगाणं संकमुक्कस्साणं तमेव समयूणातो उक्कोसा ट्टिती संतकम्मं वुच्चति । के ते ? भण्णइ—संमाभिच्छत्तं देवगति वेदिंदियतेइंदियचोरिंदियजातीतो आहारसत्तगं मणुयदेवाणु-पुब्बीओ सुहुमअपज्जत्तगसाहारणतित्थगरमिति एएसिं अट्टारसण्हं कम्माणं समऊणं भवति, कहं ? भण्णइ—उक्कोसट्टितिवन्धति(न्धाओ) परिवडिओ तयणंतरमेव एए बंधतित्ति काउं, तम्मि काले तेसिं उदओ णत्थि, अन्तोमुहुत्तातो परओ उदओ भवतित्ति, आहारगतित्थगरनामाणं बंधकाले उदओ एव णत्थि, सम्माभिच्छ-त्तस्स सम्मादिट्टिस्स उक्कोसा ट्टिति लब्धति । तेसिं उदयाभावातो उदयट्टितिगयं दलियं सजातिंमि थिबुग-

कर्मप्रकृतिः

॥४४॥

संकमेण संक्रमति तेण उदयद्वितीते समऊणं वुच्चति । 'उभयासि'ति-उदयवतीणं अणुदयवदीणं च संक्रमकस्सा-
णं जट्टिती दोण्हवि तुल्ला भन्नति । कहं ? भण्णति-तम्मि काले उ(अणु)दयवतीणं पि समतो दलियरहिओ अत्थित्ति
काउं । उक्कोसं द्वितिसंतसामित्तं भणियं ॥१८॥

(मलय०)—'संकमओ'त्ति-यासां प्रकृतिनां संक्रमत उत्कृष्टं स्थितिसत्कर्म प्राप्यते, न बन्धतः, उदयोऽपि च विद्यते तासां संक्रमतो
दीर्घाणां संक्रमवशलोत्कृष्टस्थितिकानां य आगमः संक्रमेण आवलिकाद्विकहीनोत्कृष्टस्थितिसमागमः स 'आवलिकया' उदयावलि-
कया सह उत्कृष्टं स्थितिसत्कर्म । एतदुक्तं भवति-सातं वेदयमानः कश्चिदसातमुत्कृष्टस्थितिकं बध्नाति, तच्च बद्धा सातं बद्धं लग्नः,
असातवेदनीयं च बन्धावलिकातीतं सत् आवलिकात उपरितनं सकलमपि आवलिकाद्विकहीनं त्रिंशत्सागरोपमकोटीकोटीप्रमाणं स्थिति-
सत्कर्म तस्मिन् सातवेदनीये वेद्यमाने बध्यमाने च उदयावलिकाया उपरिष्ठात् संक्रमयति, ततस्तया उदयावलिकया सहितः संक्र-
मेणावलिकाद्विकहीनोत्कृष्टस्थितिसमागमः सातवेदनीयस्योत्कृष्टं स्थितिसत्कर्म । एवं नवनोकषायमनुजगतिप्रथमसंहननपञ्चकप्रथमसं-
स्थानपञ्चकप्रशस्तविहायोगतिस्थिरशुभसुभगसुस्वरादेययशःकीर्त्युच्चैर्गोत्राणामष्टाविंशतिप्रकृतीनामावलिकाद्विकहीनः स्वस्वसजातीयोत्कृ-
ष्टस्थितिसमागमः उदयावलिकया सहित उत्कृष्टं स्थितिसत्कर्म भावनीयम् । सम्यक्त्वस्य पुनरन्तर्मुहूर्तोऽन्तर्मुहूर्तं स्थितिसमागम उदया-
वलिकया सहित उत्कृष्टं स्थितिसत्कर्म । तथाहि-मिथ्यात्वस्योत्कृष्टां स्थितिं बद्धा तत्रैव च मिथ्यात्वेऽन्तर्मुहूर्तं स्थित्वा ततः सम्यक्त्वं
प्रतिपद्यते । तस्मिंश्च प्रतिपन्ने सति मिथ्यात्वस्योत्कृष्टां स्थितिं-आवलिकात उपरितनीं स्थितिं-तथापि संख्ययाऽन्तर्मुहूर्तोऽन्तर्मुहूर्तसप्तति-
सागरोपमकोटीकोटीप्रमाणां सकलामपि सम्यक्त्वे उदयावलिकात उपरि संक्रमयति । ततोऽन्तर्मुहूर्तोऽन्तर्मुहूर्त एवोत्कृष्टस्थितिसमागम

सत्ता
स्थिति-
सत्कर्म
स्वामित्वं

॥४४॥

(मलय०) —तदेवं कृता साधनादिप्ररूपणा । सम्प्रति स्वामित्वं वक्तव्यम् । तच्च द्विधा—उत्कृष्टस्थितिसत्कर्मस्वामित्वं, जघन्यस्थिति-
 सत्कर्मस्वामित्वं च । तत्र प्रथमत उत्कृष्टस्थितिसत्कर्मस्वामित्वमाह—‘जेड्डिठि’त्ति । यासां प्रकृतीनां सह युगपत् बन्धोदयौ भवतः,
 कासां युगपत् बन्धोदयौ भवतः? इति चेत् उच्यते—ज्ञानावरणपञ्चकदर्शनावरणचतुष्टयासातवेदनीयमिध्यात्वषोडशकषायपञ्चेन्द्रियजातितै-
 जसप्तकहुण्डसंस्थानवर्णादिविंशत्यगुरुलघुपराधातोपघातोच्छ्वासाप्रशस्तविहायोगत्युद्योतत्रसबादरपर्याप्तप्रत्येकास्थिराशुभदुर्भगदुःस्वराना-
 देयायशःकीर्तिनिर्माणनीचैर्गोत्रपञ्चविधान्तरायाणां तिर्यङ्मनुष्यानधिकृत्य वैक्रियसप्तकस्य सर्वसंख्यया षडशीतिप्रकृतीनाम्, तासां
 ‘ज्येष्ठ’—उत्कृष्टं स्थितिसत्कर्म ‘ज्येष्ठस्थितिबन्धसम’—उत्कृष्टस्थितिबन्धप्रमाणं भवति । तासां हि उत्कृष्टस्थितिबन्धारम्भेऽबाधाकालेऽपि
 प्राग्बद्धं दलिकं प्राप्यते । न च तासां प्रथमस्थितिरन्यत्र स्तिबुकसंक्रमेण संक्रामति, उदयवतीत्वात् । ततस्तासामुत्कृष्टस्थितिबन्धप्रमा-
 णमुत्कृष्टं स्थितिसत्कर्म प्राप्यते । अनुदयबन्धपराणां समयोना ज्येष्ठा स्थितिर्ज्येष्ठमुत्कृष्टं स्थितिसत्कर्म । तत्रानुदये उदयाभावे पर उत्कृष्टः
 स्थितिबन्धो यासां ता अनुदयबन्धपराः—निद्रापञ्चकनरकद्विकतिर्यग्द्विकौदारिकसप्तकैकेन्द्रियजातिसेवार्तसंहननातप्रस्थावररूपा विंशति-
 संख्यास्तासां समयोना उत्कृष्टा स्थितिरुत्कृष्टं स्थितिसत्कर्म । तथाहि—एतासामुत्कृष्टस्थितिबन्धारम्भे यद्यप्यबाधाकालेऽपि प्राग्बद्धं
 दलिकमस्ति तथापि प्रथमस्थितिं तासामुदयवतीषु मध्ये स्तिबुकसंक्रमेण संक्रमयति । तेन तया प्रथमस्थित्या समयमात्रया ऊना उत्कृष्टा
 स्थितिरुत्कृष्टं स्थितिसत्कर्म । अथोच्येत—कथं निद्रादीनामनुदये सति बन्धेनोत्कृष्टा स्थितिः प्राप्यते ? उच्यते—उत्कृष्टो हि स्थितिबन्ध
 उत्कृष्टे संक्लेशे भवति । न चोत्कृष्टे संक्लेशे वर्तमानस्य निद्रापञ्चकोदयसंभवः । नरकद्विकस्य तिर्यञ्चो मनुष्या वा उत्कृष्टस्थिति-
 बन्धकाः । न च तेषां नरकद्विकोदयः संभवतीति । शेषकर्मणां तु देवा नारका वा यथायोगमुत्कृष्टस्थितिबन्धकाः, न च तेषु

कर्मप्रकृतिः

॥४५॥

(३०)—यासां प्रकृतीनां संक्रमकाले उदयोऽपि विद्यते संक्रमत एव चोत्कृष्टं स्थितिसत्कर्म प्राप्यते न बन्धतस्तासां संक्रमतो दीर्घाणामुदयसंक्रमोत्कृष्टानां मनुजगतिसातवेदनीयसम्यक्त्वस्थिरशुभसुभगसुस्वरादेययशःकीर्तिनवनोकषायप्रशस्तविहायोगतिप्रथम-संहननपञ्चकप्रथमसंस्थानपञ्चकोच्चैर्गोत्रलक्षणानां त्रिंशत् प्रकृतीनां य आगमः संक्रमेणावलिकाद्विकहीन उत्कृष्टस्थितिसमागमः स आवलिकयोदयावलिकया सहित उत्कृष्टं स्थितिसत्कर्म । इदमुक्तं भवति—सातं वेदयमानः कश्चिदसातमुत्कृष्टस्थितिकं बध्नाति । तच्च बद्धा सातं बध्नुं लग्नः, असातवेदनीयं च बन्धावलिकातीतं सदावलिकात उपरितनं सकलमप्यावलिकाद्विकहीनत्रिंशत्सागरोपमकोटी-कोटीप्रमाणं स्थितिसत्कर्म तस्मिन् सातवेदनीये वेद्यमाने बध्यमाने चोदयावलिकाया उपरिष्ठात्संक्रमयति, ततस्तयोदयावलिकया सहितः—संक्रमद्वारकावलिकाद्विकहीनोत्कृष्टस्थितिसमागमः सातवेदनीयस्योत्कृष्टं स्थितिसत्कर्म, एवमन्यासामप्युदयसंक्रमोत्कृष्टानामा-वलिकाद्विकहीनस्वस्वसजातीयोत्कृष्टस्थितिसमागमप्रमाणमुदयावलिकासहितमुत्कृष्टस्थितिसत्कर्म भावनीयम् । सम्यक्त्वस्य पुनरन्त-र्मुहूर्त्तानोत्कृष्टस्थितिसमागमप्रमाणमुदयावलिकासहितमुत्कृष्टं स्थितिसत्कर्म द्रष्टव्यं, यतो मिथ्यात्वस्योत्कृष्टां स्थितिं बद्धा ततोऽन्त-र्मुहूर्त्तं मिथ्यात्व एव स्थित्वा सम्यक्त्वं प्रतिपद्यते, तत्प्रतिपत्तौ च सत्यां मिथ्यात्वस्योत्कृष्टां स्थितिमावलिकात उपरितनीमपि सङ्ख्ययाऽन्तर्मुहूर्त्तानसप्ततिसागरोपमकोटीकोटिप्रमाणां सकलामपि सम्यक्त्वे उदयावलिकात उपरि संक्रमयति, ततोऽन्तर्मुहूर्त्तान एवो-त्कृष्टस्थितिसमागम उदयावलिकया सहितः सम्यक्त्वस्योत्कृष्टं स्थितिसत्कर्म ।

तथा यासां प्रकृतीनां संक्रमत उत्कृष्टा स्थितिः प्राप्यते न च संक्रमकाले उदयोऽस्ति तासामनुदयानामनुदयसंक्रमोत्कृष्टानां देवगतिदेवानुपूर्वसम्यक्त्वमिथ्यात्वाहारकसप्तकमनुजानुपूर्वद्वित्रिचतुरिन्द्रियजानिष्ठक्षमसाधारणापर्याप्ततीर्थकरलक्षणानामष्टादशानां संक्र-

सत्ता
स्थिति-
सत्कर्म
स्वामित्वं

॥४५॥

मद्वारकावलिकाद्विकहीनोत्कृष्टस्थितिसमागमप्रमाणमावलिकासहितं प्रागुक्तमेवोत्कृष्टं स्थितिसत्कर्म समयोनमवगन्तव्यम् । तथाहि-
मनुष्यः कश्चिदुत्कृष्टसंकलेशपरिणत उत्कृष्टां नरकस्थितिं बद्ध्वा परिणामपरावृत्त्या देवगतिं बद्धुं लग्नः, तस्यां च देवगतौ बध्यमाना-
यामावलिकाया उपरिष्ठाद्वन्धावलिकातीतां नरकस्थितिमुदयावलिकात उपरितनीं सकलामपि विंशतिसागरोपमकोटाकोटिप्रमाणां संक्र-
मयति, प्रथमां च स्थितिं देवगतेः समयमात्रां मनुजगतौ वेद्यमानायामनुदयवतीत्वेन स्तिबुकसंक्रमेण संक्रमयति । ततस्तया समय-
मात्रया स्थित्योन आवलिकयाऽभ्यधिक आवलिकाद्विकहीन उत्कृष्टस्थितिसमागमो देवगतेरुत्कृष्टं स्थितिसत्कर्म । एवं देवानुपूर्व्यादी-
नामपि षोडशप्रकृतीनां यथोक्तमानमुत्कृष्टं स्थितिसत्कर्म भावनीयम् । सम्यग्मिथ्यात्वस्य पुनरन्तर्मुहूर्त्तोन उत्कृष्टस्थितिसमागम आवलि-
कयाऽभ्यधिकः समयोन उत्कृष्टस्थितिसत्कर्म वाच्यम् । तद्भावना च सम्यक्त्वभावनातुल्या विधेया । तथा उभयीषामुदयवतीनामनुद-
यवतीनां च संक्रमोत्कृष्टस्थितिकानां प्रकृतीनां संक्रमकाले यत्स्थितिः—सर्वास्थितिस्तुल्या, यतोऽनुदयवतीनामपि प्रथमा स्थितिः
स्तिबुकसंक्रमेणोदयवतीषु संक्रम्यमाणाऽपि दलिकरहिता तदानीं विद्यत एव, न हि कालः संक्रमयितुं शक्यते किं तु दलिकमेव, ततः
प्रथमस्थितिगतदलिकसंक्रान्तावपि दलिकरहितप्रथमस्थितेर्विद्यमानत्वानपायादुभयीषामपि यत्स्थितेस्तुल्यतेति । संक्रमकृतपरस्वरूपनिरू-
पिततया प्रथमस्थितेः स्वस्थितिबहिर्भाव एव युक्त इति चेन्न तथाप्येकस्थितिसंतत्युपादानत्वेन प्रथमस्थितेः स्वस्थित्यन्तर्भावा-
विरोधादिति युक्तं पश्यामः । यश्च यासां प्रकृतीनामुत्कृष्टां स्थितिं बध्नाति यश्च यासुत्कृष्टस्थितिं संक्रमयति स तासामुत्कृ-
ष्टस्थितिसत्कर्मस्वामी ॥१८॥

इयाणि जहन्नद्वितिसंतकम्मसामित्तं भन्नति—

कर्मप्रकृतिः

॥४६॥

संजलणतिगे सत्तसु य नोकसाएसु संकमजहन्नो । सेसाण द्विई एगा दुसमयकाला अणुदयाणं ॥१९॥

(चू०)—कोहमाणमायासंजलणा सत्त नोकसाया पुरिसवेयहस्सरतिअरतिसोगभयदुगुंछाणं एएसिं जहन्नगं द्वितिसंतकम्मं 'संकमजहन्नो'त्ति—जारिसो जहन्नद्वितिसंकमो तारिसं जहन्नद्वितिसंतकम्मंपि । किं कारणं ? भण्णति—एएसिं जंमि काले जहण्णगो द्वितिसंकमो तम्मि समते मूलद्विती णत्थि, अंतरकरणे वट्टमाणो उवरिल्लद्वितिं अन्नत्थ संकमेति तम्हा जहन्नद्वितिसंकमसरिसं जहन्नगद्वितिसंतकम्मं होति । 'सेसाण द्विती एग'त्ति—सेसाणं उदयवतीणं पगतीणं एगा द्विती अप्पणो संतकम्मस्स अंतिमे समते जहन्नगं द्वितिसंतकम्मं भवति । तं जहापंच नाणावरण चत्तारि दंसणावरण वेयगसम्मत्तं लोभसंजलणा चत्तारि आउगा नपुंसगवेयइत्थिवेया सायासाय उच्चागोय मणुयगतिजातितसबायरं च पज्जत्तसु भगआदेज्जं जसकित्ति तित्थकरं पंच अंतराइया । एयासिं चोत्तीसाए पगतीणं एगठिति जहन्नगं द्वितिसंतकम्मं होति । 'दुसमयकाला अणुदयाणं'ति—संजलणतिगसत्तनोकसायवज्जाणं सेसाण अणुदयवतीणं कम्माणं एगा द्विती जहन्नगं द्वितीसंतं, कालं पडुच्च दुसमयइगं । कहं ? भण्णइ—अप्पणो खवणस्स दुचरिमसमते उदयवतीसु उदयगयं दलियं संतकम्मंति काउं तंमि चरिमसमते तं दलियं उदयवतीसु संकंतं सगपगतीते ण दीसइ, तम्हा दुसमयकालं एगठितिगं जहन्नगं ठिति संतकम्मं होति । के ते ? भण्णति—संजलणतिगसत्तनोकसायउदयवतीए मोत्तूणं सेसाणं चोइसुतरं सयं भवति ।

सच्चकम्माणं सामन्नेण सामी भन्नति—अणंताणुबन्धीणं दिद्वितिगस्स य एएसिं सत्तण्हं अविरयाति जाव

सत्ता
स्थिति-
सत्कर्म
स्वामित्वं

॥४६॥

उदयावलिकया सहितः सम्यक्तत्रस्योत्कृष्टं स्थितिसत्कर्म । यासां पुनः प्रकृतीनां संक्रमत उत्कृष्टा स्थितिः प्राप्यते न च संक्रमकाले उदयोऽस्ति तासां संक्रमकालेऽनुदयानां तावदेव पूर्वोक्तं स्थितिसत्कर्म समयोनमवगन्तव्यम्—आवलिकाद्विकहीनोत्कृष्टस्थितिसमागम आवलिकया सहितः समयोनस्तासामुत्कृष्टं स्थितिसत्कर्मेत्यर्थः । तथाहि—कश्चिन्मनुष्य उत्कृष्टसंकलेशवशादुत्कृष्टां नरकगतिस्थितिं बद्धा परिणामपरावर्तनेन देवगतिं बध्नुमारब्धवान् । तस्यां च देवगतौ बध्यमानायामावलिकाया उपरि नरकस्थितिं बन्धावलिकातीतां उदयावलिकाया उपरितनीं सकलामपि विंशतिसागरोपमकोटीकोटीप्रमाणां संक्रमयति । प्रथमा च स्थितिः समयमात्रा देवगतेः सत्का मनुजगतौ वेद्यमानायां स्तिबुकसंक्रमेण संक्रामति । ततस्तया समयमात्रया स्थित्या ऊन आवलिकयाऽभ्यधिक आवलिकाद्विकहीनो-त्कृष्टस्थितिसमागमो देवगतेरुत्कृष्टं स्थितिसत्कर्म । एवं द्वित्रिचतुरिन्द्रियजात्याहारकसप्तक्रमनुजानुपूर्वीदेवानुपूर्वीब्रह्मापर्याप्तसाधार-णतीर्थकराख्यानामपि षोडशप्रकृतीनां यथोक्तमानमुत्कृष्टं स्थितिसत्कर्म भावनीयम् । सम्यग्मिथ्यात्वस्य पुनरन्तर्मुहूर्तोऽन उत्कृष्टस्थि-तिसमागम आवलिकयाऽभ्यधिकसमयोन उत्कृष्टं स्थितिसत्कर्म वाच्यम् । तच्च सम्यक्तत्रोक्तभावनानुसारेण भावनीयम् । ‘उभयासि जट्टिई तुल्ल’ चि—उभयीषामुदयवतीनामनुदयवतीनां च प्रकृतीनां संक्रमोत्कृष्टस्थितीनां संक्रमकाले ‘यत्स्थितिः’—सर्वास्थितिस्तुल्या । यतोऽनुदयवतीनामपि तदानीं प्रथमस्थितिः स्तिबुकसंक्रमेणोदयवतीषु संक्रम्यमाणापि दलिकरहिता विद्यते एव । न हि कालः संक्र-मयितुं शक्यते, किन्तु तत्स्थं दलिकमेव । ततः प्रथमस्थितिगतदलिकसंक्रान्तावपि दलिकरहिता प्रथमा स्थितिः तदानीं विद्यत एवेति कृत्वा उभयीषामपि यत्स्थितिः तुल्या । यश्च यासां प्रकृतीनां उत्कृष्टां स्थितिं बध्नाति, यश्च यास्योत्कृष्टां स्थितिं संक्रमयति, स तासामुत्कृष्टस्थितिसत्कर्मस्वामी ॥१८॥

कर्मप्रकृतिः

॥४७॥

प्राप्यते, किन्तु पररूपेण, अत उक्तं उपान्त्यसमये स्वरूपापेक्षया समयमात्रा अन्यथा तु द्विसमयमात्रकालेति । सम्प्रति सामान्येन सर्वकर्मणां जघन्यस्थितिसत्कर्मस्वामि प्रतिपाद्यते-तत्रानन्तानुबन्धिनां दर्शनमोहनीयत्रिकस्य चाविरतादिरप्रमत्तपर्यन्तो यथासंभवं जघन्यस्थितिसत्कर्मस्वामी । नारकतिर्यग्देवायुषां नारकतिर्यग्देवाः स्वस्वभवचरमसमये वर्तमानाः । कषायाष्टकस्त्यानर्द्धित्रिकनामत्रयो दशकनवनोकषायसंज्वलनत्रिकरूपाणां षट्त्रिंशत्प्रकृतीनामनिवृत्तिबादरसंपरायः । संज्वलनलोभस्य सूक्ष्मसंपरायः । ज्ञानावरणपञ्चक-दर्शनावरणषट्कान्तरायपञ्चकानां क्षीणकषायः । शेषाणां पञ्चनवतिसंख्यानामयोगिकेवली जघन्यस्थितिसत्कर्मस्वामी ॥१९॥

(उ०)—तदेवमुक्तमुत्कृष्टस्थितिसत्कर्मस्वामित्वं, अथ जघन्यस्थितिसत्कर्मस्वामित्वमाह-संज्वलनत्रिकस्य क्रोधमानमायारूपस्य सप्तानां नोकषायाणां पुरुषवेदहास्यादिषट्करूपाणां जघन्यं स्थितिसत्कर्म जघन्यस्थितिसंक्रमो ज्ञातव्यः, एतासां प्रकृतीनां बन्धस्योदयस्य च व्यवच्छेदे सत्यन्यत्र संक्रमेण क्षयनयनं भवतीति य एवासां चरमः संक्रमः स एव जघन्यस्थितिसत्कर्मेति भावः । शेषाणां पुनरुदयवतीनां ज्ञानावरणपञ्चकदर्शनावरणचतुष्टयवेदकसम्यक्तत्वं संज्वलनलोभायुश्चतुष्टयनपुंसकवेदस्त्रीवेदसातासातवेदनीयोच्चैर्गोत्रमनुजगति-पञ्चेन्द्रियजातित्रसबादरपर्याप्तसुभगादेययशःकीर्त्तितीर्थकरान्तरायपञ्चकरूपाणां चतुस्त्रिंशत्प्रकृतीनां स्वस्वक्षयचरमसमये यैका समयमात्रा स्थितिः सा जघन्यस्थितिसत्कर्म । अनुदयवतीनां तु स्वस्वक्षयोपान्त्यसमये स्वरूपापेक्षया समयमात्रा अन्यथा तु द्विसमयमात्रा स्थिति-जघन्यं स्थितिसत्कर्म । अनुदयवतीनां हि चरमसमये स्तिबुकसंक्रमेणोदयवतीषु प्रक्षेपात्तत्स्वरूपेणानुभवाच्च स्वरूपेण दलिकं न प्राप्यते किन्तु पररूपेणेत्येवमुक्तम् । अथ सामान्येन सर्वकर्मणां जघन्यस्थितिसत्कर्मस्वामी प्रतिपाद्यते-तत्रानन्तानुबन्धिनां दर्शनमोहनी-यत्रयस्य चाविरतादिरप्रमत्तपर्यन्तो यथायोगं जघन्यस्थितिसत्कर्मस्वामी । नारकतिर्यग्देवायुषां नारकतिर्यग्देवाः स्वस्वभवचरमसमये

सत्ता
स्थिति-
सत्कर्म-
स्वामित्वं

॥४७॥

वर्तमानाः, कषायाष्टकस्त्यानर्द्धित्रिकनामत्रयोदशकनोकषायनवकसंज्वलनत्रिकरूपाणां पद्त्रिंशत्प्रकृतीनामनिवृत्तिबादरसम्परायः, संज्वलनलोभस्य सूक्ष्मसम्परायः, ज्ञानावरणपञ्चकदर्शनावरणपद्कान्तरायपञ्चकानां क्षीणकषायः, शेषाणां पञ्चनवतिसंख्यानामयोगिकेवली जघन्यस्थितिसत्कर्मस्वामी ॥१९॥

भणियं जहन्नद्वितिसंतसामीत्तं । इयाणिं द्वितिविकप्पदरिसणत्थं भण्णति—

ठिइसंतट्टाणाइं णियगुक्कस्सा हि थावरजहन्नं । णेरंतरेण हेट्टा खवणाइसु संतराइं पि ॥२०॥

(चू०)—‘ठिइसंतट्टाणाइं नियगुक्कस्सा हि थावरजहन्नं णेरंतरेण’ति—द्वितिए ‘संतट्टाणाइं नियगुक्कस्सा हि’ ति सव्वकम्माणं अप्पप्पणो उक्कस्सातो आढवेत्तु जाव ‘थावरजहन्नं’ति—एगिंदियजहन्नंति भणियं भवति, एगिंदियस्स जहन्नगं द्वितिसंतं ताव ‘णेरंतरेण’ ति—निरंतरेणेव जत्तिया तत्थ समयभेया तत्तिया तत्थ द्वितिभेया लब्भंति । तं जहा—उक्कस्सिया द्विती, समऊणा उक्कस्सिया द्विति, एवं विसमऊणा, तिसमऊणा, जाव एगिंदियस्स सव्वजहन्निया द्वितित्ति । ‘हेट्टा खवणाइसु संतराइं पि’त्ति—एगिंदियजहन्नगद्वितीतो हेट्टा ‘खवणाइसु’त्ति—खवणकरणे आदिसहेण उव्वलणे वि खवणउव्वलणकिरियं पडुच्च ‘संतरातिं पि’त्ति—एगिंदियजहन्नद्विति संतराइं पि लब्भंति निरंतराइं पि लब्भंति । कहं ? भण्णइ—एगिंदियजहन्नगद्वितीतो वितियं द्वितिखंडगं पलिओवमस्स संखेज्जतिभागं छिंदति जाव चरिमसमतो, द्वितिविसेसा लब्भंति अंतोमुहुत्तं कालं । किं कारणं ? हेट्टतो खिज्जतित्ति किच्चा । तं ठितिखंडगं उक्किरिज्जमाणं उक्किन्नं भवति पलिओवमस्स संखेज्जतिभागं हेट्टतो ऊसरइ एक्कसराते । ट्टवणा । पुणो

अपमत्तो ताव अन्नयरो जहन्नगं द्वितिसंतकम्मसामी भण्णति । निरयायुगतिरियायुगदेवाउगाणं अप्पप्पणो वेयगो चरिमसमये वट्टमाणो । अट्ठकसायथीणगिद्वितिगं तेरसणामं नवनोकसायं संजलणतिगं एएसिं छत्तीसाए कम्ममाणं अणियट्ठि जहन्नद्वितिसंतकम्मसामी । लोभसंजलणाए सुहुमरागो सामी । णाणावरण छदंसणावरण पंचण्हं अंतराइयाणं एएसिं सोलसण्हं खीणकसाउ जहन्नगद्वितिसंतकम्मसामी । सेसाणं अजोगिकेवली जहन्नगद्वितीसंतसामी ॥१९॥

(मलय०)—तदेवमुक्तमुत्कृष्टस्थितिसत्कर्मस्वामित्वम्, सम्प्रति जघन्यस्थितिसत्कर्मस्वामित्वमाह—‘संजलणतिगे’ति । संज्वलनत्रिकस्य क्रोधमानमायारूपस्य ‘सप्तानां च नोकषायाणां’—पुरुषवेदहास्यादिषट्करूपाणां जघन्यस्थितिसत्कर्म जघन्यस्थितिसंक्रमो वेदितव्यः । एता हि प्रकृतयो बन्धे उदये च व्यवच्छिन्ने सति अन्यत्र संक्रमेण क्षयं नीयन्ते, तेन कारणेन एतासां य एव चरमसंक्रमः स एव जघन्यस्थितिसत्कर्म । उक्तं च—“हासाइ पुरिस कोहादि तिन्नि संजलण जेण बंधुदये । वोच्छिन्ने संक्रमइ तेण इहं संक्रमो चरिमो ॥” जघन्यस्थितिसत्कर्मेति संबन्धः । शेषाणां पुनरुदयवतीनां ज्ञानावरणपञ्चकदर्शनावरणचतुष्टयवेदकसम्यक्त्वसंज्वलनलोभायुश्चतुष्टयनपुंसकवेदस्त्रीवेदसातासातवेदनीयोच्चैर्गोत्रमनुजगतिपञ्चेन्द्रियजातित्रसबादरपर्याप्तसुभगादेययशःकीर्तितीर्थकरान्तरायपञ्चकरूपाणां प्रकृतीनां चतुस्त्रिंशत्संख्यानां स्वस्वक्षयपर्यवसानसमये या एका समयमात्रा स्थितिः सा जघन्यस्थितिसत्कर्म । अनुदयवतीनां पुनः प्रकृतीनां स्वस्वक्षयोपान्त्यसमये या स्वरूपापेक्षया समयमात्रा स्थितिरन्यथा तु द्विसमयमात्रकाला, सा जघन्यस्थितिसत्कर्म । अनुदयवतीनां हि चरमसमये स्तिबुकसंक्रमेणोदयवतीषु प्रकृतिषु मध्ये प्रक्षिपति तत्स्वरूपेण चानुभवति तेन चरमसमये तासां दलिकं स्वरूपेण न

कर्मप्रकृतिः

॥४९॥

(मलय०)—तदेवमुक्तं जघन्यस्थितिसत्कर्मस्वामित्वम्, सम्प्रति स्थितिभेदप्ररूपणार्थमाह—‘ठिइसंतट्टाणाइं’ ति । सर्वेषां कर्मणां खंकीयात् खंकीयात् उत्कृष्टात् स्थितिस्थानात् समयमात्रादारभ्याधस्तात्तावदवतरीतव्यं यावत् स्थावरजघन्यं—एकेन्द्रियप्रायोग्यं जघन्यं स्थितिसत्कर्म । एतावता स्थितिकण्डके यावन्तः समयास्तावन्ति स्थितिस्थानानि नानाजीवापेक्षया ‘निरन्तरेण’ नैरन्तर्येण लभ्यन्ते । तद्यथा—उत्कृष्टा स्थितिरेकं स्थितिस्थानम्, समयोना उत्कृष्टा स्थितिर्द्वितीयं स्थितिस्थानं, द्विसमयोना उत्कृष्टा स्थितिस्तृतीयं स्थितिस्थानम् । एवं तावद्वाच्यं यावदेकेन्द्रियप्रायोग्यं जघन्यं स्थितिसत्कर्म । एकेन्द्रियप्रायोग्याच्च जघन्यस्थितिसत्कर्मणोऽधस्तात् क्षपणादिषु क्षपणे उद्वलने च सान्तराणि स्थितिस्थानानि लभ्यन्ते । अपिशब्दान्निरन्तराणि च । कथमिति चेत्, उच्यते—एकेन्द्रिय-प्रायोग्यजघन्यस्थितिसत्कर्मण उपरितनाग्रिमभागात्पल्योपमासंख्येयभागमात्रं स्थितिखण्डं खण्डयितुमारभते । खण्डनारम्भप्रथमसम-यादारभ्य च समये समयेऽधस्तादुदयवतीनामनुभवेनानुदयवतीनां स्तिबुकसंक्रमेण समयमात्रा समयमात्रा स्थितिः क्षीयते । ततः प्रतिसमयं स्थितिविशेषा लभ्यन्ते । तद्यथा—तत्स्थावरप्रायोग्यं जघन्यं स्थितिसत्कर्म प्रथमसमयेऽतिक्रान्ते समयहीनं, द्वितीये समयेऽति-क्रान्ते द्विसमयहीनम्, तृतीये समयेऽतिक्रान्ते त्रिसमयहीनमित्यादि । अन्तर्मुहूर्तेन च कालेन तत् स्थितिखण्डं खण्डयति । तत एतावती स्थितिर्युगपदेव त्रुटितेति कृत्वाऽन्तर्मुहूर्तादूर्ध्वं निरन्तराणि स्थितिस्थानानि न लभ्यन्ते । ततः पुनरपि द्वितीयं पल्योपमासंख्ये-यभागमात्रमन्तर्मुहूर्तमात्रेण खण्डयति । तत्रापि प्रतिसमयमधः समयमात्रसमयमात्रस्थितिक्षयापेक्षया निरन्तराणि स्थितिस्थानानि पूर्वप्रकारेण लभ्यन्ते । द्वितीये च स्थितिखण्डे खण्डिते सति पुनरपि पल्योपमासंख्येयभागमात्रा स्थितिर्युगपदेव त्रुटितेति न भूयोऽप्य-न्तर्मुहूर्तादूर्ध्वं निरन्तराणि स्थितिस्थानानि लभ्यन्ते । एवं तावद्वाच्यं यावदावलिका शेषा भवति । सापि चावलिका उदयवतीनाम-

सत्ता
स्थितिभेद
प्ररूपणा

॥४९॥

नुभवेनानुदयवतीनां स्तिबुकसंक्रमेण समये समये क्षयमुपयाति तावद्यावदावलिका स्थितिः । ततोऽमूनि आवलिकामात्रसमयप्रमाणानि स्थितिस्थानानि निरन्तराणि लभ्यन्ते ॥२०॥

(उ०)—तदेवमुक्तं जघन्यस्थितिसत्कर्मस्वामित्वं, अथ स्थितिभेदनिरूपणार्थमाह—सर्वेषां कर्मणां निजनिजादुत्कृष्टात् स्थितिस्थानादारभ्याधस्तादवतरता तावद्गन्तव्यं यावत्स्थावरजघन्यमेकेन्द्रियप्रायोग्यं जघन्यस्थितिसत्कर्म समायाति । एतावति स्थितिकण्डके यावन्तः समयास्तावन्ति स्थितिस्थानानि नानाजीवापेक्षया नैरन्तर्येण लभ्यन्ते । तथाहि—उत्कृष्टा स्थितिरेकं स्थितिस्थानं, सैव समयोना द्वितीयं, द्विसमयोना तृतीयं, एवं तावद्वाच्यं यावदेकेन्द्रियप्रायोग्यं जघन्यं स्थितिसत्कर्म । एकेन्द्रियप्रायोग्याच्च जघन्यस्थितिसत्कर्मणोऽधस्तात्क्षपणादिषु क्षपणे उद्वलने च सान्तराणि स्थितिस्थानानि लभ्यन्ते, अपिशब्दान्निरन्तराणि च । कथमिति चेद्, उच्यते—एकेन्द्रियप्रायोग्यजघन्यस्थितिसत्कर्मण उपरितनाग्रिमभागात्पल्योपमासंख्येयभागमात्रं स्थितिखण्डं खण्डयितुमारभ्यते, खण्डनारम्भप्रथमसमयादारभ्य च समये समयेऽधस्तादुदयवतीनामनुभवेनानुदयवतीनां तु स्तिबुकसंक्रमेण समयमात्रा समयमात्रा स्थितिः क्षीयते, ततः प्रतिसमयं हानिकृताः स्थितिविशेषा लभ्यन्ते । तथाहि—तत्स्थावरप्रायोग्यं जघन्यस्थितिसत्कर्म प्रथमसमयेऽतिक्रान्ते समयहीनं, द्वितीयसमयेऽतिक्रान्ते द्विसमयहीनं, तृतीयसमयेऽतिक्रान्ते त्रिसमयहीनमित्यादि भवति, अन्तर्मुहूर्त्तेन च कालेन तत् स्थितिखण्डं खण्डयतीत्यन्तर्मुहूर्त्तं यावदेते समयसमयहानिकृता विशेषा लभ्यन्ते, तत उक्तस्थितिखण्डप्रमाणा स्थितिर्युगपदेव वृष्टितेति अन्तर्मुहूर्त्तादूर्ध्वं निरन्तराणि स्थितिस्थानानि न लभ्यन्ते, ततः पुनरपि द्वितीयं पल्योपमासंख्येयभागमात्रं स्थितिखण्डमन्तर्मुहूर्त्तमात्रेण खण्डयति, तत्रापि प्रतिसमयमधः समयमात्रसमयमात्रस्थितिक्षयापेक्षया निरन्तराणि स्थितिस्थानानि प्राग्वल्लभ्यन्ते, द्वितीये च स्थितिखण्डे

कर्मप्रकृतिः

॥५०॥

खण्डिते सति पल्योपमासंख्येयभागमात्रा स्थितिर्युगपदेव त्रुटितेति भूयोऽप्यन्तर्मुहूर्त्तादूर्ध्वं निरन्तराणि स्थितिस्थानानि न लभ्यन्ते, एवं निरन्तरसान्तरस्थितिस्थानलाभक्रमस्तावद्भावनीयो यावदावलिका शेषा भवति । साऽपि चावलिकोदयवतीनामनुभवेनानुदयवतीनां च स्तिबुकसंक्रमेण प्रतिसमयं क्षीयते तावद्यावदेका स्थितिः, ततोऽमून्यावलिकासमयप्रमाणानि स्थितिस्थानानि निरन्तराणि लभ्यन्ते ॥२०॥

भणियं द्वितिसंतं, इयाणिं अणुभागसंतकम्मं भन्नति—

संकमसममणुभागे णवरि जहन्नं तु देसघाईणं । छन्नोकसायवज्जं एगट्ठाणंमि देसहरं ॥२१॥

मणनाणे दुट्ठाणं देसहरं सामिगो य सम्मत्ते । आवरणविग्घसोलसग किट्टिवेएसु य सगंते ॥२२॥

(चू०)—‘संकमसममणुभागे’ति—अणुभागसंकमेण तुल्लं अणुभागसंतकम्मं । कहं ? भण्णइ—ट्ठाणपच्चयविवागसुभासुभातिं भेओ सातियणादियपरूवणा सामित्तं जहा अणुभागसंकमे तहेव अणूणमतिरित्तं भाणियव्वं । नवरि विसेसोत्थ भन्नति—‘जहन्नं तु देसघादीणं छन्नोकसायवज्जं एगट्ठाणंमि देसहरं’ति—देसघादीणं छन्नोकसायवज्जाणं जहन्नगं अणुभागसंतकम्मं ट्ठाणसंनाओ एगट्ठाणिसंना घातिसन्नातो देसघाती भवति । के ते ? भण्णति—आतिमा तिन्नि णाणावरण चक्खुदंसणावरण अचक्खुदंसणावरण ओहिदंसणावरण चत्तारिसंजलणा तिन्नि वेदा पंच अंतराईया एएसिं अट्टारसण्हं कम्माणं जहन्नाणुभागसंतकम्मे एगट्ठाणिगं देसघातिं च भवति ।

सत्ता
अनुभाग
सत्कर्म-
स्वामित्वं

॥५०॥

द्वितीयस्थितिकंडकं
युगपत् झटति
(अन्तर्मुहूर्त्तेन)

प्रथमं स्थितिकंडकं
युगपत् झटति
(अन्तर्मुहूर्त्तेन)

एके० प्रायोग्या जघ० स्थितिः

सर्वोत्कृष्टा स्थितिः

प० असं० भा०

प० असं० भा० मानं कंडकं
घात्यमानमन्तर्मुहूर्त्तेन युगपत्
घातितं भवति

नैरन्तर्येण लभ्यमाना स्थितिः

क्षपकानां क्षपणप्रायोग्योद्धलनप्रायोग्या वा स्थितिः (एकेन्द्रिय जघन्य स्थितेरधस्तनी) सान्तरनिरन्तरा

अत्र	प्रथमस्थितिकंडकघाते	निरन्तरा	५९ तः ५६	सान्तरा	५५ तः ४६
द्वि०	”	”	४५ तः ४२	”	४१ तः ३२
तृ०	”	”	३१ तः २८	”	२७ तः १८
च०	”	”	१७ तः १४	”	१३ तः ४
		चरमोदयाव०	३ तः १		

वि समतं अंतोमुहु-
त्तकालप्पमाणमेतं
द्वितिविसेसा लब्धं-
ति । हिट्टिमो वि
दुसहितो निरन्तर-
कवतो, उवरि खंडगं
छेउं संतरकवतो
जाव आवलिगा वि
समए समए खीय-
माणा जाव एगा
द्विती । एवं संतट्टा-
णाणं भेया जाणि-
यव्वा ॥२०॥

कर्मप्रकृतिः

॥५१॥

रमयं विशेषः—यदुत देशघातिनीनां हास्यादिषट्कवर्जितानां मतिश्रुतावधिज्ञानावरणचक्षुरचक्षुरवधिदर्शनावरणसंज्वलनचतुष्टयवेदत्रया-
न्तरायपञ्चकरूपाणामष्टादशप्रकृतीनां जघन्यानुभागसत्कर्म स्थानमधिकृत्यैकस्थानीयं, घातिसंज्ञामधिकृत्य देशहरं—देशघाति । मनःप-
र्यायज्ञानावरणे तु जघन्यमनुभागसत्कर्म स्थानचिन्तायां द्विस्थानं, घातिसंज्ञाविचारे च देशघाति ज्ञेयम् । इहोत्कृष्टानुभागसत्कर्मस्वा-
मिनो य एवोत्कृष्टानुभागसंक्रमस्वामिनस्त एवाविशेषेण ज्ञेयाः । जघन्यानुभागसत्कर्मस्वामिनोऽपि कासाश्चित्प्रकृतीनां जघन्यानुभा-
गसंक्रमस्वामिन एव प्रत्येयाः, कासाश्चित्त्वस्ति विशेष इति तमाह—‘सामिगो य सम्मत्ते’ इत्यादि । सम्यक्त्वज्ञानावरणपञ्चकदर्शनावरण-
षट्कान्तरायपञ्चकरूपप्रकृतिषोडशककिट्टिरूपसंज्वलनलोभवेदत्रयाणां सर्वसंख्ययैकविंशतिप्रकृतीनां स्वस्वान्तिमसमये वर्तमाना जघ-
न्यानुभागसत्कर्मस्वामिनोऽवसेयाः ॥२१—२२॥

मइसुयचक्खुअचक्खूण सुयसमत्तस्स जेट्ठलद्धिस्स । परमोहिस्सोहिदुगं मणनाणं विपुलणाणिस्स ॥२३॥

(चू०)—‘मतिसुयचक्खुअचक्खूण सुयसमत्तस्स जेट्ठलद्धिस्स’ति—अभिनिबोहियणाणावरणसुयणाणावरण-
चक्खुदंसणावरणअचक्खुदंसणावरणाणं ‘सुयसमत्तस्स जेट्ठलद्धिस्स’ति—चोहसपुन्वि उक्कोसियाते सुतलद्धीते
वट्टमाणस्स एएसिं कम्माणं जहन्नगं अणुभागसंतं भवति । ‘परमोहिस्सोहिदुगं’ति—परमोहिणाणिस्स ओहि-
दुगावरणस्स जहन्नगं अणुभागसंतं । ‘मणनाणं विपुलणाणिस्स’ति—मणपज्जवनाणं विपुलमणपज्जवनाणिस्स जह-
न्नगं अणुभागसंतं भवति । लद्धिसहियस्स बहुगो अणुभागो खयं जातित्ति काउं । सेसाणं (सम्मत्तं) आवरण-
विग्घसोलसगलोभसंजलणं तिण्हं वेयाणं मोत्तूणं जो अणुभागजहन्नसंकमसामी सो चेव जहन्नाणुभागसंत-

सत्ता
अनुभाग-
सत्कर्म-
स्वामित्वं

॥५१॥

सामी वि ॥२३॥

(मलय०)—अत्रैव विशेषमाह—‘मइसुय’ ति । मतिज्ञानावरणश्रुतज्ञानावरणचक्षुर्दर्शनावरणाचक्षुर्दर्शनावरणानां ‘श्रुतसमाप्तस्य’-सकलश्रुतपारगामिनश्चतुर्दशपूर्वधरस्येत्यर्थः । ‘ज्येष्ठलब्धिकस्य’-उत्कृष्टायां श्रुतार्थलब्धौ वर्तमानस्य जघन्यमनुभागसत्कर्म । इदमत्र तात्पर्यम्—मतिज्ञानावरणादीनां चतसृणां प्रकृतीनामुत्कृष्टश्रुतार्थसंपन्नश्चतुर्दशपूर्वधरो जघन्यानुभागसत्कर्मस्वामी वेदितव्यः । तथा परमावधिज्ञानिनोऽवधिद्विकम्—अवधिज्ञानावरणावधिदर्शनावरणरूपं जघन्यानुभागसत्कर्म भवति । एतदुक्तं भवति—अवधिज्ञानावरणावधिदर्शनावरणयोर्जघन्यानुभागसत्कर्मस्वामी परमावधियुक्तो वेदितव्यः । तथा ‘मनोज्ञानं’—मनःपर्यायज्ञानावरणं जघन्यानुभागसत्कर्म विपुलमनःपर्यायज्ञानिनोऽवगन्तव्यम् । स्वामित्वभावनाऽवधिज्ञानावरणवत् । लब्धिसहितस्य हि प्रभूतोऽनुभागः प्रलयमुपयातीति परमोहिस्सेत्याद्युक्तम् । शेषाणां तु प्रकृतीनां य एव जघन्यानुभागसंक्रमस्वामिनस्त एव जघन्यानुभागसत्कर्मणोऽपि द्रष्टव्याः ॥२३॥

(उ०)—अत्रैव विशेषमाह—मतिज्ञानावरणश्रुतज्ञानावरणचक्षुर्दर्शनावरणाचक्षुर्दर्शनावरणानां श्रुतसमाप्तस्य सर्वाक्षरसन्निपातिनश्चतुर्दशपूर्वधरस्य ज्येष्ठलब्धिकस्योत्कृष्टायां श्रुतज्ञानलब्धौ वर्तमानस्य जघन्यमनुभागसत्कर्म, मतिज्ञानावरणादीनां सर्वोत्कृष्टश्रुतज्ञानलब्धिसम्पन्नश्चतुर्दशपूर्वविज्जघन्यानुभागसत्कर्मस्वामी वेदितव्य इत्यर्थः । तथा परमावधिज्ञानिनोऽवधिद्विकमवधिज्ञानावरणावधिदर्शनावरणरूपं जघन्यानुभागसत्कर्म भवति, अवधिज्ञानावरणावधिदर्शनावरणयोर्जघन्यानुभागसत्कर्मस्वामी परमावधिसम्पन्नो ज्ञेय इत्यर्थः । तथा मनोज्ञानं विपुलज्ञानिनः—मनःपर्यायज्ञानावरणस्य जघन्यानुभागसत्कर्मस्वामी विपुलमतिलब्धिसम्पन्नो ज्ञेय इत्यर्थः । लब्धिसहितस्य प्रभूतोऽनुभागः प्रलयमुपयातीति परमोहिस्सेत्याद्युक्तम् ॥२३॥

कर्मप्रकृतिः

॥५२॥

भणियं सामित्तं, इयाणि अणुभागसंतट्टाणाणि परूवणत्थं भण्णति—
 बंधहयहयहउप्पत्तिगाणि कमसो असंखगुणियाणि । उदयोदीरणवज्जाणि होंति अणुभागट्टाणाणि ॥२४॥
 (चू०)—जे बंधातो उप्पज्जंति अणुभागट्टाणा ते बंधुप्पत्तिगा बुच्चंति, ते असंखेज्जलोगागासपदेसमेत्ता । कंहं ?
 भण्णइ—अणुभागबंधज्जवसाणट्टाणा असंखेज्जलोगागासपदेसमेत्तात्ति काउं । ‘हतुप्पत्तिग’त्ति—किं भणियं होति?
 उवट्टणातोव्वट्टणाउ बुद्धिहाणीतो जे उप्पज्जति ते हउप्पत्तिगा बुच्चंति । बंधुप्पत्तीतो हतुप्पत्तीगा असंखेज्जगुणा,
 एक्केक्कंमि बंधुप्पत्तिम्मि असंखेज्जगुणा लब्भंतित्ति । ‘हतहतुप्पत्तिगारि’त्ति—ठितिघायरसघायातो जे उप्पज्जंति
 ते हयहतुप्पत्तिगा, हतुप्पत्तीउ हयहतुप्पत्तिगा असंखेज्जगुणा । कंहं भण्णति—संकिळेसविसोही जीवस्स समए
 समए अन्नन्ना भवति, तमेव अणुभागघायकारणं ति तम्हा असंखेज्जगुणा । ‘उदओदीरणावज्जाणि’—उदओदीरणा-
 उ य अणुभागघाओ भवति, तं संतकंमं ण गणिज्जति । कंहं ? भण्णति—तंमि समते बंधो वा उव्वट्टणा वा ओव्व-
 ट्टणा वा द्वितिअणुभागघातो वा एगयरो णियमा भवति तेण तेसु चेव तं गणिज्जति त्ति काउं । अणुभागट्टा-
 णाणि त्ति अणुभागसंतकंमट्टाणाणि ॥२४॥

(मलय०)—इदानीमनुभागसत्कर्मस्थानभेदप्ररूपणार्थमाह । ‘बंध’त्ति—इहानुभागस्थानानि त्रिधा, तद्यथा—बन्धोत्पत्तिकानि, हतोत्पत्ति-
 कानि हतहतोत्पत्तिकानि च । तत्र बन्धादुत्पत्तिर्येषां तानि बन्धोत्पत्तिकानि । तानि चासंख्येयलोकाकाशप्रदेशप्रमाणानि, तदेतानामसंख्येय-
 लोकाकाशप्रदेशप्रमाणत्वात् । तथा उद्वर्तनापवर्तनाकरणवशतो वृद्धिहानिभ्यामन्यथाऽन्यथा यान्यनुभागस्थानानि वैचित्र्यभाञ्जि भवन्ति

सत्ता
 अनुभाग
 सत्कर्मस्थान
 भेदप्ररूपणा

॥५२॥

‘मणनाणे दुट्ठाणं देसहरं’ति-मणपञ्चवनाणे दुट्ठाणियं देसघातिं च जहन्नगं अणु भागसंतं ।

इयाणि एएसिं सामित्तं भण्णति-‘सामिगो य सम्मत्ते आवरणविग्घसोलसग किट्ठीवेदेसु य सगंते’त्ति-सम्मत्तं पंचनाणावरणा छदंसणावरणा पंचअंतरातिगलोभसंजलण तिण्हं वेयाणं ‘सगंते’त्ति-अप्पप्पणो अंते वट्टमाणो जहन्नाणु भागसंतसामी ॥२१-२२॥

(मलय०)—तदेवं स्थितिस्थानभेदोपदर्शनमपि कृतम्, सम्प्रत्यनुभागसत्कर्मप्ररूपार्थमाह-‘संकमसमं’इत्यादि । अनुभागसंक्रमेण तुल्यमनुभागसत्कर्म वक्तव्यम् । एतदुक्तं भवति-यथानुभागसंक्रमे स्थानप्रत्ययविपाकशुभाशुभत्वसाधनादित्वस्वामित्वानि प्राक् प्रतिपादितानि तथैवात्राप्यनुभागसत्कर्मणि वक्तव्यानि । नवरमयं विशेषो यदुत देशघातिनीनां हास्यादिषट्कवर्जितानां मतिश्रुतावधिज्ञानावरणचक्षुरचक्षुरवधिदर्शनावरणसंज्वलनचतुष्टयवेदत्रिकान्तरायपञ्चकरूपाणामष्टादशप्रकृतीनां जघन्यानुभागसत्कर्म स्थानमधिकृत्य एकस्थानीयम्, घातिसंज्ञामधिकृत्य देशहरं-देशघाति वेदितव्यम् । मनःपर्यायज्ञानावरणे पुनर्जघन्यमनुभागसत्कर्म स्थानमधिकृत्य द्विस्थानम्, घातिसंज्ञामधिकृत्य देशघाति । इहोत्कृष्टानुभागसत्कर्मस्वामिन उत्कृष्टानुभागसंक्रमस्वामिन एव वेदितव्याः । जघन्यानुभागसत्कर्मस्वामिनः पुनराह-‘सामिगो य’इत्यादि । सम्यक्त्वज्ञानावरणपञ्चकदर्शनावरणषट्कान्तरायपञ्चकरूपप्रकृतिषोडशककिट्ठिरूपसंज्वलनलोभवेदत्रयाणां स्वस्वान्तिमसमये वर्तमाना जघन्यानुभागसत्कर्मस्वामिनो वेदितव्याः ॥२१-२२॥

(उ०)—तदेवं स्थितिस्थानभेदोऽप्युपदर्शितः, अथानुभागसत्कर्मप्ररूपार्थमाह-अनुभागसंक्रमेण तुल्यमनुभागसत्कर्म वाच्यं, यथानुभागसंक्रमे स्थानप्रत्ययविपाकशुभाशुभत्वसाधनादित्वस्वामित्वान्युक्तानि तथैवात्राप्यनुभागसत्कर्मणि वाच्यानीति भावः । नव-

कर्मप्रकृतिः

॥५३॥

सति भूयोऽपि हतात् स्थितिघातकृताद्रसघातकृताद्वा घातादुत्पत्तिर्येषां तानि हतहतोत्पत्तिकानीति व्युत्पत्तेः, तानि चोद्वर्त्तनापवर्त्तना-
जन्येभ्योऽनुभागस्थानेभ्योऽसंख्येयगुणानि । अक्षरयोजना त्वियं-यान्युदयत उदीरणातश्च प्रतिसमयं क्षयसंभवादन्यथाऽन्यथाऽनुभाग-
स्थानानि जायन्ते तानि वर्जयित्वा शेषाणि बन्धोत्पत्तिकादीन्यनुभागस्थानानि क्रमशोऽसंख्येयगुणानि वाच्यानि । उदयोदीरणाजन्यानि
कस्माद्वर्ज्यन्ते ? इति चेत्तत्प्रवृत्तौ बन्धोद्वर्त्तनापवर्त्तनास्थितिघातरसघातजन्यान्यतमावश्यंभावेन तेषां तेष्वेवान्तर्भावेनापृथक्करणदि-
त्याहुः । तुल्यजातीयत्वेऽपि हेतुभेदात्तद्भेद आवश्यक इत्यपि न शङ्कनीयं, बन्धोत्पत्तिकाद्यन्तर्भूतत्वे सति तादृशभेदस्य स्थानभेदा-
नौपयिकत्वेनादूषणत्वादिति दिक् ॥२४॥

भणियं अणुभागसंतं । इयाणि पदेससंतकम्मं । तस्स इमे अत्थाहिगारा । तं जहा-भेदो सातियणादि-
परूवणा सामित्तमिति । भेदो जहा पगतिसंते । इयाणि सादिअणादिपरूवणा । सा दुविहा-मूलपगतिपदे-
ससंतसादियणादिपरूवणा उत्तरपगतिपदेससंतसादिअणादिपरूवणा य । तत्थ मूलपगतिपदे भण्णति-

सत्तण्हं अजहणं तिविहं सेसा दुहा पएसम्मि । मूलपगईसु आउस्स साइ अधुवा य सव्वे वि ॥२५॥

(चू०)—आउगघज्जाणं सत्तण्हं कम्माणं जहन्नयं पदेससंतकम्मं खवियकम्मंसिगस्स अप्पप्पणो पदेससंत-
चरिभंते बट्टमाणस्स भवति । तं च सातियअधुवं । तं मोत्तूणं सेसमजहणं । तस्स आदी नत्थि तम्हा अणा-
दीयं । धुवाधुवा पुच्चुत्तं । 'सेसा दुहा पएसम्मि'त्ति-सेसविकप्पा उक्कोसाणुक्कोसजहण्णा सातियअधुवा । कहं ?
भण्णइ-एएसिं उक्कोसगं पदेससंतं गुणियकम्मंसिगस्स मिच्छादिट्ठिस्स लभति । तस्सेवणुक्कोसं पि लभतित्ति

सत्ता
प्रदेशसत्क-
र्मणिसाद्य-
नादिप्ररू-
पणा

॥५३॥

सातियअधुवा ते य । जहन्नगस्स कारणं पुब्बुत्तं । 'मूलपगइसु'त्ति-मूलपगती पडुच्च 'आउस्स सादि अधुवा य सव्वे वि'त्ति-आउगस्स सव्वविगप्पा सातियअधुवा एव । उक्कोसा जहण्णा मिच्छादिट्ठिमि लब्भतिस्सि काउं ॥

(मलय०)—तदेवमुक्तमनुभागसत्कर्म । सम्प्रति प्रदेशसत्कर्म वक्तव्यम्, तत्र चैतेऽर्थाधिकाराः, तद्यथा-भेदः साधनादिप्ररूपणा स्वामित्वं चेति । तत्र भेदः प्राग्वत्, सम्प्रति साधनादिप्ररूपणा कर्तव्या, सा च द्विधा-मूलप्रकृतिविषया उत्तरप्रकृतिविषया च । तत्र मूलप्रकृतिविषयां तां चिकीर्षुराह-'सत्तण्हं'ति । आयुर्वर्जानां सप्तानां मूलप्रकृतीनामजघन्यं प्रदेशसत्कर्म 'त्रिविधं' त्रिप्रकारम्, तद्यथा-अनादि ध्रुवमध्रुवं च । तत्र क्षपितकर्मांशस्य आयुर्वर्जानां सप्तानां कर्मणां स्वस्वक्षयावसरे चरमस्थितौ वर्तमानस्य जघन्यं प्रदेशसत्कर्म । तच्च साद्यध्रुवम् । ततोऽन्यत्सर्वमजघन्यम्, तच्चानादि, सदैव सद्भावात् । ध्रुवाध्रुवताऽभव्यभव्यापेक्षया । 'सेसा दुह'त्ति-शेषा विकल्पा उत्कृष्टानुत्कृष्टजघन्यरूपा 'द्विधा' द्विप्रकाराः, तद्यथा-सादयोऽध्रुवाश्च । तत्रोत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म गुणितकर्मांशस्य मिथ्यादृष्टेः सप्तमपृथिव्यां वर्तमानस्य प्राप्यते । शेषकालं तु तस्याप्यनुत्कृष्टम् । ततो द्वे अपि साद्यध्रुवे । जघन्यं तु भावितमेव । तथा आयुषः सर्वेऽपि विकल्पा उत्कृष्टानुत्कृष्टजघन्याजघन्यरूपाः सादयोऽध्रुवाश्च, अध्रुवसत्कर्मत्वात् ॥२५॥

(उ०)—तदेवमुक्तमनुभागसत्कर्म, सम्प्रति प्रदेशसत्कर्म वक्तव्यं, तत्र च त्रयोऽर्थाधिकाराः-भेदः साधनादिप्ररूपणा स्वामित्वं चेति । तत्र भेदः प्राग्वत् । इदानीं साधनादिप्ररूपणा कर्तव्या, सा च द्विधा-मूलप्रकृतिविषयोत्तरप्रकृतिविषया च । तत्र मूलप्रकृतिविषयां तां चिकीर्षुराह-आयुर्वर्जानां सप्तानां मूलप्रकृतीनामजघन्यं प्रदेशसत्कर्म त्रिविधं-अनादि ध्रुवमध्रुवं चेति । तत्र क्षपितकर्मांशस्यायुर्वर्जसप्तकर्मणां स्वस्वक्षयावसरे चरमस्थितौ वर्तमानस्य जघन्यं प्रदेशसत्कर्म, तच्च साद्यध्रुवं, ततोऽन्यत्सर्वमजघन्यं, तच्चानादि सदैव

कर्मप्रकृतिः

॥५४॥

भावात्, ध्रुवाध्रुवताऽभव्यभव्यापेक्षया । शेष उद्धरितविकल्पा उत्कृष्टानुत्कृष्टजघन्यरूपा द्विधा सादयोऽध्रुवाश्चेति । तत्रोत्कृष्टं प्रदेशस-
त्कर्म गुणितकर्मांशस्य मिथ्यादृष्टेः सप्तमपृथिव्यां वर्त्तमानस्य प्राप्यते, शेषकालं तु तस्याप्यनुत्कृष्टं, ततो द्वे अपि साद्यध्रुवे । जघन्यं
तु भावितमेव । आयुषस्तु सर्वेऽपि विकल्पा उत्कृष्टानुत्कृष्टजघन्याजघन्यरूपाः सादयोऽध्रुवाश्चाध्रुवसत्कर्मत्वात् ॥२५॥

मूलपगतीणं भणियं, इयाणि उत्तरपगतीणं भण्णइ सादियणाति परूवणा—

बायालाणुक्कस्सं चउवीससयाऽजहन्न चउ तिविहं । होइ ह छण्ह चउद्धा अजहण्णमभासियं दुविहं ॥२६॥

(चू०)—‘बायालाणुक्कस्सं चउव्विहं’ति-सायावेयणिज्ज चत्तारिसंजलणा पुरिसवेतो पंचेदियजाति तेजतिगस-
त्तगं पढमसंढाणसंघयणा सुभवन्नेकारसगं अगुरुलहुगं पराघायं उस्सासं पसत्थविहायगति तसं बायरं पज्ज-
त्तगं पत्तेयं थिरं सुभं सुभगं सुस्सरं आदेज्जं जसं निमेणं एएसिं बायालीसाए कम्माणं अणुक्कस्सं पदेससंतं साति-
यादि चउव्विहं । कहं ? भण्णइ-वज्जरिसभं मोत्तूणं सेसाणं ४१कम्माणं खवगसेढीए अप्पप्पणो बंधवोच्छेय-
कालसमयंसि गुणियकम्मंसिगं पडुच्च उक्कोसपदेसं संभवति एकं समयं । तं मोत्तूणं सेसमणुक्कोसं, ततो
वितियसमते अणुक्कोसस्स सादियं भवति । तं ढाणमपत्तपुव्वस्स अणादियं, धुवाधुवं पुव्वुत्तं । वज्जरिसभस्स
अहे सत्तमापुढवीनेरतिगस्स सम्महिट्ठिस्स से काले मिच्छत्तं पडिवज्जंतस्स उक्कोसपदेससंतं भवति, तं च
साइअधुवं । तं मोत्तूणं सेसमणुक्कोसं । ततो बीइयसमते अणुक्कोसस्स सातियं । तं ढाणं अपत्तपुव्वस्स अणादियं,
धुवाधुवं पुव्वुत्तं । ‘चउवीससयाऽजहन्नं तिविहं’ति-अणंताणुबंधिलोभसंजलणजसकित्तिवज्जाणं धुवसंताणं

सत्ता
प्रदेशसत्क-
र्मणिसाद्य-
नादिप्ररू-
पणा

॥५४॥

तानि हतोत्पत्तिकान्युच्यन्ते । हतात् घातात् पूर्वावस्थाविनाशरूपादुत्पत्तिर्येषां तानि हतोत्पत्तिकानि । तानि च पूर्वैर्भ्योऽसंख्येयगुणानि, एकैकस्मिन् बन्धोत्पत्तिके स्थाने नानाजीवापेक्षया उद्वर्तनापवर्तनाभ्यामसंख्येयभेदकरणात् । यानि पुनः स्थितिघातेन रसघातेन चान्यथाऽन्यथाभवनादनुभागस्थानानि जायन्ते तानि च हतहतोत्पत्तिकान्युच्यन्ते । हते उद्वर्तनापवर्तनाभ्यां घाते सति भूयोऽपि हतात् स्थितिघातेन रसघातेन वा घातादुत्पत्तिर्येषां तानि हतहतोत्पत्तिकानि । तानि चोद्वर्तनापवर्तनाजन्येभ्योऽसंख्येयगुणानि । संप्रत्यक्षरयोजना क्रियते—यानि उदयत उदीरणात् प्रतिसमयं क्षयसंभवात् अन्यथाऽन्यथानुभागस्थानानि जायन्ते तानि वर्जयित्वा शेषाणि बन्धोत्पत्तिकादीनि अनुभागस्थानानि क्रमशोऽसंख्येयगुणानि वक्तव्यानि । उदयोदीरणाजन्यानि कस्माद्वर्ज्यन्त इति चेद्, उच्यते—यस्मादुदयोदीरणयोः प्रवर्तमानयोर्नियमात् बन्धोद्वर्तनापवर्तनास्थितिघातरसघातजन्यानामन्यतमान्यवश्यं संभवन्ति, तत उदयोदीरणाजन्यानि तत्रैवान्तः प्रविशन्तीति न पृथक् क्रियन्ते ॥२४॥

(उ०)—सम्प्रत्यनुभागसत्कर्मस्थानभेदप्ररूपणार्थमाह—इहानुभागस्थानानि त्रिधा—बन्धोत्पत्तिकानि हतोत्पत्तिकानि हतहतोत्पत्तिकानि चेति । तत्र बन्धादुत्पत्तिर्येषां तानि बन्धोत्पत्तिकानि, तानि चासंख्येयलोकाकाशप्रदेशप्रमाणानि तद्धेतूनामध्यवसायानामसंख्येयलोकाकाशप्रदेशप्रमाणत्वात् । तथोद्वर्तनापवर्तनाकरणवशतोऽन्यथाऽन्यथापरिणामेन यान्यनुभागस्थानानि वैचित्र्यभाञ्जि भवन्ति तानि हतोत्पत्तिकानीत्युच्यन्ते, हतात्पूर्वावस्थाविनाशरूपाद् घातादुत्पत्तिर्येषां तानि हतोत्पत्तिकानीति व्युत्पत्तेः, तानि च पूर्वैर्भ्योऽसंख्येयगुणानि, एकैकस्मिन् बन्धोत्पत्तिके स्थाने नानाजीवापेक्षयोद्वर्तनापवर्तनाभ्यामसंख्येयभेदकरणात् । यानि तु स्थितिघातेन रसघातेन वाऽन्यथात्वमापादितानि विलक्षणान्यनुभागस्थानानि जायन्ते तानि च हतहतोत्पत्तिकान्युच्यन्ते, हते उद्वर्तनापवर्तनाकृतघाते

कर्मप्रकृतिः

॥५५॥

जाति तैजससप्तकप्रथमसंस्थानप्रथमसंहननशुभवर्णाद्येकादशकागुरुलघुपराधातोच्छ्वासप्रशस्तविहायोगतित्रसबादरपर्याप्तप्रत्येकस्थिरशुभसु-
भगंसुस्वरादेययशःकीर्तिनिर्माणरूपाणां द्विचत्वारिंशत्प्रकृतीनामनुत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म चतुर्विधम् । तद्यथा—साधनादि ध्रुवमध्रुवं च ।
तद्यथा—वज्रर्षभनाराचवर्जानां शेषाणामेकचत्वारिंशत्प्रकृतीनां क्षपकश्रेण्यां स्वस्वबन्धान्तसमये गुणितकर्मांशस्योत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म
भवति, तच्चैकसामयिकमिति कृत्वा साद्यध्रुवम् । ततोऽन्यत्सर्वमनुत्कृष्टम् । तदपि च द्वितीये समये भवत्सादि । तत्स्थानमप्राप्तस्य पुन-
रनादि, ध्रुवाध्रुवे पूर्ववत् । वज्रर्षभनाराचसंहननस्य तु सप्तमपृथिव्यां सम्यग्दृष्टेर्नारकस्य मिथ्यात्वं गन्तुकामस्योत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म, तच्च
साद्यध्रुवम्, ततोऽन्यदनुत्कृष्टम्, तदपि च द्वितीये समये भवत् सादि, तत्स्थानमप्राप्तस्य पुनरनादि, ध्रुवाध्रुवे पूर्ववत् । अनन्तानुब-
न्धयशःकीर्तिसंज्वलनलोभवर्जितानां चतुर्विंशत्यधिकशतसंख्यानां ध्रुवसत्कर्मप्रकृतीनामजघन्यं प्रदेशसत्कर्म त्रिविधम् । तद्यथा—
अनादि ध्रुवमध्रुवं च । तथाहि—एतासां क्षपितकर्मांशस्य स्वस्वक्षयचरमसमये जघन्यं प्रदेशसत्कर्म, तच्चैकसामयिकमिति कृत्वा साद्य-
ध्रुवं च । ततोऽन्यदजघन्यम्, तच्चानादि, सदैव सद्भावात् । ध्रुवाध्रुवता पूर्ववत् । 'चउ तिविहं'ति यथासंख्येन योजनीयम्, द्विचत्वा-
रिंशत्प्रकृतीनामनुत्कृष्टं चतुर्विधम्, ध्रुवसत्कर्मणां चाजघन्यं त्रिविधमिति । तथाऽनन्तानुबन्धचतुष्टयसंज्वलनलोभयशःकीर्तिरूपाणां
षण्णां प्रकृतीनामजघन्यं प्रदेशसत्कर्म चतुर्विधम् । तद्यथा—साधनादि ध्रुवमध्रुवं च । तथाहि—अनन्तानुबन्धनामुद्रलके क्षपितकर्मांशे
यदा शेषीभूता एका स्थितिर्भवति तदा जघन्यं प्रदेशसत्कर्म । तच्चैकसामयिकमिति कृत्वा साद्यध्रुवं च । ततोऽन्यत्सर्वमजघन्यम् ।
तच्चोद्बलितानां मिथ्यात्वप्रत्ययेन भूयोऽपि बध्यमानानां सादि, तत्स्थानमप्राप्तस्य पुनरनादि, ध्रुवाध्रुवे पूर्ववत् । यशःकीर्तिसंज्व-
लनलोभयोः पुनः क्षपितकर्मांशस्य क्षपणायोद्यतस्य यथाप्रवृत्तिकरणस्यान्तिमसमये जघन्यं प्रदेशसत्कर्म । तच्चैकसामयिकमिति कृत्वा

सत्ता
प्रदेशसत्क-
र्मणिसाद्य-
नादिप्ररू-
पणा

॥५५॥

साद्यध्रुवं च । ततोऽन्यत्सर्वमजघन्यम् । तदपि चापूर्वकरणप्रथमसमये गुणसंक्रमेण प्रभूतस्य दलिकस्य प्राप्यमाणत्वात् अजघन्यं भवत् सादि, तत्स्थानमप्राप्तस्य पुनरनादि ध्रुवाध्रुवता पूर्ववत् । 'अभासियं दुविहं' ति-अभाषितमनुक्तं सर्वासां प्रकृतीनां 'द्विविधं'-द्विप्रकारमवगन्तव्यम् । तद्यथा-साद्यध्रुवं च । तत्र द्विचत्वारिंशत्प्रकृतीनामभाषितं जघन्यमजघन्यमुत्कृष्टं च । तत्रोत्कृष्टं द्विप्रकारं भावितमेव । जघन्याजघन्यता च वक्ष्यमाणं स्वामित्वमवलोक्य स्वयमेव भावनीया । ध्रुवसत्कर्मणां च चतुर्विंशतिशतसंख्यानामभाषितमुत्कृष्टमनुत्कृष्टं जघन्यं च । तत्र जघन्यं भावितमेव । उत्कृष्टानुत्कृष्टे मिथ्यादृष्टौ गुणितकर्मांशे प्राप्येते । ततो द्वे अपि साद्यध्रुवे । एवमनन्तानुबन्धिसंज्वलनलोभयशःकीर्तीनामपि उत्कृष्टानुत्कृष्टे भावनीये । जघन्यं तु भावितमेव । शेषाणां चाध्रुवसत्कर्मणां चत्वारोऽपि विकल्पाः साद्यध्रुवा अध्रुवसत्कर्मत्वादवसेयाः ॥२६॥

(३०)—अथोत्तरप्रकृतीरधिकृत्य साद्यनादिप्ररूपणां कुर्वन्नाह-सातवेदनीयसंज्वलनचतुष्टयपुरुषवेदपञ्चेन्द्रियजातितैजससप्तकाद्यसंस्थानाद्यसंहननशुभवर्णाद्येकादशकागुरुलघुपराधातोच्छ्वासप्रशस्तविहायोगतित्रसदशकनिर्माणरूपाणां द्विचत्वारिंशत्प्रकृतीनामनुत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म चतुर्विधं-साद्यनादिध्रुवाध्रुवभेदात् । तथाहि-आद्यसंहननवर्जानां शेषाणामेकचत्वारिंशत्प्रकृतीनां क्षपकश्रेण्यां स्वस्वबन्धान्तसमये गुणितकर्मांशस्योत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म, तच्चैकसामयिकत्वात्साद्यध्रुवं, ततोऽन्यत्सर्वमनुत्कृष्टं, तदपि च द्वितीयसमये भवत्सादि, तत्स्थानमप्राप्तस्यानादि, ध्रुवाध्रुवे प्राग्वत् । आद्यसंहननस्य तु सप्तमावनौ सम्यग्दृष्टेर्नारकस्य मिथ्यात्वं यियासोरुत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म, तच्च साद्यध्रुवं, ततोऽन्यदनुत्कृष्टं, तदपि द्वितीयसमये भवत्सादि, तत्स्थानमप्राप्तस्यानादि, ध्रुवाध्रुवे प्राग्वत् । तथाऽनन्तानुबन्धियशः-कीर्तिसंज्वलनलोभवर्जितानां चतुर्विंशत्यधिकशतसंख्यानां ध्रुवसत्कर्मप्रकृतीनामजघन्यं प्रदेशसत्कर्म त्रिविधं, अनादिध्रुवाध्रुवभेदात् ।

कर्मप्रकृतिः

॥५६॥

तथाहि-एतासां क्षपितकर्माशस्य स्वस्वक्षयचरमसमये जघन्यं प्रदेशसत्कर्म प्राप्यते, तच्चैकसामयिकमिति साद्यध्रुवं, ततोऽन्यदजघन्यं, तच्चानादि, सदैव भावात्, ध्रुवाध्रुवता प्राग्वत् । 'चउ तिविहं' ति-द्विचत्वारिंशतोऽनुत्कृष्टं चतुर्विधं, चतुर्विंशतध्रुवसत्कर्मणां चाजघन्यं त्रिविधमिति यथासंख्येन योजनीयम् । तथाऽनन्तानुबन्धिचतुष्टयसंज्वलनलोभयशःकीर्त्तिरूपाणां षण्णां प्रकृतीनामजघन्यं प्रदेशसत्कर्म चतुर्विधं, साद्यनादिध्रुवाध्रुवभेदात् । तथाहि-अनन्तानुबन्धिनामुद्रलके क्षपितकर्माशे यदा शेषीभूतैका स्थितिर्भवति तदा जघन्यं प्रदेशसत्कर्म, तच्चैकसामयिकमिति साद्यध्रुवं, ततोऽन्यत्सर्वमजघन्यं, तच्चोद्वलितानां तेषां मिथ्यात्वप्रत्ययाद्भूयोऽपि बध्यमानतया सादि, तत्स्थानमप्राप्तस्यानादि, ध्रुवाध्रुवे प्राग्वत्, यशःकीर्त्तिसंज्वलनलोभयोस्तु क्षपितकर्माशस्य क्षपणायोत्थितस्य यथाप्रवृत्तकरणस्यान्तिमसमये जघन्यं प्रदेशसत्कर्म, तच्चैकसामयिकत्वात्साद्यध्रुवं, ततोऽन्यत्सर्वमजघन्यं, तदपि चापूर्वकरणगुणस्थानप्रथमसमये गुणसंक्रमेण प्रभूतदलिकोपनयनादजघन्यं भवत्सादि, तत्स्थानमप्राप्तस्यानादि, ध्रुवाध्रुवता प्राग्वत् । अभाषितमनुक्तं सर्वासामपि प्रकृतीनां द्विविधं साद्यध्रुवं चेति । तत्र द्विचत्वारिंशत्प्रकृतीनामभाषितं जघन्यमजघन्यमुत्कृष्टं च । तत्रोत्कृष्टं द्विविधमनुत्कृष्टप्रसङ्गे भावितमेव, जघन्यमजघन्यं च वक्ष्यमाणं स्वामित्वं मनसिकृत्य स्वयमेव भावनीयम् । चतुर्विंशतिशतसंख्यानामभाषितमुत्कृष्टमनुत्कृष्टं जघन्यं च । तत्र जघन्यमजघन्यप्रसङ्गे भावितमेव, उत्कृष्टानुत्कृष्टे च गुणितकर्माशे मिथ्यादृष्टौ प्राप्येते इत्येते अपि साद्यध्रुवे । एवमनन्तानुबन्धिसंज्वलनलोभयशःकीर्त्तीनामप्युत्कृष्टानुत्कृष्टे भावनीये, जघन्यं तु भावितमेव । शेषाणां चाध्रुवसत्कर्मणां चत्वारोऽपि भेदा अध्रुवसत्कर्मत्वादेव साद्यध्रुवाः ॥२६॥

भणिया सातियणादिपरूवणा । इयाणिं सामित्तं भण्णति । तं दुविहं-उक्कोसपदेससंतसामित्तं जहण्णपदेस-

सत्ता
प्रदेशसत्क-
र्मणिसाद्य-
नादिपरू-
वणा

॥५६॥

चउवीससयस्स अजहन्नं पदेससंतं अणादीयं धुवाधुवं तिविहं । (कहं ?) भण्णति-एएसिं जहण्णं खवियकम्मंसिगं पडुच्च अप्पण्णो संतकम्मस्स चरिमसमए एगं समयंसि, तं च सादियधुवं, तं मोत्तूणं सेसमजहन्नं । तस्स आदी णत्थि तम्हा अणाईयं, धुवाधुवं पुव्वुत्तं । 'चउ तिविहं'ति-जहासंखेण णायव्वं । 'होति ह छण्ह चउद्धा अजहन्नं'ति-अणंताणुबंधिलोभसंजलणजसकित्तीणं एएसिं छण्हं कम्माणं अजहन्नपदेससंतं सादियादि चउ-
 विहं । कहं ? भण्णइ-अणंताणुबंधीणं खवियकम्मंसिगस्स उव्वलंतस्स एगठितिसेसजहन्नं पदेससंतं एगं समयं होति । तं च सातिय अधुवं । तं मोत्तूणं सेसमजहन्नं । सो चेव सम्मत्तातो परिवडिओ अणंताणुबंधी बंधिउमादत्तो तस्स अजहन्नस्स सादियं भवति । तं ट्ठाणमपत्तपुव्वस्स अणादियं, धुवाधुवं पुव्वुत्तं । लोभसं-
 जलणजसाणं खवियकम्मंसिगो खवणाए अब्भुट्ठितो तस्स एगठितिसमते जहन्नं पदेससंतं एगं समयं होति, तं सादियं अधुवं । तं मोत्तूणं सेसं सव्वं अजहन्नं, ततो णियट्ठिपढमसमते बट्टमाणस्स सादियं । कहं ? भण्णति-
 णियट्ठिपढमसमते गुणसंकमेण लोभसंजलणजसाणं बहुगं दलियं लब्भतित्ति काउं । तंठाणं अपत्तपुव्वस्स अणादियं, धुवाधुवं पुव्वुत्तं । 'अभासियं दुविहं'ति-बायालाणं जहण्णाजहण्णउक्कोसं, चउवीससयस्स जहण्ण-
 उक्कोसणुक्कोसं, अणंताणुबंधिलोभसंजलणजसकित्तीणं जहण्णउक्कोसाणुक्कोसं, अट्ठावीसाए अधुवसंतकम्मियाणं उक्कोसाणुक्कोसजहन्नाजहन्नाति सव्वे एए सादिय अधुवा एव । कारणं पुव्वुत्तं ॥२६॥

(मलय०)—सम्प्रत्युत्तरप्रकृतीरधिकृत्य साद्यनादिप्ररूपणां चिकीर्षुराह—'बायाल'ति । सातवेदनीयसंज्वलनचतुष्टयपुरुषवेदपञ्चेन्द्रिय-

कर्मप्रकृतिः
॥५७॥

योऽस्तीति शेषः । तमहं वर्णयामि वर्णयिष्यामि । “वर्त्तमानसामीप्ये वर्त्तमानवद्वा” इति भविष्यति वर्त्तमाना ॥२७॥

मिच्छते मीसम्मि य संपक्खित्तम्मि मीससुद्धाणं । वरिसवरस्स उ ईसाणगस्स चरमम्मि समयम्मि ॥२८॥

(चू०)—‘मिच्छते मीसम्मि य संपक्खित्तम्मि मीससुद्धाणं’ति-ततो उव्वट्ठितु तिरिएसु उववण्णो ततो अंतोमुहूत्तेण मणुएसु उप्पन्नो तत्थ सम्मत्तं उप्पाएति । ततो लहुमेव खवणाए अब्भुट्ठिओ जंमि समते मिच्छत्तं सम्मामिच्छत्ते सव्वसंकमेण संकंतं भवति तंमि समते सम्मामिच्छत्तस्स उक्कोसपदेससंतं भवति, (जंमि समते सम्मामिच्छत्तं सम्मत्ते सव्वसंकमेण संकंतं भवइ तंमि समते सम्मत्तस्स उक्कोसपदेससंतं भवति) । ‘मीस-सुद्धाणं’ति-सम्मामिच्छत्तसम्माणं । ‘वरिसवरस्स उ ईसाणगयस्स चरमंमि समयंमि’ सो चेव गुणियकम्मंसिगो सव्वावासगाणि काउं ईसाणे उप्पन्नो, तत्थ संकिलेसेणं भूयो भूयो नपुंसगवेयमेव बंधति, तत्थ बहुगो पदेस णिचयो भवति, तस्स चरिमसमये वट्ठमाणस्स उक्कोसपदेससंतं ॥२८॥

(मलय०)—प्रतिज्ञातमेवाह—‘मिच्छते’ति । स प्रागभिहितस्वरूपो गुणितकर्मांशः सप्तमपृथिव्या उधृत्य तिर्यक्षूत्पन्नः, तत्राप्यन्तर्मुहूर्त्तं स्थित्वा मनुष्येषु मध्ये समुत्पन्नः, तत्र सम्यक्त्वं प्राप्य सप्तक्षपणाय शीघ्रमभ्युद्यतः । ततो यस्मिन् समये मिथ्यात्वं सम्यङ्मिथ्यात्वे सर्वसंक्रमेण प्रक्षिपति तस्मिन्समये सम्यङ्मिथ्यात्वस्योत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म । तदपि च सम्यङ्मिथ्यात्वं यस्मिन् समये सर्वसंक्रमेण सम्यक्त्वे प्रक्षिपति तस्मिन् समये सम्यक्त्वस्योत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म । अक्षरयोजना त्वयम्-मिथ्यात्वे मिश्रे च यथासंख्यं मिश्रे सम्यक्त्वे च प्रक्षिप्ते सति तयोर्मिश्रशुद्ध्योः-मिश्रसम्यक्त्वयोर्लूकृष्टं प्रदेशसत्कर्म भवति । तथा स एव गुणितकर्मांशो नारकस्तिर्य-

सत्ता
उत्कृष्टप्रदे-
शसत्कर्म-
स्वामित्वं

॥५७॥

भूत्वा कश्चिदीशानदेवो जातः, सोऽपि च तत्रातिसंक्लिष्टो भूत्वा भूयोभूयो नपुंसकवेदं बध्नाति, तदानीं च तस्य स्वभवान्तसमये वर्तमानस्य 'वर्षवरस्य' नपुंसकवेदस्योत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म ॥२८॥

(३०)—प्रतिज्ञातमेवाह—प्रागुक्तस्वरूपो गुणितकर्मांशः सप्तमावनेरुद्धृत्य तिर्यक्षूपन्नः, तत्राप्यन्तर्मुहूर्त्तं स्थित्वा मनुष्येषूपन्नः, तत्र सम्यत्त्वं प्राप्य सप्तकक्षपणाय यः शीघ्रमुत्पद्यते तस्य सम्यङ्मिथ्यात्वे मिथ्यात्वस्य सर्वसंक्रमेण प्रक्षेपसमये सम्यङ्मिथ्यात्वस्योत्कृष्टप्रदेशसत्कर्मस्वामित्वं लभ्यते, तदपि सम्यङ्मिथ्यात्वं यस्मिन् समये सर्वसंक्रमेण सम्यत्त्वे प्रक्षिपति तस्मिन् समये सम्यत्त्वस्योत्कृष्टप्रदेशसत्कर्मस्वामित्वम् । अक्षरयोजना त्वियम्—मिथ्यात्वे मिश्रे च यथासंख्यं मिश्रे शुद्धे च शुद्धपुञ्जोदयभाविनि सम्यत्त्वे प्रक्षिप्ते सति मिश्रशुद्धयोः सम्यग्मिथ्यात्वसम्यत्त्वयोरुत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म भवति । तथा स एव गुणितकर्मांशो नारकस्तिर्यग्भूत्वा कश्चिदीशानदेवो जातः, सोऽपि च तत्रातिसंक्लिष्टो भूत्वा भूयो भूयो नपुंसकवेदं बध्नाति, तदानीं तस्य भवचरमसमये वर्तमानस्य वर्षवरस्य-नपुंसकवेदस्योत्कृष्टप्रदेशसत्कर्म ॥२८॥

ईसाणे पूरित्ता णपुंसगं तो असंखवासीसु । पल्लासंखियभागेण पूरिए इत्थिवेयस्स ॥२९॥

(चू०)—ईसाणे नपुंसगवेयपुञ्चपउगेण पूरित्ता ततो उब्बट्ठित्तु लहुमेव 'असंखवासीसु'त्ति-भोगभूमिगेसु उप्पन्नो । तत्थ 'पल्लासंखियभागेण पूरिए इत्थिवेयस्स'त्ति-तत्थ संकिलेसेण पलिओवमस्स असंखेज्जेणं कालेणं इत्थिवेउ पूरितो भवति, तंमि समते इत्थिवेयस्स उक्कोसपदेससंतं । कहं ? भण्णइ-पढमसमते बद्धं पलिओवमस्स असंखेज्जतिभागेणं अहापवत्तसंकमेण णिट्ठाति ॥२९॥

कर्मप्रकृतिः

॥५८॥

(मलय०)—‘ईसाणे’ति—ईशानदेवलोके उक्तप्रकारेण ‘नपुंसकवेदमापूर्य’—नपुंसकवेदस्योत्कृष्टं प्रदेशसंचयं कृत्वा ततः संख्येयवर्षायुष्केषु मध्ये समुत्पद्य पुनरसंख्येयवर्षायुष्केषु मध्ये समुत्पन्नः । तत्र च तेन संक्लिष्टेन भूत्वा पल्योपमासंख्येयभागमात्रेण कालेन पूरिते स्त्रीवेदे बन्धेन नपुंसकवेददलिकसंक्रमेण च प्रभूतमापूरिते स्त्रीवेदे सति तदानीं तस्य स्त्रीवेदस्योत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म भवति ॥२९॥

(उ०)—ईशानदेवलोके उक्तप्रकारेण नपुंसकवेदमापूर्य नपुंसकवेदस्योत्कृष्टं प्रदेशसंचयं कृत्वा ततः संख्येयवर्षायुष्केषु मध्ये समुत्पद्य पुनरसंख्येयवर्षायुष्केषु मध्ये यः समुत्पन्नस्तत्र च तेन संक्लिष्टेन भूत्वा पल्योपमासंख्येयभागमात्रेण कालेन स्त्रीवेदे पूरिते सति बन्धेन नपुंसकवेददलिकसंक्रमेण च सुतरां भूते सति तस्य स्त्रीवेदस्योत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म भवति ॥२९॥

पुरिसस्स पुरिससंकमपएसउक्कस्स सामिगस्सेव । इत्थी जं पुण समयं संपक्खित्ता हवइ ताहे ॥३०॥

(चू०)—‘पुरिसस्स पुरिससंकमपदेसउक्कस्स सामिगस्से व’त्ति—पुरिसवेयस्स जो पुरिसवेयस्स उक्कोसपदेस-संकमसामी भणितो सो चेव । ‘इत्थी जं पुण समयं संपक्खित्ता हवइ ताहे’त्ति—इत्थिवेदो जंमि समते पुरिस-वेयंमि सव्वसंकमेण संकतो भवति तंमि समते पुरिसवेयस्स उक्कोसं पदेससंतं ॥३०॥

(मलय०)—‘पुरिसस्स’ति । ‘पुरुषस्य’—पुरुषवेदस्योत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म उत्कृष्टपुरुषवेदसंक्रमस्वामिन एव वेदितव्यम् । एतदुक्तं भवति—य एवोत्कृष्टपुरुषवेदसंक्रमस्वामी स एवोत्कृष्टपुरुषवेदप्रदेशसत्कर्मस्वाम्यपि वेदितव्यः । नवरं ‘यं समयं’ यस्मिन् समये स्त्रीवेदं पुरुषवेदे संप्रक्षेप्ता भवति संक्रमयति ‘ताहे’ तदानीं पुरुषवेदस्योत्कृष्टप्रदेशसत्कर्मस्वामी ॥३०॥

(उ०)—पुरुषस्य—पुरुषवेदस्योत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्मोत्कृष्टपुरुषवेदसंक्रमस्वामिन एव, य एवोत्कृष्टपुरुषवेदसंक्रमस्वामी स एवोत्कृष्टपुरुष-

सत्ता
उत्कृष्टप्रदे-
शसत्कर्म-
स्वामित्वं

॥५८॥

संतसामित्तं च । तत्थ पुब्बं उक्कोसपदेससंतसामित्तं भण्णइ—

संपुन्नगुणियकम्मो पएसउक्कस्ससंतसामी उ । तस्सेव य उप्पि विणिग्गयस्स कासिंचि वन्नेऽहं ॥२७॥

(चू०)—‘संपुन्नगुणियकम्मो’ त्ति-संपून्नगुणियकम्मंसिगतत्तणं जस्स अत्थि सो संपून्नगुणियकम्मो ‘पएस-उक्कस्स संतसामी उ’त्ति-उक्कोसपदेससामी भवति । ‘तस्सेव य’त्ति-णेरतियचरमसमते वट्टमाणस्स सामन्नेणं सव्वकम्माणं उक्कोसं पदेससंतकम्मं भवति । ‘उप्पि विणिग्गयस्स कासिं चि वण्णे हं’ति-जेसिं कम्माणं अतो विसेसो अत्थि तेसिं तओ नियग्गस्स जो विसेसो तं भणामि ॥२७॥

(मलय०)—तदेवं कृता साधनादिप्ररूपणा । सम्प्रति स्वामित्वं वक्तव्यम् । तच्च द्विधा-उत्कृष्टप्रदेशसत्कर्मस्वामित्वं जघन्यप्रदेशसत्कर्मस्वामित्वं च । तत्रोत्कृष्टप्रदेशसत्कर्मस्वामित्वमाह-‘संपुन्न’ त्ति । उत्कृष्टप्रदेशसत्कर्मस्वामी संपूर्णगुणितकर्मांशः सप्तमपृथिव्यां नारकश्चरमसमये वर्तमानः प्रायः सर्वासामपि प्रकृतीनामवगन्तव्यः । कासांचित्पुनः प्रकृतीनां तस्यैव संपूर्णगुणितकर्मांशस्य सप्तमपृथिव्या विनिर्गतस्योपरिष्ठात् विशेषोऽस्ति । ततस्तमहं ‘वर्णयामि’-वर्णयिष्यामि । ‘वर्त्तमानसामोप्ये वर्त्तमानवद्वे’ति (श्रीमलय०-३-४-८४) भविष्यति वर्तमानः ॥२७॥

(उ०)—तदेवं कृता साधनादिप्ररूपणा, अथ स्वामित्वमभिधानीयं, तच्च द्विधा-उत्कृष्टप्रदेशसत्कर्मस्वामित्वं जघन्यप्रदेशसत्कर्मस्वामित्वं चेति । तत्रोत्कृष्टप्रदेशसत्कर्मस्वामित्वमाह-उत्कृष्टप्रदेशसत्कर्मस्वामी सम्पूर्णगुणितकर्मांशः सप्तमावनौ चरमसमये वर्त्तमानो नारकः प्रायः सर्वासामपि प्रकृतीनां ज्ञातव्यः । कासाञ्चित्पुनः प्रकृतीनां तस्यैव सम्पूर्णगुणितकर्मांशस्य सप्तमावनेर्विनिर्गतस्योपरि विशेष-

कर्मप्रकृतिः

॥५९॥

(मलय०)—‘तस्सेव’ति । य एव पुरुषवेदोत्कृष्टप्रदेशसत्कर्मस्वामी तस्यैव संज्वलनाश्रित्वारः क्रोधादयः क्रमेण पुरुषवेदादिसत्क-
दलिकसर्वसंच्छोभे उत्कृष्टप्रदेशसत्कर्मणो भवन्ति । इयमत्र भावना—य एव पुरुषवेदोत्कृष्टप्रदेशसत्कर्मस्वामी यदा पुरुषवेदं सर्वसंक्रमेण
संज्वलनक्रोधे संक्रमयति तदा संज्वलनक्रोधोत्कृष्टप्रदेशसत्कर्मस्वामी । स एव यदा संज्वलनक्रोधं सर्वसंक्रमेण माने संक्रमयति तदा
संज्वलनमानोत्कृष्टप्रदेशसत्कर्मस्वामी । स एव संज्वलनमानं सर्वसंक्रमेण संज्वलनमायायां संक्रमयति तदा संज्वलनमायोत्कृष्टप्रदेश-
सत्कर्मस्वामी । स एव यदा संज्वलनमायां सर्वसंक्रमेण संज्वलनलोभे संक्रमयति तदा संज्वलनलोभोत्कृष्टप्रदेशसत्कर्मस्वामी । तथा
चतुरो वारान् मोहनीयमुपशमय्य गुणितकर्मांशः शीघ्रं क्षपणायोत्थितस्तस्य सूक्ष्मसंपरायगुणस्थानकचरमसमये वर्तमानस्य सातवेदनी-
योच्चैर्गोत्रयशःकीर्तिनामुत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म । यस्मादेतासु प्रकृतिषु श्रेण्यामारूढः सन् गुणसंक्रमेण प्रभूतान्यशुभप्रकृतिदलिकानि
संक्रमयति ततः सूक्ष्मसंपरायचरमसमये एतासामुत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म प्राप्यते । उक्तं च—“चउरुवसामिय मोहं जसुच्चसायाण सुहुमख-
वगंते । जं असुभपगइदलियाण संक्रमो होइ एयासु” ॥३१॥

(उ०)—य एव पुरुषवेदोत्कृष्टप्रदेशसत्कर्मस्वामी तस्यैव संज्वलनाश्रित्वारः क्रोधादयः क्रमेण पुरुषवेदादिदलिकसर्वसंच्छोभे उत्कृ-
ष्टप्रदेशसत्कर्मणो भवन्ति । अयमिह तात्पर्यार्थः—पुरुषवेदोत्कृष्टप्रदेशसत्कर्मस्वामी यदा पुरुषवेदं सर्वसंक्रमेण संज्वलनक्रोधे संक्रमयति
तदा संज्वलनक्रोधोत्कृष्टप्रदेशसत्कर्मस्वामी । स एव यदा संज्वलनक्रोधं सर्वसंक्रमेण संज्वलनमाने संक्रमयति तदा संज्वलनमानोत्कृ-
ष्टप्रदेशसत्कर्मस्वामी । स एव यदा संज्वलनमानं सर्वसंक्रमेण संज्वलनमायायां संक्रमयति तदा संज्वलनमायोत्कृष्टप्रदेशसत्कर्म-
स्वामी । स एव यदा संज्वलनमायां संज्वलनलोभे सर्वसंक्रमेण संक्रमयति तदा संज्वलनलोभोत्कृष्टप्रदेशसत्कर्मस्वामी । तथा चतुरो

सत्ता
उत्कृष्टप्रदे-
शसत्कर्म-
स्वामित्वं

॥५९॥

वारान् मोहनीयमुपशमय्य गुणितकर्माशस्य शीघ्रं क्षपणायोत्थितस्य राग्यन्ते-सूक्ष्मसम्परायगुणस्थानचरमसमये वर्तमानस्य सातवेदनी-
योच्चैर्गोत्रयशःकीर्त्तिनामुत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म, यत एतासु प्रकृतिषु श्रेण्यारूढः सन् गुणसंक्रमेण प्रभूतान्यशुभप्रकृतिदलिकानि संक्रमयति
ततः सूक्ष्मसम्परायचरमसमये एतासामुत्कृष्टप्रदेशसत्कर्म प्राप्यते ॥३१॥

देवणिरयाउगाणं जोगुक्कस्सेहिं जेट्ठगद्धाए । बद्धाणि ताव जावं पढमे समए उइन्नाणि ॥३२॥

(चू०)—देवनिरयाउगाणि उक्कोसतेण जोगुणं 'जेट्ठगद्धाए'त्ति-उक्कोसियाए द्वितिवंधगद्धाते बद्धाणि, 'ताव जावं
पढमे समते उदिन्नाणि'त्ति-जाव तस्स उदयस्स पढमसमतो ताव उक्कोसं पदेससंतं ॥३२॥

(मलय०)—'देवनिरयाउगाणं'ति । देवनारकायुषोरुत्कृष्टैर्योगैरुत्कृष्टया च बन्धाद्वया बद्धयोः सतोस्तावदुत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म प्राप्यते
यावत्प्रथमे समये उदीर्णे उदयप्राप्ते भवतः । किमुक्तं भवति-बन्धादारभ्योदयप्रथमसमयं यावदेवनारकायुषोरुत्कृष्टप्रकारेण बद्धयोरुत्कृष्टं
प्रदेशसत्कर्म भवति ॥३२॥

(उ०)—देवनारकायुषोरुत्कृष्टैर्योगैरुत्कृष्टया च बन्धाद्वया बद्धयोः सतोस्तावदुत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म प्राप्यते यावत् प्रथमे समये
उदीर्णे उदयप्राप्ते भवतः । बन्धादारभ्योदयप्रथमसमयं यावदेवनारकायुषोरुत्कृष्टप्रकारेण बद्धयोरुत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म भवति । परतस्तूद-
यादिनिर्जीर्णप्रदेशहानेर्नोत्कर्षप्राप्तिरिति भावः ॥३२॥

सेसाउगाणि णियगेसु चेव आगम्मपुव्वकोडीए । सायबहुलस्स अचिरा बंधंते जाव णोवट्टे ॥३३॥

(चू०)—'सेसाउगाणि'त्ति-तिरियमणुयाउगाणं 'णियगेसु चेव आगम्म'त्ति-अप्पप्पणो जातीते पुव्वकोडाउगं

कर्मप्रकृतिः

॥६०॥

उक्कोसिगाते [आउगं] बंधगद्धाते उक्कस्सगेणं जोगेणं बंधित्तु 'आगम्मपुव्वकोडीए'त्ति-पुव्वकोडायुगेसु अप्पप्पणो जातीसु उप्पन्नो । 'सायबहुलस्स'ति-सुहबहुलस्स बहुगा पोग्गला ण सडंतित्ति काउं । 'अचिरातो'त्ति-उप्पायातो अंतोमुहुत्ताउं मरिउ उक्कस्सं अन्नं परभवियं सजातिआउगं बंधंति, 'बंधेते'त्ति-तीसे आउगद्धा अंतिमे समते 'जाव णोवट्टे'ति-जाव उवट्टेतु णाढवेति आउगे बट्टे बितियसमते चेव उव्वट्टेउं आढवेति तंमि समते बट्टमाणस्स तिरियमणुयाउगाणं उक्कोसं पदेससंतं, दोण्हवि आउगाणं किंचूणं दलियं अत्थित्ति काउं ॥३३॥

(मलय०)—'सैसाउगाणि'त्ति शेषायुषी तिर्यङ्मनुष्यायुषी । 'पुव्वकोडीए'त्ति-पूर्वकोट्योपलक्षिते पूर्वकोटिप्रमाणे । उत्कृष्टया बन्धाद्वया उत्कृष्टैर्योगैर्बद्धे । बद्धा च निजकेषु भवेषु निजनिजभवे समागत्य सातबहुलः सन् ते आयुषी यथायोगमनुभवति । सुखितस्य हि न भूयांस आयुःपुद्गलाः परिसटन्तीति कृत्वा सातग्रहणं कृतम् । ततोऽचिरात् बन्धान्ते इति उत्पत्तिसमयाद्ध्वमन्तर्मुहूर्तमात्रमेव स्थित्वा मर्तुकामो जातः सन् उत्कृष्टया बन्धाद्वया उत्कृष्टैश्च योगैरन्यत् पारमविकं समानजातीयं मनुष्यो मनुष्यायुः, तिर्यङ् च तिर्यगायुर्बन्धाति । ततो बन्धान्तसमये यावन्नाद्याप्यपवर्तयति तावत्तस्य सातबहुलस्य मनुष्यस्य सतो मनुष्यायुषः, तिरश्चः सतस्तिर्यगायुष उत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म भवति । यतस्तस्य तदानीं स्वभवायुः किञ्चिद्दूनं परभवायुश्च समानजातीयं परिपूर्णदलिकमस्तीति कृत्वा, बन्धानन्तरं चायुर्वेद्यमानं द्वितीये समयेऽपवर्तयिष्यति, तत उक्त बन्धान्ते इति ॥३३॥

(उ०)—शेषायुषी तिर्यङ्मनुष्यायुषी, पूर्वकोट्येत्युपलक्षणे तृतीया, ततः पूर्वकोटिप्रमाणे इत्यर्थः, उत्कृष्टया बन्धाद्वयोत्कृष्टैश्च योगैर्बद्धे सती निजकभवेषु निजनिजभवे समागत्य यः सातबहुलः सन् यथायोगमनुभवति, सुखितस्य न प्रभूता आयुःपुद्गलाः

सत्ता
उत्कृष्टप्रदे-
शसत्कर्म-
स्वामित्वं

॥६०॥

वेदप्रदेशसत्कर्मस्वाम्यपि ज्ञेय इत्यर्थः । यं समयं—यस्मिन् समये पुनः स्त्रीवेदं पुरुषवेदे संप्रक्षेप्ता भवति ताहे—तदानीं पुरुषवेदस्यो-
त्कृष्टप्रदेशसत्कर्मस्वामी, गुणितकर्माशः क्षपकः पुरुषवेदे स्त्रीवेदस्य सर्वसंकमसमये तदुत्कृष्टप्रदेशसंकमस्वामीति निर्गलितोऽर्थः । उक्तं
च पञ्चसंग्रहेऽपि—“जो सब्बसंकमेण इत्थि पुरिसम्मि छुहइ सो सामी” इति ॥३०॥

तस्सेव उ संजलणा पुरिसाइकमेण सब्बसंच्छोभे । चउरुवसमित्तु खिप्पं रागंते सायउच्चजसा ॥३१॥

(चू०)—‘तस्सेव य संजलण’त्ति—तस्सेवत्ति जो पुरिसवेयस्स उक्कोसपदेससंतसामी सो चेव चउण्हं संजला-
णाणं उक्कोसपदेससंतसामी । ‘पुरिसाति कमेण सब्बसंच्छोभे’त्ति—जंमि समते पुरिसवेतो सब्बसंकमेण कोहसंज-
लणाए संकंतो भवति तंमि समते कोहसंजलणाते उक्कोसपदेससंतं भवति । तस्सेव जंमि समते कोहसंजलणा
माणसंजलणाए सब्बसंकमेण संकंता तंमि समते माणसंजलणा उक्कोसं पदेससंतं भवति । तस्सेव जंमि
समए माणसंजलणा मायासंजलणाए सब्बसंकमेण संकंता भवति तंमि समते मायासंजलणाए उक्कोसं
पदेससंतं । तस्सेव जंमि समते मायासंजलणा लोभसंजलणाए सब्बसंकमेण संकंता भवति तंमि समते
लोभसंजलणाए से उक्कोसं पदेससंतं । ‘चउरुवसमित्तु खिप्पं रागंते सायउच्चजस’त्ति—गुणियकम्मंसिगो चत्तारि
वारे कसाते उवसामेति, उवसामेत्तस्स बहुगा पुग्गला लब्भंतित्ति काउं ततो खिप्पमेव खवणाए अब्भुट्ठितो,
तस्स सुहुमरागस्स सुहुमरागचरिमसमते वट्टमाणस्स सायजसउच्चागोयाणं उक्कोसं पदेससंतं । चरिमसमतो
ताव गुणसंकमेण असुभकम्माइं संकमंतित्ति काउं ॥३१॥

कर्मप्रकृतिः

॥६१॥

क्रियनवकं देवद्विकं वैक्रियसप्तकं चेत्यर्थः, तत् बन्धेनापूर्य देवत्वाभिमुखस्तासां देवद्विकवैक्रियसप्तकरूपाणां नवप्रकृतीनामुत्कृष्टप्रदेश-
सत्कर्मस्वामी ॥३४॥

(उ०)—पूर्वकोटिपृथक्त्वं पूर्वकोटिसप्तकं यावत्संक्लिष्टाध्यवसायवशेन निरन्तरमापूर्य नरकद्विकं नरकगतिनरकानुपूर्वीरूपं भूयो
भूयो बन्धेन निश्चितं कृत्वा नरकाभिमुखे बन्धान्तसमये तस्य नरकद्विकस्योत्कृष्टप्रदेशसत्कर्मस्वामी भवति । तथा एवमनेनैव प्रकारेण
पूर्वकोटिपृथक्त्वं यावद् भोगभूमिषु च पल्योपमत्रयं यावद्विशुद्धाध्यवसायेन वैक्रियशेषनवकं वैक्रियैकादशकान्नरकद्विकापनयनेन देवद्वि-
कवैक्रियसप्तकलक्षणं बन्धेनापूर्य देवत्वाभिमुखस्तासां देवद्विकवैक्रियसप्तकरूपनवप्रकृतीनामुत्कृष्टप्रदेशसत्कर्मस्वामी भवति ॥३४॥

तमतमगो सव्वलहुं सम्मत्तं लभिय सव्वचिरमद्धं । पूरित्ता मणुयदुगं सवज्जरिसहं सबंधंते ॥३५॥

(चू०)—‘तमतमगो सव्वलहुं सम्मत्तं लद्धुं’ति-किं?-उप्पन्नो अंतोमुहुत्तेण संमत्तं लद्धुं ‘सव्वचिरमद्धं’ति-
इमातो अन्नो दीद्दो संमत्तकालो न होतित्ति तारिसं सम्मत्तकालं अणुपालिअ ‘पूरित्ता मणुयदुगं सवज्जरिसभं’-
तेत्तियं कालं मणुयदुगं वज्जरिसभं च पूरेत्तु ‘सबंधंते’ति-से काले मिच्छत्तं गहित्ति तम्मि समते मणुयदुगवज्ज-
रिसभाणं उक्कोसं पदेससंतं भवति ॥३५॥

(मलय०)—‘तमतमगो’ति । ‘तमतमगः’-सप्तमपृथ्वीनारकः । ‘सर्वलघु’-अतिक्षिप्रं जन्मानन्तरमन्तर्मुहूर्ते गते सतीत्यर्थः । सम्य-
क्त्वं लब्ध्वा । ‘सव्वचिरमद्धं’ ति-अतिदीर्घं कालं यावत् सम्यक्त्वमनुपालयन्, मनुष्यद्विकं वज्रर्षभनाराचसंहननं च बन्धेनापूर्य,
यतोऽनन्तरसमये मिथ्यात्वं यास्यति तस्मिन् समये बन्धाद्वाचरमभूते तयोर्मनुष्यद्विकवज्रर्षभनाराचसंहननयोरुत्कृष्टं प्रदेश-

सत्ता
उत्कृष्टप्रदे-
शसत्कर्म-
स्वामित्वं

॥६१॥

सत्कर्म भवति ॥३५॥

(उ०)—तमस्तमगः सप्तमपृथ्वीनारकः, सर्वलघु सर्वशब्दोऽत्यर्थे, अतिशीघ्रं जन्मानन्तरमन्तर्मुहूर्त्तमात्रे गते सतीत्यर्थः, सम्यक्त्वं लब्ध्वा सर्वचिराद्धमतीव दीर्घकालमन्तर्मुहूर्त्तो न त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमलक्षणं यावत्सम्यक्त्वमनुपालयंस्तावन्तं कालं मनुजद्विकं-वज्रर्षभनाराचसंहननं च बन्धेनापूर्य यस्मिन् समये मिथ्यात्वं यास्यति तस्मिन् समये बन्धाद्वाचरमभूते तयोर्मनुजद्विकवज्रर्षभनाराचसंहननयोरुत्कृष्टप्रदेशसत्कर्मस्वामी भवति ॥३५॥

सम्मदिद्विधुवाणं बत्तीसुदहीसयं चउक्खुत्तो । उवसामयित्तु मोहं खवेंतगे णियगबंधंते ॥३६॥

(चू०)—‘सम्मदिद्विधुवाणं’ति-से सम्मदिद्विणीं धुवबंधं पडुच्च, के ते ? भन्नति-पंचेदियजाति समचोरंससंढाणं पराघायं उस्सासं पसत्थविहायगति तसं बायरं पज्जत्तगं पत्तेयं सुस्सरं सुभगं आदेज्जं एएसिं बारसण्हं कम्माणं ‘बत्तीसुदहीसयं’ति-बे छावट्ठीतो सागरोवमाणं बंधित्तु ‘चउक्खुत्तो उवसामइत्तु मोहं’ति चत्तारि वारे चरित्त-मोहं उवसामेत्तु, उवसामणगहणं गुणसंकमेण बहुगा पोग्गला लब्धंतित्ति काउं, ‘खवेंतगे’ति-खवणाए अब्भुट्ठियस्स ‘णियगबंधंते’ति-अप्पणो बंधवोच्छेदकालसमयम्मि उक्कोसं पदेससंतं भवति ॥३६॥

(मलय०)—‘सम्मदिद्वि’ति । याः प्रकृतयः सम्यग्दृष्टीनां बन्धमाश्रित्य ध्रुवाः-पञ्चेन्द्रियजातिसमचतुरस्रसंस्थानपराघातोच्छ्वासप्रशस्तविहायोगतित्रसबादरपर्याप्तप्रत्येकसुस्वरसुभगादेयरूपा द्वादश तासां द्वात्रिंशदधिकसागरोपमाणां शतं यावद्बन्धेनोपचितानां चतुष्कृत्वश्चतुरो वारान् मोहनीयं चोपशमय्य, मोहनीयं हि उपशमयन् प्रभूतानि दलिकानि गुणसंकमेण संक्रमयतीति कृत्वा चतु-

कर्मप्रकृतिः

॥६२॥

ष्कृत्वो मोहोपशमग्रहणम् , ततः क्षपणायोद्यतस्य निजबन्धव्यवच्छेदकाले उत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म भवति ॥३६॥

(उ०)—सम्यक्त्वे सत्यवश्यं बन्धो यासां ताः सम्यग्दृष्टिध्रुवाः—पञ्चेन्द्रियजातिसमचतुरस्रसंस्थानपराधातोच्छ्वासप्रशस्तविहायोग-
तित्रसचतुष्कसुस्वरसुभगादेयरूपा द्वादश, तासां द्वात्रिंशदधिकसागरोपमशतं यावद्बन्धेनोपचितानां चतुष्कृत्वो मोहनीयमुपशमय्य
क्षपयतः क्षपणायोद्यतस्य निजकबन्धान्ते निजनिजबन्धव्यवच्छेदकाले उत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म भवति । इह मोहनीयमुपशमयन्नशुभप्रकृती-
नां प्रभूतानि दलिकानि गुणसंक्रमेणाधिकृतप्रकृतिषु संक्रमयतीति कृत्वा चतुष्कृत्वो मोहोपशमग्रहणम् ॥३६॥

ध्रुवबंधीण सुभाणं सुभथिराणं च नवरि सिग्घयरं । तित्थयराहारगतणू तेत्तीसुदही चिरचिया य ॥३७॥

(चू०)—‘ध्रुवबंधीण सुभाणं’ति—ध्रुवबंधीसु जे सुभा, के ते ? भण्णइ—तेजतिगसत्तगं सुभवण्णेक्कारसगं
अगुरुलहुगं णिमेणं एएसिं वीसाते कम्माणं, ‘सुभथिराणं च’त्ति—थिरसुभाणं च एवं चेव, चत्तारि वारे कसाते
उवसामेउं ‘णवरि सिग्घयरं’ति—लहु चेव खवणाए अब्भुट्टियस्स अप्पणो बंधवोच्छेयकालसमयम्मि उक्कोसं
पदेससंतं भवति । एएसिं कम्माणं गुणसेहीए खवगं सेहिं पवन्नस्स पदेसलम्भो बहुगो तेण बंधंतिमग्गहणं ।
‘तित्थगराहारगतणू तेत्तीसुदही चिरचिया य’त्ति—तित्थगरनामाते गुणियकम्मंसिगस्स दो पुब्बकोडिअहिगाणि
तेत्तीसं सागरोवमाणि पूरिय खवणाए अब्भुट्टियस्स अप्पणो बंधवोच्छेयकालसमते उक्कोससंतं भवति । आहा-
रसत्तगाणं ‘चिरचिय’त्ति—पुब्बकोडिदेसूणं भूयो भूयो बंधित्तु अंते खवणाए अब्भुट्टितो बंधवोच्छेयकालसमते
उक्कोसपदेससंतं भवति ॥३७॥

सत्ता
उत्कृष्टप्रदे-
शसत्कर्म-
स्वामित्वं

॥६२॥

परिशटन्तीति सातबहुलग्रहणम् , ततोऽचिराद्बन्धान्त इति, उत्पत्तिसमयादूर्ध्वमन्तर्मुहूर्त्तमात्रमेव स्थित्वा मर्तुकामस्य जातस्य सत उत्कृष्टया बन्धाद्व्योत्कृष्टैश्च योगैरन्यत्पारभविकं समानजातीयं मनुष्यस्य सतो मनुष्यायुस्तिरश्चः सतस्तिर्यगायुर्बन्धतो बन्धान्तसमय इत्यर्थः, यावन्नाद्याप्यपवर्त्तयति तावत्तस्य सातबहुलस्य मनुष्यस्य सतो मनुष्यायुषस्तिरश्चः सतस्तिर्यगायुष उत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म भवति । यतस्तस्य सातबाहुल्येन निर्जीर्णाल्पप्रदेशान्तर्मुहूर्त्तोनस्वभवायुः सर्व परभवायुश्च समानजातीयं परिपूर्णदलिकमस्तीति मिलितप्रदेशबाहुल्यं लभ्यते । बन्धानन्तरं चायुर्वेद्यमानं द्वितीयसमयेऽपवर्त्तयिष्यतीत्यत उक्तं बन्धान्त इति ॥३३॥

पूरित्तु पुव्वकोडीपुहुत्त नारयदुगस्स बंधंते । एवं पल्लतिगंते वेउव्वियसेसणवगम्मि ॥३४॥

(चू०)—‘पूरित्तु पुव्वकोडीपुहुत्त’ति—सत्तपुव्वकोडीओ णिरयगतिनिरयाणुपुव्वीतो बंधिउं संकिलेसबहुल-
त्तणेण ‘णारगदुगस्स बंधंते’त्ति—णिरयाभिमुहस्स से काले णेरतितो होति तंभि समते उक्कोसं पदेससंतं । ‘एवं
पल्लतिगंते’त्ति—एवमिति पुव्वुत्तं दरिसेति, सत्तपुव्वकोडीतो देवदुगे वेउव्वियसत्तगातिं पूरेत्तु नतो पलिओवम-
ट्टितितेसु भोगभूमिगेसु उप्पन्नो, तत्थ तिन्नि पलिओवमाणि एतेणेव पूरेत्तु से काले देवो भविस्सतित्ति संगते
वेउव्वियसेसणवगाणं उक्कोसं पदेससंतं भवति । सेसग्गहणं निरयदुगपडिसेहणत्थं ॥३४॥

(मलय०)—‘पूरित्तु’ति । ‘पूर्वकोटिपृथक्त्वं’ पूर्वकोटिसप्तकं यावत् संकिलष्टाध्यवसायवशेन ‘नरकद्विकं’ नरकगतिनरकानुपूर्वीलक्षणं
भूयो भूय आपूर्य बन्धेन निश्चितं कृत्वा नरकाभिमुखो बन्धान्तसमये नरकद्विकस्योत्कृष्टप्रदेशसत्कर्मस्वामी । तथा एवमनेनैव अका-
रेण पूर्वकोटिपृथक्त्वं यावत् भोगभूमिषु मध्ये पल्योवमत्रयं च यावद्विशुद्धाध्यवसायवशेन वैक्रियैकादशकात् नरकद्विकेऽपनीते शेषं यद्व-

कर्मप्रकृतिः

॥६३॥

चिरं अज्जिणित्तुं । किं भणियं होति ? भण्णइ-पुब्बकोडिपुहुत्तं विगलतिगं सुहुमतिगे बंधितु से काले अन्नहिं उववज्जिहत्ति तम्मि समए उक्कोसं पदेससंतं भवति । सेसाणं सव्वकम्माणं तमतम्मापुढविनेरतियस्स चैव उक्कोसं पदेससंतं भवति ॥३८॥

(मलय०)—‘तुल्ल’त्ति-नपुंसकवेदेन तुल्या एकेन्द्रियजातिस्थावरातपोद्योता वेदितव्याः । यथा नपुंसकवेदस्य ईशानदेवभवचरमसमये उत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्मोक्तं तथा एतेषामपि द्रष्टव्यमित्यर्थः । ‘विकलत्रिकं’ द्वित्रिचतुरिन्द्रियजातिरूपं, ‘सूक्ष्मत्रिकं’—सूक्ष्मापर्याप्तसाधारणरूपं, यदा पूर्वकोटिपृथक्त्वं यावत् तिर्यङ्मनुष्यभवैरर्जितं भवति तदा स्वबन्धान्तसमये तेषां तिर्यङ्मनुष्याणां तत् विकलत्रिकादिकमुत्कृष्टप्रदेशसत्कर्म भवति ॥३८॥

(उ०)—नपुंसकवेदेन तुल्या एकेन्द्रियजातिस्थावरातपोद्योता ज्ञेयाः, यथा नपुंसकवेदस्येशानदेवभवचरमसमये भूयो भूयो बन्धेनोपचितस्योत्कृष्टप्रदेशसत्कर्मोक्तं तथैतेषामपि वाच्यमित्यर्थः । तथा विकलत्रिकं द्वित्रिचतुरिन्द्रियजातिरूपं सूक्ष्मत्रिकं च सूक्ष्मापर्याप्तसाधारणरूपं, एताः षट् प्रकृतयो यदा तिर्यङ्मनुष्यभवैश्चिरचिताः पूर्वकोटिपृथक्त्वं यावदुपचिता भवन्ति तदा स्वबन्धान्तसमये तेषां तिर्यङ्मनुष्याणां ता उत्कृष्टप्रदेशसत्कर्माणो भवन्ति ॥३८॥

उक्कोसपदेससंतकम्मसामित्तं भणियं, इयाणिं जहन्नपदेससंतकम्मसामित्तं भण्णइ—

खवियंसयम्मि पगयं जहन्नगे नियगसंतकम्मंते । खणसंजोइयसंजोयणाण चिरसम्मकालंते ॥३९॥

(चू०)—‘खवियकम्मसिगम्मि’त्ति-खवियकम्मंसिगेण पगयं । कहं ? भण्णइ—जहणपदेससंतकम्मसामित्ते ।

सत्ता
उत्कृष्टप्रदे-
शसत्कर्म-
स्वामित्वं

॥६३॥

‘जहन्नगे’ति-जहन्नगं संतकम्मं ‘णियगसंतकम्मंते’ति-अप्पप्पणो संतकम्मस्स अंते भवति । एवं ताव सच्चैसिं सामित्तं भणियं । इयाणिं जेसिं कम्माणं विसेसो अत्थि ते भन्नति-‘खणसंजोजियसंजोयणाणं’ ति-खविय-कम्मंसिगो सम्मदिट्ठी अणंताणुबंधिणो विसंजोजेत्तु पुणो मिच्छत्तं गंतूण अंतोमुहुत्तं अणंताणुबंधी बंधित्तु पुणो सम्मतं पडिवन्नो ‘चिरसम्मकालंते’ति-बे छावट्ठीतो सम्मतं अणुपालेत्तु खवणाए अब्भुट्ठियस्स एगट्ठिति-सेसे वट्ठमाणस्स दुसमयकालट्ठितीयं जहण्णगं अणंताणुबंधीणं पदेससंतं भवति ॥३९॥

(मलय०)—तदेवमुक्तमुत्कृष्टप्रदेशसत्कर्मस्वामित्वम् । सम्प्रति जघन्यप्रदेशसत्कर्मस्वामित्वमाह-‘खवियं’ ति । जघन्यप्रदेशसत्कर्म-स्वामित्वे प्रकृतमधिकारः क्षपितकर्मांशेन । सूत्रे चात्र सप्तमी तृतीयार्थे वेदितव्या । ‘नियगसंतकम्मंते’ति-खखसत्ताचरमसमये । एवं तावत्सर्वकर्मणां सामान्येनोक्तम् । सम्प्रति पुनर्येषां कर्मणां विशेषोऽस्ति तानि पृथगेवाह-‘खण’इत्यादि । इह क्षपितकर्मांशेन सम्य-ग्दृष्टिना सता अनन्तानुबन्धिन उद्बलिताः । ततः पुनरपि मिथ्यात्वं गतेनान्तर्मुहूर्त्तं कालं यावदनन्तानुबन्धिनो बद्धाः । ततो भूयो-ऽपि सम्यक्तत्वं प्रतिपन्नः । तच्च सम्यक्तत्वं द्वे षट्षष्टी सागरोपमाणां यावत् अनुपाल्य क्षपणार्थमभ्युद्यतस्तस्यानन्तानुबन्धिनः क्षपयतो यदा एका स्थितिः स्वरूपापेक्षया समयमात्रावस्थाना, अन्यथा तु द्विसमयावस्थाना, शेषीभवति तदा तेषां जघन्यं प्रदेशसत्कर्म ॥३९॥

(उ०)—तदेवमुक्तमुत्कृष्टप्रदेशसत्कर्मस्वामित्वं, अथ जघन्यप्रदेशसत्कर्मस्वामित्वमाह-‘क्षपितांश’ इति सूत्रे सप्तम्यास्तृतीयार्थत्वा-त्क्षपितकर्मांशेन जघन्यके जघन्यप्रदेशसत्कर्मस्वामित्वे प्रकृतमधिकारः निजकसत्कर्मान्त इति स्वसत्ताचरमसमये, एवं तावत्सर्वकर्मणां सामान्येनोक्तम् । अथ येषां कर्मणां विशेषोऽस्ति तानि पृथगेवाह-‘खणे’त्यादि । इह क्षपितकर्मांशेन सम्यग्दृष्टिना सताऽनन्तानुबन्धिनः

कर्मप्रकृतिः

॥६४॥

उद्वलितास्ततः पुनरपि मिथ्यात्वं गतेन क्षणमन्तर्मुहूर्त्तकालं यावत्संयोजिता बद्धा ये संयोजना अनन्तानुबन्धिनस्तेषां ततो भूयोऽपि सम्बक्तुं प्रतिपन्नस्य तत्सम्यक्तत्वं चिरं द्वे षट्षष्टी सागरोपमाणां यावदनुपाल्य क्षणार्थमभ्युद्यतस्य क्षणकाले यदैका स्थितिः स्वरूपापेक्षया समयमात्रा कर्मत्वसामान्यापेक्षया तु द्विसमयमात्रा शेषा भवति तदा तेषां जघन्यं प्रदेशसत्कर्म ॥३९॥

उव्वलमाणीण उव्वलणा एगट्ठिई दुसामइगा । दिट्ठिदुगे बत्तीसे उदहिसए पालिए पच्छा ॥४०॥

(चू०)—उव्वलमाणीणं तेवीसाए पगतीणं अप्पप्पणो उव्वलणा कालंमि 'एगट्ठिति दुसामइग'त्ति-एगट्ठिति-अवसेसे दुसमयकालट्ठितिगे जहन्नगं पदेससंतं भवति । एयं सामन्नेण, विसेसोत्थ भण्णइ-‘दिट्ठिदुगे बत्तीसे उदहिसए पालिए पच्छा’ति-सम्मत्तसम्मामिच्छत्ताणं वे छावट्ठीतो सागरोवमाणं सम्मत्तं अणुपालेत्तु पच्छा मिच्छत्तं गतो चिरउव्वलणाए अप्पप्पणो उव्वलणाते आवलिगाते उवरिमं ट्ठितिखण्डगं संकममाणं संकंतं, उदयावलिया विज्जति जाव एगट्ठितिसेसे दुसमयकालट्ठितिगे जहन्नं पदेससंतं ॥४०॥

(मलय०)—‘उव्वलमाणीण’त्ति । उद्वल्यमानानां त्रयोविंशतिप्रकृतीनामुद्वलनकाले या एका स्थितिः स्वरूपापेक्षया समयमात्रावस्थाना, अन्यथा तु द्विसमयमात्रावस्थाना, सा तासां जघन्यं प्रदेशसत्कर्म । एतच्च सामान्येनोक्तम् । अत्रैव विशेषमाह-‘दिट्ठिदुग’ इत्यादि, द्वात्रिंशदधिकं सागरोपमाणां शतं यावत् सम्यक्तत्वनुपाल्य पश्चान्मिथ्यात्वं गतो मन्दोद्वलनया च पर्योपमासंख्येयभागमात्रप्रमाणया सम्यक्तत्वमिश्रे उद्वलयितुमारभते स्म । उद्वलयंश्च तदलिकं मिथ्यात्वे संक्रमयति । सर्वसंक्रमेण चावलिकाया उपरितनं सकलमपि दलिकं संक्रमितम् । आवलिकागतं च दलिकं स्तिबुकसंक्रमेण संक्रमयति । संक्रमयतश्च यदैका स्थितिः स्वरूपापेक्षया समयमा-

सत्ता
जघन्यप्रदे-
शसत्कर्म-
स्वामित्वं

॥६४॥

(मलय०)—‘ध्रुवबन्धीण’ति । याः शुभध्रुवबन्धिन्यः प्रकृतयस्तैजससप्तकशुभवर्णाद्येकादशकागुरुलघुनिर्माणरूपा विंशतिप्रकृतयः तासां शुभस्थिरयोश्च पूर्वोक्तेन प्रकारेणोत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म भावनीयम् । नवरं चतुष्कृत्वो मोहनीयोपशमानन्तरं शीघ्रतरं क्षपणायोद्य-
तस्येति वक्तव्यम् । शेषं तथैव । तथा तीर्थकरनाम्नो गुणितकर्मांशेन देशोनपूर्वकोटिद्विकाधिकानि त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमाणि यावद्वन्धेन पूरितस्य स्वबन्धान्तसमये उत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म । आहारकतनोराहारकसप्तकस्य तु चिरचितस्य देशोनपूर्वकोटिं यावत् भूयो भूयो बन्धे-
नोपचितस्य स्वबन्धव्यवच्छेदसमये उत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म ॥३७॥

(उ०)—शुभानां ध्रुवबन्धिनीनां तैजससप्तकशुभवर्णाद्येकादशकागुरुलघुनिर्माणरूपाणां विंशतिसंख्यानां शुभस्थिरयोश्च पूर्वोक्तेन प्रकारेणोत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म भावनीयम् । नवरं चतुष्कृत्वो मोहनीयोपशमानन्तरं शीघ्रतरं क्षपणाय समुद्यतस्येति वक्तव्यं, शेषं तथैव । तथा तीर्थकरनाम्नो गुणितकर्मांशेन त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमाणि पूर्वकोटिद्वयाधिकानि यावदिति पूरयित्वा व्याख्येयम् । बन्धेन पूरितस्य स्वबन्धान्तसमये उत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म । आहारकतनोराहारकसप्तकस्य तु चिरचितस्य—देशोनपूर्वकोटिं यावद्भूयो भूयो बन्धेनोपचितस्य स्वबन्धव्यवच्छेदसमये उत्कृष्टप्रदेशसत्कर्म ॥३७॥

तुल्ला नपुंसवेण्णेगिंदिए य थावरायवुज्जोया । विगलसुहुमतिया वि य नरतिरियचिरज्जिया होंति ॥३८॥

(चू०)—‘तुल्ला नपुंसवेण्णेगिंदिए य थावरायवुज्जोय’ति—नपुंसगवेदेण तुल्लाणि एगेंदियजाति थावरणामं आत-
वनामं उज्जोवं ईसाणदेवस्स चरिमसमते उक्कोसं पदेससंतं भवति । ‘विगलसुहुमतिया वि य’ति—विगलजातितो
विगलतिगा वुच्चंति, सुहुमअपज्जत्तगसाहारणाणि सुहुमतिगं वुच्चंति । ‘नरतिरियचिरज्जिय’ति—मणुयतिरिएहिं

कर्मप्रकृतिः

॥६५॥

(मलय०)—‘अंतिम’त्ति । ‘अन्तिमलोभः’-संज्वलनलोभः । ततः संज्वलनलोभयशःकीर्त्योश्चतुरो वारान् मोहनीयमनुपशमय्य मोह-
स्योपशममकृत्वा, उपशमश्रेणिमकृत्वेत्यर्थः, शेषाभिः क्षपितकर्माशक्रियाभिः क्षीणयोर्यथाप्रवृत्तकरणचरमसमये जघन्यं प्रदेशसत्कर्म
ज्ञेयम् । मोहनीयोपशमे हि क्रियमाणे गुणसंक्रमेण प्रभूतं दलिकमवाप्यते, न च तेन प्रयोजनमिति कृत्वा मोहनीयोपशमनप्रतिषेधः॥

(उ०)—अन्तिमलोभयशसोः संज्वलनलोभयशःकीर्त्योः चतुरो वारान्मोहमनुपशमय्योपशमश्रेणिमकृत्वेत्यर्थः, शेषाभिः क्षपितक-
र्माशक्रियाभिः क्षीणयोः यथाप्रवृत्तकरणचरमसमये जघन्यं प्रदेशसत्कर्म ज्ञेयम् । मोहनीये उपशम्यमाने हि गुणसंक्रमोपनीतं प्रचुरं
दलिकं प्राप्यते, न च तेनेह प्रयोजनमिति कृत्वा मोहनीयोपशमनप्रतिषेधः ॥४१॥

वेउव्विक्कारसगं खणबधं गते उ नरयजिट्ठिट्ठि । उव्वट्ठित्तु अबंधिय एगेंदिगए चिरुव्वलणे ॥४२॥

(चू०)—‘विउव्विक्कारसगं’ति-णरयदुगदेवदुगवेउव्वियसत्तगं एए एक्कारस, एसि पुव्वुव्वलियाणं खवियक-
म्मंसिगेण ‘खणबधं’ति-अंतोमुहुत्तं बंधित्तु ‘गते उ णिरयजिट्ठिट्ठिति’त्ति-उक्कोसट्ठितिएसु णेरतिएसु उववण्णो ।
‘उव्वट्ठित्तु अबंधिय’त्ति-ततो उव्वट्ठित्तु पंचेंदिएसु उपन्नो तहिं पि वेउव्वेक्कारसगं अबंधिय ‘एगेंदिगए’त्ति-
एगेंदिएसु उपपन्नो ‘चिरुव्वलणे’त्ति-तस्स दीहकालेणं उव्वलेंतस्स एगट्ठित्तिसेसं जं दुसमयकालट्ठितिगं जहन्नगं
पदेससंतं ॥४२॥

(मलय०)—‘वेउव्विक्कारसगं’ति । नरकद्विकदेवद्विकवैक्रियसप्तकरूपं वैक्रियैकादशकं पूर्वं क्षपितकर्माशेनोद्वलितम् । ततो भूयोऽप्य-
न्तर्मुहूर्तं कालं यावद्बद्धम् । ततो ज्येष्ठस्थितौ नरकेऽप्रतिष्ठानाभिधाने नरको जातः । तत्र च सता तेन तत् वैक्रियैकादशकं त्रयस्त्रिंशत्सा-

सत्ता
जघन्यप्रदे-
शसत्कर्म-
स्वामित्वं

॥६५॥

गरोपमाणि यावत् विपाकतः संक्रमतश्च यथायोगमनुभूतम् । ततो तिर्यक्पञ्चेन्द्रियेषु मध्ये समुत्पन्नः । तत्र च वैक्रियैकादशकस्य भूयोऽपि बन्धो न कृतः, तथाविधाध्यवसायाभावात् । तत एकेन्द्रियो जातः । स च तद्वैक्रियैकादशकं चिरोद्वलनया उद्वलयितुं लग्नः । चिरोद्वलनया चोद्वलयतः सतो यदैका स्थितिः स्वरूपापेक्षया समयमात्रावस्थाना, अन्यथा तु द्विसमयमात्रावस्थाना शेषीभवति तदा तस्य वैक्रियैकादशकस्य जघन्यं प्रदेशसत्कर्म ॥४२॥

(३०)—नरकद्विकदेवद्विकवैक्रियसप्तकरूपं वैक्रियैकादशकं पूर्वं क्षपितकर्मांशेनोद्वलितम् । ततो भूयोऽपि क्षणमन्तर्मुहूर्त्तकालं यावद्वद्धम् । ततो ज्येष्ठस्थितौ नरकेऽप्रतिष्ठानाभिधनरकावासे गतस्तत्र च सता तेन तद्वैक्रियैकादशकं त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमाणि यावद्विपाकतः संक्रमतश्च यथायोगमनुभूतम् । ततो नरकादुद्वृत्य-निर्गत्य तिर्यक्पञ्चेन्द्रियेषु मध्ये समुत्पन्नस्तत्र च तथाविधाध्यवसायाभावाद्वैक्रियैकादशकस्य भूयो न बन्धं कृतवान्, तत एकेन्द्रियेषु गतस्तत्र च तद्वैक्रियैकादशकं चिरोद्वलनयोद्वलयितुं लग्नस्तस्य चिरोद्वलनया तदुद्वलयतः सतो यदैका स्थितिः स्वरूपापेक्षया समयमात्रावस्थानाऽन्यथा तु द्विसमयमानाऽवशिष्यते तदा तस्य वैक्रियैकादशकस्य जघन्यं प्रदेशसत्कर्म भवति ॥४२॥

मणुयदुगुच्चागोए सुहुमक्खणवद्धगेसु सुहुमतसे । तित्थयराहारतणू अप्पद्धा बंधिया सुचिरं ॥४३॥

(चू०)—‘मणुयदुगुच्चागोए’त्ति-खवियकम्मंसिगो मणुयदुगं उच्चागोयं च उव्वलिय ‘सुहुमक्खणवद्धगेसु’त्ति-सुहुमेणं अंतोमुहुत्तबद्धाणं, ‘सुहुमतसे’त्ति-तेउवाउ गहिया, ततो कालं करेत्तु तेउवाउसु उव्वन्नस्स अप्पप्पणो चिरउव्वलणे एगद्वित्तिसेसे दुसमयकालद्वित्तिगं मणुयदुगुच्चागोयाणं जहन्नगं पदेससंतं । ‘तित्थयराहारतणू अप्पद्धा

कर्मप्रकृतिः

॥६६॥

बंधिया सुचिर'त्ति-तित्थकरनामस्स खवियकम्मंसिगेण तप्पाउग्गं जहन्नजोगिणा जा पढमसमते लया बद्धा तं जहन्नगपदेससंतं । अन्ने भणंति-तित्थकरनामाते अप्पद्धा बंधियत्ति अप्पकालं चउरासीती वाससहस्साणि सातिरेगाणि बंधिउ केवली जातो पुब्बकोडिदेसूणं केवलपरियागं अणुपालिय अजोगिकेवलस्स चरिमसमते बट्टमाणस्स खवियकम्मंसिगस्स जहन्नयं पदेससंतं । आहारतणूत्ति आहारगसत्तगं 'अप्पद्धा बंधिया सुचिरं'त्ति-आहारसत्तगं थोवं कालं बंधित्तु मिच्छत्तं गतो, ततो दीहेण उब्बलणकालेण उब्बलेंतस्स आवलिया चरिमसमते एगट्टित्तिसेसे दुसमयकालट्टित्तियं जहन्नयं पदेससंतं । सेसाणं सामन्नेण अप्पप्पणो चरिमसमते जहन्नयं पदेससंतसामित्तं भणियं ॥४३॥

(मलय०)—'मणुय'त्ति । मनुष्यद्विकमुच्चैर्गोत्रं च पूर्वं सूक्ष्मत्रसेन क्षपितकर्माशेनोद्वलितम् । ततः 'सुहुमखणवद्गोसु'त्ति-सूक्ष्मेण सूक्ष्मैकेन्द्रियेण पृथिव्यादिना सता क्षणमन्तर्मुहूर्तकालं यावत् भूयोऽपि बद्धम् । ततः सूक्ष्मत्रसेषु तेजोवायुषु मध्ये समुत्पन्नः । तत्र च चिरोद्वलनया उद्वलयितुं लग्नः । उद्वलयतश्च यदा तेषामेका स्थितिर्द्विसमयमात्रावस्थाना शेषीभवति तदा तयोर्मनुष्यद्विकोच्चैर्गोत्रयोः सूक्ष्मक्षणवद्गोर्जघन्यं प्रदेशसत्कर्म । तथा तीर्थकरनाम 'अप्पद्धा बंधिय'त्ति-अल्पं कालं चतुरशीतिवर्षसहस्राणि सातिरेकाणि यावद्बद्धा केवली जातः, ततः 'सुचिरं'त्ति-प्रभूतं कालं देशोनपूर्वकोटिरूपं यावत् केवलपरियाय परिपालयायोगिकेवलिनः सतः क्षपितकर्माशस्य चरमसमये वर्तमानस्य तीर्थकरनाम्नो जघन्यं प्रदेशसत्कर्म । अन्ये तु ब्रुवते-तीर्थकरनाम्नः क्षपितकर्माशेन तत्प्रायोग्यजघन्ययोगिना प्रथमसमये या लता बद्धा सा जघन्यं प्रदेशसत्कर्म । 'आहारतणु'त्ति-आहारकतनूपलक्षितमाहारकसप्तकम् । 'अप्पद्धा बंधिय'

सत्ता
जघन्यप्रदे-
शसत्कर्म-
स्वामित्वं

॥६६॥

त्रावस्थाना, अन्यथा तु द्विसमयमात्रावस्थाना, तदा तयोः सम्यक्त्वमिश्रयोर्जघन्यं प्रदेशसत्कर्म ॥४०॥

(उ०)—उद्वल्यमानानामुद्वलनप्रकृतीनामनन्तानुबन्धिनां प्रागुक्तत्वात्तद्वर्जितानामाहारकसप्तकवैक्रियसप्तकदेवद्विकमनुजद्विकनरक-
द्विकसम्यक्त्वसम्यङ्मिथ्यात्वौचैर्गोत्रलक्षणानां त्रयोविंशतिसंख्यानामुद्वलनकाले यैका स्थितिः स्वरूपापेक्षया समयमात्रा सा तासां जघन्यं
प्रदेशसत्कर्म। एतच्च सामान्येनोक्तं, अत्रैव विशेषमाह—‘दिट्ठिदुग’इत्यादि, द्वात्रिंशदधिकं सागरोपमाणां शतं यावत्सम्यक्त्वमनुपाल्य
पश्चान्मिथ्यात्वं गतस्ततश्च पल्योपमासंख्येयभागमात्रकालप्रमाणया मन्दोद्वलनया सम्यक्त्वमिश्रे उद्वलयितुं लग्नः, उद्वलयंश्च तदलिकं
मिथ्यात्वे संक्रमयति, सर्वसंक्रमेण चावलिकाया उपरितनं सकलमपि दलिकं संक्रमितं, आवलिकागतं च दलिकं स्तिबुकसंक्रमेण
संक्रमयति, तत्संक्रमव्यापारे च यदैका स्थितिः स्वरूपापेक्षया समयमात्रावस्थाना, कर्मत्वमात्रमधिकृत्य तु द्विसमयमात्रा शेषा भवति,
तदा तयोः सम्यक्त्वमिश्रयोर्जघन्यं प्रदेशसत्कर्म ॥४०॥

अंतिमलोभजसाणं मोहं अणुवसमइत्तु खीणाणं । नेयं अहापवत्तकरणस्स चरमम्मि समयम्मि ॥४१॥

(चू०)—‘अंतिमलोभजसाणं’-लोभसंजलणजसकित्तीणं, ‘मोहं अणुवसमइत्तु’-चरित्तमोहणिज्ज अणुवस-
मित्तु सेसिगाहि खवियकम्मंसिगकिरियाहि ‘खीणाणं’-ति-थोगीकयाणं दलियाणं चरित्तमोहं उवसामित्तस्स
बहुगा पोग्गला गुणसंकमेण लब्भत्ति तम्हा सेट्ठिवज्जणं [ण] इच्छिज्जति । ‘णेयं अहापवत्तकरणस्स चरिमंमि
समयम्मि’-ति-अहापवत्तकरणस्स चरिमसमते च वट्ठमाणस्स लोभसंजलणजसाणं जहन्नगं पदेससंतं भवति,
परओ दलियं तु गुणसंकमेण वड्ढितित्ति काउं ॥४१॥

कर्मप्रकृतिः

॥६७॥

फड्डुगा भवन्ति । कहं ? भण्णइ- अभवसिद्धियपातोर्गं जहन्नगं पदेससंतकम्मं काऊण तसेसु उववन्नो । तत्थ देशविरतिं विरतिं च बहुयातो वारातो लद्धूण चत्तारि वारे कसाते उवसामेऊण ततो पुणो एगिंदियाएसु उप्पन्नो, तत्थ पलिओवमस्स असंखेज्जतिभाग अत्थिऊणं पुणो तसेसु उप्पन्नो । तत्थ खवणाए अब्भुद्धितो तस्स चरिमे द्वितिखण्डगे अवगते उदयावलियाए गलंतीए एगद्वितीसेसाए आवलियाए दुसमयकालद्वितीयं तहिं जहन्नगं पदेससंतं भवति । एयं सव्वजहन्नयं पदेससंतं । सव्वजहन्नतो पदेससंते एगे कम्मखण्डपोगगले पक्खित्ते अन्नं पदेससंतं तम्मि ठितिविसेसे लब्भति । एवं एक्केक्कं पक्खिवमाणस्स [सुए सुत्तगणिट्ठाणाणि] (पएससंतकम्मट्ठाणाणि) अणंताणि तम्मि द्वितिविसेसे लब्भंति जाव गुणियकम्मंसिगस्स तम्मि द्वितिविसेसे उक्कोसं पदेससंतं । एनो उक्कोसतरं तम्मि द्वितिविसेसे अन्नं पदेससंतं नत्थि । एयं एक्कं फड्डुगं । दोसु द्वितिविसेसेसु एएणेव उवाएण बितियं फड्डुगं । तिसु द्वितिविसेसेसु ततियं फड्डुगं । एवं जाव आवलियाए समऊणाते जत्तिया समया तत्तियाणि फड्डुणाणि, चरिमस्स द्वितिखण्डस्स चरिमसंछोभसमयं आदि काउं जाव अप्पप्पणो उक्कोसगं पदेससंतं ताव एयं पि एगफड्डुगं सव्वद्वितिगयं जहासंभवेण । एएण समं आवलियसमयतुल्ला फड्डुगा । एसा फड्डुगपरूवणा इमेसिं कम्माणं, तं जहा-थीणगिद्वितिगं मिच्छत्त आतिमा बारस कसाया तेरसणामं एएसिं एगूणतीसाए कम्माणं अंतिमखवणकाले उदयो णत्थि, एएसिं कम्माणं आवलियाए जत्तिया समया तत्तिया समया ततिया फड्डुगा ॥

(मलय०)—तदेवमुक्तं जघन्यप्रदेश सत्कर्मस्वामित्वं, संप्रति प्रदेशसत्कर्मस्थानप्ररूपणार्थमाह-‘चरमावलिय’त्ति । ‘चरमा’-सर्वा-

सत्ता
प्रदेशसत्क-
र्मस्थान-
प्ररूपणा

॥६७॥

न्तिमा या क्षपणकाले आवलिका तां प्रविष्टा गुणश्रेणिर्यासां प्रकृतीनां अस्ति, न च उदयः, तासां सत्यानर्द्धित्रिकमिथ्यात्वाद्वादश-
 कषायनरकद्विकतिर्यग्विद्वकपञ्चेन्द्रियजातिवर्जजातिचतुष्टयातपोद्योतस्थावरसूक्ष्मसाधारणरूपाणामेकोनत्रिंशत्संख्यानामावलिकायां यावन्तः
 समयास्तावन्ति स्पर्धकानि भवन्ति । खलुशब्दो वाक्यालङ्कारे । तुरेवकारार्थः । आवलिकासमयसमान्येवेत्यर्थः । इयमत्र भावना-
 अभव्यप्रायोग्यजघन्यप्रदेशसत्कर्मयुक्तस्त्रसेषु मध्ये समुत्पन्नः । तत्र च सर्वविरतिं देशविरतिं चानेकशो लब्ध्वा चतुरश्र वारान्
 मोहनीयमुपशमय्य भूयोऽप्येकेन्द्रियेषु मध्ये समुत्पन्नः । तत्र च पल्योपमासंख्येयभागमात्रं कालं यावत् स्थित्वा मनुष्येषु मध्ये
 समुत्पन्नः । तत्र च क्षपणायामभ्युद्यतः । तस्य चरमे स्थितिखण्डकेऽपगते सति चरमावलिकायां स्तिबुकसंक्रमेण क्षीयमाणायां यदा
 एका स्थितिर्द्विसमयमात्रावस्थाना शेषीभवति तदा सर्वजघन्यं यत् प्रदेशसत्कर्म तत् प्रथमं प्रदेशसत्कर्मस्थानम् । तत एकस्मिन् पर-
 माणौ प्रक्षिप्ते सति अन्यत् द्वितीयं प्रदेशसत्कर्मस्थानं भवति । ततो द्वयोः परमाण्वोः प्रक्षिप्तयोरन्यतृतीयं प्रदेशसत्कर्मस्थानम् । त्रिषु
 परमाणुषु प्रक्षिप्तेषु अन्यत् । एवमेकैकपरमाणुप्रक्षेपेण प्रदेशसत्कर्मस्थानानि नानाजीवापेक्षयाऽनन्तानि तावद्वाच्यानि यावत्तस्मिन्नेव
 चरमे स्थितिविशेषे गुणितकर्मांशस्योत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्मस्थानं भवति । अत ऊर्ध्वमन्यत्प्रदेशसत्कर्मस्थानं न प्राप्यते । तत इदमेकं
 स्पर्धकम् । इदं तु चरमस्थितिमधिकृत्य । एवं द्वयोश्चरमस्थित्योर्द्वितीयं स्पर्धकं वक्तव्यम् । तिसृषु च स्थितिषु तृतीयम् । एवं ताव-
 द्वाच्यं यावत्समयोनावलिकासमयप्रमाणानि स्पर्धकानि भवन्ति । तथा चरमस्थितिघातस्य चरमं प्रक्षेपमादिं कृत्वा पश्चानुपूर्व्यां प्रदे-
 शसत्कर्मस्थानानि यथोत्तरं वृद्धानि तावद्वाच्यानि यावदात्मीयमात्मीयमुत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म, यत एतावदेतदपि सकलस्थितिगतं यथासं-
 भवमेकं स्पर्धकं विवक्ष्यते । तत एतेन स्पर्धकेन सहावलिकासमयप्रमाणानि स्पर्धकानि भवन्ति ॥४४॥

कर्मप्रकृतिः

॥६८॥

(३०)—तदेवमुक्तं जघन्यप्रदेशसत्कर्मस्वामित्वं, अथ प्रदेशसत्कर्मस्थानप्ररूपणां चिकीर्षुः स्पर्धकप्ररूपणामाह—चरमा सर्वान्तिमा या क्षपणकाले आवलिका तां प्रविष्टा गुणश्रेणिर्यासां प्रकृतीनामस्ति, न चोदयः, तासां स्त्यानर्द्धित्रिकमिध्यात्वप्रथमद्वादशकषायनरकद्विकतिर्यग्विकाद्यजातिचतुष्टयातपोद्योतस्थावरसूक्ष्मसाधारणरूपाणामेकोनत्रिंशत्संख्यानामावलिकायां यावन्तः समयास्तत्समान्येव खलु स्पर्धकानि भवन्ति । तुरेवकारार्थः । खलुर्वाक्यालङ्कारे । अयमिह भावार्थः—अभव्यप्रायोग्यजघन्यप्रदेशसत्कर्मयुक्तस्त्रसेषु मध्ये समुत्पद्य तत्र देशविरतिं सर्वविरतिं वाऽनेकवारं लब्ध्वा चतुरो वारान्मोहनीयमुपशमय्य भूयोऽप्येकेन्द्रियेषु मध्ये समुत्पद्य तत्र च पल्योपमासंख्येयभागमात्रं कालं यावत्स्थित्वा ततो मनुष्येषु मध्ये समुत्पन्नः सन् यः शीघ्रं क्षपणार्थमभ्युद्यतस्तस्य चरमे स्थितिखण्डकेऽपगते सति चरिमावलिकायां स्तिबुकसंक्रमेण क्षीयमाणायां यावदेका स्थितिर्द्विसमयमात्रा शेषीभवति तदा सर्वजघन्यं यत्प्रदेशसत्कर्म तत्प्रथमं प्रदेशसत्कर्मस्थानं, तत एकपरमाणुप्रक्षेपे द्वितीयं, द्विपरमाणुप्रक्षेपे तृतीयं, एवं यथोत्तरमेकैकपरमाणुप्रक्षेपेण नानाजीवापेक्षयाऽनन्तानि प्रदेशसत्कर्मस्थानानि वाच्यानि, यावत्तस्मिन्नेव चरमे स्थितिविशेषे गुणितकर्मांशस्योत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्मस्थानं भवति । तदूर्ध्वमन्यत्प्रदेशसत्कर्मस्थानं न प्राप्यत इतीदमेकं स्पर्धकम् । इदं तु चरमस्थितिमाधिकृत्यैकस्थितिकं स्पर्धकम् । एवं द्वयोश्चरमस्थित्योः शेषीभूतयोर्द्विस्थितिकं द्वितीयं स्पर्धकं वक्तव्यं, तिसृषु च स्थितिषु त्रिस्थिकं तृतीयं, एवं तावद्वाच्यं यावत्समयोनावलिकासमयप्रमाणानि स्पर्धकानि भवन्ति । अत्र समयोनावलिकाप्रमाणं स्पर्धकं सर्वोत्कृष्टं, एकस्थितिकं सर्वजघन्यं, द्वित्रादिकासु च स्थितिषु शेषीभूतासु मध्यममिति विवेकः । तथा चरमस्थितिघातस्य चरमप्रक्षेपमादिं कृत्वा पश्चानुपूर्व्या यथोत्तरं वृद्धानि प्रदेशसत्कर्मस्थानानि तावद्वाच्यानि यावन्निजनिजमुत्कृष्टप्रदेशसत्कर्म । तत एतावदप्येतन्निखिलस्थितिगतं यथास्वमुक्तप्रकृतीनामेकं स्पर्धकं विवक्ष्यते । तत एतेन स्पर्ध-

सत्ता
प्रदेशसत्क-
र्मस्थान-
प्ररूपणा

॥६८॥

त्ति-अल्पकालं बद्धा मिथ्यात्वं गतः, ततः 'सुचिरं' ति-चिरोद्वलनया उद्वलयतः सतो यदा एका स्थितिर्द्विसमयमात्रावस्थाना शेषीभवति तदा तस्य जघन्यं प्रदेशसत्कर्म ॥४३॥

(उ०)—मनुष्यद्विकोच्चैर्गोत्रं च पूर्वं सूक्ष्मत्रसेन क्षपितकर्मांशेनोद्वलितं ततः सूक्ष्मेण-सूक्ष्मैकेन्द्रियेण पृथिव्यादिना सता क्षणमन्तर्मुहूर्तकालं यावद्भूयोऽपि बद्धं, ततः सूक्ष्मत्रसेषु तेजोवायुषु मध्ये समुत्पन्नस्तत्र च चिरोद्वलनया मनुष्यद्विकोच्चैर्गोत्रे उद्वलयितुं लग्नः, उद्वलयतश्च तयोर्यदैका स्थितिर्द्विसमयमात्राऽवशिष्यते तदा तयोः सूक्ष्मक्षणबद्धयोर्जघन्यं प्रदेशसत्कर्म । तथा तीर्थकरनामाल्पाद्दमल्पकालं चतुरशीतिवर्षसहस्राणि सातिरेकाणि यावद्बद्धा यः केवली जातः, ततः सुचिरमतिप्रभूतं कालं देशोनपूर्वकोटिरूपं यावत्केवलपर्यायं परिपाल्यायोगिकेवलिभावे वर्तमानस्य क्षपितकर्मांशस्य चरमसमये तीर्थकरनाम्नो जघन्यं प्रदेशसत्कर्म । अन्ये त्वाहुः-तीर्थकरनाम्नः क्षपितकर्मांशेन तत्प्रायोग्यजघन्ययोगिना सता प्रथमसमये बद्धा या लता सा जघन्यं प्रदेशसत्कर्म । आहारकतनुरित्याहारकसप्तकं तदल्पकालं बद्धा मिथ्यात्वं गतस्य सुचिरमिति चिरोद्वलनयोद्वलयतः सतो यदैका स्थितिर्द्विसमयमात्रावस्थाना शेषीभवति तदा तस्य जघन्यं प्रदेशसत्कर्म प्राप्यते ॥४३॥

इयाणि पदेससंतट्टाणविगप्पणिरूवणत्थं भण्णति-

चरमावलियपविट्ठा गुणसेढी जासिमत्थि न य उदओ । आवलिगासमयसमा तासिं खलु फडुगाइं तु ॥४४॥

(चू०)—'चरिमावलिय'त्ति-अंतिमावलिया तं पविट्ठा गुणसेढी जेसिं कम्माणं अत्थि 'ण य उदओ' उदओ विणत्थि । 'आवलियासमयसम'त्ति-आवलियाए जत्तिया समयया तत्तिया 'तासिं खलु फडुगाइं तु'त्ति-तेसिं कम्माणं

कर्मप्रकृतिः

॥६९॥

संजलणतिगे चेवं अहिगाणि य आलियाए समएहिं । दुसमयहीणेहिं गुणाणि जोगट्टाणाणि कसिणाणि ॥
 (चू०)—‘संजलणतिगे चेवं’ति—कोहमाणमायासंजलणाणं एवं चेव । किं भणियं होति ? भण्णइ—जाव पढम-
 द्वितीते आवलियासेसाए द्वितीखण्डगादीणं एगं पि णत्थि सव्वे वोच्छिन्ना, तम्मि वोच्छेयसमते दुसमऊण
 दुयावलिय बद्धं दलियं अत्थि, उदयावलियागयं च समऊणं अत्थि, अन्नं नत्थि किंचि त्तं, आवलियागयस्स दलि-
 यस्स जा भावणा पुव्वुत्तं गाहाते भणिया सा चेव भावणा समऊणावलियापढमद्वितीगयस्स दलियस्स काय-
 व्वा । अहिगाणि य आवलियाए समएहि समयहीणाहिति, कहं ? भण्णति—चरिमसमयं कोहवेयगेण सव्व-
 जहन्नगे तप्पाउग्गे जोगे वट्टमाणाणं जं कम्मं बद्धं तं कम्मं आवलियाए गयाते य संकामेति । तं संकामिज्जमाणं र
 कसिणाते आवलियाए कसिणं संकामियं होति । दुचरिमसमए कोहवेयगेण जं बद्धं तंपि आवलियातियं
 अन्नाए आवलियाचरिमसमते अकम्मी होहिति, चरिमसमए कोहवेयगेण बद्धं तंपि आवलियातीयं ततियाते
 चरिमसमये अकम्मी होति, एवं जाव आवलियामेत्तचरिमकोहवेयगेण बद्धं वितियावलियाचरिमसमते अकम्मी
 होति, दुचरिमावलियातो चरिमसमते जं बद्धं तंपि आवलियादीतं वितियावलियाए चरिमसमते अकम्मी
 होति । एवं जाव दुचरिमावलियाए पढमसमये बद्धं आवलियाए गयाए परपगतिं संकामिउं आवलियामेत्तेण
 कालेण कोहवेयगस्स चरिमसमते अकम्मी होइ, पढमद्वितीते आवलियावसेसाते कोहस्स बंधवोच्छेओ । अहवा
 दुचरिमावलियाए वितियसमते बद्धं आवलियावसेसाते पढमद्वितीते पढमसमते अकम्मी होति । एवं जाव

सत्ता
प्रदेशसत्क-
र्मस्थान-
प्ररूपणा

॥६९॥

दुचरिमावल्याए चरिमसमते बद्धं पढमद्वितीते दुचरिमसमते अकम्मी होति । कोहवेयगचरिमावल्याते पढमसमते बद्धं पढमद्वितीते चरिमसमए अकम्मी होइ । कोहवेयगचरिमावल्याए बितियसमयबद्धं पढमद्वितीते गयाए बितियसमते अकम्मी होति । तम्हा दूसमयूणा(वलियं) ततियमेत्तबद्धल्याए पढमद्वितीते वोच्छिन्नाए अच्छति, लताकालं पडुच्च समऊणावलियमेत्तो कालो, तं दलियं पडुच्च पराणुभावे दीसति, अप्पणुभावे णत्थि, तेण दुसमऊणावलियासमयमेत्ता लया अत्थि । 'गुणाणि जोगट्टाणाणि'त्ति-जं चरिमसमयकोहवेयगेण जहन्नगजोगेण बद्धं तं आवल्याए गयाते परपगति संकामेति, तं संकामिज्जमाणं संकामिज्जमाणं बितियावल्याए चरिमसमते संकामियं होति, तस्स संकामिज्जमाणस्स जं बितियावल्याए चरिमसमते संकामिज्जिहिति ण ताव संकामिज्जति तं कोहसंजलणाए जहन्नगं पदेससंतं । एवं बितियजोगट्टाणेण बद्धं चरिमसमयकोहवेयगेण तं पि तहेव चरिमसमय असंकामियं बितियं संतट्टाणं । एवं जाव चरिमसमयकोहवेयगेण चेव उक्कस्सजोगेण बद्धं तंपि तहेव चरिमसमयअसंकामियं अंतिमं संतट्टाणं । एवं जहन्नगजोगट्टाणं आदि काऊणं जत्तियाणि जोगट्टाणाणि तत्तियाणि संतकम्मट्टाणाणि एगंमि द्वितिविसेसे लब्भंति । एयं एकं फड्डुगं । दुचरिमसमयकोहवेयगेण जहन्नजोगिणा बद्धं तं पि जहा चरिमसमयबद्धं तहा भावेयव्वं जाव तत्तियाणि संतकम्मट्टाणाणि दोसु वि द्वितिविसेसेसु लब्भंति । एयं पि एकं फड्डुगं । एवं तिचरिमसमयकोहवेयगेण बद्धं तहेव भावियव्वं, नवरि तिसु द्वितिविसेसेसु लब्भंति, एयं पि एकं फड्डुगं । एवं आवल्याए दुसमऊणाए जत्तिया समया तेसु जातो लयातो बद्धातो तातो

कर्मप्रकृतिः

॥७०॥

सञ्वातो एवं भावेयञ्वाओ । एवं जोगट्टाणाणि आवलियासमएहि दुसमऊणेहिं पडुपन्नाणि जत्तियाणि तत्ति-
याणि फड्डगाणि पढमट्टितीए वोच्छिन्नाए लब्धंति । जोगट्टाणाणं च एक्कगदुगतिगचउक्कादीहिं संजोगेहिं
गुणिया अणेगभेयाउ उप्पज्जंति । ४५॥

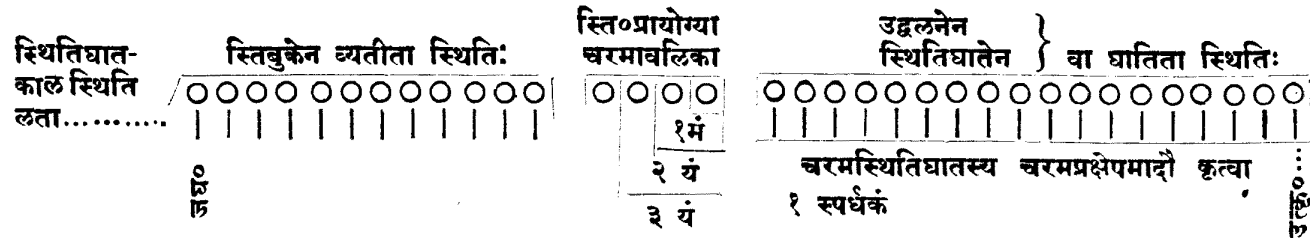
(मलय०)—‘संजलणतिगे’त्ति । ‘संज्वलनत्रिके’—क्रोधमानमायारूपे एवं—पूर्वोक्तेन प्रकारेण स्पर्धकानि वाच्यानि । इयमत्र भावना-
क्रोधादीनां प्रथमस्थितिर्यावदावलिकाशेषा न भवति तावत् स्थितिघातरसघातबन्धोदयोदीरणाः प्रवर्तन्ते । आवलिकाशेषायां तु
प्रथमस्थितौ व्यवच्छिद्यन्ते । ततोऽनन्तरसमये समयोनावलिकागतं समयद्वयोनावलिकाद्विकबद्धं च सदस्ति, अन्यत् सर्वं क्षीणम् ।
तत्र समयोनावलिकागतस्य दलिकस्य स्पर्धकभावना यथा प्राक् कृता तथात्रापि कर्तव्या । यच्च समयद्वयोनावलिकाद्विकबद्धं दलिकमस्ति
तस्यान्यथा स्पर्धकभावना क्रियते, पूर्वप्रकारेणात्र स्पर्धकस्वरूपस्याप्राप्यमाणत्वात् । अथोच्येत कथं स्थितिघातरसघातबन्धोदयोदीर-
णाव्यवच्छेदानन्तरसमये समयद्वयोनावलिकाद्विकबद्धमेव दलिकमस्ति न शेषमिति ज्ञायते ? उच्यते—इह चरमसमयक्रोधादिवेदकेन
यद्बद्धं दलिकं तद्बन्धावलिकातीतमावलिकामात्रेण कालेन निरवशेषं संक्रमयति । तथा च सत्यावलिकाचरमसमये स्वरूपापेक्षयाऽ-
कर्मी भवति । द्विचरमसमयवेदकेन यद्बद्धं तदपि च बन्धावलिकायामतीतायामन्येनावलिकामात्रेण कालेन संक्रमयति । आवलिका-
याश्चरमसमये अकर्मी भवति । एवं यत्कर्म यस्मिन् समये बद्धं तत्तस्मात्समयादारभ्य द्वितीयावलिकाचरमसमयेऽकर्मी भवति । तथा च
सति बन्धाद्यभावप्रथमसमये समयद्वयोनावलिकाद्विकबद्धमेव सत्प्राप्यते, न शेषम् । तथाहि—तत्त्वतोऽसंख्यातसमयात्मिकाप्यावलिका
किलासत्कल्पनया चतुःसमयात्मिका कल्प्यते । ततो बन्धादिव्यवच्छेदचरमसमयादर्वाक् अष्टमे समये यद्बद्धं तद्बन्धावलिकायां

सत्ता
प्रदेशसत्क-
र्मस्थान-
प्ररूपणा

॥७०॥

केन सहितानि पररूपान्तःप्रवेशगलितैकसमयकचरमैकस्थितिकादीन्यावलिकासमयप्रमाणानि स्पर्धकानि भवन्ति ॥४४॥

२९ अनुदयवतीनाम्
२३ उद्वलनयोग्यानां च } प्रदेशसत्तास्पर्धकस्य चित्रम्

अत्र आवलिका ४ समयात्मिका
१ व्यतीता स्थितिः

स्थितिसंप्राप्तिका रेखा

एवं चरमावलिकायामेकोनावलिकाप्रमाणानि स्पर्धकानि यथा-३,
चरमप्रक्षेपमादौ कृत्वा स्पर्धकमेकं च मिलने संपूर्णावलिका
प्रमाणानि (४) स्पर्धकानि जातानि

कर्मप्रकृतिः

॥७१॥

इदं तृतीयं स्पर्धकम् । एवं समयद्वयोनावलिकाद्विके यावन्तः समयास्तावन्ति स्पर्धकानि भवन्ति । तत आह—‘अहिगाणि य आवलिगां’ इत्यादि । योगस्थानानि कृत्स्नानि समस्तानि समुदायैकरूपतया विवक्षितानि सकलयोगस्थानसमुदाय इत्यर्थः, आवलिकागतैः समयैः समयद्वयहीनैर्गुण्यन्ते । गुणिते सति यावन्तः सकलयोगस्थानसमुदायास्तावन्ति प्रथमस्थितौ व्यवच्छिन्नायामधिकानि स्पर्धकानि भवन्ति । तथाहि—बन्धादिव्यवच्छेदानन्तरसमये समयद्वयोनावलिकाद्विकसमयप्रमाणानि स्पर्धकानि प्राप्यन्ते । एतच्चानन्तरमेव भावितम् । बन्धादिव्यवच्छेदादूर्ध्वं च प्रथमस्थितिरावलिकामात्रा तिष्ठति । ततस्तस्यामावलिकामात्रायां प्रथमस्थितौ संक्रमेण व्यवच्छिद्यमानायां परत आवलिकासमयप्रमाणानि स्पर्धकानि अन्यत्र संक्रमेण व्यवच्छिद्यन्ते । अत एव च तानि पृथक् न गुण्यन्ते । ततस्तेषु व्यवच्छिन्नेषु प्रथमस्थितौ च व्यवच्छिन्नायां शेषाणि समयद्वयोनावलिकासमयप्रमाणान्येवाधिकानि प्राप्यन्ते, नान्यानीति ॥४५॥

(उ०)—संज्वलनत्रिके क्रोधमानमायारूपे एवं पूर्वोक्तेन प्रकारेण स्पर्धकानि वाच्यानि । अयमिह तात्पर्यार्थः—क्रोधादीनां प्रथमस्थितिर्यावदावलिका शेषा न भवति तावत् स्थितिघातरसघातबन्धोदयोदीरणाः प्रवर्तन्ते, आवलिकाशेषायां तु प्रथमस्थिताववतिष्ठमानायां ता व्यवच्छिद्यन्ते, ततोऽनन्तरसमये समयोनावलिकागतं समयद्वयोनावलिकाद्विकबद्धं च सदस्ति, अन्यत्सर्वं क्षीणं, तत्र समयोनावलिकागतदलिकस्पर्धकभावना प्राग्वदेव कर्तव्या । समयद्वयोनावलिकाद्विकबद्धदलिकस्य पुनरन्यथा स्पर्धकभावना क्रियते, सत्कर्मवृद्धिप्रकाराद्वन्धकृतवृद्धिप्रकारस्यान्यथाभावात् प्रागुक्तरीत्याऽत्र स्पर्धकस्वरूपस्याप्राप्यमाणत्वात् । अथ कथं स्थितिघातरसघातबन्धोदयोदीरणव्यवच्छेदानन्तरं समयद्वयोनावलिकाद्विकबद्धमेव सदस्ति, न शेषमिति प्रतीतिपथमायाति ? उच्यते—इह चरमसमयक्रोधादिवे-

सत्ता
प्रदेशसत्क-
र्मस्थान-
प्ररूपणा

॥७१॥

दकेन यद्बद्धं दलिकं तद्वन्धावलिकोत्तीर्णं सदावलिकामात्रेण कालेन निरवशेषं संक्रम्यमाणमावलिकाचरमसमये स्वरूपापेक्षयाऽकर्मतां नीयते, द्विचरमसमयक्रोधादिवेदकेन च यद्बद्धं तदपि बन्धावलिकायामतीतायामन्येनावलिकामात्रेण कालेन संक्रम्यमाणमावलिकाचरमसमयेऽकर्मतां नीयते । एवं यत्कर्म यस्मिन् समये बद्धं तत्तस्माद्वितीयसमयादारभ्य द्वितीयावलिकाचरमसमयेऽकर्मी भवति । तथा च बन्धाद्यभावप्रथमसमये समयद्वयोनावलिकाद्विकबद्धमेव सत्प्राप्यते, न शेषं, यत आवलिकाया असत्कल्पनया चतुःसमयात्मिकायाः कल्पने बन्धादिव्यवच्छेदसमयादर्वागष्टमे समये बद्धं चतुःसमयात्मिकायां बन्धावलिकायां परिगलितायामन्यया चतुःसमयात्मिकायाऽऽवलिकयाऽन्यत्र संक्रम्यमाणं चरमसमये बन्धादिव्यवच्छेदसमयरूपे सर्वात्मनाऽन्यत्र संक्रमितत्वात् स्वरूपेण न प्राप्यते । सप्तमसमये च यद् बद्धं तच्चतुःसमयात्मिकायामावलिकायां परिक्षीणायामन्यया चतुःसमयात्मिकायाऽऽवलिकयाऽन्यत्र सङ्क्रम्यमाणं बन्धादिव्यवच्छेदानन्तरसमये सर्वात्मनाऽन्यत्र सङ्क्रमितत्वात् स्वरूपेण न प्राप्यते । षष्ठादिसमयबद्धं तु प्राप्यते । ततो बन्धादौ व्यवच्छिन्ने सत्यनन्तरसमये समयद्वयोनावलिकाद्विकबद्धमेव सत्, नान्यदिति । तत्र बन्धादिकं यस्मिन् समये भवति तदग्रिमसमये च न भवति तस्मिन् बन्धादिव्यवच्छेदसमये जघन्ययोगिना सता यद्बद्धं तस्य बन्धावलिकायामतीतार्यामन्यया आवलिकयाऽन्यत्र सङ्क्रम्यमाणस्य चरमसमये यदलिकं सङ्क्रमयिष्यति तत्संज्वलनक्रोधस्य जघन्यं प्रदेशसत्कर्मस्थानम् । एवं द्वितीययोगस्थानवर्तिना बन्धादिव्यवच्छेदसमये यद्बद्धं तदलिकं चरमसमये द्वितीयं प्रदेशसत्कर्मस्थानम् । एवमुत्तरोत्तरयोगस्थानानुसरणेन तावद्वाच्यं यावदुत्कृष्टयोगस्थानवर्तिना सता बन्धादिव्यवच्छेदसमये यद्बद्धं तदलिकं चरमसमये सर्वोत्कृष्टमन्तिमं प्रदेशसत्कर्मस्थानम् । एवं जघन्ययोगस्थानादारभ्योत्कृष्टयोगस्थानपर्यन्तं यावन्ति योगस्थानानि भवन्ति तावन्ति बन्धादिव्यवच्छेदसमयबद्धस्य दलिकस्य प्रदेशसत्क-

कर्मप्रकृतिः

॥७२॥

र्मस्थानान्यपि चरमसमये प्राप्यन्ते, इदमेकं स्पर्धकम् । एवं बन्धादिव्यवच्छेदद्विचरमसमये जघन्ययोगादिना यद्बध्यते तत्रापि द्वितीयावलिकाचरमसमये प्रागिव तावन्ति प्रदेशसत्कर्मस्थानानि भावनीयानि । केवलं स्थितिद्वयभावीनि तान्यवसेयानि, तदानीं बन्धादिव्यवच्छेदचरमसमयबद्धस्यापि दलिकस्य द्विसमयस्थितिकस्य प्राप्यमाणत्वात्, इदं द्वितीयं स्पर्धकम् । एवं बन्धादिव्यवच्छेदत्रिचरमसमये जघन्ययोगादिना यद्बद्धं तस्यापि द्वितीयावलिकाचरमसमये प्रागिव तावन्ति प्रदेशसत्कर्मस्थानानि भवन्ति । नवरं तानि स्थितित्रयभावीन्यवबोद्धव्यानि, तदानीं बन्धादिव्यवच्छेदचरमसमयबद्धस्यापि दलिकस्य त्रिसमयस्थितिकस्य द्विचरमसमयबद्धकर्मसत्कस्यापि दलिकस्य द्विसमयस्थितिकस्य प्राप्यमाणत्वात्, इदं तृतीयं स्पर्धकम् । एवं समयद्वयोनावलिकाद्विके यावन्तः समयास्तावन्ति स्पर्धकानि भवन्ति । एवं संज्वलनमानमाययोरपि तावन्ति स्पर्धकानि प्रत्येकं वाच्यानि । तत आह—‘अहिगाणीत्यादि’ । योगस्थानानि योगस्थानकृतप्रदेशसत्कर्मस्पर्धकानि कृत्स्नानि समुदितानि विवक्षितानि आवलिकासमयैर्द्वाभ्यां समयाभ्यामूनैर्गुणानीति गुणितान्यधिकानि प्राप्यन्ते । तथाहि—बन्धादिव्यवच्छेदानन्तरसमये समयद्वयोनावलिकाद्विकसमयप्रमाणान्यवाप्यन्ते स्पर्धकानि । तदा च प्रथमायां स्थितावनुदयावलिकैका शेषीभूताऽवतिष्ठते, द्वितीयस्थितौ च द्विसमयहीनद्वयावलिकाप्रमाणमुत्कृष्टं स्पर्धकमस्ति । यदा तु प्रथमस्थितिसत्कानुदयावलिका प्रकृत्यन्तरेषु सङ्क्रम्यमाणा निःशेषा व्यवच्छिन्ना भवति तदा परतोऽपि द्वितीयस्थितिगतावलिकाऽन्यत्र सङ्क्रमेण व्यवच्छिद्यमाना व्रुट्यति । तत एकावलिकाप्रमाणानि स्पर्धकान्यन्यत्र सङ्क्रमद्वारा व्रुटितत्वात् पृथङ् न गण्यन्त इति तेषु प्रथमस्थितौ च व्यवच्छिन्नायां शेषाणि समयद्वयोनावलिकासमयप्रमाणान्येवाधिकानि प्राप्यन्ते, नान्यानीति ॥४५॥

सत्ता
प्रदेशसत्क-
र्मस्थान-
प्ररूपणा

॥७२॥

चतुःसमयात्मिकायामतीतायां अन्यया चतुःसमयात्मिकया आवलिकया अन्यत्र संक्रम्यमाणं चरमसमये बन्धादिव्यवच्छेदचरमसमय-
रूपे सर्वथा स्वरूपेण न प्राप्यते, अन्यत्र सर्वात्मना संक्रमितत्वात् । सप्तमे समये यद्बद्धं तच्चतुःसमयात्मिकायामावलिकायामतिक्रा-
न्तायामन्यया चतुःसमयात्मिकया अन्यत्र संक्रम्यमाणं बन्धादिव्यवच्छेदानन्तरसमये स्वरूपेण न प्राप्यते, सर्वात्मनाऽन्यत्र संक्रमित-
त्वात् । शेषषष्ठादिसमयबद्धं तु प्राप्यते । ततो बन्धादौ व्यवच्छिन्ने सति अनन्तरसमये समयद्वयोनावलिकाद्विकबद्धमेव सत् प्राप्यते,
नान्यदिति । तत्र बन्धादिव्यवच्छेदसमये जघन्ययोगिना सता यद्बद्धं तस्य बन्धावलिकायामतीतायामन्यया आवलिकयाऽन्यत्र संक्र-
म्यमाणस्य चरमसमये यत् संक्रमयिष्यति न तावत्संक्रमयति तत् संज्वलनक्रोधस्य जघन्यं प्रदेशसत्कर्मस्थानम् । एवं द्वितीययोगस्था-
नवर्तिना बन्धादिव्यवच्छेदसमये यद्बद्धं तस्यापि दलिकं चरमसमये द्वितीयं प्रदेशसत्कर्मस्थानम् । एवं तावद्वाच्यं यावदुत्कृष्टयोगस्थान-
वर्तिना सता बन्धादिव्यवच्छेदसमये यद्बद्धं तस्य दलिकं चरमसमये सर्वोत्कृष्टमन्तिमं प्रदेशसत्कर्मस्थानम् । एवं जघन्यं योगस्थान-
मादिं कृत्वा यावन्ति योगस्थानानि भवन्ति तावन्ति प्रदेशसत्कर्मस्थानान्यपि चरमसमये प्राप्यन्ते, इदमेकं स्पर्धकम् । एवं बन्धादि-
व्यवच्छेदद्विचरमसमये जघन्ययोगादिना यद्बध्यते तत्रापि द्वितीयावलिकाचरमसमये प्रागिव तावन्ति प्रदेशसत्कर्मस्थानानि भावनी-
यानि । केवलं स्थितिद्वयभावीनि तानि प्रतिपत्तव्यानि, बन्धादिव्यवच्छेदचरमसमये बद्धस्यापि दलिकस्य तदानीं द्विसमयस्थितिकस्य
प्राप्यमाणत्वात् । इदं द्वितीयं स्पर्धकम् । एवं बन्धादिव्यवच्छेदत्रिचरमसमये जघन्ययोगादिना यद्बध्यते तत्रापि द्वितीयावलिकाचर-
मसमये प्रागिव तावन्ति प्रदेशसत्कर्मस्थानानि भवन्ति । नवरं स्थितित्रयभावीनि तानि भावनीयानि, तदानीं बन्धादिव्यवच्छेदचर-
मसमयबद्धसत्कस्यापि दलिकस्य त्रिसमयस्थितिकस्य द्विचरमसमयबद्धसत्कस्यापि दलिकस्य द्विसमयस्थितिकस्यापि प्राप्यमाणत्वात् ।

कर्मप्रकृतिः

॥७३॥

वेणुसु फड्गदुगं अहिगा पुरिसस्स बे उ आवलिया । दुसमयहीणा गुणिया जोगट्टाणेहि कसिणेहिं ॥४६॥
 (चू०)—‘वेणुसु फड्गदुगं’ति—नपुंसगवेयइत्थिवेयपुरिसवेणुसु दो फड्गगाणि । कहं ? भणति—अभवसिद्धि-
 यपाउग्गेण पदेससंतकम्मेण तसेसु उप्पन्नो । तत्थ देसविरतिं संजयं चत्ति बहुसो बहुसो लद्धूण चत्तारि वारे
 कसाते उवसामेऊण बे छावट्ठीते सम्मत्तं अणुपालेऊण अपडियसंमत्तो नपुंसगवेण खवगसेहिं पडिवन्नो, तेण
 नपुंसगवेयपढमठिति ए दुचरिमसमते वट्टमाणेण नपुंसकवेयउवरिमठितीते चरिमठितिखंडगं संछुभमाणं संछुद्धं
 तं संछुद्धे णपुंसगवेदे पढमठितीते चरिमसमते तस्स नपुंसगस्स जहन्नगं नपुंसगवेयपदेससंतकम्मं । ततो पदेसुत्तरं
 पदेसुत्तरं निरंतराणि पदेससंतट्टाणाणि जाव गुणियकम्मंसिगस्स उक्कोसपदेससंतं । एयं एगं फड्गं । चरिमठिति
 खंडगस्स चरिमसमते जहन्नगं पदेससंतं आदिं काऊण जाव उक्कोसगं पदेससंतकम्मं निरंतराणि अणंताणि
 ट्टाणाणि, एयं पि एगं फड्गं । एवं बे फड्गगाणि नपुंसगवेयस्स । अहवा जाव पढमठिति य अत्थि ताव एकं फड्गं,
 वितियट्ठितीए खीणाए पढमठितीए एगट्ठितिसेसाए वितियं फड्गं । एए दो फड्गगा । एवं इत्थिवेयस्स वि दो
 फड्गगा । पुरिसवेयस्स वि एगउदयट्ठितिसेसे वितियट्ठितिगयं दलियं संकामिज्जमाणं संकामियं भवति । तत्थ
 चरिमसमयपुरिसवेयगस्स पदेसुत्तराणि अणंताणि ट्टाणाणि निरंतराणि लब्भंति, एयं एगं फड्गं । दुचरिम-
 समयपुरिसवेयगस्स अपच्छिमठितिखंडगस्स चरिमसमए जहन्नगं पदेससंतं आदि काऊण जाव अप्पणो
 उक्कोसं पदेससंतं निरंतराणि ट्टाणाणि लब्भंति । एयं बीयं फड्गं । ‘अहिगा पुरिसस्स बे उ आवलिया दुसम-

सत्ता
प्रदेशसत्क-
र्मस्थान-
प्ररूपणा

॥७३॥

यहीण' ति एयस्स निदरिसणं भण्णइ-पढमसमयपुरिसवेयअवेयगस्स केवतियातो पुरिसवेयसंतलयातो बद्धातो ? भण्णइ-जावतिया दोण्हं आवलियाणं दुसमयूणाणं समया तावतियातो पढमसमयपुरिसवेयअवेयस्स पुरिसवेयसंतलयातो संतं । कहं ? भण्णइ-चरिमसमयपुरिसवेयगेण बद्धं तं अवेयगस्स बितियातो आवलियातो दुचरिमसमते दीसति, चरिमसमए अकम्मी होइ । जं दुचरिमसमयपुरिसवेयगेण बद्धं तं अवेयगस्स बितियाए आवलियाए तिचरिमसमते दीसति, दुचरिमसमये अकम्मी होइ ण दीसति । एवं एएण कमेण णेयव्वं । जं आवलियापढमसमयसवेयगेण बद्धं तं अवेयगस्स पढमावलियाए चरिमसमते अकम्मी होति । एवं जाव सवेय-गस्स दुचरिमाते आवलियाए पढमसमते बद्धं तं चरिमसमयवेयगस्स अकम्मी होति । तीसे चेव दुचरिमाए सवे-यगावलियाए बितियसमते बद्धं तं पढमसमयअवेयगस्स अकम्मी होति । एएण हेऊणा पढमसमयगस्स दुसम-यूणदुयावलियसमयमेत्ता पुरिसवेयसंतलया लब्भंति । जं चरिमसमयपुरिसवेयगेण जहन्नजोगिणा बद्धं तं आवलियादीयं खविउमाहत्तो, तं खविज्जमाणं बितियावलियाए चरिमसमते खवियं होति, तस्स खविज्जमाणस्स जं बितियावलियाए चरिमसमते खविज्जिहिति न ताव खविज्जति तं पुरिसवेयस्स जहन्नगं पुरिससंतं । एवं बितियजोगट्टाणेणं बद्धं चरिमसमयपुरिसवेयगेण तं पि तहेव चरिमसमये अखवियं संतट्टाणं । एवं जाव चरिम-समयपुरिसवेयगेण चेव उक्कस्सजोगिणा बद्धं तं तहेव चरिमसमय अखवियं अंतिमं संतट्टाणं । एवं जहन्नग-जोगट्टाणं आदि काऊण जत्तियाणि जोगट्टाणाणि तत्तियाणि पदेससंतट्टाणाणि । एवं जहा कोहसंजलणाए

कर्मप्रकृतिः

॥७४॥

विकल्पो दरिसिओ तहा चेव भाणियव्वं । 'गुणिया जोगट्ठाणेहिं कसिणेहिं'ति-एवं जोगट्ठाणाणि दोहिं आवलि-
याहिं दुसमयऊणाहिं पडुप्पन्नाणि एत्तियाणि अवेयगस्स फड्डुगाणि लब्भन्ति ॥४६॥

(मलय०)—'वेएसु'त्ति । 'वेदेषु' स्त्रीवेदपुरुषवेदनपुंसकवेदेषु प्रत्येकं द्वे द्वे स्पर्धके भवतः । कथमिति चेत्, उच्यते-कश्चिज्जन्तुरभवसि-
द्धिकप्रायोग्यजघन्यप्रदेशसत्कर्म त्रसेषु मध्ये समुत्पन्नः । तत्र देशविरतिं सर्वविरतिं च बहुशो लब्ध्वा चतुरश्र वारान् मोहनीयमुप-
शमय्य द्वात्रिंशदधिकं च सागरोपमाणां शतं यावत्सम्यक्तन्मनुपाल्याप्रतिपतितसम्यक्त्यो नपुंसकवेदेन क्षपकश्रेणिमारूढः । ततो नपुंस-
कवेदस्य प्रथमस्थितौ द्विचरमसमये वर्तमाने उपरितनस्थितिखण्डमन्यत्र संक्रमितम् । तथा सति उपरितनी स्थितिः सर्वात्मना निर्ले-
पीकृता । ततः प्रथमस्थितौ चरमसमये सर्वजघन्यं यत् प्रदेशसत्कर्म तत् प्रथमं प्रदेशसत्कर्मस्थानम् । तत एकस्मिन् परमाणौ प्रक्षिप्ते
सति द्वितीयं प्रदेशसत्कर्मस्थानम् । परमाणुद्वयप्रक्षेपे च तृतीयम् । एवं नानाजीवापेक्षया एकैकपरमाणुवृद्ध्या प्रदेशसत्कर्मस्थानानि
अनन्तानि तावद्वाच्यानि यावद्गुणितकर्मांशस्योत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्मस्थानम् । इदमेकं स्पर्धकम् । ततो द्वितीयस्थितौ चरमखण्डे संक्रम्य-
माणे चरमसमये पूर्वोक्तप्रकारेण सर्वजघन्यं यत् प्रदेशसत्कर्मस्थानं तत् आदि कृत्वा नानाजीवापेक्षया यथासंभवमुत्तरोत्तरवृद्ध्या निर-
न्तरप्रदेशसत्कर्मस्थानानि तावद्वाच्यानि यावद्गुणितकर्मांशस्योत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्मस्थानम् । तानि द्वितीयं स्पर्धकम् । अथवा यावत्प्रथमा
स्थितिर्द्वितीया च स्थितिर्विद्यते तावदेकं स्पर्धकम् । द्वितीयस्थितौ च क्षीणायां प्रथमस्थितौ शेषीभूतायां समयमात्रायां द्वितीयं स्पर्ध-
कमिति । एवं प्रकारद्वयेन स्त्रीवेदस्यापि स्पर्धकद्वयं भावनीयम् । पुरुषवेदस्य पुनः स्पर्धकद्वयमेवं भावनीयम्-उदयचरमसमये जघन्यं
प्रदेशसत्कर्म आदि कृत्वा नानाजीवापेक्षया एकैकपरमाणुवृद्ध्या निरन्तरं प्रदेशसत्कर्मस्थानानि तावद्वाच्यानि यावद्गुणितकर्मांशस्यो-

सत्ता
प्रदेशसत्क-
र्मस्थान-
प्ररूपणा

॥७४॥

कर्मप्रकृतिः

॥७५॥

चरमसमये प्रागुक्तक्षपितकर्मांशप्रकारेण सर्वजघन्यं यत्प्रदेशसत्कर्मस्थानं तदादि कृत्वा नानाजीवानपेक्ष्य यथायोगमुत्तरोत्तरवृद्ध्या निरन्तरं प्रदेशसत्कर्मस्थानानि तावद्वाच्यानि यावद्गुणितकर्मांशस्योत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्मस्थानम् । तावन्ति तानि द्वितीयं स्पर्धकम् । अथवा यावत्प्रथमा स्थितिर्द्वितीया च स्थितिर्विद्यते तावदेकं स्पर्धकं, द्वितीयस्थितौ च चरमसंछोभेन क्षीणायां प्रथमस्थितौ समयमात्रायां शेफीभूतायां द्वितीयं स्पर्धकम् । एवमेव प्रकारद्वयेन स्त्रीवेदस्यापि स्पर्धकद्वयं भावनीयम् । पुरुषवेदे तु स्पर्धकद्वयमित्थं भावनीयम्—उदयचरमसमये जघन्यं प्रदेशसत्कर्म आदि कृत्वा नानाजीवापेक्ष्यैकैकपरमाणुवृद्ध्या निरन्तरं प्रदेशसत्कर्मस्थानानि तावद्वाच्यानि यावद्गुणितकर्मांशस्योत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्मस्थानम्, एतानि च सर्वाण्यनन्तानि, एतान्येकं स्पर्धकम् । तथोदयचरमसमये द्वितीयस्थितौ चरमखण्डे संक्रम्यमाणे सर्वजघन्यप्रदेशसत्कर्मस्थानमादि कृत्वा प्राग्वद्द्वितीयं स्पर्धकं वाच्यम् । किंच 'अहिगा पुरिसस्सेत्यादि'—पुरुषवेदस्याधिकान्यपि स्पर्धकानि भवन्ति । कियन्तीति चेद्, उच्यते—द्वे आवलिके द्विसमयहीने, प्रथमायास्तृतीयार्थत्वात् द्विसमयहीनाभ्यां द्वाभ्यामावलिकाभ्यां गुणितानि, योगस्थानैः कृत्स्नैः—तृतीयायाः प्रथमार्थत्वात् कृत्स्नानि योगस्थानानि, आवलिकाद्विकसमयैर्द्विरूपहीनैर्गुणिता यावन्तः सकलयोगस्थानसमुदायास्तावन्ति स्पर्धकान्यधिकानि भवन्ति, समयद्वयहीनावलिकाद्विकसमयप्रमाणान्यधिकानि भवन्तीत्यर्थः । तथाहि—पुरुषवेदस्य बन्धोदयादिव्यवच्छेदे जाते सति समयद्वयोनावलिकाद्विकबद्धं दलिकं विद्यते । ततोऽवेदकस्य सतः संज्वलनत्रिकोक्तप्रकारेण योगस्थानान्यपेक्ष्य समयद्वयहीनावलिकाद्वयसमयप्रमाणानि स्पर्धकान्युपपद्यन्ते । इदं च द्वितीयस्थितिप्रकाराभिधानमेव द्रष्टव्यं (इदं च प्रकारान्तराभिधानाभिप्रायेण द्रष्टव्यं), “दो इगि संतं ह्वा एप” इति पञ्चसङ्ग्रहप्रतीकस्य “अथवा एते द्वे स्पर्धके द्रष्टव्ये, यावत्प्रथमा स्थितिर्द्वितीया च स्थितिर्विद्यते तावदेकं स्पर्धकम्, प्रथमस्थितौ द्वितीयस्थितौ वाऽपरस्थितिक्षये शेफी-

सत्ता
प्रदेशसत्क-
र्मस्थान-
प्ररूपणा

॥७५॥

भूतायां द्वितीयं स्पर्धकम् । तत्र स्त्रीवेदस्य नपुंसकवेदस्य तु द्वितीयस्थितिसत्कचरमदलिकप्रक्षेपे एका स्थितिः प्रथमस्थितेः शेषीभूता तिष्ठति, पुरुषवेदस्य च प्रथमस्थिताबुदयेन क्षीणायां समयद्वयोनावलिकाद्विकबद्धप्रमाणा द्वितीया स्थितिः शेषीभूता भवती” त्येवं वृत्तौ व्याख्यानात् ॥४६॥

स्त्रीवेद-नपुंसकवेदयोः प्रदेशसत्तास्पर्धकौ २-२

द्विचरमा स्थि०
चरमा स्थि०
(अत्र १ स्पर्धकं)

O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-

स्त्री-नपुंसकस्य प्रथमा स्थितिः

अस्यां १ स्पर्धकं (चरमप्रक्षेपमादौ कृत्वा)

00000000000000000000

स्त्री-नपुंसकस्य द्वितीयास्थितिः (संक्रमप्रायोग्या)

त्कृष्टं प्रदेशसत्कर्मस्थानम् । एतानि सर्वाण्यनन्तानि । एतान्येकं स्पर्धकम् । उदयचरमसमये च द्वितीयस्थितौ चरमखण्डे संक्रम्यमाणे सर्वजघन्यं प्रदेशसत्कर्मस्थानमादि कृत्वा प्रागिव द्वितीयं स्पर्धकं वाच्यम् । किं च 'अहिगा पुरिस्स'त्ति-पुरुषवेदस्याधिकान्यपि स्पर्धकानि भवन्ति । कियन्ति भवन्तीति चेत्, उच्यते—'वे उ आवलिया' इत्यादि । अत्र द्वे आवलिके इत्यत्र तृतीयार्थे प्रथमा, 'जोगठाणेहिं कसिणेहिं' इत्यत्र तु तृतीया प्रथमार्थे । ततोऽयमर्थः—कृत्स्नानि योगस्थानानि सकलयोगस्थानसमुदाय इत्यर्थः, द्वाभ्यामावलिकाभ्यां द्विसमयहीनाभ्यां आवलिकाद्विसमयैर्द्विरूपहीनैरित्यर्थः, गुण्यन्ते, गुणिते च सति यावन्तः सकलयोगस्थानसमुदायास्तावन्ति स्पर्धकान्यधिकानि भवन्ति, समयद्वयहीनावलिकाद्विकसमयप्रमाणानि अधिकानि भवन्तीत्यर्थः । तथाहि—पुरुषवेदस्य बन्धोदयादिव्यवच्छेदे सति समयद्वयोनावलिकाद्विकबद्धं पुरुषवेदस्य दलिकं विद्यते, ततोऽवेदकस्य सतः संज्वलनत्रिकोक्तप्रकारेण योगस्थानापेक्षया समयद्वयहीनावलिकाद्विकसमयप्रमाणानि स्पर्धकानि वाच्यानि ॥४६॥

(उ०)—वेदेषु स्त्रीवेदपुरुषवेदनपुंसकवेदेषु प्रत्येकं स्पर्धकद्वयं भवति । तथाहि—कश्चिज्जन्तुरभवसिद्धिकप्रायोग्यजघन्यप्रदेशसत्कर्मां त्रसेषु समुत्पद्य तत्र देशविरतिं सर्वविरतिं चानेकशः समासाद्य चतुरश्र वारान्मोहनीयमुपशमय्य द्वात्रिंशदधिकं च सागरोपमाणां शतं यावत्सम्यक्त्वमनुपाल्याप्रतिपतितसम्यक्त्वो नपुंसकवेदेन क्षपकश्रेणिमारूढः, ततो नपुंसकवेदस्य प्रथमस्थितौ द्विचरमसमये वर्तमानेनोपरितनस्थितिखण्डमन्यत्र सङ्क्रमं नीतम् । तथा च सत्युपरितनी स्थितिः सर्वात्मना निर्लेपीकृता । ततः प्रथमस्थितौ चरमसमये सर्वजघन्यं यत्प्रदेशसत्कर्म तत्प्रथमं प्रदेशसत्कर्मस्थानम् । तत एकैकपरमाणुप्रक्षेपेण यथोत्तरं नानाजीवापेक्षयाऽनन्तानि प्रदेशसत्कर्मस्थानानि तावद्वाच्यानि यावद्गुणितकर्मांशस्योत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्मस्थानं, इदमेकं स्पर्धकम् । तथा द्वितीयस्थितौ चरमखण्डे सङ्क्रम्यमाणे

कर्मप्रकृतिः

॥७७॥

कसाए उवसामेऊणं इत्थिवेयनपुंसगवेये पूरेऊण मणुस्सो जाओ, तत्थ दीहमद्धं संजमं पालेऊण खवणाए अब्भु-
ट्ठिओ, तस्स चरिमखंडगचरिमसमदो अणिल्लेविए छण्हं कम्माणं जहन्नगं पदेससंतं । जहन्नगे आदि काउं निरंत-
राणि ट्ठाणाणि अणंताणि जाव अप्पप्पणो उक्कोसगं पदेससंतं एगं फड्डुगं ॥४७॥

(मलय०)—संप्रत्युक्तानां वक्ष्यमाणानां च स्पर्धकानां सामान्यरूपं लक्षणमाह—‘सर्वजघन्या’ति । सर्वजघन्यात् प्रदेशसत्कर्मस्थाना-
दारब्धमेकैकेन कर्मस्कन्धेनोत्तरतः पूर्वस्मात्पूर्वस्मादुत्तरोत्तरेण निरन्तरं प्रदेशसत्कर्मस्थानजालं तावन्नेयं यावत् ‘उप्पि’—उपरितनं
सर्वोत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्मस्थानं भवति । इयमत्र भावना—सर्वजघन्यप्रदेशसत्कर्मस्थानादारभ्य योगस्थानापेक्षया एकैकेन कर्मस्कन्धेन
वृद्धानि प्रदेशसत्कर्मस्थानानि निरन्तराणि तावन्नेतव्यानि यावदुत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्मस्थानं भवति । एकैककर्मस्कन्धेनोत्तरत इति चोक्तं
योगस्थानवशलब्धस्पर्धकापेक्षया, अन्यथा “चरमावलियपविट्ठेत्यादौ” यानि स्पर्धकान्युक्तानि तेष्वेकैकेन प्रदेशेनैवोत्तरोत्तरा वृद्धिः
प्राप्यते इति । तदेवमुक्तं सामान्येन लक्षणं स्पर्धकानाम् । सम्प्रत्युद्बल्यमानप्रकृतीनां स्पर्धकप्ररूपणार्थमाह—‘एगं उव्वलमाणी’, एकं
स्पर्द्धकं उद्बल्यमानप्रकृतीनां त्रयोविंशतिसंख्यानाम् । तत्र सम्यक्त्वस्य भावना क्रियते—अभव्यप्रायोग्यजघन्यस्थितिसत्कर्मा त्रसेषु मध्ये
समुत्पन्नस्तत्र सम्यक्त्वं देशविरतिं चानेकवारान् लब्ध्वा चतुरश्र वारान् मोहनीयमुपशमय्य द्वाविंशदधिकं च सागरोपमाणां शतं यावत्स-
म्यक्त्वमनुपाल्य मिथ्यात्वं गतः, ततश्चिरोद्बलनया सम्यक्त्वमुद्बलयतो यदा चरमखंडं संक्रान्तं एका च शेषा उदयावलिका तिष्ठति,
तामपि स्तिबुकसंक्रमेण मिथ्यात्वे संक्रमयति । संक्रमयतश्च या एका स्थितिर्द्विसमयमात्रावस्थाना शेषीभूता यदावतिष्ठते तदा सम्य-
क्त्वस्य सा जघन्यं प्रदेशसत्कर्मस्थानम् । ततो नानाजीवापेक्षया एकैकप्रदेशवृद्ध्या प्रदेशसत्कर्मस्थानानि तावन्नेतव्यानि यावद्गुणित-

सत्ता
प्रदेशसत्क-
र्मस्थान-
प्ररूपणा

॥७७॥

कर्मांशस्योत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्मस्थानं भवति । इदमेकं स्पर्धकम् । एवं सम्यग्मिध्यात्वस्यापि । एवमेव च शेषाणामप्युद्वलनयोग्यानां वैक्रियैकादशकाहारकसप्तकोच्चैर्गोत्रमनुष्यद्विकरूपाणां प्रकृतीनाम् । नवरं तासां द्वात्रिंशदधिकसागरोपमशतप्रमाणः सम्यक्त्वकालो मूलत एव न वक्तव्यः । 'लोभजसा' इत्यादि-संज्वलनलोभयशःकीर्त्योरपि एकं स्पर्धकम् । तथाहि-स एवाभवसिद्धिकप्रायोग्यजघन्यस्थितिसत्कर्मा त्रसेषु मध्ये समुत्पन्नः । तत्र च चतुष्कृत्वो मोहोपशममन्तरेण शेषाभिः क्षपितकर्मांशक्रियाभिः कर्मदलिकं प्रभूतं क्षपयित्वा चिरकालं च संयममनुपाल्य क्षपणायोत्थितः । तस्य यथाप्रवृत्तकरणचरमसमये जघन्यं प्रदेशसत्कर्म । ततस्तस्मादारभ्य नानाजीवापेक्षया एकैकप्रदेशवृद्ध्या निरन्तराणि प्रदेशसत्कर्मस्थानानि तावद्वाच्यानि यावद्गुणितकर्मांशस्योत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्मस्थानम् । एवमेकं संज्वलनलोभयशःकीर्त्योः स्पर्धकम् । षण्णामपि च नोकषायाणां प्रत्येकमेकैकं स्पर्धकम् । तदपि चैवं-स एवाभवसिद्धिकप्रायोग्यजघन्यप्रदेशसत्कर्मा त्रसेषु मध्ये समुत्पन्नः । ततः सम्यक्त्वं देशविरतिं चानेकशो लब्ध्वा चतुरश्र वारान्मोहनीयमुपशमय्य स्त्रीवेदनपुंसकवेदौ च भूयो भूयो बन्धेन हास्यादिदलिकसंक्रमेण च प्रभूतमापूर्य मनुष्यो जानस्तत्र चिरकालं संयममनुपाल्य क्षपणायोत्थितः । तस्य चरमखण्डचरमसमये यद्विद्यमानं प्रत्येकं षण्णां नोकषायाणां प्रदेशसत्कर्म तत्सर्वजघन्यम् । ततस्तस्मादारभ्य नानाजीवापेक्षया एकैकप्रदेशवृद्ध्या निरन्तराणि प्रदेशसत्कर्मस्थानानि अनन्तानि तावद्वाच्यानि यावद्गुणितकर्मांशस्योत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म । एवमेकं षण्णां नोकषायाणां प्रत्येकं स्पर्धकम् ॥४७॥

(७०)—सम्प्रत्युक्तानां वक्ष्यमाणानां च स्पर्धकानां सामान्यरूपं लक्षणमाह-सर्वजघन्यात्प्रदेशसत्कर्मस्थानादारब्धं स्कन्धेनैकैकेन कर्मस्कन्धेनोत्तरतः पूर्वसादुत्तरोत्तरेण निरन्तरं प्रदेशसत्कर्मस्थानजालं तावन्नेयं यावत् 'उप्पि' ति-उपरितनं सर्वोत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म-

कर्मप्रकृतिः

॥७८॥

स्थानमायाति । इहैकैककर्मस्कन्धोत्तरवृद्धयभिधानं योगस्थानवशलब्धस्पर्धकापेक्षया, अन्यथा तु प्रागेकैकप्रदेशोत्तरवृद्धिरेवाभिहितेति द्रष्टव्यम् । तदेवमुक्तं स्पर्धकानां सामान्यलक्षणं, अथोद्वलनप्रकृतीनां स्पर्धकप्ररूपणामाह—‘एगं उव्वलमाणी’, अत्र प्रथमैकवचनस्य षष्ठी-बहुवचनपरत्वादुद्वल्यमानप्रकृतीनां त्रयोविंशतिसंख्यानामेकं स्पर्धकमित्यर्थः । तत्र सम्यक्तत्त्वस्य तावद्भावना विधीयते—अभव्यप्रायोग्य-जघन्यस्थितिसत्कर्मा त्रसेषु मध्ये समुत्पद्य तत्र सम्यक्तत्वं देशविरतिं चानेकवारान् लब्ध्वा चतुरश्र वारान्मोहनीयमुपशमय्य द्वात्रिंशं सागरोपमशतं च यावत्सम्यक्तत्त्वमनुपाल्य मिथ्यात्वं गतः, ततश्चिरोद्वलनया सम्यक्तत्त्वमुद्वलयतो यदा चरमखण्डं संक्रमेण परिगलित-मेका च शेषोदयावलिका तिष्ठति, तामपि च स्तिबुक्.संक्रमेण मिथ्यात्वे संक्रमयति, संक्रमयतश्च यदैका स्थितिर्द्विसमयमात्राऽवशिष्यते तदा सम्यक्तत्त्वस्य जघन्यं प्रदेशसत्कर्मस्थानं, ततो नानाजीवापेक्षयैकैकप्रदेशवृद्ध्याऽनन्तानि प्रदेशसत्कर्मस्थानानि तावन्नेतव्यानि यावद्दु-णितकर्मांशस्योत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्मस्थानं भवति, इदमेकं स्पर्धकम् । एवं सम्यग्मिथ्यात्वस्यापि निरवशेषं वाच्यम् । एवमेव च शेषाणामप्युद्व-लनयोग्यानां वैक्रियैकादशकाहारकसप्तकोच्चैर्गोत्रमनुष्यद्विकरूपाणां वाच्यम् । नवरं तासां द्वात्रिंशदधिकसागरोपमशतप्रमाणः सम्य व-कालो मूलत एव न वाच्यः । इहोद्वलनप्रकृतीनामेकस्पर्धकाभिधानमुपलक्षणपरं द्रष्टव्यं, न तु शेषनिषेधपरं, यावता प्रागुक्तानामनुदय-वतीनामिवासामप्यावलिकासमयसमान्येव स्पर्धकानि लभ्यन्त इति । उक्तं च पञ्चसंग्रहे—“अणुदयतुलं उव्वलणियाण जाणिज्ज दीहउव्व-लणे त्ति”—उद्वलनप्रकृतीनां दीर्घोद्वलने चिरोद्वलने क्रियमाणे स्पर्द्धकपटलमनुदयतुल्यमनुदयप्रकृतितुल्यं जानीहीत्येतदर्थः । ‘लोभजसा-णोकसायाणं’ ति—प्रथमायाः षष्ठ्यर्थत्वात् संज्वलनलोभयशःकीर्त्योर्नोक्षायाणां च षण्णामेकं स्पर्धकम् । तत्राभव्यप्रायोग्यजघन्य-स्थितिसत्कर्मा त्रसेषु मध्ये समुत्पन्नः, तत्र चतुष्कृत्वो मोहोपशममन्तरेण शेषाभिः क्षपितकर्मांशक्रियाभिः कर्मदलिकं प्रभूतं क्षपयित्वा

सत्ता
प्रदेशसत्क-
र्मस्थान-
प्ररूपणा

॥७८॥

सव्वजहन्नाढत्तं खंधुत्तरओ निरंतरं उप्पिं । एगं उव्वलमाणी लोभजसा नोकसायाणं ॥४७॥

(चू०)—‘सव्वजहन्नाढत्तं खंधुत्तरओ निरंतरं उप्पिं’ति-एवं भणियाण विपक्खमाणाण वि सामन्नं सव्वजहन्नाओ आढत्तं एक्केकेणं कम्मखंधेण उत्तराणि गिरंतराणि अणंताणि ट्ठाणाणि ‘उप्पिं’ति जाव अप्पण्णो उक्कस्संताणेयव्वाणि । ‘एगं उव्वलमाणीणं’ति-एगं फड्डुगं उव्वलमाणीण, कहं ? भण्णति-सम्मत्तस्स ताव तह चेव सुहुमणिओएसु कम्मट्ठित्तिअणुपालेऊणं तसकात्तितेसु उप्पन्नो, तत्थ संमत्तं देसविरत्तिं विरत्तिं च बहुसो लद्धूण कसाते उवसामेऊण वे छावट्ठीओ संमत्तं अणुपालेऊण मिच्छत्तं गतो, दीहाए उव्वलणद्धाए उव्वलियं तस्स जाहे चरिमखंडगं अन्नत्थ संकामिज्जमाणं संकतं भवति, उदयावलिया गलति, दुसमयकालट्ठीइयं एगट्ठितीसेसा, ताहे जहन्नगं संमत्तस्स पदेससंतकम्मं । ततो पदेसुत्तराणि ट्ठाणाणि जाव उक्कोसगं पदेससंतकम्मं सव्वं पि, तं एगं फड्डुगं । एवं सम्माभिच्छत्तस्स वि । एवं तेवीसाए उव्वलमाणीणं । णवरिं सम्मत्तकालविरट्ठियं भाणियव्वं । ‘लोभजसा नोकसायाणं’ति-लोभसंजलणजसाणं पि एगं फड्डुगं । कहं ? भण्णइ-अभवसिद्धियपाउग्गेण तसो उप्पन्नो । तत्थ उवसामणकिरियं मोत्तूण सेसाहिं खवियकमंसिगक्कियाहि दलियं खवेत्तु दीहकालं संजमं अणुपालेऊण खवणाए अब्भुट्ठितो तस्स चरिमसमते अहापवत्तकरणस्स जहन्नगं पदेससंतकम्मं । ततो आढत्तं पदेसुत्तराणि ट्ठाणाणि अणंताणि जाव अप्पण्णो उक्कोसगं । छण्हं नोकसायाणं कहं ? भण्णइ-जहन्न अवसिद्धियं पाउग्गेण तस्सेसु आगओ । तत्थ सम्मत्तं देसविरत्तिं विरत्तिं च बहुसो बहुसो लद्धूण चत्तारि वारे

कर्मप्रकृतिः

॥७९॥

स्त्रीवेदनपुंसकवेदौ भूयो भूयो बन्धेन हास्यादिदलिकसंक्रमेण च प्रभूतमापूर्य मनुष्यो जातः, तत्र चिरकालं संयममनुपाल्य क्षपणायो-
त्थितः, तस्य चरमखण्डचरमसमये यद्विद्यमानं प्रत्येकं षण्णां नोकषायाणां प्रदेशसत्कर्म तत्सर्वजघन्यम् । तत आरभ्य नानाजीवापेक्षया
एकैकप्रदेशवृद्ध्याऽनन्तानि निरन्तराणि प्रदेशसत्कर्मस्थानानि तावद्वाच्यानि यावद्गुणितकर्माशस्योत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्मस्थानम् । एवं षण्णां
नोकषायाणां प्रत्येकमेकं स्पर्धकं संभवति ॥४७॥

मोहणिज्जवज्जाणं घातिकम्माणं फडुगनिरूवणत्थं भण्णति—

ठिइखंडगविच्छेया खीणकसायस्स सेसकालसमा । एगहिया घाईणं निहापयलाण हिच्चेकं ॥४८॥

(च०)—घातीण द्वितीखंडगस्स वोच्छेदो खीणकसायद्वाते संखेज्जेसु भागेषु गतेसु भवति । ‘खीणकसायस्स
सेसकालसमा एगहिया घादीणं’ति-द्वितीखंडगवोच्छेयातो परओ खीणकसायस्स जो सेसो कालो तंमि जत्तिया
फडुगा तत्तिया एगेण अहिगा घातिकम्माणं भवंति । कहं? भण्णति-द्वितीखंडगे वोच्छिन्ने अंतोमुहुत्तं खीयमाणं
खीयमाणं एगद्वित्तिसेसं जातं, तंमि समते पंचण्हं नाणावरण चउण्हं दंसणावरण पंचण्हं अंतरातियाणं, एएसिं
खवियकम्मंसिगं पडुच्च सव्वजहन्नगं पदेससंतं, ततो पदेसुत्तराणि अणंताणि द्वाणाणि निरंतराणि लब्भंति । एयं
एगं फडुगं । दो द्वित्तिविसेसा, तंमि वि तह चेव एगं फडुगं । तिसिं द्वित्तिविसेसा, तंमि वि तह चेव एगं फडुगं । एवं
निरंतरं द्वित्तित्तित्तं नेयव्वं जाव खीणकसायद्वितीखंडगवोच्छेयकाले वित्तियसमतो, ठितीखंडगे वोच्छिन्ने एयाणि
फडुगाणि लद्धाणि । द्वितीखंडगस्स चरिमसमयं जहन्नगं पदेससंतकम्मं आदिं काऊण जाव अप्पणो उक्कोसं

सत्ता
प्रदेशसत्क-
र्मस्थान-
प्ररूपणा

॥७९॥

संतकम्मं एयं एगं फडुगं, तम्हा द्वित्तिखंडवोच्छेयातो खीणकसायसेसकालसमा एगेण अहिगा फडुगा भवंति घातिकम्माणं । 'णिहापयलाण हिच्चेगं'ति-निहापयलाणं एवं चेव, णवरि एगेण फडुगेण ऊणं भवति । कहं ? भण्णति-तेसिं उदयाभावातो एगं फडुगस्स संभवो नत्थि, (अणु)दयद्वित्तिगयं उदयद्वित्तिसु थिबुगसंकमेण संकमतित्ति काउं ॥४८॥

(मलय०)—सम्प्रति मोहनीयवर्जानां घातिकर्मणां स्पर्द्धाकनिरूपणार्थमाह—'ठिइखंडगं'त्ति । क्षीणकषायस्य 'स्थितिखण्डव्यवच्छेदात्'—स्थितिघातव्यवच्छेदात् परतो यः शेषकालस्तिष्ठति तत्समानि शेषकालसमयसमानि स्पर्द्धकानि एकाधिकानि घातिकर्मणां भवन्ति । निद्राप्रचलयोस्तु 'हित्वा'—परित्यज्य एकं चरमं स्थितिगतं स्पर्द्धकं, शेषाणि वाच्यानि, निद्राप्रचलयोर्हि उदयाभावात् स्वस्वरूपेण चरमसमये दलिकं न प्राप्यते किन्तु परप्रकृतिरूपेण, तेन तयोरेकं स्पर्द्धकं चरमस्थितिगतं परित्यज्यते । स्पर्द्धकानां चेयं भावना—क्षीणकषायाद्धायाः संख्येयेषु भागेषु गतेषु सत्सु एकस्मिंश्च संख्येयतमेऽन्तर्मुहूर्तप्रमाणे भागेऽवतिष्ठमाने ज्ञानावरणपञ्चकदर्शनावरणचतुष्टयान्तरायपञ्चकानां स्थितिसत्कर्म सर्वापवर्तनयाऽपवर्त्य क्षीणकषायाद्धासमं करोति । निद्राप्रचलयोस्त्वेकसमयहीनम् । अत्र च कारणं प्रागेवोक्तम् । तदानीं च स्थितिघातादयो निवृत्ताः । यदपि च क्षीणकषायाद्धासमं स्थितिसत्कर्म कृतं, तदपि च क्रमेण यथासंभवमुदयोदीरणाभ्यां क्षयमुपगच्छतावद्वक्तव्यं यावदेका स्थितिः शेषीभवति । तस्यां च क्षपितकर्माशस्य सर्वजघन्यं यत्प्रदेशसत्कर्म तत्प्रथमं स्थानम्, तत एकस्मिन् परमाणौ प्रक्षिप्ते सति द्वितीयं प्रदेशसत्कर्मस्थानम् । एवमेकैकपरमाणुवृद्ध्या निरन्तराणि प्रदेशसत्कर्मस्थानानि तावद्वाच्यानि यावद्गुणितकर्माशस्य सर्वोत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्मस्थानम् । इदमेकं स्पर्द्धकम् । द्वयोश्च स्थित्योः शेषीभूतयोरुक्तप्रकारेण

कर्मप्रकृतिः

॥८०॥

द्वितीयं स्पर्धकम् । तिसृषु स्थितिषु शेषीभूतासु तृतीयं स्पर्धकम् । एवं क्षीणकषायाद्वासमीकृते सत्कर्मणि यावन्तः स्थितिविशेषास्ता-
वन्ति स्पर्धकानि वाच्यानि । चरमस्य च स्थितिघातस्य चरमं प्रक्षेपमादौ कृत्वा पश्चानुपूर्व्यां प्रदेशसत्कर्मस्थानानि यथोत्तरं वृद्धानि
तावद्वक्तव्यानि यावदात्मीयमात्मीयं सर्वोत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म तावदेतदपि सकलनिजनिजस्थितिगतं यथासंभवमेकैकं स्पर्धकं द्रष्टव्यम् ।
ततस्तेनाधिकानि स्थितिघातव्यवच्छेदात् परतः क्षीणकषायाद्वासमयसमानि स्पर्धकानि भवन्ति । निद्राप्रचलयोस्तु द्विचरमस्थितिम-
धिकृत्य स्पर्धकानि वाच्यानि, चरमसमये तदलिकस्याप्राप्यमाणत्वाम् । तत एकेन हीनानि तस्य स्पर्धकानि द्रष्टव्यानि ॥४८॥

(३०)—अथ मोहनीयवर्जानां घातिकर्मणां स्पर्धकनिरूपणार्थमाह—क्षीणकषायस्य स्थितित्वण्डव्यवच्छेदात् परतो यः शेषः काल-
स्तिष्ठति स्वसंख्येयभागलक्षणस्तत्समयसमानि स्पर्धकानि घातिकर्मणामेकाधिकानि भवन्ति । निद्राप्रचलयोस्तु हित्वा परित्यज्यैकं चर-
मस्थितिगतं स्पर्धकं शेषाणि वाच्यानि, निद्राप्रचलयोर्द्विदयाभावात् स्वरूपेण चरमसमये दलिकं न प्राप्यते, किं तु परप्रकृतिरूपेण,
तेन तयोरेकस्पर्धकं चरमस्थितिगतं त्यज्यते, शेषघातिकर्मणां तूदयवत्वात्तन्न परित्यज्यते । अधिकृतस्पर्धकभावना चेयम्—क्षीणकषाया-
द्वायाः संख्येयेषु भागेषु गतेषु सत्स्वेकस्मिंश्च संख्येयतमेऽन्तर्मुहूर्त्तप्रमाणे भागेऽवतिष्ठमाने ज्ञानावरणपञ्चकदर्शनावरणचतुष्टयान्तराय-
पञ्चकानां स्थितिसत्कर्म सर्वापवर्त्तनयाऽपवर्त्त्य क्षीणकषायाद्वासमं क्रियते, निद्राप्रचलयोस्त्वेकसमयहीनं, तदानीं च स्थितिघातादयो
निवर्त्तन्ते, ततः क्षीणकषायाद्वासमीकृतं स्थितिसत्कर्म यथायोगमुदयोदीरणाभ्यां क्षयमुपगच्छतावत्स्थितिविशेषतामापद्यते यावदेका
स्थितिः शेषीभवति । तस्यां च क्षपितकर्मांशस्य यत्सर्वजघन्यं प्रदेशसत्कर्म तत्प्रथमं प्रदेशसत्कर्मस्थानम्, तत एकस्मिन् परमाणौ प्रक्षिप्ते
द्वितीयं, परमाणुद्वयप्रक्षेपे तृतीयं, एवमेकैकपरमाणुवृद्ध्या निरन्तराणि प्रदेशसत्कर्मस्थानानि तावद्वाच्यानि यावद्गुणितकर्मांशस्य सर्वो-

सत्ता
प्रदेशसत्क-
र्मस्थान-
प्ररूपणा

॥८०॥

सं० लोभयशसोः प्रदेशसत्तास्पर्धकचित्रम्

हास्यषट्कस्य प्रदेशसत्तास्पर्धकचित्रम्

चरमा स्थितिः
(अत्रारभ्य १ स्य०)

○○○○○○○○○○○○○○○○○○○○○○○○○○○○○○

सं० लोभयशसोर्यथाप्रवृत्तकरणयुक्ता स्थितिः

○○○○○○○○○○○○○○○○○○○○○○○○○○○○○○

चरमखण्डः
अस्य चरम-
समयावशि-
ष्टप्रदेशाग्रतः
प्रारभ्य १
स्पर्धकं

क्षपणविधिना क्षीणा स्थितिः (हास्यषट्कस्य)

चिरकालं संयममनुपाल्य क्षपणायोत्थितः, तस्य यथाप्रवृत्तकरणचरमसमये जघन्यं प्रदेशसत्कर्म । ततस्तस्मादारभ्य नानाजीवापेक्षयैकैक-
प्रदेशवृद्ध्या निरन्तराणि प्रदेशसत्कर्मस्थानानि तावद्वाच्यानि यावद्गुणितकर्माशस्योत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्मस्थानम् । एवमेकं संज्वलनलोभ-
यशःकीर्त्योः स्पर्धकमवाप्यते । उपशमश्रेणिकरणे प्रभूतानां प्रकृत्यन्तरदलिकानां गुणसंक्रमेण समागमाज्जघन्यं प्रदेशसत्कर्म न प्राप्यत
इति चतुष्कृत्वो मोहोपशममन्तरेणेति व्याकृतम् । हास्यादीनां षण्णां नोकषायाणां प्रत्येकमेकैकस्पर्धकभावना चेयम्-स एवाभव्यसिद्धि-
कप्रायोग्यजघन्यप्रदेशसत्कर्मा त्रसेषु मध्ये समुत्पन्नः, तत्र सम्यत्त्वं देशविरतिं चानेकशो लब्ध्वा चतुरश्र वारान्मोहनीयमुपशमयं

कर्मप्रकृतिः

॥८१॥

त्कृष्टं प्रदेशसत्कर्मस्थानम्, इदमेकं स्पर्धकम् । द्वयोः स्थित्योः शेषीभूतयोरुक्तप्रकारेण द्वितीयं स्पर्धकम् । तिसृषु च स्थितिषु शेषीभूतासु तृतीयं स्पर्धकम् । एवं क्षीणकषायाद्वासमीकृते स्थितिकर्मणि यावन्तः स्थितिविशेषास्तावन्ति स्पर्धकानि भवन्ति । चरमस्य च स्थितिघातस्य चरमं प्रक्षेपमादिं कृत्वा पश्चानुपूर्व्या प्रदेशसत्कर्मस्थानानि यथोत्तरं वृद्धानि तावद्वाच्यानि यावन्निजं निजं सर्वोत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म, तत एतदपि सकलस्थितिगतमेकं स्पर्धकं द्रष्टव्यम् । ततस्तेनाधिकानि स्थितिघातव्यवच्छेदात् परतो भाविक्षीणकषायाद्वासमयसमानि स्पर्धकानि भवन्ति । निद्राप्रचलयोस्तु द्विचरमस्थितिमवधीकृत्य स्पर्धकानि वाच्यानि, चरमसमये तदलिकाप्राप्तेः । तत एकेन हीनानि तयोः स्पर्धकानि द्रष्टव्यानि ॥४८॥

सेलेसिसंतिगाणं उदयवर्द्धणं तु तेण कालेणं । तुल्लाणेगहियाइं सेसाणं एगउणाइं ॥४९॥

(चू०)—सेलेसो अजोगी, तस्संतकम्मिगसंतिगा उदयवतीणं (अणु)दयवतीणं, कयरासिं ? भन्नति—नव नामपगती उच्चागोयं सायासायं मणुयायुं एयासिं पगतीण 'तेण कालेण तुल्लाणि' ति—अजोगिकालसमयतुल्लाणि फड्डुगाणि एगहियाणित्ति एगेण अहियाणि । कहं ? भण्णइ—अजोगिकेवल्लिचरिमसमते सव्वजहन्नपदेससंतकम्मंसियस्स एगं ठाणं, पदेसुत्तराणि अणंतराणि लब्भंति, तत्थ एगं फड्डुगं । दोठित्तिसेसे एवं चेव एगं फड्डुगं । एवं चेव निरंतरं णेयव्वं जाव अजोगिपढमसमते एगं फड्डुगं । सयोगि केवल्लि चरिमसमय अंतिमट्टित्तिखंडगस्स जहन्नगनाउण (जहण्णगं आदि काऊण जावुक्कसं) एगं फड्डुगं । तम्हा अजोगिकेवल्लिकालसमयातो एक्केण अहियाणि फड्डुगाणि उदयवतीणं पगतीणं । सेसाणं एगहीणाइं—अणुदयवतीणं उदयाभावातो एगेण फड्डुगेण ऊणाणि

सत्ता
प्रदेशसत्क-
र्मस्थान-
प्ररूपणा

॥८१॥

ताणि चेव फड्डगाणि तहा चेव णेयच्चाणि । के ते ? भण्णति-तेरसनाम णवनाम उच्चागोयसातासातविरहिया
णामगोयाकम्मा बासीती, तेसिं कम्माणं एगेण ऊणाणि फड्डगाणि भवन्ति ॥४९॥

(मलय०)—‘सेलेसि’त्ति । शैलेशी अयोग्यवस्था, तस्यां सत्ता यासां प्रकृतीनां ताः शैलेशीसत्ताकाः, ताश्च द्विधा, तद्यथा—उदय-
वत्योऽनुदयवत्यश्च । तत्रोदयवत्यो मनुष्यगतिमनुष्यायुःपञ्चेन्द्रियजातित्रससुभगादेयपर्याप्तवादरयशःकीर्तितीर्थकरोच्चैर्गोत्रसातासाता-
न्यतरवेदनीयरूपा द्वादश । तासां प्रकृतीनां तेनायोगिकालेन तुल्यानि स्पर्धकानि एकैकेनाधिकानि भवन्ति, अयोगिकाले यावन्तः
समयास्तावन्ति स्पर्धकानि एकैनाधिकानि भवन्तीत्यर्थः । कथमिति चेद्, उच्यते—अयोगिकेवलिनश्चरमसमये क्षपितकर्म्मशमधिकृत्य
यत्सर्वजघन्यं प्रदेशसत्कर्मस्थानं तत् प्रथमं स्थानम् । तत एकस्मिन् परमाणौ प्रक्षिप्ते सति द्वितीयं प्रदेशसत्कर्मस्थानम् । एवं नानाजीवापे-
क्षया एकैकप्रदेशवृद्ध्या तावत्प्रदेशसत्कर्मस्थानानि द्रष्टव्यानि यावद्गुणितकर्मांशस्य सर्वोत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्मस्थानं, इदमेकं स्पर्धकम् ।
तत एवमेव द्वयोः स्थित्योः शेषीभूतयोर्द्वितीयं स्पर्धकं, तिसृषु स्थितिषु तृतीयम् । एवं निरन्तरं तावदवगन्तव्यं यावदयोगिप्रथमसमयः ।
तथा सयोगिकेवलिचरमसमये चरमस्थितिखण्डसत्कं चरमप्रक्षेपमार्दि कृत्वा यावदात्मीयं सर्वोत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्म तावदेतदपि सकलस्व-
स्थितिगतमेकैकं स्पर्धकं द्रष्टव्यम् । ततोऽयोगिकेवलिगुणस्थानके यावन्तः समयास्तावन्ति स्पर्धकानि एकाधिकानि उदयवतीनां
प्रकृतीनां प्रत्येकं भवन्ति । शेषाणां त्वनुदयवतीनां प्रकृतीनां त्र्यशीतिसंख्यानां तावन्ति स्पर्धकान्येकेन हीनानि भवन्ति । यतस्ता
अयोगिकेवलिचरमसमये उदयवतीषु मध्ये स्तिबुकसंक्रमेण संक्रम्यन्ते । ततस्तासां चरमसमयगतं स्पर्धकं न प्राप्यत इति तेन हीनानि
तासां स्पर्धकानि भवन्ति । इह यद्यपि मनुष्यगत्यादीनां ‘एगं उव्वलमाणी’ इत्यनेन ग्रन्थेन प्रागेव स्पर्धकरूपणा कृता तथापि इहापि

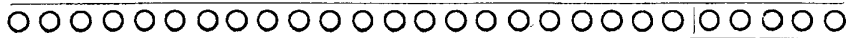
कर्मप्रकृतिः

॥८२॥

तासां स्पर्धकानि प्राप्यन्त इति भूय उपादानम् । एवं करणेष्वपि बन्धनादिषु यथासंभवं स्पर्धकानि वाच्यानि ॥४९॥

अयोगिन्युदयवतीनां प्रदेशसत्तास्पर्धकचित्रम्

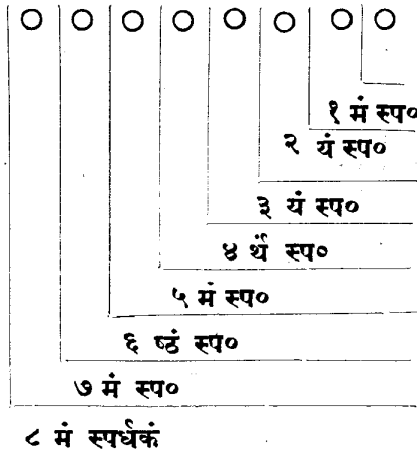
सयोगिनि विपाकोदयवती स्थितिः

चरमस्थितिं घातः

चरमस्थितिघातस्य चरमप्रक्षेपमादौ कृत्वाऽस्यां १ स्पर्धकं भवति
एवं सर्वमिलने रूपाधिकायोगिसमयप्रमाणानि स्पर्धकानि

अयोगि गुणस्य स्थितिः

सत्ता
प्रदेशसत्क-
र्मस्थान-
प्ररूपणा

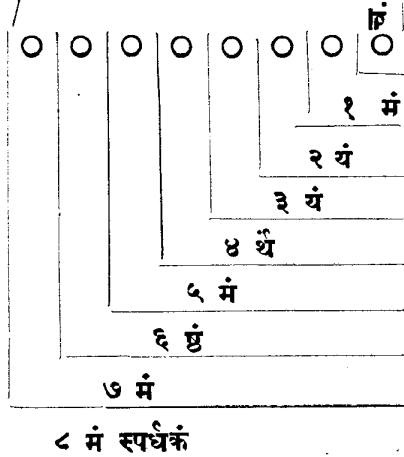
॥८२॥

ज्ञानावस्थादि १४ प्रकृतीनां प्रदेशसत्तास्पर्धकचित्रम् (निद्राद्विकस्याऽपि)

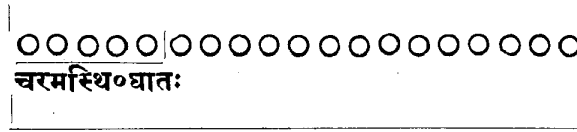
उद्योदीरणाभ्यां क्षीणा स्थितिः

स्थि०घातविच्छेदात्परतः
क्षीणकषायाद्वा

स्थितिघातविधिना क्षीयमाणा स्थितिः

चरमस्थि०घातः

अत्र चरमप्रक्षेपमादौ कृत्वा १ स्पर्धकं भवति

एवं सर्वस्पर्धकानि रूपाधिकक्षीणकषायाद्वा-
तुल्यानि (कल्पनया ९)

एतत्पद्धत्यैव निद्राद्विकस्य चरमसमयसत्कैकं १
हीनानि (८) स्पर्धकानि

कर्मप्रकृतिः

॥८३॥

नानि तावद्द्रष्टव्यानि यावद्गुणितकर्मांशस्य सर्वोत्कृष्टं प्रदेशसत्कर्मस्थानं, इदमेकं स्पर्धकम् । एवमेव द्वयोः स्थित्योः शेषीभूतयोर्द्वितीयं स्पर्धकं, तिसृषु स्थितिषु तृतीयम् । एवं निरन्तरं तावद्वाच्यं यावदयोगिप्रथमसमयः । तथा सयोगिकेवलचरमसमये चरमस्थितिघातस्य यश्चरमः प्रक्षेपस्तत आरभ्य पश्चानुपूर्व्यां स्वस्वसर्वोत्कृष्टप्रदेशसत्कर्मस्थानान्तमपि सकलस्वस्वस्थितिगतमेकैकं स्पर्धकं द्रष्टव्यम् । ततोऽयोगिकेवलगुणस्थाने यावन्तः समयास्तावन्ति स्पर्धकान्येकेनाधिकान्युदयवतीनां प्रत्येकं भवन्ति, शेषाणां त्वनुदयवतीनां त्र्यशीति संख्यानां तावन्ति स्पर्धकान्येकेनानि भवन्ति, यतस्तासामयोगिकेवलचरमसमये उदयवतीषु स्तिबुकसंक्रमेण संक्रम्यमाणानां चरमसमयगतं स्पर्धकं न प्राप्यत इति तेन हीनानि तासां स्पर्धकानि भवन्ति । यद्यपीह मनुष्यगत्यादीनामुद्वलनप्रकृतिषु मध्ये प्रागेव स्पर्धकप्ररूपणा कृता तथापीहापि तासां स्पर्धकानि प्राप्यन्त इति भूय उपादानम् ॥४९॥

संभवतो ठाणाइं कम्मपएसेहि होंति नेयाइं । करणेसु य उदयम्मि य अणुमाणेणेवमेएणं ॥५०॥

(चू०)—‘संभवतो’त्ति—जत्थ जहा घडति जुज्झति ‘ट्ठाणाति’त्ति—पदेससंतट्ठाणाइं कम्मपदेसेहि होंति ‘णेयाति’—णेयव्वाइं ‘करणेसु य उदयंमिय’त्ति—बंधणसंकमणउदीरणाउवसामणनिहत्तिणिकायणाकरणेसु य उदयंमि य ‘अणुमाणेणेव मेएणं’ति—एएण संतकम्मभणियाण विहिणा पदेससंतट्ठाणाणि एवं चेव णेयव्वातिं ति संबज्झति । बंधणकरणे जहन्नगं जोगट्ठाणमादिं काऊणं जाव उक्कोसगं जोगट्ठाणं ति एत्तिया पदेसबंधट्ठाणविकप्पा, संकमणे वि जहन्नपदेससंकमणं जाव आतिं काउणं उक्कोसगं पदेससंकमट्ठाणं ति, उदीरणा उवसामणा एवं चेव, निहत्तीणिकायणाउदयट्ठाणेसु वि एमेव ॥५०॥

सत्ता
प्रदेशसत्क-
र्मस्थान-
प्ररूपणा

॥८३॥

(मलय०)—तथा चाह—‘संभवतो’ति । ‘संभवतः’—संभवमाश्रित्य स्थानानि प्रदेशसत्कर्मस्थानानि । ‘करणेषु’—बन्धनादिषु उदये च । ‘कर्मप्रदेशेभ्यः’—कर्मप्रदेशानधिकृत्य ज्ञेयानि—ज्ञातव्यानि । कथमित्याह—एवमुपदर्शितेन, एतेन प्रागुक्तेन अनुमानेन—प्रकारेण ज्ञातव्यानि । तथाहि—बन्धनकरणे जघन्यं योगस्थानमादिं कृत्वा यावदुत्कृष्टयोगस्थानमेतावन्ति प्रदेशसत्कर्मस्थानानि बन्धमाश्रित्य प्राप्यन्ते, तावन्ति चैकं स्पर्धकम् । एवं संक्रमणादिष्वपि प्रत्येकं यथायोगं भावनीयम् ॥५०॥

(उ०)—बन्धनादिकरणेष्वपि यथायोगमित्थंभूतस्पर्धकातिदेशमाह—एवमुपदर्शितेन, एतेन बुद्धिसमीपतरवर्तिनाऽनुमानेन प्रकारेण संभवतः—संभवमाश्रित्य स्थानानि प्रदेशसत्कर्मस्थानानि करणेषु बन्धनादिषूदये च कर्मप्रदेशेभ्यः कर्मप्रदेशानधिकृत्य ज्ञेयानि—ज्ञातव्यानि । तथाहि—बन्धनकरणे जघन्ययोगस्थानादारभ्य यावदुत्कृष्टं योगस्थानं तावन्ति प्रदेशसत्कर्मस्थानानि बन्धमाश्रित्य प्राप्यन्ते, तावन्ति चैकं स्पर्धकं, एवं संक्रमादिष्वपि प्रत्येकं यथायोगं भावनीयम् ॥५०॥

करणोदयसंताणं पगइठाणेसु सेसगतिगे य । भूयकारप्पयरो अवठिओ तह अवत्तव्वो ॥५१॥

(चू०)—‘करणोदयसंताणं पगतिट्ठाणेसु’ति—अट्ट करणाणं उदयसंताणगपगतिट्ठाणेसु ‘सेसतिविहे य’ति—तेसिं चेव द्वितिअणुभागपदेसट्ठाणेसु य ‘भूओगारप्पतरो अवट्ठितो तह अवत्तव्वो’ति ॥५१॥

(मलय०)—‘करणोदयसंताणं’ति—अष्टानां करणानां उदयसत्तयोश्च प्रकृतिस्थानेषु ‘सेसगतिगे य’ति—शेषके च त्रिके स्थित्यनुभागप्रदेशरूपे प्रत्येकं चत्वारो विकल्पा ज्ञातव्याः, तद्यथा—भूयस्कारः, अल्पतरः, अवस्थितः, अवक्तव्यश्च ॥५१॥

(उ०)—अष्टानां करणानामुदयसत्तयोश्च प्रकृतिस्थानेषु शेषके च त्रिके स्थित्यनुभागप्रदेशरूपे प्रत्येकं चत्वारो भेदा ज्ञातव्याः,

कर्मप्रकृतिः

॥८४॥

तथाहि-भूयस्कारोऽल्पतरोऽवस्थितोऽवक्तव्यश्च ॥५१॥

एएसिं चउण्हं लक्खणं भण्णइ—

एगादहिगे पढमो एगाईऊणगम्मि बिइओ उे । तत्तियमेत्तो तइओ पढमे समये अवत्तव्वो ॥५२॥

(चू०)—‘एगादहिगे पढमो’त्ति-एगेण बिहि तिहि वा एवमादीहिं अहिगं ट्ठाणं संकमंतस्स पढमं ति भूतोक्कारो वुच्चति । ‘एगादीऊणगम्मि बिइयो’त्ति-एगादीहिं ऊणगं ट्ठाणं संकमंतस्स ‘बिइओ’त्ति-अप्पतरो वुच्चति । ‘तत्तियमेत्ते’-वट्ठमाणस्स ‘तइओ’त्ति-अवट्ठितो वुच्चति । ‘पढमे समए अवत्तव्वो’त्ति-तं तं भावं पडिवज्जमाणस्स अभावाते अवत्तव्वगं वुच्चति ॥५२॥

(मलय०)—एतेषां चतुर्णां लक्षणमिदम्—‘एगादहिगे’त्ति । इह बन्धमाश्रित्य भावना क्रियते । बन्धो द्विधा—मूलप्रकृतीनामुत्तरप्रकृतीनां च । तत्र मूलप्रकृतीनां बन्धः कदाचित् अष्टानां, कदाचित् सप्तानां कदाचिद् षण्णां, कदाचिदेकस्याः । तत्र यदा स्तोकाः प्रकृतीराबध्नन् परिणामविशेषतो भूयसीः प्रकृतीर्बन्धाति, यदा सप्त बद्धा अष्टौ बध्नाति, यद्वा षट् एकां च बद्धा सप्त, तदा स बन्धो भूयस्कारः । तथा चाह—‘एगादहिगे पढमो’, एकादिभिरेकद्वित्र्याभिः प्रकृतिभिरधिके बन्धे प्रथमः प्रकारो भवति, भूयस्कारो बन्धो भवतीत्यर्थः । यदा तु प्रभूताः प्रकृतीर्बध्नन् परिणामविशेषतः स्तोका बद्धमारभते, यथाऽष्टौ बद्धा सप्त बध्नाति, सप्त वा बद्धा षट्, षट्वा बद्धा एकां, तदानीं स बन्धोऽल्पतरः । तथा चाह—‘एगाईऊणगम्मि बिइओ उे’, एकादिभिरेकद्वित्र्यादिभिः प्रकृतिभिरुने बन्धे द्वितीयः प्रकारः अल्पतर इत्यर्थः । तथा स एव भूयस्कारो वा द्वितीयादिषु समयेषु तावन्मात्रतया प्रवर्तमानोऽवस्थित इति व्यप्रदेशं लभते । तथा चाह ‘तत्ति-

सत्ता
प्रदेशसत्क-
र्मस्थान-
प्ररूपणा

॥८४॥

For Private and Personal Use Only

कर्मप्रकृतिः

॥८५॥

षट् प्रकृतीर्बध्नतः षट्, ताश्च सूक्ष्मसम्परायस्य । सप्त बध्नतां सप्त, ताश्च मिश्रापूर्वकरणानिवृत्तिवादराणां सदा, शेषाणां चायुर्बन्धाभावे । अष्टौ बध्नतामष्टौ, ताश्च मिश्रवर्जितमिध्यादृष्ट्याद्यप्रमत्तसंयतान्तानामायुर्बन्धकाले द्रष्टव्याः । अत्र त्रयो भूयस्काराः, तथाहि—उपशान्तमोहगुणस्थानके एकां प्रकृतिं बद्ध्वा ततः प्रतिपत्य सूक्ष्मसम्परायगुणस्थाने षट् प्रकृतीर्बध्नतः प्रथमे समये भूयस्कारः, शेषकालं त्ववस्थितः, एष प्रथमो भूयस्कारः । ततोऽपि प्रतिपततोऽनिवृत्तिवासरसम्पराये सप्त बध्नतः प्रथमसमये द्वितीयो भूयस्कारः, शेषकालं त्ववस्थितः । सप्त बद्ध्वाऽष्टौ प्रमत्तादिगुणस्थानेषु बध्नतः प्रथमसमये तृतीयो भूयस्कारः, शेषकालं त्ववस्थितः । तथा त्रयोऽल्पतराः, ते चैवम्—अष्ट बद्ध्वा सप्त बध्नतः प्रथमे समयेऽल्पतरः, शेषकालं त्ववस्थितः, इत्येष प्रथमोऽल्पतरः । यदा तु सप्त बद्ध्वा सूक्ष्मसम्परायगतः षट् बध्नाति तदा प्रथमसमये द्वितीयोऽल्पतरः, शेषकालं त्ववस्थितः । षट् बद्ध्वा उपशान्तमोहे क्षीणमोहे वैकां बध्नतः प्रथमसमये तृतीयोऽल्पतरः, शेषकालं त्ववस्थितः । तदेवं मूलप्रकृतिबन्धस्थानेषु त्रयो भूयस्कारास्त्रयोऽल्पतराश्चत्वारश्चावस्थिता बन्धाश्चतुर्विधं स्थानेष्ववस्थितस्य प्राप्यमाणत्वादिति सिद्धम् । अवक्तव्यबन्धस्तु मूलप्रकृतीनां न संभवति, सर्वमूलप्रकृत्यबन्धकस्यायोगिकेवलिनो भूयोऽपि बन्धकत्वाभावात् ।

उदयस्थानानि मूलप्रकृतीनां त्रीणि—अष्टौ सप्त चतस्रश्चेति । तत्राष्टानामुदयः सूक्ष्मसम्परायं यावत्, मोहोदयं विना सप्तानामुपशान्ते क्षीणमोहे वा, चतसृणां घातिवर्जानां केवलिनः, अत्रैक एव भूयस्कारः । उपशान्तमोहे सप्तवेदको भूत्वा ततः प्रतिपाते भूयोऽप्यष्टौ वेदयते इति । चतुर्वेदकस्तु भूत्वा सप्ताष्टौ वा न वेदयते, चतुर्वेदकत्वस्य सयोग्यवस्थायां भावात्, ततश्च प्रतिपाताभावात्, तत एक एवात्र भूयस्कारो, द्वावल्पतरौ, त्रयोऽवस्थिताः, अवक्तव्यस्तु नास्ति, सर्वकर्मवेदकस्य सिद्धस्य भूयोऽपि कर्मवेदकत्वासंभवात् ।

बंधस्थाने
भूयस्कारा
दयः

॥८५॥

उदीरणास्थानानि मूलप्रकृतीनां पञ्च । तथाहि—अष्टौ, सप्त, षट्, पञ्च द्वे चेति । अत्र त्रयो भूयस्काराः, तथाहि—उपशान्तमोहः पञ्चक-
र्मोदीरको भूत्वा प्रतिपत्तन् सूक्ष्मसम्पराये समागतः षण्णामुदीरको भवति, ततोऽपि प्रतिपत्तन् प्रमत्तसंयतगुणस्थानादावागत आयुष्याव-
लिकाशेषे च सप्तानां, तत ऊर्ध्वं परमवेऽष्टानां, द्विकोदीरकास्तु क्षीणमोहः सयोगिकेवली च, न चानयोरेकतरोऽपि प्रतिपत्ततीत्येतदपे-
क्षया भूयस्कारो न लभ्यते इति त्रय एव भूयस्काराः, चत्वारोऽल्पतराः, पञ्चावस्थिताः, अवक्तव्यस्त्वत्रापि नास्ति, सर्वमूलप्रकृत्यनु-
दीरकस्यायोगिकेवलीनो भूयोऽप्युदीरकत्वाभावात् ।

सत्तास्थानानि मूलप्रकृतीनां त्रीणि—अष्टौ सप्त चतस्रश्चेति । अत्रैकोऽपि भूयस्कारो न संभवति, सप्तादिसत्ताकस्य क्षीणमोहादेः
प्रतिपाताभावेनाष्टादिसत्ताकत्वासंभवात्, द्वावल्पतरौ, त्रयोऽवस्थिताः, अवक्तव्यस्त्वत्रापि नास्ति, क्षीणशेषकर्मणो भूयः कर्मसत्ताया
असंभवात् ।

तदेवमुक्ता मूलप्रकृतीनां बन्धोदयोदीरणासत्तास्थानेषु भूयस्कारादयः, सम्प्रत्युत्तरप्रकृतीनां तेषु तेऽभिधातव्याः—

तत्र दर्शनावरणीयस्य त्रीणि बन्धस्थानानि—नव षट् चतस्रश्चेति । तत्र सर्वप्रकृतिसमुदायो नव, तद्वन्धश्चाद्यगुणस्थानद्वयं यावत्,
ततः परं स्त्यानद्वित्रिकबन्धव्यवच्छेदे सम्यङ्निश्चयादृष्ट्यादिषु षड्विधं बध्नतः प्रथमसमये प्रथमोऽल्पतरबन्धः । एतत् षड्विधं
बन्धस्थानमपूर्वकरणप्रथमसप्तभागं यावत्, ततः परं निद्राप्रचलाबन्धव्यवच्छेदे चतुर्विधं बध्नत आद्यसमये द्वितीयोऽल्पतरबन्धः ।
एतच्चतुर्विधं बन्धस्थानं सूक्ष्मसम्परायं यावत्, ततः कस्यचित् प्रतिपत्य षड्विधं बध्नतः प्रथमसमये प्रथमो भूयस्कारबन्धः । ततोऽपि
प्रतिपत्य नवविधं बध्नत आद्यसमये द्वितीयो भूयस्कारबन्धः । अत्र नवविधादिषु त्रिष्वपि द्वितीयादिसमयेषु तदेव बध्नतस्त्रयोऽवस्थि-

कर्मप्रकृतिः

॥८६॥

तबन्धाः । यदा तूपशान्तमोहावस्थायां दर्शनावरणप्रकृतीनां सर्वथाऽबन्धको भूत्वा पुनरद्वाक्षयेण प्रतिपत्य चतुर्विधं बध्नाति तदाऽऽद्यसमये प्रथमोऽवक्तव्यबन्धः, भूयस्कारादिलक्षणैर्वक्तुमशक्यत्वात्, द्वितीयादिसमयेषु त्ववस्थितः । यदा तूपशान्तमोहावस्थात एवायुः-क्षयेणानुत्तरसुरेषूपपद्यते तदा तत्राद्यसमय एव षड्विधं बध्नतो द्वितीयोऽवक्तव्यः, द्वितीयादिसमयेषु त्ववस्थितः । तदेवमत्र द्वौ भूयस्कारौ, द्वावल्पतरौ बन्धौ, अवस्थितास्तु गणनया षट् भवतोऽपि बन्धस्थानानि त्रीण्येवेति तद्भेदास्त्रय एव, अवक्तव्यौ तु बन्धौ द्वाविति स्थितम् ।

मोहनीयस्य दश बन्धस्थानानि-द्वाविंशतिरेकविंशतिः सप्तदश त्रयोदश नव पञ्च चतस्रः तिस्रो द्वे एका च । तत्र द्वाविंशतिकं बन्धस्थानं मिथ्यादृष्टौ, एकविंशतिकं सासादने, सप्तदशकं मिश्रेऽविरतसम्यग्दृष्टौ (च), त्रयोदशकं देशविरते, नवकं प्रमत्ताप्रमत्तयो-रपूर्वकरणे च, पञ्चादीन्येकपर्यन्तानि अनिवृत्तिबादरे प्रथमादिषु पञ्चान्तेषु भागेषु । अत्र भूयस्कारा नव, ते चोपशमश्रेणितः प्रतिपाते संज्वलनलोभरूपैकप्रकृतिबन्धादारभ्य क्रमेण वेदितव्याः । अल्पतरबन्धास्त्वष्टौ, यतो द्वाविंशतिबन्धादेकविंशतिबन्धे, एकविंशतिबन्धाद्वा सप्तदशबन्धे गमनं न संभवति, द्वाविंशतिबन्धकस्य मिथ्यादृष्टेरेकविंशतिबन्धकसासादनभावस्यानन्तर्येणाप्राप्तेः, एकविंशतिबन्धकस्य च सासादनस्य नियमतो मिथ्यात्व एव गमनात् सप्तदशबन्धकमिश्राविरतसम्यग्दृष्टिभावाभावाद् । अवस्थितबन्धा दश “अवस्थित-बन्धः सर्वत्रापि बन्धस्थानसम” इतिवचनात् । एकसप्तदशप्रकृत्यात्मकौ द्वाववक्तव्यबन्धौ । तौ चोपशान्तमोहगुणस्थानादद्वाक्षयेण भवक्षयेण च प्रतिपाते भावनीयौ ।

नाम्नो बन्धस्थानान्यष्टौ । तथाहि-त्रयोविंशतिः पञ्चविंशतिः षड्विंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्रिंशदेकत्रिंशदेका च । एतानि च नाना-

बन्धस्थानेषु
भूयस्कारा-
दयः

॥८६॥

मेत्तो तर्हो', तावन्मात्रस्तृतीयोऽवस्थित इत्यर्थः । एते त्रयोऽपि प्रकारा मूलप्रकृतीनां संभवन्ति । चतुर्थो न संभवति । न हि मूल-
प्रकृतीनां सर्वासां बन्धव्यवच्छेदे सति भूयोऽपि बन्धः संभवति येन चतुर्थो बन्धः स्यात् । तत उत्तरप्रकृतीरधिकृत्य स वेदितव्यः ।
यथा मोहनीयस्य तद्गतसर्वोत्तरप्रकृतिबन्धव्यवच्छेदे सति उपशान्तमोहगुणस्थानकात् प्रतिपाते भूयोऽपि बन्धारम्भप्रथमसमये, स हि
तदानीं न भूयस्कारो वक्तुं शक्यते, नाप्यल्पतरः, नाप्यवस्थितः, तल्लक्षणायोगात्, ततोऽसाववक्तव्य इत्युच्यते, भूयस्कारादिनाम्ना व-
क्तुमशक्यत्वात् । एवमुत्तरप्रकृतीरधिकृत्य ज्ञानावरणीयादीनां वेदनीयवर्जानामवक्तव्यो भावनीयः । वेदनीयस्य त्ववक्तव्यो न संभवति,
तस्य हि सर्वथा बन्धव्यवच्छेदः सयोगिकेवलचरमसमये, न च ततः प्रतिपातो येन भूयो बन्धः प्रवर्तमानः प्रथमसमयेऽवक्तव्यः स्या-
त् । तदेवं मूलप्रकृतीरधिकृत्यावक्तव्यवर्जाः शेषास्त्रयः प्रकाराः, उत्तरप्रकृतीस्त्वधिकृत्य चत्वारोऽपि प्रकाराः संभवन्ति । यथा च बन्धे
चत्वारोऽपि प्रकारा भाविता एवं संक्रमे उद्धर्तनायामपवर्तनायामुदीरणायामुपशमनायामुदये सत्तायां च प्रकृतिस्थानेषु स्थित्यनुभाग-
प्रदेशस्थानेषु च यथायोगं स्वयमेव भावनीयाः ॥५२॥

(उ०)—एतेषां चतुर्णां लक्षणमाह—स्तोकप्रकृत्यादिबन्धाद्यनन्तरमेकाद्यधिकप्रकृत्यादिबन्धादिसंभवे प्रथमो नाम भूयस्कारः । प्रभू-
तप्रकृत्यादिबन्धाद्यनन्तरमेकाद्यूनबन्धादिसंभवे द्वितीय इत्यल्पतरः । यावन्मात्रः प्रथमे समये बन्धादिस्तावन्मात्र एव द्वितीयादिसमये
प्रवर्तमानस्तृतीयो भेदोऽवस्थितः । यदा तु सर्वथैवाबन्धकादिर्भूत्वा भूयोऽपि बन्धादिकमारभते तदा स बन्धादेश्चतुर्थो भेदोऽवक्तव्य-
नामा, भूयस्कारादिशब्देन वक्तुमशक्यत्वात् । इह प्रकृतिबन्धोदयोदीरणासत्ताश्रितं भूयस्कारादिस्वरूपं पञ्चसंग्रहानुसारेण भाव्यते—
तत्र मूलप्रकृतीनां चत्वारि बन्धस्थानानि एक षट् सप्ताष्टौ च । तत्रैकां प्रकृतिं सातवेदनीयलक्षणां बध्नत एका, सा चोपशान्तमोहादेः ।

कर्मप्रकृतिः

॥८७॥

त्रिंशतं बध्नतो द्वितीयोऽवक्तव्यबन्धः, यदि चानुपात्ततीर्थकरनामा भवति तदा तस्य तीर्थकरनामरहितां तत्रैव मनुष्यगतिप्रायोग्यामे-
कोनत्रिंशतं बध्नतः प्रथमसमये तृतीयोऽवक्तव्यबन्धः ।

शेषेषु ज्ञानावरणवेदनीयायुर्गोत्रान्तरायलक्षणेषु पञ्चसु कर्मसु बन्धस्थानमेकैकमेव भवति, ज्ञानावरणान्तराययोः प्रकृतिपञ्चकस्य
समुदितस्यैव, वेदनीयायुर्गोत्राणां चान्यतरैकप्रकृतेरेव बन्धात् । अवस्थितबन्धश्चैतेषां प्रभूतकालमवस्थितत्वेन बध्यमानत्वादेकैकोऽ-
स्त्येव । अवक्तव्यबन्धोऽपि वेदनीयवर्जानां चतुर्णामेकैकोऽस्ति । तत्र ज्ञानावरणस्यान्तरायस्य चोपशान्तमोहगुणस्थानादद्वाक्ष्येण भवक्ष-
येण वा प्रतिपाते' पञ्चपञ्चप्रकृत्यात्मकः प्रथमसमये एकैकोऽवक्तव्यो बन्धः । गोत्रस्य तूपशान्तमोहगुणस्थानादेव द्विधाऽपि प्रतिपति-
तस्योच्चैर्गोत्रं बध्नतः प्रथमसमये उच्चैर्गोत्रप्रकृत्यात्मक एकोऽवक्तव्यबन्धः । आयुषो बन्धारम्भे तां तामायुःप्रकृतिं बध्नतः प्रथमसमये
तत्तदेकप्रकृत्यात्मक एकोऽवक्तव्यबन्धः । वेदनीयस्य त्ववक्तव्यबन्धः सर्वथाऽनुपपन्नः, अयोग्यवस्थायां तद्बन्धे व्यवच्छिन्ने भूयो-
ऽपि बन्धासंभवात् ।

तदेवमुक्ताः प्रत्येकं ज्ञानावरणीयाद्युत्तरप्रकृतीनां बन्धस्थानेषु भूयस्कारादयः, सम्प्रति सामान्यतः सर्वोत्तरप्रकृतीनां बन्धस्थानेषु ते
वक्तव्याः । तत्र सामान्यतः सर्वोत्तरप्रकृतीनां बन्धस्थानान्येकोनत्रिंशत्, तद्यथा-एका सप्तदश तत ऊर्ध्वमेकोत्तराणि स्थानानि द्वाविं-
शतिं यावत् ततः षड्विंशतिः ततस्त्रिपञ्चाशदादीनि द्विषष्टिवर्जान्येकोत्तरवृद्धानि स्थानानि चतुःसप्ततिं यावद्वाच्यानि, १-१७-१८-
१९-२०-२१-२२-२६-५३-५४-५५-५६-५७-५८-५९-६०-६१-६३-६४-६५-६६-६७-६८-६९-७०-७१-७२-
७३-७४ । अत्राष्टाविंशतिर्भूयस्काराः, तथाहि-एकप्रकृत्यात्मकं स्थानमुपशान्तमोहगुणस्थानादौ, तत उपशान्तमोहात् परिभ्रंशे सूक्ष्म-

बन्धस्था-
नेषु भूय-
स्कारादयः

॥८७॥

सम्परायमागतस्य ज्ञानावरणपञ्चकान्तरायपञ्चकदर्शनावरणचतुष्टययशःकीर्त्युच्चैर्गोत्ररूपाः षोडश प्रकृतीरधिका बध्नतः सप्तदशप्रकृत्यात्मक एको भूयस्कारः । ततोऽनिवृत्तिबादरं प्रविशतः प्रथमतः संज्वलनलोभमेकमधिकं बध्नतोऽष्टादशप्रकृत्यात्मको द्वितीयो भूयस्कारः । ततो मायामपि बध्नत एकोनविंशतिप्रकृत्यात्मकस्तृतीयः । ततः संज्वलनमानबन्धे विंशतिप्रकृत्यात्मकस्तुरीयः । ततः संज्वलनक्रोधस्यापि बन्धे एकविंशतिप्रकृत्यात्मकः पञ्चमः । ततोऽप्यधोऽवतरतः पुरुषवेदमपि बध्नतो द्वाविंशतिप्रकृत्यात्मकः षष्ठः । ततोऽपूर्वकरणगुणस्थानकं प्रविशतो भयजुगुप्साहास्यरतिरूपप्रकृतिचतुष्टयमधिकं बध्नतः षड्विंशतिप्रकृत्यात्मकः सप्तमः । ततस्तस्मिन्नेवापूर्वकरणगुणस्थानके क्रमेणाधोऽवतरतो नाम्नोऽष्टाविंशतिं बध्नतो यशःकीर्त्तिवर्जाः शेषाः सप्तविंशतिप्रकृतयोऽधिकाः प्राप्यन्त इति त्रिपञ्चाशत्प्रकृत्यात्मकोऽष्टमो भूयस्कारः । तस्यैव तीर्थकरनामसहितां देवगतिप्रायोग्यामेकोनत्रिंशतं बध्नतश्चतुष्पञ्चाशत्प्रकृत्यात्मको नवमः । आहारकद्विकसहितां त्रिंशतं बध्नतः पञ्चपञ्चाशत्प्रकृत्यात्मको दशमः । आहारकद्विकतीर्थकरनामसहितामेकत्रिंशतं बध्नतः षट्पञ्चाशत्प्रकृत्यात्मको द्वादशः । एकत्रिंशता सह निद्राद्विकं बध्नतोऽष्टपञ्चाशत्प्रकृत्यात्मकस्त्रयोदशः । ततोऽप्रमत्तगुणस्थाने समागतस्य तामेवाष्टपञ्चाशतं देवायुषा सह बध्नत एकोनषष्टिप्रकृत्यात्मकश्चतुर्दशः । ततो देशविरतगुणस्थानमागतस्य नाम्नोऽष्टाविंशतिबन्धकस्य प्रत्याख्यानावरणकषायचतुष्टयमधिकं बध्नतः षष्टिप्रकृत्यात्मकः पञ्चदशः । तस्यैव नाम्न एकोनत्रिंशतं बध्नत एकषष्टिप्रकृत्यात्मकः षोडशः । ततोऽविरतसम्यग्दृष्टिगुणस्थानमागतस्य नाम्नोऽष्टाविंशतिबन्धकस्यायुरबन्धेऽप्रत्याख्यानकषायचतुष्टयाधिकस्य बन्धे त्रिषष्टिप्रकृत्यात्मकः सप्तदशः । इह प्रकारान्तरासंभवात् द्विषष्टिप्रकृत्यात्मकं बन्धस्थानं सर्वथा न संभवति, ततस्तदात्मको भूयस्कारो न लभ्यते । ततस्तस्यैवाविरतसम्यग्दृष्टेर्नाम्न एकोनत्रिंशतं बध्नतश्चतुःषष्टिप्रकृत्यात्मकोऽष्टादशो भूयस्कारः । तस्यैव मनुष्यगतिप्रायोग्यां त्रिंशतं

कर्मप्रकृतिः

॥८८॥

बध्नतः पञ्चषष्टिप्रकृत्यात्मक एकोनविंशतितमः । तस्यैवायुर्बन्धकस्य षट्षष्टिप्रकृत्यात्मको विंशतितमः । ततो मिथ्यात्वं गतस्य नाम्न-
स्त्रयोविंशतिं बध्नत आयुर्बन्धकस्य मिथ्यात्वानन्तानुबन्धचतुष्टयस्त्यानद्वित्रिकाणि च बध्नतः सप्तषष्टिप्रकृत्यात्मक एकविंशतितमः ।
तस्यैव पञ्चविंशतिबन्धकस्यायुर्बन्धेऽष्टषष्टिप्रकृत्यात्मको द्वाविंशतितमः । तस्यैव पञ्चविंशतिबन्धकस्यायुषो बन्धे एकोनसप्ततिप्रकृत्या-
त्मकस्त्रयोविंशतितमः । तस्यैव मिथ्यादृष्टेः षड्विंशतिबन्धकस्यायुषो बन्धे सप्ततिप्रकृत्यात्मकश्चतुर्विंशतितमः । तस्यैव नाम्नोऽष्टाविंश-
तिबन्धकस्यायुर्बन्धे एकसप्ततिप्रकृत्यात्मकः पञ्चविंशतितमः । तस्यैवायुर्बन्धकस्य द्वासप्ततिप्रकृत्यात्मकः षड्विंशतितमः । तस्यैव
मिथ्यादृष्टेरेकोनत्रिंशतमायुश्च बध्नतस्त्रिसप्ततिप्रकृत्यात्मकः सप्तविंशतितमः, तस्यैव नाम्नस्त्रिंशतं बध्नत आयुर्बन्धकस्य चतुःसप्ततिप्रकृ-
त्यात्मकोऽष्टाविंशतितमः । इह केचिद्भूयस्कारा अन्यान्यावधिस्थानाद्भूयो भूयः संभवन्तोऽप्येकवारं गृहीतत्वान्न पृथग्गणनायामधि-
क्रियन्ते, ततोऽष्टाविंशतिरेव भूयस्काराः, एतदनुसारेणाल्पतरा अप्यष्टाविंशतिरेव भावनीयाः, अवस्थितबन्धास्तु स्थानसमा इत्येकोन-
त्रिंशत्, अवक्तव्यस्त्वत्रानुपपन्नः, सर्वोत्तरप्रकृत्यबन्धकीभूतस्य भूयो बन्धकत्वानुपपत्तेः ।

तदेवमुक्ताः प्रत्येकं ज्ञानावरणीयाद्युत्तरप्रकृतीनां सामान्यतः सर्वोत्तरप्रकृतीनां च बन्धस्थानेषु भूयस्कारादयः, अथोदयस्थानेषु वक्त-
व्याः । तत्र प्रथमतः प्रत्येकं ज्ञानावरणीयाद्युत्तरप्रकृतीनामुदयस्थानेषु भावनीयाः । ते चैवम्-ज्ञानावरणीयान्तराययोर्वेदनीयायुर्गोत्राणां
चैकैकमुदयस्थानं पञ्चपञ्चप्रकृत्यात्मकमेकैकप्रकृत्यात्मकं च । दर्शनावरणीयस्य द्वे उदयस्थाने-चतस्रः पञ्च चेति । तत्र चक्षुरचक्षुरवधि-
केवलदर्शनावरणरूपाश्चतस्रः, ता एव निद्रापञ्चकान्यतमसहिताः पञ्च, निद्रा हि परावर्त्तमानोदया इति द्वित्रादिका नोदयमायान्ति ।
अत्रैको भूयस्कारः, एक एव चाल्पतरः, द्वाववस्थितौ, अवक्तव्यस्तु नास्ति, क्षीणमोहे सर्वदर्शनावरणप्रकृत्युदयव्यवच्छेदे सति भूय

उदयस्था-
नेषु भूय-
स्कारादयः

॥८८॥

जीवानपेक्ष्य नानाप्रकाराणीति सप्ततिकार्थसङ्ग्रहाद्भावनीयानि । अत्र भूयस्काराः षट्-त्रयोविंशत्यादेः पञ्चविंशत्यादिषु एकत्रिंशदन्तेषु गमनात्, एकत्रिंशद्बन्धादुत्तीर्यैकप्रकृतिबन्धस्य च क्रियमाणस्य गुरुत्वाभावादष्टान्तरेष्वपि षण्णामेव भूयस्काराणां संभवात् । अथ प्रतिपातकाले एकस्याः प्रकृतेर्बन्धमाधायैकत्रिंशत्प्रकृतिबन्धमपि करोति । एकप्रकृत्यपेक्षया चैकत्रिंशत्प्रकृतिबन्धो भूयस्कार इति सप्त भूयस्काराः प्राप्नुवन्ति । युक्तं चैतत्, सप्तानां भूयस्काराणां शास्त्रान्तरेऽप्यभिधानात् । उक्तं च शतकचूर्णौ—“एकाओ वि एकतीसं जाइ त्ति भूओगारा सत्त”इति । तदयुक्तम्, एकत्रिंशद्बन्धरूपस्य भूयस्कारस्याष्टाविंशत्याद्यपेक्षया प्रागेव गृहीतत्वात् एकापेक्षया तस्य पृथग्भावा-योगात् । न ह्यवधिभेदाद्भूयस्कारभेदो विवक्ष्यते, तथा सति भूयस्काराणामतिबाहुल्यप्रसक्तः । तथाहि—कदाचिदष्टाविंशतेरेकत्रिंशद्बन्धं गच्छति कदाचिदेकोनत्रिंशतः कदाचिदेकस्याः, तथा कदाचित्रयोर्विंशतेरप्यष्टाविंशतिबन्धं गच्छति कदाचित्पञ्चविंशतेरित्यादि । तदेवं सप्तातिरिक्ता बहवोऽपि भूयस्काराः प्राप्नुवन्ति, न चैतदिष्टं, ततो नावधिभेदाद्भूयस्कारभेद इति षडेव भूयस्कारभेदाः । शास्त्रान्तरे सप्ताभिधानं बन्धादनुत्तीर्णावधिभेदो न भूयस्कारभेदप्रयोजकः, तदुत्तीर्णावधिभेदस्तु भूयस्कारभेदप्रयोजक इति प्रसङ्गाभिप्रायेण, तत्रापि परमार्थतः षडन्तर्भाव एवोन्नेय इति तत्त्वम् । अल्पतराः सप्त, तथाहि—देवत्वं प्राप्तस्यैकत्रिंशत्स्त्रिंशति गमनं संभवति, तस्यैव देवभवा-च्च्यवमानस्य त्रिंशत एकोनत्रिंशति, तथा क्षपकश्रेण्यारोहे उपशमश्रेण्यारोहे वाऽष्टाविंशत्यादेरेकस्यां, नानाजीवानां यथायोगं त्रिंशदा-देस्त्रयोविंशत्यन्तेषु गमनं, ततः सप्तालपतराः । अवस्थिता अष्टैव, अवक्तव्यास्तु त्रयः, ते पुनरेवम्—उपशान्तमोहावस्थायां नामकर्मणः सर्वथाऽबन्धको भूत्वा इहैवोपशान्ताद्वाक्ष्येण यदा पुनरप्येकविधं बध्नाति तदाद्यसमये प्रथमोऽवक्तव्यबन्धः, यदा चोपशान्तमोहाव-स्थायामेवायुःक्षयेणानुत्तरसुरेषु समुत्पद्यते उपात्ततीर्थकरनामा च तदा तस्य प्रथमसमय एव मनुष्यगतिप्रायोग्यां तीर्थकरनामसहितां

कर्मप्रकृतिः

॥८९॥

कृतो मनुज गतिपञ्चेन्द्रियजातित्रसबादरपर्याप्तसुभगादेययशःकीर्त्यगुरुलघुतैजसकर्मणनिर्माणवर्णादिचतुष्टयस्थिरास्थिरशुभाशुभाद्यसंहन-
नोपघातप्रत्येकौदारिकद्विकषण्डन्यतमसंस्थानपराघातोच्छ्वासान्यतरविहायोगतिसुखरदुःखरान्यतरलक्षणत्रिंशत्प्रकृत्युदयो भवति । एष एव
तीर्थकृतस्तीर्थकरनामान्वित एकत्रिंशदुदयः । ततः समुद्घातं कुर्वतोऽतीर्थकृतो द्वितीयसमये औदारिकमिश्रकाययोगे वर्त्तमानस्य परा-
घातोच्छ्वासान्यतरविहायोगतिसुखरदुःखरान्यतरनिरोधे षड्विंशतिः १ । पराघातोच्छ्वासप्रशस्तविहायोगतिसुखरनिरोधे तीर्थकृतः
सप्तविंशतिः २ । षड्विंशतिरेवातीर्थकरकेवलिनः समुद्घातं प्रविष्टस्य तृतीयसमये कर्मणकाययोगे वर्त्तमानस्योदितसंस्थानाद्यसंहननौ-
दारिकद्विकोपघातप्रत्येकरूपप्रकृतिषट्कनिरोधे विंशतिः ३ । तस्मिन्नेव समये तीर्थकृत उक्तप्रकृतिषट्कनिरोधे एकविंशतिः ४ । अयो-
गित्वं प्रतिपद्यमानस्य तु तीर्थकृत एकत्रिंशतः खरनिरोधे त्रिंशद्भवति ५ । ततोऽप्युच्छ्वासे निरुद्धे एकोनत्रिंशत्, अतीर्थकृतस्त्रिंशतः खर-
निरोधे एकोनत्रिंशत् ६ । तत उच्छ्वासे निरुद्धेऽष्टाविंशतिः ७ । ततोऽष्टाविंशतेरतीर्थकृत्केवलिनोऽयोगित्वप्रतिपत्तिप्रथमसमये पराघातो-
दितविहायोगतिप्रत्येकोपघातान्यतमसंस्थानाद्यसंहननौदारिकद्विकस्थिरास्थिरागुरुलघुशुभाशुभतैजसकर्मणवर्णादिचतुष्टयनिर्माणलक्षणविं-
शतिप्रकृत्युदयव्यवच्छेदेऽष्टकोदयः ८ । तीर्थकृत्केवलिन एकोनत्रिंशत उक्तविंशतिप्रकृत्युदयव्यवच्छेदे नवकोदयः ९ । संसारिणां त्वेक-
त्रिंशदादेरुदयस्थानादेकविंशत्यन्तेषु कतिपयेष्वेवाल्पतरोदयस्थानेषु संक्रमणम् । तत इत्थं विचार्यमाणमल्पतरोदयस्थानमधिकं न प्राप्यत
इति नवैवाल्पतरोदयाः । अवस्थितोदयाः स्थानतुल्याः । अवक्तव्योदयस्त्वसंभवी, यतः सर्वनामोत्तरप्रकृत्युदयव्यवच्छेदोऽयोगिचरम-
समये, न च ततः पुनरुदय इति ।

तदेवमुक्ताः प्रत्येकं ज्ञानावरणीयाद्युत्तरप्रकृतीनामुदयस्थानेषु भूयस्कारादयः । सम्प्रति सामान्यतः सर्वोत्तरप्रकृतीनामुदयस्थानेषु वक्त-

उदयस्था-
नेषु भूय-
स्कारादयः

॥८९॥

व्याः । तत्र सामान्यतः सर्वोत्तरप्रकृतीनामुदयस्थानानि षड्विंशतिः । तद्यथा-एकादश द्वादश त्रयोविंशतिश्चतुर्विंशतिः, तत एकोनत्रिंश-
दादीनि चतुस्त्रिंशदन्तानि, ततश्चतुश्चत्वारिंशदादीनि एकोनषष्ट्यन्तानि, ११-१२-२३-२४-२९-३०-३१-३२-३३-३४-४४-४५-
४६-४७-४८-४९-५०-५१-५२-५३-५४-५५-५६-५७-५८-५९ । तत्र मनुष्यगतिमनुष्यायुःपञ्चेन्द्रियजातित्रसबादरपर्याप्त-
सुभगादेययशःकीर्त्योऽन्यतरवेदनीयमुच्चैर्गोत्रं चेत्येकादशप्रकृत्युदयोऽतीर्थकृतोऽयोगित्वावस्थायाम् । एष एव तीर्थकरनामान्वितो द्वा-
दशोदयस्तीर्थकृतः । एतावेव द्वाबुदयावगुरुलघुनिर्माणस्थिरास्थिरशुभाशुभतैजसकार्मणवर्णादिचतुष्टयरूपनामध्रुवोदयसहितौ समुद्घाते
कार्मणकाययोगे त्रयोविंशतिचतुर्विंशत्युदयौ भवतः । एतेषूदयस्थानेषु न भूयस्कारप्राप्तिः, अयोगिनः सयोगित्वस्य अतीर्थकृतश्च तीर्थ-
करत्वस्याप्राप्तेः । तावेव त्रयोविंशतिचतुर्विंशत्युदयौ प्रत्येकोपघातौ दारिकद्विकान्यतमैकसंभविसंस्थानाद्यसंहननसमेतौ यथासङ्ख्यमेकोन-
त्रिंशत्रिंशदुदयौ भवतः । तथा स्वभावस्थयोस्तीर्थकरातीर्थकरयोर्विकत्रिंशत्रिंशद्रूपौ नाम्न उदयौ तावन्यतरवेदनीयमनुष्यायुरुच्चैर्गोत्रस-
मेतौ चतुस्त्रिंशत्त्रयस्त्रिंशदुदयौ भवतः । तयोः स्वरनिरोधे क्रमेण त्रयस्त्रिंशद्द्वात्रिंशदुदयौ । तयोरप्युच्छ्वासनिरोधे द्वात्रिंशदेकत्रिंशदुदयौ ।
एते दशोदयाः केवलिनाम् । एतेषु दशसूदयस्थानेषु षड्भूयस्कारोदयाः । ते चातीर्थकरतीर्थकरावधिकृत्य क्रमेणैकोनत्रिंशत्रिंशदादयो
द्रष्टव्याः, शेषास्तु न संभवन्ति । तत्र कारणमुक्तमेव । नवाल्पतरोदयाः, ते च चतुस्त्रिंशद्वर्जाः शेषाः सर्वेऽपि । चतुश्चत्वारिंशदुदयः क्षीणस-
प्तकस्याविरतसम्यग्दृष्टेरन्तरालगतौ वत्तमानस्य । तत्र ज्ञानावरणपञ्चकं दर्शनावरणचतुष्कमन्तरायपञ्चकमन्तानुबन्धिवर्जास्त्रयोऽन्यतमे
क्रोधादयस्त्रयाणां वेदानामन्यतमो वेदः द्वयोर्युगलयोरन्यतरद्युगलमिति षड्मोहनीयप्रकृतयः सर्वसङ्ख्यया विंशतिर्धातिप्रकृतयः । तथा चत
सृष्वन्यतमा गतिरन्यतमानुपूर्वी पञ्चेन्द्रियजातिः त्रसबादरपर्याप्तापर्याप्तान्यतरसुभगदुर्भगैकतरादेयानादेयैकतरयशःकीर्त्ययशःकीर्त्यकृत-

कर्मप्रकृतिः

॥९१॥

न लभ्यते । अथ स्वभावस्थे तीर्थकरे संभविनि चतुस्त्रिंशदुदये चतुश्चत्वारिंशदादीनामन्यतमस्मादुदयस्थानात्संक्रमे चतुस्त्रिंशदुदयोऽल्प-
तरो भवतीति चेन्न, गुणस्थानक्रमारोहं विना केवलित्वाप्राप्तेः, क्रमानुसरणे च क्षीणमोहगुणस्थाने त्रयस्त्रिंशत्प्रकृत्यात्मकमेकमेवोदय-
स्थानं मनुजगतिपञ्चेन्द्रियजातित्रसवादरपर्याप्तसुभगादेययशःकीर्त्तितैजसकर्मणस्थिरास्थिरशुभाशुभवर्णादिचतुष्टयागुरुलघुनिर्माणौदा-
रिकद्विकप्रत्येकोपघातान्यतरविहायोगतिपराघातसुखरदुःस्वरान्यतरोच्छ्वासान्यतमसंस्थानाद्यसंहननान्यतरवेदनीयमनुष्यायुरुच्चैर्गोत्रलक्षणं
प्राप्यते । ततः केवलज्ञानोत्पत्तौ तीर्थकरनामोदये चतुस्त्रिंशल्लक्षणमुदयस्थानं भूयस्कारतयैव प्राप्यते, नाल्पतरतयेति । यदपि चैकोन-
षष्टिरूपमुदयस्थानं तदपि ततोऽन्यस्य महत उदयस्थानस्याभावान्नाल्पतरत्वमास्कन्दतीति द्वयापगमाच्चतुर्विंशतिरेवाल्पतराः । तदेवमुक्ताः
सामान्यतः सर्वोत्तरप्रकृतीनामुदयस्थानेषु भूयस्कारादयः । उदीरणाधिकारोऽपि प्राय उदयसम एव द्रष्टव्यः । नवरं नाम्नोऽष्टनवोद-
यस्थानयोरुदीरणाभावः सामान्यतः सर्वोत्तरप्रकृतिसमुदाये चाप्रमत्तादौ वेदनीयायुर्वर्जनमित्यादिरूपो यो विशेषस्तमुदीरणाप्रस्थानतः
सम्यक् परिभाव्य तद्गता भूयस्कारादयो निरूपणीयाः ।

सम्प्रति प्रत्येकं ज्ञानावरणीयाद्युत्तरप्रकृतीनां सामान्यतः सर्वोत्तरप्रकृतीनां च सत्तास्थानेषु भूयस्कारादयो वाच्याः । तत्र प्रत्येकं
ज्ञानावरणीयाद्युत्तरप्रकृतीनां ते भाव्यन्ते-ज्ञानावरणीयस्यान्तरायस्य च प्रत्येकं पञ्चपञ्चप्रकृत्यात्मकमेकं सत्तास्थानमवस्थितम् ।
अत्रान्यस्य महतोऽल्पस्य वा स्थानस्याभावाद्भूयस्काराल्पतरासंभवः, अवक्तव्योऽप्यत्र नास्ति, सकलैतदुत्तरप्रकृतिसत्ताव्यवच्छेदे भूयः
सत्ताऽसंभवात् । वेदनीयस्य द्वे सत्तास्थाने, तद्यथा-द्वे एका च । तत्र द्वे अयोग्यवस्थाद्विचरमसमयं यावत्, एका चरमसमये । अत्र
न भूयस्कारसत्कर्मता, एकप्रकृत्यात्मकसत्तास्थानाद्द्विप्रकृत्यात्मकसत्तास्थाने संक्रमाभावात् । एकमल्पतरं, तच्चैकप्रकृत्यात्मकम् । एकं

सत्तास्था-
नेषु भूय-
स्कारादयः

॥९१॥

द्विप्रकृत्यात्मकमवस्थितम्, एकप्रकृत्यात्मकस्य स्थानस्यैकसामयिकत्वेनावस्थितत्वाभावात् । गोत्रायुषोर्द्वे द्वे सत्तास्थाने, तद्यथा-द्वे एका च । तत्र गोत्रप्रकृत्योरन्यतरानपगमे द्वे । यदा तु तेजोवायुभवगतेनोच्चैर्गोत्रमुद्बलितं भवति नीचैर्गोत्रं वाऽयोग्यवस्थाद्विचरमसमये क्षीणं तदैका । आयुषः परभवायुर्वन्धं यावदेका, तद्वन्धे च द्वे सत्यौ । तत्र गोत्रस्यैकं द्विप्रकृत्यात्मकं भूयस्कारसत्कर्म, यदोद्बलितोच्चैर्गोत्रो नीचैर्गोत्रैकसत्कर्मा सन् भूय उच्चैर्गोत्रं बध्नाति तदाऽवसेयं, एकमेकप्रकृत्यात्मकमल्पतरं, तदपि चोच्चैर्गोत्रे उद्बलिते नीचैर्गोत्रे वा क्षीणे, द्वे अवस्थितसत्कर्मणी, द्वयोरपि चिरकालमवस्थानात्, नवरमेकप्रकृत्यात्मके सत्तास्थाने चिरमवस्थानमुद्बलितोच्चैर्गोत्रस्य नीचैर्गोत्ररूपे द्रष्टव्यं, नोच्चैर्गोत्ररूपे, तस्य द्वितीयसमय एव क्षयात् । आयुषोऽप्येकं द्विप्रकृत्यात्मकं भूयस्कारसत्कर्म, तच्च परभवायुर्वन्धे, एकमेकप्रकृत्यात्मकमल्पतरसत्कर्म, तच्चानुभूयमानभवायुषः सत्ताव्यवच्छेदे परभवायुष उदयसमये । द्वे अवस्थितसत्कर्मणी, द्वयोरपि सत्तास्थानयोश्चिरकालमवस्थानात् । यच्चवक्तव्यं तदुभयत्रापि नास्ति, उभयोरपि सर्वस्वोत्तरप्रकृतिसत्ताव्यवच्छेदे भूयः सत्ताया अयोगात् ।

दर्शनावरणीयस्य त्रीणि सत्कर्मस्थानानि-नव षट् चतस्रश्चेति । तत्र क्षपकश्रेण्यामनिवृत्तिवादराद्धायाः संख्येयान् भागान् यावदुपशमश्रेण्यामुपशान्तमोहगुणस्थानं यावन्नव । क्षपकश्रेण्यामनिवृत्तिवादादरसम्परायाद्धायाः संख्येयेभ्यो भागेभ्यः परतः क्षीणमोहगुणस्थानस्य द्विचरमसमयं यावत् षट्, चरमसमये चतस्रः । अत्र द्वे अल्पतरे-षट् चतस्रश्चेति । नवषडात्मके द्वे अवस्थितसत्कर्मणी, चतुप्रकृत्यात्मकस्य सत्तास्थानस्यैकसामयिकत्वेनावस्थितत्वासंभवात् । भूयस्कारमवक्तव्यं चात्र नास्ति, चतुरादिप्रकृतिसत्ताव्यवच्छेदे भूयः सत्ताऽसंभवात् ।

कर्मप्रकृतिः

॥९३॥

१०७-१०८-१०९-११०-१११-११२-११३-११४-१२५-१२६-१२७-१२८-१२९-१३०-१३१-१३३-१३४-१३५-
 १३६-१३७-१३८-१३९-१४०-१४१-१४२-१४३-१४४-१४५-१४६ । तत्रातीर्थकरकेवलिनोऽयोग्यवस्थाचरमसमये एकादश
 प्रकृत्यात्मकं सत्तास्थानम्, तस्मिन्नेव समये तीर्थकृतो द्वादशप्रकृत्यात्मकं, ताश्च द्वादश मनुष्यायुर्मनुष्यगतिपञ्चेन्द्रियजातित्रसबादरपर्या
 ससुभगादेययशःकीर्त्तितीर्थकरनामान्यतरवेदनीयोच्चैर्गोत्रलक्षणाः । एता एव जिननामरहिता एकादश । सयोगिकेवल्यवस्थायामशीत्या-
 दीनि चत्वारि सत्तास्थानानि ८०-८१-८४-८५ । तत्राशीतिरियं-देवद्विकमौदारिकचतुष्टयं वैक्रियचतुष्टयं तैजसकर्मणशरीरे तैजस-
 कर्मणबन्धने तैजसकर्मणसङ्घाते संस्थानषट्कं संहननषट्कं वर्णादिविंशतिरगुरुलघुपराघातोपघातोच्छ्वासविहायोगतिद्विकानि स्थि-
 रास्थिरे शुभाशुभे सुखरदुःखरे दुर्भगमयशःकीर्त्तिरनादेयं निर्माणं प्रत्येकमपर्याप्तं मनुष्यानुपूर्वी नीचैर्गोत्रमन्यतरवेदनीयमित्येकोनस-
 ततिरेकादश च प्रागुक्ता इति । सैवाशीतिजिननामसहितैकाशीतिः । अशीतिरेवाहारकचतुष्टयान्विता चतुरशीतिः । सैव जिननामान्विता
 पञ्चाशीतिः । एतान्येवाशीत्यादीनि चत्वारि सत्तास्थानानि ज्ञानावरणपञ्चकदर्शनावरणचतुष्टयान्तरायपञ्चकसहितानि चतुर्नवत्यादीनि
 चत्वारि सत्तास्थानानि भवन्ति ९४-९५-९८-९९ । एतानि च क्षीणकषायचरमसमये नानाजीवानधिकृत्य प्राप्यन्ते । एतान्येव
 निद्राप्रचलासहितानि यथाक्रमं षण्णवत्यादीनि चत्वारि सत्तास्थानानि भवन्ति ९६-९७-१००-१०१ । एतानि क्षीणकषायगुणस्थानके
 द्विचरमसमयं यावन्नानाजीवापेक्षया प्राप्यन्ते । एतेष्वेव संज्वलनलोभप्रक्षेपे सप्तनवत्यादीनि चत्वारि भवन्ति ९७-९८-१०१-१०२ ।
 एतानि सूक्ष्मसम्पराये लभ्यन्ते । एतेष्वेव संज्वलनमायाप्रक्षेपेऽष्टनवत्यादीनि चत्वारि भवन्ति ९८-९९-१०२-१०३ । एतान्यनिवृत्ति-
 बादरसम्परायगुणस्थानपर्यन्ते लभ्यन्ते । तस्मिन्नेव गुणस्थाने तेष्वेव चतुर्षु सत्तास्थानेषु संज्वलनमानप्रक्षेपे नवनवत्यादीनि चत्वारि

सत्तास्था-
नेषु भूय-
स्कारादयः

॥९३॥

भवन्ति ९९-१००-१०३-१०४ । तस्मिन्नेव गुणस्थाने तेष्वेव चतुर्षु संज्वलनक्रोधप्रक्षेपे शतादीनि चत्वारि भवन्ति १००-१०१-१०४-१०५ । तस्मिन्नेव गुणस्थाने पुरुषवेदप्रक्षेपे एकोत्तरशतादीनि चत्वारि १०१-१०२-१०५-१०६ । ततस्तस्मिन्नेव गुणस्थाने हास्यादिषट्कप्रक्षेपे सप्तोत्तरशतादीनि चत्वारि १०७-१०८-१११-११२ । ततस्तस्मिन्नेव गुणस्थाने स्त्रीवेदप्रक्षेपे ष्टोत्तरशतादीनि चत्वारि १०८-१०९-११२-११३ । ततस्तस्मिन्नेव गुणस्थाने नपुंसकवेदप्रक्षेपे नवोत्तरशतादीनि चत्वारि १०९-११०-११३-११४ । तस्मिन्नेव गुणस्थाने तेष्वेव चतुर्षु नामत्रयोदशकस्त्यानद्धित्रिकरूपप्रकृतिषोडशकप्रक्षेपे पञ्चविंशत्युत्तरशतादीनि चत्वारि १२५-१२६-१२९-१३० । ततोऽपि तस्मिन्नेव गुणस्थाने मध्यमकषायाष्टकप्रक्षेपे त्रयस्त्रिंशच्छतादीनि चत्वारि १३३-१३४-१३७-१३८ । तथा यानि शीणमोहसत्कानि षण्णवतिसप्तनवतिशतैकोत्तरशतात्मकानि चत्वारि सत्तास्थानानि तेषु मोहनीयद्वाविंशतिस्त्यानद्धित्रिकनामत्रयोदशकप्रक्षेपादिमानि चत्वारि सत्तास्थानानि भवन्ति-चतुस्त्रिंशं शतं, पञ्चत्रिंशं शतं, अष्टत्रिंशं शतं, एकोनचत्वारिंशं शतं, १३४-१३५-१३८-१३९ चेति । तेष्वेव षण्णवत्यादिषु चतुर्षु मोहनीयत्रयोविंशतिनामत्रयोदशकस्त्यानद्धित्रिकप्रक्षेपे पञ्चत्रिंशच्छतादीनि चत्वारि १३५-१३६-१३९-१४० । मोहनीयचतुर्विंशतिप्रक्षेपे चैतानि षट्त्रिंशच्छतादीनि चत्वारि सत्तास्थानानि भवन्ति १३६-१३७-१४०-१४१ । मोहनीयषट्त्रिंशतिप्रक्षेपे चाष्टत्रिंशच्छतादीनि चत्वारि १३८-१३९-१४२-१४३ । मोहनीयसप्तविंशतिप्रक्षेपे चैतान्येकोनचत्वारिंशच्छतादीनि चत्वारि भवन्ति १३९-१४०-१४३-१४४ । मोहनीयाष्टाविंशतिप्रक्षेपाच्चैतानि चत्वारिंशच्छतादीनि चत्वारि भवन्ति १४०-१४१-१४४-१४५ । अमूनि च मोहनीयद्वाविंशत्यादिप्रकृतिप्रक्षेपभावीनि चतुस्त्रिंशच्छतादीनि पञ्चचत्वारिंशच्छतपर्यन्तानि सत्तास्थानान्यविरतसम्यग्दृष्ट्यादीनामप्रमत्तान्तानाप्रवसेयानि । यच्चानन्तरं पञ्चचत्वारिंशच्छतल-

कर्मप्रकृतिः

॥९४॥

क्षणं सत्तास्थानं तदेव परमवायुर्बन्धे षट्चत्वारिंशच्छतात्मकसत्तास्थानं (१४६) भवति । तथा यदा जन्तोस्तेजोवायुभवे वर्तमानस्य नाम्नोऽष्टसप्ततिरेकमेव च नीचैर्गोत्रलक्षणं गोत्र सत्तदा तस्य ज्ञानावरणपञ्चकदर्शनावरणनवकवेदनीयद्विकमोहनीयषड्विंशत्यन्तरायपञ्चकतिर्यगायुषां मीलनेन सप्तविंशं शतं (१२७) सत्तास्थानं भवति, तदेव पारमविकतिर्यगायुर्बन्धेऽष्टाविंशत्यधिकं शतं (१२८) । तथा वनस्पतिकायिकेषु यदा स्थितिक्षयाद्देवद्विकनरकद्विकवैक्रियचतुष्टयरूपास्वष्टासु प्रकृतिषु क्षीणासु नाम्नोऽशीतिप्रकृतयः सत्तायां लभ्यन्ते तदा नाम्नोऽशीतिर्द्वे वेदनीये द्वे गोत्रे अनुभूयमानं तिर्यगायुरावरणचतुर्दशकं मोहनीयषड्विंशतिरन्तरायपञ्चकं चेति त्रिंशच्छतात्मकं (१३०) सत्तास्थानं, तदेव परमवायुर्बन्धे एकत्रिंशच्छतात्मकं (१३१) सत्तास्थानम् । तदेवं परिभाव्यमानं द्वात्रिंशच्छतात्मकं सत्तास्थानं न प्राप्यत इति तद्वर्जनं कृतम् । इह यद्यपि सप्तनवत्यादीनि तत्तत्प्रकृतिप्रक्षेपादन्यथाऽन्यथाऽनेकधा लभ्यन्ते तथापि संख्यया तुल्यानीति न पृथग्विवक्ष्यन्ते । ततोऽष्टचत्वारिंशदेव सत्तास्थानानि, नोनाधिकानि । अत्रावक्तव्यं सत्कर्म नास्ति, सर्वप्रकृतिसत्ताव्यवच्छेदे भूयः सत्ताया अयोगात् । अवस्थितानि चतुश्चत्वारिंशत्, एकादशद्वादशचतुर्नवतिपञ्चनवतिरूपाणां चतुर्णां सत्तास्थानानामेकसामयिकतयाऽवस्थितत्वायोगात् । सप्तचत्वारिंशदल्पतराणि । सप्तदश भूयस्काराणि, यतस्तानि सप्तविंशतिशतादारभ्य परत एव प्राप्यन्ते, नार्वाक्, परतोऽपि यत्रयस्त्रिंशच्छतात्मकं सत्तास्थानं तदपि भूयस्कारतया न लभ्यते, सप्तविंशतिशतादवर्कतनानां सत्तास्थानानां परतोऽपि त्रयस्त्रिंशच्छतात्मकस्य सत्तास्थानस्य क्षपकश्रेण्यामेव प्राप्तिसंभवात् । ततश्च प्रतिपाताभावेन तेषां भूयस्कारत्वायोगात्, ततः सप्तदशैव भूयस्काराणि । तदेवमुक्ताः उत्तरप्रकृतिमाश्रित्य बन्धादिषु भूयस्कारादयः । एवं बन्धादीनां स्थित्यादित्रये संक्रमादीनां चतुर्षु चागमानुसारेण स्वयमेव भावना विधेया ॥५२॥

सत्तास्था-
नेषु भूय-
स्कारादयः

॥९४॥

कर्मप्रकृतिः

॥९५॥

(चू०)—‘बन्धोदीरणसंकमसंतुदयाणं’ति—एएसिं पंचणहं पदाणं ‘जहन्नगाईहिं’ति—जहन्नउक्कोसेणं ‘संवेहो’त्ति—परोप्परमेलवणं ‘पगतिट्ठितिअणुभागपदेसतो जेओ’त्ति—एएहिं जेयव्वा ॥५४॥

(मलय०)—‘बन्धोदीरण’त्ति—बन्धोदीरणासंकमसत्तोदयरूपाणां पञ्चानां पदार्थानां ‘प्रकृतिस्थित्यनुभागप्रदेशतः’ प्रकृतिस्थित्यनुभागप्रदेशानधिकृत्य जघन्याजघन्योत्कृष्टानुत्कृष्टैः संवेधः—परस्परमेककालमागमाविरोधेन मीलनम् । यथा ज्ञानावरणीयस्य जघन्ये स्थितिवन्धे जघन्योऽनुभागबन्धः, जघन्यः प्रदेशबन्धः, अजघन्याः स्थित्युदीरणासंकमसत्तोदया इत्यादिरूपं, तत्पूर्वापरौ सुष्ठु परिभाष्य ज्ञातव्यम् ॥५४॥

(उ०)—बन्धोदीरणासंकमसत्तोदयरूपाणां पञ्चानां पदार्थानां प्रकृतिस्थित्यनुभागप्रदेशतः प्रकृतिस्थित्यनुभागप्रदेशानधिकृत्य जघन्याजघन्योत्कृष्टानुत्कृष्टैः संवेधो—मिथः शास्त्राविरोधेनैककालं मीलनं, यथा ज्ञानावरणीयस्य जघन्ये स्थितिवन्धे जघन्योऽनुभागबन्धो जघन्यः प्रदेशबन्धः अजघन्याः स्थित्युदीरणासंकमोदया इत्यादिरूपं, तत्पूर्वापरविचारं सुष्ठु परिभाष्य ज्ञातव्यम् ॥५४॥

तदेवमुक्ता सत्ता । समाप्तः प्रकृतग्रन्थार्थः । अथ संवेधप्रसङ्गाद्बन्धोदयसत्तासंवेधप्रतिपादकसप्ततिकार्थो महोपयोगीत्यत्रैवायं दिङ्मात्रेणोपदर्श्यते तत्र प्रथमतो । मूलप्रकृतिषु बन्धस्य बन्धेन संवेध उच्यते—

आयुषि बध्यमानेऽष्टापि कर्माणि नियमाद्बध्यन्ते आप्रमत्तगुणस्थानं, शेषेषु गुणस्थानेषु सप्तबन्धेऽप्यायुषो न बन्ध इति । मोहनीये बध्यमाने सप्तानामष्टानां वा बन्धः । तद्बन्धो ह्यनिवृत्तिबादरान्तः । तत्र मिश्रापूर्वकरणानि वृत्तिबादरेषु सप्तानामेव, शेषेषु त्वप्रमत्तान्तेष्वायुर्बन्धाभावे सप्तानां तद्बन्धे त्वष्टानां बन्धः । बेदनीये बध्यमाने एकस्य षण्णां सप्तानामष्टानां वा बन्धः, तत्रोपशान्तमोहादौ

बन्धोदय
सत्ता
संवेधः

॥९५॥

वेदनीये बध्यमाने तदेवैकं बध्यते, सूक्ष्मसम्पराये मोहायुर्वर्जानि षट्, सप्ताष्टभावना प्राग्वत् । ज्ञानावरणदर्शनावरणनामगोत्रान्तरायेषु बध्यमानेषु षट् सप्ताष्टौ च, तत्र षट् सूक्ष्मसम्पराये, सप्ताष्टभावना प्राग्वत् । तदेवं चिन्तितो बन्धस्य बन्धेन संवेदः । अयोदयस्योदय-सत्ताभ्यां सह चिन्त्यते—

मोहस्योदये नियमादष्टावप्युदये सत्तायां च लभ्यन्ते । तदुदयो हि सूक्ष्मसम्परायान्तः । सूक्ष्मसम्परायं यावच्च सर्वाण्यपि कर्मा-ण्युदये सत्तायां च प्राप्यन्ते इति । ज्ञानावरणदर्शनावरणान्तरायाणामुदये सति सप्ताष्टौ च सत्तायामुदये च लभ्यन्ते । तत्राष्टावुदये सूक्ष्मसम्परायं यावत्, सत्तायां तूपशान्तमोहेऽपि । सप्त तूदयमाश्रित्योपशान्तमोहे क्षीणमोहे वा सत्तामधिकृत्य तु क्षीणमोहे एव । वेदनीयायुर्नामगोत्राणामुदये सत्यष्टौ सप्त चत्वारि वा सन्त्युदयवन्ति च प्राप्यन्ते । तत्राष्टावुदयमधिकृत्य सूक्ष्मसम्परायं, सत्तामधि-कृत्य तूपशान्तमोहं यावत् । सप्तोदयमधिकृत्योपशान्तमोहे क्षीणमोहे वा सत्तामधिकृत्य तु क्षीणमोह एव । चत्वारि त्रयोदशे चतुर्दशे वा गुणस्थाने तान्येव । तदेवमुक्त उदयस्योदयसत्ताभ्यां संवेधः । अथ सत्ताया उदयसत्ताभ्यां चिन्त्यते—

तत्र मोहनीयस्य सत्तायामुदयोऽष्टानां सप्तानां वा । तत्राष्टानां सूक्ष्मसम्परायं यावत्, सप्तानां तूपशान्तमोहे, सत्ता पुनराष्टानामेव, मोहनीयसत्तायाः शेषसर्वसत्तानान्तरीयकत्वात् । ज्ञानावरणदर्शनावरणान्तरायाणां सत्तायां सप्तानामष्टानां बोदयः । तत्राष्टानामुदयः सूक्ष्मसम्परायं यावत्, सप्तानामुपशान्तमोहे क्षीणमोहे वा । सत्ताऽप्यष्टानां सप्तानां वा, अष्टानामुपशान्तमोहं यावत्, सप्तानां क्षीण-मोहे । वेदनीयायुर्नामगोत्राणां सत्तायां सप्तानामष्टानां चतुर्णां वा सत्तोदयौ । तत्र सप्तानामष्टानां वा सत्तोदयौ प्राग्वत् । चतुर्णां त्रयो-दशे चतुर्दशे च गुणस्थाने । तदेवमुक्तः सत्ताया उदयसत्ताभ्यां संवेधः । अयोदयस्य बन्धेन सह संवेध उच्यते—

कर्मप्रकृतिः

॥९७॥

मोहनीयस्योदये षट् सप्ताष्टौ वा बध्यन्ते । तत्राष्टावायुर्बन्धकाले, तदभावे तु सप्त, तानि चानिवृत्तिबादरं यावत्, षट् सूक्ष्मसम्पराये । मोहनीयवर्जानां शेषाणामुदये एकं षट् सप्ताष्टौ च बध्यन्ते । तत्र षट्सप्ताष्टभावना प्राग्वत् । एकं ज्ञानावरणदर्शनावरणान्तरायाणामुदये उपशान्तमोहे क्षीणमोहे वा, वेदनीयायुर्नामगोत्राणामुदये सयोगिकेवलिन्यपि, तच्चैकं सातवेदनीयरूपं द्रष्टव्यम् । तदेवमुक्त उदयस्य बन्धेन सह संवेधः । अथ बन्धस्योदयेन सहोच्यते—

षण्णां सप्तानामष्टानां वा बन्धे मोहस्योदयो भवति, अष्टसप्तषड्बन्धानां क्रमेणाग्रमत्तानिवृत्तिबादरसूक्ष्मसम्परायान्तत्वात्, मोहोदयस्य चावश्यं सूक्ष्मसम्परायान्तत्वात् । शेषाणां तूदयोऽष्टानां सप्तानां षण्णामेकस्य च बन्धे भवति । तथाहि—ज्ञानावरणदर्शनावरणान्तरायाणामुदयः क्षीणमोहं यावत्, वेदनीयायुर्नामगोत्राणामयोगिकेवलिनं यावत् एकस्य बन्ध उपशान्तमोहादौ । ततः शेषाणामुदयः सप्ताष्टषडेकबन्धेऽपि भवति । तदेवमुक्तो बन्धस्योदयेन सह संवेधः । अथ सत्ताया बन्धेन सहोच्यते—

एकैकस्यापि कर्मणः सत्तायामेकषट्सप्ताष्टभेदैश्चतुर्विधोऽपि बन्धः संभवति । मोहनीयस्य सत्ताया उपशान्तमोहं शेषघातिनां क्षीणमोहं अघातिनां चतुर्णामयोगिकेवलिनं यावत्प्राप्तेः, अष्टसप्तषडेकबन्धानां च यथासंक्रमं, अग्रमत्तमनिवृत्तिबादरं सूक्ष्मसम्परायमुपशान्तमोहादिकं च यावत्प्राप्तेः । तदेवमुक्तः सत्ताया बन्धेन संवेधः । अथ बन्धस्य सत्तया सहोच्यते—

अष्टबन्धे सप्तबन्धे षड्बन्धे च नियमादष्टानां सत्ता, एकस्य च बन्धेऽष्टानां सप्तानां चतुर्णां च क्रमेणोपशान्तमोहे क्षीणमोहे सयोगिकेवलिनि च । उक्तो बन्धस्य सत्तया संवेधः । सम्प्रत्युदयेन सहाभिधीयते—

सप्तानामष्टानां षण्णां वा बन्धे नियमादष्टानामपि प्रकृतीनामुदयो भवति । सातवेदनीयस्यैवैकस्य बन्धे सप्तानां चतुर्णां वोदयः ।

बंधोदय
सत्ता
संवेधः

॥९७॥

तत्र सप्तानामुपशान्तमोहे क्षीणमोहे वा । चतुर्णां सयोगिकेवलनि । तदेवमुक्तो मूलप्रकृतीरधिकृत्य बन्धोदयसत्तानां संवेधः । अथै-
तासामेव स्थानान्युच्यन्ते—

स्थानं नाम द्वित्रादिप्रकृतिसमुदायः । तत्र वेदनीयायुर्गोत्राणां प्रत्येकं द्वे द्वे सत्तास्थाने—द्वे एका चेति । तत्र वेदनीयस्यायोगि-
केवलद्विचरमसमयं यावद्द्वे अपि सत्यौ, एकतरस्य व्यवच्छेदे चरमसमये एका । गोत्रस्योच्चैर्गोत्रे उद्वलिते नीचैर्गोत्रे वाऽयोगिद्वि-
चरमसमये क्षीणे एका सती, शेषकालं तु द्वे । बन्धे उदये च वेदनीयायुर्गोत्राणामेकमेवैकप्रकृतिरूपं स्थानम् । न ह्यमीषां द्वित्रादिप्रकृ-
तयो युगपद्वन्धमुदयं वा गच्छन्ति । तथा ज्ञानावरणान्तराययोः प्रत्येकं बन्धोदयसत्तास्वेकैकं पञ्चपञ्चप्रकृत्यात्मकं स्थानम् ।

अथायुषो गुणस्थानेषु बन्धोदयसत्ताश्चिन्त्यन्ते—आद्यं गुणस्थानं यावन्नरकायुषो द्वितीयं यावत्तिर्यगायुषश्चतुर्थं यावन्मनुष्यायुषः
सप्तमं यावद्देवायुषो बन्धः । तथा चतुर्थं यावन्नरकायुषो देवायुषश्चोदयः, पञ्चमं यावत्तिर्यगायुषश्चतुर्दशं यावन्मनुष्यायुषः । तथा सप्तमं
यावन्नरकायुषः सत्ता, सप्तमं यावत्तिर्यगायुषोऽयोगिकेवलिनं यावन्मनुष्यायुषः, देवायुषस्तूपशान्तमोहगुणस्थानकं यावत्, यतो देवा-
युषि बद्धेऽप्युपशमश्रेणिमारभते, सा चोपशान्तमोहगुणस्थानं यावद्भवति । सम्प्रत्यायुषो बन्धोदयसत्तासंवेध उच्यते—तत्र तिर्यञ्चो
मनुष्याश्च सर्वत्रोत्पद्यन्त इति तेषां चतुर्णामप्यायुषां बन्धसंभवः, देवा नारकाश्च तिर्यञ्चानुष्यगत्योरेवोत्पद्यन्त इति तेषां द्वयोरेवायुषो-
र्बन्धः । ततस्तिर्यङ्मनुष्यगत्योर्नव, देवनारकयोश्च पञ्च पञ्च भङ्गाः सम्भवन्तीति सर्वसंख्ययाऽष्टाविंशतिर्भङ्गाः । तथाहि—नैरयि-
कस्य परभवायुर्बन्धकालात् पूर्वं नारकायुष उदयो नारकायुषः सत्ता १, एष भङ्ग आद्येषु चतुर्षु गुणस्थानेषु प्राप्यते, शेषगुणस्थानस्य
नरकेष्वसंभवात् । परभवायुर्बन्धकाले तिर्यगायुषो बन्धो नारकायुष उदयो नारकतिर्यगायुषी सती २, एष भङ्गो मिथ्यादृष्टेः सासादनस्य

कर्मप्रकृतिः

॥९८॥

वा । अथवा मनुष्यायुषो बन्धो नारकायुष उदयो मनुष्यनारकायुषी सती ३, एष भङ्गो मिथ्यादृष्टेः सासादनस्याविरतसम्यग्दृष्टेर्वा । बन्धोपरमे नारकायुष उदयो नारकतिर्यगायुषी सती ४, एष भङ्ग आद्येषु चतुर्ष्वपि गुणस्थानेषु, तिर्यगायुर्बन्धानन्तरं कस्यचिन्नारकस्य सम्यङ्मिथ्यात्वे सम्यक्त्वे वा गमनसंभवात् । अथवा नारकायुष उदयो मनुष्यनारकायुषी सती ५, एषोऽपि भङ्ग आद्येषु चतुर्ष्वपि गुणस्थानेषु, मनुष्यायुर्बन्धानन्तरं मिश्रे सम्यक्त्वे च संक्रमसम्भवात् । एवं देवानामपि पञ्च भङ्गा भावनीयाः । नवरं नारकायुषः स्थाने देवायुरुच्चारणीयम् । तिरश्चां परभवायुर्बन्धकालात् पूर्वं तिर्यगायुष उदयस्तिर्यगायुषः सत्ता १, एष भङ्ग आद्येषु पञ्चसु गुणस्थानेषु, शेषगुणस्थानस्य तिर्यक्ष्वसम्भवात् । बन्धकाले नारकायुषो बन्धस्तिर्यगायुष उदयो नारकतिर्यगायुषी सती २, एष भङ्गो मिथ्यादृष्टेः, अन्यस्य नारकायुर्बन्धकत्वात् । अथवा तिर्यगायुषो बन्धस्तिर्यगायुष उदयो द्वे तिर्यगायुषी सती ३, एष भङ्गो मिथ्यादृष्टेः सासादनस्य वा । यद्वा मनुष्यायुषो बन्धस्तिर्यगायुष उदयो मनुष्यतिर्यगायुषी सती ४, एषोऽपि भङ्गो मिथ्यादृष्टेः सासादनस्य वा, तिरश्चोऽविरतसम्यग्दृष्टेर्देशविरतस्य वा देवायुष एव बन्धसम्भवात् । यद्वा देवायुषो बन्धस्तिर्यगायुष उदयो देवतिर्यगायुषी सती ५, एष भङ्गो मिश्रवर्जितेष्वेवाद्येषु पञ्चस्वपि गुणस्थानेषु, मिश्रस्यायुर्बन्धायोगात्तद्वर्जनम् । बन्धोपरमे तु तिर्यगायुष उदयो नरकतिर्यगायुषी सती ६, एष भङ्ग आद्येषु पञ्चसु गुणस्थानेषु, नरकायुर्बन्धानन्तरं मिश्रसम्यक्त्वादावपि गमनसंभवात् । अथवा तिर्यगायुष उदयो द्वे तिर्यगायुषी सती ७, अथवा तिर्यगायुष उदयो मनुष्यतिर्यगायुषी सती ८, अथवा तिर्यगायुष उदयो देवतिर्यगायुषी सती ९, एते त्रयोऽपि भङ्गा आद्येषु पञ्चसु गुणस्थानेषु । तदेवं सर्वसंख्यया तिरश्चां नव भङ्गाः । मनुष्याणामप्येवं नवैव । तत्र मनुष्यायुष उदयो मनुष्यायुषः सत्तेत्येष भङ्गोऽयोगिकेवलिनं यावत् १ । परभवायुर्बन्धकाले नरकायुषो बन्धो मनुष्यायुष उदयो नारकमनुष्या-

बन्धोदय
सत्ता
संवेधः

॥९८॥

उदीरणायां					सत्तायां				
ज्ञानावरणीयस्य	८-७-६-१	८-७	८-७-६-५	८-७	ज्ञानावरणीयस्य	८-७-६-१	८-७	८-७-६-५-२	८-७
दर्शनावरणीयस्य	”	”	”	”	दर्शनावरणीयस्य	”	”	”	”
वेदनीयस्य	८-७	८	८-७	८	वेदनीयस्य	”	८-७-४	”	८-७-४
मोहनीयस्य	८-७-६	”	८-७-६	”	मोहनीयस्य	”	८-७	८-७-६-२	८
आयुषः	८-७	”	८	”	आयुषः	”	८-७-४	८-७-६-५-२	८-७-४
नाम्नः	८-७-६-१	८-७-४	८-७-६-५-२	८-७-४	नाम्नः	”	”	”	”
गोत्रस्य	”	”	”	”	गोत्रस्य	”	”	”	”
अन्तरायस्य	”	८-७	८-७-६-२	८-७	अन्तरायस्य	”	८-७	”	८-७

कर्मप्रकृतिः

॥९९॥

मनुष्यायुष

२०		म०	म०	१४ या० (आयुर्वधादवांग्)
२१	न०	”	न० म०	१ मे (आयुर्वधकाले)
२२	ति०	”	ति० म०	१-२ (”)
२३	म०	”	म० म०	१-२ (”)
२४	दे०	”	दे० म०	७ या० (”)
२५	”	”	न० म०	” (बन्धोपरमे)
२६	”	”	ति० म०	” ”
२७	”	”	म० म०	” ”
२८	”	”	दे० म०	११ या० (”)

युषी सती २, एष भङ्गो मिथ्यादृष्टेः, अन्यस्य नरकायुषबन्धक-
त्वात् । तिर्यगायुषो बन्धो मनुष्यायुष उदयस्तिर्यङ्मनुष्यायुषी
सती ३, एष विकल्पो मिथ्यादृष्टेः सासादनस्य वा, मनुष्यायुषो
बन्धो मनुष्यायुष उदयो द्वे मनुष्यायुषी सती ४, एष भङ्गो
मिथ्यादृष्टेः सासादनस्य वा, देवायुषो बन्धो मनुष्यायुष उदयो
देवमनुष्यायुषी सती, एष भङ्गोऽप्रमत्तगुणस्थानं यावत् ५ ।
बन्धोपरमे तु मनुष्यायुष उदयो नरकमनुष्यायुषी सती ६,
मनुष्यायुष उदयस्तिर्यङ्मनुष्यायुषी सती ७, मनुष्यायुष उदयो
द्वे मनुष्यायुषी सती ८, एते त्रयोऽपि भङ्गा अप्रमत्तगुणस्थानं
यावत्, नरकतिर्यङ्मनुष्यायुषबन्धानन्तरं कस्यचित्संयमप्रतिप-
त्तेरपि भावात् । मनुष्यायुष उदयो देवमनुष्यायुषी सती ९, एष
भङ्ग उपशान्तमोहगुणस्थानं यावत्, देवायुषि बद्धेऽप्युपशम-
श्रेण्यारोहसंभवात् ।

दर्शनावरण-
स्य संवेध
भंगाः

॥९९॥

अथ दर्शनावरणस्य बन्धोदयसत्तास्थानान्युच्यन्ते-अस्य त्रीणि बन्धस्थानानि, नव षट् चतस्रश्चेति । तत्र सर्वप्रकृतिसमुदायो नव,

तद्वन्धश्चाद्यगुणस्थानद्वयं यावत् । ता एव नव प्रकृतयः स्त्यानद्वित्रिकरहिताः षट् भवन्ति, तद्वन्धश्च मिश्रगुणस्थानादारभ्यापूर्वकर-
णगुणस्थानस्य प्रथमभागं यावत् । ता एव षट् प्रकृतयो निद्राप्रचलाहीनाश्चतस्रः, तद्वन्धश्चापूर्वकरणगुणस्थानप्रथमभागादूर्ध्वं सूक्ष्म-
सम्परायं यावत् । सत्तास्थानान्यपि दर्शनावरणस्य त्रीणि, नव षट् चतस्रश्चेति । तत्र क्षपकश्रेणिमधिकृत्यानिवृत्तिवादरसम्परायाद्यभागं
यावन्नव सत्यः । तत उर्ध्वं तु स्त्यानद्वित्रिके क्षीणे षट् प्रकृतयः, ताश्च क्षीणमोहद्विचरमसमयं यावत्सत्यः । द्विचरमसमये निद्राप्रच-
लयोः सत्ताव्यवच्छेदे चतस्रः सत्यः, ताश्च क्षीणमोहचरमसमय एव क्षीयन्ते । उपशमश्रेण्यां तु नवापि प्रकृतय उपशान्तमोहगुणस्थानं
यावत्सत्यः । अत्र नवबन्धस्थाने कालमधिकृत्य भङ्गत्रयं, तथाहि—तदनाद्यनन्तमनादिसान्तं सादिसान्तं चेति । तत्रानाद्यनन्तमभव्यानां,
तेषां कदापि नवविधबन्धव्यवच्छेदासंभवात् । अनादिसान्तं भव्यानां, तेषां कालान्तरे नवविधबन्धव्यवच्छेदसंभवात् । सादिसान्तं
सम्यक्तत्वात्पतितानां द्रष्टव्यं, तच्च जघन्येनान्तर्मुहूर्त्तं कालं यावत् उत्कर्षतो देशोनार्धपुद्गलपरावर्त्तं यावत् । तथा षट्प्रकृत्यात्मकस्य बन्ध-
स्थानस्य निरन्तरं बध्यमानत्वेनावस्थानमुत्कर्षतो द्वे षट्षष्टी सागरोपमाणां, अन्तरा सम्यङ्मिथ्यात्वान्तरितस्य सम्यक्तत्वात्स्यैतावन्तं कालं
यावदवस्थानसंभवात्, तत ऊर्ध्वं तु कश्चित् क्षपकश्रेणिं प्रतिपद्यते, कश्चित् मिथ्यात्वं, मिथ्यात्वप्रतिपत्तौ चावश्यं नवविधो बन्ध इति,
जघन्येन चान्तर्मुहूर्त्तम् । चतुर्विधबन्धस्थानं जघन्येनैकं समयं उत्कर्षतोऽन्तर्मुहूर्त्तम् । तत्रोपशमश्रेण्यामपूर्वकरणद्वितीयभागे चतुर्विधबन्ध-
मारभ्यानन्तरसमये कश्चित्कालं करोति, कालं च कृत्वा दिवं गतः सन्नविरतो भवति, अविरतत्वे च षड्विधबन्ध इति चतुर्विधबन्ध-
स्थानस्यैकसामयिकी रित्यतिरुक्तेण त्वान्तर्मुहूर्त्तिकी, अपूर्वकरणद्वितीयभागादारभ्य सूक्ष्मसम्परायान्तस्यापि कालस्यान्तर्मुहूर्त्तप्रमाण-
त्वात् । तथा नवप्रकृत्यात्मकं दर्शनावरणस्य सत्तास्थानं कालमधिकृत्य द्विधा—अनाद्यनन्तमनादिसान्तं च । अनाद्यनन्तमभव्यानां, कदा-

For Private and Personal Use Only

આયુષો બંધોદયસત્તાસંવેધમજ્ઞા: ૨૮

ભંગ સંખ્યા	બંધ:	ઉદય:	સત્તા	ગુણસ્થાનપ્રાપ્તિ:	ભંગ સંખ્યા	બંધ:	ઉદય:	સત્તા	ગુણસ્થાનપ્રાપ્તિ:
નારકેષુ	૧	ન૦	ન૦	૪ યા૦ (આયુર્બંધકાલાદર્વાગ્)	તિર્થેષુ	૧૧		તિ૦	૫ યા૦ (આયુર્બંધાદર્વાગ્)
	૨	તિ૦	તિ૦ ન૦	૧-૨ (આયુર્બંધકાલે)		૧૨	ન૦	તિ૦	૧ મે (બંધકાલે)
	૩	મ૦	મ૦ ન૦	૧-૨-૪ (,)		૧૩	તિ૦	તિ૦ તિ૦	૧-૨ (,)
	૪		તિ૦ ન૦	૪ યા૦ (બંધોપરમે)		૧૪	મ૦	મ૦ તિ૦	” (,)
	૫		મ૦ ન૦	” (,)		૧૫	દે૦	દે૦ તિ૦	૧-૨-૪-૫ (,)
દેવેષુ	૬	દે૦	દે૦	” (આયુર્બંધકાલાદર્વાગ્)		૧૬		ન૦ તિ૦	૫ યા૦ (બંધોપરમે)
	૭	તિ૦	તિ૦ દે૦	૧-૨ (આયુર્બંધકાલે)		૧૭		તિ૦ તિ૦	” ”
	૮	મ૦	મ૦ દે૦	૧-૨-૪ (આયુર્બંધકાલે)		૧૮		મ૦ તિ૦	” ”
	૯		તિ૦ દે૦	૪ યા૦ (બંધોપરમે)		૧૯		દે૦ તિ૦	” ”
	૧૦		મ૦ દે૦	” (,)					

कर्मप्रकृतिः

॥१०१॥

मतेनैकादश भङ्गा उक्ताः । केचिदाचार्याः कर्मस्तवकारादयः क्षपके क्षीणमोहे च द्विचरमसमयं यावत् पञ्चानामप्युदयमिच्छन्ति, तन्मतेनान्यौ द्वौ भङ्गौ भवतः, तद्यथा—चतुर्विधो बन्धः पञ्चविध उदयः षड्विधा सत्ता, एष भङ्गः स्त्यानद्वित्रिकक्षयानन्तरं सूक्ष्मसंपरायं यावत् । बन्धाभावे पञ्चविध उदयः षड्विधा सत्ता, एष भङ्गः क्षीणमोहे द्विचरमसमयं यावत् । तदेवं सर्वसंख्यया त्रयोदश भङ्गाः ।

अथ गोत्रस्य प्रागुक्तानां बन्धोदयसत्तास्थानानां संवेध उच्यते—तत्र नीचैर्गोत्रस्य सासादनगुणस्थानं यावद्बन्धो देशविरतिगुणस्थानं यावदुदयः । उच्चैर्गोत्रस्य तु सूक्ष्मसम्परायं यावद्बन्धोऽयोगिकेवलिनं यावदुदयः । सत्कर्मता तु द्वयोरपि सर्वेष्वपि गुणस्थानेषु । एवं चात्र सप्त भङ्गाः संभवन्ति, तथाहि—नीचैर्गोत्रस्य बन्धो नीचैर्गोत्रस्योदयो नीचैर्गोत्रं सत् १, एष भङ्गस्तेजोवायुकायिकेषु लभ्यते, तत्रोच्चैर्गोत्रोद्गलनात्तद्गवाद्द्वृत्तेषु च शेषजीवेषु कियत्कालं लभ्यते । नीचैर्गोत्रस्य बन्धो नीचैर्गोत्रस्योदय उच्चैर्नीचैर्गोत्रे सती २ । अथवा नीचैर्गोत्रस्य बन्ध उच्चैर्गोत्रस्योदयो द्वे सती ३, एतौ भङ्गौ मिथ्यादृष्टिषु सासादनेषु वा, अग्रे तु बन्धो नीचैर्गोत्रस्य नास्तीत्येतदसंभवः । तथोच्चैर्गोत्रस्य बन्धो नीचैर्गोत्रस्योदयो द्वे सती ४, एष भङ्गो मिथ्यादृष्टेरारभ्य देशविरतिं यावत्, न परतः, परतो नीचैर्गोत्रोदयाभावात् । तथोच्चैर्गोत्रस्य बन्ध उच्चैर्गोत्रस्योदयो द्वे सती, एष भङ्गः सूक्ष्मसंपरायं यावत्, न परतः, परतो गोत्रबन्धाभावात् ५ । अबन्धे उच्चैर्गोत्रस्योदयो द्वे सती, एष विकल्प उपशान्तमोहादारभ्यायोगिद्विचरमसमयं यावत् ६ । चरमसमये उच्चैर्गोत्रस्योदय उच्चैर्गोत्रं सत् ७ ।

अथ वेदनीयस्य प्रागुक्तानां बन्धोदयसत्तास्थानानां संवेध उच्यते—असातस्य बन्धोऽसातस्योदयः सातासाते सती १, अथवाऽसातस्य बन्धः सातस्य उदयो द्वे सती २, एतौ द्वौ भङ्गौ मिथ्यादृष्टेरारभ्य प्रमत्तसंयतं यावत् प्राप्येते, न परतः, परतोऽसातस्य

वेदनीय-
गोत्रयोः सं-
वेधभङ्गाः

॥१०१॥

गोत्रस्य बंधोदयसत्तासंवेधः (भंगाः ७)

सं०	बंधः	उदयः	सत्ता	प्राप्तिस्थानं
१	नी०	नी०	नी०	तेजोवायुकायिकेषु (किय- त्कालमन्येष्वपि)
२	"	"	उ० नी०	{ १-२ गुणयोः
३	"	उ०	नी० उ०	
४	उ०	नी०	उ० नी०	
५	"	उ०	"	५मं यावत्
६	०	"	"	१०मं यावत्
६	०	"	"	११तः१४शस्योपान्त्यसमयं या.
७	०	"	उ०	१४शस्य चरमसमये

वेदनीयस्य बंधोदयसत्तासंवेधः(भंगाः ८)

क्र.संख्या	बंधः	उदयः	सत्ता	प्राप्तिस्थानं
१	असा०	असा०	सा० असा०	६ यावत्
२	"	सा०	"	"
३	सा०	असा०	"	१३ यावत्
४	"	सा०	"	"
५	०	असा०	"	{ १४स्य द्विचरमसमयं या०
६	०	सा०	"	
७	०	असा०	असा०	
८	०	सा०	सा०	१४स्य चरमसमये
				"

कर्मप्रकृतिः

॥१०२॥

बन्धाभावात् । सातस्य बन्धोऽसातस्योदयो द्वे सती ३, यद्वा सातस्य बन्धः सातस्योदयो द्वे सती ४, इमौ द्वौ भङ्गौ मिथ्या-
दृष्टेरारभ्य सयोगिकेवलिचरमसमयं यावत् । परतो बन्धाभावेऽसातस्योदयः सातासाते सती ५, अथवा सातस्योदयः सातासाते सती
६, एतौ द्वौ भङ्गौ अयोगिकेवलिद्विचरमसमयं यावत् । चरमसमयेऽसातस्योदयोऽसातं सत्, यस्य द्विचरमसमये सातं क्षीणं ७, यस्य
त्वसातं द्विचरमसमये क्षीणं तस्य सातस्योदयः सातस्य सत्ता ८ । सर्वसंख्यया वेदनीयाः सांवेधिका अष्टौ भङ्गाः ।

ज्ञानावरणे विघ्ने च संवेधभंगाः २

१	५	५	५	बंधकाले	१० यावत्
२	०	५	५	अबंधकाले	१२ यावत्

ज्ञानावरणान्तराययोश्च पञ्चानामेव बन्ध उदयः सत्ता च,
बन्धोपरमेऽपि पञ्चानामेवोदयः सत्ता चेति द्वौ भङ्गौ । तदेव-
मल्पवक्तव्यत्वादुक्तानि प्रथमतः षट् कर्माणि ।

अथ मोहनीयस्य बन्धोदयसत्तास्थानान्युच्यन्ते-मोहनीयस्य दश बन्धस्थानानि, तद्यथा-प्रथमं बन्धस्थानं द्वाविंशतिः, सा
चाद्यगुणस्थाने । द्वितीयमेकविंशतिः, सा च द्वितीयगुणस्थाने । तृतीयं सप्तदश, तत्तृतीयतुरीयगुणस्थानयोः । चतुर्थं त्रयोदश,
तच्च पञ्चमे गुणस्थाने । पञ्चमं नव, तच्च षष्ठसप्तमाष्टमगुणस्थानेषु । षष्ठं पञ्चप्रकृत्यात्मकं, सप्तमं चतुष्प्रकृत्यात्मकं, अष्टमं त्रिप्रकृत्या-
त्मकं, नवमं द्विप्रकृत्यात्मकं, दशममेकप्रकृत्यात्मकं, इमानि पञ्चादीनि पञ्च बन्धस्थानानि नवमगुणस्थाने द्रष्टव्यानि । अत्र मिथ्या-
त्वं षोडश कषाया अन्यतमो वेदोऽन्यतरद्युगलं भयं जुगुप्सा चेति द्वाविंशतिः । एषा च हास्यरतियुगलेऽरतिशोकयुगले च पर्यायेण

मोहनीयस्य
बंधस्था-
नानि

॥१०२॥

दर्शनावरणे बंधोदयसत्तासंबंधः (भंगा: ११-१३ वा)

संख्या	बंधः	उदयः	सत्ता	प्राप्तिस्थानं	संख्या	बंधः	उदयः	सत्ता	प्राप्तिस्थानं
१	९	४	९	निद्रोदयाभावे (१-२ गु०)	८	१०	५	९	" "
२	९	५	९	निद्रोदये (")	९	०	४	४	१२शस्य चरमसमये
३	६	४	९	३ तः ८ मस्याद्यभागं यावत्	१०	४	४	६	स्त्या० ३ क्षयानंतरं १० मं यावत्
४	६	५	९	" "	११	०	४	६	१२शे उपान्त्यसमयं यावत्
५	४	४	९	{ उप०श्रेण्यां ८ मस्य द्वितीय भागादारभ्य १० मपर्यंतं	१२	{ ४ अत्यमर्तेन	५	६	स्त्या० ३ क्षयानंतरं १० मं या०
६	४	५	९		१३		५	६	१२शे उपान्त्यसमयं या०
७	०	४	९						
				११शे बंधाभावात्					

कर्मप्रकृतिः

॥१०३॥

मोहनीयस्य बंधस्थानानां यंत्रं (बंधस्थानानि १०)

स्थानं	स्थानगतप्रकृतयः	क्व गुणस्थाने	(मोहस्य बंधस्थानं) कतिविधं	काल प्रमाणं	
				जघन्यं	उत्कृष्टं
२२	मिथ्या० १६क० १त्रे० २युग० भ० कु०	१ मे	६ विधं (२ युगलेन) (३ वेदेन च)	अन्तर्मु०	देशोनार्थपुद्गलपरावर्तः अनाद्यनंत-अनादिसान्तमपि
२१	" " " " "	२ ये	४ " (त्रे० २xयु० २)	१ समयं	६ आवलिका
१७	१२ क० " " " "	३-४ र्थ गुणे	२ " (युगलेन)	अन्तर्मु०	साधिकं ३३ सागरं
१३	८ क० " " " "	५ मे	" " (")	"	देशोनपूर्वकोटिवर्षाणि
९	४ क० " " " "	६-७-८ गुणे	१ " षष्ठे २	"	" "
५	४ क० पुं०	९ मे १ भाग पर्यंतं	"	१ समयं	अन्तर्मुहूर्तं
४	"	" २ "	"	"	"
३	सं० मानः सं० माया सं० लोभ इति	" ३ "	"	"	"
२	" "	" ४ "	"	"	"
१	"	" ५ भाग पर्यंतं	"	"	"

मोहस्य बंधस्थानानां यन्त्रं

॥१०३॥

सासादनभावस्य कालस्तावानेवास्य द्रष्टव्यः, स च जघन्यत एकः समय उत्कर्षतः षडावलिकाः । सप्तदशबन्धे चोत्कर्षतस्त्रयस्त्रिंशत्सा-
गरोपमाणि किञ्चित्समधिकानि । त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमाणि हि अनुत्तरसुरेषु प्राप्यन्ते, ततश्च्युत्वेहागत्य यावदद्यापि देशविरतिं सर्वविरतिं
वा न प्रतिपद्यन्ते तावत्सप्तदशबन्ध इति किञ्चित्समधिकानीत्युच्यन्ते, जघन्यतस्त्वन्तर्मुहूर्त्तम् । त्रयोदशबन्धे नवकबन्धे चोत्कृष्टा स्थि-
तिर्देशोना पूर्वकोटी, यतस्त्रयोदशबन्धो देशविरतौ, नवकबन्धश्च सर्वविरतौ, देशविरतेः सर्वविरतेश्चोत्कर्षतोऽपि देशोनपूर्वकोटिरेवकाल
इति, जघन्यतस्त्वनयोः स्थितिरान्तर्मुहूर्त्तिकी । शेषेषु तु पञ्चादिषूत्कर्षतोऽन्तर्मुहूर्त्तप्रमाणा स्थितिः, जघन्यतस्तु समयमात्रा । तद्भा-
वना चैवं-उपशमश्रेण्यां पञ्चविधबन्धमारभ्य द्वितीयसमये कश्चित् कालं कृत्वा देवलोकं याति, तत्र च गतः सन्नविरतो भवति, अवि-
रतत्वे च सप्तदशबन्ध इत्येकसमयता । एवं चतुर्विधादिष्वपि भावनीयम् । तदेवमुक्तानि मोहनीयस्य बन्धस्थानानि ।

अथोदयस्थानान्युच्यन्ते-नव मोहनीयस्योदयस्थानानि, तद्यथा-एकं द्वे चत्वारि पञ्च षट् सप्ताष्टौ नव दश च । तत्र चतुर्णां
संज्वलनानामेकतमस्योदये एककमुदयस्थानं, तदेव त्रयान्यतमवेदप्रक्षेपे द्विकं, तत्रापि हास्यरतिरूपयुगलप्रक्षेपे चतुष्कं, तत्रैव भयप्रक्षेपे
पञ्चकं, ततो जुगुप्साप्रक्षेपात् षट्कं, तत्रैव चतुर्णां प्रत्याख्यानावरणानामन्यतमोदयप्रक्षेपे सप्तकं, तत्रैवाप्रत्याख्यानानां चतुर्णामन्यत-
मप्रक्षेपेऽष्टकं, तत्रैव चतुर्णामनन्तानुबन्धिनामन्यतमप्रक्षेपे नवकं, तत्रैव मिथ्यात्वप्रक्षेपे दशकमिति । तत्र द्विकादयो दशान्ता उदयाः
प्रत्येकं क्रोधे माने मायायां लोभे च प्राप्यन्त इति चतुर्विधा भवन्ति । ते च चतुर्विधाः सन्तः प्रत्येकमेकैकस्मिन् वेदे प्राप्यन्त इति
वेदत्रयवशाद्द्वादशधा भवन्ति । द्वादशधा च सन्तो द्विकोदयरहिताः शेषा उदयाः प्रत्येकमेकैकस्मिन् युगले प्राप्यन्त इति युगलसंचा-
रणा द्विगुणा भवन्ति, ततो द्विकोदये द्वादशैव भङ्गाः, शेषेषु तूदयेषु प्रत्येकं चतुर्विंशतिः । सा चैकैकस्मिन् गुणस्थानेऽनेकधा प्राप्यते,

कर्मप्रकृतिः

॥१०४॥

मोहनीयस्योदयस्थानानि(९)

उदय-स्थानं	स्थानान्तर्गतप्रकृतयः	उदयस्थानं कतिविधं	जघन्य कालमानं	उत्कृष्ट कालमानं
१	संज्वलनानां अन्यतमा	४ विधं (क्रोधादिभिः)	१ समयं	अन्तर्मु०
२	अन्यतमवेदप्रक्षेपे	१२ „ (४ कषाय ३ वेदैः)	„	„
४	हास्यरतिप्रक्षेपे (कुयुगल प्र०)	२४ विधं (क+वे×यु० इति)	„	„
५	भयप्रक्षेपे	„ „	„	„
६	कुत्सा „	„ „	„	„
७	अन्यतमप्रत्याख्यानप्रक्षेपे	„ „	„	„
८	„ अप्रत्या० „	„ „	„	„
९	„ अनंता० „	„ „	„	„
१०	मिथ्यात्वप्रक्षेपे	„ „	„	„

कषाय ४ वेद ३ युगल २ गुणनेन भङ्गा भवन्ति

मोहस्य उ-
दयस्थाना-
नांयन्त्रं

॥१०४॥

प्राप्यत इति द्विधा, नवकबन्धं यावत्सर्वेषामपि हास्यरत्योरतिशोकयोश्च विकल्पेन बन्धकत्वात् । भूयः सा त्रिष्वपि वेदेषु प्रत्येकं विकल्पेन प्राप्यत इति षोढा । सैव द्वाविंशतिर्मिथ्यात्वाबन्धे एकविंशतिः, नवरमत्र द्वयोर्वेदयोरन्यतरो वेद इति वाच्यं । एकविंशतिबन्धकानां सामा-
दनानां नपुंसकवेदाबन्धकत्वात्तद्वन्धस्य मिथ्यात्वोदयहेतुकत्वात्सासादनानां च तदुदयाभावात्ततो द्वयोर्युगलयोर्द्वयोश्च वेदयोः
संचारणया चतुर्थैकविंशतिः । प्रथमकषायाबन्धे सप्तदशको बन्धः, द्वितीयकषायाबन्धे त्रयोदशकः, तृतीयकषायाबन्धे नवकः,
एतेषु सप्तदशादिषु अनन्तानुबन्ध्युदयाभावात् स्त्रीवेदस्य न बन्ध इति पुरुषवेद एक एव बध्यते इति द्वावेव भङ्गौ युगल-
द्विकेन लभ्येते । तत्रापि नवकबन्धे प्रमत्तगुणस्थाने युगलविकल्पः प्राप्यते, अप्रमत्तापूर्वकरणयोश्च हास्यरतिरूपमेकमेव युगलं
प्राप्यते, अरतिशोकयुगलस्य प्रमत्तगुणस्थान एव स्थितत्वादित्येतद्गुणस्थानद्वये नवकबन्ध एकरूप एव । तथा हास्यरतिभयजुगुप्सा
अपूर्वकरण एव तिष्ठन्ति, परतो नानुवर्तन्ते । ततोऽनिवृत्तिबादरे प्रथमसमयादारभ्य पञ्चको बन्धः, स चानिवृत्तिबादराद्धायाः प्रथम-
पञ्चमभागान्तं यावत् । ततः परतः पुरुषवेदस्य बन्धाभावाच्चतुर्विधो बन्धः, सोऽप्यनिवृत्तिबादरसम्परायाद्धाया द्वितीयपञ्चमभागान्तं
यावत् । ततः परतः संज्वलनक्रोधस्य बन्धाभावात्रिको बन्धः, सोऽपि तृतीयपञ्चमभागान्तं यावत् । ततः परतः संज्वलनमानस्य बन्धा-
भावाद्द्विको बन्धः, सोऽपि चतुर्थपञ्चमभागान्तं यावत् । ततः परतः संज्वलनमायाया बन्धाभावात्संज्वलनलोभस्यैकस्य बन्धः, स
चानिवृत्तिबादरसम्परायगुणस्थानचरमसमयं यावत् । अमीषामेव बन्धस्थानानां कालप्रमाणमभिधास्यामः—तत्र द्वाविंशतिबन्धे कालमधि-
कृत्य भङ्गत्रयं, तथाहि—अभव्यानामेष बन्धोऽनाद्यपर्यवसितः, भव्यानामनादिसपर्यवसितः, सम्यक्त्वपरिभ्रष्टानां सादिसपर्यवसानः,
स च जघन्येनान्तर्मुहूर्त्तप्रमाण उत्कर्षेण देशोनपुद्गलपरावर्त्ताद्भिमानः । एकविंशतिबन्धस्तु सासादनभावे लभ्यते, ततो यावानेव

कर्मप्रकृतिः

॥१०५॥

यद्वा जुगुप्साऽनन्तानुबन्धिनोः प्रक्षिप्तयोर्नवानामुदयः । तत्राप्येकैकस्मिन् विकल्पे भङ्गानां चतुर्विंशतिः प्राप्यत इति तिस्रश्चतुर्विंशतयः । तथा तस्मिन्नेव सप्तके भयजुगुप्सानन्तानुबन्धिषु युगपत्प्रक्षिप्तेषु दशानामुदयः । अत्रैकैव भङ्गानां चतुर्विंशतिः । सर्वसङ्ख्यया मिथ्यादृष्टावष्टौ चतुर्विंशतयः । सासादने मिथ्रे च सप्ताष्टनवलक्षणास्त्रय उदयाः । तत्रानन्तानुबन्ध्यादीनामन्यतमे चत्वारः क्रोधादिकास्त्रयाणां वेदानामन्यतमो वेदो द्वयोर्युगलयोरन्यतरद्युगलमित्येतासां सप्तानां प्रकृतीनामुदयः सासादने ध्रुवः । अत्र प्रागुक्तरीत्या भङ्गानामेका चतुर्विंशतिः । तथा तस्मिन्नेव सप्तके भये वा जुगुप्सायां वा क्षिप्तायामष्टानामुदयः, अत्र द्वे चतुर्विंशती भङ्गानां । भयजुगुप्सयोर्युगपत्क्षिप्तयोर्नवानामुदयः, अत्रैका भङ्गानां चतुर्विंशतिः । सर्वसङ्ख्यया सासादने चतस्रश्चतुर्विंशतयः । तथा सम्यग्मिथ्यादृष्टावनन्तानुबन्धिवर्जास्त्रयोऽन्यतमे क्रोधादयः त्रयाणां वेदानामन्यतमो वेदो द्वयोर्युगलयोरन्यतरद्युगलं सम्यग्मिथ्यात्वं चेति सप्तानां प्रकृतीनामुदयो ध्रुवः । अत्र प्रागुक्तरीत्या भङ्गानामेका चतुर्विंशतिः । अस्मिन्नेव सप्तके भये जुगुप्सायां वा क्षिप्तायामष्टानामुदयः, अत्र द्वे चतुर्विंशती । भयजुगुप्सयोर्युगपत्क्षिप्तयोर्नवानामुदयः, अत्रैका चतुर्विंशतिः । सर्वसङ्ख्यया सम्यग्मिथ्यादृष्टौ चतस्रश्चतुर्विंशतयः । अविरतसम्यग्दृष्टौ षट् सप्ताष्टौ नव चेति चत्वार उदयाः । तत्रौपशमिकसम्यग्दृष्टेः क्षायिकसम्यग्दृष्टेर्वा अस्यानन्तानुबन्धिवर्जास्त्रयोऽन्यतमे क्रोधादिका अन्यतमो वेदोऽन्यतरच्च युगलमिति षण्णामुदयो ध्रुवः, अत्रापि प्राग्वद्भङ्गानामेका चतुर्विंशतिः । अस्मिन्नेव षट्के भये जुगुप्सायां वा वेदकसम्यक्त्वे वा क्षिप्ते सप्तानामुदयः, अत्र भयादिषु प्रत्येकमेकैकचतुर्विंशतिप्राप्तेस्तिस्रश्चतुर्विंशतयः । तस्मिन्नेव षट्के भयजुगुप्सयोर्वा भयवेदकयोर्वा जुगुप्सावेदकयोर्वा क्षिप्तयोरष्टानामुदयः, अत्रापि तिस्रश्चतुर्विंशतयः । युगपत्रयप्रक्षेपे नवानामुदयः, अत्रैका चतुर्विंशतिः । सर्वसङ्ख्ययाऽविरतसम्यग्दृष्टावष्टौ । देशविरते पञ्च षट् सप्ताष्टौ चेति चत्वार उदयाः । तत्रौ-

मोहोदय-
स्थानभङ्गाः

॥१०५॥

पशमिकसम्यग्दृष्टेः क्षायिकसम्यग्दृष्टेर्वा देशविरतस्य तृतीयचतुर्थकषायाणामन्यतमौ द्वौ क्रोधादिकावन्यतमो वेदोऽन्यतरद्युगलं चेति पञ्चानामुदयो ध्रुवः, अत्रैका चतुर्विंशतिः । भयजुगुप्सावेदकसम्यक्त्वानामन्यतमस्मिन् प्रक्षिप्ते षण्णामुदयः, अत्र तिस्रश्चतुर्विंशतयः । अन्यतरद्वयप्रक्षेपे सप्तानामुदयः, अत्रापि तिस्रश्चतुर्विंशतयः । युगपत्रयप्रक्षेपे षष्टानामुदयः, अत्रैका चतुर्विंशतिः । सर्वसङ्ख्यया देशविरतेऽष्टौ । प्रमत्तसंयते चतस्रः पञ्च षट् सप्त चेति चत्वार उदयाः । तत्र संज्वलनानामन्यतम एकः क्रोधादिरन्यतमो वेदोऽन्यतरच्च युगलमित्येतासां चतसृणामुदयः प्रमत्तसंयते ध्रुवः, अत्रैका चतुर्विंशतिः । ततो भयजुगुप्सावेदकसम्यक्त्वानामन्यतमैकप्रक्षेपे पञ्चानामुदयः, तत्र तिस्रश्चतुर्विंशतयः, अन्यतरद्वयप्रक्षेपे षण्णामुदयः, तत्रापि तिस्रश्चतुर्विंशतयः, युगपत्रयप्रक्षेपे सप्तानामुदयः, तत्रैका चतुर्विंशतिः । सर्वसङ्ख्यया प्रमत्तेऽष्टौ । एवमेवाप्रमत्तेऽपि चतुर्षुदयेष्वष्टौ भावनीयाः । अपूर्वकरणे चतस्रः पञ्च षट् चेति त्रय उदयाः । तत्र चतस्रः प्राग्वत्, अत्रैका चतुर्विंशतिः । अस्मिन्नेव चतुष्के भये वा जुगुप्सायां वा क्षिप्तायां पञ्चानामुदयः, अत्र द्वे चतुर्विंशती । भयजुगुप्सयोस्तु युगपत् क्षिप्तयोः षण्णामुदयः, अत्रैका चतुर्विंशतिः । सर्वसङ्ख्ययाऽपूर्वकरणे चतस्रश्चतुर्विंशतयः । इहाप्रमत्तापूर्वकरणयोरुदयाः प्रमत्तोदयापेक्षया गुणस्थानभेदमात्रेणैव भिन्ना न परमार्थत इति प्रमत्तोदयग्रहणनैव ते गृहीता द्रष्टव्याः । अत एवाग्रे तयोश्चतुर्विंशतयः पृथग् न गणयिष्यन्ते । अथ दशोदयादिषु यावत्यश्चतुर्विंशतयो भवन्ति तावत्यो निर्दिश्यन्ते—तत्र दशकोदये एका चतुर्विंशतिर्मिथ्यादृष्टौ । नवोदये षट्, तत्र तिस्रो मिथ्यादृष्टौ, सासादने मिश्रेऽविरते चैकैका । अष्टोदये एकादश, तथाहि—तिस्रो मिथ्यादृष्टौ, द्वे सासादने, द्वे मिश्रे, तिस्रोऽविरतसम्यग्दृष्टौ, देशविरते चैका । सप्तोदये दश, तथाहि—मिथ्यादृष्टिसासादन-मिश्रप्रमत्तसंयतेष्वेकैका, अविरतसम्यग्दृष्टौ देशविरते च तिस्रस्तिस्रः । षडुदये सप्त, तथाहि—अविरतसम्यग्दृष्टावेका, देशविरते

कर्मप्रकृतिः

॥१०६॥

तिस्रः, प्रमत्ते च तिस्र इति । पञ्चकोदये चतस्रः, तत्र देशविरतस्यैका, प्रमत्तस्य च तिस्रः । चतुष्कोदये एका, सा च प्रमत्तस्येति । सर्वसङ्ख्यया चत्वारिंशच्चतुर्विंशतयः, ताश्च चतुर्विंशत्या गुण्यन्ते, जातानि नव शतानि षष्ट्यधिकानि । तथा पञ्चादिषु बन्धस्थानेषु क्रमेण द्वादश चत्वारः त्रयो द्वावेकश्चेत्युदयविकल्पा भवन्ति । तथाहि—पञ्चविधबन्धकाले द्वयोः प्रकृत्योरुदयः, चतुर्णां संज्वलनानामन्यतमस्यैकस्य क्रोधादेस्त्रयाणां वेदानामन्यतमस्य वेदस्य चेति, अत्र त्रिभिश्चतुर्णां ताडने द्वादश भङ्गाः । चतुर्विधबन्धे त्वेकोदयः, यतः पुरुषवेदबन्धव्यवच्छेदे चतुर्विधबन्धो भवति, पुरुषवेदस्य च बन्धोदयौ युगपद्वयवच्छिद्येते इति, स चैककोदयश्चतुर्णां संज्वलनानामन्यतमस्य, अत्र च चत्वारो भङ्गाः, यतः कोऽपि संज्वलनक्रोधेनोदयप्राप्तेन श्रेणिं प्रतिपद्यते, कोऽपि संज्वलनमानेन, कोऽपि संज्वलनमायया, कोऽपि संज्वलनलोभेनेति चत्वारो भङ्गाः । संज्वलनक्रोधबन्धव्यवच्छेदे त्रिविधो बन्धः, अत्राप्येकविध उदयः, स च संज्वलनक्रोधवर्जानां त्रयाणामन्यतमस्यात्र त्रयो भङ्गाः । संज्वलनमानबन्धव्यवच्छेदे द्विविधो बन्धः, अत्राप्येकविध उदयः, स च संज्वलनमायालोभयोरन्यतरस्य द्वष्टव्यः, अत्र द्वौ भङ्गौ । संज्वलनमायाबन्धव्यवच्छेदे एकविधो बन्धः, तत्राप्युदय एकविधः, स च संज्वलनलोभोदयरूपोऽवगन्तव्यः, अत्रैक एव भङ्गः, । इह यद्यपि पञ्चादिषु बन्धस्थानेषु संज्वलनानामुदयमधिकृत्य न विशेषस्तथापि बन्धस्थानापेक्षया भेदोऽस्तीति पृथग् भङ्गा गण्यन्ते । प्रमत्ताप्रमत्तापूर्वकरणानां तु बन्धस्थानापेक्षयाऽपि न भेदः, सर्वेषामपि नवबन्धकत्वात्, तत एतेषां भङ्गाः पार्थक्येन न गणिताः । तथाऽबन्धकेऽपि सूक्ष्मसम्पराये एककोदयः । सर्वसङ्ख्ययाऽमी उदयविकल्पास्त्रयोविंशतिः, एते प्रागुक्तेषूदयविकल्पेषु क्षिप्त्वा नव शतानि त्र्यशीत्यधिकानि भवन्ति । इह केचिदाचार्याश्चतुर्विधबन्धकस्याप्याद्यविभागे वेदोदयमिच्छन्ति, ततश्च तन्मतेन चतुर्विधबन्धकेऽपि द्विकोदयभङ्गा द्वादश भवन्ति, ते च बन्धकभेदेन भिन्ना इति

मोहोदय-
स्थानभङ्गाः

॥१०६॥

तथाहि-अनन्तानुबन्धिनां वेदकसम्यक्त्वस्य भयजुगुप्सयोश्च कादाचित्क उदयो भवति, यतः सम्यक्त्वप्रभावेणोद्भूतानामनन्तानुबन्धिनां भूयोऽपि मिथ्यात्वप्रतिपत्तौ तन्महिम्नोपचितानामावलिकामात्रमुदयो न भवति, शेषकालं तु भवति । अविरतसम्यग्दृष्ट्यादीनामप्यौपशमिकसम्यक्त्ववतां क्षायिकसम्यक्त्ववतां वा वेदकसम्यक्त्वस्योदयो न भवति, शेषाणां तु भवति । भयजुगुप्सयोस्त्वधुवोदयत्वादेव मिथ्यादृष्ट्यादिष्वपूर्वकरणान्तेषु कदाचिदुदयो भवति कदाचिन्नित्येकैकस्मिन् गुणस्थाने उदयास्तद्भाविभङ्गचतुर्विंशतयश्च बहुधा भवन्ति । तत्र मिथ्यादृष्टौ सप्ताष्टौ नव दश चेति चत्वार उदया भवन्ति । तत्र मिथ्यात्वमनन्तानुबन्धिवर्जा अन्यतमे त्रयः क्रोधादिकाः त्रयाणां वेदानामन्यतमो वेदो द्वयोर्युगलयोरन्यतरद्युगलमित्येतासां सप्तानां नियमादुदयो भवति । अत्र द्वाभ्यां युगलाभ्यां त्रिभिर्वेदैश्चतुर्भिश्च क्रोधादिभिः परस्परं ताडने भङ्गाश्चतुर्विंशतिः । तस्मिन्नेव सप्तके भये वा जुगुप्सायां वाऽनन्तानुबन्धिनि वा प्रक्षिप्तेऽष्टानामुदयः, अत्र भयादौ प्रत्येकमेकैका चतुर्विंशतिः प्राप्यत इति तिस्रश्चतुर्विंशतयः । ननु सप्तोदयेऽष्टकोदये वा क्वचिन्मिथ्यादृष्टिरनन्तानुबन्ध्युदयरहितः कथं प्राप्यते इति चेद्, उच्यते-यः कश्चित्सम्यग्दृष्टिः सन्ननन्तानुबन्धिविसंयोजनयैव विश्रान्तो मिथ्यात्वादिक्षयाय नोद्युक्तवान् तस्य कालान्तरे मिथ्यात्वं गतस्य तत्प्रत्ययतो भूयोऽप्यनन्तानुबन्धिनां बन्धे प्रवर्त्तमाने बन्धावलिका यावन्नातिक्रामति तावदुदयो न भवति, बन्धावलिकायां त्वतिक्रान्तायां भवेदपि । अथ कथं बन्धावलिकातिक्रमेऽप्युदयः संभवी? जघन्यतोऽप्यनन्तानुबन्धिनामबाधाकालस्यान्तर्मुहूर्त्तमानत्वात्, नैष दोषः, यतो बन्धसमयादारभ्य तेषां सत्ता भवति, सत्तायां च सत्यां बन्धकालं यावत् पतद्ग्रहता, पतद्ग्रहतायां च सत्यां शेषसजातीयप्रकृतिदलिकसंक्रान्तिः, संक्रान्तं च पतद्ग्रहप्रकृतिरूपतया परिणमते । ततः संक्रमावलिकायामतीतायामुदयो भवतीति बन्धावलिकायामतीतायां तदभिधानमविरुद्धम् । तथा तस्मिन्नैव सप्तके भयजुगुप्सयोरथवा भयानन्तानुबन्धिनो-

कर्मप्रकृतिः

॥१०७॥

कषाय ४ वेद ३ युगल २ गुणनेन भङ्गा भवन्ति

उदय स्थानानि	प्रकृतयः मिथ्या० ४ ४ अनं० ४ ४ अप्र० ४ ४ सं० ४ ४ वे० ४ ४ युग० ४ ४ भयं ४ ४ कुत्सा	चतुर्विंश- तिभंगा	उदय स्थानानि	प्रकृतयः मिथ्या० ४ ४ अनं० ४ ४ अप्र० ४ ४ सं० ४ ४ वे० ४ ४ युग० ४ ४ भयं ४ ४ कुत्सा	चतुर्विंश- तिभंगाः
७	१-०-१-१-१-१-२-०-०	२४	७	०-१-१-१-१-१-२-०-०	२४
८	१-०-१-१-१-१-२-१-०	२४	८	०-१-१-१-१-१-२-०-१	२४
८	१-०-१-१-१-१-२-०-१	२४	८	०-१-१-१-१-१-२-१-०	२४
८	१-१-१-१-१-१-२-०-०	२४	९	०-१-१-१-१-१-२-१-१	२४
९	१-०-१-१-१-१-२-१-१	२४	इति सास्वादने ४ चतुर्विंशतयः		९६ भंगाः
९	१-१-१-१-१-१-२-१-०	२४	७	मिश्रं-०-१-१-१-१-२-०-०	२४
९	१-१-१-१-१-१-२-०-१	२४	८	॥-०-१-१-१-१-२-१-०	२४
१०	१-१-१-१-१-१-२-१-१	२४	८	॥-०-१-१-१-१-२-०-१	२४
इति मिथ्यात्वे ८ चतुर्विंशतयः		१९२ भंगाः	९	॥-०-१-१-१-१-२-१-१	२४
			इति मिश्रे ४ चतुर्विंशतयः		९६ भंगाः

मोहोदय-
स्थानभंग-
यन्त्राणि

॥१०७॥

६	०-०-१-१-१-१-२-०-०	२४	औप० क्षायि० सम्यग्दशां
७	०-०-१-१-१-१-२-१-०	२४	” ”
७	०-०-१-१-१-१-२-०-१	२४	” ”
७	स०-०-१-१-१-१-२-०-०	२४	क्षयोपशमसम्यग्दशां
८	”-०-१-१-१-१-२-१-०	२४	”
८	”-०-१-१-१-१-२-०-१	२४	”
८	०-०-१-१-१-१-२-१-१	२४	औप० क्षा० सम्यग्दशां
९	स०-०-१-१-१-१-२-१-१	२४	क्षयोपशमसम्यग्दशां
	इति सम्यक्त्वे ८ चतुर्विंशतयः	१९२	
५	०-०-०-१-१-१-२-०-०	२४	औप० क्षा० सम्यग्दशां
६	०-०-०-१-१-१-२-१-०	२४	” ” ”
६	०-०-०-१-१-१-२-०-१	२४	” ” ”
६	स०-०-०-१-१-१-२-०-०	२४	क्षयोप० ”
७	”-०-०-१-१-१-२-१-०	२४	” ”
७	”-०-०-१-१-१-२-०-१	२४	” ”
७	०-०-०-१-१-१-२-१-१	२४	औप० क्षा० ”
८	स०-०-०-१-१-१-२-१-१	२४	क्षयोप० ”
	इति देशविरते ८ चतुर्विंशतयः	१९२	

कर्मप्रकृतिः

॥१०८॥

४	०-०-०-०-१-१-२-०-०	२४	औप० क्षा० सम्यग्दृशां
५	०-०-०-०-१-१-२-१-०	२४	” ” ”
५	०-०-०-०-१-१-२-०-१	२४	” ” ”
५	स०-०-०-०-१-१-२-०-०	२३	क्षयोप० ”
५	”-०-०-०-१-१-२-१-०	२४	” ”
५	”-०-०-०-१-१-२-०-१	२४	” ”
५	०-०-०-०-१-१-२-१-१	२४	औप० क्षा० ”
७	स०-०-०-०-१-१-२-१-१	२४	क्षयोप० ”
	इति प्रमत्ते ८ चतुर्विंशतयः	१९२ भ०	
	अप्रमत्ते चापि ता एव	”	
४	०-०-०-०-१-१-२-०-०	२४	औप० क्षा० ”
५	०-०-०-०-१-१-२-१-०	२४	” ” ”
५	०-०-०-०-१-१-२-०-१	२४	” ” ”
५	०-०-०-०-१-१-२-१-१	२४	” ” ”
	इति अपूर्वकरणे ४ चतुर्विंशतयः	९६	

अत्र अप्रमत्ताऽपूर्वकरणयोः चतुर्विंशतयः प्रमत्तात् पृथक् नावसेयाः, तदंतर्गतत्वात् । अग्रे चतुर्वि० न प्राप्यन्ते

मोहोदय-
स्थानभंग-
यन्त्राणि

॥१०८॥

पृथग्गण्यन्ते, तत्प्रक्षेपादुदयविकल्पानां नव शतानि पञ्चनवत्यधिकानि भवन्ति । यदि तु बन्धकभेदेन भङ्गानां भेदो न विवक्ष्यते तदा पञ्चविधबन्धे चतुर्विधबन्धे च ये द्विकोदयभङ्गास्ते एकरूपा एवेति द्वादशैव । ये चैककोदयभङ्गास्ते चत्वार एवेति षोडशैव, एतेषां प्रागुक्तोदयभङ्गराशौ षष्ठ्यधिकनवशतप्रमाणे प्रक्षेपे षट्सप्तत्यधिकानि नवशतान्युदयविकल्पानां भवन्ति । अथ मोहनीयोदया एते गुणस्थानेषु चिन्त्यन्ते—तत्र मिथ्यादृष्ट्यविरतसम्यग्दृष्टिदेशविरतप्रमत्ताप्रमत्तानामष्टावष्टौ चतुर्विंशतयो भवन्ति, सासादनमिश्रापूर्वकरणेषु चतस्रश्चतस्रः, भावितचरा एता इति न भूयो भाव्यन्ते, सर्वसङ्ख्ययाऽमूर्द्धिपञ्चाशत्, तस्याश्चतुर्विंशत्या गुणने जातानि द्वादश शतान्यष्टचत्वारिंशदधिकानि । अन्ये चानिवृत्तिबादरसम्पराये पञ्चविधबन्धादौ षोडश सूक्ष्मसम्पराये चैक इति सप्तदश भङ्गा अधिकाः क्षिप्यन्ते । ततः सर्वेष्वपि गुणस्थानेषु सर्वसङ्ख्यया मोहनीयस्योदयाः पञ्चषष्ठ्यधिकानि द्वादश शतानि । एत एव च भङ्गा उदीरणायामपि द्रष्टव्याः, उदयोदीरणयोः सहभावित्वात् । यद्यपि वेदत्रयसंज्वलनानां पर्यन्तावलिकायामुदीरणा न भवति, किं तु केवल एवोदयः, तथापि शेषकालमुदीरणा लभ्यत इति भङ्गसङ्ख्या न व्याहन्यते । एते चैकादयो दशान्ता उदयास्तदन्तर्गता भङ्गाश्च जघन्यत एकसामयिका उत्कर्षत आन्तमौहूर्त्तिकाः, तथाहि—चतुरुदयादिषु दशोदयपर्यन्तेष्ववश्यमन्यतमो वेदोऽन्यतरच्च युगलं विद्यते, वेदयुगलयोश्च मध्येऽवश्यमन्यतरन्मुहूर्त्तादारतः परावर्त्तते । तदुक्तं पञ्चसंग्रहमूलटीकायां—“युगलेन वेदेन वाऽवश्यं मुहूर्त्तादारतः परावर्त्तितव्यमिति” । तत एते उत्कर्षत आन्तमौहूर्त्तिकाः, द्विकोदयैककोदयानां चान्तमौहूर्त्तिकत्वं सुप्रसिद्धमेव । एकसामयिकता त्वेव यदा विवक्षिते उदये भङ्गे वा समयमेकं वर्त्तिन्वा गुणस्थानान्तरे गच्छति तदाऽवश्यं बन्धस्थानभेदाद्गुणस्थानभेदात्स्वरूपतो वा भिन्नमुदयान्तरं भङ्गान्तरं वा यातीति सर्वेऽप्युदया भङ्गाश्च जघन्यत एकसामयिकाः ।

कर्मप्रकृतिः

॥१०९॥

मोहनीयस्य सत्तास्थानानि (१५)

स० स्था०	प्रकृतयः	अन्तर्मु० प०असं०भा० अन्तर्मु०	उत्कृष्ट कालमानं
२८	सर्वप्रकृतिरूपं	अन्तर्मु०	पल्यो० असं० भागाधिक० ६६ सागराणि
२७	सम्यक्त्वे उद्वलिते	प०असं०भा०	प० असं० भागः
२६	मिश्रे उद्वलिते अनादिमिथ्यादृशां वा	अन्तर्मु०	देशोनार्ध पुद्ग०परा० (अना०सांत-अनाद्यनंतं च)
२४	अनन्तानुबन्धीनामुद्वलने क्षपणे वा	"	६६ सागराणि
२३	मिथ्यात्वस्य क्षये	"	अन्तर्मुद्घर्त्त
२२	मिश्रस्य "	"	"
२१	सम्यक्त्वस्य "	"	नरभवद्वयाधिक३३सागराणि
१३	कषायाष्टक० "	"	अन्तर्मुद्घर्त्त
१२	नपुं० क्षये	"	"
११	स्त्री० "	"	"
५	हास्यषट्कक्षये	"	"
४	पुं० क्षये	"	"
३	सं० क्रोधक्षये	"	"
२	" मान "	"	"
१	" माया "	"	"

मोहस्य-
सत्तास्था-
नानि

॥१०९॥

गुणस्थानेषु मोहस्य सत्तास्थानानि

गुणस्थाने	सत्तास्थानानि
१मे	२८-२७-२६
२ये	२८
३ये	२८-२७-२४
४थे	२८-२४-२३-२२-२१
५मे	" " " " "
६ष्ठे	" " " " "
७मे	" " " " "
८मे	" " २१
९मे	२८-२४-२१-१३-१२-११-५-४-३-२-१
१०मे	" " " १
११मे	" " "
१२मे	०
१३मे	०
१४मे	०

तदेवमुक्तानि मोहनीयस्योदयस्थानानि । अथ सत्तास्थानान्युच्यन्ते-मोहनीयस्य सत्तास्थानानि पञ्चदश, तथाहि-अष्टाविंशतिः सप्तविंशतिः षड्विंशतिश्चतुर्विंशतिस्त्रयोविंशतिर्द्वाविंशतिरेकविंशतिस्त्रयोदश द्वादशैकादश पञ्च चतस्रस्तिस्रो द्वे एका चेति । एतेषामेव सत्तास्थानानां गुणस्थानेषु व्यवच्छेदश्चिन्त्यते-अविशतादयोऽप्रमत्तान्ता अनन्तानुबन्धिभिर्ध्यात्वमिश्रसम्यक्त्यानां क्षपका भवन्ति ततस्तेषु सप्तकं क्रियत्कालं प्राप्यते, परतः सर्वथा न भवति । तथाऽनिवृत्तिबादरसम्परायः प्रथमं युगपन्मध्यमाष्टकषायान् विनाशयति, ततो नपुंसकवेदं, ततः स्त्रीवेदं, ततो हास्यादिषट्कं, ततः पुरुषवेदं, ततः क्रमेण त्रीन् क्रोधमानमायारूपान् संज्वलनान्, स्रक्ष्मसम्परायस्तु किट्टीकृतं लोभं विनाशयति । अनेन व्यवच्छेदक्रमेण चतुर्विंशत्यादीनि द्वादश सत्तास्थानानि व्याख्यातानि भवन्ति । त्रीणि चैवं भाव्यानि-सर्वप्रकृतिसमुदायोऽष्टाविंशतिः, ततः सम्यक्तवे उद्बलिते सप्तविंशतिः, ततः सम्यग्भिर्ध्यात्वे उद्बलिते षड्-

कर्मप्रकृतिः

॥११०॥

विंशतिः, अनादिमिथ्यादृष्टेर्वा षड्विंशतिरिति । अथ गुणस्थानेषु सत्तास्थानानि चिन्त्यन्ते-मिथ्यादृष्टिगुणस्थाने त्रीणि सत्तास्थानानि-अष्टाविंशतिः सप्तविंशतिः षड्विंशतिश्च, यतो मिथ्यादृष्टिः सम्यक्त्वमिश्रयोरुद्वलको भवति । ससादने एकं सत्तास्थानमष्टाविंशतिः । मिश्रे त्रीणि सत्तास्थानानि-अष्टाविंशतिश्चतुर्विंशतिः सप्तविंशतिश्च, तत्र चतुर्विंशतिर्विसंयोजितानन्तानुबन्धिनि सम्यग्दृष्टौ मिश्रत्वं प्रपन्ने, सप्तविंशतिश्चोद्वलितसम्यक्त्वपुञ्जे मिथ्यादृष्टौ तद्भावं प्रपन्ने द्रष्टव्या । तथाऽविरतदेशविरतप्रमत्ताप्रमत्तेषु प्रत्येकं पञ्च सत्तास्थानानि-अष्टाविंशतिश्चतुर्विंशतिस्त्रयोविंशतिर्द्वाविंशतिरेकविंशतिश्च । अपूर्वकरणे त्रीणि, तद्यथा-अष्टाविंशतिश्चतुर्विंशतिरेकविंशतिश्च । अनिवृत्तिबादरसम्पराये एकादश सत्तास्थानानि, तद्यथा-अष्टाविंशतिश्चतुर्विंशतिरेकविंशतिस्त्रयोदश द्वादशैकादश पञ्च चतसस्तिस्त्रो द्वे एका च । सूक्ष्मसम्पराये चत्वारि सत्तास्थानानि, तद्यथा-अष्टाविंशतिश्चतुर्विंशतिरेकविंशतिरेका च । उपशान्तमोहगुणस्थानके त्रीणि सत्तास्थानानि, तद्यथा-अष्टाविंशतिः चतुर्विंशतिरेकविंशतिश्च । तदेवमुक्तानि सप्रपञ्चं मोहनीयस्य सत्तास्थानानि ।

अथ बन्धोदयसत्तास्थानानां संवेधश्चिन्त्यते-तत्र द्वाविंशतिबन्धे मिथ्यादृष्टेः सप्तोदयेऽष्टाविंशतिलक्षणमेकमेव सत्तास्थानं भवति । कथमिदं प्रत्येयमिति चेत्, उच्यते-सप्तोदयोऽनन्तानुबन्धिराहित्ये संभवति, तद्रहितश्च मिथ्यादृष्टिरवश्यमष्टाविंशतिसत्कर्मा, येन हि पूर्वं सम्यग्दृष्टिना सताऽनन्तानुबन्धिन उद्वलिताः ततश्च स कालान्तरे परिणामवशान्मिथ्यात्वं गतः तत्प्रत्ययेन चानन्तानुबन्धिनो बध्नाति तदाऽसौ मिथ्यादृष्टिर्बन्धावलिकामात्रं कालं यावदनन्तानुबन्ध्युदयरहितः प्राप्यते, नान्यः, स चाष्टाविंशतिसत्कर्मेति तस्य सत्तास्थानमष्टाविंशतिरेव । अष्टनवदशकोदये चाष्टाविंशतिसप्तविंशतिषड्विंशतिलक्षणानि त्रीणि सत्तास्थानानि, तथाहि-अष्टोदयो द्विधाऽनन्तानुबन्ध्युदयरहितस्तत्सहितश्च, तत्रानन्तानुबन्ध्युदयरहिते प्रागुक्तयुक्तेरष्टाविंशतिरेव सत्तास्थानं, तत्सहिते तु त्रीण्यपि सत्तास्थानानि ।

मोहस्य-
सत्तास्था-
नानि

॥११०॥

पूर्वोक्ताः चतुर्विंशतयः क्व प्राप्यन्ते तन्निरूप्यन्ते

उदयस्थाने	चतुर्विंशतयः	मिथ्यात्वे चतु०	सास्वादेने	मिश्रे	सम्यक्त्वे	देशविरते	प्रमत्ते	भंगाः
१०के	१	१	०	०	०	०	०	२४
१ "	६	३	१	१	१	०	०	१४४
८ "	११	३	२	२	३	१	०	२६४
७ "	१०	१	१	१	३	३	१	२४०
६ "	७	०	०	०	१	३	३	१६८
५ "	४	०	०	०	०	१	३	९६
४	१	०	०	०	०	०	१	२४
४०								९६०
चतुर्वि०								भंगाः

प्रमत्तान्तर्गत्वात् अप्रमत्तापूर्वकरणयोः न भिन्नाः चतुर्विंशतयः

(बंधकाले) उदयविकल्पाः (भंगाः) २३

बंधे	उदयप्रकृतयः		भंगाः	भंगोत्पत्तिः
	संज्व०	के०		
५	१	१	१२	क०४×वे०३=१२
४	१ (१मतांतरे)	४(१२म)		संज्व० अन्यतमेन (सं०४× वे०३=१२मता०)
३	१		३	संज्व०त्रिकेन (मान-मा०-लो०)
२	१		२	सं० मया-लोमेन
१	१		१	सं० लोमेन
०	१		१	"
			२३	पूर्वोक्त ९६०मिलने ९८३ सर्वभं.

कर्मप्रकृतिः

॥१११॥

पञ्च सत्तास्थानानि—अष्टाविंशतिश्चतुर्विंशतिस्त्रयोविंशतिर्द्वाविंशतिरेकविंशतिश्च । तत्राष्टाविंशतिरौपशमिकसम्यग्दृष्टीनां वेदकसम्यग्दृष्टीनां च; चतुर्विंशतिरप्युभयेषां, नवरं विसंयोजितानन्तानुबन्धिनां, त्रयोविंशतिर्वेदकसम्यग्दृष्टीनामेव क्षपणायोद्यतानामनन्तानुबन्धिषु मिथ्यात्वे च क्षपिते सति, द्वाविंशतिरपि तेषामेव सम्यग्मिथ्यात्वे क्षपिते, स च द्वाविंशतिसत्कर्मा सम्यक्त्वं क्षपयँस्तच्चरमग्रासे वर्त्तमानः कश्चित्पूर्वबद्धायुष्कः कालमपि करोति, कालं च कृत्वा चतसृणां गतीनामन्यतमस्यां गतावुत्पद्यते । उक्तं च—“पट्टवगो उ मणुस्सो णिट्टवगो चउसु वि गइसु” । ततो द्वाविंशतिश्चतसृष्वपि गतिषु प्राप्यते । एकविंशतिः क्षायिकसम्यग्दृष्टीनाम् । एवमष्टोदयेऽपि मिश्रदृष्टीनामविरतसम्यग्दृष्टीनां चोक्तरूपाण्यन्यूनानतिरिक्तानि सत्तास्थानानि भावनीयानि । एवं नवोदयेऽपि, नवरं नवोदयोऽविरतानां वेदकसम्यग्दृष्टीनामेवेति । तत्राष्टाविंशतिचतुर्विंशतित्रयोविंशतिर्द्वाविंशतिलक्षणानि चत्वारि सत्तास्थानानि वाच्यानि । त्रयोदशबन्धकानां देशविरतानां चत्वार्युदयस्थानानि, तद्यथा—पञ्च षट् सप्ताष्ट । तत्र देशविरता द्विधा तिर्यश्चो मनुष्याश्च । तत्र तिरश्चां चतुर्ष्वप्युदयेषु द्वे द्वे सत्तास्थाने अष्टाविंशतिश्चतुर्विंशतिश्च । तत्राष्टाविंशतिरौपशमिकसम्यग्दृष्टीनां वेदकसम्यग्दृष्टीनां वा । तत्रौपशमिकसम्यग्दृष्टीनां प्रथमसम्यक्त्वेन सह देशविरतिप्रतिप्रत्तिकाले, वेदकसम्यग्दृष्टीनां त्वष्टाविंशतिः सुप्रतीता । चतुर्विंशतिरनन्तानुबन्धिषु विसंयोजितेषु वेदकसम्यग्दृष्टीनामवगन्तव्या । शेषाणि तु त्रयोविंशत्यादीनि सत्तास्थानानि तिरश्चां न संभवति; तानि हि क्षायिकसम्यक्त्वमुत्पादयतः प्राप्यन्ते, न च तिर्यश्चः क्षायिकसम्यक्त्वमुत्पादयन्ति, किन्तु मनुष्या एव । अथ मनुष्यः क्षायिकसम्यक्त्वमुत्पाद्य यदा तिर्यक्षूत्पद्यते तदा तिरश्चोऽप्येकविंशतिः कथं न प्राप्यते ? मैवं, क्षायिकसम्यग्दृष्टेस्तिर्यक्षूत्पत्सोरसंख्येयवर्षायुष्केष्वेव समुत्पादात्, तत्र च देशविरत्यभावाद्देशविरतेषु तिर्यक्षु त्रयोविंशत्यादिप्रतिषेधस्य युक्तत्वात् । उक्तं च सप्ततिकाचूर्णौ—“एगवीसा तिरिक्खेसु संजया-

मोहस्य-
सत्तास्था-
नानि

॥१११॥

संजपसु न लब्धम्, कहां ? भन्नइ—संखेज्जवासाउपसु खाइगसम्महिटी न उववज्जइ, असंखेज्जवासाउपसु उववज्जेज्जा, तस्स देसविरई णत्थि त्ति” । ये तु मनुष्या देशविरतास्तेषां पञ्चकोदये त्रीणि सत्तास्थानानि एकविंशतिचतुर्विंशत्यष्टाविंशतिरूपाणि । षट्कोदये सप्तोदये च प्रत्येकं पञ्चापि सत्तास्थानानि । अष्टकोदये चैकविंशतिवर्जानि शेषाणि चत्वारि सत्तास्थानानि भवन्ति, तानि चाविरतसम्यग्दृष्ट्युक्तया दिशा भावनीयानि । एवं नवबन्धे प्रमत्तेऽप्रमत्ते च प्रत्येकं चतुष्कोदये त्रीणि त्रीणि सत्तास्थानान्यष्टाविंशतिचतुर्विंशत्येकविंशतिलक्षणानि । पञ्चकोदये षट्कोदये च पञ्च पञ्च सत्तास्थानान्यष्टाविंशतिचतुर्विंशतित्रयोविंशतिद्वाविंशत्येकविंशतिलक्षणानि । एतान्येवैकविंशतिवर्जानि शेषाणि चत्वारि सप्तकोदये प्रागुक्तदिशा भावनीयानि । अपूर्वकरणस्य तु नवबन्धकस्य त्रीण्युदयस्थानानि चत्वारि पञ्च षट् चेति । एतेषु च त्रिष्वपि प्रत्येकं त्रीणि त्रीणि सत्तास्थानान्यष्टाविंशतिचतुर्विंशत्येकविंशतिलक्षणानि द्रष्टव्यानि । अपूर्वकरणो हि वेदकसम्यग्दृष्टिर्न भवति किं त्वौपशमिकसम्यग्दृष्टिः क्षायिकसम्यग्दृष्टिर्वा । तत्रौपशमिकसम्यग्दृष्टेरष्टाविंशतिचतुर्विंशती एव प्राग्वद्भावनीये, क्षायिकसम्यग्दृष्टेस्त्वेकविंशतिः । पञ्चचतुस्त्रिद्वयेकबन्धकेष्वबन्धके च सूक्ष्मसम्पराये उपशान्तमोहे च प्रत्येकं त्रीणि त्रीणि सत्तास्थानान्यष्टाविंशतिचतुर्विंशत्येकविंशतिलक्षणान्युपशान्तसप्तकमुद्रलितानन्तानुबन्धिनं क्षीणसप्तकं चाधिकृत्य यथायोगं द्विकोदये एककोदयेऽनुदये चोपशमश्रेण्यां भवन्ति । तथा पञ्चविधबन्धकस्यानिवृत्तिबादरक्षकस्य प्रागुक्ताया एकविंशतेरष्टसु कषायेषु क्षीणेषु त्रयोदशकं सत्तास्थानं, ततो नपुंसकवेदे क्षपिते द्वादशकं, ततः स्त्रीवेदे क्षपिते एकादशकमिति, एतान्यन्यान्यपि त्रीणि सत्तास्थानानि त्रीणि च प्रागुक्तानीति सर्वसंख्यया पञ्चबन्धकस्य षट् सत्तास्थानानि । तथेह यः कश्चिन्नपुंसकवेदेन क्षपकश्रेणिं प्रतिपन्नः, स स्त्रीवेदनपुंसकवेदौ युगपत् क्षपयति, तयोर्युगपत्क्षयसमकालमेव च पुरुषवेदस्य बन्धो व्यवच्छिद्यते, तदनन्तरं पुरुषवेदहास्यादिषट्के युगपत्

कर्मप्रकृतिः

॥११२॥

क्षपयति । यदि तु स्त्रीवेदेन क्षपकश्रेणिं प्रतिपन्नस्तदादौ नपुंसकवेदं क्षपयति, ततोऽन्तर्मुहूर्त्तेन स्त्रीवेदं, स्त्रीवेदक्षयसमकालमेव च पुरुषवेदस्य बन्धव्यवच्छेदः, तदनन्तरं पुरुषवेदहास्यादिषट्के युगपत्क्षपयति, यावच्चोभयत्रापि पुरुषवेदहास्यादिषट्के न क्षीयेते तावच्चतुर्विधबन्धकस्य वेदोदयरहितस्यैकोदये वर्त्तमानस्यैकादशकं सत्तास्थानं लभ्यते, तयोस्तु क्षीणयोश्चतुःप्रकृत्यात्मकम्, इत्थं च स्त्रीवेदेन नपुंसकवेदेन वा क्षपकश्रेणिं प्रतिपन्नस्य पञ्चप्रकृत्यात्मकं सत्तास्थानं न प्राप्यते । यस्तु पुरुषवेदेन क्षपकश्रेणिं प्रतिपन्नस्तस्य नोकषायषट्कक्षयसमकालं पुरुषवेदस्य बन्धव्यवच्छेद इति तस्य चतुर्विधबन्धकाले एकादशप्रकृत्यात्मकं सत्तास्थानं न प्राप्यते, किं तु पञ्चप्रकृत्यात्मकं, द्वे च प्रागुक्ते, त्रीणि चोपशमश्रेण्याश्रितानीति सर्वसंख्यया चतुर्विधबन्धकस्य षट् सत्तास्थानानि । तथा संज्वलनक्रोधस्य प्रथमस्थितावावलिकाशेषायां बन्धोदयोदीरणा युगपद्व्यवच्छिद्यन्ते, तासु च व्यवच्छिन्नासु बन्धस्त्रिविधो भवति, तदानीं च संज्वलनक्रोधस्य प्रथमस्थितिगतमावलिकामात्रं समयद्वयोनावलिकाद्विकबद्धं च दलिकं मुक्त्वाऽन्यत्सर्वं क्षीणं, तदपि च सत् समयद्वयोनावलिकाद्विकमात्रेण कालेन क्षयमुपयास्यति, यावच्च न याति तावच्चतस्रः प्रकृतयस्त्रिविधबन्धे सत्यः, क्षीणे तु तस्मिंस्तिस्रः, तदेवं त्रिविधबन्धकस्यैते द्वे त्रीणि चोपशमश्रेण्याश्रितानीति सर्वसंख्यया पञ्च सत्तास्थानानि । तथा संज्वलनमानस्य प्रथमस्थितावावलिकाशेषायां बन्धोदयोदीरणानां युगपद्व्यवच्छेदे द्विविधो बन्धो भवति, तदानीं च संज्वलनमानस्य प्रथमस्थितिगतमावलिकामात्रं समयद्वयोनावलिकाद्विकबद्धं च दलिकं मुक्त्वाऽन्यत् सर्वं क्षीणं, तदपि सत् समयद्वयोनावलिकाद्विकमात्रेण कालेन क्षयं यास्यति, यावच्च न याति तावत्तिस्रः सत्यः, क्षीणे तु तस्मिन् द्वे, तदेवं द्विविधबन्धकस्यैते द्वे त्रीणि चोपशमश्रेण्याश्रितानीति सर्वसंख्यया पञ्च सत्तास्थानानि । तथा संज्वलनमायायाः प्रथमस्थितावावलिकाशेषायां बन्धोदयोदीरणानां युगपद्व्यवच्छेदे एकविधबन्धो भवति, तदानीं च संज्वलन-

मोहस्य-
सत्तास्था-
नानि

॥११२॥

तत्र मिथ्यादृष्टिसम्यक्त्वसम्यग्मिथ्यात्वयोरुद्वलको भवति, स च यावन्नाद्यापि सम्यक्त्वमुद्वलयति तावदष्टाविंशतिः, तस्मिन्नुद्वलिते सप्तविंशतिः, सम्यग्मिथ्यात्वेऽप्युद्वलिते षट्विंशतिरनादिमिथ्यादृष्टेर्वा । एवं नवोदयेऽपि द्रष्टव्यम् । दशोदयस्त्वनन्तानुबन्धिसहित एव भवतीति तत्रापि त्रीणि सत्तास्थानानि भावनीयानि । सासादने त्वेकविंशतिबन्धे त्रिष्वपि सप्ताष्टनवकरूपेषूदयेष्वष्टाविंशतिरेवैकं सत्तास्थानम् । तथाहि—सासादनत्वमौपशमिकसम्यक्त्वात्प्रच्यवमानस्योपजायते, सम्यक्त्वगुणेन च तेन मिथ्यात्वं त्रिधा कृतं—सम्यक्त्वं सम्यग्मिथ्यात्वं मिथ्यात्वं चेति । ततो दर्शनत्रिकस्यापि सत्कर्मतया प्राप्तेः सासादने त्रिष्वप्युदयस्थानेष्वष्टाविंशतिरेवैकं सत्तास्थानम् । सप्तदशबन्धो द्वयानां सम्यग्मिथ्यादृष्टीनामविरतसम्यग्दृष्टीनां च । तत्र सम्यग्मिथ्यादृष्टीनां त्रीण्युदयस्थानानि—सप्ताष्टौ नव चेति । अविरतसम्यग्दृष्टीनां चत्वारि, तद्यथा—षट् सप्ताष्टौ नव । तत्र षडुदयोऽविरतानामौपशमिकसम्यग्दृष्टीनां क्षायिकसम्यग्दृष्टीनां वा प्राप्यते । तत्रौपशमिकसम्यग्दृष्टीनां द्वे सत्तास्थाने अष्टाविंशतिश्चतुर्विंशतिश्च । तत्राष्टाविंशतिः प्रथमसम्यक्त्वोत्पादकाले, उपशमश्रेणिप्रतिपाते तूपशान्तानन्तानुबन्धिनामष्टाविंशतिः, उद्वलितानन्तानुबन्धिनां चतुर्विंशतिः, क्षायिकसम्यग्दृष्टीनां तु सप्तकक्षयादेकविंशतिरेव । सप्तोदये मिश्रदृष्टीनां त्रीणि सत्तास्थानानि—अष्टाविंशतिः सप्तविंशतिश्चतुर्विंशतिश्च । तत्राष्टाविंशतिसत्कर्मणः सतो मिश्रभावं प्रपन्नस्याष्टाविंशतिः, यस्तु मिथ्यादृष्टिः सम्यक्त्वोद्वलनं कृत्वा मिश्रं नाद्याप्युद्वलयितुं लभ्योऽत्रान्तरे च परिणाममहिम्ना मिथ्यात्वान्निवृत्त्य मिश्रभावं प्रपन्नः, तस्य सप्तविंशतिः । यश्च विसंयोजितानन्तानुबन्धिविचक्षणः सम्यग्दृष्टिमिश्रभावं प्रपद्यते तस्य चतुर्विंशतिः, सा च चतसृषु गतिषु प्राप्यते, चतुर्गतिकानामपि सम्यग्दृष्टशामनन्तानुबन्धिविसंयोजकत्वात्तद्विसंयोजनानन्तरं च केषाञ्चित् परिणामवशेन मिश्रभावप्राप्तिसंभवात्, ततश्च चतसृष्वपि गतिषु मिश्रदृष्टीनां चतुर्विंशतिः संभवति । अविरतसम्यग्दृष्टीनां सप्तोदये

कर्मप्रकृतिः

॥११३॥

मायायाः प्रथमस्थितिगतमावलिकामात्रं समयद्वयोनावलिकाद्विकबद्धं च सदस्ति, अन्यत्समस्तं क्षीणं, तदपि च सत् समयद्वयोनावलि-
काद्विकेन कालेन क्षयं यास्यति, यावच्च न याति तावद्धे सती, क्षीणे तस्मिन्नेका, तदेवमेकविधबन्धकस्येमे द्वे त्रीणि चोपशमश्रेण्या-
श्रितानीति सर्वसंख्यया पञ्च । अबन्धके च सूक्ष्मसम्पराये क्षपके एकं सत्तास्थानमेकप्रकृत्यात्मकं, त्रीणि चोपशमश्रेण्याश्रितानीति चत्वारि ।

एतेषामेव सत्तास्थानानामवस्थानकालमानमुच्यते-सप्तविंशतिसत्तास्थानस्याजघन्योत्कर्षमवस्थानकालः पल्योपमासंख्येयभागः ।
तथाहि-अष्टाविंशतिसत्कर्मणो मिथ्यादृष्टेः सम्यक्त्वे उद्वलिते सप्तविंशतिः सत्तास्थानमवाप्यते । तदनन्तरं यावन्नाद्यापि सम्यग्मि-
थ्यात्वमुद्वलयितुमारभते तावत्सम्यग्मिथ्यात्वोदयमपि गच्छति । उक्तं च पञ्चसंग्रहमूलटीकायां-“उद्वलनाया अप्रारम्भे तस्य सम्यग्मि-
थ्यात्वोदयो भवति” इति । ततः सम्यग्मिथ्यादृष्टेरप्यन्तर्मुहूर्त्तं यावत्सप्तविंशतिसत्तास्थानं प्राप्यते, अन्तर्मुहूर्त्तानन्तरं च सोऽप्यवश्यं
मिथ्यात्वं गच्छति । मिथ्यात्वं गतश्च सन् सम्यग्मिथ्यात्वमुद्वलयितुमारभते, पल्योपमासंख्येयभागमात्रेण च कालेन तन्निःशेषमुद्व-
लयति, यावच्च न निःशेषमुद्वलयति तावत्सदित्यजघन्योत्कर्षं सप्तविंशतिसत्तास्थानस्य पल्योपमासंख्येयभागः कालः । सम्यग्मिथ्यात्वे
चोद्वलिते षड्विंशतिः सत्तास्थानं, तस्य चावस्थानमुत्कर्षतो देशोनपुद्गलपरावर्त्तार्धकालं, ततः परमवश्यमौपशमिकं सम्यक्त्वं करण-
त्रयपूर्वमासादयति, ततश्च भूयोऽप्यष्टाविंशतिसत्कर्मा भवति, जघन्यतस्तु षड्विंशतिसत्तास्थानमन्तर्मुहूर्त्तम् । तथाऽष्टाविंशतिचतुर्विंश-
तिसत्तास्थानयोरवस्थानकालो द्वे षट्षष्टी सागरोपमाणां, तथाहि-वेदकसम्यक्त्वान्वितस्याष्टाविंशतिसत्कर्मण एकां षट्षष्टिं सागरोपमाणां
संपूर्य ततोऽन्तर्मुहूर्त्तं सम्यग्मिथ्यात्वे स्थित्वा ततो भूयोऽपि सम्यक्त्वसहितामेकां षट्षष्टिं सागरोपमाणां संपूर्य स्थितस्य तस्य ततः
परमवश्यं क्षपकश्रेणेर्मिथ्यात्वस्य वा प्रतिपत्तिर्भवति, तत्र क्षपकश्रेणिप्रतिपत्तौ मिथ्यात्वादिक्षयादष्टाविंशतिसत्तास्थानमपैति, आन्त-

मोहस्य-
सत्तास्था-
नानि

॥११३॥

रालिकं मिश्रसत्कमन्तर्मुहूर्तं च स्तोक्तवान्न विवक्षितं, ततः क्षपकश्रेणिप्रतिपद्यपेक्षयाऽष्टाविंशतिसत्तास्थानस्यावस्थानकालो द्वे षट्षष्टी सागरोपमाणां, यस्तु मिथ्यात्वं प्रतिपद्यते स पल्योपमासंख्येयभागमात्रेण कालेन सम्यक्त्वं निःशेषमुद्रलयति, तावच्च तत्सदिति तस्य पल्योपमासंख्येयभागमात्राधिकं द्वे षट्षष्टी सागरोपमाणामष्टाविंशतिसत्तास्थानस्यावस्थानकालः । एवं चतुर्विंशतिसत्तास्थानस्यापि भावनीयम् । नवरं योऽपि सागरोपमषट्षष्टिद्वयानन्तरं मिथ्यात्वं प्रतिपद्यते तस्यापि प्रथमसमय एवानन्तानुबन्धिबन्धसंभवाच्चतुर्विंशतिसत्तास्थानमपयातीति परिपूर्णं द्वे षट्षष्टी सागरोपमाणां चतुर्विंशतिसत्तास्थानस्यावस्थानकालः । जघन्यतस्तु द्वे अप्यान्तमौहूर्तिके । तथाहि-अष्टाविंशतिसत्कर्मा वेदकसम्यक्त्वोपेतः सप्तक्षपणमारभमाणो यावन्नानन्तानुबन्धिनः क्षपयति तावदष्टाविंशतिरेव सत्तास्थानं, अनन्तानुबन्धिषु क्षपितेषु तु चतुर्विंशतिः, साऽपि तावद्यावन्मिथ्यात्वं न क्षपयति, क्षपिते तु तस्मिन्मौहूर्तिके विंशतिः । तदेवं चतुर्विंशत्यष्टाविंशती जघन्यत आन्तमौहूर्तिके । एकविंशतिसत्तास्थानमुत्कर्षतः साधिकत्रयस्त्रिंशत्सागरोपमस्थितिकम् । तथाहि-इह मनुष्यभवे सप्तक्षपणं कृत्वा सर्वार्थसिद्धे महाविमाने देवो जातः, तत्र च त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमाण्यनुभूय पुनरपीह मनुष्यभवे समायातः, ततो यावन्नाद्यापि क्षपकश्रेणिमारभते तावत्तस्यैकविंशतिरेव सत्तास्थानम् । जघन्यतस्त्वेतदप्यान्तमौहूर्तिकं, तच्च सप्तक्षपणानन्तरं क्षपकश्रेणिमारोहतो द्रष्टव्यम् । शेषाणां सत्तास्थानानां जघन्यत उत्कर्षतश्चान्तर्मुहूर्तमेव सत्तास्थानं प्राप्यते, तच्च सुप्रतीतमेव । तथाऽनादिमिथ्यादृष्टीनां षड्विंशतिसत्तास्थानमभ्व्यापेक्षयाऽनाद्यपर्यवसानं, भव्यापेक्षयाऽनादिसपर्यवसानं च द्रष्टव्यम् । तदेवं कृता कालप्ररूपणा, तत्करणाच्च समाप्तं मोहनीयम् ।

अथ नामकर्मणो बन्धादिस्थानानि वाच्यानि-तत्र याभिः प्रकृतिभिः सहिता नामकर्मणो बह्व्यः प्रकृतयो बन्धमुदयं वा गच्छन्ति

कर्मप्रकृतिः
॥११४॥

ता आदौ निर्दिश्यन्ते-अपर्याप्तकजातिपर्याप्तकगतिनामकर्मभिः प्रेरिता इव बह्व्यः शेषप्रकृतयो बन्धमुदयं वोपयान्ति । तथाहि-अपर्याप्तकनाम्नि बध्यमाने उदयप्राप्ते वा मनुष्यगतिप्रायोग्यास्तिर्यग्गतिप्रायोग्या वा बह्व्यो नाम्नः प्रकृतयो बन्धमुदयं वोपयान्ति । जातिनाम्नि चैकेन्द्रियादिजातिरूपे बादरसूक्ष्मादयः, पर्याप्तकनाम्नि च यशःकीर्त्यादयः, देवादिगतौ च वैक्रियद्विकादय इति । अत्रोदयस्थितेरियं वक्तव्यता-उदयसमयप्राप्तानामवाधाकालक्षयेणोदयो भवति, स च द्विधा प्रदेशतोऽनुभागतश्च । तत्रानुदयवतीनां प्रकृतीनां दलिकमवाधाकालक्षये प्रतिसमयमुदयवतीषु स्तिबुकसंक्रमेण संक्रमय्य यदनुभूयते स प्रदेशोदयः, स चानुपशान्तानामवसेयः, उपशान्तानां तु न भवति । अनुभागोदयश्च विपाकोदयः, स च नित्योदयानां सदा प्रवर्त्तते, शेषाणां तु भजनीयः । यस्तु प्रयोगोदय उदीरणापरनामा स विपाकोदये प्रवर्त्तमान एव प्रवर्त्तते इति न पृथग्विवक्ष्यते । अथ याः प्रकृतयो देवगत्या सह बन्धमुदयं वा गच्छन्ति ता उच्यन्ते-अशुभास्थिरसमचतुरस्रपराघातोक्कासप्रसदशकवर्णगन्धरसस्पर्शतैजसकर्मणागुरुलघुनिर्माणोपघातायशःकीर्त्तिपञ्चेन्द्रियजातिवैक्रियद्विकाहारकद्विकशुभविहायोगतिदेवानुपूर्वोपलक्षणा द्वात्रिंशत्प्रकृतयो देवगत्या सह बन्धमुदयं वा गच्छन्ति । यदा तु तीर्थकरनामापि बध्यते तदा तत्सहितास्त्रयस्त्रिंशत्प्रकृतयो वेदितव्याः । तथा यदा देवगतौ स्थितः सैस्तीर्थकरनाम बध्नाति तदा तीर्थकरनामसहिता देवद्विकवैक्रियद्विकाहारकद्विकरहिताः शेषा देवगतिप्रायोग्याः अष्टाविंशतिर्बध्यन्ते, मनुजद्विकौदारिकद्विकाद्यसंहननलक्षणाश्च पञ्चेति सर्वसंख्यया त्रयस्त्रिंशद्बध्यन्ते । तथा सूक्ष्मेण साधारणेनापर्याप्तेन वा सह न यशःकीर्त्तिं बध्नाति, नाप्युदयेनानुभवति, न चाहारकद्विके बध्यमाने उदयप्राप्ते वाऽयशःकीर्त्यस्थिराशुभरूपास्तिस्रः प्रकृतयो बन्धमुदयं वाऽऽयान्ति । अथ बन्धमधिकृत्य नरकगतिसहचराः प्रकृतय उपदिश्यन्ते-हुण्डं वर्णगन्धरसस्पर्शा अगुरुलघुतैजसकर्मणोपघातनिर्माणान्यस्थिराशुभदुर्भगानादेयाय-

नाम्नःबन्ध-
स्थानानि

॥११४॥

मोहस्यबंधोदयसत्तासंवेधयन्त्रम्

बंधे	उदय-स्थानं	सत्तास्थानं	प्राप्तिस्थानं	बंधे	उदय-स्थानं	सत्तास्थानं	प्राप्तिस्थानं
२२	७	२८	मिथ्यात्वस्य	१३	८	२८-२४-२३-२२	क्षयोप० देशवि० मनुष्यानां
"	८-९-१०	" २७-२६	"	९	४	" " २१	प्रमत्ताप्रमत्तानां
२१	७-८-९	२८	सास्वादनस्य	"	५-६	" " २३-२२-२१	"
१७	६	" २४	औप० सम्यग्दृशां ४र्थस्य	"	७	" " " "	"
"	"	२१	क्षायिक " "	"	४-५-६	" " २१	अपूर्वकरणस्थानां
"	७-८	२८-२४-२३-२२-२१	सम्यग्दृशां ४र्थे	५	२	२८-२४-२१-१३-१२-११	अनिवृ० करणगुणस्थानां
"	७-८-९	" २७-२४	मिश्रसम्यग्दृशां	४	२-१	" " " ११-४-५	"
"	९	" २४-२३-२२	क्षयोप० " ४र्थे गुणे	३	१	" " " ४-३	"
१३	५-६-७-८	२८	औप० सम्य० तिरश्चां ५मे गुणे	२	१	" " " ३-२	"
"	"	२४	क्षयोप० " " "	१	१	" " " २-१	"
"	५	२१-२४-२८	देशवि० मनुष्याणां	अबंधे	१	" " " १	सूक्ष्मसंपराये
"	६-७	२८-२४-२३-२२-२१	" "				

कर्मप्रकृतिः

॥११५॥

नामकर्मणो बंधस्थानानि २३-२५-२६-२८-२९-३०-३१-१ इति ८ तानि गतिषु भाव्यन्ते

<p>मनुष्यस्य बंध प्रा० सर्वाण्यपि तत्प्रदर्श्यते । एकेंद्रियोत्पित्सोः २३-२५-२६ विकलेंद्रियतिर्यग्पञ्चेन्द्रियोत्पित्सोः २५-२९-३० नरकोत्पित्सोः २८ देवोत्पित्सोः २८-२९-३०-३१ नरेषूत्पित्सोः २५-२९ क्ष० उ० श्रेण्यां १</p>	<p>नारकस्य बंध प्रा० २९-३० इति २ तिर्यगु० २९-३० मनुष्यो० २९-३०</p>
<p>तिरश्चो बंध प्रा० २३-२५-२६-२८-२९-३० इति ६ एकें० २३-२५-२६ विक० ति० प० २५-२९-३० नरको० २८ देवो० २८ नरेषूत्पित्सोः २५-२९</p>	<p>देवस्य बंध प्रा० २५-२६-२९-३० इति ४ २५ पृथिव्यम्बुवनस्पतिषूत्पित्सोः २६ खरबादरपृथ्वीषूत्पित्सोः २९ तिर्यग्नरेषूत्पित्सोः ३० ” कस्या गतेः प्रायोग्यं बध्नतः कतिबंधस्थानानि ? तत् प्ररूप्यन्ते नरकगतौ बध्यमाने २८ देवगतौ ” २८-२९-३०-३१ एकेंद्रिये ” २३-२५-२६ द्वीन्द्रियादौ ” २५-२९-३० पञ्चे० तिर्यग्नरेषु ” ” ”</p>

गतिषुना-
मोबन्ध-
स्थानानि

॥११५॥

गुणस्थानेषु नाम्नो बंधस्थानानि

गुणस्थानानि	बंधस्थानानि	बंधकजीवा	गतिप्रायोग्यानि	गुणस्थानानि	बंधस्थानानि	बंधकजीवाः	गतिप्रायोग्यानि
१ मे	२३	तिर्यग्मनुष्याः	एकेन्द्रिय प्रा०	४ थे	२९	देवनारकाः	मनुष्य प्रा०
"	२५-२६	विनानारकं सर्वे	"	"	३०	देवनारकाः	मनुष्य प्रा०
"	२५	तिर्यग्मनुष्याः	तिर्यग्मनुष्य प्रा०	५ मे	२८	तिर्यग्मनराः	देव प्रायो०
"	२८	"	देवनारक प्रा०	"	२९	नराः	"
"	२९-३०	चातुर्गतिकाः	तिर्यग्मनुष्य प्रा०	६ छे	२८-२९	"	"
२	२८	तिर्यग्मनराः	देव प्रा०	७ मे	{ २८-२९ ३०-३१	"	"
"	२९	देवनारकाः	ति० मनु० प्रा०		{ २८-२९ ३०-३१	"	"
"	३०	"	तिर्य० प्रा०		{ २८-२९ ३०-३१	"	"
३ ये	२८	तिर्यग्मनराः	देव प्रा०	८ मे	१	"	"
"	२९	देवनारकाः	मनु० प्रा०	९ मे	१	"	"
४ थे	२८	तिर्यग्मनराः	देव प्रायो०	१० मे	१	"	"
"	२९	मनुष्याः	"				

कर्मप्रकृतिः

॥११६॥

अथ बन्धस्थानानि नाम्न विव्रियन्ते । तत्राष्टौ बन्धस्थानानि—त्रयोविंशतिः पञ्चविंशतिः षड्विंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत् त्रिंशदेक-
त्रिंशदेका चेति । एतेषां मध्ये यति यस्यां गतौ वर्तमानो बध्नाति तस्यां गतौ तति बन्धस्थानानि प्ररूप्यन्ते—तत्र मनुजगतौ वर्त्तमानो
जीवः सर्वाण्यपि नाम्नो बन्धस्थानानि यथासंभवं बध्नाति । तथाहि—मनुष्यः सर्वास्त्रपि गतिषूत्पद्यते, तत्रैकेन्द्रियेषु मध्ये उत्पित्सुस्त्र-
योविंशतिं पञ्चविंशतिं षड्विंशतिं वा बध्नाति, विकलेन्द्रियेषूत्पित्सुः पञ्चविंशतिमेकोनत्रिंशतं त्रिंशतं वा, नरकेषूत्पित्सुरष्टाविंशतिं, देव-
गताषूत्पित्सुरष्टाविंशतिमेकोनत्रिंशतं त्रिंशतमेकत्रिंशतं च, क्षपकश्रेण्यामुपशमश्रेण्यां च वर्त्तमान एकामिति । तथा तिर्यग्गतौ वर्त्तमान आ-
द्यानि षट् बन्धस्थानानि यथायोगं बध्नाति, तिरश्चोऽपि यथायोगं चतसृष्वपि गतिषु गमनसंभवात्, यस्तु देवगतिप्रायोग्य एकत्रिंशद्-
बन्धः स तीर्थकराहारकबन्धसहितः एकविधबन्धश्च श्रेणिगतस्येति तौ निषिध्येते तिरश्चः । तथा नरकगतौ वर्त्तमान एकोनत्रिंशतं त्रिंशतं
वा बध्नाति, यतोऽवश्यं नारकः पर्याप्तेषु तिर्यक्षु मनुष्येषु वा मध्ये समुत्पद्यते, तत्प्रायोग्यश्चैकोनत्रिंशद्बन्धः, यस्तु नारकः श्रेणिका-
दिवद्भावितीर्थकरः स मनुष्यगतिप्रायोग्यं बध्नास्त्रिंशतं बध्नाति । तथा देवगतौ वर्त्तमानः पञ्चविंशतिं षड्विंशतिमेकोनत्रिंशतं त्रिंशतं
वा बध्नाति, तत्र पञ्चविंशतिं पृथिव्यम्बुवनस्पतिषु मध्ये समुत्पित्सुः, तामेव पञ्चविंशतिमातपप्रक्षेपेण षड्विंशतिं खरबादरपृथिवीकायि-
केषु समुत्पद्यमानः । एकोनत्रिंशत्त्रिंशद्भावना च नारकवत् । तदेवं नाम्नो बन्धस्थानानां गतिभेदेन बन्धका उक्ताः । अथ कस्या गतेः
प्रायोग्यं बध्नतः कति बन्धस्थानानि प्रायोग्यानि भवन्तीत्येतन्निरूप्यते—नारकगतिप्रायोग्यं बध्नत एकमेवाष्टाविंशतिरूपं बन्धस्थानं,
देवगतिप्रायोग्यं बध्नतोऽष्टाविंशत्येकोनत्रिंशत्त्रिंशदेकत्रिंशल्लक्षणानि चत्वारि, एकेन्द्रियप्रायोग्यं बध्नतस्त्रयोविंशतिपञ्चविंशतिषड्विंश-
तिल्लक्षणानि त्रीणि, द्वीन्द्रियादितिर्यग्गतिमनुष्यगतिगमनप्रायोग्यं बध्नतः पञ्चविंशत्येकोनत्रिंशत्त्रिंशल्लक्षणं बन्धस्थानत्रयमवाप्यते ।

गतिषुना-
म्नोबन्ध-
स्थानानि

॥११६॥

शःकीर्त्तयःपञ्चेन्द्रियजातिर्बादरप्रत्येकनामनी दुःस्वरपराधातोद्धासपर्याप्तकनामानि त्रसनामाप्रशस्तविहायोगतिवैक्रियद्विकमानुपूर्वी चेति सप्तविंशतिर्नरकगत्या सह बन्धमायान्ति । हुण्डाद्या पञ्चदश मनुजद्विकतिर्यग्विकयोरन्यतरद्द्विकं अन्यतरा जातिर्बादरसूक्ष्मयोरन्यतरत् प्रत्येकसाधारणयोश्चान्यतरत् एवं विंशतिरौदारिकशरीरापर्याप्तकनामसहिता द्वाविंशतिरपर्याप्तकबन्धसंज्ञाः, पर्याप्तकनाम्ना सहैतासां मिलितानां बन्धे उदये वाऽसंभवात् । एता अपर्याप्तकबन्धसंज्ञाः प्रकृतीर्बध्नन् यदैकेन्द्रियप्रायोग्या बध्नाति तदाऽन्या अपि स्थावरसूक्ष्मसाधारणरूपास्तिस्रः प्रकृतयो बन्धे प्रविशन्तीत्यपर्याप्तकैकेन्द्रियप्रायोग्याः पञ्चविंशतिः, त्रसप्रायोग्याश्च ता बध्नन्स्त्रसनामौदारिकाङ्गोपाङ्गसेवार्त्तसंहननाख्या अन्या अपि तिस्रः प्रकृतीर्बध्नातीत्यपर्याप्तकत्रसप्रायोग्या अपि पञ्चविंशतिरवसेया । पर्याप्तकनाम्नि बध्यमानेऽपर्याप्तस्थाने पर्याप्ताभिषेकेण स्थिरशुभयशःकीर्त्युद्धासोद्योतपराधाताख्यानां षण्णां च प्रकृतीनामधिकानां प्रक्षेपेणैकत्रिंशज्ज्ञातव्या । एषा च पर्याप्तस्थावरैकेन्द्रियप्रायोग्ये पर्याप्तत्रसप्रायोग्ये च बन्धे प्रत्येकं संभवतो ज्ञातव्या । तथा यदा स्वरबादरपर्याप्तैकेन्द्रियप्रायोग्यं बध्नाति तदा द्वात्रिंशत्तममातपनामापि द्रष्टव्यम् । यदा तु विकलेन्द्रियप्रायोग्यं बध्नाति तदाऽप्रशस्तविहायोगतिदुःस्वरनाम्नोरधिकयोर्बन्धात् पर्याप्तविकलेन्द्रियप्रायोग्ये बन्धे त्रयस्त्रिंशत् । पर्याप्ततिर्यक्पञ्चेन्द्रियमनुष्यप्रायोग्यबन्धारम्भे च सुस्वरसुभगादेयप्रशस्तविहायोगतिसंहननपञ्चकसंस्थानपञ्चकलक्षणाश्चतुर्दश प्रकृतयोऽधिकाः प्रविशन्तीति सप्तचत्वारिंशत् । तदेवं पर्याप्तापर्याप्तस्थावरत्रसप्रायोग्यबन्धेषु यावत्यः प्रकृतयो यथा संभवन्ति तावत्यस्तथा प्ररूपिताः ।

कर्मप्रकृतिः

॥११७॥

त्रिपर्याप्तकैकेन्द्रियस्य प्रायोग्या द्रष्टव्या । इहापर्याप्तकैकेन्द्रियप्रायोग्याः पञ्चविंशतिप्रकृतयः प्राक् संभवत उपात्तास्ततो बादरप्रत्येकरूपाभ्यां द्वाभ्यामुद्धरिताभ्यां प्रकृतिभ्यां प्रक्षिप्ताभ्यां सूक्ष्मसाधारणयोः प्रतिपक्षभूतयोः संचारणे त्रयोविंशतौ चत्वारो भङ्गा भवन्ति । तथाहि—बादरनाम्नि बध्यमाने एका त्रयोविंशतिः प्रत्येकनाम्ना सह प्राप्यते, द्वितीया साधारणनाम्ना । एवं सूक्ष्मनाम्नचपि बध्यमाने द्वे त्रयोविंशती इति । तदेवमुक्तमपर्याप्तकैकेन्द्रियप्रायोग्यवक्तव्यम् । पर्याप्तकैकेन्द्रियप्रायोग्यबन्धस्थानचिन्तायामपर्याप्तकमपनीय पर्याप्तकं प्रक्षेप्यम् । सैव च त्रयोविंशतिः पराघातोच्छ्वाससहिता पञ्चविंशतिर्भवति, सा च पर्याप्तकैकेन्द्रियप्रायोग्यं बध्नतो मिथ्यादृष्टेरवगन्तव्या । इह पर्याप्तकैकेन्द्रियप्रायोग्याः प्रागातपेन सह द्वाविंशत्प्रकृतयः संभविन्य उक्तास्तत्र पञ्चविंशतिबन्धे आतपमुद्योतं वा न संभवति उच्छ्वासपराघाते च प्रक्षिप्ते इति, स्थिरशुभायशःकीर्तिरूपास्तिस्रः प्रकृतय उद्धरितास्तिष्ठन्ति, ताश्चास्थिराशुभायशःकीर्तिप्रतिपक्षभूताः, ततो विकल्पेन तासामेव स्थाने प्रक्षेप्तव्याः । तथा च सत्येवमभिलापः—तिर्यग्गतिस्तिर्यगानुपूर्वी एकेन्द्रियजातिरौदारिकतैजसकर्मणानि हुण्डं वर्णादिचतुष्टयमगुरुलघूपघातोच्छ्वासस्थावरपराघातनामानि पर्याप्तं बादरसूक्ष्मयोरेकतरं प्रत्येकसाधारणयोरेकतरं स्थिरास्थिरयोरेकतरं शुभाशुभयोरेकतरं यशःकीर्त्ययशःकीर्त्योरेकतरा दुर्भगमनादेयं निर्माणं चेति । अत्र विंशतिर्भङ्गाः, तत्र बादरपर्याप्तप्रत्येकस्थिरशुभेषु बध्यमानेषु यशःकीर्त्या सहैको द्वितीयश्चायशःकीर्त्या, एतौ च द्वौ शुभेन लब्धौ, एवमशुभेनापि द्वौ लब्धौ, ततो जाताश्चत्वारः, एते चत्वार स्थिरेण लब्धाः, एवमस्थिरेणापि चत्वारो लभ्यन्ते, जाता अष्टौ, ते च बादरपर्याप्तप्रत्येकैः सह लब्धाः । यदा तु प्रत्येकस्थाने साधारणमभिषिच्यते तदा स्थिरास्थिरशुभाशुभायशःकीर्तिमिश्रचत्वारः, साधारणेन सह यशःकीर्तिबन्धप्रतिषेधात्तदाश्रितभङ्गाप्राप्तेः । सूक्ष्मपर्याप्तनाम्नोस्तु बध्यमानयोः प्रत्येकसाधारणस्थिरास्थिरशुभाशुभायशःकीर्तिभिरष्टौ । सूक्ष्मेणापि सह यशःकीर्तेर्बन्धा-

गतिप्रायो-
ग्याणिना-
म्नोबन्ध-
स्थानानि

॥११७॥

भावादत्रापि तदाश्रिता भङ्गा न प्राप्यन्ते । तदेवं सर्वसङ्ख्यया पञ्चविंशतिबन्धे विंशतिर्भङ्गाः । सैव पञ्चविंशतिरातपसहिता षड्विंशतिर्भवति । नवरमिहातपस्थाने उद्योतमपि विकल्पेन प्रक्षेप्यं, पर्याप्तैकेन्द्रियप्रायोग्यबन्धे उद्योतस्यापि बन्धसंभवात् । अत्र भङ्गाः षोडश, ते चातपोद्योतस्थिरास्थिरशुभाशुभयशःकीर्त्यशःकीर्त्तिपदैरवसेयाः । आतपोद्योताभ्यां च सह सूक्ष्मसाधारणयोर्बन्धो न भवति, ततस्तदाश्रिता विकल्पा नोपजायन्ते । तदेवमेकेन्द्रियप्रायोग्यबन्धस्थानत्रये सर्वसङ्ख्यया चत्वारिंशद्भङ्गाः ।

अथ द्वीन्द्रियप्रायोग्यबन्धस्थानवक्तव्यमुच्यते—तत्र प्रागुक्ता त्रयोविंशतिः स्थावरनामापनयनात्तत्तत्त्वावश्यं सूक्ष्मसाधारणयोः स्थाने बादरप्रत्येकनामप्रक्षेपात्सेवार्त्तसंहननत्रसनामौदारिकाङ्गोपाङ्गनाम्नां चाधिकानां प्रक्षेपाद्द्वीन्द्रियस्य प्रायोग्या पञ्चविंशतिर्भवति । सा चैव मभिलाष्या तिर्यग्गतिस्तिर्यगानुपूर्वी द्वीन्द्रियजातिरौदारिकतैजसकर्मणानि हुण्डसंस्थानं सेवार्त्तसंहननमौदारिकाङ्गोपाङ्गं वर्णादिचतुष्टयमगुरुलघूपघातत्रसबादरापर्याप्तप्रत्येकास्थिराशुभदुर्भगानादेयायशःकीर्त्तिनिर्माणानि चेति । एषा चापर्याप्तद्वीन्द्रियप्रायोग्यं बध्नतो मिथ्यादृष्टेरवसेया । अत्र प्रतिपक्षभूता परावर्त्तमाना प्रकृतिरेकापि न बन्धमेतीत्येक एव भङ्गः । एषैव पञ्चविंशतिर्दुःस्वरपराघातोच्छ्वासाशुभविहायोगतिशुक्ता एकोनत्रिंशद् भवति । एषा च पर्याप्तद्वीन्द्रियप्रायोग्यं बध्नतो मिथ्यादृष्टेर्ज्ञेया । अत एवापर्याप्तकस्थाने पर्याप्तकं प्रक्षिप्यते, पर्याप्तकबन्धे च स्थिरशुभयशःकीर्त्तयोऽपि बन्धमायान्तीति ता अप्यस्थिराशुभायशःकीर्त्तिस्थाने विकल्पेन प्रक्षेप्तव्याः । अत्र स्थिरास्थिरशुभाशुभयशःकीर्त्त्यशःकीर्त्तिपदैरष्टौ भङ्गाः । सैवैकोनत्रिंशदुद्योतसहिता त्रिंशत् । अत्रापि त एवाष्टौ भङ्गाः । सर्वसङ्ख्यया सप्तदश । एवं त्रीन्द्रियप्रायोग्याणि चतुरिन्द्रियप्रायोग्याणि च त्रीणि त्रीणि बन्धस्थानानि । तेषु च प्रत्येकं सप्तदश सप्तदश भङ्गा वाच्याः । नवरं त्रीन्द्रियाणां त्रीन्द्रियजातिश्चतुरिन्द्रियाणां चतुरिन्द्रियजातिरभिलाष्या ।

कर्मप्रकृतिः

॥११८॥

तिर्यक्पञ्चेन्द्रियप्रायोग्यमपि बन्धतस्त्रीणि बन्धस्थानानि, तद्यथा-पञ्चविंशतिरेकोनत्रिंशत्त्रिंशत् । तत्र पञ्चविंशतिर्द्वीन्द्रिय-
प्रायोग्यं बन्धत इव ज्ञेया, नवरं द्वीन्द्रियजातिस्थाने पञ्चेन्द्रियजातिरभिलाष्या । सैव पञ्चविंशतिः पराधातोच्छ्वासदुःस्वराप्रशस्त-
विहायोगतिभिः सहैकोनत्रिंशद्भवति । सा च पर्याप्ततिर्यक्पञ्चेन्द्रियप्रायोग्यं बन्धतोऽवसेया, तत्प्रायोग्यबन्धारम्भे च सुस्वरसुभ-
गादेयप्रशस्तविहायोगत्याद्यसंहननपञ्चकाद्यसंस्थानपञ्चकलक्षणाश्चतुर्दश प्रकृतयोऽन्या अपि बन्धमाश्रित्य संभवन्ति, ताश्च दुःस्वरादीनां
प्रतिपक्षभूताः, ततो विकल्पेन दुःस्वरदुर्भगानादेयानां स्थाने सुस्वरसुभगादेयानामप्रशस्तविहायोगतिस्थाने प्रशस्तविहायोगतेर्हुण्डसंस्था-
नस्य स्थाने विकल्पेन पञ्चसंस्थानानां सेवार्चसंहननस्थाने पञ्चसंहननानां प्रक्षेपे षड्भिः संस्थानैः षड्भिः संहननैः प्रशस्ताप्रशस्तविहा-
योगतिभ्यां स्थिरास्थिराभ्यां शुभाशुभाभ्यां सुभगदुर्भगाभ्यां सुस्वरदुःस्वराभ्यामादेयानादेयाभ्यां यशःकीर्त्यशःकीर्तिभ्यां भङ्गा
अष्टाधिकषट्चत्वारिंशत्तत्सङ्ख्या भवन्ति । सैवैकोनत्रिंशदुद्योतसहिता त्रिंशद् भवति । अत्रापि भङ्गाः प्राग्वदष्टाधिकानि षट्चत्वारिं-
शच्छतानि । सर्वसङ्ख्यया तिर्यक्पञ्चेन्द्रियप्रायोग्यबन्धस्थानेषु भङ्गा द्विनवतिशतानि सप्तदशाधिकानि ९२१७ । सर्वस्यां तिर्यग्गतौ
सर्वसङ्ख्यया भङ्गास्त्रिनवतिशतान्यष्टाधिकानि ९३०८ । तदेवं व्याख्यातानि तिर्यग्गतिप्रायोग्यानि बन्धस्थानानि ।

अथ मनुष्यगतिप्रायोग्याण्युच्यन्ते-तत्र यान्येव तिर्यक्पञ्चेन्द्रियप्रायोग्याणि बन्धस्थानानि तान्येव मनुष्याणां प्रायोग्याणि
द्रष्टव्यानि, नवरं तिर्यग्गतिरतिर्यगानुपूर्वीस्थाने मनुष्यगतिमनुष्यानुपूर्व्यौ वक्तव्ये । तथा त्रिंशद्बन्धस्थाने त्रिंशत्तमं तीर्थकरनाम
वक्तव्यमिति विशेषः । तत्र पञ्चविंशतिबन्धस्थाने प्राग्वदेको भङ्गः । एकोनत्रिंशद्बन्धस्थानेऽष्टाधिकानि षट्चत्वारिंशच्छतानि, सैवैको-
नत्रिंशत्तीर्थकरनामसहिता त्रिंशद्भवति, परमस्यां संस्थानं समचतुरस्रमेव संहननं वज्रर्षमनाराचमेव विहायोगतिः प्रशस्तैव वाच्या,

गतिप्रायो-
ग्याणिना-
म्नोबन्ध-
स्थानानि

॥११८॥

एतानि सर्वाण्यपि बन्धस्थानान्यदूर एवाग्रे भावयिष्यन्ते । सम्प्रति गुणस्थानानि चिन्त्यते—तत्र मिथ्यादृष्टौ षड् नामबन्धाः—त्रयोविंशतिपञ्चविंशतिषड्विंशत्यष्टाविंशत्येकोनत्रिंशत्रिंशल्लक्षणाः, ते च चतुर्गतिप्रायोग्यबन्धसंभवेन भावनीयाः । सासादनेऽष्टाविंशत्येकोनत्रिंशत्रिंशल्लक्षणानि त्रीणि बन्धस्थानानि, तत्र तिरश्चो मनुष्यस्य वा सासादनस्य देवगतिप्रायोग्यं बध्नतोऽष्टाविंशतिः, देवस्य नारकस्य वा सासादनस्य तिर्यग्मनुष्यप्रायोग्यं बध्नत एकोनत्रिंशत्, तिर्यक्प्रायोग्यं बध्नतस्त्रिंशत् । सम्यग्मिथ्यादृष्टौ द्वे बन्धस्थाने—अष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशच्च, तत्र तिरश्चो मनुष्यस्य वा देवगतिप्रायोग्यं बध्नतोऽष्टाविंशतिः, देवस्य नारकस्य वा नृगतिप्रायोग्यं बध्नत एकोनत्रिंशत् । अविरतसम्यग्दृष्टावष्टाविंशत्येकोनत्रिंशत्रिंशल्लक्षणानि त्रीणि बन्धस्थानानि, तत्र तिर्यङ्मनुष्याणां देवगतिप्रायोग्यं बध्नतामष्टाविंशतिः, मनुष्याणां देवगतिप्रायोग्यं बध्नतामेकोनत्रिंशत्, देवनारकाणां मनुष्यगतिप्रायोग्यं बध्नतामेकोनत्रिंशत्रिंशच्च । देशविरते प्रमत्ते च द्वे द्वे बन्धस्थाने अष्टाविंशत्येकोनत्रिंशल्लक्षणे । एते च द्वे अपि देवगतिप्रायोग्यं बध्नतो वेदितव्ये । तत्रापि देशविरतस्य तिरश्चोऽष्टाविंशतिरेव, मनुष्यस्य तु द्विविधस्यापि द्वे अपि । अथ प्रमत्तसंयते आहारकद्विकस्य कथं न बन्धः तद्बन्धस्य संयमप्रत्ययत्वात्, मैत्रं, तत्बन्धस्य विशिष्टसंयमप्रत्ययत्वात्तादृशस्य च विशिष्टसंयमस्याप्रमत्तादिगुणस्थान एव भावात् । अप्रमत्तेऽष्टाविंशत्येकोनत्रिंशत्रिंशदेकत्रिंशल्लक्षणानि चत्वारि बन्धस्थानानि । अपूर्वकरणेऽष्टाविंशत्यादीनि पञ्च बन्धस्थानानि, तत्र चत्वारि प्रागुक्तान्येव, पञ्चमं तु यशःकीर्तिरूपैकप्रकृत्यात्मकमिति । नवमदशमयोस्तु गुणस्थानयोर्यशःकीर्तिरेकस्या एव बन्धः । तदेवं गुणस्थानेषु बन्धस्थानान्युक्तानि । अथैकेन्द्रियादिप्रायोग्याणि यानि त्रयोविंशत्यादीनि स्थानानि प्रागुक्तानि तानि भावयितुमुपक्रम्यते—तत्र तिर्यग्गतिस्तिर्यगानुपूर्वी एकेन्द्रियजातिर्दुःस्वर्जं स्थावरदशकं तैजसकार्मणवर्णादिचतुष्टयागुरुलघूपघातनिर्माणाख्या नामध्रुवबन्धिन्य औदारिकशरीरं हुण्डसंस्थानं चेत्येषा त्रयोविंश-

कर्मप्रकृतिः

॥११९॥

पधातं पराधातमुच्छ्वासं सुखगतिस्त्रयसदशकं निर्माणं चेति, एतद्बन्धस्थानं देवगतिप्रायोग्यं बन्धतोऽप्रमत्तस्यापूर्वकरणस्य चावगन्तव्यम् । अत्र सर्वाण्यपि कर्माणि शुभान्येवेत्येक एव भङ्गः । एषैव त्रिंशज्जिननामसहिता एकत्रिंशद्भवति, इयमपि त्रिंशदिवैकान्तशुभपदा द्रष्टव्येत्यत्राप्येक एव भङ्गः । सर्वसंख्यया देवगतिप्रायोग्येषु बन्धस्थानेष्वष्टादश भङ्गाः ।

एकं तु बन्धस्थानं यशःकीर्तिलक्षणं देवगतिप्रायोग्ये बन्धे व्युच्छिन्नेऽनिवृत्तिबादरसूक्ष्मसम्पराययोरवसेयम् । सर्वसंख्यया बन्धस्थानेषु भङ्गास्त्रयोदश सहस्राणि नव शतानि पञ्चचत्वारिंशच्च १३९४५ ।

अथ नामप्रकृतीनां गुणस्थानेषु बन्धव्यवच्छेद उच्यते—साधारणसूक्ष्मातपस्थावरनरकद्विकैकद्वित्रिचतुरिन्द्रियजातिहुण्डापयासिसेवार्त्तलक्षणानां त्रयोदशप्रकृतीनां मिथ्यादृष्टिगुणस्थाने बन्धव्यवच्छेदः, मिथ्यादृष्टय एवैतासां बन्धका न सासादनादय इत्यर्थः । एवमेवाग्रेऽपि व्यवच्छेदार्थोऽभ्यूह्यः । अप्रशस्तविहायोगतिदुःस्वरदुर्भगोद्योतानादेयतिर्यग्द्विकाद्यन्तवर्जसंहननसंस्थानरूपाणां पञ्चदशप्रकृतीनां सासादने बन्धव्यवच्छेदः । औदारिकद्विकमनुष्यद्विकाद्यसंहननलक्षणानां पञ्चानां प्रकृतीनामविरतसम्यग्दृष्टिगुणस्थाने बन्धव्यवच्छेदः, मिथ्यादृष्ट्यादयोऽविरतसम्यग्दृष्टय एवासां बन्धका न देशविरतादय इतियावत् । अस्थिराशुभायशःकीर्त्तीनां प्रमत्तसंयते बन्धव्यवच्छेदः । सुरद्विकवैक्रियद्विकाहारकद्विकतैजसकर्मणवर्णचतुष्टयागुरुलघूपधातनिर्माणपराधातोच्छ्वासप्रशस्तविहायोगतिवसनवकसमचतुरस्रपञ्चन्द्रियजातितीर्थकरनामरूपाणां त्रिंशत्प्रकृतीनामपूर्वकरणे बन्धव्यवच्छेदः । तथा प्रमत्तेऽप्रमत्ते चाहारकद्विकस्योदयो भवति, बन्धस्त्वप्रमत्तादारभ्य यावदपूर्वकरणस्तावत् । तीर्थकरनाम्न उदयः सयोगिकेवलिन्ययोगिकेवलिनि च, बन्धस्त्वविरतसम्यग्दृष्टेरारभ्य यावदपूर्वकरणमध्यभागस्तावत् । यशःकीर्त्तस्तु मिथ्यादृष्टेरारभ्य यावत्सूक्ष्मसंपरायस्तावद्बन्धः । तदेवमुक्तं नाम्नो बन्धवक्तव्यम् ।

नाम्नोबन्ध-
स्थानभङ्गाः

॥११९॥

अधुनोदयेऽपि यद्वक्तव्यं तदुच्यते—एकेन्द्रियानधिकृत्योच्छ्वासत् द्वीन्द्रियादीनधिकृत्योच्छ्वासस्वराभ्यां पूर्वं पश्चाद्वोद्योतातपयोर्यथा योगमुदयो भवति, तथैव चाग्रे भावयिष्यामः । तथा सूक्ष्मस्यापर्याप्तस्य साधारणस्य चोदयेन सह नातपमुद्योतं चोदयमेति । तथोद्योतेन सहातपं न बध्यते, नापि सूक्ष्मापर्याप्तसाधारणरूपेण त्रिकेण सहातपोद्योतोभयम् । अयं बन्धविषयोऽपवादः, अथोदयविषयेऽयमभिधीयते—साधारणोदयेऽप्युद्योतयशःकीर्त्योद्दयो भवति, दुर्भगानादेयायशःकीर्त्तीनामुदये बादरपवनः पर्याप्तो वैक्रियशरीरमारभ्य तदुदयभागभवति, बादरपर्याप्तग्रहणात् पर्याप्तापर्याप्तसूक्ष्मापर्याप्तबादरव्युदासः, तेषां वैक्रियलब्धेरेवाभावात् । उक्तं च प्रज्ञापनाचूर्णौ—“तिण्डं रासीणं वेड-
द्वियलद्धी चेव णत्थि, बायरपज्जत्ताणं संखेज्जइमे भागे तस्स त्ति ” । तथा दुर्भगानादेययोरुदयेऽपि देवगत्युदयो न विरुध्यते । तथा-
ऽऽहारकद्विकस्योदयो दुर्भगानादेयायशःकीर्त्युदयविरुद्धः अस्थिराशुभोदयेन चाविरुद्धः, तयोर्ध्रुवोदयत्वात् । तथा विकलेन्द्रियेषु सुखरो-
दयोऽप्यविरुद्धः । तथा मनुष्याणां देशविरतानां सर्वविरतानां वा यथायोगं वैक्रियाहारककरणाद्वायां वर्त्तमानानामुद्योतोदयो भवति,
न शेषाणाम् । तदेवमुदयविषयसंभवचिन्तां विनायोदयस्थानान्यभिधीयन्ते—तत्र चतुर्गतिकान् प्राणिनोऽधिकृत्य सर्वसंख्यया नाम्नो
द्वादशोदयस्थानानि । तथाहि—विंशतिरेकविंशतिश्चतुर्विंशतिः पञ्चविंशतिः षड्विंशतिः सप्तविंशतिरष्टाविंशतिरेकोनविंशत्रिंशदेकत्रिंश-
न्नवाष्टौ च । एतान्येवोदयस्थानानि गतिषु चिन्त्यन्ते—मनुष्येषु चतुर्विंशतिवर्जानि शेषाण्येकादशाप्युदयस्थानानि संभवन्ति, चतुर्विंश-
तिस्तु न संभवति, तस्या एकेन्द्रियेष्वेव संभवात् । विंशत्यष्टनवोदयवर्जिताः शेषा नवोदयास्तिर्यक्षु संभवन्ति, नवाष्टोदयावयोगिकेव-
ल्लिनि प्राप्येते, विंशत्युदयस्तु केवलिसमुद्घातावस्थायामिति तिर्यक्ष्वेतत्रयवर्जनम् । तथा नरकगतौ पञ्चोदयाः, तद्यथा—एकविंशतिः
पञ्चविंशतिः सप्तविंशतिरष्टाविंशतिरेकोनविंशच्च । एत एव च पञ्चोदयाः सुरगतौ त्रिंशत्सहिताः षड् वेदितव्याः ।

कर्मप्रकृतिः
॥१२०॥

तत् तत् गतिप्रायोग्यबन्धेषु नाम्नः भङ्गाः (१३९४५)

बन्धस्थानं	भङ्गाः	भङ्गोत्पत्तिः	प्रायोग्यबन्धे
२३	४	एकेन्द्रिय प्रा० बन्धे (४०) $\frac{\text{बा० सु०}}{२} \times \frac{\text{साधा० प्र०}}{२} = ४$	अपर्याप्त एकेन्द्रियप्रा० बन्धे
२५	२०	$\left\{ \begin{array}{l} \frac{\text{य० अय०}}{२} \times \frac{\text{शु० अशु०}}{२} \times \frac{\text{स्थि० अस्थि०}}{२} = ८ \\ \text{अयशसा} \frac{\text{स्थि० अस्थि०}}{२} \times \frac{\text{शु० अशु०}}{२} = ४ \\ \text{”} \frac{\text{स्थि० अस्थि०}}{२} \times \frac{\text{शु० अशु०}}{२} \times \frac{\text{सा० प्र० सूक्ष्म०}}{२} = ८ \end{array} \right.$	पर्या० बा० प्रत्येक० ,, ” ” साधारण० सूक्ष्मसाधारण सू० प्र० प्रा० बन्धे
२६	$\frac{१६}{४०}$	$\frac{\text{आत० उद्यो०}}{२} \times \frac{\text{स्थि० अस्थि०}}{२} \times \frac{\text{शु० अशु०}}{२} \times \frac{\text{य० अय०}}{२} = १६$	पर्या० प्रत्ये० बाद० प्रा०
२५	१	विकलेन्द्रिय प्रा० बन्धे ५१ (१७-१७-१७ इति)	अपर्या० विकले० प्रा० बन्धे
२७	८	प्रतिपक्षप्रकृत्यभावात् $\frac{\text{स्थि० अस्थि०}}{२} \times \frac{\text{शु० अशु०}}{२} \times \frac{\text{य० अय०}}{२} = ८$	पर्या० ” ”
३०	८	” ” ” = ८	” ” ”
	१७*		

* १७ भङ्गाः द्वीन्द्रियप्रायोग्ये द्वेयाः, एवं त्रीन्द्रियचतुरिन्द्रियप्रायोग्यबन्धेषु सर्वमिलने जाताः ५१

नाम्नोबन्ध-
स्थानभंग-
यन्त्रं

॥१२०॥

शेषसंस्थानसंहननविहायोगतीनां तीर्थकरनाम्ना सह बन्धायोगात् । एवं चाभिलाष्या-मनुष्यद्विकमौदारिकद्विकं पञ्चेन्द्रियजातिस्तैजस-
कर्मणे आद्यसंहननमाद्यसंस्थानं वर्णादिचतुष्टयमगुरुलघु पराघातोपघातोच्छ्वासनामानि प्रशस्तविहायोगतिस्रसचतुष्कं स्थिरास्थिरयो-
रेकतरं शुभाशुभयोरेकतरं सुभगं सुखरमादेयं यशःकीर्त्ययशःकीर्त्योरेकतरा तीर्थकरनाम निर्माणमिति । एनां च त्रिंशतं देवा नारका वा
सम्यग्दृष्टयो मनुष्यगतिप्रायोग्यं बध्नतो बध्नन्ति । अत्र स्थिरास्थिरशुभाशुभयशःकीर्त्ययशःकीर्त्तिभिरष्टौ भङ्गाः । सर्वसंख्यया मनुष्य-
गतिप्रायोग्यबन्धस्थानेषु भङ्गाः सप्तदशोत्तरषट्चत्वारिंशच्छतानि ४६१७ ।

नरकगतिप्रायोग्यं बध्नतोऽष्टाविंशतिरेकमेव बन्धस्थानं, सा चेयं-नरकद्विकं पञ्चेन्द्रियजातिवैक्रियद्विकं तैजसकर्मणे हुण्डं वर्णचतु-
ष्कमगुरुलघूपघातं पराघातमुच्छ्वासं कुखगतिस्त्रसचतुष्कमस्थिरषट्कं निर्माणं चेति, एतदष्टाविंशतिप्रकृत्यात्मकं बन्धस्थानं मिथ्यादृष्टेर-
वसेयम् । अत्र सर्वासामशुभत्वादेक एव भङ्गः ।

अथ देवगतिप्रायोग्याणि बन्धस्थानान्युच्यन्ते-तानि चाष्टाविंशत्येकोनत्रिंशत्रिंशदेकत्रिंशल्लक्षणानि चत्वारि, तत्राष्टाविंशतिरियं-
देवगतिर्देवानुपूर्वी पञ्चेन्द्रियजातिवैक्रियद्विकं तैजसकर्मणे समचतुरस्रं वर्णचतुष्कं अगुरुलघूपघातपराघातोच्छ्वासनामानि प्रशस्तविहा-
योगतिस्रसचतुष्कं स्थिरास्थिरयोरेकतरं शुभाशुभयोरेकतरं सुभगत्रिकं यशःकीर्त्ययशःकीर्त्योरेकतरा निर्माणं चेति । एतच्च बन्धस्थानं
मिथ्यादृष्टिसादानमिश्राविरतसम्यग्दृष्टिदेशसर्वविरतानां देवगतिप्रायोग्यं बध्नतामवसेयम् । अत्र स्थिरास्थिरशुभाशुभयशःकीर्त्ययशः-
कीर्त्तिभिरष्टौ भङ्गाः । एषैव जिननामसहितैकोनत्रिंशत्, अत्रापि ते एवाष्टौ भङ्गाः, नवरमेतद्बन्धस्थानं देवगतिप्रायोग्यं बध्नतामविरत-
सम्यग्दृष्ट्यादीनामवसेयम् । त्रिंशत्पुनरियं-देवद्विकं पञ्चेन्द्रियजातिवैक्रियद्विकमाहारकद्विकं तैजसकर्मणे समचतुरस्रं वर्णचतुष्टयमगुरुलघू-

कर्मप्रकृतिः

॥१२१॥

देवप्रायो० बन्धे भंगाः (१८)			
२८	८	स्थि० शु० यशः सेतरैः	देवप्रा० बन्धे
२९	८	"	"
३०	१	सर्वशुभपदत्वात्	"
३१	१	"	"
	१८		
सूक्ष्मसंपराये भंगः १			
१	१	यशोमात्रपदेन	यशोमात्रबंधेन

अथ गुणस्थानेषूदयस्थानानि चिन्त्यन्ते-मिथ्यादृष्टिगुणस्थाने एकविंशतिचतुर्विंशतिपञ्चविंशतिषड्विंशतिसप्तविंशत्यष्टाविंशत्येकोनत्रिंशत्रिंशदेकत्रिंशल्लक्षणा नवोदया भवन्ति, मिथ्यादृष्टेः सर्वजीवयोनिषु संभवात्, विंशत्यष्टनवोदयास्तु केवल्यत्रस्थाभाविनो न संभवन्ति । एत एव नवोदयाः सप्तविंशत्यष्टाविंशतिहीनाः शेषाः सप्त सासादने संभवन्ति, तत्रैकविंशत्युदयो भवान्तरे, चतुर्विंशत्युदयः पर्याप्तप्रत्येकवादरैकेन्द्रियस्य जन्माद्यसमये, षड्विंशतिर्द्वीन्द्रियादिषूत्पद्यमानस्य, पञ्चविंशतिरुत्तरवैक्रियकरणप्रथमकाले, एकोनत्रिंशत्पर्याप्तनारकाणां, त्रिंशत्पर्याप्तमनुष्यदेवानां, एकत्रिंशत्पञ्चेन्द्रियतिरश्चाप्नुद्योतवेदकानां, सप्तविंशत्यष्टाविंशत्युदयाभ्यां तु किञ्चिद्नपर्याप्तावस्थायां भवितव्यं, तदानीं च सासादनत्वं न लभ्यत इति तयोरत्रासंभवः । त एवैकविंशत्यादयो नवोदयाश्चतुर्विंशत्यूनाः शेषा अष्टावविरतसम्यग्दृष्टौ, तस्य चतसृष्वपि गतिषूत्पत्त्यवस्थायां पर्याप्तावस्थायां वा प्राप्यमाणत्वात्, चतुर्विंशत्युदयस्तु तस्य न संभवति, एकेन्द्रियेष्वेव

गुणस्थानेषु
नाम्न उदय-
स्थानानि

॥१२१॥

चतुर्विंशत्युदयप्राप्तेः । एत एवाष्टौ पञ्चविंशत्यूना विंशत्युदयसहिताः सयोगिकेवलिन्यष्टावेव भवन्ति, तत्र विंशत्येकविंशतिषड्विंशतिसप्त-
विंशत्युदयाः समुद्घातावस्थायां, अष्टाविंशत्येकोनविंशदुदयौ योगनिरोधावस्थायां, त्रिंशदुदयः सामान्यकेवलिनः स्वभावस्थस्य तीर्थ-
कृतो वा कृतवाग्निरोधस्य, एकत्रिंशदुदयस्तीर्थकरस्य । तथा पञ्चविंशत्यादयः सप्तोदयाः षड्विंशत्यूनाः षड् देशविरते भवन्ति, तत्र
पञ्चविंशतिसप्तविंशत्यष्टाविंशतिनवविंशत्युदया उत्तरवैक्रियं कुर्वतो वेदितव्याः, त्रिंशदुदयः तिर्यङ्मनुष्ययोः पर्याप्तयोः, एकत्रिंशदुदय
उद्योतमनुभवतस्तिरश्च इति । तथा प्रमत्तसंयते पञ्चविंशत्यादयः षड्विंशतिहीनाः पञ्चोदया भवन्ति, तत्र पञ्चविंशतिसप्तविंशत्यष्टा-
विंशतिनवविंशत्युदया वैक्रियमाहारकं वा कुर्वतः संयतस्य वेदितव्याः, त्रिंशदुदयस्तु सामान्यसंयतस्य, यस्त्वेकत्रिंशदुदयः स तिरश्चामेव
भवतीत्यत्र न संभवति । तथा एकोनत्रिंशदादयस्त्रय उदयाः सम्यग्मिथ्यादृष्टौ भवन्ति, तत्रैकोनत्रिंशन्नारकाणां, त्रिंशद्देवमनुष्यतिरश्चां,
एकत्रिंशत्तिरश्चाम् । तथाऽप्रमत्ते द्वे उदयस्थाने एकोनत्रिंशत्त्रिंशच्च, तत्रैकोनत्रिंशद्वैक्रिये आहारके वा व्यवस्थिते ज्ञेया, त्रिंशत्सामान्यमनुष्ये ।
अपूर्वकरणानिवृत्तिबादरसूक्ष्मसम्परायोपशान्तमोहक्षीणमोहेष्वपि त्रिंशद्देवोदयस्थानम् । तथाऽयोगिकेवलिन्यष्टकोदयो नवोदयो वा, तत्रा-
ष्टकोदयोऽस्तीर्थकृतः नवोदयस्तीर्थकृतः ।

अथेन्द्रियेषूदयस्थानानि चिन्त्यन्ते-तत्रैकेन्द्रियाणामुदयस्थानानि पञ्च-एकविंशतिश्चतुर्विंशतिः पञ्चविंशतिः षड्विंशतिः सप्तविंश-
तिश्चेति । तत्र तैजसकर्मणे अगुरुलघु स्थिरास्थिरे शुभाशुभे वर्णचतुष्कं निर्माणं चेत्येता द्वादश प्रकृतय उदयमाश्रित्य ध्रुवाः,
तिर्यग्द्विकं स्थावरमेकेन्द्रियजातिर्बादरसूक्ष्मयोरेकतरं पर्याप्तापर्याप्तयोरेकतरं दुर्भगमनादेयं यशःकीर्त्ययशःकीर्त्योरेकतरा चेत्येतन्नवक-
सहिता एकविंशतिः । अत्र भङ्गाः पञ्च-बादरसूक्ष्माभ्यां प्रत्येकं पर्याप्तापर्याप्ताभ्यामयशःकीर्त्या सह चत्वारः, बादरपर्याप्तयशःकीर्त्तिभिः

कर्मप्रकृतिः

॥१२२॥

सह चैक इति । सूक्ष्मापर्याप्ताभ्यां सह यशःकीर्त्तिरुदयो न स्यादिति तदाश्रिता विकल्पा न प्राप्यन्ते । एषा चेकविंशतियोऽग्रे सर्वा अपि स्वपर्याप्तीः पूरयिष्यति तस्य योग्यतया लब्धिमाश्रित्य भवान्तरालादावपि पर्याप्तिरस्तीति लब्धिपर्याप्त्यपेक्षया एकेन्द्रियस्य भवान्तरालगतौ वर्तमानस्यावगन्तव्या, अन्तराले बादरपर्याप्तयशःकीर्त्तिनामप्युदयसंभवात्, ततः शरीरस्थस्यौदारिकं हुण्डमुपघातं प्रत्येकसाधारणयोरेकतरमिति चतस्रः प्रकृतयः क्षिप्यन्ते, प्रागुक्तैकविंशतिमध्याच्च तिर्यगानुपूर्व्यपनीयते, ततश्चतुर्विंशतिः स्यात् । इह च भङ्गा दश तद्यथा—बादरपर्याप्तस्य प्रत्येकसाधारणयशःकीर्त्तयशःकीर्त्तिपदैर्भङ्गाश्चत्वारः, बादरापर्याप्तस्य प्रत्येकसाधारणाभ्यामयशःकीर्त्तिनियन्त्रिताभ्यां सह द्वौ, सूक्ष्मस्य पर्याप्तापर्याप्तप्रत्येकसाधारणैरयशःकीर्त्तिनियन्त्रितैः सह चत्वार इति । तथा बादरवायुकायिकस्य वैक्रियं कुर्वत औदारिकस्थाने वैक्रियं वक्तव्यं, ततश्च तस्यापि चतुर्विंशतिरुदये प्राप्यते, केवलमिह बादरपर्याप्तप्रत्येकायशःकीर्त्तिपदैरेक एव भङ्गः, तेजस्कायिकवायुकायिकयोर्यशःकीर्त्तिसाधारणयोरुदयो न स्यादिति तदाश्रिता भङ्गा न प्राप्यन्ते । सर्वसंख्यया चतुर्विंशतौ भङ्गा एकादश । ततः शरीरपर्याप्त्या पर्याप्तस्य पराघाते क्षिप्ते पञ्चविंशतिः, सा च पर्याप्तकस्यैवेत्यपर्याप्तकमपसार्यते, अत्र भङ्गाः षट्, तद्यथा—बादरपर्याप्तस्य प्रत्येकसाधारणयशःकीर्त्तयशःकीर्त्तिपदैश्चत्वारः, सूक्ष्मस्य च प्रत्येकसाधारणाभ्यामयशःकीर्त्त्या सह द्वाविति । तथा बादरवायुकायिकस्य वैक्रियं कुर्वतः शरीरपर्याप्त्या पर्याप्तस्य पराघाते क्षिप्ते पञ्चविंशतिः, अत्र च प्राग्वदेक एव भङ्गः । सर्वसङ्ख्यया पञ्चविंशतौ सप्त भङ्गाः । ततः प्राणापानपर्याप्त्या पर्याप्तस्योद्धासे क्षिप्ते षड्विंशतिः । अत्रापि भङ्गाः प्रागिव षट् । अथवा शरीरपर्याप्त्या पर्याप्तस्योद्धासेऽनुदिते आतपोद्योतयोरन्यतरस्मिन्नुदिते षड्विंशतिर्भवति, अत्रापि भङ्गाः षट्, तद्यथा—बादरस्योद्योतेन सहितस्य प्रत्येकसाधारणयशःकीर्त्तयशःकीर्त्तिभिश्चत्वारः, आतपसहितस्य प्रत्येकयशःकीर्त्तयशःकीर्त्तिपदैश्च द्वाविति । तथा बादरवायुकायिकस्य

नाम्नोबन्ध-
स्थानभङ्गाः

॥१२२॥

<p>२५ २९ ३०</p>	<p>१ ४६०८ ९२१७</p>	<p>तिर्यक्पञ्चेन्द्रिप्रा० बन्धे भङ्गाः (९२१७) प्रतिपक्षप्रकृत्यभावात् $\frac{\text{संघ०}}{६} \times \frac{\text{संस्था०}}{६} \times \frac{\text{खगतिः}}{२} \times \frac{\text{स्थि० अस्थि०}}{२} \times \frac{\text{शुभेतरं}}{२} \times \frac{\text{सुभगेतरं}}{२} \times$ $\frac{\text{आदे० अना०}}{२} \times \frac{\text{सुस्व० दुःस्व०}}{२} \times \frac{\text{यश० अय०}}{२} = ४६०८$</p>	<p>अपर्या० ति० पंचे० प्रा० बन्धे पर्या " "</p>
<p>२५ २९ ३०</p>	<p>१ ४६०८ ८ ४६१७</p>	<p>मनुष्यगतिप्रायो० बन्धे भंगाः (४६१७) प्रतिपक्षप्रकृत्यभावात् तिर्य० पंचे० वत् स्थि० शु० यशः सेतरैः</p>	<p>अपर्या० मनु० प्रा० बन्धे पर्या० " " " तीर्थ० सह " "</p>
<p>२८</p>	<p>१</p>	<p>नरकप्रायो० बन्धे भंगः (१) सर्वाशुभपदत्वात्</p>	<p>नरक० प्रा० बन्धे</p>

कर्मप्रकृतिः

॥१२३॥

यशःकीर्त्तिभ्यां द्वौ भङ्गौ, सर्वे त्रिंशति षट्भङ्गाः । ततो भाषापर्याप्त्या पर्याप्तस्य स्वरसहितायां त्रिंशत्युद्योतनाम्नि क्षिप्ते एकत्रिंशत्, तत्र सुस्वरदुःस्वरयशःकीर्त्त्ययशःकीर्त्तिभिश्चत्वारो भङ्गाः । सर्वसङ्ख्यया द्वीन्द्रियाणां द्वाविंशतिर्भङ्गाः । एवं त्रीन्द्रियाणां चतुरिन्द्रियाणां च प्रत्येकं षट् षडुदयस्थानानि सभङ्गानि भावनीयानि, नवरं स्वस्वजातिरुच्चारणीया । सर्वसंख्यया विकलेन्द्रियाणां भङ्गाः षट्षष्टिः ।

अथ तिर्यक्पञ्चेन्द्रियाणामुदयस्थानान्युच्यन्ते । तत्र प्राकृततिर्यक्पञ्चेन्द्रियाणामुदयस्थानानि षट्, तथाहि—एकविंशतिः षट्त्रिंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्त्रिंशदेकत्रिंशच्च । तत्र तिर्यग्द्विकं पञ्चेन्द्रियजातिस्रसं बादरं पर्याप्तापर्याप्तयोरेकतरं सुभगदुर्भगयोरेकतरं आदेयानादेययोरेकतरं यशःकीर्त्त्ययशःकीर्त्त्योरेकतरेत्येता नव प्रकृतयो द्वादशध्रुवोदयप्रकृतिभिः सहिता एकविंशतिः, एषा च भवान्तरालगतौ वर्त्तमानस्य तिर्यक्पञ्चेन्द्रियस्य ज्ञेया, अत्र भङ्गा नव, तत्र पर्याप्तनामोदये वर्त्तमानस्य सुभगदुर्भगाभ्यामादेयानादेयाभ्यां यशःकीर्त्त्ययशःकीर्त्तिभ्यां चाष्टौ भङ्गाः, अपर्याप्तकनामोदये वर्त्तमानस्य तु दुर्भगानादेयायशःकीर्त्तिभिरेक इति । अपरे त्वाहुः—सुभगादेये युगपदुदयमागच्छतो दुर्भगानादेये च, न तु पर्यायेण, ततः पर्याप्तस्य सुभगादेययुगलदुर्भगानादेययुगलाभ्यां यशःकीर्त्त्ययशःकीर्त्तिभ्यां च चत्वारो भङ्गाः, अपर्याप्तस्य त्वेक इति सर्वसङ्ख्यया पञ्च, एवमुत्तरत्रापि मतान्तरेण भङ्गवैषम्यं स्वधियाऽभ्यूह्यम् । ततः शरीरस्थस्यानुपूर्वमपनीयौदारिकद्विकः षडन्यतमसंस्थानषडन्यतमसंहननोपघातप्रत्येकरूपप्रकृतिषट्कप्रक्षेपे कृते षट्त्रिंशतिर्भवति । अत्र भङ्गानां द्वे शते एकोननवत्यधिके । तत्र पर्याप्तस्य षट्भिः संस्थानैः षट्भिः संहननैः सुभगदुर्भगाभ्यामादेयानादेयाभ्यां यशःकीर्त्त्ययशःकीर्त्तिभ्यां च द्वे शते भङ्गानामष्टाशीत्यधिके, अपर्याप्तकस्य तु हुण्डसेवार्त्तदुर्भगानादेयायशःकीर्त्तिभिरेक इति । तस्यामेव षट्त्रिंशतौ शरीरपर्याप्त्या पर्याप्तस्य पराघातेऽन्यतरविहायोगतौ च प्रक्षिप्तायामष्टाविंशतिः । तत्र ये प्राक् पर्याप्तानां द्वे शते भङ्गानामष्टाशीत्यधिके

नाम्नःजीवे-
षूदयस्था-
नानि
भंगाश्च

॥१२३॥

उक्ते ते अत्र विहायोगतिद्विकेन गुणिते अवगन्तव्ये, तथा च सत्यत्र भङ्गानां पञ्च शतानि षट्सप्तत्यधिकानि भवन्ति । ततः प्राणा-
 पानपर्याप्त्या पर्याप्तस्योच्छ्वासे क्षिप्ते एकोनत्रिंशत् । अत्रापि भङ्गाः प्राग्वत् पञ्च शतानि षट्सप्तत्यधिकानि, अथवा शरीरपर्याप्त्या
 पर्याप्तस्योच्छ्वासेऽनुदिते उद्योतनाग्नि तूदिते एकोनत्रिंशत्, अत्रापि भङ्गाः पञ्च शतानि षट्सप्तत्यधिकानि, सर्वसंख्यया भङ्गानामेकोन-
 त्रिंशति द्विपञ्चाशदधिकान्येकादश शतानि । ततो भाषापर्याप्त्या पर्याप्तस्य सुखरदुःस्वरयोरन्यतरस्मिन् प्रक्षिप्ते त्रिंशद्भवति । अत्र ये
 उच्छ्वासेन षट्सप्तत्यधिकपञ्चशतप्रमाणा भङ्गा उक्तास्ते स्वरद्विकेन गुण्यन्ते, जातान्येकादश शतानि द्विपञ्चाशदधिकानि, अथवा प्राणा
 पानपर्याप्तस्य स्वरेऽनुदिते उद्योतनाग्नि तूदिते त्रिंशद्भवति । अत्र भङ्गानां पञ्च शतानि षट्सप्तत्यधिकानि, सर्वसंख्यया त्रिंशति
 भङ्गानां सप्तदश शतान्यष्टाविंशत्यधिकानि । ततः स्वरसहितायां त्रिंशत्युद्योतनाग्नि प्रक्षिप्ते एकात्रिंशद्भवति, तत्र ये स्वरसहितायां
 त्रिंशति द्विपञ्चाशदधिकैकादशशतसंख्या भङ्गा उक्तास्त एवात्रापि द्रष्टव्याः । सर्वसंख्यया प्राकृतपञ्चेन्द्रियतिरश्चां भङ्गाश्चत्वारि सह-
 स्राणि नव शतानि षट् च । अथ वैक्रियं कुर्वतां तिर्यक्पञ्चेन्द्रियाणामुदयस्थानानि वाच्यानि, तानि च पञ्च, तत्राहि-पञ्चविंशतिः
 सप्तविंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्त्रिंशच्च । तत्र वैक्रियद्विकं समचतुरस्रमुपघातं प्रत्येकमिति पञ्च पकृतयः प्रागुक्तायां तिर्यक्पञ्चेन्द्रिय-
 प्रायोग्यामेवविंशतौ प्रक्षिप्यन्ते, तिर्यगानुपूर्वी चापनीयते, ततः पञ्चविंशतिः स्यात्, इह सुभगदुर्भगाभ्यामादेयानादेयाभ्यां यशः-
 कीर्त्ययशःकीर्त्तिभ्यां च भङ्गा अष्टौ । ततः शरीरेण पर्याप्तस्य पराघाते प्रशस्तविहायोगतौ च क्षिप्तायां सप्तविंशतिः, तत्रापि भङ्गाः
 प्राग्वदष्टौ । ततः प्राणापानेन पर्याप्तस्योच्छ्वासे क्षिप्तेऽष्टाविंशतिः, अत्रापि भङ्गाः प्राग्वदष्टौ, अथवा शरीरपर्याप्त्या पर्याप्तस्योच्छ्वासेऽ-
 नुदिते उद्योते तूदितेऽष्टाविंशतिः, अत्रापि भङ्गाः प्राग्वदष्टौ, सर्वसंख्ययाऽष्टाविंशतौ भङ्गाः षोडश । ततो भाषया पर्याप्तस्योच्छ्वासस-

कर्मप्रकृतिः

॥१२४॥

हितायामष्टाविंशतौ सुखरे क्षिप्ते एकोनत्रिंशत्, अत्रापि प्राग्वद्भङ्गा अष्टौ, अथवा प्राणापानेन पर्याप्तस्य स्वरेऽनुदिते उद्योते तूदिते एकोनत्रिंशत्, अत्रापि प्राग्वद्भङ्गा अष्टौ, सर्वसंख्यैकोनत्रिंशति भङ्गाः षोडश । ततः सुखरसहितायामेकोनत्रिंशत्युद्योते क्षिप्ते त्रिंशत्, अत्रापि भङ्गाः प्राग्वदष्टौ । सर्वसंख्यया वैक्रियं कुर्वतां तिरश्चां भङ्गाः षट्षाशत् । सर्वेषां तिर्यक्पञ्चेन्द्रियाणां सर्वमीलनेन भङ्गाश्चत्वारि सहस्राणि नव शतानि द्विषष्टिश्च ।

अथ मनुष्याणामुदयस्थानानि वाच्यानि, तत्र सामान्यमनुष्याणामुदयस्थानानि पञ्च, तद्यथा—एकविंशतिः षड्विंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्रिंशच्च । एतानि सर्वाण्यपि यथा प्राक् तिर्यक्पञ्चेन्द्रियाणामुक्तानि तथाऽत्रापि वक्तव्यानि, नवरमेकोनत्रिंशत्रिंशच्चोद्योतरहिता वक्तव्या, वैक्रियाहारकसंयतान्मुक्त्वा शेषमनुष्याणामुद्योतोदयाभावात्, तत एकोनत्रिंशति भङ्गाः पञ्च शतानि षट्सप्तत्यधिकानि । त्रिंशति चैकादश शतानि द्विपञ्चाशदधिकान्येवेति, सर्वसंख्यया प्राकृतमनुष्याणां भङ्गाः षड्विंशतिशतानि द्विकाधिकानि । वैक्रियमनुष्याणामुदयस्थानानि पञ्च, तद्यथा—पञ्चविंशतिः सप्तविंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्रिंशच्च । तत्र मनुष्यगतिः पञ्चेन्द्रियजातिवैक्रियद्विकं समचतुरस्रमुपघातत्रसबादरपर्याप्तप्रत्येकानि सुभगदुर्भगयोरेकतरं आदेयानादेययोरेकतरं यशःकीर्त्ययशःकीर्त्योरेकतरेति त्रयोदश द्वादशभिर्ध्रुवोदयिनीभिः सहिता पञ्चविंशतिः, अत्र सुभगदुर्भगाभ्यामादेयानादेयाभ्यां यशःकीर्त्ययशःकीर्त्तिभ्यां चाष्टौ भङ्गाः । देशविरतानां सर्वविरतानां वा वैक्रियं कुर्वतां सर्वप्रशस्त एव भङ्गोऽवधारणीयः । ततः शरीरपर्याप्त्या पर्याप्तस्य पराघाते प्रशस्तखगतौ च क्षिप्तायां सप्तविंशतिः, अत्रापि प्राग्वदष्टौ भङ्गाः । ततः प्राणापानेन पर्याप्तस्योच्छ्वासे क्षिप्तेऽष्टाविंशतिः अत्रापि भङ्गाः प्राग्वदष्टौ, अथवा संयतानामुत्तरवैक्रियं कुर्वतां शरीरेण पर्याप्तानामुच्छ्वासेऽनुदिते उद्योते तूदितेऽष्टाविंशतिः, अत्रैक एव प्रशस्तपदो भङ्गः, संयतानां दुर्भगा-

नाम्नःजीवे-
षूदयस्था-
नानि
भंगाश्च

॥१२४॥

वैक्रियं कुर्वतः प्राणपानपर्याप्त्या पर्याप्तस्योद्धासे क्षिप्ते प्रागुक्ता पञ्चविंशतिः षड्विंशतिर्भवति, तत्र च प्राग्वदेक एव भङ्गः, तैजस्का-
यिकवायुकायिकयोरातपोद्योतयशःकीर्त्तिनामुदयाभावात्तदाश्रितविकल्पाभावः । सर्वसंख्यया षड्विंशतौ त्रयोदश भङ्गाः । तथा प्राणा-
पानपर्याप्त्या पर्याप्तस्योद्धाससहितायां षड्विंशतौ आतपोद्योतयोरन्यतरस्मिन्नुदिते सप्तविंशतिर्भवति । अत्र ये प्रागातपोद्योतान्यतर-
सहितायां षड्विंशतौ प्रतिपादितास्त एव षड्भङ्गाः । सर्वसंख्ययैकेन्द्रिजाणां भङ्गा द्विचत्वारिंशत् ।

अथ द्वीन्द्रियाणामुदयस्थानान्युच्यन्ते-द्वीन्द्रियाणामुदयस्थानानि षट्, तथाहि-एकविंशतिः षड्विंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्रिंशदे-
कत्रिंशच्चेति । तत्र तिर्यग्द्विकं द्वीन्द्रियजातिस्त्रयं वादरं पर्याप्तापर्याप्तयोरेकतरं दुर्भगमनादेयं यशःकीर्त्त्यशःकीर्त्त्योरेकतरा चेत्येता नव
प्रकृतयः प्रागुक्तद्वादशध्रुवोदयप्रकृतिसहिता एकविंशतिः, इयं चान्तरालगतिस्थस्य द्वीन्द्रियस्यावाप्यते, अत्र भङ्गास्त्रयः-अयशःकीर्त्त्या
सहापर्याप्तनामोदये वर्त्तमानस्यैकः, पर्याप्तकनामोदये वर्त्तमानस्य च यशःकीर्त्त्यशःकीर्त्तिभ्यां द्वाविति । तस्यैव शरीरस्थस्य औदारि-
कद्विकहुण्डसेवात्तोपघातप्रत्येकलक्षणाः षट् प्रकृतय उपनीयन्ते तिर्यगानुपूर्वी चापनीयत इति षड्विंशतिर्भवति, अत्रापि भङ्गास्त्रयः
प्राग्वत् । ततः शरीरपर्याप्त्या पर्याप्तस्य पराघाताप्रशस्तविहायोगत्योः क्षिप्तयोरष्टाविंशतिः, अत्र यशःकीर्त्त्यशःकीर्त्तिभ्यां द्वौ भङ्गौ,
अपर्याप्तकप्रशस्तविहायोगत्योरत्रोदयाभावात् । ततः प्राणापानपर्याप्त्या पर्याप्तस्योद्धासे क्षिप्ते एकोनत्रिंशत्, अत्रापि तावेव द्वौ भङ्गौ,
यद्वा शरीरपर्याप्त्या पर्याप्तस्योद्धासेऽनुदिते उद्योते तूदिते एकोनत्रिंशत्, इहापि प्राग्वत् द्वौ भङ्गौ, सर्वमीलने एकोनत्रिंशति चत्वारो
भङ्गाः । ततो भाषापर्याप्त्या पर्याप्तस्योद्धाससहितायामेकोनत्रिंशति सुखरदुःखरयोरेकतरस्मिन् प्रक्षिप्ते त्रिंशद्भवति, अत्र सुखरदुःखर-
यशःकीर्त्त्यशःकीर्त्तिभ्यां चत्वारो भङ्गाः । अथवा प्राणापानपर्याप्त्या पर्याप्तस्य स्वरेऽनुदिते उद्योते तूदिते त्रिंशत्, अत्र यशःकीर्त्त्य-

कर्मप्रकृतिः

॥१२५॥

समुद्घातगतस्य कर्मणकाययोगवर्तिनो द्रष्टव्या । तस्यामेव विंशतौ औदारिकद्विकं षण्णामेकतमं संस्थानमाद्यसंहननं प्रत्येकमुपघातमिति षट्कं प्रक्षिप्यते, ततः षड्विंशतिर्भवति, एषा चातीर्थकृत्केवलिन औदारिकमिश्रकाययोगे वर्त्तमानस्यावसेया, अत्र षड्भिः संस्थानैः षड्भङ्गाः स्युः, परं सामान्यमनुष्योदयस्थानेष्वपि संभवन्तीति पृथग् न गण्यन्ते । एषैव षड्विंशतिस्तीर्थकरसहिता सप्तविंशतिः स्यात्, एषा तीर्थकृत औदारिकमिश्रकाययोगस्थस्यावसेया, अत्र संस्थानं समचतुरस्रमेवेत्येक एव भङ्गः । सैव षड्विंशतिः पराघातोच्छ्वासान्यतरगत्यन्यतरस्वरसहिता त्रिंशत्, एषा चातीर्थकरस्य सयोगिकेवलिन औदारिककाययोगवर्तिनोऽवगन्तव्या, अत्र संस्थानषट्कप्रशस्ताप्रशस्तस्वगतिसुस्वरदुःस्वरैर्भङ्गाश्चतुर्विंशतिः, ते च सामान्यमनुष्योदयस्थानेष्वपि लभ्यन्ते इति पृथङ् न गण्यन्ते । एषैव त्रिंशत्तीर्थकरनामसहितैकत्रिंशद्भवति, सा च सयोगिकेवलिनस्तीर्थकरस्यौदारिककाययोगवर्तिन एकभङ्गाऽवधारणीया । एषैवैकत्रिंशद्वाग्योगे निरुद्धे त्रिंशत्, तत उच्छ्वासे निरुद्धे एकोनत्रिंशत् । अतीर्थकरकेवलिनः प्रागुक्ता त्रिंशद्वाग्योगे निरुद्धे एकोनत्रिंशत् । अत्र षड्भिः संस्थानैः प्रशस्ताप्रशस्तविहायोगतिभ्यां च द्वादश भङ्गाः, परं प्राग्वत् पृथङ् न गण्यन्ते । तत उच्छ्वासे निरुद्धेऽष्टाविंशतिः, अत्रापि द्वादश भङ्गाः प्राग्वत्, प्राग्देव च सामान्यमनुष्योदयस्थानग्रहणगृहीतत्वात् पृथङ् न गण्यन्ते । तथा मनुष्यगतिः पञ्चेन्द्रियजातिस्रसबादरपर्याप्तसुभगादेयानि यशःकीर्तिस्तीर्थकरं चेति नव, एतदुदयस्थानं तीर्थकृदयोगिकेवलिनरश्चरमसमयवर्तिनो लभ्यते । तथा स एव नवोदयोऽतीर्थकरकेवलिनस्तीर्थकरनामरहितोऽष्टोदयः । सर्वसङ्ख्यया सामान्यतीर्थकरसयोग्योगिकेवलिनभङ्गा द्विषष्टिः, किन्तु ये सामान्यकेवलिनो भङ्गाः षड्विंशतौ षट्, अष्टाविंशतौ द्वादश, एकोनत्रिंशति द्वादश, त्रिंशति चतुर्विंशतिः, सर्वसङ्ख्यया चतुःपञ्चाशत्, ते सामान्यमनुष्योदयस्थानान्तःपातित्वात् पृथङ् न गण्यन्ते इति । शेषा अष्टावेवोदयभङ्गाः परमार्थतः केवलिनां द्रष्टव्याः । तत्र विंशत्य-

नाम्नःजीवे-
षूदयस्था-
नानि
भंगाश्च

॥१२५॥

एकयोर्भङ्गावतीर्थकृतः, एकविंशतिसप्तविंशत्येकोनत्रिंशत्रिंशदेकत्रिंशन्नवगताश्च षड्भङ्गास्तीर्थकृत इति विवेकः । सर्वसङ्ख्यया मनुष्याणामुदयस्थानभङ्गाः द्वे सहस्रे षट् शतानि द्विपञ्चाशच्च । तदेवमुक्तानि मनुष्याणामुदयस्थानानि ।

अथ देवानामुच्यन्ते-देवानामुदयस्थानानि षट्, तद्यथा-एकविंशतिः पञ्चविंशतिः सप्तविंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्रिंशच्च । तत्र देवद्विकं पञ्चेन्द्रियजातिस्त्रयं बादरं पर्याप्तं सुभगदुर्भयोरेकतरं आदेयानादेययोरेकतरं यशःकीर्त्ययशःकीर्त्योरेकतरेति नव प्रागुक्ताभिर्द्वादशभिर्ध्रुवोदयिनीभिः सहितैकविंशतिः, अत्र सुभगदुर्भगादेयानादेययशःकीर्त्ययशःकीर्त्तिभिरष्टौ भङ्गाः, इह च दुर्भगानादेययशःकीर्त्तिनामुदयः पिशाचादीनामवसेयः । ततः शरीरस्थस्य वैक्रियद्विकमुपघातं प्रत्येकं समचतुरस्रमिति पञ्च प्रकृतयः क्षिप्यन्ते देवानुपूर्वी चापनीयते, ततो जाता पञ्चविंशतिः, अत्रापि भङ्गास्तथैवाष्टौ । ततः शरीरेण पर्याप्तस्य पराघाते प्रशस्तविहायोगतौ च क्षिमायां सप्तविंशतिः, अत्रापि भङ्गाः प्राग्वदष्टौ । देवानामप्रशस्तविहायोगतेरुदयो न भवतीति तदाश्रिता विकल्पा न लभ्यन्ते । ततः प्राणापानेन पर्याप्तस्योच्छ्वासे क्षिप्तेऽष्टाविंशतिः, अत्रापि प्राग्वदष्टौ भङ्गाः, अथवा शरीरेण पर्याप्तस्योच्छ्वासेऽनुद्विजे उद्योते तूदितेऽष्टाविंशतिः, इहापि भङ्गाः प्राग्वदष्टौ, सर्वसङ्ख्ययाऽष्टाविंशतौ भङ्गाः षोडश । ततो भाषापर्याप्तस्य सुस्वरे क्षिप्ते एकोनत्रिंशत्, इहापि भङ्गाः प्राग्वदष्टौ । दुःस्वरोदया देवा न भवन्तीति तदाश्रितविकल्पा न भवन्ति, अथवा प्राणापानेन पर्याप्तस्य सुस्वरेऽनुद्विजे उद्योते तूदिते एकोनत्रिंशत्, उत्तरवैक्रियं हि कुर्वतो देवस्योद्योतोदयो लभ्यते, अत्रापि प्राग्वदष्टौ भङ्गाः, सर्वसंख्ययैकोनत्रिंशति षोडश भङ्गाः । ततो भाषापर्याप्तस्य सुस्वरसहितायामेकोनत्रिंशत्युद्योते क्षिप्ते त्रिंशत्, अत्रापि भङ्गाः प्राग्वदष्टौ । सर्वसंख्यया देवानां भङ्गाश्चतुःषष्टिः । तदेवमुक्तानि देवानामुदयस्थानानि ।

कर्मप्रकृतिः

॥१२६॥

अथ नैरयिकाणामुच्यन्ते-तत्र नैरयिकाणामुदयस्थानानि पञ्च, तद्यथा-एकविंशतिः पञ्चविंशतिः सप्तविंशतिरष्टाविंशतिरेकोन-
त्रिंशत् । तत्र नरकद्विकं पञ्चेन्द्रियजातिस्रसबादरपर्याप्तानि दुर्भगमनादेयमयशःकीर्त्तिश्चेत्येता नव द्वादशसंख्ययाभिध्रुवोदयिनीभिः
सहिता एकविंशतिः, अत्र सर्वाण्यपि पदान्यप्रशस्तान्येवेत्येक एव भङ्गः, एवमन्यत्रापि ज्ञेयम् । ततः शरीरस्थस्य वैक्रियद्विकं प्रत्येकं
हुण्डमुपघातमिति पञ्च प्रकृतयः क्षिप्यन्ते नरकानुपूर्वीं चापनीयते, ततो जाता पञ्चविंशतिः । ततः शरीरेण पर्याप्तस्य पराघाते-
ऽप्रशस्तखगतौ च प्रक्षिप्तायां सप्तविंशतिः । ततः प्राणापानेन पर्याप्तस्योद्धासे क्षिप्तेऽष्टाविंशतिः । ततो भाषापर्याप्तस्य दुःखरे क्षिप्ते
एकोनत्रिंशत् । सर्वसङ्ख्यया नैरयिकेषु भङ्गाः पञ्च । समग्रोदयस्थानभङ्गाः पुनः सप्तसप्ततिशतान्येकनवत्यधिकानि ।

अथ नामप्रकृतीनामेव गुणस्थानके उदयव्यवच्छेदश्चिन्त्यते-इह मिथ्यादृष्टिगुणस्थाने नानाजीवानपेक्ष्य तीर्थकराहारकद्विकवर्जि-
तानां सर्वासामपि नामप्रकृतीनां चतुःषष्टिसंख्यानामुदयः संभवति । तत्र साधारणसूक्ष्मापर्याप्तातपानां मिथ्यादृष्टावुदयो व्यवच्छिद्यते ।
व्यवच्छेदो नाम तत्र भाव उत्तरत्राभावः । तथा सासादने स्थावरैकेन्द्रियविकलेन्द्रियजातीनामुदयव्यवच्छेदः, इह पूर्वोक्तानां साधा-
रणादीनामुदयासंभवात् षष्टिप्रकृतीनामुदयः । सम्यग्मिथ्यादृष्टौ च स्थावरादिपञ्चप्रकृतीनां सासादने व्यवच्छिन्नानामुदयो न भवति,
तथा तस्य कालकरणाभावेनानुपूर्वीणामप्युदयो न भवतीत्येकपञ्चाशत्प्रकृतीनामुदयः । अविरतसम्यग्दृष्टिस्त्वपान्तरालगतावपि प्राप्यत
इति तत्र चतसृणामप्यानुपूर्वीणामुदयः सम्भवतीति ततस्तत्र पञ्चपञ्चाशत्प्रकृतीनामुदयः । देवद्विकनरकद्विकवैक्रियद्विकदुर्भगानादेया-
यशःकीर्त्तितिर्यङ्मनुष्यानुपूर्वीणां सर्वसंख्ययैकादशप्रकृतीनामत्रोदयव्यवच्छेदः । अत्र च वैक्रियद्विकस्य निषेधः कर्मस्तवस्याभिप्रायेण,
न तु पञ्चसंग्रहस्य, तन्मते देशविरतप्रमत्ताप्रमत्तेषु तदुदयाभ्युपगमादिति स्मर्त्तव्यम् । ततो देशविरते चतुश्चत्वारिंशत्प्रकृतीनामुदयः ।

नामःजीवे-
षूदयस्था-
नानि
भंगाश्च

॥१२६॥

नादेयायशःकीर्त्यनुदयात्, सर्वसंख्ययाऽष्टाविंशतौ भङ्गा नव । ततो भाषया पर्याप्तस्योच्छ्वाससहितायामष्टाविंशतौ सुखरे क्षिप्ते एको-
नत्रिंशत्, इहापि भङ्गाः प्राग्वदष्टौ, अथवा संयतानां स्वरेऽनुदिते उद्योते तूदिते एकोनत्रिंशत्, इहापि प्राग्वदेक एव भङ्गः, सर्वसंख्ययै-
कोनत्रिंशति नव भङ्गाः । सुखरसहितायामेकोनत्रिंशत्युद्योते क्षिप्ते संयतानां त्रिंशदुदयः, अत्रैक एव भङ्गः । सर्वसंख्यया वैक्रियमनु-
प्याणां पञ्चत्रिंशद्भङ्गाः । आहारकसंयतानामुदयस्थानानि पञ्च, तद्यथा-पञ्चविंशतिः सप्तविंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्रिंशच्च । तत्राहा-
रकद्विकं समचतुरस्रमुपघातं प्रत्येकं चेति पञ्च प्रकृतयः प्रागुक्तायां मनुष्यगतिप्रायोग्यायामेकविंशतौ प्रक्षिप्यन्ते ततो मनुष्यानुपूर्वी
चापनीयते जाता पञ्चविंशतिः, केवलमियं सर्वप्रशस्तपदा, संयतानां दुर्भगानादेयायशःकीर्त्युदयाभावात्, इत्यत्रैक एव भङ्गः । ततः शरी-
रेण पर्याप्तस्य पराघाते प्रशस्तखगतौ च क्षिप्तायां सप्तविंशतिः, अत्राप्येक एव भङ्गः । ततः प्राणापानेन पर्याप्तस्योच्छ्वासे क्षिप्तेऽष्टाविं-
शतिः, इहाप्येको भङ्गः, अथवा शरीरेण पर्याप्तस्योच्छ्वासेऽनुदिते उद्योते तूदितेऽष्टाविंशतिः, इहापि भङ्गः एकः । सर्वसङ्ख्ययाऽष्टाविं-
शतौ द्वौ भङ्गौ । ततो भाषया पर्याप्तस्योच्छ्वाससहितायामष्टाविंशतौ सुखरे क्षिप्ते एकोनत्रिंशत्, इहाप्येक एव भङ्गः, अथवा प्राणापा-
नेन पर्याप्तस्य स्वरेऽनुदिते उद्योते तूदिते एकोनत्रिंशत्, इहाप्येक एव भङ्गः, सर्वसङ्ख्ययैकोनत्रिंशति द्वौ । ततो भाषापर्याप्तस्य सुख-
रसहितायामेकोनत्रिंशत्युद्योते क्षिप्ते त्रिंशत्, इहैको भङ्गः । सर्वसङ्ख्ययाऽऽहारकशरीरिणां सप्त भङ्गाः । केवलिनमुदयस्थानानि दश,
तद्यथा-विंशतिरेकविंशतिः षड्विंशतिः सप्तविंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्रिंशदेकत्रिंशन्नवाष्टौ च । तत्र मनुष्यगतिः पञ्चेन्द्रियजातिस्रसं
बादरं पर्याप्तं सुभगमादेयं यशःकीर्त्तिस्तियेता अष्ट ध्रुवोदयिनीभिर्द्वादशभिः सह विंशतिः, इहाप्येक एव भङ्गः, एषा चातीर्थकृत्केवलिनः
समुद्घातगतस्य कर्मणयोगे वर्त्तमानस्यावसेया । सैव विंशतिस्तीर्थकरसहितैकविंशतिः, इहाप्येको भङ्गः, एषा च तीर्थकृत्केवलिनः

कर्मप्रकृतिः

॥१२७॥

अथ जीवस्थानेषु नाम्न उदयस्थानानि भङ्गाश्च (तत्र प्रथममेकेन्द्रियाणां)

उदय स्थान	उदयस्थानगतप्रकृतयः	भङ्गाः	भङ्गोत्पत्तिः	कस्य जीवस्य
	॥ एकेन्द्रियेषु उदय स्थानानि ५ भङ्गाः ४२ ॥			
२१	तै०-का०-अगु०-स्थि०-अस्थि०-शु०-अशु०- वर्णादि ४-निर्माण इति १२ ध्रुवोदयाः । पुनः तिर्य० २-स्था०-एके०- ^१ बा० सू०-पर्या० अप०-दुर्भ०- अना०-यशः अयशः वा-इति ९ सहिता २१	५	$\frac{बा०सू०}{२} \times \frac{पर्या०अप०}{२} = ४$ अयशसा वाद०पर्या० यशसा १ बा० पर्या० एके०	पर्याप्तापर्याप्तैकेन्द्रियाणां
२४	औ०-हुं०-उप०-प्रत्ये०-साधा०-सहिता तिर्य- गानुपूर्वीरहिता पूर्वोक्ता	१०	$\frac{प्र०सा०}{२} \times \frac{यशः०अयशः०}{२} = ४$ $\frac{प्र०सा०}{२} =$ अयशसा $\frac{पर्या०अप०}{२} \times \frac{प्र०सा०}{२} =$ अयशसा सह	बा०पर्या० देहस्थानां बा० अप० ,, सूक्ष्माणां ,,
२४	वैक्रियद्विकसहिता औदा० द्विकरहिता पूर्वोक्ता	१	बा० पर्या० प्र० अयशःपदेन १	वैक्रियस्थ बा०वायूनां

१ अत्र द्वाभ्यां एका ग्राह्या, एवं यत्र यत्र परस्परविरुद्धाः प्रकृतयः तत्र तत्र एका ग्राह्या.

जीवेषु
उदयस्थान
भंगयन्त्राणि

॥१२७॥

२५	२४ पराघाते क्षिते २४	७	$\frac{\text{प्र०सा}}{२} \times \frac{\text{य०अय०}}{२} = ४$ $\frac{\text{प्र०सा०}}{२} \text{ अयशसा } २$ बा० पर्या० प्र० अयशसा १	देहपर्याप्तिबादराणां देहपर्याप्तिसूक्ष्माणां वैक्रियवायूनां
२६	उच्छवासे क्षिते २५	७	पूर्ववत्	उच्छवासपर्याप्तानां
२६	उच्छवासात् प्राक् उद्योतेन आतपेन वा अधिका २५	६	$\frac{\text{प्र०सा०}}{२} \times \frac{\text{य०अय०}}{२} = ४$ उद्योतेन $\frac{\text{प्र०}}{१} \times \frac{\text{यश०अय०}}{२} = २$ आतपेन	देहपर्याप्तिबादराणां "
२७	आतपेन उद्योतेन वा सहिता (सोच्छवासा) २६	६	" "	उच्छवासपर्याप्तानां "
		४२		
	द्वीन्द्रियाणां उदयस्थानेषु भंगः २२			
२१	तिर्य० २-द्वी०-प्रत्येक-बाद०-पर्या०अप०-दुर्भ० अना०-य०अय०-१२ ध्रुवोदयाः	३	अयशसा १ अपर्याप्तानां यशोऽयशोभ्यां २ पर्याप्तानां	गत्यन्तराले "
२६	औदा० इत्यादि ६ सहिता तिर्यगानु० वर्जा २१	३	पूर्ववत्	देहस्थानां
२८	परा०अशु खगतिअधिका २६	२	यशोऽयशोभ्याम् पर्याप्तानां	देहपर्याप्तानां

कर्मप्रकृतिः

॥१२८॥

२९	उच्छ्वासाधिका २८	२	यशोऽयशोभ्याम् प्रयाप्तानां	उच्छ्वासपर्याप्तानां
२९	उद्योतसहिता २८ उच्छ्वासात् प्राक्	२	" "	देहपर्याप्तानां
३०	स्वरसहिता २९	४	$\frac{\text{सुस्व० दुःस्व०}}{२} \times \frac{\text{य०अय०}}{२} = ४$	भाषापर्याप्तानां
३०	उद्योतसहिता २९ स्वरात् प्राक्	२	यशोऽयशोभ्यां	उच्छ्वासपर्याप्तानां
३१	उद्योतसहिता ३०	४	$\frac{\text{य०अय०}}{२} \times \frac{\text{स्वराभ्यां}}{२} = ४$	भाषापर्याप्तानां

एवं २२ द्वीन्द्रियाणां २२ त्रीन्द्रियाणां २२ चतुरिन्द्रियाणां च=६६ विकलेन्द्रियाणां भंगाः

<p>प्राकृततिर्यक्पञ्चेन्द्रिणामुदयस्थानेषु भङ्गाः (४९०६) " मनुष्याणां " " (२६०२) (मनुष्यस्योद्यतसत्का भङ्गा न भवन्ति)</p>				
२१	गति०२-पंचे०-त्र०-बा० पर्या०अपर्या०सुभ० आदे०-यशः-अयशः० १२ ध्रुवोदयाः	९	$\frac{\text{सुभ०दुर्भ०}}{२} \times \frac{\text{आदे०अना०}}{२} \times \frac{\text{य०अय०}}{२} = ८\text{पर्याप्त०}$	गत्यन्तराले ति०नराणां
		(मतां- तरेण ५)	दुर्भगानादेयायशोभिः १ अपर्याप्तस्य वा सुभगादेय-दुर्भगाना० $\times \frac{\text{य०अय०}}{२} = ४\text{पर्याप्तस्य}$ दुर्भगानादेयायशोभिः १=अपर्याप्तस्य	" " " " " " " " "

जीवेषु
उदयस्थान
भंगयन्त्राणि

॥१२८॥

अत्र तिर्यग्गत्युद्योतनाम्नोरुदयव्यवच्छेदः । ततः प्रमत्तसंयतेऽप्रमत्तसंयते च द्विचत्वारिंशत्प्रकृतीनामाहारकद्विकस्य चाधिकस्योदयो द्रष्टव्यः । इहान्तिमानां त्रयाणां संहननानामुदयव्यवच्छेदः, तथाऽऽहारकद्विकमपि श्रेण्यामुदये न प्राप्यत इत्यपूर्वकरणादिषूपशान्तमोहपर्यवसानेष्वेकोनचत्वारिंशत्प्रकृतीनामुदयोऽवगन्तव्यः । उपशान्तमोहे द्वितीयतृतीयसंहननयोरुदयव्यवच्छेदः, तेन क्षीणकषाये सयोगिकेवलिनि च शेषाणां सप्तत्रिंशत्प्रकृतीनामेवोदयो भवति, क्वचित् सयोगिकेवलिनि तीर्थकरनाम्नोऽपि, तत्र च नामध्रुवोदयद्वादशकस्वरद्विकखगतिद्विकौदारिकद्विकप्रत्येकोपघातपराघातोद्धाससंस्थानषट्काद्यसंहननलक्षणानामेकोनत्रिंशत्प्रकृतीनामुदयव्यवच्छेदः । ततोऽयोगिकेवलिनि अष्टानां नवानां वोदयः, ताश्चोक्ता एव । तदेवं चिन्तितो गुणस्थानेषु नामोदयव्यवच्छेदः, तच्चिन्तनाच्चाभिहितः सप्रपञ्चमुदयः ।

कर्मप्रकृतिः

॥१२९॥

	वैक्रियतिर्यक्पंचेन्द्रियाणां		उदयस्थानेषु भंगाः	
२५	वै०२-समच०-उप०-प्रत्येकयुक्ता तिर्यगानु०वर्जा ति०पं० प्रायोग्या २१	८	$\frac{\text{सुभ०दुर्भ०}}{२} \times \frac{\text{आदे०अनादे०}}{२} \times \frac{\text{य०अ०}}{२} = ८$	देहस्थानां
२७	परा०सुखग० युक्ता २५	८	पूर्ववत्	देहपर्याप्तानां
२८	उच्छवासयुक्ता २७	८	„	उच्छवासपर्याप्तानां
२८	उद्योतयुक्ता वा २७	८	„	देहपर्याप्तानां
२९	सुस्वरसहिता २८ (सोच्छवासा)	८	„	भाषापर्याप्तानां
२९	उद्योतयुक्ता वा २८ („)	८	„	उच्छवासपर्याप्तानां
३०	„ २९ (सस्वरा)	८	„	भाषापर्याप्तानां
		५६		

जीवेषु
उदयस्थान
भंगयन्त्राणि

॥१२९॥

वैक्रियनराणां उदयस्थानेषु भंगाः (३५)

२५	नृग०-पंचे०-वै०२-समच०-उप०-त्रसादि ४-सुभ०-आदे०-यश०:-१२ भ्रुवोदयाः	८	$\frac{\text{सुभ०दुर्भ०}}{२} \times \frac{\text{आदे०अना०}}{२} \times \frac{\text{य०अय०}}{२} = ८$	वै०देहस्थानां
२७	परा०-सुखगतिसहिता २५	८	पूर्ववत्	वै०देहपर्याप्तानां
२८	उच्छवाससहिता २७	८	„	वै०उच्छवासपर्याप्तानां
२८	उद्योतसहिता वा २७	१	सुभगादेययशोभिः १ (संयतानां)	वै०देहपर्याप्तानां
२९	सुस्वरसहिता २८ (सोच्छवासा)	८	पूर्वोक्तपद्धत्या	वै०भाषापर्याप्तानां
२९	उद्योतसहिता वा २८ („) स्वरात् प्राक्	१	प्रशस्तत्रिपदैः (संयतानां)	वै०उच्छवासपर्याप्तानां
३०	„ २९ (ससुस्वरा)	१	„ „	वै०भाषापर्याप्तानां
		३५		

आहारकनराणामुदयस्थानेषु भंगाः (७)

२५	आहा०२-समच०-उप०-प्र० युक्ता नरानुपूर्वी- वर्जा सामान्यनरप्रायोग्या २१	१	सर्वप्रशस्तपदैः १	आहारकदेहस्थानां
----	---	---	-------------------	-----------------

कर्मप्रकृति:

॥१३०॥

२७	षरा०-सुखगतिसहिता २५	१	"	आहा०देहपर्याप्तानां
२८	उच्छवास०सहिता २७	१	"	उच्छवास०पर्याप्तानां
२८	उद्योतसहिता वा २७	१	"	आ०देहपर्याप्तानां
२९	सुस्वरयुक्ता २८ (सोच्छवासा)	१	"	भाषापर्याप्तानां
२९	उद्योतयुक्ता वा २८ (")	१	"	उश्वा०पर्याप्तानां
३०	" २९ (ससुस्वरा)	१	"	भाषापर्याप्तानां
		७		

केवलनामुदयस्थानेषु भंगाः (६२)

२०	नृग०-पंचे०-त्र०-वा०-पर्या०-सुभ०-आदे०- यशः० १२ ध्रुवाः	१	सर्वप्रशस्तपदैः (समुद्घातेकर्मणयोगिनां)	अजिनानां
२१	जिननामसहिता २०	१	" (")	जिनानां
२६	औ०२-संस्था०१-वज्रवर्ष-प्र०-उप० युक्ता २०	* ६	६संस्थानैः ६ (समुद्घाते औदा०मिश्रयोगिनां)	अजिनानां
२७	जिननामसहिता २६	१	समच० संस्थानेन (")	जिनानां

जीवेषु

उदयस्थान
भंगयन्त्राणि

॥१३०॥

२६	औ०२-संघ०-संस्था०-उप--प्र०-सहिता आनु-पूर्वी वर्जा सा एव २१	२८९	$\frac{\text{सं०}}{६} \times \frac{\text{सं०}}{६} \times \frac{\text{सुभ०दुर्भ०}}{२} \times \frac{\text{आदे०अना०}}{२}$ य०अय० = २८८ पर्याप्तस्य हुंडसेवार्त्तदुर्भगानादेयायशोभिः १ अपर्याप्तस्य	देहस्थानानां " "
२८	पराघातखगतियुक्ता २६	५७६	पूर्वोक्त २८८×२ खगति=५७६ पर्याप्तस्य	देहपर्याप्तानां " "
२९	उच्छवासयुक्ता २८	५७६	पूर्ववत्	उच्छवा०पर्या०नां "
२९	उद्योतयुक्ता वा २८	५७६	"	देहपर्याप्तानां "
३०	स्वरयुक्ता २९ (सोच्छवासा)	११५२	५७६×२ स्वराभ्यां=११५२	भाषापर्याप्तानां " "
३०	उद्योतयुक्ता वा २९ (")	५७६	पूर्वोक्तपद्धत्या	उच्छवा० प० ति०
३१	" ३० (सस्वरा)	११५२	"	भाषा०पर्या०तिरश्चां
	एवं सामान्यतिर्य० पंचे०षु	४९०६	भंगाः	
	" " मनुष्येषु	२६०२	भंगाः (उद्योतसत्कानां ३१स्थानसत्कानां चाभावात्)	

कर्मप्रकृतिः
॥१३१॥

२५	वै०२-उप०-प्र०-समच०युक्ता आनुपूर्वी वर्जाच२१	८	पूर्ववत्	देहस्थानां
२७	परा०-सुखग०युक्ता २५	८	"	देहपर्याप्तानां
२८	उच्छवासयुक्ता २७	८	"	उच्छवासपर्याप्तानां
२८	उद्योतयुक्ता वा २७	८	"	देहपर्याप्तानां
२९	सुस्वरयुक्ता २८ (सोच्छवासा)	८	"	भाषापर्याप्तानां
२९	उद्योतयुक्ता वा २८ (, ,)	८	"	उच्छवासपर्याप्तानां
३०	,, २९ (ससुस्वरा)	८	"	भाषापर्याप्तानां
		६४		
नारकाणामुदयस्थानेषु भंगाः (५)				
२१	नरक०२-पं०-त्रसादि३-दुर्म०-अना०-अय०-१२ध्रु०	१	सर्वाप्रशस्तपदैः	गत्यन्तराले
२५	वै० २-हुं०-उप०-प्र०-युक्ता आनु० वर्जा २१	१	"	देहस्थानां
२७	परा०-कुखगतियुक्ता २५	१	"	देहपर्याप्तानां
२८	उच्छवासयुक्ता २७	१	"	उच्छवासपर्याप्तानां
२९	दुःस्वरयुक्ता २८	१	"	भाषापर्याप्तानां
		५		

जीवेषु
उदयस्थान
भंगयन्त्राणि

॥१३१॥

अथ नाम्नः सत्तास्थानान्युच्यन्ते, तानि च द्वादश, तत्र सर्वनामप्रकृतिसमुदायः पिण्डः, स त्रिनवतिप्रमाण इहाधिक्रियते, तथा-
 विवक्षणात्, तत्प्रथमं सत्तास्थानम् । तस्मिँस्तीर्थकरोने द्विनवतिप्रकृत्यात्मकं द्वितीयम् । आहारकशरीराहारकोपाङ्गाहारकबन्धनाहारकस-
 ज्जातरूपप्रकृतिचतुष्टयहीने च तस्मिँस्तृतीयमेकोननवतिप्रकृत्यात्मकम् । तीर्थकराहारकचतुष्टयोभयविहीने च तस्मिन्नष्टाशीतिप्रकृत्यात्मकं
 चतुर्थम् । इदं प्रथमं सत्तास्थानचतुष्कम् । तस्मात्प्रकृतित्रयोदशके क्षीणेऽशीत्येकोनाशीतिषट्सप्ततिपञ्चसप्ततिलक्षणं द्वितीयं सत्तास्थान-
 चतुष्कं भवति । ततोऽष्टाशीतेः सुरद्विके नरकद्विके वोद्वलिते षडशीतिः । अष्टाशीतेर्वैक्रियचतुष्टयदेवद्विकनरकद्विकेषूद्वलितेष्वशीतिः ।
 ततो मनुष्यद्विके उद्वलितेऽष्टसप्ततिः । एतानि त्रीण्यपि सत्तास्थानानि अध्रुवसंज्ञानि । तथा नवकं सत्तास्थानमष्टकं च । यद्यप्येवं
 गणनया त्रयोदश सत्तास्थानानि प्राप्नुवन्ति तथाप्यशीत्यात्मकं सत्तास्थानं द्विप्रकारमपि तुल्यसंख्यत्वादेकमेव विवक्ष्यत इत्यदोषः ।
 तदेवं द्वादशापि सत्तास्थानानि सप्ततिकाभिप्रायेण व्याख्यातानि, प्रकृतग्रन्थाद्यभिप्रायेण तु च्युत्तरशतादीनि व्याख्येयानि । अत्र यास्त्र-
 योदश प्रकृतयः क्षीणाः सत्यो द्वितीयचतुष्कनिष्पादिकास्ता इमाः—स्थावरद्विकं तिर्यग्द्विकमातपमेकद्वित्रिचतुरिन्द्रियजातयः साधारणं
 नरकद्विकमुद्योतं चेति, एतास्वाद्या दश एकान्ततिर्यग्योग्या इष्यन्ते, तथात्वं चोदयमुदीरणां चाश्रित्य द्रष्टव्यं, बन्धसत्तापेक्षया तासा-
 मन्येषामपि योग्यत्वात् । एतेष्वध्रुवसत्तास्थानस्वामिन उच्यन्ते—पृथिव्यम्बुवनस्पतिषु षडशीत्यशीत्यात्मके द्वे अध्रुवसत्तास्थाने प्राप्येते,
 तृतीयं त्वष्टसप्तत्यात्मकं तेजोवायुषु प्राप्येते, नान्येषु, तेषामेव मनुष्यद्विकोद्वलकत्वात्, अथवा तेजोवायुभ्य उद्धृत्यैकेन्द्रियादिषु
 तिर्यक्पञ्चेन्द्रियपर्यन्तेषु समागतस्य कियत्कालं लभ्यते यावन्नाद्यापि मनुष्यद्विकं बध्नाति, तेजोवायुभ्य उद्धृत्य मनुष्यादिषु गमना-
 सम्भवात् तिर्यक्पञ्चेन्द्रियपर्यवसानानुधावनम् । अथ गतिषु सत्तास्थानानि प्ररूप्यन्ते, तत्र नरकगतौ त्रीणि सत्तास्थानानि—द्विनवतिरेको-

कर्मप्रकृतिः

॥१३२॥

ननवतिरष्टाशीतिश्च, त्रिनवतिस्तु न प्राप्यते, तस्यास्तीर्थकराहारकद्विकसहितत्वात्, तदुभयसत्कर्मणश्च नरकेषूत्पादप्रतिषेधात् । देवगतौ प्रथमसत्तास्थानचतुष्कं प्राप्यते, न शेषाणि, शेषाणामेकेन्द्रियादिषु क्षपकश्रेण्यां वा सम्भवात् । तिर्यक्षु यानि मिथ्यादृष्टौ वक्ष्यन्ते तान्येव तीर्थकररहितानि प्राप्यन्ते, एकोननवतिरहितानीतियावत् । मनुष्यगतौ त्वष्टसप्ततिस्थानं वर्जयित्वा शेषाणि सर्वाण्यपि द्रष्टव्यानि ।

गुणस्थानेषु नाम्नः सत्तास्थानानि

गुणस्थाने	नाम्नः सत्तास्थानानि
१ मे	९२-८९-८८-८६-८०-७८
२ ये	९२-८८
३ ये	९२-८८
४ र्थात् ८मान्तंयावत्	९३-९२-८९-८८
९-१० मयोः	९३-९२-८९-८८, ८०-७९-७६-७५
उपशान्तमोहे	९३-९२-८९-८८
१२-१३ शयोः	८०-७९-७६-७५
१४ र्दशे	८०-७९-७६-७५-९-८

अथ गुणस्थानेषु चिन्त्यन्ते-मिथ्यादृष्टिगुणस्थाने प्रथमसत्तास्थानहीनप्रथमचतुष्काध्रुवसंज्ञकत्रिकलक्षणानि ९२-८९-८८-८६-८०-७८ षट् सत्तास्थानानि, त्रिनवतिस्तु तीर्थकराहारकसत्कर्मणो मिथ्यात्वगमनप्रतिषेधान्न भवति । सासादने मिश्रे च द्विनवत्यष्टाशीतिलक्षणे द्वे सत्तास्थाने । अविरतसम्यग्दृष्टौ देशविरतप्रमत्ताप्रमत्तापूर्वकरणेषु प्रथमसत्तास्थानचतुष्कं भवति । अनिवृत्तिवादरसम्पराये सूक्ष्मसम्पराये च प्रथमसत्तास्थानचतुष्कं द्वितीयसत्तास्थानचतुष्कं चेति प्रत्येकमष्टादशौ सत्तास्थानानि, तत्राद्यानि चत्वार्युपशमश्रेण्यां, उत्तराणि तु

गुणस्थानेषु
सत्तास्था-
नानि

॥१३२॥

३०	परा०-उच्छवास०-खग०१-स्वर-१-युक्ता २६	*२४	$\frac{\text{संस्था०}}{६} \times \frac{\text{खग०}}{२} \times \frac{\text{स्व०}}{२} = २४$ (औ०काययोगिनां)	अजिनानां
३१	जिननामयुक्ता ३०	१	सर्वप्रशस्तपदैः (")	जिनानां
३०	स्वरवर्जा ३१ (जिनयुक्ता)	१	" (निरुद्धवाग्योगिनां)	"
२९	उच्छवास० वर्जा ३० (" ")	१	" (निरुद्धोच्छवासानां)	"
२९	स्वरवर्जा ३० (जिनवर्जा)	*१२	$\frac{\text{संस्था०}}{६} \times \frac{\text{खग०}}{२} = १२$ (निरुद्धवाग्योगिनां)	अजिनानां
२८	स्वरवर्जा २९	*१२	पूर्ववत् (निरुद्धोच्छवासानां)	"
९	नृग०-पंचे०-त्रसादि ३-सुभ०-आदे०-य०-जिन.	१	प्रशस्तपदत्वात् (अयोगिचरमसमये)	जिनानां
८	जिनवर्जा ९	$\frac{१}{६२}$	" (")	अजिनानां
देवानामुदयस्थानेषु भंगाः (६४)				
२१	देव२-पंचे०-त्रसादि३-सुभ०-आदे०-यशः-१२ध्रुवाः	८	$\frac{\text{सुभ०दुर्भ०}}{२} \times \frac{\text{आदे०अना०}}{२} \times \frac{\text{यशः अयशः}}{२} = ८$	गत्यन्तराले

* इमे भङ्गाः सामान्यमनुष्यभङ्गान्तर्गतत्वेन पृथक् न गण्यन्ते

कर्मप्रकृतिः

॥१३३॥

द्वलनसंभवः । चतुर्विंशत्युदयेऽपि पञ्च सत्तास्थानानि, केवलं वायुकायिकस्य वैक्रियं कुर्वतश्चतुर्विंशत्युदये वर्तमानस्याशीत्यष्टसप्ततिवर्जानि त्रीणि वाच्यानि, यतस्तस्य वैक्रियषट्कं मनुष्यद्विकं च नियमादस्ति, यतोऽसौ वैक्रियद्विकं साक्षादनुभवत्येवेति न तदुद्वलयति, तदभावाद्देवद्विकनरकद्विके अपि नोद्वलयति, तथास्वाभाव्येन वैक्रियषट्कस्य समकालमुद्वलनसंभवात्, वैक्रियषट्के चोद्वलिते सति पश्चान्मनुष्यद्विकमुद्वलयति, न पूर्वं, ततोऽष्टसप्तत्यशीतिसत्तास्थानासंभवः । पञ्चविंशत्युदये पश्चापि सत्तास्थानानि, तत्राष्टसप्ततिरवैक्रियवायुकायिकतेजस्कायिकानधिकृत्य प्राप्यते, नान्यान्, यतस्तेजस्कायिकवायुकायिकवर्जोऽन्यः सर्वोऽपि पर्याप्तको नियमान्मनुष्यगतिमनुष्यानुपूर्व्यौ बध्नाति, ततोऽन्यत्राष्टसप्ततिर्न प्राप्यते । षड्विंशत्युदयेऽपि पश्चापि सत्तास्थानानि, तत्राष्टासप्ततिरवैक्रियवायुकायिकतेजस्कायिकानां द्वित्रिचतुःपञ्चेन्द्रियाणां वा तेजोवायुभवादनन्तरमागतानां पर्याप्तापर्याप्तानां, ते हि यावन्मनुष्यगतिमनुष्यानुपूर्व्यौ न बध्नन्ति तावत्तेषामष्टसप्ततिः प्राप्यते, नान्येषाम् । सप्तविंशत्युदयेऽष्टसप्ततिवर्जानि चत्वारि सत्तास्थानानि, सप्तविंशत्युदयो हि तेजोवायुवर्जपर्याप्तबादरैकेन्द्रियवैक्रियतिर्यङ्मनुष्याणां, तेषु चावश्यं मनुष्यद्विकसंभवादष्टसप्ततिर्नावाप्यते । अथ कथं तेजोवायुनां सप्तविंशत्युदयो न भवति येन तद्वर्जनं क्रियते ? उच्यते—सप्तविंशत्युदय एकेन्द्रियाणामातपोद्योतान्यतरप्रक्षेपे भवति, न च तेजोवायुष्वातपोद्योतोदयसंभव इति तद्वर्जनम् । अष्टाविंशत्येकोनत्रिंशत्रिंशदेकत्रिंशदुदयेषु नियमादष्टसप्ततिवर्जानि चत्वारि चत्वारि सत्तास्थानानि, अष्टाविंशत्याद्युदया हि पर्याप्तविकलेन्द्रियतिर्यक्पञ्चेन्द्रियमनुष्याणां, एकत्रिंशदुदयश्च पर्याप्तविकलेन्द्रियाणां पञ्चेन्द्रियतिरश्चां च, ते चावश्यं मनुजद्विकसत्कर्माण इति । तदेवं त्रयोविंशतिबन्धकानां यथायोगं नवाप्युदयस्थानान्यधिकृत्य चत्वारिंशत्सत्तास्थानानि भवन्ति । पञ्चविंशतिषड्विंशतिबन्धकानामप्येवमेव, नवरं पर्याप्तैकेन्द्रियपञ्चेन्द्रियप्रायोग्यपञ्चविंशतिषड्विंशतिबन्धकानां देवानामेकविंशतिपञ्च-

नाम्नः
बन्धोदय-
सत्तास्था-
नानांसंवेधः

॥१३३॥

विंशतिसप्तविंशत्यष्टाविंशत्येकोनत्रिंशत्रिंशद्रूपेषु षट्सुदयस्थानेषु द्विनवतिरष्टाशीतिश्चेति द्वे द्वे सत्तास्थाने वाच्ये । अपर्याप्तविकलेन्द्रिय-
तिर्यक्पञ्चेन्द्रियमनुष्यप्रायोग्यां तु पञ्चविंशतिं देवा न बध्नन्ति, अपर्याप्तेषु विकलेन्द्रियेषु च मध्ये देवानामनुत्पादात् । सामान्येन
पञ्चविंशतिबन्धे षड्विंशतिबन्धे च प्रत्येकं नवाप्युदयस्थानानि प्रतीत्य चत्वारिंशच्चत्वारिंशत्सत्तास्थानानि । तथाऽष्टाविंशतौ बध्यमा-
नायामष्टाबुदयस्थानानि, तद्यथा—एकविंशतिः पञ्चविंशतिः षड्विंशतिः सप्तविंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्रिंशदेकत्रिंशच्च । इहाष्टा-
विंशतिर्द्वेधा—देवगतिप्रायोग्या नरकगतिप्रायोग्या च, तत्र देवगतिप्रायोग्याया बन्धेऽष्टावप्युदयस्थानानि नानाजीवापेक्षया प्राप्यन्ते,
नरकगतिप्रायोग्यायास्तु बन्धे त्रिंशदेकत्रिंशच्चेति द्वे । तत्र देवगतिप्रायोग्याष्टाविंशतिबन्धकानामेकविंशत्युदयः क्षायिकसम्यग्दृष्टीनां
वेदकसम्यग्दृष्टीनां वा पञ्चेन्द्रियतिर्यङ्मनुष्याणामपान्तरालगतौ वर्त्तमानानामवसेयः, न मिथ्यादृष्टेः, यतो भवादौ सर्वपर्याप्ति-
पर्याप्त एव मिथ्यादृष्टीर्देवगतिप्रायोग्याऽष्टाविंशतिबन्धकः । एकविंशतिपञ्चविंशतिषड्विंशतिसप्तविंशत्यष्टाविंशत्येकोनत्रिंशदुदयवर्ती
चापर्याप्त एवेति । वैक्रियतिर्यङ्मनुष्याणां च पञ्चविंशत्याद्युदये वर्त्तमानानां मिथ्यादृष्टीनां यद्देवगतिप्रायोग्याष्टाविंशतिबन्ध-
कत्वं वक्ष्यते तद्भवादौ पूरितपर्याप्तिकस्यापि पश्चाद्वैक्रियाङ्गनिष्पत्तिकाले औदारिकादितनुनिवृत्तौ पर्याप्त्युदयनिवृत्तिमभिप्रेत्येत्य-
दोष इति स्मर्त्तव्यम् । पञ्चविंशत्युदय आहारकसंयतानां वैक्रियतिर्यङ्मनुष्याणां च सम्यग्दृष्टीनां मिथ्यादृष्टीनां वा । षड्विंश-
त्युदयः क्षायिकसम्यग्दृष्टीनां वेदकसम्यग्दृष्टीनां वा पञ्चेन्द्रियतिर्यङ्मनुष्याणां शरीरस्थानाम् । सप्तविंशत्युदय आहारकसंय-
तानां वैक्रियतिर्यङ्मनुष्याणां च सम्यग्दृष्टीनां मिथ्यादृष्टीनां वा । अष्टाविंशत्येकोनत्रिंशदुदयावपि यथाक्रमं शरीरपर्याप्त्या पर्याप्तानां
तिर्यङ्मनुष्याणां क्षायिकसम्यग्दृष्टीनां वेदकसम्यग्दृष्टीनां वा, तथाऽऽहारकसंयतानां, वैक्रियतिर्यङ्मनुष्याणां तु सम्यग्दृष्टीनां

कर्मप्रकृतिः

॥१३४॥

मिथ्यादृष्टीनां चावसेयौ । त्रिंशदुदयस्तिर्यङ्मनुष्याणां सम्यग्दृष्टीनां मिथ्यादृष्टीनां सम्यङ्मिथ्यादृष्टीनां च, तथाऽऽहारकसंयतानां वैक्रियसंयतानां च । एकत्रिंशदुदयः पञ्चेन्द्रियतिरश्चां सम्यग्दृष्टीनां मिथ्यादृष्टीनां वा । नरकगतिप्रायोग्यां त्वष्टाविंशतिं बध्नतां त्रिंशदुदयः पञ्चेन्द्रियतिर्यङ्मनुष्याणां मिथ्यादृष्टीनां, एकत्रिंशदुदयः पञ्चेन्द्रियतिरश्चां मिथ्यादृष्टाम् । अष्टाविंशतिबन्धकानां सामान्येन चत्वारि सत्तास्थानानि—द्विनवतिरेकोननवतिरष्टाशीतिः षडशीतिश्च । तत्रैकविंशत्युदये वर्त्तमानानां देवगतिप्रायोग्याष्टाविंशतिबन्धकानां द्विनवत्यष्टाशीतिलक्षणे द्वे सत्तास्थाने, एकविंशत्युदयस्थस्य तीर्थकरनामसत्कर्मणस्तद्वन्धोऽप्यवश्यं भावीत्येकोनत्रिंशद्वन्धकता स्यादिति । देवगतिप्रायोग्याष्टाविंशतिबन्धकस्यैकविंशत्युदये न त्रिनवतिसत्ता । पञ्चविंशत्युदयेऽप्यष्टाविंशतिबन्धकानामाहारकसंयत-वैक्रियतिर्यङ्मनुष्याणां सामान्येन ते एव द्वे सत्तास्थाने, तत्राहारकसंयतो नियमादाहारकसत्कर्मेति तस्य द्विनवतिरेव सत्तास्थानं, शेषाश्च तिर्यङ्मो मनुष्या वाऽऽहारकसत्कर्माणस्तद्रहिताश्च भवन्ति, ततस्तेषां द्वे अपि सत्तास्थाने । षड्विंशतिसप्तविंशत्यष्टाविंशत्येकोन-त्रिंशदुदयेष्वप्येते एव द्वे सत्तास्थाने । त्रिंशदुदये देवगतिनरकगतिप्रायोग्याष्टाविंशतिबन्धकानां सामान्येन चत्वारि सत्तास्थानानि, तद्यथा—द्विनवतिरेकोननवतिरष्टाशीतिः षडशीतिश्च । तत्र द्विनवतिरष्टाशीतिश्च प्राग्बद्धावनीया । एकोननवतिस्त्वेवं—कश्चिन्मनुष्यस्ती-र्थकरनामसत्कर्मा वेदकसम्यग्दृष्टिः प्राग्बद्धनरकायुष्को नरकगमनाभिमुखः सम्यक्त्वात् प्रच्युत्य मिथ्यात्वं गतः, तस्य तदा तीर्थक-रनामबन्धाभावात् नरकगतिप्रायोग्यामष्टाविंशतिं बध्नत एकोननवतिः । षडशीतिश्चैवं—इह तीर्थकराहारकचतुष्टयदेवद्विकनरकद्विकवै-क्रियचतुष्टयरहिता त्रिनवतिरशीतिर्भवति, ततस्तावत्सत्कर्मा पञ्चेन्द्रियतिर्यङ्मनुष्यो वा जातः सन् सर्वाभिः पर्याप्तिभिः पर्याप्तो यदि विशुद्धस्ततो देवगतिप्रायोग्यामष्टाविंशतिं बध्नाति तद्वन्धे च देवद्विकं वैक्रियचतुष्टयं च सत्तायां प्राप्यत इति तस्य षडशीतिः ।

नामः
बन्धोदय-
सत्तास्था-
नानांसंवेधः

॥१३४॥

चत्वारि क्षपकश्रेण्यां प्रकृतित्रयोदशकक्षये । उपशान्तमोहे तु प्रथमसत्तास्थानचतुष्कमेव । क्षीणमोहे सयोगिकेवल्लिनि च द्वितीयसत्ता-
स्थानचतुष्कमेव । अयोगिकेवल्लिनि च षट् सत्तास्थानानि द्वितीयसत्तास्थानचतुष्कं नवाष्टौ च, तत्र द्वितीयसत्तास्थानचतुष्कं नानाजीवा-
पेक्षया द्विचरमसमयं यावत्, चरमसमये तु तीर्थकरातीर्थकरावधिकृत्य नवाष्टाविति । तदेवं गुणस्थानेष्वभिहितानि सत्तास्थानानि ।

अथ बन्धोदयसत्तास्थानानां परस्परं संवेध उच्यते—तत्र त्रयोविंशतिबन्धे पञ्चविंशतिबन्धे षड्विंशतिबन्धे च प्रत्येकं नव नवो-
दयस्थानानि पञ्च पञ्च सत्तास्थानानि । तत्र त्रयोविंशतिबन्धोऽपर्याप्तैकेन्द्रियप्रायोग्य एव, तद्वन्धकाश्चैकेन्द्रियद्वीन्द्रियत्रीन्द्रियचतु-
रिन्द्रियतिर्यक्पञ्चेन्द्रिया मनुष्याश्च । एतेषां त्रयोविंशतिबन्धकानां यथायोगं सामान्येन नवोदयस्थानानि, तद्यथा—एकविंशतिश्चतुर्विंश-
तिः पञ्चविंशतिः षड्विंशतिः सप्तविंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्रिंशदेकत्रिंशत् । तत्रैकविंशत्युदयोऽपान्तरालगतौ वर्त्तमानानामेकेन्द्रियद्वी-
न्द्रियत्रीन्द्रियचतुरिन्द्रियतिर्यक्पञ्चेन्द्रियमनुष्याणां ज्ञेयः, तेषामपर्याप्तैकेन्द्रियप्रायोग्यबन्धसंभवात् । चतुर्विंशत्युदयोऽपर्याप्तपर्याप्तैकेन्द्रि-
याणां, अन्यत्र चतुर्विंशत्युदयस्याप्राप्यमाणत्वात् । पञ्चविंशत्युदयः पर्याप्तैकेन्द्रियाणां वैक्रियतिर्यङ्मनुष्याणां च मिथ्यादृष्टीनाम् । षड्विंश-
त्युदयः पर्याप्तैकेन्द्रियाणां पर्याप्तापर्याप्तद्वित्रिचतुरिन्द्रियतिर्यक्पञ्चेन्द्रियमनुष्याणां च मिथ्यादृष्टीनाम् । सप्तविंशत्युदयः पर्याप्तैकेन्द्रियाणां
वैक्रियतिर्यङ्मनुष्याणां च मिथ्यादृष्टीनाम् । अष्टाविंशत्येकोनत्रिंशत्रिंशदुदयाः पर्याप्तद्वित्रिचतुरिन्द्रियाणां तिर्यक्पञ्चेन्द्रियमनुष्याणां च
मिथ्यादृष्टीनाम् । एकत्रिंशदुदयो विकलेन्द्रियतिर्यक्पञ्चेन्द्रियाणां मिथ्यादृष्टीनाम् । उक्तशेषास्त्रयोविंशतिबन्धका न भवन्ति । तेषां त्रयोविं-
शतिबन्धकानां सामान्येन पञ्च सत्तास्थानानि, तद्यथा—द्विनवतिरष्टाशीतिः षडशीतिरशीतिरष्टसप्ततिश्च । तत्रैकविंशत्युदये वर्त्तमानानां सर्वेषा-
मपि पञ्चापि सत्तास्थानानि । नवरं मनुष्याणामष्टसप्ततिवर्जानि चत्वारि, यतोऽष्टसप्ततिर्मनुष्यद्विके उद्वलिते प्राप्यते, न च मनुष्याणां तदु-

कर्मप्रकृतिः

॥१३५॥

वैक्रियं कुर्वतां मनुष्याणां त्रिंशद्वर्जानि चत्वार्युदयस्थानानि । त्रिंशद्वर्जनं च संयतान्मुक्त्वाऽन्येषां मनुष्याणां वैक्रियमपि कुर्वतामुद्यो-
 तोदयाभावात् । सामान्येनैकोनत्रिंशद्वन्धे सप्त सत्तास्थानानि-त्रिनवतिर्द्विनवतिरेकोननवतिरष्टाशीतिः षडशीतिरशीतिरष्टसप्ततिश्च ।
 तत्र विकलेन्द्रियतिर्यक्पञ्चेन्द्रियप्रायोग्यामेकोनत्रिंशतं बध्नतां पर्याप्तापर्याप्तैकेन्द्रियविकलेन्द्रियतिर्यक्पञ्चेन्द्रियाणामेकविंशत्युदये
 वर्त्तमानानां पञ्च पञ्च सत्तास्थानानि-द्विनवतिरष्टाशीतिः षडशीतिरशीतिरष्टसप्ततिश्च । एवं चतुर्विंशतिपञ्चविंशतिषड्विंशत्युदयेष्वपि
 वक्तव्यम् । सप्तविंशत्यष्टाविंशत्येकोनत्रिंशत्रिंशदेकत्रिंशदुदयेष्वष्टसप्ततिवर्जानि चत्वारि चत्वारि सत्तास्थानानि, भावना त्रयोविंशति-
 बन्धकानां प्राग्यथा कृता तथाऽत्रापि कार्या । मनुजगतिप्रायोग्यामेकोनत्रिंशतं बध्नतामेकेन्द्रियविकलेन्द्रियतिर्यक्पञ्चेन्द्रियाणां,
 तिर्यग्गतिमनुष्यगतिप्रायोग्यां पुनर्वध्नतां मनुष्याणां च स्वस्वोदयस्थानेषु यथायोगं वर्त्तमानानामष्टसप्ततिवर्जानि तान्येव चत्वारि
 चत्वारि सत्तास्थानानि । देवनैरयिकाणां तिर्यक्पञ्चेन्द्रियमनुष्यगतिप्रायोग्यामेकोनत्रिंशतं बध्नतां स्वस्वोदयेषु वर्त्तमानानां द्वे द्वे
 सत्तास्थाने द्विनवतिरष्टाशीतिश्चेति । केवलं नैरयिकस्य मिथ्यादृष्टेस्तीर्थकरसत्कर्मणो मनुष्यगतिप्रायोग्यामेकोनत्रिंशतं बध्नतः स्वोदयेषु
 पञ्चसु यथायोगं वर्त्तमानस्यैकोननवतिरेवैका वक्तव्या, तीर्थकरनामसहितस्याहारकचतुष्टयरहितस्यैव मिथ्यात्वगमनसंभवात् त्रिनवते-
 राहारकचतुष्टयेऽपनीते एकोननवतेरेव संभवात् । देवगतिप्रायोग्यामेकोनत्रिंशतं तीर्थकरनामसहितां बध्नतः पुनरविरतसम्यग्दृष्टेर्मनुष्य-
 स्यैकविंशत्युदये वर्त्तमानस्य द्वे सत्तास्थाने त्रिनवतिरेकोननवतिश्च । एवं पञ्चविंशतिषड्विंशतिसप्तविंशत्यष्टाविंशत्येकोनत्रिंशत्रिंशदुदये-
 ष्वपि एते एव द्वे सत्तास्थाने वाच्ये । आहारकसंयतानां तु स्वस्वोदये वर्त्तमानानामेकमेव त्रिनवतिरूपं सत्तास्थानं ज्ञेयम् । तदेवं सामा-
 न्येनैकोनत्रिंशद्वन्धे एकविंशत्युदये सत्तास्थानानि पञ्च(सप्त), चतुर्विंशत्युदये पञ्च, पञ्चविंशत्युदये सप्त, षड्विंशत्युदये सप्त, सप्तविंश-

नाम्नः
 बन्धोदय-
 सत्तास्था-
 नानांसंवेधः

॥१३५॥

त्युदये षट्, अष्टाविंशत्युदये षट्, एकोनत्रिंशदुदये षट्, त्रिंशदुदये षट्, एकत्रिंशदुदये चत्वारि, सर्वसंख्यया चतुःपञ्चाशत्सत्तास्थानानि । तथा यथा तिर्यग्गतिप्रायोग्यामेकोनत्रिंशतं बध्नतामेकेन्द्रियविकलेन्द्रियतिर्यक्पञ्चेन्द्रियमनुजदेवनैरयिकाणामुदयसत्तास्थानानि भावितानि तथा त्रिंशतमप्युद्योतसहितां तिर्यग्गतिप्रायोग्यां बध्नतामेकेन्द्रियादीनामुदयसत्तास्थानानि भावनीयानि । मनुष्यगतिप्रायोग्यां तीर्थकरसहितां त्रिंशतं बध्नतां देवनैरयिकाणामुदयसत्तास्थानान्युच्यन्ते—तत्र देवस्य यथोक्तां त्रिंशतं बध्नत एकविंशत्युदये वर्त्तमानस्य द्वे सत्तास्थाने त्रिनवतिरेकोनवतिश्च । एकविंशत्युदय एव वर्त्तमानस्य नैरयिकस्यैकं सत्तास्थानमेकोनवतिलक्षणम् । त्रिनवतिस्तु न भवति, तीर्थकराहारकसत्कर्मणो नरकेषूत्पादाभावात् । उक्तं च सप्ततिकाचूर्णौ—“जस्स तित्थगराहारगणि जुगवं संति सो नरएसु न उववज्जइ त्ति” । एवं पञ्चविंशतिसप्तविंशत्यष्टाविंशत्येकोनत्रिंशत्रिंशदुदयेष्वपि भावनीयम् । नवरं नैरयिकस्य त्रिंशदुदयो नास्ति, त्रिंशदुदयस्योद्योतान्वितत्वान्नैरयिकस्य चोद्योतोदयाभावात् । तदेवं सामान्येन त्रिंशद्वन्धकानामेकविंशत्युदये सप्त, चतुर्विंशत्युदये पञ्च, पञ्चविंशत्युदये सप्त, षड्विंशत्युदये पञ्च, सप्तविंशत्युदये षट्, अष्टाविंशत्युदये षट्, एकोनत्रिंशदुदये षट्, त्रिंशदुदये षट्, एकत्रिंशदुदये चत्वारि, सर्वसंख्यया द्विपञ्चाशत् ।

एकत्रिंशति बध्यमानायामेकमुदयस्थानं त्रिंशल्लक्षणं, यत एकत्रिंशदेवगतिप्रायोग्यं तीर्थकराहारकसहितं बध्नतोऽप्रमत्तसंयतस्यापूर्वकरणस्य वा प्राप्यते, न च ते वैक्रियमाहारकं वा कुर्वन्ति, ततः पञ्चविंशत्यादय उदया न प्राप्यन्ते । एकं सत्तास्थानं—त्रिनवतिस्तीर्थकराहारकचतुष्टययोरपि सत्तासंभवात् ।

एकस्मिन् यशःकीर्तिरूपे कर्मणि बध्यमाने एकं त्रिंशदुदयस्थानं, एकवन्धका ह्यपूर्वकरणादयोऽतिशुद्धत्वाद्वैक्रियमाहारकं वा नारभन्त

कर्मप्रकृतिः

॥१३६॥

इति तत्र पञ्चविंशत्याद्युदयस्थानाप्राप्तिः । अष्टौ सत्तांशाः—त्रिनवतिर्द्विनवतिरेकोननवतिरष्टाशीतिरशीतिरेकोनाशीतिः षट्सप्ततिः पञ्चसप्ततिश्च । तत्राद्यानि चत्वारि सत्तास्थानानि उपशमश्रेण्यां, क्षपकश्रेण्यामपि तावद्यावदनिवृत्तिबादरगुणस्थानं गत्वा त्रयोदश नामानि न क्षिप्यन्ते, क्षीणेषु च त्रयोदशनामसु नानाजीवापेक्षयोपरितनानि चत्वारि सूक्ष्मसंपरायं यावच्छ्रभ्यन्ते । परतो बन्धाभावे दशोदयस्थानानि, तद्यथा—विंशतिरेकविंशतिः षड्विंशतिः सप्तविंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्रिंशदेकत्रिंशन्नवाष्टौ चेति । तत्र विंशत्येकविंशती यथासंख्यं तीर्थकृदतीर्थकृतोः सयोगिकेवलिनोः कर्मणकाययोगे वर्त्तमानयोः, षड्विंशतिसप्तविंशती तयोरेवौदारिकमिश्रकाययोगे वर्त्तमानयोः, अतीर्थकृतः स्वभावस्थस्य त्रिंशत्, तस्यैव स्वरे निरुद्धे एकोनत्रिंशत्, तस्यैवोच्छ्वासेऽपि निरुद्धेऽष्टाविंशतिः, तीर्थकृतः स्वभावस्थस्यैकत्रिंशत्, तस्यैव स्वरे निरुद्धे त्रिंशत्, उच्छ्वासेऽपि निरुद्धे एकोनत्रिंशत्, अयोगिनस्तीर्थकृतो नवोदयोऽतीर्थकृतोऽष्टोदयः । दश सत्तास्थानानि, तद्यथा—त्रिनवतिर्द्विनवतिरेकोननवतिरष्टाशीतिरशीतिरेकोनाशीतिः षट्सप्ततिः पञ्चसप्ततिर्नवाष्टौ च । विंशत्युदये द्वे सत्तास्थाने—एकोनाशीतिः पञ्चसप्ततिश्च । एवं षड्विंशत्युदयेऽष्टाविंशत्युदयेऽपि च द्रष्टव्यम् । एकविंशत्युदये अशीतिषट्सप्ततिलक्षणे द्वे सत्तास्थाने, एवं सप्तविंशत्युदयेऽपि । एकोनत्रिंशति चत्वारि सत्तास्थानानि, तद्यथा—अशीतिः षट्सप्ततिरेकोनाशीतिः पञ्चसप्ततिश्च । यत एकोनत्रिंशत्तीर्थकरस्यातीर्थकरस्य च स्यात् । तत्राद्ये द्वे तीर्थकरमधिकृत्य, अन्त्ये च द्वे अतीर्थकरमधिकृत्य । त्रिंशदुदयेऽष्टौ सत्तास्थानानि, तद्यथा—त्रिनवतिर्द्विनवतिरेकोननवतिरष्टाशीतिरशीतिरेकोनाशीतिः षट्सप्ततिः पञ्चसप्ततिश्च । तत्राद्यानि चत्वार्युपशान्तकषायस्य, अशीतिः क्षीणकषायस्य सयोगिकेवलिनो वा तीर्थकृत आहारकसत्कर्मणोऽतीर्थकृतस्तु तादृशस्यैकोनाशीतिः । आहारकचतुष्टयरहितयोस्तीर्थकृदतीर्थकृतोः क्षीणमोहयोः सयोगिकेवलिनोर्वा षट्सप्ततिपञ्चसप्तती । एकत्रिंशदुदयेऽशीतिषट्सप्तत्यात्मके द्वे

नाम्नः
बन्धोदय-
सत्तास्था-
नानांसंवेधः

॥१३६॥

अथ सर्वसंक्लिष्टस्ततो नरकगतिप्रायोग्यामष्टाविंशतिं बध्नाति, तद्बन्धे च नरकद्विकं वैक्रियचतुष्टयं चावश्यं सत्तायां प्राप्यत इत्येवमपि तस्य षडशीतिः । एकत्रिंशदुदये द्विनवतिरष्टाशीतिः षडशीतिश्चेति त्रीणि सत्तास्थानानि, एकोननवतिरिह न प्राप्यते, एकत्रिंशदुदयस्य पञ्चेन्द्रियतिर्यक्षु प्राप्तेस्तत्र च तीर्थकरनामसत्ताप्रतिषेधात् । षडशीतिस्थानभावना तु प्राग्वदेव । तदेवमष्टाविंशतिबन्धकानामष्टस्वप्युदयस्थानेष्वेकोनविंशतिः सत्तास्थानानि ।

एकोनत्रिंशति त्रिंशति च बध्यमानायां प्रत्येकं नव नवोदयस्थानानि सप्त सप्त च सत्तास्थानानि । तत्रोदयस्थानान्यमूनि-एकविंशतिश्चतुर्विंशतिः पञ्चविंशतिः षड्विंशतिः सप्तविंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्रिंशदेकत्रिंशच्च । तत्रैकविंशत्युदयस्तिर्यग्मनुष्यप्रायोग्यामेकोनत्रिंशतं बध्नतां पर्याप्तापर्याप्तैकेन्द्रियविकलेन्द्रियपञ्चेन्द्रियतिर्यग्मनुष्याणां देवनैरयिकाणां च । चतुर्विंशत्युदयः पर्याप्तापर्याप्तैकेन्द्रियाणाम् । पञ्चविंशत्युदयः पर्याप्तैकेन्द्रियाणां देवनैरयिकाणां वैक्रियतिर्यग्मनुष्याणां च मिथ्यादृष्टीनां । षड्विंशत्युदयः पर्याप्तैकेन्द्रियाणां पर्याप्तापर्याप्तविकलेन्द्रियतिर्यक्पञ्चेन्द्रियमनुष्याणां च । सप्तविंशत्युदयः पर्याप्तैकेन्द्रियाणां देवनैरयिकाणां वैक्रियतिर्यग्मनुष्याणां च मिथ्यादृष्टीनां । अष्टाविंशत्युदय एकोनत्रिंशदुदयश्च विकलेन्द्रियतिर्यक्पञ्चेन्द्रियमनुष्याणां वैक्रियपञ्चेन्द्रियतिर्यग्मनुष्यदेवनैरयिकाणां च । त्रिंशदुदयो विकलेन्द्रियतिर्यक्पञ्चेन्द्रियमनुष्याणां देवानां चोद्योतवेदकानाम् । एकत्रिंशदुदयः पर्याप्तविकलेन्द्रियतिर्यक्पञ्चेन्द्रियाणामुद्योतवेदकानाम् । तथा देवगतिप्रायोग्यामेकोनत्रिंशतं बध्नतो मनुष्यस्याविरतसम्यग्दृष्टेरुदयस्थानानि सप्त, तद्यथा-एकविंशतिः पञ्चविंशतिः षड्विंशतिः सप्तविंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्रिंशच्च । आहारकसंयतानां वैक्रियसंयतानां चेमानि पञ्चोदयस्थानानि, तद्यथा-पञ्चविंशतिः सप्तविंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्रिंशत् । असंयतानां संयतासंयतानां च

कर्मप्रकृतिः

॥१३७॥

श्रत्वारो भङ्गाः—असातस्य बन्धः सातस्योदयो द्वे सती, यद्वाऽसातस्य बन्धोऽसातस्योदयो द्वे सती, (यद्वा) सातस्य बन्धः सातस्योदयो द्वे संती, यद्वा सातस्य बन्धोऽसातस्योदयो द्वे सती इत्येते मिथ्यादृष्टेरारभ्य यावत्प्रमत्तसंयतस्तावन्नानाजीवापेक्षया कालभेदेनैकजीवापेक्षया च भावनीयाः । सातस्य बन्धः सातस्योदयो द्वे सती, सातस्य बन्धोऽसातस्योदयो द्वे सती इत्येतौ द्वौ प्रमत्तसंयतादारभ्य यावत्सयोगिकेवली तावत् । बन्धाभावेऽयोगिकेवल्लिनि चत्वारो विकल्पाः, तत्रासातस्योदयः सातासाते सती, यद्वा सातस्योदयः सातासाते सती, एतौ द्वौ द्विचरमसमयं यावत्, चरमसमये त्वन्यतरस्मिन् सति द्वौ भङ्गौ, तत्रासातस्योदयोऽसातस्य सत्तेत्येष भङ्गो यस्य द्विचरमसमये सातं क्षीणं तस्य, यस्य तु द्विचरमसमयेऽसातं क्षीणं तस्य सातस्योदयः सातस्य सत्तेत्येष भङ्गः । भाविता गुणस्थानेषु वेदनीयस्य भङ्गाः । अथायुषो भाव्यन्ते—आयुषो मिथ्यादृष्टिगुणस्थानेऽष्टाविंशतिरपि भङ्गा नैरयिकान् देवांश्चाधिकृत्य पञ्च पञ्च, तिरश्चो मनुष्यांश्चाधिकृत्य नव नवेति । सासादनस्य षड्विंशतिः, यतस्तिर्यश्चो मनुष्या वा सासादनभावे वर्त्तमाना नरकायुर्न बध्नन्तीति परमवायुर्बन्धकाले तिरश्चां नृणां चैकैको भङ्गो न प्राप्यते । सम्यग्मिथ्यादृष्टेः षोडश, तस्य हि नायुर्बन्धारम्भ इति आयुर्बन्धकालीना द्वादश भङ्गा अपयान्तीति षोडश भवन्ति । अविरतसम्यग्दृष्टेर्विंशतिर्भङ्गाः, कथमिति चेद्, उच्यते—तिर्यङ्मनुष्याणां प्रत्येकमायुर्बन्धकाले ये नरकतिर्यङ्मनुष्यगतिविषयास्त्रयस्त्रयो भङ्गाः देवनैरयिकाणां च तिर्यग्गतिविषय एकैकभङ्गः ते सर्वसंख्ययाऽष्टौ अविरतसम्यग्दृष्टेर्न भवन्तीति शेषा विंशतिरेव भवन्तीति । देशविरते द्वादश भङ्गाः, यतो देशविरतिर्देवानां नारकाणां च न संभवतीति तदाश्रिता दश भङ्गा अपयान्ति । तिर्यङ्मनुष्या अपि देशविरता देवायुरेव बध्नन्ति, न नरकतिर्यङ्मनुष्यायूंषि, ततस्तिर्यङ्मनुष्याणामायुर्बन्धकालीनास्त्रयस्त्रयो भङ्गा न प्राप्यन्ते इति षडप्येतेऽपगच्छन्ति इत्यष्टाविंशतेः षोडशस्वपनीतेष्ववशिष्टा द्वादशैव भवन्ति । प्रमत्ताप्रमत्तयोर्य

गुणस्थानेषु
कर्मणो
भङ्गाः

॥१३७॥

एव मनुष्ये नव भङ्गास्त एव परभवयुर्बन्धकालीननारकतिर्यङ्मनुष्यायुर्बन्धघटितभङ्गत्रयहीनाः षट् द्रष्टव्याः, प्रमत्ताप्रमत्ता हि देवायु-
रेवैकं बध्नन्ति न शेषं, बन्धोत्तरकालं चरणप्रतिपत्त्या सत्ता तु चतुर्णामप्यायुषां संभवत्येव । अपूर्वकरणानिवृत्तिबादरसूक्ष्मसम्परायोप-
शान्तमोहेषूपशमश्रेण्यां द्वौ भङ्गौ, तद्यथा—मनुष्यायुष उदयो मनुष्यायुषः सत्ता, एष भङ्गः परभवयुर्बन्धकालात्पूर्व, यद्वा मनुष्यायुष
उदयो देवमनुष्यायुषी सती, एष भङ्गः परभवयुर्बन्धोत्तरं पूर्वबद्धदेवायुष उपशमश्रेणिप्रतिपत्तिसंभवात्, क्षपकश्रेण्यां त्वेतेषां मनुष्यायुष
उदयो मनुष्यायुषः सत्तेत्येष एक एव भङ्गः, पूर्वबद्धायुषां क्षपकश्रेण्यप्रतिपत्तेः । क्षीणमोहादिगुणस्थानत्रयेऽप्येष एवैको भङ्गो द्रष्टव्यः ।
उक्ता गुणस्थानेष्वायुषो भङ्गाः । अथ गोत्रस्योच्यन्ते—मिथ्यादृष्टौ गोत्रस्यादिमाः पञ्च भङ्गाः, तद्यथा—नीचैर्गोत्रस्य बन्धो नीचैर्गोत्र-
स्योदयो नीचैर्गोत्रं सत्, एष तेजोवायुषु तद्भवादुद्वृत्तेषु वा कियत्कालम् । नीचैर्गोत्रस्य बन्धो नीचैर्गोत्रस्योदयो द्वे सती, यद्वा
नीचैर्गोत्रस्य बन्ध उच्चैर्गोत्रस्योदयो द्वे सती, यद्वोच्चैर्गोत्रस्य बन्धो नीचैर्गोत्रस्योदयो द्वे सती, यद्वोच्चैर्गोत्रस्य बन्ध उच्चैर्गोत्र-
स्योदयो द्वे सती, एते चत्वारोऽपि यथायोगं मिथ्यादृशां संभवन्ति । एत एवादिमहीनाश्चत्वारः सासादने संभवन्ति, आद्यभङ्गस्थानेषु
तेजोवायुषु सासादनभावो न लभ्यते, नापि तद्भवादुद्वृत्तेषु तदात्वे इति तत्प्रतिषेधः । मिश्रादारभ्य देशविरतिं यावदुच्चैर्गोत्रबन्धो-
पलक्षितौ प्रत्येकं द्वौ भङ्गौ भवतः । प्रमत्तसंयतादारभ्य सूक्ष्मसम्परायं यावन्नीचैर्गोत्रोदयाभावादुच्चैर्गोत्रस्य बन्ध उच्चैर्गोत्रस्योदयो
द्वे सती इत्येक एव भङ्गः । अबन्धेऽयोगिद्विचरमसमयं यावदुच्चैर्गोत्रस्योदयो द्वे सती इति षष्ठ एव, चरमसमये तूच्चैर्गोत्रस्योदय
उच्चैर्गोत्रमेव च सदिति सप्तम एव भङ्गः । उक्ता गुणस्थानेषु गोत्रभङ्गाः । अथ मोहनीये गुणस्थानेष्वपि बन्धोदयसत्तास्थानान्युक्तान्येवेति
न भूय उच्यन्ते ।

कर्मप्रकृतिः

॥१३८॥

सम्प्रत्युद्धरितं पदसमूहविषयं यद्वक्तव्यं तदुच्यते—तत्र पदसमूहो द्विविधः—अव्यक्तोदयसम्बन्धी गुणस्थानकोदयसम्बन्धी च । तत्राव्यक्तोदया गुणस्थानकविनिर्मुक्तसामान्योदयास्तत्सम्बन्धिपदसमूहपरिमाणं तावदुच्यते—तत्र दशकोदये एका चतुर्विंशतिः । नवोदये षट्-तिस्रो मिथ्यादृष्टौ, सासादनमिश्राविरतसम्यग्दृष्टिषु चैकैकेति । अष्टोदये एकादश-तिस्रो मिथ्यादृष्टौ, सासादनमिश्रयोर्द्वे द्वे, तिस्रोऽविरतसम्यग्दृष्टौ, देशविरते चैकेति । सप्तोदये दश-मिथ्यादृष्टिसासादनमिश्रेष्वेकैका, अविरतसम्यग्दृष्टि-देशविरतयोस्तिस्रस्तिस्रः, प्रमत्ताप्रमत्तयोर्मिलितयोः स्वरूपेण भेदाभावादेका चेति । षडुदये सप्त-एकाऽविरतसम्यग्दृष्टौ, देशविरते प्रमत्ताप्रमत्तयोश्च तिस्रस्तिस्र इति । अपूर्वकरणसत्त्वानि षट्कादीन्युदयस्थानानि तु प्रमत्ताप्रमत्तसत्केभ्यः स्वरूपभेदाभावात् पृथङ्गुण्यन्ते । पञ्चकोदये चतस्रः—एका देशविरते, तिस्रश्च प्रमत्ताप्रमत्तयोरिति । एका चतुष्कोदये, सा च प्रमत्ताप्रमत्तयोः । स्थापना—१-६-११-१०-७-४-१ । एताश्चतुर्विंशतयस्तेन तेनोदयेन दशकादिना गुण्यन्ते । तथाहि—दशकोदये एका चतुर्विंशतिः, सा दशकेन गुण्यते, जाता दश । नवकोदये षट् चतुर्विंशतय इति षट् नवकेन गुण्यन्ते, जाताश्चतुःपञ्चाशत् । अष्टोदये एकादश चतुर्विंशतय इत्येकादश अष्टभिर्गुण्यन्ते, जाता अष्टाशीतिः । सप्तोदये दश चतुर्विंशतय इति दश सप्तकेन गुण्यन्ते, जाता सप्ततिः । षडुदये सप्त चतुर्विंशतय इति सप्त षट्भिर्गुण्यन्ते, जाता द्विचत्वारिंशत् । पञ्चोदये चतस्रश्चतुर्विंशतय इति चतस्रः पञ्चभिर्गुण्यन्ते जाता विंशतिः । चतुरुदये एका चतुर्विंशतिरित्येका चतुर्भिर्गुण्यते, जाताश्चत्वारः । स्थापना—१०-५४-८८-७०-४२-२०-४ । इत्थं गुणित्वा चतुर्विंशतय एकत्र मील्यन्ते, जातं शतद्वयमष्टाशीतं २८८ । तत एतच्चतुर्विंशत्या गुण्यते, जातानि द्वादशोत्तराण्येकोनसप्ततिशतानि ६९१२ । तत्र द्विकोदयभङ्गा द्वादश, तेषां द्विकसंज्ञेनोदयेन गुणितानि पदानि चतुर्विंशतिः, एकोदयभङ्गाश्चत्वारः, तेषां चैकोदयगुणितानि

मोहस्य
गुणस्थानेषु
पदवक्त-
व्यता

॥१३८॥

सत्तास्थाने तीर्थकरस्यैव ज्ञेये, अतीर्थकरस्यैकत्रिंशदुदयाभावात् । नवोदयेऽशीतिषट्सप्ततिनवलक्षणानि त्रीणि सत्तास्थानानि, तत्राद्ये द्वे अयोगिकेवलद्विचरमसमयं यावत्, तीर्थकरस्य चरमसमये तु नव । अष्टोदये त्रीणि सत्तास्थानानि—एकोनाशीतिः पञ्चसप्ततिरष्टौ च, तत्राद्ये द्वे अयोगिकेवलिनोऽतीर्थकृतो द्विचरमसमयं यावत्, चरमसमये त्वष्टाविति । एवमबन्धकस्य दशस्वप्युदयस्थानेषु त्रिंशत्सत्तास्थानानि भवन्ति । तदेवं सर्वेषामपि कर्मणां प्रत्येकं बन्धोदयसत्तास्थानानि सामान्यतो मिथः संवेधतश्च चिन्तितानि ।

अथ सर्वेषामपि कर्मणां (गुणस्थाने) बन्धोदयसत्ताः प्रत्येकं संवेधतश्चिन्त्यन्ते—तत्र ज्ञानावरणान्तराययोर्मिथ्यादृष्टेरारभ्य सूक्ष्मसंपरायं यावत् पञ्चैव प्रकृतयो बन्धे उदये सत्तायां च लभ्यन्ते, उपशान्तमोहे (क्षीणमोहे) च द्वयोरपि पञ्च पञ्च प्रकृतय उदयवत्यः सत्यश्च, सयोगिकेवलयादौ त्वनयोरेकापि नास्ति । दर्शनावरणस्य मिथ्यादृष्टौ सासादने च द्वौ भङ्गौ, नवविधो बन्धश्चतुर्विध उदयो नवविधा सत्ता, एष विकल्पो निद्रोदयाभावे, नवविधो बन्धः पञ्चविध उदयो नवविधा सत्ता, एष विकल्पो निद्रोदयकाले । मिश्रादारभ्यापूर्वकरणप्रथमभागं यावत् इमौ द्वौ भङ्गौ, षड्विधो बन्धश्चतुर्विध उदयो नवविधा सत्ता, यद्वा षड्विधो बन्धः पञ्चविध उदयो नवविधा सत्तेति । अपूर्वकरणे निद्राप्रचलयोर्बन्धव्यवच्छेदादूर्ध्वमारभ्योपशमश्रेण्यां सूक्ष्मसंपरायं यावत् चतुर्विधो बन्धश्चतुर्विध उदयो नवविधा सत्ता, यद्वा चतुर्विधो बन्धः पञ्चविध उदयो नवविधा सत्तेति द्वौ भङ्गौ । बन्धाभावेऽप्युपशान्तमोहे बन्धाभिलापनिर्मुक्तावेतावेव द्वौ भङ्गौ । अनिवृत्तिबादरस्य सूक्ष्मसंपरायस्य च क्षपकस्य चतुर्विधे बन्धे षट्सत्तायामतिविशुद्धत्वेन निद्रोदयाभावाच्चतुर्विध एवोदय इत्येक एव भङ्गः । क्षीणमोहस्य बन्धाभावे द्वौ भङ्गौ—चतुर्विध उदयः षड्विधा सत्ता इत्येष भङ्गः क्षीणमोहस्य द्विचरमसमयं यावत्, चरमसमये तु चतुर्विध उदयश्चतुर्विधा सत्तेति । उक्ता गुणस्थानेषु दर्शनावरणीयस्य भङ्गाः । अथ वेदनीयस्योच्यन्ते—वेदनीयस्याद्या-

कर्मप्रकृतिः
॥१३९॥

कानि चतुरशीतिशतानि पदानां भवन्ति ८४८३ । यद्वा चतुर्विधबन्धकस्य मतान्तरेण द्वादश द्विकोदयभङ्गाः प्राप्यन्ते, तेषां पदानि च चतुर्विंशतिः, ततस्तेषामप्यधिकानां क्षेपे सप्तोत्तराणि पञ्चाशीतिशतानि पदानां भवन्ति ८५०७ ।

एवं योगोपयोगलेश्यादिभेदतोऽपि बहवो भेदा भवन्ति, तत्र योगानां बहुवक्तव्यत्वात्तान् विहाय प्रथमत उपयोगभेदतो भेदा भाव्यन्ते-इह मिथ्यादृष्टावष्टौ चतुर्विंशतयः, सासादने चतस्रः, मिश्रे चतस्रः, अविरतसम्यग्दृष्टेरष्टौ, देशविरतस्याष्टौ, प्रमत्तसंयतस्याष्टौ, अप्रमत्तसंयतस्याष्टौ, अपूर्वकरणस्य चतस्रः । तथा मिथ्यादृष्टौ सासादने सम्यग्मिथ्यादृष्टौ च प्रत्येकं मत्यज्ञानश्रुताज्ञानविभङ्गज्ञानचक्षुरचक्षुर्दर्शनरूपाः पञ्चोपयोगाः । अविरतसम्यग्दृष्टिदेशविरतयोर्मतिश्रुतावधिज्ञानचक्षुरचक्षुरवधिदर्शनरूपाः प्रत्येकं षट् । प्रमत्तादीनां सूक्ष्मसम्परायान्तानां त एव षट् मनःपर्यवज्ञानसहिताः सप्त सप्त । तत्र मिथ्यादृष्ट्यादिषु चतुर्विंशतिगता अष्टादय उदयस्थानभङ्गा यथायोगमुपयोगैर्गुण्यन्ते, तद्यथा-मिथ्यादृष्टेरष्टौ, सासादने चत्वारः, मिश्रे चत्वारः, मिलिताः षोडश, पञ्चभिरुपयोगैर्गुण्यन्ते, अशीतिर्भवति ८० । अविरतसम्यग्दृष्टेरष्टौ, देशविरतस्याष्टौ, मिलिताः षोडश चतुर्विंशतिभङ्गाः, षड्भिरुपयोगैर्गुण्यन्ते षण्णवतिः स्यात् ९६ । प्रमत्तस्याष्टावप्रमत्तस्याप्यष्टौ, अपूर्वकरणस्य चत्वारः, मिलिता विंशतिः, सप्तभिरुपयोगैर्गुण्यन्ते, चत्वारिंशं शतं स्यात् १४० । सर्वसंख्यया त्रीणि शतानि षोडशोत्तराणि ३१६, एतानि चतुर्विंशत्या गुण्यन्ते, पञ्चसप्ततिशतानि चतुरशीत्यधिकानि स्युः ७५८४ । ततो द्विकोदयभङ्गा द्वादश, एकोदयभङ्गाः पञ्च, मिलिताः सप्तदश, सप्तभिरुपयोगैर्गुण्यन्ते, जातमेकोनविंशं शतं ११९ । तत् पूर्वाशौ प्रक्षिप्यते, ततः सप्तसप्ततिशतानि त्र्युत्तराण्युदयभङ्गाः स्युः ७७०३ ।

अथ पदसंख्या समानीयते-तत्र मिथ्यादृष्टावष्टष्टिः पदध्रुवकाः, सासादने द्वात्रिंशत्, मिश्रे द्वात्रिंशत्, अविरतसम्यग्दृष्टौ

गुणस्थानेषु
पयोगगुणि-
तोदय-
पदानि

॥१३९॥

षष्टिः, देशविरते द्विपञ्चाशत्, प्रमत्ते चतुश्चत्वारिंशत्, अप्रमत्तेऽपि चतुश्चत्वारिंशत्, अपूर्वकरणे विंशतिः। एते पदध्रुवका यथायो-
गमुपयोगैर्गुण्यन्ते, तथाहि—मिथ्यादृष्टेरष्टषष्टिः, सासादने द्वात्रिंशत्, मिश्रे द्वाविंशत्, मिलिता द्वात्रिंशं शतं, तत्पञ्चभिरुपयोगैर्गुण्यते,
षट्शती षष्ठ्यधिका स्यात् ६६०। तथाऽविरतसम्यग्दृष्टेः षष्टिर्देशविरतस्य द्विपञ्चाशत्, मिलिता द्वादशोत्तरं शतं, तत् षड्भिरुपयो-
गैर्गुण्यते, षट्शती द्विसप्तत्यधिका स्यात् ६७२। तथा प्रमत्तस्य चतुश्चत्वारिंशत्, अप्रमत्तस्य चतुश्चत्वारिंशत्, अपूर्वकरणस्य विंशतिः,
सर्वसंख्ययाऽष्टाधिकं शतं १०८, तत्सप्तभिरुपयोगैर्गुण्यते, सप्तशती षट्पञ्चाशदधिका स्यात् ७५६। सर्वसंख्यया विंशतिशतान्यष्टा-
शीत्यधिकानि २०८८। एतानि चतुर्विंशत्या गुण्यन्ते, ततः पञ्चाशत्सहस्राणि द्वादशोत्तरशताधिकानि स्युः ५०११२। ततो द्विकोद-
यपदानि चतुर्विंशतिः एकोदयपदानि पञ्च, सर्वमीलने एकोनत्रिंशत्, सा सप्तभिरुपयोगैर्गुण्यते, जाते त्र्युत्तरे द्वे शते, ते पूर्वराशौ
प्रक्षिप्येते, ततो जातः पूर्वराशिः पञ्चाशत्सहस्राणि शतत्रयं च पञ्चदशोत्तरं ५०३१५। एतावन्त्युपयोगगुणितान्युदयपदानि भवन्ति।

अथ लेख्यागुणिता उदयभङ्गा उदयपदानि च भाव्यन्ते—तत्र मिथ्यादृष्ट्यादिष्वविरतसम्यग्दृष्ट्यन्तेषु प्रत्येकं षड् लेख्याः, देशविरत-
प्रमत्ताप्रमत्तेषु तेजःपद्मशुक्लरूपास्तिस्रस्तिस्रः, कृष्णादिलेख्यासु देशविरत्यादिप्रतिपतेरभावात्, अपूर्वकगणादौ चैका शुक्ललेख्या।
मिथ्यादृष्ट्यादिषु चाष्टचतुरादिकाश्चतुर्विंशतयो यथायोगं लेख्याभिर्गुण्यन्ते। तथाहि—मिथ्यादृष्टेरष्टौ, सासादनमिश्रयोश्चतस्रश्चतस्रः, अवि-
रतसम्यग्दृष्टेरष्टौ, मिलिताश्चतुर्विंशतिः, सा षड्भिल्लेख्याभिर्गुण्यते, जातं चतुश्चत्वारिंशं शतं १४४। तथा देशविरतप्रमत्ताप्रमत्तानां
प्रत्येकमष्टौ, मिलिताश्चतुर्विंशतिः, तस्यास्तिसृभिल्लेख्याभिर्गुणने द्विसप्ततिः ७२। अपूर्वकरणे चतस्रश्चतुर्विंशतयः, ता एकया लेख्याया
गुणिताश्चतस्र एव ४। सर्वे मिलिता द्वे शते विंशत्यधिके २२०, ते चतुर्विंशत्या गुण्यन्ते, जातान्यशीत्यधिकानि द्विपञ्चाशच्छतानि।

कर्मप्रकृतिः

॥१४०॥

ततो द्विकोदया द्वादश, एकोदयाः पञ्च, मिलिताः सप्तदश, ते पूर्वराशौ प्रक्षिप्यन्ते, ततः सप्तनवत्यधिकानि द्विपञ्चाशच्छतानि स्युः ५२९७, इयन्तो लेख्यागुणिता उदयभङ्गाः । उक्तं च—“तिगहीणा तेवन्ना सया उ उदयाण हुंति लेसाण” । अथैतत्पदसंख्या समानीयते—मिथ्यादृष्टौ पदभ्रुवका अष्टषष्टिः, सासादने मिश्रे च द्वात्रिंशत्, अविरतसम्यग्दृष्टौ षष्टिः, सर्वसंख्यया द्विनवत्यधिकं शतम् । एते षड्भिल्लेश्याभिर्गुण्यन्ते, ततो द्विपञ्चाशदधिकान्येकादश शतानि स्युः ११५२ । तथा देशविरते द्विपञ्चाशत्, प्रमत्तेऽप्रमत्ते च चतुश्चत्वारिंशत्, सर्वसंख्यया चत्वारिंशं शतं जातं १४०, तच्च तिसृभिल्लेश्याभिर्गुण्यते, ततो जाता विंशत्यधिका चतुःशती ४२० । सर्वसंख्यया जातानि द्विनवत्यधिकानि पञ्चदश शतानि, एतानि चतुर्विंशतिगतानीति चतुर्विंशत्या गुण्यन्ते, जातान्यष्टात्रिंशत्सहस्राणि द्वे शते चाष्टाधिके ३८२०८ । ततो द्विकोदयैकोदयपदान्येकोनत्रिंशत्प्रक्षिप्यन्ते, ततो जातान्यष्टात्रिंशत्सहस्राणि शतद्वयं च सप्तत्रिंशदधिकं ३८२३७ । उक्तं च—“अडतीससहस्साइ पयाण सय दो य सगतीसा” ।

अथ योगैः सह गुणनयोदयभङ्गा उदयपदानि च भाव्यन्ते—इह मिथ्यादृष्ट्यादिषु सूक्ष्मसम्परायान्तेषु द्विपञ्चाशच्चतुर्विंशतीनां (८-४-४-८-८-८-८-४) द्वादशानां (१२) चानिवृत्तौ द्विकोदयभङ्गानां पञ्चानां (५) चैकोदयभङ्गानां मीलने द्वादश शतानि पञ्चषष्टिश्चोदयभङ्गा भवन्ति १२६५ । तत्र वाग्योगचतुष्टयमनोयोगचतुष्टयौदारिककाययोगाः सर्वेष्वपि मिथ्यादृष्ट्यादिगुणस्थानेषु संभवन्तीति प्रागुक्तभङ्गा नवभिर्गुण्यन्ते, जातान्येकादश सहस्राणि त्रीणि शतानि पञ्चाशीतिश्च ११३८५ । तथा मिथ्यादृष्टेर्वैक्रियकाययोगेऽष्टापि चतुर्विंशतयः प्राप्यन्ते । वैक्रियमिश्रे औदारिकमिश्रे कार्मणकाययोगे च प्रत्येकं चतस्रश्चतस्रः, यतः सप्तोदय एका, अष्टोदये द्वे, नवोदये चैकेति चतस्रः, अनन्तानुबन्ध्युदयरहिता इह न प्राप्यन्ते, पूर्वं हि वेदकसम्यग्दृष्टिना सताऽनन्तानुबन्धिनो विसंयोज्य

योगगुणि-
तोदय-
पदानि

॥१४०॥

पदान्यपि चत्वार्येवेति सर्वसंख्ययाऽष्टाविंशतिपदान्यधिकानि प्रक्षिप्यन्ते, ततो जातानि षष्टिहीनानि सप्त सहस्राणि ६९४० । यद्वा पञ्चकबन्धे चतुर्विंशतिपदानि, चतुष्कबन्धे चत्वारि, त्रिकबन्धे त्रीणि, द्विकबन्धे द्वे, एककबन्धे एकं, अबन्धेऽप्येकमिति बन्धकभेदेन सर्वसंख्यया पञ्चत्रिंशत्पदानि, तानि पूर्वराशौ प्रक्षिप्यन्ते, जातानि त्रिपञ्चाशद्दीनानि सप्त सहस्राणि ६९४७ । यद्वा मतान्तरेण चतुर्विधबन्धे द्वादश द्विकोदयभङ्गा लभ्यन्ते, पदानि च तत्र सर्वसंख्यया चतुर्विंशतिः, तत्प्रक्षेपादेकोनसप्ततिशतान्येकसप्तत्यधिकानि भवन्ति ६९७१ । एतदव्यक्तोदयपदसंख्यायां मतत्रयं द्रष्टव्यम् ।

अथ गुणस्थानोदयपदसंख्याऽभिधीयते—मिथ्यादृष्टावष्टषष्टिः पदध्रुवका—चतुर्विंशतिगुणनयोग्यानि पदानीत्यर्थः, तथाहि—दशोदये एका चतुर्विंशतिः, तत एको दशकेन गुण्यते, जाता दश । नवोदये तिस्रश्चतुर्विंशतय इति त्रयो नवभिर्गुण्यन्ते, जाता सप्तविंशतिः । अष्टकोदये तिस्रश्चतुर्विंशतयस्तत्स्रयोऽष्टभिर्गुण्यन्ते, जाता चतुर्विंशतिः । सप्तोदये एका चतुर्विंशतिस्तत एकः सप्तभिर्गुण्यते, जाताः सप्त । सर्वसंख्यया मिथ्यादृष्टौ पदध्रुवका अष्टषष्टिः । एवं सासादने द्वात्रिंशत् । मिश्रे द्वात्रिंशत् । अविरतसम्यग्दृष्टौ षष्टिः । देशविरते द्विपञ्चाशत् । प्रमत्ते चतुश्चत्वारिंशत् । अप्रमत्ते चतुश्चत्वारिंशत् । अपूर्वकरणे विंशतिः । सर्वसंख्यया त्रीणि शतानि द्विपञ्चाशदधिकानि पदध्रुवकाः । एते चतुर्विंशत्या गुण्यन्ते, जातानि चतुरशीतिशतान्यष्टचत्वारिंशदधिकानि । ततोऽनिवृत्तिवादरोदयपदानि प्रागुक्तान्यष्टाविंशतिसंख्यानि प्रक्षिप्यन्ते, सूक्ष्मसम्परायगतं चैकमबन्धकपदं तत्सहिता पूर्णा पदसंख्या भवति । सा च त्रयोविंशत्यूनानि पञ्चाशीतिशतानि ८४७७ । अथवा पञ्चविधबन्धके चतुर्विंशतिः पदानि, चतुष्कबन्धे चत्वारि, त्रिकबन्धे त्रीणि, द्विकबन्धे द्वे, एककबन्धे एकं, अबन्धके च सूक्ष्मसम्पराये एकमित्येवं बन्धभेदेन सर्वसंख्यया पञ्चत्रिंशत्पदानि, तानि पूर्वराशौ प्रक्षिप्यन्ते, तत्तुर्यशीत्यधि-

कर्मप्रकृतिः

॥१४१॥

रूपः स्त्रीवेदोदयलभ्यः प्रत्येकं कार्मणकाययोगे च न संभवति, सर्वसङ्ख्ययाऽष्टाविंशत्यधिकं शतं १२८, तथाऽविरतिसम्यग्दृष्टेरौदारिक-
मिश्रंकाययोगे वर्त्तमानस्य पुंवेद एवैको भवति, न स्त्रीवेदनपुंसकवेदौ, तिर्यग्मनुष्येषु स्त्रीवेदनपुंसकवेदिषु मध्येऽविरतसम्यग्दृष्टेरुत्पादा-
भावात् । एतच्च प्राचुर्यमधिकृत्योक्तं, तेन मल्लिस्वामिन्यादिभिर्न व्यभिचारः । तथा प्रमत्तसंयतस्याहारककाययोगे आहारकमिश्रे चाप्रम-
त्तस्याहारककाययोगे च ये प्रत्येकमुदयस्थानविकल्पा अष्टौ तेऽपि स्त्रीवेदरहिता द्रष्टव्याः । आहारकं हि चतुर्दशपूर्विणामेव स्यात्, स्त्रीणां
च पूर्वाधिगमलब्ध्यभाव इति । एते च सर्वेऽप्युदयस्थानविकल्पाश्चतुश्चत्वारिंशत्, एतेषु चोक्तप्रकारेण द्वौ द्वावेव वेदौ लब्धौ, ततः
प्रत्येकं षोडश भङ्गाः, ततश्चतुश्चत्वारिंशत् षोडशभिर्गुणिताः सप्त शतानि चतुरुत्तराणि भवन्ति, तानि सर्वाणि पूर्वराशौ प्रक्षिप्यन्ते । तथा
ऽविरतसम्यग्दृष्टेरौदारिकमिश्रे येऽष्टोदयस्थानविकल्पास्ते पुंवेदसहिता एव प्राप्यन्ते, तिर्यग्मनुष्येषु स्त्रीवेदनपुंसकवेदिषु मध्येऽविरतसम्य-
ग्दृष्टेरनुत्पादात् । एतेषु चैकेन वेदेन प्रत्येकमष्टावेव लभ्यन्ते, ततोऽष्टावष्टभिर्गुणयित्वा पूर्वराशौ प्रक्षिप्यन्ते, ततो जातानि चतुर्दशसह-
स्राणि शतमेकं चैकोनसप्तत्यधिकं १४१६९, एतावन्तो मिथ्यादृष्ट्यादिषु सूक्ष्मसम्परायान्तेषु गुणस्थानेषूदयभङ्गा योगगुणिताः प्राप्य-
न्ते । प्रतिगुणस्थानं पुनरेवं-मिथ्यादृष्ट्यादुदयस्थानभङ्गा अष्टौ, ते चतुर्विंशत्या गुण्यन्ते, जातं द्विनवत्युत्तरं शतं । तत्र नव योगाः
प्राग्वत्, दशमश्च वैक्रियकाययोग इत्येतैर्दशभिर्गुणने जातान्येकोनविंशतिशतानि विंशत्युत्तराणि । तथा वैक्रियमिश्रादियोगत्रये प्रत्येकं
चतस्रश्चतुर्विंशतयश्चतुर्विंशत्या गुण्यन्ते, षण्णवतिर्भवति, वैक्रियमिश्रादित्रयेण गुणने जाते द्वे शते अष्टाशीत्युत्तरे, तयोः पूर्वराशौ प्रक्षेपे
द्वाविंशतिशतान्यष्टोत्तराणि स्युः । सासादने चत्वारो भङ्गाश्चतुर्विंशतिगुणिताः षण्णवतिः स्युः, ते द्वादशयोगैर्गुण्यन्ते, जातान्येकादश-
शतानि द्विपञ्चाशदुत्तराणि । सासादनस्य वैक्रियमिश्रस्थस्य चत्वारो भङ्गाः, तत्र नपुंसकवेदो न स्यात्, ततः प्रत्येकं षोडश भङ्गाः,

योगगुणि-
तोदय-
पदानि

॥१४१॥

तैश्चत्वारो गुणिता जाताश्चतुःषष्टिः, ते पूर्वराशौ क्षिप्यन्ते, जातानि द्वादश शतानि षोडशोत्तराणि । एवं मिश्रादिष्वपि पूर्वोक्तानुसारेणावगन्तव्यम् । अथ पदसङ्ख्या योगगुणिता भाव्यते—तत्र मिथ्यादृष्टेरष्टषष्टिः पदध्रुवकाः, ते त्रयोदशभिर्योगैर्गुण्यन्ते, जातान्यष्टौ शतानि चतुरशीत्यधिकानि ८८४ । सासादने द्वात्रिंशत् पदध्रुवकाः, तेऽपि त्रयोदशभिर्योगैर्गुण्यन्ते, जातानि षोडशाधिकानि चत्वारि शतानि ४१६ । मिश्रे द्वात्रिंशत् पदध्रुवकाः, ते दशभिर्योगैर्गुण्यन्ते, जातानि विंशानि त्रीणि शतानि ३२० । अविरतसम्यग्दृष्टौ षष्टिः पदध्रुवकाः, ते त्रयोदशभिर्योगैर्गुण्यन्ते, जातानि सप्त शतान्यशीत्यधिकानि ७८० । देशविरते द्विपञ्चाशत्पदध्रुवकाः, ते चैकादशभिर्योगैर्गुण्यन्ते, जातानि पञ्च शतानि द्विसप्तत्यधिकानि ५७२ । प्रमत्तसंयतेऽपि चतुश्चत्वारिंशत्पदध्रुवकाः, ते त्रयोदशभिर्योगैर्गुण्यन्ते, जातानि पञ्च शतानि द्विसप्तत्यधिकानि ५७२ । अप्रमत्तसंयतेऽपि चतुश्चत्वारिंशत्पदध्रुवकाः, ते चैकादशभिर्योगैर्गुण्यन्ते जातानि चत्वारि शतानि चतुरशीत्यधिकानि ४८४ । अपूर्वकरणे विंशतिः पदध्रुवकाः, ते नवभिर्योगैर्गुण्यन्ते, जातमशीत्यधिकं शतं १८० । सर्वसङ्ख्यया द्विचत्वारिंशच्छतान्यष्टाधिकानि ४२०८ । एतानि चतुर्विंशत्या गुण्यन्ते, जातं द्विनवत्यधिकनवशतोत्तरं लक्षं १००९९२ । तथा द्विकोदयपदानि चतुर्विंशतिः, एकोदयपदानि च पञ्च, सर्वमीलने एकोनत्रिंशत्, ते नवभिर्योगैर्गुण्यन्ते, जातमेकषष्ट्यधिकं शतद्वयं, तच्च पूर्वराशौ क्षिप्यते, ततो जातमेकं लक्षं द्वादश च शतानि त्रिपञ्चाशदधिकानि १०१२५३ । अस्माच्च राशेरसंभवीनि पदानि शोध्यन्ते, तद्यथा—सप्तोदय एकः अष्टोदयौ द्वौ नवोदयश्चैक इत्येतेऽनन्तानुबन्ध्युदयरहिताः । तत्र सर्वसङ्ख्यया द्वात्रिंशत्पदध्रुवकाः, ते वैक्रियमिश्रादियोगत्रये न संभवन्ति, हेतुः प्रागेवोक्तः, ततो द्वात्रिंशन्निभिर्गुणिता जाता षण्णवतिः, ते चतुर्विंशत्या गुण्यन्ते, जातानि त्रयोविंशतिशतानि चतुरुत्तराणि २३०४ । एतावन्ति पदानि मिथ्यादृष्टेरसंभवीनि । तथा सासादनस्य वैक्रि-

कर्मप्रकृतिः

॥१४२॥

यमिश्रकाययोगे वर्त्तमानस्य नपुंसकवेदोदयो न घटते, हेतुस्तूक्त एव, नपुंसकवेदेन चाष्टौ भङ्गा लभ्यन्ते, ते द्वात्रिंशता पदध्रुवकैर्गुण्यन्ते, जाते द्वे शते षट्पञ्चाशदधिके २५६ । इयन्ति पदानि सासादने न संभवन्ति । तथाऽविरतसम्यग्दृष्टेः कर्मणकाययोगिनो वैक्रियमिश्रकाययोगिनो वा स्त्रीवेदोदयो नोपपद्यते, अष्टषष्टिश्च तत्र पदध्रुवकाः, स्त्रीवेदेन चाष्टौ भङ्गा लभ्यन्ते, ततः षष्टिरष्टभिर्गुणिताश्चत्वारि शतान्यशीत्यधिकानि भवन्ति ४८० । एतानि च प्रत्येकं कर्मणे वैक्रियमिश्रे च न संभवन्तीति नव शतानि षष्ट्यधिकानि भवन्ति ९६० । तथाऽविरतसम्यग्दृष्टेरौदारिकमिश्रकाययोगे वर्त्तमानस्य स्त्रीनपुंसकवेदौ न भवतः, ताभ्यां च षोडश भङ्गा लभ्यन्ते, ततः षष्टिः षोडशभिर्गुणिता जातानि नव शतानि षष्ट्यधिकानि ९६० । सर्वसङ्ख्ययाऽविरतसम्यग्दृष्टावसंभवीनि पदानि विंशान्येकोनविंशतिशतानि १९२० । तथा प्रमत्तसंयतस्याहारके आहारकमिश्रे च स्त्रीवेदो न लभ्यते, प्रमत्तसंयते च पदध्रुवकाश्चतुश्चत्वारिंशत्, स्त्रीवेदेन चाष्टौ भङ्गा लभ्यन्ते, ततश्चतुश्चत्वारिंशदष्टगुणितास्त्रीणि शतानि द्विपञ्चाशदधिकानि ३५२ स्युः, तानि चाहारकद्विकेन गुणितानि, सर्वसंख्यया प्रमत्तसंयतस्यासंभवीनि पदानि सप्त शतानि चतुरुत्तराणि ७०४ । अप्रमत्तसंयतस्याप्युक्तरीत्याऽऽहारककाययोगे त्रीणि शतानि द्विपञ्चाशदधिकानि ३५२ पदान्यसंभवीनि । सर्वसंख्ययाऽसंभवीनि पदानि पञ्चपञ्चाशच्छतानि षट्त्रिंशदुत्तराणि, एतानि पूर्वराशेः शोध्यन्ते, ततो भवन्ति पञ्चनवतिसहस्राणि सप्त शतानि च सप्तदशोत्तराणि । एतावन्ति योगगुणितानि पदानि मोहनीयस्य सकलगुणस्थानकेषु भवन्ति । तदेवमुक्तो मोहनीयस्य प्रागनुक्तो विशेषः ।

अथ नामकर्मणो विशेष उच्यते—तत्र नाम्नोऽव्यक्तबन्धोदयसत्तास्थानाभिधानप्रस्तावे गुणस्थानेषु गतिषु च बन्धोदयसत्तास्थानानि यद्यपि सामान्यतः कथितानि तथापि नाप्रपञ्चितज्ञैः सामान्यतः कथितान्यवगन्तुं शक्यन्ते इति तेषामवबोधाय तानि प्रपञ्चतः कथ्यन्ते—

योगगुणि-
तोदय-
पदानि

॥१४२॥

परिणामपरावृत्त्या मिथ्यात्वं गतेन भूयस्ते बहुमारभ्यन्ते, तस्यैव मिथ्यादृष्टेर्बन्धावलिकामात्रं कालं यावदनन्तानुबन्ध्युदयो न प्राप्यते, अनन्तानुबन्धिनश्च विसंयोज्य भूयोऽपि मिथ्यात्वं प्रतिपद्यते, जघन्यतोऽप्यन्तर्मुहूर्त्तविशेषायुष्क एवानन्तानुबन्ध्युदयरहितस्य मिथ्यादृष्टेः कालकरणप्रतिषेधात्, ततोऽपान्तरालगतौ वर्त्तमानस्य भवान्तरे वा प्रथमत एवोत्पन्नस्य मिथ्यादृष्टेः सतोऽनन्तानुबन्ध्युदयरहिता उदयविकल्पा न प्राप्यन्ते । अत्र च कर्मणकाययोगोऽपान्तरालगतौ औदारिकमिश्रवैक्रियमिश्रकाययोगौ च भवान्तरे उत्पद्यमानस्य, एतच्च बाहुल्यमाश्रित्योक्तं, अन्यथा तिर्यङ्मनुष्याणामपि मिथ्यादृष्टां वैक्रियकारिणां वैक्रियमिश्रमवाप्यत एव, परं चूर्णिकृता तन्नात्र विवक्षितं, ततः कर्मणकाययोगादौ प्रत्येकं चतस्रश्चतुर्विंशतयोऽनन्तानुबन्ध्युदयरहिता न प्राप्यन्ते । तथा सासादनस्य कर्मणकाययोगे वैक्रियकाययोगे औदारिकमिश्रकाययोगे च प्रत्येकं चतस्रश्चतुर्विंशतयः । सम्यग्मिथ्यादृष्टेर्वैक्रियकाययोगे चतस्रः । अविरतसम्यग्दृष्टेर्वैक्रिय(काय)योगेऽष्टौ । देशविरतस्य वैक्रिये वैक्रियमिश्रे च प्रत्येकमष्टावष्टौ । प्रमत्तसंयतस्यापि वैक्रिये वैक्रियमिश्रे च प्रत्येकमष्टावष्टौ । अप्रमत्तसंयतस्य वैक्रियकाययोगेऽष्टौ । सर्वसङ्ख्यया चतुरशीतिश्चतुर्विंशतयः । एताश्चतुर्विंशत्या गुणिता द्वे सहस्रे षोडशोत्तरे भवन्ति, तानि पूर्वराशौ प्रक्षिप्यन्ते । तथा सासादनस्य वैक्रियमिश्रे वर्त्तमानस्य ये चत्वारोऽमी उदयस्थानविकल्पाः—सप्तोदय एकविधः, द्विविधोऽष्टोदये, एकविधश्च नवोदये इति, एषु नपुंसकवेदो न लभ्यते, वैक्रियमिश्रकाययोगिषु नपुंसकवेदिषु नारकेषु मध्ये सासादनस्योत्पादाभावात् । ये चाविरतसम्यग्दृष्टेर्वैक्रियमिश्रे कर्मणकाययोगे च प्रत्येकमष्टावष्टावुदयस्थानविकल्पास्तेषु स्त्रीवेदो न लभ्यते, वैक्रियकाययोगिषु स्त्रीवेदिषु मध्येऽविरतसम्यग्दृष्टेरुत्पादाभावात् । एतच्च प्रायोवृत्त्योक्तम्, अन्यथा कदाचित् स्त्रीवेदिष्वपि मध्ये तदुत्पादो द्रष्टव्यः, उक्तं च सप्ततिकाचूर्णौ—“कयाइ होज्ज इत्थिवेयगेसु वित्ति”, ततश्चतुर्विंशत्यष्टकस्य द्विनवत्यधिकशतप्रमाणस्य १९२ त्रिभागश्चतुःषष्टि-

कर्मप्रकृतिः

॥१४३॥

लिनां च सम्बन्धीनि न वाच्यानि, तेषाममिथ्यादृष्टित्वात्, सर्वसंख्यया मिथ्यादृष्टावुदयस्थानभङ्गाः सप्त सहस्राणि सप्त शतानि त्रिसप्तत्यधिकानि ७७७३ ।

तथा मिथ्यादृष्टेः षट् सत्तास्थानानि, तद्यथा—द्विनवतिरेकोननवतिरष्टाशीतिः षडशीतिरशीतिरष्टसप्ततिश्च । तत्र द्विनवतिश्चतुर्गतिकानामपि मिथ्यादृष्टीनां, एकोननवतिः प्राग्बद्धनरकायुष्कस्य वेदकसम्यग्दृष्टेस्तीर्थकरनाम बद्ध्वा परिणामपरावृत्त्या मिथ्यात्वं गतस्य नरकेषु समुत्पद्यमानस्यान्तर्मुहूर्त्तं यावदुत्पत्तेरूर्ध्वमन्तर्मुहूर्त्तानन्तरं तु सोऽपि सम्यक्त्वं प्रतिपद्यते, अष्टाशीतिश्चतुर्गतिकानामपि मिथ्यादृष्टीनां, षडशीतिरशीतिश्चैकेन्द्रियेषु यथायोगं देवगतिप्रायोग्ये नरकगतिप्रायोग्ये चोद्वलिते सति लभ्यते, एकेन्द्रियभवादुद्धृत्य विकलेन्द्रियेषु तिर्यक्पञ्चैन्द्रियेषु मनुष्येषु वा समुत्पन्नानां सर्वपर्याप्तिभावादूर्ध्वमप्यन्तर्मुहूर्त्तं यावल्लभ्यते, अष्टसप्ततिस्तेजोवायूनां मनुष्यद्विके उद्वलितेऽवसेया, तद्भवादुद्धृत्योत्पन्नानामन्तर्मुहूर्त्तं यावत्, परतो नियमेन मनुष्यद्विकबन्धसंभवात् । तदेवं सामान्येन मिथ्यादृष्टेर्बन्धोदयसत्तास्थानान्युक्तानि । अथ संवेध उच्यते—तत्र मिथ्यादृष्टेस्त्रयोविंशतिं बध्नतः प्रागुक्तानि नवाप्युदयस्थानानि ज्ञेयानि । नवरमेकविंशतिपञ्चविंशतिसप्तविंशत्यष्टाविंशत्येकोनत्रिंशत्रिंशद्रूपेषु षट्सुदयस्थानेषु देवनैरयिकाश्रिता भङ्गा न प्राप्यन्ते, तेषां त्रयोविंशत्यबन्धकत्वात् तस्या अपर्याप्तैकेन्द्रियप्रायोग्यत्वात् । सत्तास्थानानि पञ्च—द्विनवतिरष्टाशीतिः षडशीतिरशीतिरष्टसप्ततिश्चेति । तत्रैकविंशतिचतुर्विंशतिपञ्चविंशतिषट्विंशत्युदयेषु पञ्च सत्तास्थानानि । नवरं पञ्चविंशत्युदये तेजोवायुकायिकानधिकृत्याष्टसप्ततिः प्राप्यते । षट्विंशत्युदये तेजोवायुकायिकान् तद्भवादुद्धृत्य विकलेन्द्रियतिर्यक्पञ्चैन्द्रियेषु वोत्पन्नानाश्रित्य प्राप्यते । सप्तविंशत्यष्टाविंशत्येकोनत्रिंशत्रिंशदेकत्रिंशद्रूपेषूदयेषु अष्टसप्ततिवर्जानि चत्वारि । सर्वसंख्यया त्रयोविंशतिबन्धके चत्वारिंशत्सत्तास्थानानि । एवं

नामकर्मणि
बन्धोदय-
सत्तास्थाना-
नां विशेषः

॥१४३॥

पञ्चविंशतिषट्त्रिंशतिबन्धकानामपि वाच्यम् । केवलमिह देवोऽप्यात्मीयेषु सर्वेष्वप्युदयस्थानेषु वर्तमानः पर्याप्तैकेन्द्रियप्रायोग्यां पञ्च-
विंशतिं च बध्नन् संग्राह्यः । नवरं पञ्चविंशतिबन्धे बादरपर्याप्तप्रत्येकस्थिरास्थिरशुभाशुभदुर्भगानादेययशःकीर्त्ययशःकीर्त्तिपदैरष्टौ भङ्गाः,
न शेषाः, सूक्ष्मसाधारणपर्याप्तेषु देवस्यानुत्पादात् । सत्तास्थानभावना पञ्चविंशतिबन्धे षट्त्रिंशतिबन्धे च प्राग्वत् । सर्वसंख्यया
चत्वारिंशत् प्रत्येकं सत्तास्थानानि । अष्टाविंशतिबन्धकस्य मिथ्यादृष्टेर्देवं उदयस्थाने त्रिंशदेकत्रिंशच्चेति, तत्र त्रिंशत्तिर्यक्पञ्चेन्द्रिय-
मनुष्यानधिकृत्य, एकत्रिंशत्तिर्यक्पञ्चेन्द्रियानेव । सत्तास्थानानि चत्वारि-द्विनवतिरेकोननवतिरष्टाशीतिः षडशीतिश्च । तत्र त्रिंशदुदये
चत्वार्यपि, तत्राप्येकोननवतिर्बद्धजिननाम्नो वेदकसम्यग्दृष्टेः परिणामपरावृत्त्या मिथ्यात्वं गतस्य नरकाभिमुखस्य तद्योग्यामष्टाविंशतिं
बध्नतोऽवसेया । शेषाणि तु त्रीण्यविशेषेण तिर्यङ्मनुष्याणाम् । एकत्रिंशदुदये एकोननवतिवर्जानि त्रीणि, एकोननवतिस्तु जिननाम-
सहितेति तिर्यक्षु न संभवति । सर्वसंख्ययाऽष्टाविंशतिबन्धे सत्तास्थानानि सप्त । देवगतिप्रायोग्यवर्जा शेषामेकोनत्रिंशतं विकलेन्द्रिय-
तिर्यक्पञ्चेन्द्रियप्रायोग्यां मनुष्यगतिप्रायोग्यां च बध्नतो मिथ्यादृष्टेः सामान्येन नवापि प्राक्तनान्युदयस्थानानि, षट् च सत्तास्था-
नानि-द्विनवतिरेकोननवतिरष्टाशीतिः षडशीतिरशीतिरष्टसप्ततिश्च । तत्रैकविंशत्युदये सर्वाण्यपीमानि प्राप्यन्ते, तत्राप्येकोननवतिर्बद्ध-
तीर्थकरनामानं मिथ्यात्वगतं नैरयिकमधिकृत्य ज्ञेया, द्विनवतिरष्टाशीतिश्च देवनैरयिकमनुजविकलेन्द्रियतिर्यक्पञ्चेन्द्रियैकेन्द्रियानपेक्ष्य,
षडशीतिश्च विकलेन्द्रियतिर्यक्पञ्चेन्द्रियमनुजैकेन्द्रियानधिकृत्य, अष्टसप्ततिरेकेन्द्रियविकलेन्द्रियतिर्यक्पञ्चेन्द्रियानधिकृत्य । चतुर्विंश-
त्युदये एकोननवतिवर्जानि शेषाणि पञ्च सत्तास्थानानि, तानि चैकेन्द्रियानेवाधिकृत्य ज्ञेयानि, अन्यत्र चतुर्विंशत्युदयाभावात् । पञ्च-
विंशत्युदये षडपि सत्तास्थानानि यथैकविंशत्युदये भावितानि तथा भावनीयानि । षट्त्रिंशत्युदये एकोननवतिवर्जानि पञ्च प्राग्वद्भाव्यानि

कर्मप्रकृतिः

॥१४४॥

एकोननवतिश्च नरकेषूत्पित्सोः संभविनी, न च नैरयिकस्य षड्विंशत्युदय इति तद्वर्जनम् । सप्तविंशत्युदयेऽष्टसप्ततिवर्जानि पञ्च, तत्रैकोननवतिः प्रागुक्तस्वरूपं नैरयिकमधिकृत्य, द्विनवतिरष्टाशीतिश्च देवनैरयिकमनुजविकलेन्द्रियतिर्यक्पञ्चेन्द्रियानधिकृत्य, षडशीतिरशीतिश्चैकेन्द्रियविकलेन्द्रियतिर्यक्पञ्चेन्द्रियमनुष्यानधिकृत्य, अष्टसप्ततिस्तु न संभवति, तेजोवायुवर्जानामातपोद्योतान्यतरसहितानां नारकादीनां वा सप्तविंशत्युदयस्य भावात्, तेषां चाष्टसप्ततेर्मनुष्यद्विकबन्धावश्यकत्वेनासंभवात् । एतान्येव पञ्चाष्टाविंशत्युदयेऽपि द्रष्टव्यानि, तत्रैकोननवतिद्विनवत्यष्टाशीतिभावना प्राग्वदेव, षडशीतिरशीतिश्च विकलेन्द्रियतिर्यक्पञ्चेन्द्रियमनुष्यानधिकृत्यावसेया । एवमेकोनत्रिंशदुदयेऽप्येतान्येव सत्तास्थानानि भावनीयानि । त्रिंशदुदये चत्वारि—द्विनवतिरष्टाशीतिः षडशीतिरशीतिश्चेति । एतानि विकलेन्द्रियतिर्यक्पञ्चेन्द्रियमनुष्यानधिकृत्य ज्ञेयानि । एकत्रिंशदुदयेऽप्येतान्येव चत्वारि, तानि विकलेन्द्रियतिर्यक्पञ्चेन्द्रियानधिकृत्य द्रष्टव्यानि । सर्वसंख्यया मिथ्यादृष्टेरेकोनत्रिंशतं बध्नतः पञ्चचत्वारिंशत्सत्तास्थानानि । देवगतिप्रायोग्या या त्वेकोनत्रिंशत्सा मिथ्यादृश न बध्यते, हेतुस्तत्रोक्त एव । तथा मनुष्यगतिदेवगतिप्रायोग्यवर्जां शेषां त्रिंशतं विकलेन्द्रियतिर्यक्पञ्चेन्द्रियप्रायोग्यां बध्नतः सामान्येन प्रागुक्तानि नवोदयस्थानानि, पञ्च च सत्तास्थानानि एकोननवतिवर्जानि एकोननवतिस्त्वेकोननवतिसत्कर्मणस्तिर्यग्गतिप्रायोग्य-बन्धारम्भासंभवान्न संभवति, तानि च पञ्च सत्तास्थानान्येकविंशतिचतुर्विंशतिपञ्चविंशतिषड्विंशत्युदयेषु प्राग्वद्भावनीयानि । सप्तविंशत्यष्टाविंशत्येकोनत्रिंशत्त्रिंशदेकत्रिंशद्रूपेषु पञ्चसूदयस्थानेष्वष्टसप्ततिवर्जानि चत्वारि चत्वारि सत्तास्थानानि । अष्टसप्ततिनिषेधहेतुश्च प्रागुक्त एव स्मर्त्तव्यः । सर्वसंख्यया मिथ्यादृष्टेस्त्रिंशतं बध्नतश्चत्वारिंशत्सत्तास्थानानि । मनुजगतिदेवगतिप्रायोग्या च त्रिंशन्मिथ्यादृष्टेर्न बन्धमायाति, मनुजगतिप्रायोग्यायास्त्रिंशतो जिननाम्ना देवगतिप्रायोग्यायाश्चाहारकद्विकेन सहितत्वात्, जिननामाहारकद्विकयोश्च मिथ्यादृष्टे-

नामकर्मणि
बन्धोदय-
सत्तास्थाना-
नां विशेषः

॥१४४॥

तत्र मिथ्यादृष्टौ नास्त्रः षट् बन्धस्थानानि-त्रयोविंशतिः पञ्चविंशतिः षट्विंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्रिंशच्चेति । तत्रापर्याप्तैकेन्द्रिय-
 प्रायोग्यं बध्नतस्त्रयोविंशतिः, तस्यां च बध्यमानायां बादरसूक्ष्मप्रत्येकसाधारणैश्चत्वारो भङ्गाः । पर्याप्तैकेन्द्रियप्रायोग्यमपर्याप्तद्वित्रिचतुः-
 पञ्चेन्द्रियतिर्यङ्मनुष्यप्रायोग्यं च बध्नतः पञ्चविंशतिः । तत्र पर्याप्तैकेन्द्रियप्रायोग्यायां पञ्चविंशतौ बध्यमानायां भङ्गा विंशतिः ।
 अपर्याप्तद्वीन्द्रियादिप्रायोग्यायां तु बध्यमानायां प्रत्येकमेकैको भङ्ग इति सर्वसंख्यया पञ्चविंशतिः । पर्याप्तैकेन्द्रियप्रायोग्यं बध्नतः
 षट्विंशतिः, तस्यां च बध्यमानायां भङ्गाः षोडश । देवगतिप्रायोग्यं नरकगतिप्रायोग्यं च बध्नतोऽष्टाविंशतिः, तत्र देवगतिप्रायोग्या-
 यामष्टाविंशतावष्टौ भङ्गाः, नरकगतिप्रायोग्यायां चैक इति सर्वसंख्यया नव । पर्याप्तद्वित्रिचतुरिन्द्रियतिर्यक्पञ्चेन्द्रियमनुष्यप्रायोग्यं
 बध्नत एकोनत्रिंशत् । तत्र पर्याप्तद्वित्रिचतुरिन्द्रियप्रायोग्यायामेकोनत्रिंशति बध्यमानायां प्रत्येकमष्टौ भङ्गाः । तिर्यक्पञ्चेन्द्रियप्रायोग्यायां
 षट्चत्वारिंशच्छतान्यष्टाधिकानि ४६०८ । मनुष्यगतिप्रायोग्यायामप्येतावन्त एव भङ्गाः । सर्वसंख्यया चत्वारिंशदधिकानि द्विनव-
 तिशतानि ९२४० । देवगतिप्रायोग्या त्वेकोनत्रिंशत्तीर्थकरनामसहितेति मिथ्यादृष्टेर्न बन्धमायाति । पर्याप्तद्वित्रिचतुरिन्द्रियतिर्यक्प-
 ञ्चेन्द्रियप्रायोग्यं बध्नतस्त्रिंशत्, तत्र पर्याप्तद्वित्रिचतुरिन्द्रियप्रायोग्यायां त्रिंशति बध्यमानायां प्रत्येकमष्टौ भङ्गाः । तिर्यक्पञ्चेन्द्रिय-
 प्रायोग्यायां त्वष्टाधिकानि षट्चत्वारिंशच्छतानि ४६०८ । सर्वसंख्यया द्वात्रिंशदुत्तराणि षट्चत्वारिंशच्छतानि ४६३२ । या च
 मनुष्यगतिप्रायोग्या जिननामसहिता त्रिंशत्, या च देवगतिप्रायोग्याऽऽहारकद्विकसहिता ते उभे अपि मिथ्यादृष्टेर्न बन्धमायातः ।
 तथा मिथ्यादृष्टेर्नबोदयस्थानानि, तद्यथा-एकविंशतिश्चतुर्विंशतिः पञ्चविंशतिः षट्विंशतिः सप्तविंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्रिंश-
 दैकत्रिंशत् । एतानि सर्वाण्यपि नानाजीवापेक्षया यथा प्रागुक्तानि तथाऽत्रापि वाच्यानि, केवलमाहारकसंयतानां वैक्रियसंयतानां केव-

कर्मप्रकृतिः

॥१४५॥

देवानामष्टौ, सर्वसंख्ययैकविंशत्युदये द्वात्रिंशत् । चतुर्विंशत्युदये एकेन्द्रियेषूत्पन्नमात्रस्य, अत्रापि बादरपर्याप्तेन सह यशःकीर्त्ययशः-
कीर्त्तिभ्यां द्वावेव भङ्गौ संभवतः, न शेषाः, सूक्ष्मेषु साधारणेषु तेजोवायुषु च मध्ये सासादनस्यानुत्पादात् । पञ्चविंशत्युदयो देवेषू-
त्पन्नमात्रस्य, तत्राष्टौ भङ्गाः, ते च स्थिरास्थिरशुभाशुभयशःकीर्त्ययशःकीर्त्तिपदैः प्रत्येयाः । षड्विंशत्युदयो विकलेन्द्रियतिर्यक्-
पञ्चेन्द्रियमनुष्येषु मध्ये उत्पन्नमात्रस्य, अत्राप्यपर्याप्तकसहित एकैको भङ्गोऽसंभवी, अपर्याप्तकमध्ये सासादनस्यानुत्पादात्, शेषास्तु
सर्वेऽपि संभविनः, ते च विकलेन्द्रियाणां प्रत्येकं द्वाविति षट्, तिर्यक्पञ्चेन्द्रियाणां द्वे शते अष्टाशीत्यधिके २८८, मनुष्या-
णामपि ते एव २८८, सर्वसंख्यया षड्विंशत्युदये पञ्च शतानि व्यशीत्यधिकानि । सप्तविंशत्युदयाष्टाविंशत्युदयौ उत्पत्त्यनन्तरमन्तर्मु-
हूर्त्तानन्तरभाविनावुत्पत्त्यनन्तरमुत्कर्षतः किञ्चिद्दूनषडावलिकामात्रकालभाविनि सासादने न घटेते । एकोनत्रिंशदुदयो देवनैरयिकाणां
स्वस्थानगतानां प्रथमसम्यक्त्वात्प्रच्यवमानानामाप्यते, तत्र देवस्याष्टौ नैरयिकस्य चैक इति सर्वसंख्यया नव भङ्गाः । त्रिंशदुदयस्ति-
र्यग्मनुष्याणां पर्याप्तानां प्रथमसम्यक्त्वात्प्रच्यवमानानां देवानां वोत्तरवैक्रियस्थानां सासादनानां, तत्र तिर्यक्पञ्चेन्द्रियाणां मनुष्याणां
च प्रत्येकं द्विपञ्चाशदधिकान्येकादश शतानि ११५२, देवस्याष्टाविति सर्वसंख्यया द्वादशाधिकानि त्रयोविंशतिशतानि भङ्गाः २३१२ ।
एकत्रिंशदुदयस्तिर्यक्पञ्चेन्द्रियाणां पर्याप्तानां प्रथमसम्यक्त्वात्प्रच्यवमानानां, अत्र भङ्गा एकादश शतानि द्विपञ्चाशदधिकानि ११५२,
सर्वसंख्यया सप्तनवत्यधिकानि चत्वारिंशच्छतानि सासादनस्योदयभङ्गाः । सत्तास्थाने द्वे-द्विनवतिरष्टाशीतिश्च, तत्र द्विनवतिराहारक-
चतुष्टयं बद्धोपशमश्रेणिमारुह्य प्रतिपततः सासादनभावमुपगतस्य, न शेषस्य, अष्टाशीतिश्चतुर्गतिकानामपि सासादनानाम् ।

अथ संवेध उच्यते-उत्राष्टाविंशतिं बध्नतः सासादनस्य द्वे उदयस्थाने-त्रिंशदेकत्रिंशच्च । अष्टाविंशतिर्हि सासादनस्य बन्धयोग्या

सासादने
नाम्नो
बन्धोदय-
सत्तास्था-
नानि संवे-
धश्च

॥१४५॥

देवगतिप्रायोग्या, न च करणापर्याप्तः सासादनो देवगतिप्रायोग्यां बध्नाति, ततः शेषा उदया नोपपद्यन्ते । तत्र मनुष्यमधिकृत्य त्रिंशदुदये द्वे अपि ९२-८८ सत्तास्थाने । तिर्यक्पञ्चेन्द्रियानधिकृत्याष्टाशीतिरेव, द्विनवतेरुपशमश्रेणीतः प्रतिपात एव लाभात्, तिरश्चां चोपशमश्रेण्यसंभवात् । एकत्रिंशदुदये त्वष्टाशीतिरेव, यतोऽसौ तिर्यक्पञ्चेन्द्रियाणामेव, न च तेषां द्विनवतिर्घटते । एकोनत्रिंशतं तिर्यक्पञ्चेन्द्रियमनुष्यप्रायोग्यां बध्नतः सप्ताप्युदयस्थानानि, तत्रैकेन्द्रियविकलेन्द्रियतिर्यक्पञ्चेन्द्रियमनुष्यदेवनैरयिकाणां सासादनानां स्वस्वोदयस्थानेषु वर्त्तमानानामेकमेव सत्तास्थानमष्टाशीतिः । नवरं मनुष्यस्य त्रिंशदुदये वर्त्तमानस्योपशमश्रेणीतः प्रतिपततः सासादनस्य द्विनवतिः । एवं त्रिंशद्वन्धकस्यापि वाच्यम् ।

अथ सम्यग्मिथ्यादृष्टेर्बन्धोदयसत्तास्थानान्यभिधीयन्ते-तत्र सम्यग्मिथ्यादृष्टेर्बन्धस्थाने अष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशच्च । तत्र तिर्यग्मनुष्याणां सम्यग्मिथ्यादृष्टीनां देवगतिप्रायोग्यमेव बन्धमायाति, ततस्तेषामष्टाविंशतिः, तत्र भङ्गा अष्टौ । एकोनत्रिंशन्मनुष्यगतिप्रायोग्यं बध्नतां देवनैरयिकाणां, तत्राप्यष्टौ भङ्गाः । ते चोभयत्रापि स्थिरास्थिरशुभाशुभयशःकीर्त्यशःकीर्त्तिपदैः, शेषास्तु परावर्त्तमानाः प्रकृतयः शुभा एव सम्यग्मिथ्यादृष्टीनां बन्धमायान्ति, ततः शेषभङ्गा न प्राप्यन्ते । त्रीण्युदयस्थानानि-एकोनत्रिंशत्रिंशदेकत्रिंशच्च । तत्रैकोनत्रिंशति देवानधिकृत्याष्टौ, नैरयिकानधिकृत्य चैक इति सर्वसंख्यया नव भङ्गाः । त्रिंशति तिर्यक्पञ्चेन्द्रियानधिकृत्य सर्वपर्याप्तिपर्याप्तयोग्यानि द्विपञ्चाशदधिकान्येकादश शतानि ११५२ । मनुष्यानधिकृत्यापि तावन्त्येव ११५२ भङ्गाः । सर्वसंख्यया त्रयोविंशतिशतानि चतुरुत्तराणि २३०४ । एकत्रिंशदुदयस्तिर्यक्पञ्चेन्द्रियानधिकृत्य, तत्र भङ्गा द्विपञ्चाशदधिकान्येकादश शतानि ११५२ । सर्वोदयस्थानभङ्गाश्चतुस्त्रिंशच्छतानि पञ्चषष्ठ्यधिकानि ३४६५ । द्वे सत्तास्थाने-द्विनवतिरष्टाशीतिश्चेति । अथ संवेध उच्यते-सम्य-

कर्मप्रकृतिः

॥१४६॥

गिमध्यादष्टेष्टाविंशतिबन्धकस्य द्वे उदयस्थाने त्रिंशदेकत्रिंशच्चेति । एकैकस्मिन्नुदयस्थाने द्वे द्वे सत्तास्थाने द्विद्विंशतिरिति । एकोनत्रिंशद्बन्धकस्यैकोनत्रिंशदात्मकमेकमुदयस्थान, अत्रापि ते एव द्वे सत्तास्थाने । तदेवमेकैकस्मिन्नुदयस्थाने द्वे द्वे सत्तास्थाने इति सर्वसंख्यया षट् ।

सम्प्रत्यविरतसम्यग्दृष्टेर्बन्धोदयसत्तास्थानानि वाच्यानि । तत्राविरतसम्यग्दृष्टेस्त्रीणि बन्धस्थानानि—अष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्रिंशच्च । तत्र तिर्यग्मनुष्याणामविरतसम्यग्दृष्टीनां देवगतिप्रायोग्यं बध्नतामष्टाविंशतिः, अत्राष्टौ भङ्गाः, ते हि न शेषगतिप्रायोग्यं बध्नन्ति, तेन नरकगतिप्रायोग्याऽष्टाविंशतिर्न लभ्यते । मनुष्याणां देवगतिप्रायोग्यं जिननामसहितं बध्नतामेकोनत्रिंशत्, अत्राप्यष्टौ भङ्गाः । देवनैरयिकाणां मनुष्यगतिप्रायोग्यं बध्नतामेकोनत्रिंशत्, अत्रापि त एवाष्टौ भङ्गाः । तेषामेव मनुष्यगतिप्रायोग्यं जिननामसहितं बध्नतां त्रिंशत्, अत्रापि त एवाष्टौ भङ्गाः । अष्टावुदयस्थानानि—एकविंशतिः पञ्चविंशत्यादीन्येकत्रिंशदन्तानि च । तत्रैकविंशत्युदयो नैरयिकतिर्यक्पञ्चेन्द्रियमनुष्यदेवानधिकृत्य क्षायिकसम्यग्दृष्टेः प्राग्बद्धायुष्कस्यैतेषु सर्वेषूपपादसंभवात् । अविरतसम्यग्दृष्टिरपर्याप्तिषु नोत्पद्यते, तेनापर्याप्तोदयवर्जाः शेषाः सर्वेऽपि भङ्गा ज्ञेयाः, ते च पञ्चविंशतिः, तत्र तिर्यक्पञ्चेन्द्रियान्मनुष्यान् देवांश्चाधिकृत्य प्रत्येकमष्टौ नैरयिकानधिकृत्य चैक इति । पञ्चविंशतिसप्तविंशत्युदयौ देवनैरयिकान् वैक्रियतिर्यङ्मनुष्यांश्चाधिकृत्यावसेयौ । तत्र नैरयिकः क्षायिकसम्यग्दृष्टिर्वेदकसम्यग्दृष्टिर्वा, देवस्त्रिविधसम्यग्दृष्टिरपि । उक्तं च सप्ततिकाचूर्णौ—“पणवीससत्तावीसोदया देवनेरइण वेउव्वियतिरिमणुए य पडुच्च, णेरइगा खइगवेयगसम्महिट्ठो देवो तिविहसम्महिट्ठो वि त्ति” । भङ्गा अत्र सर्वेऽप्यात्मीया द्रष्टव्याः । शतकबृहच्चूर्ण्यनुसारेण तु देवोऽपि द्विविधसम्यग्दृष्टिरेव ग्राह्यो भवति, तस्यापर्याप्तस्यौपशमिकसम्यक्त्वनिषेधात् । तथा च

अविरतौ
नाम्नो
बन्धोदय-
सत्तास्था-
नानि संवे-
धश्च

॥१४६॥

बन्धयोगात् । तदेवमुक्तो मिथ्यादृष्टेर्बन्धोदयसत्तासंवेधः । सम्प्रति सासादनस्य बन्धोदयसत्तास्थानान्युच्यन्ते--सासादनस्य त्रीणि बन्धस्थानानि--अष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशच्चैति । तत्राष्टाविंशतिर्द्विधा--देवगतियोग्या नरकगतियोग्या (च) । तत्र द्वितीया सासादनस्य बन्धाऽनर्हा, आद्यायाश्च बन्धकास्तिर्यक्पञ्चेन्द्रिया मनुष्याश्च । तस्यां च बध्यमानायामष्टौ भङ्गाः । एकोनत्रिंशतं तिर्यक्पञ्चेन्द्रियप्रायोग्यां मनुष्यप्रायोग्यां वा सासादना एकेन्द्रिया विकलेन्द्रिया तिर्यक्पञ्चेन्द्रिया मनुष्या देवा नैरयिकाश्च बध्नन्ति, न शेषाम्, अत्र भङ्गाश्चतुःषष्टिस्तानि, तथाहि--द्विविधामप्येकोनत्रिंशतं बध्नतः सासादना हुण्डं सेवार्त्तं च न बध्नन्ति, मिथ्यात्वोदयाभावात् । ततस्तिर्यक्पञ्चेन्द्रियप्रायोग्यामेकोनत्रिंशतं बध्नतः पञ्चभिः संस्थानैः पञ्चभिः संहननैः शुभाशुभस्वगतिभ्यां स्थिरास्थिराभ्यां शुभाशुभाभ्यां सुभगदुर्भगाभ्यां सुस्वरदुःस्वराभ्यामादेयानादेयाभ्यां यशःकीर्त्यशःकीर्त्तिभ्यां च भङ्गा द्वात्रिंशच्छतानि ३२०० । इत्यन्त एवेत्थं मनुष्यगतिप्रायोग्यामपि बध्नतः ३२०० । सर्वसंख्यया चतुःषष्टिस्तानि । त्रिंशतं च तिर्यक्पञ्चेन्द्रियप्रायोग्यामेव सोद्योतां सासादना एकेन्द्रिया विकलेन्द्रियास्तिर्यक्पञ्चेन्द्रिया मनुष्या देवा नैरयिका वा बध्नन्ति, न शेषां, तां च बध्नतां भङ्गाः प्राग्वत् द्वात्रिंशच्छतानि । सर्वबन्धस्थानभङ्गा अष्टोत्तराणि षण्णवतिस्तानि ९६०८ । सासादनस्योदयस्थानानि सप्त, तथाहि--एकविंशतिश्चतुर्विंशतिः पञ्चविंशतिः षड्विंशतिरेकोनत्रिंशत्रिंशदेकत्रिंशच्च । तत्रैकविंशत्युदय एकेन्द्रियविकलेन्द्रियतिर्यक्पञ्चेन्द्रियमनुष्यदेवानधिकृत्य, नरकेषु सासादनानुत्पत्तेस्तद्विषयैकविंशत्युदयालाभः । तत्रैकेन्द्रियाणामेकविंशत्युदये बादरपर्याप्तेन सह यशःकीर्त्यशःकीर्त्तिभ्यां द्वावेव भङ्गौ, न शेषाः, सूक्ष्मेष्वपर्याप्तेषु मध्ये सासादनस्यानुत्पादात् । अत एव विकलेन्द्रियाणां तिर्यक्पञ्चेन्द्रियाणां मनुष्याणां च प्रत्येकमपर्याप्तेन सह य एकैको भङ्गः स इह न भवति, किं तु शेषा एव । ते च विकलेन्द्रियाणां प्रतिभेदं द्वौ द्वाविति षट्, तिर्यक्पञ्चेन्द्रियाणामष्टौ, मनुष्याणामष्टौ,

र्मप्रकृतिः
॥१४७॥

पञ्चविंशतिः सप्तविंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशच्च, देवानां पञ्च तावदेतान्येव, षष्ठं तु त्रिंशत्, सा चोद्योतवेदकानामवसेया । एकैकस्मिन् द्वे द्वे सत्तास्थाने द्विनवतिरष्टाशीतिश्च । मनुष्यगतिप्रायोग्यां त्रिंशतमविरतसम्यग्दृष्टयो देवा नैरयिकाश्च बध्नन्ति । तत्र देवानामुदयस्थानानि षट्, तानि चानन्तरोक्तान्येव, तेषु प्रत्येकं द्वे द्वे सत्तास्थाने त्रिनवतिरेकोनवतिश्च । नैरयिकाणामुदयस्थानानि पञ्च, तेषु प्रत्येकं सत्तास्थानमेकोनवतिरेवैकं, तीर्थकराहारकसत्कर्मणो नरकेष्वनुत्पादात् । तदेवं सामान्येनैकविंशत्यादिषु त्रिंशदन्तेषूदयस्थानेषु सत्तास्थानानि प्रत्येकं चत्वारि-९३-९२-८९-८८ । एकत्रिंशदुदये द्वे-९२-८८ इति, सर्वसङ्ख्यया त्रिंशत् ।

अथ देशविरतस्य बन्धादिस्थानान्युच्यन्ते-देशविरतस्य द्वे बन्धस्थाने अष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशच्च । तत्राष्टाविंशतिर्मनुष्यस्य तिर्यक्-पञ्चेन्द्रियस्य वा देशविरतस्य देवगतिप्रायोग्यं बध्नतो वेदितव्या । तत्राष्टौ भङ्गाः । सैव तीर्थकरसहितैकोनत्रिंशत्, सा च मनुष्य-स्यव, तिरश्चस्तीर्थकरनामकर्मबन्धाभावात्, अत्राप्यष्टौ भङ्गाः । षडुदयस्थानानि, तद्यथा-पञ्चविंशतिः सप्तविंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिं-शत्त्रिंशदेकत्रिंशच्च । तत्राद्यानि चत्वारि वैक्रियतिर्यग्मनुष्याणां, अत्रैकैक एव भङ्गः, सर्वपदानां प्रशस्तत्वात् । त्रिंशत्स्वभावस्थानामपि तिर्यग्मनुष्याणां, अत्र भङ्गानां चतुश्चत्वारिंशं शतं १४४ । तच्च षड्भिः संस्थानैः षड्भिः संहननैः सुखरदुःखराभ्यां प्रशस्ताप्रशस्त-विहायोगतिभ्यां च जायते । दुर्भगानादेयायशःकीर्त्तिनामुदयो गुणप्रत्ययादेव न भवतीति तदाश्रिता विकल्पा न प्राप्यन्ते । एकत्रिं-शत्तिरश्वां, तत्रापि त एव भङ्गाः । चत्वारि सत्तास्थानानि-त्रिनवतिर्द्विनवतिरेकोनवतिरष्टाशीतिश्च । तत्र योऽप्रमत्तोऽपूर्वकरणो वा तीर्थकराहारकनाम्नी बद्धा परिणामहासेन देशविरतो जातस्तस्य त्रिनवतिः, शेषाणां भावनाऽविरतसम्यग्दृष्टेरिव कर्त्तव्या । सम्प्रति संवेध उच्यते-तत्र मनुष्यस्य देशविरतस्याष्टाविंशतिबन्धकस्य पञ्चोदयस्थानानि, तद्यथा-पञ्चविंशतिः सप्तविंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्त्रिं-

देशविरतौ
नाम्नो
बन्धोदय-
सत्तास्था-
नानि संवे-
धश्च

॥१४७॥

शत् । एतेषु प्रत्येकं द्वे द्वे सत्तास्थाने-द्विनवतिरष्टाशीतिश्च । एवं तिरश्चोऽपि, नवरं तस्यैकत्रिंशदुदयोऽपि वाच्यः, तत्रापि चैते एव द्वे द्वे सत्तास्थाने । एकोनत्रिंशद्वन्धो मनुष्यस्य देशविरतस्य, तस्योदयस्थानान्यनन्तरोक्तान्येव पञ्च, तेषु प्रत्येकं द्वे द्वे सत्तास्थाने-त्रिनवतिरेकोनवतिश्च । तदेवं देशविरतस्य पञ्चविंशत्यादिषु त्रिंशदन्तेषूदयेषु चत्वारि चत्वारि सत्तास्थानानि, एकत्रिंशदुदये च द्वे इति सर्वसङ्ख्यया द्वाविंशतिः ।

अथ प्रमत्तसंयतस्य बन्धादिस्थानान्यभिधेयानि-तत्र प्रमत्तसंयतस्य द्वे बन्धस्थाने-अष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशच्च, ते च देशविरतस्येव भावनीये । पञ्चोदयस्थानानि, तद्यथा-पञ्चविंशतिः सप्तविंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्त्रिंशत् । एतानि सर्वाण्यप्याहारकसंयतस्य वैक्रियसंयतस्य वा ज्ञातव्यानि । त्रिंशत्स्वभावस्थसंयतस्यापि । तत्र वैक्रियसंयतानामाहारकसंयतानां च पञ्चविंशतिसप्तविंशत्युदययोः प्रत्येकमेकैको भङ्गः, अष्टाविंशतावेकोनत्रिंशति च द्वौ द्वौ, त्रिंशति चैकः, सर्वसङ्ख्यया चतुर्दश । त्रिंशदुदयः स्वभावस्थस्यापीति, तत्र चतुश्चत्वारिंशं शतं भङ्गानां १४४ । तच्च देशविरतस्येव भावनीयम् । सर्वसङ्ख्ययाऽष्टपञ्चाशं शतं १५८ । चत्वारि सत्तास्थानानि-त्रिनवतिर्द्विनवतिरेकोनवतिरष्टाशीतिश्च । सम्प्रति संवेध उच्यते-अष्टाविंशतिबन्धकस्य पञ्चस्वप्युदयस्थानेषु प्रत्येकं द्विनवत्यष्टाशीत्यात्मके द्वे द्वे सत्तास्थाने । तत्राहारकसंयतस्य द्विनवतिरेव, आहारकसत्कर्मा ह्याहारकशरीरमुत्पादयतीति, वैक्रियसंयतस्य तु द्वे अपि । तीर्थकरनामसत्कर्मा चाष्टाविंशतिं न बध्नातीति त्रिनवतिरेकोनवतिश्च न प्राप्यते । एकोनत्रिंशद्वन्धकस्य पञ्चस्वप्युदयस्थानेषु प्रत्येकं द्वे द्वे सत्तास्थाने-त्रिनवतिरेकोनवतिश्च । तत्राहारकसंयतस्य त्रिनवतिरेव, तस्यैकोनत्रिंशद्वन्धकस्य नियमतस्तीर्थकराहारकसद्भावात्, वैक्रियसंयतस्य तु द्वे अपि । तदेवं प्रमत्तसंयतस्य सर्वेष्वप्युदयस्थानेषु प्रत्येकं चत्वारि चत्वारि सत्तास्थानानि प्राप्यन्ते इति

कर्मप्रकृतिः

॥१४८॥

सर्वसङ्ख्यया विंशतिः ।

अधुनाऽप्रमत्तसंयतस्य बन्धादीन्युच्यन्ते । अस्य चत्वारि बन्धस्थानानि—अष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्रिंशदेकत्रिंशच्च । तत्राद्ये द्वे प्रमत्तस्येव भाव्ये । सैवाष्टाविंशतिराहारकद्विकसहिता त्रिंशत्, तीर्थकराहारकद्विकसहिता त्वेकत्रिंशत् । एतेषु चतुर्ष्वपि बन्धस्थानेषु भङ्ग एकैक एव वेदितव्यः, अस्थिराशुभायशःकीर्त्तिनामप्रमत्ते बन्धाभावात् । द्वे उदयस्थाने—एकोनत्रिंशत्रिंशच्च । तत्रैकोनत्रिंशत्तस्य प्राप्यते यो नाम पूर्वं संयतः सन्नाहारकं वैक्रियं वा निर्वर्त्य पश्चादप्रमत्तभावं याति । अत्र द्वौ भङ्गौ—एको वैक्रियस्यापर आहारकस्य । त्रिंशदुदयेऽपि प्राग्बद्धौ भङ्गौ । तथास्वभावस्थस्याप्यप्रमत्तसंयतस्य त्रिंशदुदयो भवति । अत्र भङ्गाश्चतुश्चत्वारिंशं शतं १४४ । सर्वसंख्ययाऽष्टचत्वारिंशं शतं १४८ । सत्तास्थानानि चत्वारि—त्रिनवतिर्द्विनवतिरेकोनवतिरष्टाशीतिश्च । अथ संवेध उच्यते—अष्टाविंशतिबन्धकस्य द्वयोरप्युदयस्थानयोरेकैकं सत्कर्म—अष्टाशीतिः । एकोनत्रिंशद्वन्धकस्यापि द्वयोरप्युदयस्थानयोरेकैकं सत्तास्थानं—त्रिनवतिः । यस्य हि तीर्थकरमाहारकं वा सत् स नियमात्तद् बध्नातीत्येकैकस्मिन् बन्धे एकैकमेव सत्तास्थानम् । सर्वसंख्ययाऽष्टौ ।

अथापूर्वकरणस्य बन्धादीन्युच्यन्ते—अस्य पञ्च बन्धस्थानानि अष्टाविंशत्यादीन्येकत्रिंशदन्तान्येका च । तत्राद्यानि चत्वार्यप्रमत्तसंयतवद् ज्ञेयानि, एका तु यशःकीर्त्तिः, सा च देवगतिप्रायोग्यबन्धव्यच्छेदे । एकमुदयस्थानं त्रिंशत् । अत्राद्यसंहननसंस्थानषट्कस्वरद्विकस्वगतिद्विकैर्भङ्गाश्चतुर्विंशतिः । अन्ये त्वाचार्या ब्रुवते—आद्यसंहननत्रयान्यतमसंहननयुक्ता अप्युपशमश्रेणिं प्रतिपद्यन्ते । तन्मतेन भङ्गा द्विसप्ततिः ७२ । एवमनिवृत्तिबादरसूक्ष्मसम्परायोपशान्तमोहेष्वपि द्रष्टव्यम् । चत्वारि सत्तास्थानानि—त्रिनवतिर्द्विनवतिरेकोनवतिरष्टाशीतिश्च । अथ संवेध उच्यते—अष्टाविंशत्येकोनत्रिंशत्रिंशदेकत्रिंशद्वन्धकानां त्रिंशदुदये सत्तास्थानानि यथाक्रममष्टाशीतिरेको-

प्रमत्ते नाम्नो
बन्धोदय-
सत्तास्था-
नानि संवे-
धश्च

॥१४८॥

तत्रोक्तं—“ जो उवसम्महिटी उवसमसेहीण कालं करेइ सो पढमसमए चेव सम्मत्तपुंजं उदयावलिआए छोदूणं सम्मत्तपोगले वेणइ, तेण न उवसमसम्महिटी अपज्जत्तगो लब्भइ त्ति ” । तच्चमप्रत्यं केवलिंगम्यम् । षड्विंशत्युदयस्तिर्यङ्मनुष्याणां क्षायिकवेदकसम्यग्दृष्टीनां, औपशमिकसम्यग्दृष्टिश्च तिर्यङ्मनुष्येषु नोत्पद्यते इति त्रिविधदृष्टीनामिति नोक्तं, वेदकसम्यग्दृष्टिता च तिरश्चो द्वाविंशतिसत्कर्मणो ज्ञेया । अष्टाविंशत्येकोनत्रिंशदुदयौ नैरयिकतिर्यङ्मनुष्यदेवानाम् । त्रिंशदुदयस्तिर्यक्पञ्चेन्द्रियमनुष्यदेवानाम्, एकत्रिंशदुदयस्तिर्यक्पञ्चेन्द्रियाणाम् । भङ्गाः स्वीयस्वीयाः सर्वेऽपि द्रष्टव्याः । चत्वारि सत्तास्थानानि त्रिनवतिर्द्विनवतिरेकोननवतिरष्टाशीतिश्च । तत्र योऽप्रमत्तसंयतोऽपूर्वकरणो वा तीर्थकराहारकसहितामेकत्रिंशतं बद्ध्वा पश्चादविरतसम्यग्दृष्टिर्देवो वा जातः तमधिकृत्य त्रिनवतिः । यस्त्वाहारकं बद्ध्वा परिणामपरावृत्त्या मिथ्यात्वं गत्वा चतसृणामन्यतमस्यां गताबुत्पन्नस्तस्य तत्र गतौ भूयोऽपि सम्यक्त्वं प्रतिपन्नस्य द्विनवतिः । देवमनुष्येषु मध्ये मिथ्यात्वमप्रतिपन्नस्यापि द्विनवतिः प्राप्यते । एकोननवतिर्देवनैरयिकमनुष्याणामविरतसम्यग्दृष्टीनाम् । ते हि त्रयोऽपि तीर्थकरनामार्जयन्ति, तिर्यक्षु तीर्थकरनामसत्कर्मा नोत्पद्यत इति तदग्रहणम् । अष्टाशीतिश्चतुर्गतिकानामविरतसम्यग्दृष्टीनाम् । अथ संवेध उच्यते—तत्राविरतसम्यग्दृष्टेरष्टाविंशतिबन्धकस्याष्टावप्युदयस्थानानि, तानि तिर्यङ्मनुष्यानधिकृत्य । तत्रापि पञ्चविंशतिसप्तविंशत्युदयौ वैक्रियतिर्यङ्मनुष्यानधिकृत्य, एकैकस्मिन्नुदयस्थाने द्विनवत्यष्टाशीत्यात्मके द्वे द्वे सत्तास्थाने । एकोनत्रिंशद्विधा देवगतियोग्या नरकगतियोग्या च । तत्र देवगतियोग्या जिननामसहिता, तां च मनुष्या एव बध्नन्ति । तेषामुदयस्थानानि सप्त, तद्यथा—एकविंशतिः पञ्चविंशत्यादीनि त्रिंशदन्तानि च, मनुष्याणामेकत्रिंशन्न संभवति । एकैकस्मिन्नुदयस्थाने त्रिनवत्येकोननवत्यात्मके द्वे द्वे सत्तास्थाने । मनुष्यगतिप्रायोग्यां चैकोनत्रिंशतं बध्नन्ति देवनैरयिकाः । तत्र नैरयिकाणामुदयस्थानानि पञ्च, तद्यथा—एकविंशतिः

कर्मप्रकृतिः

॥१४९॥

एकोनाशीतिः पञ्चसप्ततिरष्टौ च । तत्राद्ये द्वे द्विचरमसमयं यावत्लभ्येते, चरमसमयेऽष्टौ । नवोदये त्रीणि सत्तास्थानानि-अशीतिः षट्सप्ततिर्नव च । तत्राद्ये द्वे द्विचरमसमयं यावत्, चरमसमये नव । तदेवं गुणस्थानेषु नाम्नो बन्धोदयसत्तास्थानानि प्रपञ्चितानि ।

अथ गतिषु प्रपञ्च्यते-तत्र नैरयिकाणां द्वे बन्धस्थाने-एकोनत्रिंशत्त्रिंशच्च । तत्रैकोनत्रिंशन्मनुष्यगतिप्रायोग्या तिर्यक्पञ्चेन्द्रिय-प्रायोग्या वा, त्रिंशत्तिर्यक्पञ्चेन्द्रियप्रायोग्या सोद्योता, मनुष्यगतिप्रायोग्या तु जिननामसहिता । भङ्गाश्च प्रागुक्ताः सर्वेऽपि द्रष्टव्याः । उदयस्थानानि पञ्च-एकविंशतिः पञ्चविंशतिः सप्तविंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत् । एतानि सप्रभेदानि प्राग्वद्वाच्यानि । त्रीणि सत्तास्थानानि-द्विनवतिरेकोननवतिरष्टाशीतिश्च । एकोननवतिर्बद्धजिननाम्नो मिथ्यात्वगतस्य नरकाभिमुखस्यावसेया । त्रिनवतिस्तु न संभवति, जिनाहारकसत्कर्मणो नरकेष्वनुत्पादात् । अथ संवेध उच्यते-नैरयिकस्य तिर्यग्गतिप्रायोग्यामेकोनत्रिंशतं बध्नतः पञ्चोदयस्थानानि, तानि चानन्तरमेवोक्तानि । तेषु प्रत्येकं द्वे सत्तास्थाने-द्विनवतिरष्टाशीतिश्च । तीर्थकरसत्कर्मणस्तिर्यग्गतिप्रायोग्यबन्धासंभवादेकोननवतिर्न लभ्यते । मनुष्यगतिप्रायोग्यामेकोनत्रिंशतं बध्नतः पञ्चस्वप्युदयस्थानेषु त्रीण्यपि ९२-८९-८८ सत्तास्थानानि भवन्ति । जिननामसत्कर्मा नरकेषूत्पन्नो यावन्मिथ्यादृष्टिस्तावदेकोनत्रिंशतं, सम्यक्तवं तु प्रतिपन्नस्त्रिंशतं बध्नाति, जिननाम्नोऽपि बन्धात् । तिर्यग्गतिप्रायोग्यां सोद्योतां त्रिंशतं बध्नतः पञ्चस्वप्युदयस्थानेषु प्रत्येकं द्वे सत्तास्थाने-द्विनवतिरष्टाशीतिश्च । एकोननवत्यभावभावना प्राग्वत् । मनुष्यगतिप्रायोग्यां जिननामसहितां बध्नतः पञ्चस्वप्युदयस्थानेषु प्रत्येकमेकं सत्तास्थानं-एकोननवतिः । सर्वबन्धोदयस्थानापेक्षया सत्तास्थानानि त्रिंशत् ।

अथ तिरश्चां बन्धादिस्थानान्युच्यन्ते तत्र । तिरश्चां षट् बन्धस्थानानि-त्रयोविंशतिः पञ्चविंशतिः षट्त्रिंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंश-

तिरश्चां
बन्धादि-
स्थानानि
संवेधश्च

॥१४९॥

त्रिंशच्च । एतानि प्राग्बत्सभेदानि वाच्यानि । केवलमेकोनत्रिंशत्रिंशच्च तीर्थकराहारकद्विकसहिता न वाच्या, तिरश्चां तद्वन्धासंभवात् । नवोदयस्थानानि-एकविंशतिश्चतुर्विंशतिः पञ्चविंशतिः षड्विंशतिः सप्तविंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्रिंशदेकत्रिंशच्च । एतान्येकेन्द्रिय-विकलेन्द्रियसवैक्रियतिर्यक्पञ्चेन्द्रियानधिकृत्य सभेदानि प्राग्वाच्यानि । पञ्च सत्तास्थानानि, तद्यथा-द्विनवतिरष्टाशीतिः षडशीतिर-शीतिरष्टसप्ततिश्च । तीर्थकरसम्बन्धीनि क्षपकसम्बन्धीनि च सत्तास्थानानि न संभवन्ति, तीर्थकरनाम्नः क्षपकश्रेण्याश्च तिर्यक्स्वभावात् । सम्प्रति संवेध उच्यते-त्रयोविंशतिबन्धकस्य तिरश्च एकविंशत्यादीनि नवोदयस्थानानि, तानि चानन्तरमेवोक्तानि । तत्राद्येषु चतुर्षु २१-२४-२५-२६ प्रत्येकं पञ्च सत्तास्थानानि-नवतिरष्टाशीतिः षडशीतिरशीतिरष्टसप्ततिश्चेति । इहाष्टसप्ततिस्तेजोवायुस्तद्भवाद्बुद्बुत्तान् वाऽधिकृत्य ज्ञेया । शेषेषु तु सप्तविंशत्यादिषु पञ्चसूदयस्थानेष्वष्टसप्ततिवर्जानि चत्वारि चत्वारि सत्तास्थानानि, सप्तविंशत्याद्युदयेषु हि नियमेन मनुष्यद्विकसंभवात् अष्टसप्ततिर्नावाप्यते । एवं पञ्चविंशतिषड्विंशत्येकोनत्रिंशत्रिंशद्वन्धकानामपि वाच्यं, नवरमेकोनत्रिंशतं मनुष्यगतिप्रायोग्यां बध्नतः सर्वेष्वप्युदयस्थानेष्वष्टसप्ततिवर्जानि चत्वारि चत्वारि सत्तास्थानानि । अष्टाविंशतिबन्धकस्याष्टासूदयस्था-नानि, तद्यथा-एकविंशतिः पञ्चविंशतिः षड्विंशतिः सप्तविंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्रिंशदेकत्रिंशच्च । तत्रैकविंशतिषड्विंशत्यष्टाविंश-त्येकोनत्रिंशत्रिंशद्रूपाः पञ्चोदयाः क्षायिकसम्यग्दृष्टीनां वेदकसम्यग्दृष्टीनां वा द्वाविंशतिसत्कर्मणां पूर्वबद्धायुषामवगन्तव्याः । एकैकस्मिंश्च द्वे द्वे सत्तास्थाने-द्विनवतिरष्टाशीतिश्चेति । पञ्चविंशतिसप्तविंशत्युदयौ वैक्रियतिरश्चां ज्ञेयौ, तत्रापि ते एव द्वे द्वे सत्तास्थाने । त्रिंशदे-कत्रिंशदुदयौ सर्वपर्याप्तिपर्याप्तानां सम्यग्दृष्टीनां मिथ्यादृष्टीनां वाऽवसेयौ । एकैकस्मिंश्च त्रीणि त्रीणि सत्तास्थानानि-द्विनवतिरष्टा-शीतिः षडशीतिश्च । षडशीतिर्मिथ्यादृष्टीनां ज्ञेया, सम्यग्दृष्टीनामसंभवात्, तेषामवश्यं देवद्विकादिबन्धभावात् । तदेवं सर्वबन्धोदयस्था-

कर्मप्रकृतिः

॥१५०॥

नापेक्षया सत्तास्थानानां द्वे शते अष्टादशाधिके २१८ । तथाहि—त्रयोविंशतिपञ्चविंशतिषड्विंशत्येकोनत्रिंशत्रिंशद्बन्धेषु चत्वारिंशत्सत्तास्थानानि, अष्टाविंशतिबन्धे चाष्टादश ।

अथ मनुष्यगतौ बन्धादिस्थानान्युच्यन्ते । मनुष्याणामष्टौ बन्धस्थानानि—त्रयोविंशतिः पञ्चविंशतिः षड्विंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्रिंशदेकत्रिंशदेका च । सर्वाण्यप्येतानि प्राग्वत्सम्भेदानि वाच्यानि, मनुष्याणां चतुर्गतिकप्रायोग्यबन्धसंभवात् । एकादशोदयस्थानानि—विंशतिरेकविंशतिः पञ्चविंशतिः षड्विंशतिः सप्तविंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्रिंशदेकत्रिंशद्बन्धाष्टौ च । एतानि च स्वभावस्थमनुष्यवैक्रियमनुष्याहारकसंयततीर्थकरातीर्थकरसयोगिकेवलिनोऽधिकृत्य प्राग्वद्भावनीयानि । एकादश सत्तास्थानानि—त्रिनवतिद्विनवतिरेकोननवतिरष्टाशीतिः षडशीतिरशीतिरेकोनाशीतिः षट्सप्ततिः पञ्चसप्ततिर्नवाष्टौ च । अष्टसप्ततिस्तु न संभवति, मनुष्याणामवश्यं मनुष्यद्विकसंभवात् ।

अथ संवेध उच्यते । तत्र मनुष्यस्य त्रयोविंशतिबन्धकस्य सप्तोदयस्थानानि—एकविंशतिः पञ्चविंशतिः षड्विंशतिः सप्तविंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्रिंशत् (च), शेषाः केवल्युदया इति न घटन्ते । पञ्चविंशतिसप्तविंशत्युदयौ वैक्रियकारिणो वेदितव्यौ । एकैकस्मिंश्चत्वारि सत्तास्थानानि—द्विनवतिरष्टाशीतिः षडशीतिरशीतिश्च, नवरं पञ्चविंशत्युदये सप्तविंशत्युदये च द्वे द्वे सत्तास्थाने—द्विनवतिरष्टाशीतिश्च । शेषाणि तु सत्तास्थानानि तीर्थकरक्षपकश्रेणिकेवलिशेषगतिप्रायोग्यानीति न संभवन्ति, सर्वसंख्यया चतुर्विंशतिः । एवं पञ्चविंशतिषड्विंशतिबन्धकानामपि वाच्यम् । मनुजगतिप्रायोग्यां तिर्यग्गतिप्रायोग्यां चैकोनत्रिंशत् त्रिंशत् च बध्नतामप्येवमेव । अष्टाविंशतिबन्धकानां सप्तोदयाः—एकविंशतिः पञ्चविंशतिः षड्विंशतिः सप्तविंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत् त्रिंशत् (च) । तत्रैकविंशतिषड्विंशतिः

मनुष्यगतौ
बन्धादि-
स्थानानि
संवेधश्च

॥१५०॥

ननवतिद्विनवतिस्त्रिनवतिश्च । एकविधबन्धकस्यापि त्रिंशदुदये चत्वार्यपि सत्तास्थानानि, अष्टाविंशत्यादि २८-२९-३०-३१ बन्धकानां प्रत्येकं देवगतिप्रायोग्यबन्धव्यवच्छेदे सत्येकविधबन्धकभावात्, अष्टाविंशत्यादिबन्धकानां च यथाक्रममष्टाशीत्यादिस्थानसद्भावात्, एकविधबन्धे चतुर्णामपि प्राप्तेः ।

अथानिवृत्तिवादरस्य बन्धादिस्थानान्युच्यन्ते-अस्यैकं यशःकीर्त्याख्यं बन्धस्थानम्, एकत्रिंशदात्मकमुदयस्थानम्, अष्टौ सत्तास्थानानि-त्रिनवतिद्विनवतिरेकोननवतिरष्टाशीतिरशीतिरेकोनाशीतिः षट्सप्ततिः पञ्चसप्ततिश्च । तत्राद्यानि चत्वार्युपशमश्रेण्यां, क्षपकश्रेण्यामपि नामत्रयोदशकाक्षयपर्यन्तं, क्षीणे च तस्मिन्नुपरितनानि चत्वार्येव भवन्ति । अत्र बन्धोदयस्थानभेदाभावात्संवेधाभावः । सूक्ष्मसम्परायस्य बन्धादिस्थानान्यनिवृत्तिवादरवज्ज्ञेयानि, अत ऊर्ध्वं बन्धाभावः । तत्रोपशान्तमोहे उदयस्थानं त्रिंशदात्मकमेकं, सत्तास्थानानि च त्रिनवत्यादीनि ९३-९२-८९-८८ चत्वारि । क्षीणकषायस्यैकमुदयस्थानं त्रिंशत् । अत्र भङ्गाश्चतुर्विंशतिरेव, आद्यसंहनिन एव क्षपकश्रेण्यारंभसंभवात् । तत्रापि तीर्थकरनामसत्कर्मणः क्षीणमोहस्य सर्वं संस्थानादि प्रशस्तमेव । सत्तास्थानान्य-शीत्यादीनि ८०-७९-७६-७५ चत्वारि । तत्रैकोनाशीतिः पञ्चसप्ततिश्चातीर्थकरसत्कर्मणो, अशीतिः षट्सप्ततिश्च तीर्थकरसत्कर्मणः ।

सयोगिकेवलिनोऽष्टावुदयस्थानानि-विंशतिरेकविंशतिः षड्विंशतिः सप्तविंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्त्रिंशदेकत्रिंशच्च । एतानि सामान्यचिन्तायां सप्रपञ्चं विवृतानीति न भूयो विव्रियन्ते । चत्वारि सत्तास्थानानि-अशीतिः षट्सप्ततिरेकोनाशीतिः पञ्चसप्ततिः । अथ संवेधो वाच्यः, स च प्राग्वज्ज्ञेयः । अयोगिकेवलिनो द्वे उदयस्थाने-नवाष्टौ च । तत्राष्टोदयोऽतीर्थकृदयोगिनः, नवोदयश्च तीर्थकृदयोगिनः । षट् सत्तास्थानानि-अशीतिरेकोनाशीतिः षट्सप्ततिः पञ्चसप्ततिर्नवाष्टौ च । तत्राष्टोदये त्रीणि सत्तास्थानानि-

कर्मप्रकृतिः

॥१५१॥

सभेदाऽवसेया । त्रिंशत्पुनस्तिर्यक्पञ्चैन्द्रियप्रायोग्या सोद्योताऽष्टोत्तरषट्चत्वारिंशच्छत(४६०८)संख्यभेदोपेता प्राग्वद्वाच्या । या तु मनुष्यगतिप्रायोग्या तीर्थकरनामसहिता तत्र स्थिरास्थिरशुभाशुभयशःकीर्त्ययशःकीर्त्तिभिरष्टौ भङ्गाः । षडुदयस्थानानि-एकविंशतिः पञ्चविंशतिः सप्तविंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्त्रिंशत् । एतानि प्रागेव सप्रपञ्चमुक्तानीति न भूय उच्यन्ते । चत्वारि सत्तास्थानानि-त्रिनवतिद्विनवतिरेकोननवतिरष्टाशीतिः । शेषाणि तु कानिचिदेकेन्द्रियसम्बन्धीनि कानिचित्क्षपकसम्बन्धीनीति देवानां न सम्भवन्ति ।

अथ संवेध उच्यते-देवानां पञ्चविंशतिबन्धकानां षट्स्वप्युदयस्थानेषु प्रत्येकं द्वे सत्तास्थाने-द्विनवतिरष्टाशीतिश्च । एवं षड्विंशत्येकोनत्रिंशद्बन्धकानामपि ज्ञेयम् । सोद्योतां तिर्यक्पञ्चैन्द्रियप्रायोग्यां त्रिंशतमपि बध्नतामेवमेव, तीर्थकरसहितां पुनस्त्रिंशतं मनुष्यगतिप्रायोग्यां बध्नतः षट्स्वप्युदयस्थानेषु प्रत्येकं द्वे सत्तास्थाने-त्रिनवतिरेकोननवतिश्च । सर्वसंख्यया सत्तास्थानानि षष्टिरिति ।

अथेन्द्रियेषु विचार्यते-एकेन्द्रियविकलेन्द्रियेषु प्रत्येकं त्रयोविंशत्यादीन्यष्टाविंशतिहीनानि पञ्च पञ्च बन्धस्थानानि २३-२५-२६-२९-३० । तत्र देवगतिप्रायोग्यामेकोनत्रिंशतं त्रिंशतं च वर्जयित्वा शेषाणि सर्वाण्यपि सर्वगतिप्रायोग्यानि सप्रभेदानि वाच्यानि । पञ्चैन्द्रिये त्रयोविंशत्यादीन्यष्टावुदयस्थानानि २३-२५-२६-२८-२९-३०-३१-१ । एतानि सर्वाण्यपि सर्वगतिप्रायोग्यानि सप्रभेदानि वाच्यानि । उदयस्थानान्येकेन्द्रियाणामेकविंशतिश्चतुर्विंशतिः पञ्चविंशतिः षड्विंशतिः सप्तविंशतिश्चेति पञ्च । एतानि च सप्रभेदानि प्राग्वद्वाच्यानि । विकलेन्द्रियाणां षट्, तद्यथा-एकविंशतिः षड्विंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्त्रिंशदेकत्रिंशच्चेति । एतान्यपि यथाऽधस्तादुक्तानि तथैव वाच्यानि । पञ्चैन्द्रियाणामेकादश, तद्यथा-विंशतिरेकविंशतिः पञ्चविंशतिः षड्विंशतिः सप्तविंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्त्रिंशदेकत्रिंशन्नवाष्टौ च । एकेन्द्रियविकलेन्द्रियसंबन्धीन्युदयस्थानानि मुक्त्वा शेषाणि सर्वाण्यपि पञ्चैन्द्रियाणां सप्रभेदानि

इन्द्रियेषु
बन्धादि-
स्थानानि

॥१५१॥

वाच्यानि । सत्तास्थानान्येकेन्द्रियविकलेन्द्रियाणां पञ्च, तद्यथा-द्विनवतिरष्टाशीतिः षडशीतिरशीतिरष्टसप्ततिश्च । पञ्चेन्द्रियाणां च द्वादशापि सत्तास्थानानि ।

अथ जीवस्थानेषु बन्धोदयसत्तास्थानानि प्रतिपाद्यन्ते-तत्र ज्ञानावरणान्तरायदर्शनावरणानां बन्धोदयसत्तास्थानेषु ये भङ्गा मिथ्या-दृष्टौ भवन्ति त एव पर्याप्तसंज्ञिपञ्चेन्द्रियवर्जेषु शेषेषु त्रयोदशसु जीवस्थानेषु ज्ञेयाः । तत्र ज्ञानावरणस्यान्तरायस्य च प्रत्येकं पञ्चविधो बन्धः, पञ्चविध उदयः, पञ्चविधा सत्ता । दर्शनावरणस्य नवविधो बन्धश्चतुर्विध उदयो नवविधा सत्ता, यद्वा नवविधो बन्धः पञ्चविध उदयो नवविधा सत्ता । संज्ञिपर्याप्ते तु ये गुणस्थानोक्ता भङ्गास्त एवान्यूनानतिरिक्ता वेदितव्याः । वेदनीयस्याद्येषु त्रयोदशसु जीवस्थानेष्वदिमाश्चत्वारो भङ्गाः, तद्यथा-असातस्य बन्धोऽसातस्योदयो द्वे सती, यद्वाऽसातस्य बन्धः सातस्योदयो द्वे सती, यद्वा सातस्य बन्धोऽसातस्योदयो द्वे सती, यद्वा सातस्य बन्धः सातस्योदयो द्वे सती इति । गोत्रस्य त्रयो भङ्गाः, तद्यथा-नीचैर्गोत्रस्य बन्धो नीचैर्गोत्रस्योदयो नीचैर्गोत्रं सत्, एष विकल्पस्तेजोत्रायुकायिकेषु लभ्यते । तद्भवादुद्बृत्तेश्चपि क्रियत्कालं नीचैर्गोत्रस्य बन्धः नीचैर्गोत्रस्योदयो द्वे सती, यद्वा नीचैर्गोत्रस्य बन्धो नीचैर्गोत्रस्योदयो द्वे सती । शेषास्तु भङ्गा न भवन्ति, तेषूच्चैर्गोत्रस्योदयाभावात् । आयुर्विचारे तिर्यगायुरुदये ये नव भङ्गास्ते सर्वेऽप्यसंज्ञिपर्याप्ते द्रष्टव्याः, तेषां सर्वेषामपि तस्मिन् संभवात् । एकेन्द्रियाणां विकलेन्द्रियाणां च पर्याप्तापर्याप्तानां त एव सुरनारकाश्रितभङ्गचतुष्टयरहिताः पञ्च भङ्गा द्रष्टव्याः, तेषां देवनारकायुर्बन्धाभावात् । असंज्ञिन्यपर्याप्ते तिरश्चि मनुष्ये चैत एव पञ्च पञ्च भङ्गा अन्यूनानतिरिक्ता द्रष्टव्याः । तथा मनसा पर्याप्तेऽष्टाविंशतिरप्यायुषो भङ्गा ज्ञेयाः । मनसाऽपर्याप्ते संज्ञिनि पञ्च मनुष्ये पञ्च तिरश्चीति सर्वसंख्यया दश भङ्गाः, एते लब्ध्यपर्याप्तके । तथा देवनारकाणां करणापर्याप्ता-

कर्मप्रकृतिः

॥१५२॥

नामेकैको भङ्गः । सर्वसंख्ययाऽपर्याप्ते संज्ञिनि द्वादश । मोहनीयस्य बन्धोदयसत्तास्थानानि संज्ञिनः पर्याप्तस्य सर्वाण्यपि सप्रभे-
 दानि यथाऽधस्तादुक्तानि तथा वाच्यानि । बादरैकेन्द्रियविकलेन्द्रियासंज्ञिपञ्चेन्द्रियेष्वदिमौ द्वौ बन्धौ-द्वाविंशतिरेकविंशतिश्च ।
 इमौ च यथाऽधस्तादुक्तौ तथा ज्ञेयौ । नवरमेकविंशतिः करणापर्याप्तावस्थायां द्रष्टव्या । पर्याप्तापर्याप्तसूक्ष्मापर्याप्तबादरद्वीन्द्रियत्रीन्द्रि-
 यचतुरिन्द्रियासंज्ञिसंज्ञिरूपेष्वष्टसु जीवस्थानेषु द्वाविंशतिरेकैको बन्धः । स च सप्रभेदः प्राग्वद्वाच्यः । एतेष्वेवाष्टसु त्रीण्युदयस्थानानि
 भवन्ति, तद्यथा-अष्ट नव दश चेति । यस्तु सप्तक्रमुदयस्थानमनन्तानुबन्ध्युदयरहितं तन्न प्राप्यते, तेषामवश्यमनन्तानुबन्ध्युदयसहि-
 तत्वात् । वेदश्च तेषामुदयागतो नपुंसकवेद एव, न स्त्रीनृवेदौ । ततोऽष्टोदयेऽष्टौ भङ्गाः, नवोदये षोडश, दशोदयेऽष्टौ, सर्वसंख्यया
 प्रत्येकं द्वात्रिंशद्भङ्गाः । एतान्येव त्रीणि सप्तकयुतानि पर्याप्तबादरैकेन्द्रियविकलेन्द्रियासंज्ञिरूपेषु पञ्चसु चत्वार्युदयस्थानानि ७-८-९-
 -१० । तत्र सासादने सप्ताष्टौ नव चेति त्रीणि । मिथ्यादृष्टावष्टादीनि त्रीणि । वेदश्चैतेषामुदयप्राप्तो नपुंसकवेद एव । ततश्चतुर्विंश-
 तिस्थाने भङ्गानामष्टकं द्रष्टव्यं, तेन सासादने मिथ्यादृष्टौ च प्रत्येकं द्वात्रिंशद्भङ्गाः । एतेषु पञ्चकाष्टकरूपेषु त्रयोदशसु जीवस्थानेषु
 त्रीणि त्रीणि सत्तास्थानानि-अष्टाविंशतिः सप्तविंशतिः षड्विंशतिश्च । तत्रापि बादरैकेन्द्रियादिषु पञ्चसु सासादनभावापन्नेषु अष्टा-
 विंशतिरेकैकं सत्तास्थानम् । संज्ञिनि तु करणापर्याप्ते कस्मिंश्चित्सप्तदशबन्धोऽपि षडादीनि च चत्वार्युदयस्थानानि चतुर्विंशत्येकविंशति-
 रूपाण्यपि च सत्तास्थानानि ज्ञेयानि । नामकर्मणः संज्ञिनि पर्याप्तेऽष्टावपि बन्धस्थानानि, तानि च प्राग्वद्वाच्यानि । असंज्ञिनि पर्याप्ते
 आदिमानि षड् बन्धस्थानानि २३-२५-२६-२८-२९-३० । असंज्ञिपञ्चेन्द्रियाणां पर्याप्तानां हि नरकगतिदेवगतिप्रायोग्यबन्धोऽपि
 भवतीत्यष्टाविंशतिरपि बन्धस्थानं लभ्यते । तान्येवाष्टाविंशतिहीनानि २३-२५-२६-२९-३० पञ्च पर्याप्तापर्याप्तविकलेन्द्रियबादर-

जीवस्थानेषु
बन्धादि-
स्थानानि

॥१५२॥

विंशत्युदयावविरतसम्यग्दृष्टेः करणापर्याप्तस्य । पञ्चविंशतिसप्तविंशत्युदयौ वैक्रियसंयतस्याहारकसंयतस्य वा । अष्टाविंशत्येकोनत्रिंशता-
वविरतसम्यग्दृष्टीनां वैक्रियकारिणामाहारकसंयतानां च । त्रिंशत्सम्यग्दृष्टीनां मिथ्यादृष्टीनां वा । एकैकस्मिन् द्वे द्वे सत्तास्थाने—द्विन-
वतिरष्टाशीतिश्च, आहारकसंयतस्य द्विनवतिरेव । त्रिंशदुदये चत्वारि सत्तास्थानानि—द्विनवतिरेकोननवतिरष्टाशीतिः षडशीतिश्च । तत्र-
कोननवतिर्नरकगतिप्रायोग्यामष्टाविंशतिं बध्नतो मिथ्यादृष्टेरवसेया । सर्वसंख्ययाऽष्टाविंशतिबन्धे षोडश सत्तास्थानानि । देवगतिप्रा-
योग्यामेकोनत्रिंशतं तीर्थकरसहितां बध्नतः सप्तोदयस्थानानि, तानि चाष्टाविंशतिबन्धकानामिव ज्ञेयानि । नवरमिह त्रिंशदुदयः सम्यग्दृ-
ष्टीनामेव वाच्यः । सर्वेष्वपि चोदयस्थानेषु द्वे द्वे सत्तास्थाने—त्रिनवतिरेकोननवतिश्च, तत्राहारकसंयतस्य त्रिनवतिरेव । सर्वसंख्यया
चतुर्दश । आहारकसहितां त्रिंशतं बध्नतो द्वे उदयस्थाने—एकोनत्रिंशत्रिंशच्च । तत्र यो नामाहारकसंयतोऽन्तिमकालेऽप्रमत्तस्त प्रतीत्य-
कोनत्रिंशत्, (अन्यत्रैकोनत्रिंशति) आहारकबन्धहेतोर्विशिष्टसंयमस्याभावात् । द्वयोरप्युदयस्थानयोः प्रत्येकमेकं सत्तास्थानं द्विनवतिः ।
एकत्रिंशद्बन्धकस्यैकमुदयस्थानं त्रिंशत्, एकं सत्तास्थानं त्रिनवतिः । एकविधबन्धकस्यैकमुदयस्थानं त्रिंशत् । अष्टौ सत्तास्थानानि—
त्रिनवतिर्द्विनवतिरेकोननवतिरष्टाशीतिरशीतिरेकोनाशीतिः षट्सप्ततिः पञ्चसप्ततिश्च । सर्वबन्धोदयस्थानापेक्षया सत्तास्थानानि शतमेकोन
(एक)षष्ठ्यधिकम् । अबन्धे उदयसत्तास्थानयोर्मिथः संवेधः सामान्यसंवेधचिन्तायामिव ज्ञेयः ।

अथ देवानां बन्धादिस्थानानि वाच्यानि । तत्र तेषां चत्वारि बन्धस्थानानि—पञ्चविंशतिः षड्विंशतिरेकोनत्रिंशत्रिंशत् । तत्र पञ्च-
विंशतिः षड्विंशतिश्च पर्याप्तबादरप्रत्येकसहितामेकेन्द्रियप्रायोग्यां बध्नतो ज्ञेया । अत्र स्थिरास्थिरशुभाशुभयशःकीर्त्ययशःकीर्त्तिभिरष्टौ
भङ्गाः । षड्विंशतिरातपोद्योतान्यतरसहिता भवति, ततोऽत्र भङ्गाः षोडश । एकोनत्रिंशन्मनुष्यगतिप्रायोग्या तिर्यग्गतिप्रायोग्या च

कर्मप्रकृतिः

॥१५३॥

स्यापान्तरालस्थस्य, अत्रैको भङ्गः, प्रतिपक्षपदविकल्पाभावात् । अस्यां हुण्डोपघातौदारिकशरीरप्रत्येकसाधारणैकतरलक्षणप्रकृतिचतुष्टयक्षेपे तिर्यगानुपूर्व्यपनयने चतुर्विंशतिः, सा च शरीरस्थस्य, अत्र प्रत्येकसाधारणाभ्यां द्वौ भङ्गौ । ततः शरीरपर्याप्त्या पर्याप्तस्य पराघाते क्षिप्ते पञ्चविंशतिः, अत्रापि तावेव द्वौ भङ्गौ । ततः प्राणापानपर्याप्त्या पर्याप्तस्योच्छ्वासे क्षिप्ते षड्विंशतिः, अत्रापि तावेव द्वौ भङ्गौ । सर्वसंख्यया सूक्ष्मपर्याप्तस्य सप्त भङ्गाः । पर्याप्तबादरैकेन्द्रियाणामुदयस्थानान्येकविंशत्यादीनि पञ्च २१-२४-२५-२६-२७ । तत्रैकविंशतिरियं-तैजसं कर्मणमगुरुलघु स्थिरास्थिरे शुभाशुभे वर्णादिचतुष्टयं निर्माणं तिर्यग्विक्रमेकेन्द्रियजातिः स्थावरबादरपर्याप्तदुर्भगानादेयानि यशःकीर्त्ययशःकीर्त्योरिकतरेति । एषा चैकविंशतिरपान्तरालस्थस्य, अत्र यशःकीर्त्ययशःकीर्त्तिभ्यां द्वौ भङ्गौ । ततः शरीरस्थस्यौदारिकहुण्डोपघातप्रत्येकसाधारणैकतरलक्षणप्रकृतिचतुष्टयक्षेपे तिर्यगानुपूर्व्यपनयने चतुर्विंशतिः । अत्र प्रत्येकसाधारणयशःकीर्त्ययशःकीर्त्तिभिश्चत्वारो भङ्गाः । वैक्रियं कुर्वतस्तु बादरवायुकायिकस्यैकः, यतस्तस्य साधारणयशःकीर्त्ति उदये नागच्छतः । अन्यच्च वैक्रियवायुकायिकचतुर्विंशतावौदारिकशरीरस्थाने वैक्रियशरीरं वाच्यं, शेषं तथैव । सर्वसंख्यया चतुर्विंशतौ पञ्च भङ्गाः । ततः शरीरपर्याप्त्या पर्याप्तस्य पराघाते क्षिप्ते पञ्चविंशतिः, अत्रापि तथैव पञ्च भङ्गाः । ततः प्राणपानपर्याप्त्या पर्याप्तस्योच्छ्वासे क्षिप्ते षड्विंशतिः, अत्रापि तथैव पञ्च भङ्गाः । अथवा शरीरपर्याप्त्या पर्याप्तस्योच्छ्वासेऽनुदिते आतपोद्योतान्यतरस्मिस्तुदिते षड्विंशतिः, अत्रातपेन प्रत्येकयशःकीर्त्ययशःकीर्त्तिपदैर्द्वौ भङ्गौ । साधारणस्यातपोदयाभावात्तदाश्रितविकल्पाभावः । उद्योतेन प्रत्येकसाधारणयशःकीर्त्ययशःकीर्त्तिपदैश्चत्वारः । सर्वसंख्यया षड्विंशतावेकादश भङ्गाः । ततः प्राणापानपर्याप्त्या पर्याप्तस्योच्छ्वाससहितायां षड्विंशतावातपोद्योतयोरन्यतरस्मिन् क्षिप्ते सप्तविंशतिः । अत्राप्यातपेन द्वौ उद्योतेन सह चत्वार इति सर्वसंख्यया सप्तविंशतौ षट् ।

गत्यादिषु
बन्धादिवि-
षयसत्पद-
प्ररूपणा

॥१५३॥

बादरपर्याप्तस्य सर्वे भङ्गा एकोनत्रिंशत् । संज्ञिपर्याप्तस्य चतुर्विंशतिवर्जानि सर्वाण्यप्युदयस्थानानि । चतुर्विंशत्युदय एकेन्द्रियाणामेवेति तत्प्रतिषेधः । उदयस्थानभङ्गाश्च देवनारकतिर्यङ्मनुष्यानधिकृत्य यथाऽधस्तादुक्तास्तथैवात्रापि भाव्याः । पर्याप्तद्वित्रिचतुरिन्द्रियासंज्ञिनामेकविंशतिषड्विंशत्यष्टाविंशत्येकोनत्रिंशत्त्रिंशदेकत्रिंशद्रूपाः षडुदया भवन्ति । तत्र द्वित्रिचतुरिन्द्रियाणां यथाऽधस्ताद्भङ्गास्तथात्रापि भाव्याः । यथा च सामान्यतिर्यक्पञ्चेन्द्रियाणामधस्तादुक्तास्तथाऽसंज्ञिनामपि । नवरं सर्वेषामप्येकविंशतौ षड्विंशतौ च प्रत्येकमपर्याप्तपदाश्रितो य एकैको भङ्गः स इह न वाच्यः, पर्याप्तानामेवेह चिन्त्यमानत्वात् । सत्तास्थानान्याद्येषु त्रयोदशसु जीवस्थानेषु पञ्च पञ्च, तत्र त्रीण्यधुवसंज्ञानि द्विनवतिरष्टाशीतिश्च । तत्राष्टसप्ततिः सूक्ष्मबादरैकेन्द्रियेषु तेजोवायुश्चाद्येषु चतुर्ष्वुदयेषु, तेजोवायुभवादुद्वृत्तेषु चैकविंशतिचतुर्विंशत्युदययोः, द्वीन्द्रियादिषु तु तेजोवायुभवादुद्वृत्तेषु एकविंशतिचतुर्विंशत्युदययोः प्राप्यते, न शेषेष्वुदयेषु । संज्ञिनस्तु गुणस्थानक्रमेण द्वादशापि सत्तास्थानानि नाम्नः प्रागुक्तदिशा भावनीयानि ।

अथ गत्यादिषु बन्धादिस्थानविषयसत्पदप्ररूपणा क्रियते । तत्र नारकतिर्यक्सुरगतिषु कर्माणि बध्यन्ते सप्ताष्टौ वा, तत्रायुर्बन्धकालेऽष्टौ, शेषकालं सप्त । उदये च अष्टावेव । उदीर्यन्ते सप्ताष्टौ वा, तत्र स्वस्वायुःपर्यन्तावलिकायां नोदीर्यत इति सप्त, शेषकालं त्वष्ट उदीरणानि । सन्ति चैता तिसृषु गतिष्वष्टैव प्राप्यन्ते, न तु कदापि सप्त चत्वारि वा, तत्र श्रेण्यादिप्रतिपत्त्यभावात्, मनुष्यगताविन्द्रियद्वारे पञ्चेन्द्रियाणां कायद्वारे त्रसानां गुणस्थानाभिहितं द्रष्टव्यं, तच्चेदं-मिश्रं वर्जयित्वा सप्तमगुणस्थानं यावत्सप्तानामष्टानां वा बन्धः । तत्रायुर्बन्धकाले सप्तानां, शेषकालं त्वष्टानाम् । मिश्रापूर्वकरणानिवृत्तिबादरेषु सप्तानामेव, तेषामतिविशुद्धत्वेनायुर्बन्धासंभवात् । सूक्ष्मसम्पराये षण्णां बन्धः, तत्र मोहस्याप्यबन्धात् । ततः परं त्रिषु गुणस्थानेष्वेकस्यैव वेदनीयस्य बन्धः । तथा सूक्ष्मसम्परायं यावदष्टाना-

कर्मप्रकृतिः

॥१५४॥

मुदयसत्ते, उपशान्तमोहे सप्तानामुदयोऽष्टानां सत्ता । क्षीणमोहे सप्तानामेवोदयः सत्ता च । सयोगिकेवलिनोश्चतुर्णामुदयसत्ते । तथा षष्ठं गुणस्थानं यावत्सप्तानामष्टानां वोदीरणा । तत्र यदायुः पर्यन्तावलिकाप्राप्तं भवति तदा तस्योदीरणाऽभावात्सप्तानामुदीरणा, शेषकालं त्वष्टानाम् । मिश्रगुणस्थाने तु सदैवाष्टानामेव, आयुःपर्यन्तावलिकायां वर्त्तमानस्य मिश्रगुणस्थानासंभवात् । अप्रमत्तापूर्वकरणा- निवृत्तिबादरेषु वेदनीयायुर्वर्जानां षण्णामुदीरणा, तेषु वेदनीयायुषोरुदीरणाभावात् तद्योग्याध्यवसायस्थानासंभवात् । सूक्ष्मसम्पराये षण्णां पञ्चानां वोदीरणा, तत्र प्रथमतः षण्णां, सा च तावद्यावदावलिका गुणस्थानस्य शेषा न भवति, आवलिकायां तु शेषीभूतायां मोहनीयमप्यावलिकाप्रविष्टमिति तस्योदीरणाया अभावात्पञ्चानामुदीरणा । एतेषामेव पञ्चानामुपशान्तमोहेऽपि । क्षीणमोहे पञ्चानां तावदुदीरणा यावत्स्वावलिका शेषा न भवति । आवलिकायां तु शेषीभूतायां ज्ञानावरणदर्शनावरणान्तरायाणामप्यावलिकाप्रविष्टत्वे- नोदीरणाया अभावात् द्वयोर्नामगोत्रयोरुदीरणा । सयोगिकेवलिन्यपि तयोरेव द्वयोरुदीरणा । अयोगी तु योगाभावादेव न किञ्चिदु- दीरयति । एकद्वित्रिचतुरिन्द्रियाणां कायद्वारे स्थावरकायानां सप्तानामष्टानां वा चन्दोदीरणे, अष्टानामुदयसत्ते । तथा योगद्वारे मनो- योगिनो वीतरागच्छद्ब्रह्मपर्यवसाना इव वेदितव्याः, मनोयोगिनां क्षीणमोहगुणस्थानकं यावत्संभवात् । काययोगिनो वाग्योगिनश्च सयोगिकेवलिपर्यन्ता इव द्रष्टव्याः, काययोगवाग्योगयोः सयोगिकेवलिगुणस्थानं यावत्संभवात् । वेदद्वारे त्रिवेदाः, कषायद्वारे त्रिक- षाया नवगुणस्थानतुल्याः, वेदत्रयस्य कषायत्रयस्य चानिवृत्तिबादरसम्परायं यावत्संभवात् । लोभे सूक्ष्मसम्परायान्ता इव वाच्याः, लोभस्य सूक्ष्मसम्परायं यावत्संभवात् । ज्ञानद्वारे मत्तज्ज्ञानश्रुताज्ञानविभङ्गज्ञानेषु मिथ्यादृष्ट्यादिषु सम्यङ्मिथ्यादृष्टिपर्यन्तेष्विव । मतिश्रुतावधिज्ञानेष्वविरतसम्यग्दृष्ट्यादिषु क्षीणमोहपर्यन्तेष्विव । मनःपर्यवज्ञाने प्रमत्तसंयतादिषु क्षीणमोहपर्यन्तेष्विव । केवलज्ञाने

जीवस्थानेषु
बन्धादि-
स्थानानि

॥१५४॥

सूक्ष्मैकेन्द्रियेषु भवन्ति । असंज्ञिसंज्ञिनोरपि लब्ध्यपर्याप्तयोरेतान्येव पञ्च बन्धस्थानानि, अपर्याप्तानां सर्वेषां तिर्यञ्चानुष्यप्रायोग्यस्यैव बन्धात् । तानि च पञ्च बन्धस्थानानि तिर्यञ्चानुष्यप्रायोग्याणि यथाऽवस्तादुक्तानि तथा भाव्यानि । सूक्ष्मबादरैकेन्द्रिययोरपर्याप्तयोरेकविंशतिश्चतुर्विंशतिश्चेति द्वाबुदयौ । तत्र सूक्ष्मापर्याप्तस्यैकविंशतिरियं-तिर्यग्विद्वकं तैजसकर्मणे अगुरुलघु वर्णचतुष्टयमेकेन्द्रियजातिः स्थावरसूक्ष्मापर्याप्तानि स्थिरास्थिरे शुभाशुमे दुर्भगमनादेयमयशःकीर्त्तिर्निर्माणमिति । एषा चापान्तरालगतिस्थस्याप्यते । अत्र चैक एव भङ्गः, अपर्याप्तस्य परावर्त्तमानशुभप्रकृतीनामनुदयात् । बादरापर्याप्तस्याप्येवैकविंशतिः, नवरं सूक्ष्मस्थाने बादरं वाच्यं, तत्राप्येक एव भङ्गः । उभयोरपि तस्यामेकविंशतौ औदारिकशरीरहुण्डोपघातप्रत्येकसाधारणैकतररूपप्रकृतिचतुष्टयप्रक्षेपे तिर्यगानुपूर्व्याश्चापनयने चतुर्विंशतिः । अत्र प्रत्येकसाधारणाभ्यां सूक्ष्मापर्याप्तस्य बादरापर्याप्तस्य च प्रत्येकं द्वौ भङ्गौ । विकलेन्द्रियसंज्ञिसंज्ञिनां चापर्याप्तानामिमे द्वे उदयस्थाने-एकविंशतिः षड्विंशतिश्च । तत्रैकविंशतिरपर्याप्तद्वीन्द्रियाणामियं-तैजसं कर्मगमगुरुलघु स्थिरास्थिरे शुभाशुमे वर्णादिचतुष्टयं निर्माणं तिर्यग्विद्वकं द्वीन्द्रियजातिसूक्ष्मबादरापर्याप्तानि दुर्भगानादेयायशःकीर्त्तय इति । एषा चैकविंशतिरन्तरालगतिस्थानां ज्ञेया । इयं च सर्वाऽप्रशस्तपदेत्येक एव भङ्गः । ततः शरीरस्थस्यौदारिकद्विकहुण्डसेवात्तोपघातप्रत्येकलक्षणप्रकृतिषट्कप्रक्षेपे तिर्यगानुपूर्व्याश्चापनयने षड्विंशतिः । अत्राप्येक एव भङ्गः । एवं त्रीन्द्रियादीनामपि वाच्यम् । तदेवमपर्याप्तद्वीन्द्रियादीनामुदयस्थानाश्रितौ द्वौ द्वौ भङ्गौ, केवलमपर्याप्तसंज्ञिनश्चत्वारः, यतो द्वावपर्याप्तसंज्ञिनस्तिरश्चो द्वौ च मनुष्यस्येति । तथा पर्याप्तसूक्ष्मैकेन्द्रियाणां चत्वार्युदयस्थानानि-एकविंशतिश्चतुर्विंशतिः पञ्चविंशतिः षड्विंशतिश्च । तत्रैकविंशतिरियं-तैजसं कर्मणमगुरुलघु स्थिरास्थिरे शुभाशुमे वर्णादिचतुष्टयं निर्माणं तिर्यग्विद्वकं एकेन्द्रियजातिः स्थावरसूक्ष्मपर्याप्तदुर्भगानादेयायशःकीर्त्तय इति । एषा चैकविंशतिः सूक्ष्मपर्याप्त-

कर्मप्रकृतिः

॥१५५॥

(चू०)—‘करणोदयसत्तविदु’त्ति-अट्टण्हं करणाणं उदयसंताण य (विऊ-नाणवंता) जा (जो) करणउदय-संताणं, णिज्जरकरणं करेति संजमो तंमि उज्जोगवंता, ‘कंमट्टगुदयणिट्ठाजणिय’त्ति-अट्टण्हं कंमाणं ‘उदय-निट्ठा’ अत्तोदयग्गहणं बंधसत्तोवलक्खणं, तओ बंधुदयसत्ताखयेण जणियं उप्पातियं(जं) मणिट्ठं सुहसुवेति’त्ति-मणइट्ठं मोक्खसुहं पावेति ॥

(मलय०)—संप्रति प्रकरणपरिज्ञाननिबन्धनां विशिष्टफलसंप्राप्तिमाह-‘करणोदय’त्ति । करणानामुक्तस्वरूपाणामुदयसत्तयोश्च सम्यक् परिज्ञानयुक्ताः, ‘तन्निज्जरकरणसंजमुज्जोग’त्ति-तासां करणोदयसत्तानां या निर्जरा तस्याः करणं निर्वर्तनं तदर्थं संयमं प्रति उद्योग-उद्यमो येषां ते तन्निर्जराकरणसंयमोद्योगाः । ते इत्थंभूताः सन्तः किमित्याह-‘कर्माष्टकोदयनिष्ठाजनितं’, कर्माष्टकस्याष्टानां कर्मणामुदयनिष्ठया, उदयग्रहणं बन्धसत्ताद्युपलक्षणं, ततोऽयमर्थः-बन्धोदयसत्ताक्षयेण जनितमुत्पादितं यत् ‘मणिट्ठं’ ति-मनस इष्टम् । अथवा ‘अणिट्ठं’ ति-न विद्यते निष्ठा पर्यवसानं यस्य तदनिष्टं अपर्यवसानं सुखं, उभयत्रापि मोक्षसुखं, तत् उपयन्ति-प्राप्नुवन्ति । तस्मादवश्यमिह प्रकरणे प्रेक्षावद्भिर्निरन्तरमभ्यासः करणीयः, कृत्वा च यथाशक्ति संयमाध्वनि प्रवर्तितव्यं, प्रवृत्तेन च सता संकिलष्टाध्यवसायरूपकुपथपरिहारे यत्न आस्थेय इति ॥१५५॥

(उ०)—सम्प्रति प्रकरणपरिज्ञानस्य विशिष्टफलमाह-करणोदयसत्ताविदः, करणानामुक्तस्वरूपाणां बन्धादीनामुदयसत्तयोश्च समय-परिज्ञानयुक्ताः, तन्निर्जराकरणसंयमोद्योगा इति-तासां करणोदयसत्तानां या निर्जरा तस्याः करणं निर्वर्तनं तदर्थं संयमोद्योगश्चारित्राभ्यासो येषां ते तथा । करणाष्टकस्योदयनिष्ठया, उदयग्रहणं बन्धसत्तोपलक्षणं, ततो बन्धोदयसत्ताक्षयेणेत्यर्थः, तेन जनितमुत्पादितं

प्रकरणपरि-
ज्ञानफलं

॥१५५॥

यत् 'मणिद्वं' ति—मनस इष्टं, यद्वा 'अणिद्वं'—ति निष्ठा पर्यवसानं तद्रहितं सुखं परमपदप्राप्तिभाव्यव्याबाधलक्षणमुपयन्ति प्राप्नुवन्ति । तथाहि—करणाष्टकादिपरिज्ञानवन्तस्तथातथापरिणामयुक्तं कर्मजालमेव दुरन्तदुःखज्वलनज्वालावलीढसंसारकारणं निश्चिन्वन्तस्तत्क्षयाय पारमेश्वरीमाज्ञामास्थाय सम्यग्यतमाना इच्छायोगशास्त्रयोगपरिपाकोपनतशुद्धात्मस्वभावलाभास्तदनन्तरप्रसृमरसामर्थ्ययोगातिशयदहनदग्धनिःशेषान्तरायाः परमधर्मसन्न्यासपवित्रा महात्मानः क्षपकश्रेणिमपि प्रारभन्ते । तत्र चायं क्रमः—

इह यः क्षपकश्रेणिप्रस्थापकः सोऽवश्यं मनुष्यो वर्षाष्टकस्योपरि वर्तमानः उत्तमसंहननी शुभध्यानोऽविरतसम्यग्दृष्टिदेशविरतप्रमत्ताप्रमत्तसंयतानामन्यतमः, केवलं यद्यप्रमत्तसंयतः पूर्ववित्तदा शुक्लध्यानोपगतः, शेषस्तु सर्वोऽपि धर्मध्यानोपगतः । तत्र क्षपकश्रेणिमारोहन् प्रथमतोऽनन्तानुबन्धिनः क्षपयति, तद्विधिश्च निःशेषः प्रागुक्त एवेति न भूय उच्यते । क्षीणसप्तकश्चावद्वायुश्चारित्रमोहनीयक्षयाय यतमानो यथाप्रवृत्तादिकरणत्रयं करोति । तत्र यथाप्रवृत्तकरणमप्रमत्तगुणस्थाने, अपूर्वकरणमपूर्वकरणगुणस्थाने, अनिवृत्तिकरणमनिवृत्तिबादरसम्परायगुणस्थाने । तत्रापूर्वकरणे स्थितिघातादिभिर्मध्यमकषायष्टकं तथा क्षपयति यथाऽनिवृत्तिकरणाद्विप्रथमसमये तत्पल्योपमासङ्ख्येयभागमात्रस्थितिकं भवति, अनिवृत्तिकरणाद्वायाश्च सङ्ख्येयेषु भागेषु गतेषु सत्सु स्त्यानर्द्धित्रिकनरकद्विकतिर्यगिदृकाद्यजातिचतुष्टयस्थावरातपोद्योतसूक्ष्मसाधारणानां षोडशप्रकृतीनामुद्गलनासंक्रमेणोद्गल्यमानानां पल्योपमासङ्ख्येयभागमात्रा स्थितिर्भवति । ततो बध्यमानासु प्रकृतिषु तानि षोडशापि कर्माणि गुणसंक्रमेण प्रतिसमयं प्रक्षिप्यमाणानि निःशेषतोऽपि क्षीणानि भवन्ति । इह मध्यमकषायाष्टकं प्रागेव क्षपयितुमारब्धं परं तन्नाद्यापि क्षीणं, केवलमपान्तराल एव पूर्वोक्तं प्रकृतिषोडशकं क्षपितं, ततः पश्चात्तदपि कषायाष्टकं मुहूर्त्तमात्रेण क्षपयति, एष सूत्रादेशः । अन्ये त्वाहुः—षोडशकर्माण्येव पूर्वं क्षपयितुमारभते, केवलमपान्तरालेऽष्टौ कषायान्

कर्मप्रकृतिः

॥१५६॥

क्षपयति, पश्चात् षोडश कर्माणीति । ततोऽन्तर्मुहूर्त्तमात्रेण नवानां नोकषायाणां चतुर्णां च संज्वलनानामन्तरकरणं करोति । अन्तरकरणं च कृत्वा नपुंसकवेददलिकमुपरितनस्थितिगतमुद्रलनविधिना क्षपयितुमारभते, तच्चान्तर्मुहूर्त्तमात्रेण पल्योपमासंख्येयभागमात्रं भवति । ततः प्रभृति बध्यमानासु प्रकृतिषु गुणसंक्रमेण तदलिकं प्रक्षिपति । तच्चैवं प्रक्षिप्यमाणं प्रक्षिप्यमाणमन्तर्मुहूर्त्तमात्रेण निःशेषं क्षीयते, अधस्तनस्थितिदलिकं च यदि नपुंसकवेदेन क्षपकश्रेणिमारूढस्ततोऽनुभवतः क्षपयति, अन्यथा त्वावलिकामात्रं तत्, तच्च वेद्यमानासु प्रकृतिषु स्तिबुकसंक्रमेण संक्रमयति । तदेवं क्षपितो नपुंसकवेदः । ततोऽन्तर्मुहूर्त्तेन कालेन स्त्रीवेदोऽप्यनेनैव क्रमेण क्षप्यते, ततः षड् नोकषायान् युगपत्क्षपयितुमारभते । ततः प्रभृति तेषामुपरितनस्थितिगतं दलिकं पुंवेदे न संक्रमयति, अपि तु संज्वलनक्रोधे । एवं चान्तर्मुहूर्त्तेन नोकषायषट्कोपरितनदलिकं निःशेषतः क्षीणं, तत्समय एव च पुंवेदस्य बन्धोदयोदीरणोच्छेदः समयोनावलिकाद्वयबद्धं मुक्त्वा शेषदलिकक्षयश्च, इदं च पुंवेदिनः प्रारम्भकस्य ज्ञेयम् । यदा तु नपुंसकवेदी प्रारम्भकस्तदा प्रथमं स्त्रीवेदनपुंसकवेदौ युगपत्क्षपयति, तत्क्षयसमय एव च पुंवेदबन्धव्युच्छेदः । ततः पुंवेदहास्यषट्के युगपत्क्षपयति । यदा तु स्त्रीवेदी क्षपकश्रेणिप्रारम्भकस्तदा प्रथमं नपुंसकवेदं ततः स्त्रीवेदं क्षपयति, तत्क्षयसमकालमेव च पुंवेदबन्धव्युच्छेदः, ततः पुंवेदहास्यषट्कयोर्युगपत्क्षयः । अथ पुंवेदिनः प्रस्तुतमभिधीयते—क्रोधं वेदयमानस्य पुंवेदिनः क्रोधाद्धाया भागत्रयं भवेत्—अश्वकर्णकरणाद्धा किट्टिकरणाद्धा किट्टिवेदनाद्धा च । तत्राश्वकर्णकरणाद्धायां वर्त्तमानः प्रतिसमयमनन्तान्यपूर्वस्पर्धकानि संज्वलनचतुष्कस्याप्यन्तरकरणेनोपरितनस्थितौ करोति । अस्यां चाद्धायां वर्त्तमानः पुंवेदमपि समयोनद्वयावलिकारूपेण कालेन क्रोधे गुणसंक्रमेण संक्रमयन् चरमसमये सर्वसंक्रमेण संक्रमयति । एवं क्षीणपुरुषवेदः अश्वकर्णकरणाद्धासमाप्त्यनन्तरं किट्टिकरणाद्धायां प्रविष्टः सन् संज्वलनचतु-

क्षपकश्रेणिः

॥१५६॥

सयोग्ययोगिकेवलिनोरिव । संयमद्वारे सामायिकच्छेदोपस्थापनयोः प्रमत्तसंयतादिष्वनिवृत्तिबादरपर्यन्तेष्विव । परिहारविशुद्धिके प्रमत्ताप्रमत्तयोरिव । सूक्ष्मसम्पराये सूक्ष्मसम्परायगुणस्थान इव । यथाख्यातसंयमे उपशान्तमोहक्षीणमोहसयोग्ययोगिकेवलिनामिव । देशसंयमे देशविरतगुणस्थान इव । असंयमे प्रथमगुणस्थानचतुष्टयस्थानामिव । दर्शनद्वारे चक्षुरचक्षुर्दर्शनयोर्मिथ्यादृष्ट्यादीनां क्षीणमोहान्तानामिव । अवधिदर्शनेऽविरतसम्यग्दृष्ट्यादीनां क्षीणमोहान्तानामिव । केवलदर्शने सयोग्ययोगिकेवलिनोरिव । लेख्याद्वारे आद्यासु पञ्चसु लेख्यासु मिथ्यादृष्ट्यादीनामप्रमत्तसंयतान्तानामिव । शुक्ललेख्यायां मिथ्यादृष्ट्यादीनां सयोगिकेवलिपर्यन्तानामिव वाच्यम् । भव्यद्वारे भव्येषु सर्वगुणस्थानतुल्यम् । अभव्येषु मिथ्यादृष्टेरिव । सम्यक्त्वद्वारे क्षायोपशमिकसम्यक्त्वेऽविरतसम्यग्दृष्ट्यादीनामप्रमत्तसंयतान्तानामिव । औपशमिकसम्यक्त्वेऽविरतसम्यग्दृष्ट्यादीनामुपशान्तमोहान्तानामिव । क्षायिकसम्यक्त्वेऽविरतसम्यग्दृष्ट्यादीनामयोगिकेवलिपर्यन्तानामिव । मिथ्यात्वे मिथ्यादृष्टेरिव । सासादने सासादनस्येव । मिश्रे मिश्रस्येव । संज्ञिद्वारे संज्ञिषु मनुष्यगताविव । असंज्ञिषु मिथ्यादृष्टिसासादनयोरिव । आहारकद्वारेऽनाहारके मिथ्यादृष्टिसासादनाविरतसम्यग्दृष्ट्ययोगिकेवलिनामिव । आहारके मिथ्यादृष्ट्यादीनां सयोगिकेवलिपर्यन्तानामिव सत्पदप्ररूपणा कर्तव्या । तदेवं सप्ततिकार्थोऽपि सम्बन्धाधिकारे प्रसक्तानुप्रसक्तः प्ररूपितः । तदेवं ग्रन्थकर्त्रा यत् पूर्वं प्रतिज्ञातं कर्माष्टकस्य करणाष्टकमुदयसत्ते च वक्ष्यामीति तत्समर्थितम् ॥५४॥

करणोदयसंतविऊ तन्निज्जरकरणसंजमुज्जोगा । कम्मट्टुगुदयनिट्टाजणियमणिट्टं सुहमुवेति ॥५५॥

१ कर्मग्रन्थे आद्यासु तिसृषु लेख्यासु चत्वारि षड् वा गुणस्थानान्युक्तानि, अत्र आद्यासु पञ्चसु लेख्यासु अप्रमत्तपर्यन्तानि सप्त गुणस्थानानि प्रतिपादितानि तच्च मतान्तरेणावसेयम् ।

कर्मप्रकृतिः

॥१५७॥

ततोऽनन्तरसमये तृतीयकिट्टिदलिकं द्वितीयस्थितिगतमाकृष्य प्रथमस्थितिं करोति वेदयते च तावद्यावत्समयाधिकावलिकामात्रं शेषः । तस्मिन्नेव च समये मानस्य बन्धोदयोदीरणानां युगपद्व्यवच्छेदः, सत्कर्मापि च तस्य समयोनावलिकाद्विकबद्धमेव, शेषस्य मायायां प्रक्षिप्तत्वात् । ततो मायायाः प्रथमकिट्टिदलिकं द्वितीयस्थितिगतमाकृष्य प्रथमस्थितिं करोति वेदयते च तावद्यावदन्तर्मुहूर्त्तमात्रम् । संज्वलनमानस्य च बन्धादौ व्यवच्छिन्ने तस्य सम्बन्धि दलिकं समयोनावलिकाद्विकमात्रेण कालेन गुणसंक्रमेण मायायां सर्वं प्रक्षिपति । मायाया अपि च प्रथमकिट्टिदलिकं द्वितीयस्थितिगतं प्रथमस्थितिकृतं वेद्यमानं समयाधिकावलिकाशेषं जातम् । ततोऽनन्तरसमये मायाया द्वितीयकिट्टिदलिकं द्वितीयस्थितिगतमाकृष्य प्रथमस्थितिं करोति वेदयते च तावद्यावत्समयाधिकावलिकामात्रं शेषः । ततोऽनन्तरसमये तृतीयकिट्टिदलिकं द्वितीयस्थितिगतमाकृष्य प्रथमस्थितिं करोति वेदयते च तावद्यावत्समयाधिकावलिका-मात्रं शेषः । तस्मिन्नेव च समये मायाया बन्धोदयोदीरणानां युगपद्व्यवच्छेदः, सत्कर्मापि च तस्याः समयोनावलिकाद्विकबद्धमात्रमेव, शेषस्य गुणसंक्रमेण लोभे प्रक्षिप्तत्वात् । ततोऽनन्तरसमये लोभस्य प्रथमकिट्टिदलिकं द्वितीयस्थितिगतमाकृष्य प्रथमस्थितिं करोति वेदयते च तावद्यावदन्तर्मुहूर्त्तम् । संज्वलनमायायाश्च बन्धादौ व्यवच्छिन्ने तत्सम्बन्धि दलिकं समयोनावलिकाद्विकमात्रेण कालेन गुणसंक्रमेण सर्वं लोभे संक्रमयति । संज्वलनलोभस्य च प्रथमकिट्टिदलिकं प्रथमस्थितिकृतं वेद्यमानं समयाधिकावलिकामात्रशेषं जातम् । ततोऽनन्तरसमये लोभस्य द्वितीयकिट्टिदलिकं द्वितीयस्थितिगतमाकृष्य प्रथमस्थितिं करोति वेदयते च, तां च वेद्यमान-स्तृतीयकिट्टिदलिकं गृहीत्वा सूक्ष्मकिट्टीः करोति तावद्यावत् द्वितीयकिट्टिदलिकस्य प्रथमस्थितिकृत्य वेद्यमानस्य समयाधिकावलिका-मात्रं शेषः । तस्मिन्नेव च समये संज्वलनलोभस्य बन्धवाद्दरकषायोदीरणानवमगुणस्थानकालानां युगपद्व्यवच्छेदो जायते । ततो-

क्षपकश्रेणिः

॥१५७॥

ऽनन्तरसमये सूक्ष्मकिट्टिदलिकं द्वितीयस्थितिगतमाकृष्य प्रथमस्थितिं करोति वेदयते च, तदानीमसौ सूक्ष्मसम्पराय उच्यते । प्रागुक्ताश्चावलिकास्तृतीयकिट्टिगताः शेषीभूताः सर्वा अपि वेद्यमानासु परप्रकृतिषु स्तिबुक्कसंक्रमेण संक्रमयति, प्रथमद्वितीयकिट्टिगताश्च यथास्वं द्वितीयतृतीयकिट्ट्यन्तर्गता वेद्यन्ते । सूक्ष्मसम्परायश्च लोभस्य सूक्ष्मकिट्टीर्वेदयमानः सूक्ष्मकिट्टिदलिकं समयोनावलिकाद्विकवद्धं च प्रतिसमयं स्थितिघातादिभिस्तावत् क्षपयति यावत्सूक्ष्मसम्परायाद्वायाः संख्येया भागा गता भवन्ति, एकोऽवशिष्यते, ततस्तस्मिन् संख्येयभागे संज्वलनलोभं सर्वापवर्त्तनयाऽपवर्त्त्य सूक्ष्मसम्परायाद्वासमं करोति, सा चाद्याप्यन्तर्मुहूर्त्तमाना, ततः प्रभृति च मोहस्य स्थितिघातादयो निवृत्ताः, शेषकर्मणां तु प्रवर्त्तन्त एव, तां च लोभस्यापवर्त्तितां स्थितिमुदयोदीरणाभ्यां वेद्यमानस्तावद्गतो यावत्समयाधिकावलिकामात्रं शेषः । ततोऽनन्तरसमये उदीरणा स्थिता । तत उदयेनैव केवलेन तां वेदयते यावच्चरमसमयः । तस्मिंश्च चरमसमये ज्ञानावरणपञ्चकदर्शनावरणचतुष्कयशःकीर्त्युच्चैर्गोत्रान्तरायपञ्चकरूपाणां षोडशकर्मणां बन्धव्यवच्छेदो मोहनीयस्योदयसत्ताव्यवच्छेदश्च भवति । ततोऽसावनन्तरसमये क्षीणकषायो जायते । तस्य च शेषकर्मणां स्थितिघातादयः प्राग्वत् प्रवर्त्तन्ते यावत् क्षीणकषायाद्वायाः संख्येया भागा गता भवन्ति, एकः संख्येयो भागोऽवतिष्ठते । तस्मिंश्च ज्ञानावरणपञ्चकान्तरायपञ्चकदर्शनावरणचतुष्कनिद्राद्विकरूपाणां षोडशकर्मणां स्थितिसत्कर्म सर्वापवर्त्तनयाऽपवर्त्त्य क्षीणकषायाद्वासमं करोति, केवलं निद्राद्विकस्य स्वरूपापेक्षया समयन्यूनं सामान्यतः कर्मरूपतया तु तुल्यम् । ततो द्विचरमसमये निद्राद्विकस्य स्वरूपसत्तापेक्षया क्षयश्चतुर्दशानां प्रकृतीनां चरमसमये क्षयः । ततोऽनन्तरसमये केवली जायते, स च भगवान् जघन्यतोऽन्तर्मुहूर्त्तमुत्कर्षतश्च देशोनपूर्वकोटिं यावद्विहृत्य सर्वोऽपि समुद्घातादर्वागायोजिकाकरणमारभते । तत्करणानन्तरं च कश्चित् कर्मणां समीकरणार्थं समुद्घातं गच्छति, यस्य वेदनीयादि कर्म

कर्मप्रकृतिः

॥१५८॥

आयुषः सकाशादधिकतरं भवति, अन्यस्तु न करोत्येव । अथ कुतोऽयं नियमो यद्वेदनीयाद्येवायुषः सकाशादधिकस्थितिकं भवति, न तु कदाचिदपि वेदनीयादेरायुरिति ? उच्यते-तथारूपजीवपरिणामस्वाभाव्यात् । इत्थंभूत एव ह्यात्मनः परिणामो येनास्यायुर्वेदनीयादेः समं भवति न्यूनं वा, न तु कदाचनाप्यधिकं, यथा तस्यैवायुषोऽध्रुवबन्धस्वभावः, शेषकर्माणि हि सर्वदैव बध्यते, आयुस्तु प्रतिनियत एव काले स्वभवत्रिभागादिरूपे, न चेद्गबन्धवैचित्र्ये स्वभावाद्दृष्टेऽपरः कश्चिदस्ति हेतुः । एवमायुषो वेदनीयादेराधिक्याभावेऽपि स्वभावविशेष एव नियामको द्रष्टव्यः ।

अथ समुद्घात इति कः शब्दार्थः ? उच्यते-सम्यक् अपुनर्भावेन उत्प्राबल्येन घातो वेदनीयादिकर्मणां विनाशो यस्मिन् क्रिया-विशेषे स समुद्घातः, तं च कुर्वन् केवली प्रथमसमये बाहल्यतः स्वशरीरप्रमाणमूर्ध्वमधश्च लोकान्तपर्यन्तमात्मप्रदेशानां दण्डमारचयति, द्वितीये समये पूर्वापरं दक्षिणोत्तरं वा कपाटं, तृतीये मन्थानं, चतुर्थेऽवकाशान्तरपूरणं, पञ्चमेऽवकाशान्तराणां संहारं, षष्ठे मथः, सप्तमे कपाटस्य, अष्टमे स्वशरीरस्थो भवति । तत्र दण्डसमयात्प्राग् या पल्योपमासंख्येयभागमात्रा वेदनीयनामगोत्राणां स्थितिरासीत्तस्या बुद्ध्याऽसंख्येया भागाः क्रियन्ते । ततो दण्डसमये दण्डं कुर्वन्नसंख्येयान् भागान् हन्ति, एकोऽसंख्येयो भागोऽवतिष्ठते । यश्च प्राक् कर्मत्रयस्यापि रस आसीत्तस्याप्यनन्ता भागाः क्रियन्ते, ततस्तस्मिन् दण्डसमयेऽसातवेदनीयाद्यवर्जसंस्थानपञ्चकाद्यवर्जसंहननपञ्चकाप्रशस्तवर्णादिचतुष्कोपघाताप्रशस्तविहायोगत्यपर्याप्तिकास्थिराशुभदुर्भगदुःस्वरानादेयायशःकीर्त्तिनीचैर्गोत्राणां पञ्चविंशतिप्रकृतीनामनन्तान् भागान् हन्ति, एकोऽनन्तभागोऽवशिष्यते । तस्मिन्नेव च समये सातवेदनीयदेवद्विकमनुजद्विकपञ्चेन्द्रियजातिशरीरपञ्चकाङ्गोपाङ्गत्रयप्रथमसंस्थानप्रथमसंहननप्रशस्तवर्णादिचतुष्टयागुरुलघुपराघातोद्धासप्रशस्तविहायोगतित्रसबादरपर्याप्तप्रत्येकातपोद्योतस्थिराशुभसु-

क्षपकश्रेणिः

॥१५८॥

ष्कस्योपरितनस्थितिगतदलिकस्य किट्टीः करोति, ताश्च परमार्थतोऽनन्ता अपि स्थूरजातिभेदापेक्षया द्वादश कल्प्यन्ते, एकैकस्य कषायस्य तिस्रस्तिस्रः प्रथमा द्वितीया तृतीया चेति । इदं च क्रोधेन क्षपकश्रेणिं प्रतिपन्नस्य दृश्यम् । मानेन तु तां प्रतिपद्यमानस्य प्रागुक्तोद्वलनविधिना क्रोधे क्षपिते सति शेषत्रयस्य प्राग्वत् नव किट्टीः करोति । मायया तु प्रतिपन्नस्य पूर्वं क्रोधमानयोरुद्वलनविधिना क्षयं कृत्वा शेषद्विकस्य प्राग्वत् षट् किट्टीः करोति । लोभेन तु प्रतिपन्नस्योद्वलनविधिना क्रोधादित्रिकक्षयं कृत्वा लोभस्य किट्टित्रिकं करोति । एष किट्टीकरणविधिः । किट्टिकरणाद्वायां निष्ठितायां क्रोधेन प्रतिपन्नः क्रोधस्य प्रथमकिट्टिदलिकं द्वितीयस्थितिगतमाकुष्य प्रथमस्थितिं करोति वेदयते च तावद्यावत्समयाधिकावलिकामात्रं शेषः । ततोऽनन्तरसमये द्वितीयकिट्टिदलिकं द्वितीयस्थितिगतमाकुष्य प्रथमस्थितिं करोति वेदयते च तावद्यावत्समयाधिकावलिकामात्रं शेषः । ततोऽनन्तरसमये तृतीयकिट्टिदलिकं द्वितीयस्थितिगतमाकुष्य प्रथमस्थितिं करोति वेदयते च तावद्यावत्समयाधिकावलिकामात्रं शेषः । तिसृष्वपि चामूषु किट्टिवेदनाद्वास्त्रपरितनस्थितिगतं दलिकं गुणसंक्रमेणापि प्रतिसमयमसंख्येयगुणवृद्धिलक्षणेन संज्वलनमाने प्रक्षिपति । तृतीयकिट्टिवेदनाद्वायाश्चरमसमये संज्वलनक्रोधस्य बन्धोदयोदीरणानां युगपद्वयवच्छेदः, सत्कर्मापि च तस्य समयोनावलिकाद्विकबद्धं मुक्त्वाऽन्यन्नास्ति, सर्वस्य माने प्रक्षिप्तत्वात् । ततोऽनन्तरसमये मानस्य प्रथमकिट्टिदलिकं द्वितीयस्थितिगतमाकुष्य प्रथमस्थितिं करोति वेदयते च तावद्यावदन्तर्मुहूर्त्तं, क्रोधस्यापि च बन्धादौ व्यवच्छिन्ने सति तस्य सम्बन्धिदलिकं समयोनावलिकाद्विकमात्रेण कालेन गुणसंक्रमेण संक्रमयन् चरमसमये सर्वं संक्रमयति । मानस्यापि च प्रथमकिट्टिदलिकं प्रथमस्थितीकृतं वेद्यमानं समयाधिकावलिकाशेषं जातम् । ततोऽनन्तरसमये मानस्य द्वितीयकिट्टिदलिकं द्वितीयस्थितिगतमाकुष्य प्रथमस्थितिं करोति वेदयते च तावद्यावत्समयाधिकावलिकामात्रं शेषः ।

कर्मप्रकृतिः

॥१५९॥

तावदुत्क्रियति यावदन्तर्मुहूर्त्तचरमसमये सकलमपि तत्कण्डकमुत्कीर्णं भवति । एवमान्तर्मुहूर्त्तिकानि स्थितिकण्डकान्यनुभागकण्डकानि च तावद्घातयति यावत्सयोग्यवस्थाचरमसमयः । सर्वाण्यपि चामूनि स्थित्यनुभागकण्डकान्यसंख्येयान्यवगन्तव्यानि । अयं च समुद्घातविधिरावश्यकचूर्ण्यनुसारेणाभिहितः । यस्य तु केवलिनो वेदनीयादिकर्मत्रयमायुषा सह समस्थितिकं स समुद्घातं न गच्छति । गत्वाऽगत्वा वा समुद्घातं लेश्यानिरोधार्थं योगनिमित्तबन्धनिरोधार्थं च योगनिरोधमवश्यं कुरुते । उक्तं च—“स ततो योगनिरोधं करोति लेश्यानिरोधमभिकाङ्क्षन् । समयस्थितिकं च बन्धं योगनिमित्तं विनिरुहत्सन् ॥१॥ समये समये कर्मादाने सति संततेर्न मोक्षः स्यात् । यद्यपि हि विमुच्यन्ते स्थितिक्षयात् पूर्वकर्माणि ॥२॥ नोऽकर्मणा हि वीर्यं योगद्रव्येण भवति जीवस्य । तस्यावस्थानेन तु सिद्धः समयस्थितिर्बन्धः ॥३॥” अत्र बन्धस्य समयमात्रस्थितिकता बन्धसमयबहिर्भावेन द्रष्टव्या । योगनिरोधं कुर्वन् प्रथमतो बादरकाययोगबलादन्तर्मुहूर्त्तमात्रेण वाग्योगं निरुणद्धि । तन्निरोधानन्तरं चान्तर्मुहूर्त्तं स्थित्वा बादरकाययोगोपष्टम्भादेव बादरमनोयोगमन्तर्मुहूर्त्तमात्रेण निरुणद्धि । उक्तं च—“बादरतन्वा पूर्वं वाङ्मनसे निरुणद्धि । आलम्बनाय करणं तदिष्यते तत्र वीर्यवतः ॥१॥” बादरमनोयोगनिरोधानन्तरं च पुनरप्यन्तर्मुहूर्त्तं स्थित्वोच्छ्वासनिःश्वासावन्तर्मुहूर्त्तमात्रेण निरुणद्धि । ततः पुनरप्यन्तर्मुहूर्त्तं स्थित्वा सूक्ष्मकाययोगबलाद्बादरकाययोगं निरुणद्धि, सति बादरयोगे सूक्ष्मयोगस्य निरोद्धुमशक्यत्वात् । आह च—“बादरतनुमपि निरुणद्धि ततः सूक्ष्मेण काययोगेन । न निरुध्यते हि सूक्ष्मो योगः सति बादरे योगे ॥१॥” केचिदाहुः—“बादरकाययोगबलाद्बादरकाययोगं निरुणद्धि, यथा कारपत्रिकः स्तम्भे स्थितस्तमेव स्तम्भं छिनत्ति” । तदत्र तन्वमतिशायिनो विदन्ति । बादरं च काययोगं निरुन्धानः पूर्वस्पर्धकानामधस्तादपूर्वस्पर्धकानि करोति । तत्र यानि तस्मिन् भवे पर्याप्तिपर्यायपरिणतेन सता जीवेन पूर्वं कायादिव्यापारनिष्पा-

योगनिरोधः

॥१५९॥

दनार्थं कृतानि तानि पूर्वस्पर्धकान्यभिधीयन्ते । तानि च स्थूलानि । यानि पुनरधुना कर्तुमारभते तानि सूक्ष्माणि । न चैवंभूतान्य-
नादौ संसारे कृतानि, ततोऽपूर्वाणीत्युच्यन्ते । तत्र पूर्वस्पर्धकानामधस्तन्यो याः प्रथमादिवर्गणाः सन्ति तासां ये वीर्याविभागपलि
च्छेदास्तेषामसंख्येयान् भागानाकर्षति, एकमसंख्येयं भागं मुञ्चति । जीवप्रदेशानामपि चैकमसंख्येयं भागमाकर्षति, शेषं सर्वं स्था-
पयति । एष बादरकाययोगनिरोधप्रथमसमयव्यापारः । तथा च कर्मप्रकृतिप्राभृतं—“पढमसमय अपुव्वफडुगाणि करेइ पुव्वफडुगाणं
हेट्ठा आइवग्गणाण अविभागपरिच्छेयाणमसंखेज्जे भागे ऊकड्ढइ जीवपपसाणं च असंखेज्जइमं भागमोकड्ढइ त्ति” । ततो द्वितीय-
समये प्रथमसमयाकृष्टजीवप्रदेशसंख्येयभागादसंख्येयगुणं भागं जीवप्रदेशानामाकर्षति तावतोऽसंख्येयान् भागानाकर्षतीत्यर्थः ।
वीर्याविभागपरिच्छेदानामपि प्रथमसमयाकृष्टाद्भागात्संख्येयगुणहीनं भागमाकर्षति । एवं प्रतिसमयं समाकृष्य समाकृष्य तावदपूर्व-
स्पर्धकानि करोति यावदन्तर्मुहूर्तचरमसमयः । किंयन्ति पुनः स्पर्धकानि करोतीति चेदुच्यते—श्रेणिवर्गमूलस्यासंख्येयभागमात्राणि ।
अपूर्वस्पर्धककरणान्तर्मुहूर्तानन्तरसमय एव च किट्टीः कर्तुमारभते । ताश्चान्तर्मुहूर्तं यावत्करोति । उक्तं च—“नाशयति काययोगं स्थूलं
सोऽपूर्वफडुकीकृत्य । शेषस्य काययोगस्य तथा किट्टीश्च स करोति ॥१॥” अथ किट्टिरिति कः पदार्थः ? उच्यते—एकोत्तरवृद्धि-
च्यावयित्वाऽनन्तगुणहीनैकैकवर्गणास्थापनेन योगस्याल्पीकरणं । तत्र पूर्वस्पर्धकानामपूर्वस्पर्धकानां च याः प्रथमादिवर्गणास्तासां
येऽविभागपरिच्छेदास्तेषामयमसंख्येयान् भागानाकर्षति एकमसंख्येयभागं स्थापयति । जीवप्रदेशानामपि चैकमसंख्येयभागमाकर्षति,
शेषं सर्वं स्थापयति । एष किट्टीकरणप्रथमसमयव्यापारः । ततो द्वितीयसमये प्रथमसमयाकृष्टवीर्याविभागपरिच्छेदभागादसंख्येयगुणहीनं
वीर्याविभागपरिच्छेदानां भागमाकर्षति । जीवप्रदेशानां तु प्रथमसमयाकृष्टजीवप्रदेशसंख्येयभागादसंख्येयगुणभागं तावतोऽसंख्येयान्

कर्मप्रकृतिः

॥१६०॥

भागानाकर्षतीत्यर्थः । एवं तावत् किट्टीः करोति यावदन्तर्मुहूर्त्तचरमसमयः । तत्र प्रथमसमयकृताभ्यः किट्टिभ्यो द्वितीयसमयकृताः किट्टयोऽसंख्येयगुणहीनाः । गुणकारश्च पत्योपमासंख्येयभागः । एवं शेषेष्वपि समयेषु भावनीयम् । तथा चोक्तं कर्मप्रकृतिप्राभृते—
 “इत्थं अंतोमुहूर्त्तं किट्टीओ करेइ असंखेज्जगुणहीणाप सेढीए जीवपपसे य असंखेज्जगुणाप सेढीए ऊकड्ढइ, किट्टीगुणकारो पलिऊवमस्स असंखेज्जइभागो त्ति” । प्रथमसमयकृताश्च किट्टयः श्रेण्यसंख्येयभागप्रमाणाः । एवं द्वितीयादिसमयेष्वपि प्रत्येकमवगन्तव्याः । सर्वा अपि च किट्टयः श्रेण्यसंख्येयभागप्रमाणाः पूर्वस्पर्धकानामपूर्वस्पर्धकानां चासंख्येयभागमात्राः । किट्टिकरणावसानानन्तरं च पूर्वस्पर्धकान्यपूर्वस्पर्धकानि च नाशयति । तत्समयादारभ्य चान्तर्मुहूर्त्तं यावत् किट्टिगतयोगो भवति । तथा चोक्तं—“किट्टिकरणे णिट्टिए तओ से काले पुव्वफड्डगाणि अपुव्वफड्डगाणि च णासेइ अंतोमुहूर्त्तं किट्टिगतयोगो भवइ त्ति” । न चात्र किञ्चिदपि करोति । ततोऽनन्तर-
 समये सूक्ष्मकाययोगोपष्टम्भादन्तर्मुहूर्त्तमात्रेण सूक्ष्मवाग्योगं निरुणद्धि । ततो निरुद्धसूक्ष्मवाग्योगोऽन्तर्मुहूर्त्तमात्रं नान्यसूक्ष्मयोगनिरोधं प्रति प्रयत्नवान् भवति । ततोऽनन्तरसमये सूक्ष्मकाययोगोपष्टम्भात् सूक्ष्ममनोयोगमन्तर्मुहूर्त्तमात्रेण निरुणद्धि । ततः पुनरप्यन्तर्मुहूर्त्तमात्रमास्ते । ततः सूक्ष्मकाययोगबलात्सूक्ष्मकाययोगमन्तर्मुहूर्त्तेन निरुणद्धि । त च निरुन्धानः सूक्ष्मक्रियाप्रतिपातिध्यानमारोहति, तत्सामर्थ्याच्च वदनोदरादिविवरपूरणेन संकुचितदेहत्रिभागवर्तिप्रदेशो भवति । आह च—“सूक्ष्मेण काययोगेन ततो निरुणद्धि सूक्ष्म-
 वाङ्मनसे । भवति ततोऽसौ सूक्ष्मक्रियस्तदा किट्टिगतयोगः ॥१॥” तमपि स योग सूक्ष्मं निरुहत्सन् सर्वपर्ययानुगतम् । सूक्ष्मक्रिय-
 मप्रतिपात्युपयाति ध्यानममनस्कम् ॥२॥” इत्यादि । सूक्ष्मकाययोगं च निरुन्धानः प्रथमसमये किट्टीनामसंख्येयान् भागान्नाशयति, एक-
 स्तिष्ठति । द्वितीयसमये तस्यैवैकस्य भागस्योद्धरितस्य सम्बन्धिनोऽसंख्येयान् भागान्नाशयति एक उद्धरति । एवं समये समये किट्टीस्ता-

योगनिरोधः

॥१६०॥

भगसुखरादेययशःकीर्त्तिनिर्माणतीर्थकरोच्चर्गोत्ररूपाणामेकोनचत्वारिंशतः प्रकृतीनामनुभागोऽप्रशस्तप्रकृत्यनुभागमध्ये प्रवेशनेनोपहन्यते । समुद्घातमाहात्म्यमेतत् । तस्य चोद्धरितस्य स्थितेरसंख्येयभागस्यानुभागस्य चानन्ततमभागस्य पुनर्बुद्ध्या यथाक्रममसंख्येया अनन्ताश्च भागाः क्रियन्ते । ततो द्वितीये कपाटसमये स्थितेरसंख्येयान् भागान् हन्ति, एकोऽवशिष्यते, अनुभागस्य चानन्तान् भागान् हन्ति, एकं मुञ्चति । अत्राप्यप्रशस्तप्रकृत्यनुभागमध्यप्रवेशनेन प्रशस्तप्रकृत्यनुभागघातो द्रष्टव्यः । पुनरप्येतस्मिन् समयेऽवशिष्टस्य स्थितेरसंख्येयभागस्यानुभागस्य चानन्ततमभागस्य बुद्ध्या यथाक्रममसंख्येया अनन्ताश्च भागाः क्रियन्ते । ततस्तृतीये समये स्थितेरसंख्येयान् भागान् हन्ति, एकं मुञ्चति, अनुभागस्य चानन्तान् भागान् हन्ति, एकमनन्ततमभागं मुञ्चति । अत्रापि प्रशस्तप्रकृत्यनुभागघातोऽप्रशस्तप्रकृत्यनुभागमध्यप्रवेशनेनावसेयः । ततः पुनरपि तृतीयसमयावशिष्टस्य स्थितेरसंख्येयभागस्यानुभागस्य चानन्ततमभागस्य बुद्ध्या यथाक्रममसंख्येया अनन्ताश्च भागाः क्रियन्ते । ततश्चतुर्थसमये स्थितेरसंख्येयान् भागान् हन्ति, एकस्तिष्ठति, अनुभागस्याप्यनन्तान् भागान् हन्ति, एकोऽवशिष्यते । प्रशस्तप्रकृत्यनुभागघातश्च पूर्ववदवसेयः । एवं स्थितिघातादि कुर्वतश्चतुर्थसमये स्वप्रदेशापूरितसमस्तलोकस्य भगवतो वेदनीयादिकर्मत्रयस्थितिरायुषः संख्येयगुणा जाता, अनुभागस्त्वद्याप्यनन्तगुणः । चतुर्थसमयावशिष्टस्य च स्थितेरसंख्येयभागस्यानुभागस्य चानन्ततमभागस्य भूयोऽपि बुद्ध्या यथाक्रमं संख्येया अनन्ताश्च भागाः क्रियन्ते । ततोऽवकाशान्तरसंहारसमये स्थितेः संख्येयान् भागान् हन्ति, एकं संख्येयभागं शेषीकरोति, अनुभागस्य चानन्तान् भागान् हन्ति, एकं मुञ्चति । एवमेतेषु पञ्चसु दण्डादिसमयेषु प्रत्येकं सामयिकं कण्डकमुत्कीर्णं, समये समये स्थितिकण्डकानुभागकण्डकघातनात् । अतः परं षष्ठसमयादारभ्य स्थितिकण्डकमनुभागकण्डकं चान्तर्मुहूर्त्तेन कालेन विनाशयति । षष्ठादिषु च समयेषु कण्डकस्यैकैकं शकलं

कर्मप्रकृतिः

॥१६१॥

भावविशेषादस्पृशद्गत्योर्ध्वलोकान्तं गच्छति । तत्र च गतः सन् भगवान् परमानन्दमयः शाश्वतं कालमवतिष्ठते । तदेवमनया प्रणाल्याऽस्य शास्त्रस्य मोक्षजनकत्वादस्मिन् शास्त्रे निरन्तरमभ्यासः कार्यः, कृत्वा च यथाशक्ति संयममार्गे यतितव्यं, तत्र यतमानेन च यथोपायं संक्लिष्टाध्यवसायपरिहारः कार्य इति तात्पर्यम् ॥५५॥

इय कम्मप्पगडीओ जहा सुयं नीयमप्पमइणा वि । सोहियणाभोगकयं कंहंतु वरदिट्ठिवायन्नू ॥५६॥

(चू०)—‘इय कम्मप्पगडीओ जहा सुयं नीत’ ति-एवं कम्मपगडीण दु(द)हाउ जहा सुयं तथा नीयं (उद्धरियं म) य (ए) संतेसु ‘अप्पमइण’ ति-अप्पबुद्धि(बुद्धि)णा ‘सोहियणाभोगकयं’ ति-अणाभोगेण जं भणियं तं सोहेतु ‘कंहंतुं वेग(वर)दिट्ठिवायन्नू’ ति-वरम(स)दो पहा...दु(दिट्ठि)वायस्स संजाणगा कंहंतु ॥५६॥

(मलय०)—सम्प्रत्याचार्य आत्मन औद्धत्यं परिहरन्नन्येषां बहुश्रुतानां प्रकरणार्थपरिभावनाविषये प्रार्थनां च कुर्वन् प्रेशावतां प्रकरणविषये उपादेयबुद्धिपरिग्रहार्थं प्रकरणस्य परम्परया सर्वविन्मूलतां ख्यापयति-‘इय’ ति । ‘अल्पमतिनापि’-अल्पबुद्धिनापि सता ‘इति’-एवमुक्तेन प्रकारेण गुरुचरणकमलपर्युपासनां कुर्वता गुरुपादमूले यथा मया श्रुतं तथा ‘कर्मप्रकृतेः’-कर्मप्रकृतिनामकात्प्राभृतात् । दृष्टिवादे हि चतुर्दश पूर्वाणि-तत्र च द्वितीयेऽग्रायणीयाभिधानेऽनेकवस्तुसमन्विते पूर्वे पञ्चमं वस्तु विंशतिप्राभृतपरिमाणम्, तत्र कर्मप्रकृत्याख्यं चतुर्थं प्राभृतं चतुर्विंशत्यनुयोगद्वारमयम्, तस्मादिदं प्रकरणं ‘नीतं’-आकृष्टमित्यर्थः । अस्मिंश्च प्रकरणे यत्किमपि स्वलितमनाभोगकृतं-अनाभोगजनितम् । छद्मस्थस्य हि कृतप्रयत्नस्याप्यावरणसामर्थ्यतोऽनाभोगः संभवति । ततोऽनाभोगजनितं यत्किमपि स्वलितं तत् ‘शोधयित्वा’-अपनीय ये ‘वरा’-उत्कलितबुद्धयतिशयसंपन्ना ‘दृष्टिवादज्ञा’-द्वादशकाङ्गविदस्ते । ममोपरि

उपसंहारः

॥१६१॥

महतीमनुग्रहबुद्धिमास्थाय तत्रान्यत् पदमागमानुसारि प्रक्षिप्य कथयन्तु यथेदमत्र पदं समीचीनं नेदमिति, न पुनरुपेक्षारूपोऽप्रसादस्तैः कर्तव्यः । अत्र 'इयं कम्मपयडीओ' इत्यादिना ग्रन्थेन प्रकरणस्य सर्वविन्मूलता ख्यापिता द्रष्टव्या । दृष्टिवादो हि भगवता साक्षादर्थतोऽभिहितः, सूत्रतस्तु सुधर्मस्वामिना, दृष्टिवादान्तर्गतं च कर्मप्रकृतिप्राभृतम्, तस्माच्चेदं प्रकरणमुद्धृतमिति परम्परया सर्वविन्मूलम् ॥५६॥

(३०)—अथाचार्य औद्धत्यं परिहरन् बहुश्रुतानां प्रकरणार्थपरिभावेन प्रार्थनां च कुर्वन्नत्र प्रकरणे उपादेयताबुद्धिमात्रातुं परम्परया सर्वविन्मूलकतामाह—अल्पमतिनाऽपि सतैवमुक्तप्रकारेण गुरुचरणकमलं पर्युपासमानेन मया यथा श्रुतं तथा कर्मप्रकृतेर्दृष्टिवादैकदेशचतुर्दशपूर्वस्थानेकवस्तुसमन्विताग्रायणीयाभिधद्वितीयपूर्वस्थविंशतिप्राभृतपरिमाणपञ्चमवस्त्वेकदेशं चतुर्विंशत्यनुयोगद्वारमयकर्मप्रकृत्याख्यचतुर्थप्राभृतादिदं प्रकरणं नीतमाकृष्टं, तदत्र यत्किमपि स्खलितमनाभोगकृतं भवेत् कृतप्रयत्नस्यापि छन्नस्थस्यावरणसामर्थ्यादनाभोगसंभवात्, तच्छोधयित्वाऽपनीय ये वरा उत्कलितबुद्धयतिशया दृष्टिवादज्ञास्ते प्रसादमास्थाय श्रुतानुसारि पदान्तरं प्रक्षिप्य कथयन्तु 'यथेदमत्र पदं सम्यक्, न त्विदमिति,' न पुनरुपेक्षारूपोऽप्रसादस्तैः कर्तव्य इति प्रार्थना ॥५६॥

जस्स वरसासणावयवफरिसपविकसियविमलमङ्किरणा । विमलेंति कम्ममङ्गले सो मे सरणं महावीरो ॥

(चू०)—'जस्से'इ-महावीरो(र)स(स्स) 'वज्ज(र)'त्ति-वरं पहाणं सासणं तस्स अवयवेहिं पुट्ठा गमिया(पविगसिया) विमलमत्तिकिरणा होंति (ते)विमला(ली)करेंति कम्मेण मत्तिलिया कम्ममङ्गला ते कम्ममङ्गले णद्ध(ज्ज)त्ति सं सासणं जस्स 'णे'(मे)त्ति-मज्झं 'सरणं'ति आहारे महावीरो त्ति ॥५७॥

कर्मप्रकृतिः

॥१६२॥

(मलय०)—इह शास्त्रस्यादौ मध्येऽवसाने च मङ्गलमवश्यमभिधातव्यम् । आदिमङ्गलाभिधाने हि शास्त्रमविघ्नेन परिसमाप्तिमियति, मध्यमङ्गलाभिधानतश्च शिष्यप्रशिष्यादिपरम्परागमनेन स्थैर्यमाधत्ते, पर्यन्तमङ्गलाभिधानप्रभावतः पुनः शिष्यप्रशिष्यादिभिरवधार्यमाणं तेषां चेतसि सुप्रतिष्ठितं भवति । तत्रादिमङ्गलं 'सिद्धं सिद्धत्थसुयं' इत्याद्युक्तं, मध्यमङ्गलं तु 'अकरणअणुइन्नाए अणुयोगधरे पणिवयामि' इति, सम्प्रति पुनः पर्यवसानमङ्गलमाह—'जस्स'ति । यस्य—भगवतो महावीरस्य 'वरम्'—अनुत्तरं यच्छासनं तदवयव-संस्पर्शात् ये प्रकर्षेण 'विकसिता'—उद्बोधं गता 'विमला'—अपगतमिथ्याज्ञानत्वरूपमला 'मतिकिरणा'—मतिरश्मयः ते 'कर्ममलिनान्'—कर्मतमोमलीमसन् अमुमतो 'विमलयन्ति'—विमलीकुर्वन्ति । 'स'—भगवान् महावीरो वर्धमानस्वामी 'मे'—मम संसारभयभीतस्य 'शरणं'—परित्राणहेतुः, नान्य इति ॥५७॥

॥ अथ टीकाकृतप्रशस्तिः ॥

कर्मप्रपञ्चं जगतोऽनुबन्धकलेशावहं वीक्ष्य कृपापरीतः । क्षयाय तस्योपदिदेश रत्नत्रयं स जीयाज्जिनवर्धमानः ॥१॥
 निरस्तकुमतध्वान्तं सत्पदार्थप्रकाशकम् । नित्योदयं नमस्कुर्मो जैनसिद्धान्तभास्करम् ॥२॥
 पूर्वान्तर्गतकर्मप्रकृतिप्राभृतसमुद्धृता येन । कर्मप्रकृतिरियमतः श्रुतकेवललग्न्यभावार्था ॥३॥
 ततः क्व चैषा विषमार्थयुक्ता, क्व चाल्पशास्त्रार्थकृतश्रमोऽहम् । तथापि सम्यग्गुरुसंप्रदायात्, किञ्चित्स्फुटार्था विवृता मयैषा ॥४॥ युग्मम् ।
 कर्मप्रकृतिनिधानं बह्वथ येन मादृशां योग्यम् । चक्रे परोपकृतये श्रीचूर्णिकृते नमस्तस्मै ॥५॥
 एनामतिगभीरां कर्मप्रकृतिं विवृण्वता कुशलम् । यदवापि मलयगिरिणा सिद्धिं तेनाश्नुतां लोकः ॥६॥

प्रशस्तिः

॥१६२॥

वन्नाशयति यावत्सयोग्यवस्थाचरमसमयः । तस्मिँश्च चरमसमये सर्वाण्यपि कर्माण्ययोग्यवस्थासमस्थितिकानि जातानि । येषां च कर्मणा-
 मयोग्यवस्थायामुदयाभावस्तेषां स्थितिं स्वरूपं प्रतीत्य समयोनां विधत्ते सामान्यतः सत्ताकालं प्रतीत्यायोग्यवस्थासमानामिति । तस्मिँश्च
 सयोग्यवस्थाचरमसमये सूक्ष्मक्रियाप्रतिपातिध्यानं, सर्वाः किद्रयः, सद्देवबन्धो, नामगोत्रयोरुदीरणा, योगः, शुक्लेश्या, स्थित्यनु-
 भागघातश्चेति सप्त पदार्था युगपद्व्यवच्छिद्यन्ते । ततोऽनन्तरसमयेऽयोगिकेवली भवति । स च कर्मक्षपणाय व्युपरतक्रियमनिवृत्तिध्या-
 नमारोहति । असावयोगिकेवली स्थितिघातादिरहितो यान्युदयवर्त्तीनि कर्माणि तानि स्थितिक्षयेणानुभवन् क्षपयति । यानि तु तदा-
 नीमनुदयवन्ति तानि वेद्यमानासु प्रकृतिषु स्तिबुकसंक्रमेण संक्रमयन् वेद्यमानप्रकृतिरूपतया च वेद्यमानस्तावद्याति यावदयोग्यव-
 स्थाद्विचरमसमयः । तस्मिँश्च द्विचरमसमये देवद्विकशरीरपञ्चकबन्धनपञ्चकसङ्घातपञ्चकसंस्थानषट्काङ्गोपाङ्गत्रयसंहननषट्कवर्णादिविंश-
 तिपराघातोपघातागुरुलघूच्छ्वासविहायोगतिद्विकस्थिरास्थिरशुभाशुभमुखरदुःस्वरदुर्भगप्रत्येकानादेयायशःकीर्त्तिनिर्माणापर्याप्तकनीचैर्गोत्र-
 सातासातान्यतरानुदितवेदनीयरूपाणि द्विसप्ततिः कर्माणि स्वरूपसत्तामधिकृत्य क्षयमुपगच्छन्ति, चरमसमये स्तिबुकसंक्रमेणोदयवतीषु
 मध्ये संक्रम्यमाणत्वात् । चरमसमये चान्यतरवेदनीयमनुष्यत्रिकपञ्चेन्द्रियजातित्रसमुभगादेययशःकीर्त्तिपर्याप्तवादरतीर्थकरोच्चैर्गोत्ररू-
 पाणां त्रयोदशप्रकृतीनां सत्ताव्यवच्छेदः । अन्ये त्वाहुः—मनुष्यानुपूर्व्या द्विचरमसमये व्यवच्छेद उदयाभावात्, उदयवतीनां हि
 स्तिबुकसंक्रमाभावात् स्वरूपेण चरमसमये दलिकं दृश्यत एवेति युक्तस्तासां चरमसमये सत्ताव्यवच्छेदः, आनुपूर्वीणां च चतसृणामपि
 क्षेत्रविपाकतयाऽपान्तरालगतावेवोदय इति न भवत्यस्य तदुदयसंभवइत्ययोग्यवस्थाद्विचरमसमय एव मनुष्यानुपूर्व्याः सत्ताव्यवच्छेदः ।
 तन्मते द्विचरमसमये त्रिसप्ततेः, चरमसमये च द्वादशानां सत्ताव्यवच्छेदः । ततोऽनन्तरसमये कर्मबन्धविमोक्षलक्षणसहकारिसमुत्थंस्व-

अर्हन्तो मङ्गलं मे स्युः सिद्धाश्च मम मङ्गलम् । मङ्गलं साधवः सम्यग् जैनो धर्मश्च मङ्गलम् ॥७॥

॥ इति श्रीमलयगिरिविरचिता कर्मप्रकृतिटीका ॥

(३०)—इह शास्त्रस्यादावविघ्नपरिसमाप्तये, मध्ये शिष्यप्रशिष्यादिपरम्परागमानयनस्थैर्याय, आगन्तुकविघ्नविनाशायेत्यन्ये, पर्यन्ते च प्रशिष्यादिभिरवधार्यमाणस्य शास्त्रस्य तच्चेतसि सुप्रतिष्ठितत्वभावनायाविच्छेदायेत्यन्ये, मङ्गलमवश्यमभिधातव्यम् । तत्रादिमङ्गलं 'सिद्धं सिद्धत्थसुयं' इत्याद्युक्तं, मध्यमङ्गलं तु 'अकरणअणुइन्नाए अणुओगधरे पणिवयामि' इति, संप्रति पुनः पर्यवसानमङ्गलमाह— यस्य वरमनुत्तरं यच्छासनं तदवयवस्योदयगिरिशिखररूपस्य स्पर्शात् प्रकर्षेण विकसिता उद्बोधमापन्ना विमला मिथ्यात्वतमोमलरहिता मतिकिरणा ज्ञानसूर्याः कर्ममलिनान् जीवान् विमलयन्ति अविद्यारजनीविनाशनेन स्फुटप्रकाशान् कुर्वन्ति स भगवान् महावीरो वर्धमानस्वामी स्वप्रणीतशासनावयवस्पर्शनमात्रेण लोकानामनन्तज्ञानसूर्योत्पादकत्वेनाचिन्त्यातिशयः परमब्रह्मा मे मम संसारभयभीतस्य शरणं परित्राणहेतुः ॥५७॥

॥ अथ टीकाकृतप्रशस्तिः ॥

ज्ञात्वा कर्मप्रपञ्चं निखिलतनुभृतां दुःखसंदोहबीजं, तद्विघ्नंसाय रत्नत्रयमयसमयं यो हितार्थी दिदेश ।

अन्तः संक्रान्तविश्वव्यतिकरविलसत्कैवलैकात्मदर्शः, स श्रीमान् विश्वरूपः प्रतिहतकुमतः पातु वो वर्द्धमानः ॥१॥

सूरिश्रीविजयादिदेवसुगुरोः पट्टाम्बराहर्मणौ, सूरिश्रीविजयादिसिद्धसुगुरौ शक्रासने मेजुषि ।

कर्मप्रकृतिः

॥१६३॥

स्वरिश्रीविजयप्रमे श्रितवति प्राज्यं च राज्यं कृतो, ग्रन्थोऽयं वित्तनोतु कोविदकुले मोदं विनोदं तथा ॥२॥

स्वरिश्रीगुरुहीरशिष्यपरिषत्कोटीरहीरप्रभाः, कल्याणाद्विजयाभिधाः समभर्वंस्तेजस्विनो वाचकाः ।

तेषामन्तिषदश्च लाभविजयप्राज्ञोत्तमाः शाब्दिक-श्रेणिकीर्तितकार्तिकीविधुरुचिप्रस्पर्दिक्कीर्तिप्रथाः ॥३॥

तच्छिष्याः स्म भवन्ति जीतविजयाः सौभाग्यभाजो बुधा, आजन्ते सनया नयादिविजयास्तेषां सतीर्थ्या बुधाः ।

तत्पादाम्बुजभृङ्ग्यविजयप्राज्ञानुजन्मा बुध-स्तत्त्वं किञ्चिदिदं यशोविजय इत्याख्याभृदाख्यातवान् ॥४॥

इदं हि शास्त्रं श्रुतकेवलस्फुटाधिगम्यपूर्वोद्धृतभावपावनम् ।

ममेह धीर्वागमनयष्टिद्ययौ तथापि शक्त्यैव विभोरियद्भुवम् ॥५॥

प्राक्तनार्थलिखनाद्वितन्वतो नेह कश्चिदधिको मम श्रमः ।

वीतरागवचनानुरागतः पुष्टमेव सुकृतं तथाप्यतः ॥६॥

॥ इति काशीविबुधविजयावाप्तन्यायविशारदपद-अपूर्वग्रन्थशतग्रथनप्रभाववितीर्णन्यायाचार्यपदधारक-
श्रीमद्यशोविजयवाचकपुङ्गवविरचिता कर्मप्रकृतिवृत्तिः ॥

प्रशस्तिः

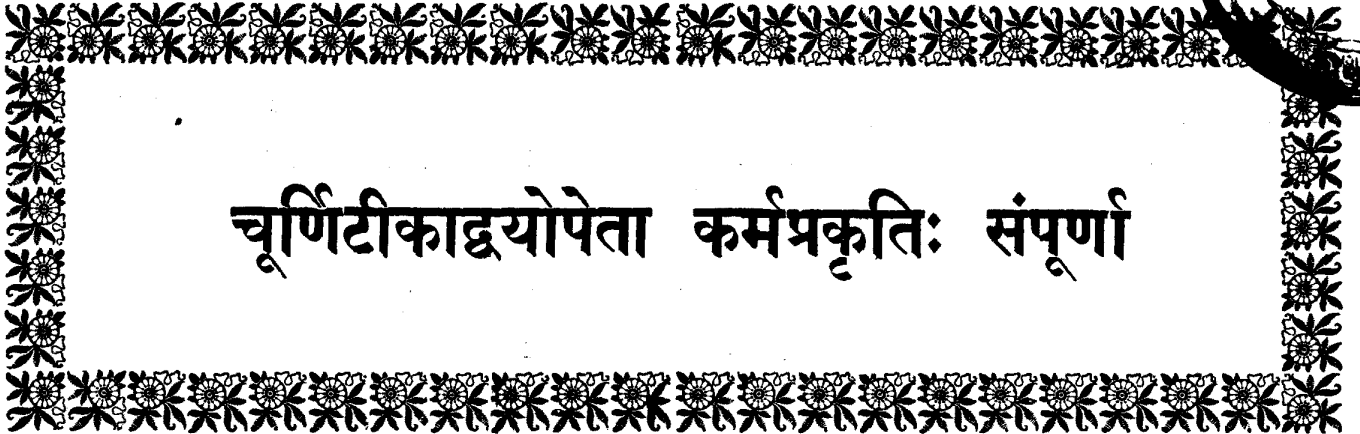
॥१६३॥

संपादकीया प्रशस्तिः ।

आसीजगति विख्यातो, विजयानन्दसरिराट् । कुमतकण्टकोद्धारैः, शासनं योऽत्यदीपयत् ॥१॥
 तस्य पट्टधरो जातः, सूरिश्रीकमलप्रभुः । दम्भिदम्भविनाशेन, योऽरक्षजिनशासनम् ॥२॥
 सर्वागमरहस्यज्ञा दैवज्ञा दानसूरीशः । शास्त्राज्ञास्थापकत्वेन तेषां पट्टमशोभि यैः ॥३॥
 तत्पट्टप्रोदिताचार्य-विजयप्रेमसरिणा । संशोधितमिदं शास्त्रं क्षाम्यन्तु स्वलितं बुधाः ॥४॥
 जम्बूविजयस्तच्छिष्यो वाचकपदभूषितः । निजगुरुप्रसादेन साहाय्यं सुष्ठु दत्तवान् ॥५॥
 बह्व्यङ्गनिधिभूवर्षे पञ्चशिष्यसमन्वितः । सागरसङ्घविज्ञप्तः *स्वजनुर्नगरीस्थितः ॥६॥
 ग्रन्थसमाप्तिद्वेषेण प्रशस्तिं कृतवानिमाम् । आदिजिनकथायुक्तं यथा पण्णत्तिवाचनाम् ॥७॥ युग्मम् ।

* दर्भावती-‘डभोई’इति प्रसिद्धनामा ।

A decorative border made of repeating floral and leaf patterns surrounds the central text. In the top right corner of the border, there is a small, dark, stylized illustration of a Jain deity or figure.

चूर्णिटीकाद्वयोपेता कर्मप्रकृतिः संपूर्णा

